

ਅਗ ਉਤਪਤ ਰੂਪਿ ਮਤੇ ਮਥਿ ਮਮੇ ਲੀਨ
ਇਤਿ ਮਮ ਮਥਿ ਮਮ ਮਥਿ ਮਮ ਮਥਿ ਮਮ
ਲੀਨ ॥ ਪਨਾਪਨਾ ਮਰੁ ਮਸਇਰੁ ਮਰੇ ਨੀ
ਮਰੇ ਨੀ ॥ ਮਾ ਰਾ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ
ਲੀਨ ਮਥਿ ਮਥਿ ॥ ਇਹ ਨ ਪੁਰ ਮਥਿ ਮਥਿ
ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ
ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ
ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਮਥਿ

ਤਾਤ ਪਯਾਸ ਰਬੇਰ ਫਲ ਪਾਟੁਤੁ ਹਿਮਰੀ
ਚ ਤਰ ਬਲਿਗਾ ਪਥੇਰੁ ਵਿਮਰੀ ਮਨਰਰੀ
ਅਨ ਸ ਕਜਗ ਤਰਾਰ ਰੇਹਿ / ਕਰਤੁ ਬਿਸ
ਸੇਬੇਰ ਸਰਾਪਰ ਬਬਾਰ ਦੇਹਿ ਪੀਮਿਰੁ
ਸਰੂਪ ਪਟੈ ਸਕੀ ਨੁਖ ਤੇ ਮਸਰੂਪ / ਕੋਰੁ ਤੁ
ਚਗ ਚਗ ਬਿਮੇਰਿ ਪਤਲਿਗਾ ਮਨੁ ਪਦ
ਇਹ ਪਟਲਿਗਾ ਸਰੂਪ ਹੈ ਸੁਵ ਦੁਰੇਰ ਉਰ ਤੁਰ

ਮਨੁ ਖੁਦਾ ਏ ਮਨੁ ਖੁਦਾ ਏ ਮਨੁ ਖੁਦਾ ॥ ਠਾਰ ਗੰ ਅਜਾ ਕਿ ਬਰ
ਗੀ ਨ ਆ ਜ ਬਜਰ ਬਾ ॥ ਮਨੁ ਖੁਦਾ ਖੁਦਾ ਏ ਸ ਦੇ ਮਾ ਖੁਦੀ ਦਰ
ਖੁਦਾ ਏ ਨੇ ਸਤ ਬਾਟੀ ॥ ਅਯੰ ਠ ਸੇ ਕੰ ਮੇ ਝੁਰੀ ਜਤਾ ॥ ਅਠੁ ਦਾ
ਤੁ ਪਸੰਦ ॥ ਏ ਸੇ ਜੰ ਨਗ ॥ ਏ ਕੰ ਨਾ ਏ ਲਾ ਬਜਰਾ ॥ ਬਲਾ ਹੁਦ ਬਲ
ਕੀ ਬਾ ॥ ਤੁ ਮ ਲੇ ਨਾ ॥ ਕਾ ਨਾ ਅਲਹ ਬਲ ਮੀ ਆ ਕੁ ਮਾ
ਭਾ ਸਿ ਆ ॥ ਬਲ ਏ ਕੰ ਤੇ ਟੀ ॥ ਸਿ ਨਰੁ ਗੀ ॥ ਅਦੁ ਨੀ ਆ ਜੀ ਟੁ
ਤੁ ਨਾ ਲ ਬਰ ਕ ਲਾ ਚਾ ॥ ਇ ਨੀ ਕੇ ਦਰ ॥ ਅਸ ਲਕੀ ਸਤ ਸਤ
ਨ ਕੀ ਨਾ ॥ ਅਕੰ ਸ ਕੇ ਬਾ ਬਰ ਜੇ ॥ ਏ ਨ ਸਾ ਤੁ ਲ ਬਦਾ
ਅਸ ਲਾ ਤੁ ਏ ਲ ਬੇ ਦਾ ॥ ਤੇ ॥ ਅਜਾ ਠਾ ਤੇ ॥ ਅਸ ਨੇ ਨੀ ॥ ਏ ਮ
ਪਰ ਏ ਮ ਕੰ ਰੇ ॥ ਸਿ ਜਤਾ ॥ ਪੀਰ ਮੇ ਖਾ ਨੇ ਕੰ ਰੇ ਪੀ ਤੇ ਰੇ ਮੇ
ਸਿ ਕੇ ਰੇ ਗੁਰ ਏ ਲ ਕੇ ਪੈ ਮਾ ਨ ਕੰ ਗੀ ॥ ਨਾ ਖਾ ਬੇ ਗੁਰ ਤੁ ਗੁ ਆ ਗਾ
ਲ ਬਾ ਆ ਰੰ ਗ ਮ ਪੁੰ ॥ ਏ ਸ ਕਾ ਦਰ ॥ ਠਾਰ ਕ ਕ ਰ ਸੇ ਕ ਤੇ ਨਾ

॥ २६ ॥ सतिगुरुपूजादि ॥ गामजीसतिगुरुदृष्टजा लजीसगदिगु
 गदेदृजीसगदिगु ॥ गवधामपजीसगदिगु ॥ गिं ॥ धनुगदृष्टदिगुदस
 न्नीगुधाम **पुपली** ॥ गिं ॥ उदससतिगुरुकेचरना ॥ तिनकीगरीस
 दिगुदृजीसगदिगु ॥ गिं ॥ उदससतिगुरुकेचरना ॥ तिनकीगरीस
 मदिगुदृजीसगदिगु ॥ गिं ॥ उदससतिगुरुकेचरना ॥ तिनकीगरीस
 दयादि ॥ तिनकीगरीसगदिगु ॥ गिं ॥ उदससतिगुरुकेचरना ॥ तिनकीगरीस
 गरीगुदृष्टदिगुदस ॥ गिं ॥ उदससतिगुरुकेचरना ॥ तिनकीगरीस
 दृष्टदिगुदस ॥ गिं ॥ उदससतिगुरुकेचरना ॥ तिनकीगरीस
 ॥ ३ ॥ गिं ॥ उदससतिगुरुकेचरना ॥ तिनकीगरीस
 गरीगुदृष्टदिगुदस ॥ गिं ॥ उदससतिगुरुकेचरना ॥ तिनकीगरीस
 दृष्टदिगुदस ॥ गिं ॥ उदससतिगुरुकेचरना ॥ तिनकीगरीस
 गरीगुदृष्टदिगुदस ॥ गिं ॥ उदससतिगुरुकेचरना ॥ तिनकीगरीस

ਨੰਦੀ ਬਬਤਾਏ। ਯਾਮਾਰੀ ਬਹੁਤ ਨਿਹਰਿ ਪਾਏ। ੫। **ਦਿਹਰਾ** ਬਿਠਾ
ਸਦੇ ਵਜੋਗਾ ਗਵਤਗਾ ਖਜੇ ਦਾ ਦਸ ਸਿੰਘਾ। ਤਿਨ ਮੈ ਏਕਾ ਦਸ ਕਹੈ
ਨਲੈ ਜੋ ਜੀਅ ਪਾ। **ਉਪਈ** ਏਕਾ ਦਸ ਇਕ ਤੀਜਾ ਅਪਯਾਇ। ਤਿ
ਨਕੋ ਬਿਜੇ ਰੰਗੇ ਸੁਨਾਇ। ਜਦ ਕੁਲ ਨਾਸ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮੇਗਾਏ। ਬਹੁ
ਤਗਾਤ ਬੇਰਗਾ ਉਪਾਏ। ੬। ਗਰਿਪੁਰਖ ਬਹੁ ਜਪੁ ਨਿਰਾਰਿ। ਜਨਕ
ਕੰਠਿ ਜੋਗੇ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰਿ। ਜਿਨਾਰਦ ਬਸੁਦੇਵ ਹਿਕਰਿਐ। ਪਾਏ
ਗੁਨ ਪਰਮ ਪਦਲਾਏ। ੭। ਛੈਰੇ ਨਿਰਜਨ ਚੁਪਵ ਪ੍ਰਸਤਵ। ਤੇਇਸ
ਰਿਨਿ ਜਿਗਿਆਨ ਸੁਨਾਵਾ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਟਵ ਬਿਨਾਸ ਬਿਸਤਾਰਾ। ਏਇਕ
ਤੀਸ ਗੁਣ ਨਿਜਿ ਸਾਰਾ। ੮। ਸ੍ਰੀਸੁਰਿ ਦੇਵ ਕਰਤ ਅਰੰਭ। ਸ੍ਰਿਗਾਨਿ ਪਤਿ
ਆਡਿਗਤ ਜਿਅੰਭ। ਤਬ ਸੁਰਜੀਤ ਜਹੀਐ ਬਿਚਾਰਾ। ਗੁਨ ਬਿਨਾ
ਨਾਹੀ ਉਪਾਰਿ। ੯। **ਸ੍ਰੀਸੁਰੇਵਾਚ** ਤਤੈ ਬ੍ਰਮਹਾਨ ਸਮੁਤਾਉ। ਪ੍ਰਥ

[illegible]

ਬਯਯਾ
 ਬਜਾਸਾ। ਏਸ ਬਕਿਸਨੁ ਦੇ ਵਕੇ ਕਾ ਜਾ ੧੦। ਲੋਗਾਨਿ ਕੋ ਬੇਗਾਰੁ
 ਸਨਾਈ। ਉਪਵਾਦਿ ਦੁਗਾਜਮ ਲੁੰਝੀ। ਪ੍ਰਥਮ ਭੀਮਾ ਮਰੁ
 ਸੁਲਏ ਅਲੀ। ਦੁਸਾਨਿ ਰਪਤਿ ਮਰੁ ਸੇਨਾਹਨੀ। ੧੧। ਟਜਾ ਬਿਪਰੁ
 ਕੰਭਾਰ ਉਤਾਰਝੀ। ਨਾਵਰੁ ਪਜਸ ਕੋ ਬਿਸਤਾਰਝੀ। ਜਾਕੋ ਗਹਿ ਪਹੁ
 ਚੈ ਭਵਪਾਰ। ਆਗੇ ਜੇ ਸੁਨਹੇਰਿ ਅਪਾਰਿ। ੧੨। ਬਹੁਤ ਭਾਤ ਕਰਿ ਅਦੁ
 ਰੁਤ ਕਰਮ। ਬਾਪਝੀ ਜਗਤ ਭਾਗਵਤ ਪਰਮ। ਟਜਾ ਬਿਪਸ ਬਕੇ ਕਾ
 ਜਸ ਵਾਰੇ। ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਬੇਨੰਠ ਪਧਾਰੇ। ੧੩। ਦੋਹਰਾ। ਐਸੀ ਸੁਨਿਅ
 ਦ ਰੁਤ ਕਥਾ ਜਦੁ ਕੁਲ ਕੋਇ ਜਾਪਾ। ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀ ਗਜਾਤ ਹਾਲ ਖੁਬੈ
 ਤਿਲ ਕੋ ਪਾਪਾ ੨। ਗਜੇ ਵਾਚਾ ਚਿਪਝੀ। ਤਿਤੋ ਬਿਪੁਰੁ ਗਤਿ ਬੇਸਾਰੇ। ਪ
 ਰਮਦਾਨਿ ਮਰੁ ਸੇਵਕ ਭਾਰੇ। ਬਿਪੁਰੁ ਪਕੀਨੋ ਕਈ ਪੂਰਨ। ਜਾਤੇ ਨਾ

ਸਭੁ ਏਸ ਬੁਤਰਨਾ ੨੧ ਕਿਨ ਨਿਮਿਤਾ ਰਾਪ ਸਿੰਨਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰਾ
 ਏਹੋ ਨਾ ਏਕ ਮਨਾ ਜਾਦ ਵਧੇ ਸਾਰੇ ਆਪੁ ਹਿ ਆਪੁ ਕਿਨ ਬਿਧ ਮਾਰੇ ॥੨॥
 ਭੁਕਿ ਗਾਰਨ ਕੈ ਕਾਜਾ ਭੁਅ ਵਤਾ ਗਲਿ ਏਹੋ ਬਿਰਜਰਜਾ
 ਬਹੁ ਬਿਧੁ ਕੁਰਗਰ ਉਤਾ ਕੋ ਤਬ ਮਲ ਮੇਰੀ ਪਾਲ ਬਿਚਾ ਕੋ ॥੩॥ ਜਿਲਗੀ
 ਏਸਾਦ ਵਕਲ ਸਾਰੇ ਤਿਲਗਿਨ ਹਿਰੁ ਗਰ ਉਤਾ ਕੋ ਮਮ ਮਪੀ ਨਹੈ ਏ
 ਸਾਰੇ ਤਾਏ ਨਿਜ ਕਰਿ ਬਲੈ ਨ ਮਾਰੇ ॥੪॥ ਦੂਜੇ ਕੋਈ ਸਕੈ ਨ ਮਾਰੇ ਤਾਏ ਕੀ ਜੇ
 ਜਤਨ ਬਿਚਾਰਿ ਜੋ ਬਹੁ ਬਾਸ ਬਏ ਬਲ ਮਾਂਗੀ ॥੫॥ ਨਿਨਿ ਮਤਿ ਪਾਟ ਪਾਟਿ
 ਏਹੀ ॥੫॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਮੇ ਅਗ ਨਿਉ ਪਾਏ ਤਾਏ ਲਾਗੀ ਸਕਲ ਜਲਜਾ
 ਏਹੀ ਤਏ ਹੀ ਏਹੀ ਪਵਨ ਦਿਜ ਸੁਖਾ ਕੁਧ ਅਗ ਨਿਤ ਹਮ ਆਪੁ ਹਿ ਆਪੁ
 ॥੬॥ ਕਰਿ ਬਿਸਤਾਰ ਹੋਹਿ ਸਿਰਗ ਏਹਾ ਏਹਾ ਏਹੇ ਕੁਰਸਨ ਬਿਚਾਰਾ
 ਆਏ ਸਕਲ ਰਿਖੀ ਸੁਰ ਭਵਨਾ ਨਿਕਟਿ ਫੇਰ ਕਰਵਾਏ ਹੀਨਾ ॥੭॥ ਕਿਨੇ

ਅੰਗਾਂ ਬਿਸੁੰਮਿਤਾ ਦੁਰਬਾਸਾ ਬਿਗੁ ਅਤਿ ਅੰਜਿਤਿ। ਕਸਪਿ ਬਾ
 ਮੇਵ ਅਰੁਨਾਰਦਾ। ਅੰ ਬ੍ਰਹਤ ਰਿਖਿ ਬ੍ਰਹਤ ਬਿਸਾਰਦਾ। ੧। ਤਹ
 ਸਬੈ ਮੁਨਿ ਸੁਖ ਸੈ ਬੈਠੈ। ਜਦੁ ਕੁਮਾਰ ਤਹ ਛਲ ਕਰਿ ਪੈਠੈ। ਸਾਬ
 ਰਿ ਬਨਿ ਤਾਂ ਭੇਖ ਬਨਾਏ। ਬਸਤਾਇ ਕਨਿ ਉਦਰ ਅਪਕਾਏ। ੨।
 ਅਤਿ ਬਿਨੀਤ ਸੇਚਰਣ ਨਿਲਾਗੈ। ਪੂਛੈ ਪ੍ਰਸਨ ਖੋਰਿ ਤਿਨ ਅਗੈ।
 ਯਹ ਬਨਤਾ ਪੂਛੈ ਦਿਜਗਯਾ। ਸਨ ਮੁਖ ਹੋਤ ਲਗੈ ਅਤਿ ਲਾਜਾ
 ॥੧੦॥ ਨਿਕਟ ਪਰਸਤਾ ਆਯੋ ਹੈ ਯਾਕੋ। ਕਰੋ ਬਿਚਾਰਾ ਆਪ ਮੇਤਾ
 ਕੋ। ਤੁਸਕਿ ਕਾਲ ਦੁਰਸੀ ਜਬ ਜਾਨੈ। ਕਹੰ ਜਨੈ ਸੋ ਮਹਿ ਬਖਸੈ।
 ॥੧੧॥ ਤਬ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਚਨ ਤੇਰੇ। ਜਦੁ ਕੁਲਨਾਸ ਮਸਲ ਯਹ
 ਜਨੈ। ਜਾਤੇ ਤੁਮ ਬਹਮਦ ਸੇ ਮਾਤੇ। ਦੁਸਟ ਬੁਧਿ ਹੋਵੈ ਜਬ ਹਾਤੇ ॥੧੨

ਬੈਲਸੁਨਤ ਅਤਿਰੁਯਸਨਾ ॥ ਏਯੋ ਤਬਹੀਤਾਉਦਰਿਹਿਛਿਟ
 ਕਾਯੋ ਦੇਖਜਿਤਹਲੋਕੋ ਮੁਸਲਾ ਤਬਤਿਨਿਜਾਨੋਨਾਹੀਨ
 ਸਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤੇਸਬਬਹੁਤਗੁਤਿਪਛਿਤਾਏ ॥ ਲੀਏਮ
 ਸਲਗਾਂਜਾਪੇ ਆਏ ॥ ਓਰਸੈਨਸਿਬਲੇਬੈਨਾ ॥ ਅਤਿਮਲੀ
 ਨਨਹਿਜੋਰੇਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨੋਸਗਾਪਅਗਮੁਸਲਦੇਖ
 ਯੋ ॥ ਜੀਬਨਸਬਨਿਰਜਿਕਰਿਲੇਖਯੋ ॥ ਮੁਸਲਰੇਤਿਚੁਰਣ
 ਕਰਦਾਯੋ ॥ ਕਿਰਸਨਪੁਛੈਸਮੁੰਦਬਹਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਰੇਤਤਾ
 ਹੰਯੋਹੁਤ ਅਤਿਤੁਛਾ ॥ ਤਾਂਕੋਨਿਗਲਿਗਯੋਇਕਸਛਾ
 ਤਿਚੁਰਣੁਲਹਰਿਨਕੇਸਾਰੇ ॥ ਆਏਤੀਰਭਏਤਿਨੁਗਾਰੇ

॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਰਦੇ ਕ ਜਾਲ ਬਿਸਤਾਰਿ ॥ ਅੰਗ ਨਿਸੰਗ ਮਤ
ਸਿੰਘ ਕੋ ॥ ਤਾ ਕੋ ਉਦਰ ਲੋਹ ਸਿੰਘ ਕੋ ॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਕੋ ਸਿੰਘ ਕੋ
ਬਾਨਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ॥ ਬਾਤੁ ਸਕਲ ਸਿੰਘਾਨੀ ॥ ਬਹੁ ਤੁਭਲੀ ॥
ਹਏ ਮੇਸਾਨੀ ॥ ਜਦ ਪੁਰੀ ਮਨਿ ਬਾਕਰੇ ॥ ਪੁਰਿ ਮਨ
ਮਾਹਿ ਸਕਲ ਸਿੰਹ ਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਹ ਬੇਰਾਗ ਨਿ
ਰਪਾਣੀ ਗਣਾਨ ਕਾ ਜ ਸੁਰੇ ॥ ਗਣਾਨ ਕੋ ਮਥਾ
ਲਾਜੀ ਨਾਕਦ ਸਿੰਘ ਸੁਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿੰਘ ਕੋ ॥ ਇਹ ਬੇਰਾਗ
ਗਵਤ ਮਹਾ ਪੁਰਾਣ ॥ ਮਾਧਾ ਦਸ ਸਹਸਰ ਨਾਮ ਸਹਿਤਾਨੀ
ਏਕਾਦਸ ਸਿੰਘ ਕੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿੰਘ ਕੋ ॥ ਇਹ ਬੇਰਾਗ

ਗੁਰਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ॥ ਦੁਹਰਾਵਤੀਆ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ੫

ਪਾਲਕਾ ਤਗਨਦ ਖਸਾਪਕੇ ਤਾਲਕਾ ਨਾਹਦਤਗਨਿਰੰਤਰ
ਆਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸਲਦੇਵ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਰਜੈ ਨਿ
ਤ ਜਾਕੇ ॥ ਬੀਪਿਯੋ ਜੀਵਤ ਜੈ ਕਲੰਭ ਤਾਕੇ ॥ ਜਾਕੇ ਸਭ ਕਲੰਭ
ਮੇਕਾਲ ਨਾਹਤਗਨਿਸਹਿਲ ਬੋਹਾਲ ਪਾਲਨਦਤਲਇੰਦ੍ਰਨ
ਸੋਗਯਾ ॥ ਇਤਨੀ ਗਰਿਸੇਵਾਂ ਕੀ ਸਾਜਾ ॥ ਬਾਂਛੈ ਜਾਹਿ ਬ੍ਰਹਮਸੁ
ਰਿਗਯਾ ॥ ਕ੍ਰਿਸਲਦੇਵ ਸੇਵਾ ਕੇ ਕਾਯਾ ॥ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੀਏ ਹਰਗ
ਤੇਟਾਵੈ ॥ ਗਰਿਕੀ ਸੇਵਾ ਕਿਯੋ ਛਿਟਕਾਂ ਦੇ ॥ ਪਲੀਮੇਕਦੇ ਕਲਪਕੇ ਪਾ
ਸਾ ॥ ਗਰਿਕੀ ਪਾਵੈ ਗਰਿਕੇ ਰਾਸਾ ॥ ੪ ॥ ਇਕ ਬਾਰ ਬਸੁਦਈ ਕੇ
ਭੋਲਾ ਨਾਹਦਿ ਕਿਟਯੋ ਕਿਠਯਾਂ ਕਚਿਰੀਲਾ ॥ ਤਿਲ ਬੁਝਿਯੁ ਪ੍ਰਯਾਸਿ

ਸਤਰੀ। ਤਾਪੀਛੈ ਬਾਨੀ ਉਚਰੀ ॥ ੧ ॥ ਨਿਪੁਰਜੀ
ਤਮਰੀਆਗਮਨਾ। ਸਬਦੇਹਨ ਕੋ ਸੁਖ ਕੋ ਰਵਨਾ। ਉਪਮਾਤਮੇ
ਕੰਨਕੀਦੀਜੈ। ਜਿਨਕੋ ਦਰਸਾਸਕਲਭੇਛੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਅੰਗਦੇਵਦੇਵੇ
ਸੁਖਦੁਖਕੋ। ਤਮਸੇਸਾਪਪ੍ਰਗਟੇਪਰਸੁਖਕੋ। ਜਿਨਕੋ ਹਿਰਦੇਬਿ
ਰਾਜੈਗਮਾ। ਤਿਨਤੋਹਿਰਿਕੰਨਕਹਿੰਮਾ। ਅੰਸੇਦਲਦਾਇਕਸਬ
ਦੇਵਾ। ਤੇਤਿਲਹੈਜਿਤਾਕਰੈਸੇਵਾ। ਜਿਕਰਲੇਦਰਪਦੁਕੋਕੋਈ
ਆਪੁਕਰੈ। ਅਗੁਸੇਸੇਈ। ੩ ॥ ਤਮਸੇਸਾਪਸਦਾਸੁਖਦਾਈ। ਜਿ
ਨਕੀਮਗਮਾਕਹਿਨਜਾਈ। ਜਦਪਦਰਸਮੇਰੁਣੈਕ੍ਰਿਤਾਰਥਾ॥
ਪੁਛੈਦੇਵਤਥਾਪ੍ਰਿਤਾਰਥਾ। ੪ ॥ ਜੇਰੁਗਵਤਪ੍ਰਮਸੁਨਿਹੈਜੀਵਾ
ਜਿਨੀ। ਅਰਦੁਤਜਿਪਾਵੈਪੀਵਾ। ਜਿਨਆਚਰਦੁਨਿਤਾਕਿੰਦੇਵਾ

ਹਰਿਪ੍ਰਸੰਨਸੇਗਾਥੇਭੇਦਾ ॥ ੨੦ ॥ ਪੂਰਬਜਨਮਸੇਵੇਮੇਕਰੀ ॥ ਆਯਾਮੇਹਯੋਸ
 ਮਥਿਨਪਰੀ ॥ ਤਬੋਮੇਹਰਿਹਿਪ੍ਰਕਾਸਿਥਕੀ ॥ ਤਾਂਹੀਹੁਤਨਹੀਉਪਰਯੋ ॥ ੨੧ ॥
 ਤਾਤੇਅਬੋਮੇਤਮਰੀਸਰਨਾ ॥ ਸਿਕਛੁਕਰੀਮਏਜੀਮਰਨਾ ॥ ਕਹਾਂਇਕਰੀਜ
 ਗਤਕੇਦੁਖਾ ॥ ਜਾਮੇਸੁਖਨੇਹੀਨਿਹਾਉਖਾ ॥ ਜਹਜਹਜਾਇਤੀਹੀਤਹਕਾ
 ਲਾ ॥ ਹਰਿਬਿਨਸੀਵਸਦਾਬੇਹਾਲਾ ॥ ਐਸੇਬਚਨਸੁਨੇਜਬਨਾਰਦਾ ॥ ਤ
 ਬਤੇਬੇਲੇਪਰਮਾਇਸਾਰਦਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪੰਨਬਸੁਦੇਵਪੰ
 ਨਤਵਥਾਨੀ ॥ ਜਾਕਰਿਪ੍ਰਛੇਸਾਂਰੀਗਧਾਨੀ ॥ ਕਿਣੀਹੋਇਸਕਲਜਗਾਘਾਤ
 ਕਾ ॥ ਬਿਸਨਪਰਮਤੇਰਹੈਨਪਾਤਕਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਦਨਕੀਰਤਨਾ ॥ ਆਦਰਯਜਾਨਾ
 ॥ ਅਨਮੋਦਨਉਕਰੇਸਯਾਨਾ ॥ ਸਿਪੁਨੀਤਹੋਵੈਤਤਕਾਨਾ ॥ ਬਹੁਹਿਪਰੈਨਹਿਜ
 ਸਕੇਜਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ਤੁਮਟਜਹਿਕਿਯੋਬਡੈਉਪਕਾਰਾ ॥ ਮੁਹਿਸੁਮਿਗਯੋਸਿਰ

ਜਨਗਾ ਜਾਕੇ ਸਵਨ ਕੀ ਹਤ ਨਿਮੇਸੀ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਕੇ ਸੁਰਜ ਜੇਸੀ ॥ ੨੬ ॥ ਤੁਮ
 ਸਿਕਰੀ ਕਥਾ ਏਤਹਾਂ ਸਾ ॥ ਜਾਤੇ ਛੁਟੈ ਰੁਦਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਰਿਖ ਭੁਟੇ ਵਸੁਤਨ ਵਜ੍ਹੇ
 ਸਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਨੇ ਜਨ ਕਨ੍ਹੇ ਹਾਂਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ਤੁਨਿ ਕੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਗਾਨ ਕਰੁਣੀ
 ਜਨਾ ਮਾਰਨ ਸੀਸਾ ਸਬਰ ਜੋ ॥ ਅਬਿਓਤ ਪਤਿ ਕਹਤੁ ਤੇਰਿ ਨ ਕੀ ॥ ਪੂਰਨ
 ਪ੍ਰੀਤਗਾਮੀ ਜਿਨ ਕੀ ॥ ੨੮ ॥ ਨਾਰੁ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਓਪਾਜੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਤੇ
 ਵਿਯੰਗੁ ਮੁਨਿ ਨਿਪਤਿ ਓ ॥ ਵਿਯੰਗੁ ਮਨਿ ਨਿਰਪਸਿਰਤਾ ਜਾ ॥ ਤਾਕੋ ਤਨ
 ਯਪ੍ਰਯ ਬਰਤਗਾ ॥ ਤਾਕੇ ਅਗਨੀ ਪਰਸੁਤ ਕਰੁਣੀ ॥ ਅਸਿਨਾ ਭਜਨ
 ਮਤਾ ਹੀ ਤੇਲੀ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾਕੇ ਰਿਖ ਭੁਟੇ ਵਾ ਅਬਤਾਰਾ ॥ ਜਿਨੇ ਪਾਗਾਨਾ ਏ
 ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਾਕੇ ਪੂਰੇ ਕਸਤੁਰੇ ॥ ਸਕਲ ਬੇਦ ਕੇ ਪਾਗਿ ਗਏ
 ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਨੇ ਬੇਰੇ ਰਤ ਸੇਲਾ ਮਾ ॥ ਜਾਕੇ ਹਿਰਦੇ ਬੇਸੇ ਨਿਤਗਾ ॥ ਜਾਤੇ

ਭੁਭਟਧੰਡੁਯਹਕਯੋ। ਤਜਾਅੰਯਨੰਭੁਨਾਮਸ੍ਰੋਤਾ २੨। ਧ੍ਰਿਥ
 ਸਹਿਬਹੁਤਭੋਗਏਭੋਗਾ। ਸਮਝਿਤਜਾਗਪ੍ਰਨਿਲੀਨੰਯੋਗਾ। ਅਨ
 ਕਰਮਬਚਨਕਰੀਹਰਿਰੁਗਤਿ। ਤੀਜੈਜਨਮਲਹੀਤਿਨਿਮੁਕਤਿ।
 ੨੩। ਤਿਨਮੇਨਵਨਵਖੰਡਨਰੋਸਾ। ਏਕਰਮਅਸੀਕਰਮਉਪਦੇਸਾ।
 ਨਵਤੇਮਹਾਂਗੁਗਾਮਪਿਕਾਰੀ। ਸਬਤਜਿਸੇਵੈਸਦਾਂਸੁਗਾਰੀ २੩।
 ਤਜੈਅਨਰਥਮਰਥਬਿਸਤਾਰੈ। ਯਾਂਬਿਪਬਹੁਤਜੀਵਨਿਸਤਾ
 ਰੈ। ਦੋਯਮਤੀਤਦਿਹੀਬਰਭੇਖਾ। ਸਦਾਹਿਰਦੈਮੇਏਕਅਲੇਖਾ २੪।
 ਕਬਿਹਰਿਅੰਤਰਿਖਪਰਬੁਧਾ। ਪਿਪਲਾਇਨਅਬਿਰਹੈਤ੍ਰਸੁਧਾ।
 ਦੁਗਮਲਚਮਸਕਰਗੁਜਨਨਾਮਾ। ਏਨੰਨਵਕਿਯੈਕੁਹਪ੍ਰੀਸੇ
 ਧਾਮਾ २੫। ਅਪਾਮਾਦਿਸਿਸਰਧਾਸਾਗਾ। ਸਬਕੋਜਾਨੈਸਿਰਜ

ਨਗਰਾ ਦੇਤਗਾਵ ਕੋਕੀ ਨਿਖੰਡਾ ਟਾਬਿਪਬਿਚਰੈਸਬਬੁ
 ਹਮੰਡਾ ੨੬। ਸੁਰਅਰੁਸਿਪਸਾਪਰੀ ਪੁਬਾ। ਨਿਨਕਾਖਨਾਗਨਰ
 ਸਰਬਾ। ਸਕਲ ਲੋਕ ਸੇਇਛਾ ਚਾਰੀ। ਆਤਰਹਤਸਬੀ
 ਅਧਿਕਾਰੀ ੨੭। ਨਿਮਿਸੇਨਾਮਜਨਕਕੋਸਾਤਾ। ਏਕੰਬਾਰਤਿ
 ਨਿਕੀਨੀਜਾਤਾ। ਗਵਿਸੀਸੇਰੁਤਿਤਨਕੀਦੇਹਾ। ਆਬਤਦੇਸੇ
 ਨਿਰਪਤਿਬਿਦੇਹਾ ੨੮। ਗਤਾਵਿਪੁਅਗਨਿਓਨਾਏ
 ਆਗੈਪੈਲੇਬੇਕੋਸਾਏ। ਕਰਮਕਰਮ। ਆਨਿਧਤੈਸਿਪਾਸ
 ਨਾਕਰਮਹੀਕਰਮਤਿਬੇਲੇਆਮਨ ੨੯। ਤਬਤਾਹੀਕਰਮਪੁਜਾ
 ਕੀਨੀ। ਕਰਿਤੁਤੋਤੁਪਦਖਿਨਾਦੀਨੀ। ਸਿਕਅਰੁਰੁਬਸਤੁ
 ਬਰੁਰੀਗਾਤੇਸਬਸੇਰੁਤਿਨਕੈਅੰਗਾ ੩੦। ਗਨਬਿਚਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋ

ਅੰਸੋ ਬ੍ਰਹਮਪੁਰਸਨ ਕਾਇਕਾ ਜੈਸੋ ਤ ਬਕਰਿ ਜੈ ਰਿਕੁਯੈ
 ਨਿਯਤਾ ਦੋ ॥ ੧ ॥ ਏਲੰਗੇ ਬਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਿ ਬਾਦੋ
 ਤ ਬਨਿਹ ਪਕੈ ਆਨ ਦਬਦੁ ਹੋ ਕਛੁ ਨ ਹੀਰ ਹੀ ਸਿਭਾਲਾ ਪ੍ਰੇਮ
 ਮਗਨ ਪ੍ਰੇ ਬੋਲੰਗੇ ਬਾਂਨੀ ਪਰਮ ਸਾਲਾ
 ਤ ਮਧਾਰਖ ਦਧੁ ਮਹਰਿ ਜੀਕੋ ਸੇਜਾਨੈ ਸਬ ਰਿਨੋ ਮਨੀਕੋ ਜੀਵ
 ਨਕੇ ਉਪਰ ਬੇਕਾਰ ਜਾ ਸਕਲ ਲੋਕ ਮੇਧਿਰੁ ਆਰਜਾ ੨ ਧਨਿ ਮੋਖ
 ਨਿਸੇਰੇ ਅਬਤਾਰਾ ਜਾਂਤੋ ਘਾਟੇ ਜੇਦ ਗਾਤੁ ਮਾਰਾ ਨਾਂਨਾ ਜੈ ਨਿਜੀਵ ਟਸਹ
 ਪਾਵੈ ਸਾਨੁ ਪਤਨਿ ਕਬਹੂੰ ਇਕ ਆਦਿ ੩ ਯਯਾ ਬਿਪਲ ਰੇਦੋ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮਾ
 ਯੁਰਲ ਰੁਸਾਪ ਸੀਗਨ ਹੀਲਹੈ ਜਿਨ ਨੈ ਸੰਗਾ ਟੈਰੁ ਵਧੈ ਪਾ ਨੈਨ
 ਅਨੰਤ ਲਹੈ ਨਰ ਅੰਧਾ ੪ ਧ੍ਰੁਵਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਰੇਹਿ ਰੇ ਬਿਰਾਜੈ ਗੁਣੇ

ਗੰਗੇਰੀ ਰੀਤੀ ਮਾਮਕੀ ਸੇਵਾ

ਕਰਮਕਰਮ ਭੈਰਵੇ ਗੰਗਾ ਪੈਛਿਲੇ ਦੇ ਜਤ ਸਿਰਾ ਜਿਉ ਕਰੇ ਜਗਤ ਭੈਰਵੇ
ਤਾ ਤੈ ਮਮਸੈ ਦੇ ਹਮਿ ਦਾਇਆ ਧਰਮ ਧੋ ਸੇ ਸੰਗ ਸੁਲਾਇਆ ਭਗਵਤ ਪਰਮ
ਕੋ ਬਿਸਤਾਰੀ ਗੰਗੇ ਮੇ ਹੋ ਸੁਨਿ ਬੋ ਅਧਿਕਾਰੀ ਗੰਗੇ ਨ ਤੈ ਸਿ ਦੇ ਜਗਤ ਭੈਰਵੇ
ਬਹੁ ਰਿਅ ਧ ਕੇ ਦੇ ਤਮੁ ਗੰਗੀ ਏ ਸੁਲ ਬੰਦ ਨ ਸਭ ਨ ਸੁਖ ਧਾਏ ਤਤੁ ਮਾਨਹਿ
ਏ ਬੈਨ ਸੁਲਾਏ ਗੰਗਾ ਪੁਸਨ ਕਰੀ ਤਾ ਮਾਮੇ ਸੀ ਬਡ
ਗੰਗੀ ਪੁਛਤ ਹੈ ਸੇ ਸੀ ਨਿਰਭੈ ਪਾਦ ਏ ਕੇ ਹੋ ਦੇ ਵਾਗ ਤਾ ਕੋ ਛੋ ਡਿਕਰੇ ਨਰ
ਸੇਈ ਗੰਗਾ ਪੁਕ ਮੁਲੁ ਹੋਤ ਹੈ ਸੇਈ ਜਗਤ ਜਾਇ ਤਹੀ ਦੁਖ ਗੰਗੀ ਗੰਗਾ
ਲਪਾ ਸਕੋ ਜਾਇ ਨ ਦਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕੋ ਭਗਵਤ ਪਰਮਾ ਮਿਲੇ ਗੰਗਾ ਛੋਟ
ਗੰਗਾ ਕਰਮਾ ਗੰਗੀ ਮੁਖ ਸੀ ਭਗਵਾਨ ਸੁਲਾਏ ਗੰਗਾ ਪੁਸਿਲ ਨ ਕੋ ਪੰਥ ਬ
ਤਾਏ ਗੰਗਾ ਪੁਛਿ ਜੋ ਹੋ ਦੇ ਕੋਈ ਗੰਗਾ ਪੁਸਿਲ ਨ ਰਿਖਾਵੇ ਸੇਈ ਗੰਗਾ ਮਨਹਿ

੨

੬
 ਇਬਿਲੈ ਬਲ ਲਾਗੈ॥ ਭੁਗਮਲਿ ਸਾਸੁ ਤੇ ਜਿਉ ਜਾਗੈ ੨੦॥
 ਸਾਖਾ ਮੁੰਦਿ ਉਧਾਵੈ ਕੋਈ॥ ਯਾਹ ਰਿਧ ਬਲ ਕੁ ਫੁਰੈ ਜੋਈ॥
 ਰਿਮਿਲ ਲੈ ਕੋ ਮਾਰਗ ਏਹਾ॥ ਰਹਿ ਭੁਜ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਹ ਏਹਾ॥
 ੨੧॥ ਰਹਿ ਮਿਲ ਲੈ ਕੋ ਮਾਰਗ ਕਰੈ॥ ਤੇਰੇ ਉਰ ਕੋ ਸੰਸਾਰੈ ਅਨਕ
 ਗਮ ਬਲ ਬੁਧਿ ਅਰਥਿ ਤਾ॥ ਹੋਇ ਸੁਭਾਇ ਹੁਤੇ ਜੋ ਨਿਤਾ॥ ੨੨॥
 ਸੰਸਾਰ ਬਹਿਰਿ ਸਾਮਰਪ ਲਕਰੈ॥ ਯੋਗੁ ਗਵਤ ਪਰਮਾ ਬਿਸਤਰੈ॥
 ਬਣਾਹ ਜੀਵਹਿ ਰਿਬੀ ਸੰਯੋ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਕੀ ਮਾਣਾ ਮਾਵਰੈ॥ ੨੩॥
 ਤਬ ਮਾਨਿ ਸਰੂਪੁ ਲਾਏ॥ ਮਾਪੁ ਮਾਨਤ ਨੀ ਮਨ ਲਾਏ॥
 ਤਬਾਵਤ ਬਤੈ ਉਪਲਾਏ॥ ਤਾਹਿ ਤੇਯ ਗਮੀ ਮਰਿ ਜਨਾਏ॥ ੨੪॥ ਤਾਤੇ
 ਬੁਧਾ ਸੇਵੈ ਹਰਿ ਚਰਨਾ॥ ਸਾਤੇ ਮਿਦੈ ਜਨਾ ਮਾਰਗ ਰਨਾ॥ ਸੰਪਿਲੇ

ਇਉਂ ਤਾਂ ਮਗਰ ਦੇ ਵਾਹੁ ਰਿਕੰਗਾ ਲੇਕ ਰੇਤਾ ਸੇਵਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੇ ਜੰ ਜੰ ਜੰ
 ਅਚਰਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ਤਜੇ ਹੀ ਤਯੋ ਹਰਿ ਸੇ ਰਿਤ ਲਾਵੈ ॥ ਕੁਟਾਟਨ ਭ
 ਜੇਤ ਜੋ ਸਬ ਕਾਮਾ ॥ ਛੁਟੈ ਨਗਤ ਮਿਲੈ ਤਬ ਗਾ ॥ ੨੬ ॥ ਯੇਤ ਕੁਛੁ
 ਏਲਹਿ ਗਜਾ ॥ ਮਮਾ ਗੁਜਰਿ ਸੇ ਮਨ ਕੰਕਾ ॥ ਜੋ ਸੋ ਬੁਥਾ ਮਨ ਤਬ
 ਸੁਪਨਾ ॥ ਮਨ ਹੀ ਕਰਿ ਤੇ ਦੁਲੈ ਏਧਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜੇ ਕੁਛੁ ਨਹਿ ਪਰਿ ਏਸੇ ਸੇ
 ਹੋ ॥ ਤਕੈ ਸਿਗਲਾ ਗਿਸ ਬਾ ਮੇ ॥ ਤੇ ਸਿਕਲ ਪਥਿ ਕਲਪਨ ਕੀ ਜੋ ॥ ਮ
 ਨਹਿ ਦੁਗਖਾ ਮਰਸ ਪੀਜੋ ॥ ੨੮ ॥ ਯਹਿ ਕੇ ਜਲਾ ਕਰ ਮਗਲ ਨਾਮਾ ॥ ਸੁ
 ਨੈ ਕੋ ਸਿਮਰੈ ਸਬ ਜਾਮਾ ॥ ਤਜੈ ਲਾਜੁ ਏਨਿ ਹਸੀ ਗਾ ॥ ਮਗਲ ਰੇ ਨਿ
 ਤਹਿ ਰਿਕੇ ਰੰਗਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗਮੇ ਸੇਭੁ ਜਤ ਪ੍ਰੇਮਾ ਅਧਿਕਾਵੈ ॥ ਸਬ ਤਨਰੇ
 ਮਾਂਚਿਤ ਪੈ ॥ ਆਵੈ ॥ ਗਦਗਦਾ ਸਬਦੁ ਅਪਟੈ ਬੈਨਾ ॥ ਦੁਵੈ ਚਿਤ ਜ

ਲਬਰਖੇਨੈਨਾ २੦॥ ਰੰਦੈਹਸੇਰਿ ਚਸੁਰਿਗਾਦੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮਿਲਗਏਰਹਿ १
 ਦੈ ॥ ਲੋਕਬੇਦੁਲਲਾਜਨਜਨੈ ॥ ਯਯੇਉਨਮਤਬਿਬਸਯੋਨੈ
 ॥ ੨੧ ॥ ਯਸਦਿਸਿਸਰਿਤਮਿਪਨਗਨਗਾਂ ॥ ਰਵਿਸਸਿਤਾਰਹਿਸਮਰਕਰਾ
 ॥ ਫਿਰਜਲਪਾਵਕਪਵਨਅਕਾਂਸਾ ॥ ਯੋਕਛੁਦੇਖੇਸੋਹਰਿਦਾਸਾ २੨॥ ਰਹਿ
 ਕੋਰੁਪਸਕਲਕੋਜਾਦੈ ॥ ਜਗਤਹਾਪਰਨਾਮਹਿਠਾਨੈ ॥ ਕਬਹੂੰਕੁਲਨਭਾ
 ਸੇਆਨਾ ॥ ਰੁਨੈਮਨਿਨਭੁਜੇਭਗਵਾਲਾ २੩॥ ਯੋਜੀਬਦੈਕਿਗਮਨ
 ਮਨੁਗਾ ॥ ਤੁਯੇਤੁਯੇਅੰਗਸਕਲਕੋਤੁਜਾਗਾ ॥ ਯੋਜੀਮਨਭੋਜਨਾ ॥ ੨੪
 ਗਾਸਾ ॥ ਤੇਧਧੀਖਅਰੁਕੁਖਬਿਨਾਸਾ २੪॥ ਯਯੇਧਿਪਕਰੇਤਸਾਧ
 ਨਭੁਗਤਿ ॥ ਰਹਿਯੀਸਿਬਾਕੋ ॥ ਅਨੁਕਤਾ ॥ ਤਬਕਛੁਅੰਗੁਲਨਹਿਤਾ
 ਸੇ ॥ ਤਬਹੀਰਿਰਦੈਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਕਾਸੈ २੫॥ ਬ੍ਰਹਮਦੇਕਦਸਹੁਦਿਸਦੈਖੋ

ਏਤੁ ਗੁਰੂ ਕਰਿ ਕੇ ਦੇਨ ਲਖੈ ॥ ਮੇਜੇ ਮੰਗੁ ਗੁਰੂ ਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ਜੀ ਹਰਿ
ਮੇਰੇ ਜਗ ਮੇਲਾ ਹੀ ॥ ਏਸੁ ਨ ਕ ਬਿਜੀ ਕੇ ਬਚਨ ਕੀ ਨੀ
ਪੁਜਨ ਬਿਏਹਾ ॥ ਅਬ ਗਾਏ ਗੁਰੀ ਤੇ ਕੇ ਲਛਨ ਕਰਨਾ ਗੋਹਾ
ਪੁਰਜੀ ਕੀ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਤਲਛੁ ॥ ਜਿਨ ਬਸਿਰੈ ਵੈ
ਗੰਮ ਬਿਚਖਾ ॥ ਕੰਨ ਪਰਮ ਹਿਰਦੈ ਦਿ ਦੁਗਖੈ ॥ ਕਏ ਆ ਚੁਕੈ ਕੰਨ
ਬਿਪਗਖੈ ॥ ਕੰਨ ਸੁਗੁਰੂ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤਿਨ ਕੋ ॥ ਏਤੁ ਗੁਰੂ ਨਾਹੀ ਚਿਰ ਜਿ
ਨ ਕੋ ॥ ਬੀਲੇ ਹਰਿ ਜੋਗੇ ਸੁਰ ਦੁਜੈ ॥ ਗਨਿ ਰਖੇ ਬਚਨ ਬਹੁ ਤਿਨ ਪੁਜੈ ॥
ਥਾਵਰ ਜੈ ਗਾਮੁ ਖਾਮੁ ਖੁਲਾ ॥ ਏਕੈ ਪ੍ਰਕਿਰਤ ਸਕਲ
ਕੈ ਮੁਲਾ ॥ ਸੇਇਕ ਆਤਮਾ ਕਿ ਆਪਾਗਾ ॥ ਸੇ ਆਤਮਾ ਸੀ ਸਨਿ ਰੰਕ
ਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਚਿਪ ਜੇ ਦੇਵੈ ॥ ਸਾਹਿਤ ਲੀਨ ਹਰਿ ਹੀ ਮੇਰੇ ਇਹਾ ॥ ਤਾ ਤੇ

ਅਬਹੁੰਗਿਕਿਜਾਨੈ ॥ ਦ੍ਰੋਤਗੁਵਕਬਹੁਨਹਿਆਨੈ ॥ ੪॥ ॥ ਜੋਸਾ
 ਗਰਬੁਦਬਹੁਤਰੰਗਾ ॥ ਯੈਸਬਜਗਤਜਗਤਘਤਿਸੰਗਾ ॥ ਯਜਾਬਿ
 ਪਜਾਨਿਭੁਯੈਸੋਬੀਰਾ ॥ ਸੋਹਰਿਜਨਿਉਤਮਹੈਬੀਰਾ ॥ ੫॥ ॥ ਜਾਕਿਹਰਿਸਿ
 ਨਿਹਚਲੰਘੁਮਾ ॥ ਅਰੁਹਰਿਜਨਸੰਗਾਤਿਨਿਤਨੇਮਾ ॥ ਸਬਜੀਵਨਘਰ
 ਕਰਨਾਮਾਨੈ ॥ ਸਬਉਪਰਹਿਰਦੈਯੋਜਾਨੈ ॥ ੬॥ ॥ ਜੋਕੋਈਤਾਪਰਦੇਖ
 ਹਿਠਾਨੈ ॥ ਤਾਰਿਤਜੋਕੋਜੋਤੁਜੀਮਾਨੈ ॥ ਨਿਸਦਿਨਹੈਗਮਰੰਗਗਤਾ ॥
 ਸੋਹਰਿਜਨਮਧਮਹੈਤਾਤਾ ॥ ਜੋਮਹਤੀਮੋਹਿਕਿਕਿਜਾਨੈ ॥ ਮਨਕਰਮਥਚਨ
 ਮਾਨਨਹਿਆਨੈ ॥ ਤਾਕਿਘੁਜੈਹਿਤਚਿਤਲਾਈ ॥ ਕਛੂਨਮਾਗੈਸਹਜਸੁਗਾ
 ਈ ॥ ੭॥ ॥ ਯੇਹਾਰੇਜਨਨਹੁਜੋਹਰਿਜਾਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਬਿਨਾਨਹੀਘਰਚਾਨੀ ॥ ਏ
 ਕਦੇਸੀਦੇਹਕਿਕਿਜਾਨੈ ॥ ਸੋਧਾਕਿਰਤਜਨਸਾਪਦੁਖਾਨੈ ॥ ੮॥ ॥ ਬਹੁਰਿਕ
 ਹੋਉਤਮਹਰਿਕੁਕਤਾ ॥ ਜਾਹਿਘਰਘੁਜੈਮਾਸਕਤਾ ॥ ਦਰਸਾਹਮਤੈਕ

ਰਜਸਾਰੋ ॥ ਤੇਰੇ ਰਿਜਨ ਭਵਦੁ ਖਲਿ ਦਾਰੋ ॥ ੨੦ ॥ ਰਿਸਨ ਬਸੈ ਜੰਗੈ ॥ ਨਮਾਏ ॥
 ॥ ਅੰਗ ਸਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜੰਗ ਕਛੁ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਅਰੇ ਖੋ ॥ ਗਇੰਦ੍ਰਿਯ
 ਨਿਤ ਮਾਯਾਂ ਸੰਬਲੇ ਖੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸੇਰ ਰਿਜਨ ਉਤਾ ॥ ਨਰਦੇਵਾ ॥ ਤੇਰੇ ਮਿ
 ਲੈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵਾ ॥ ਜਾਜਨ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਭਾਰਿ ਪਾਏ ॥ ॥ ਅਧਸਮ ਪ੍ਰਿਥੁ
 ਧਿਆਇ ਮਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਦੇਹ ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਹੁਪਾਤਿ ਥਾਕੈ
 ਪ੍ਰਾਣਹਿ ਮਾਏ ॥ ਰਿਸੁ ਲੇ ਭਰੇ ॥ ਜੋ ਮਨ ਕੋ ॥ ਟਜਹ ਲੈ ॥ ਉਤਮ ਹਰਿ
 ਜਨ ਕੋ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਕਰਮ ਬਾਸਨਾ ਅਗੁਸ ਬਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕੁਲ ਨ ਜਾਨੈ ॥
 ਨਾਮਾ ॥ ਬਾਸ ਦੇਵੇ ਮੇਕੀ ਨਿ ਬਾਸੁ ॥ ਸੇਕਰੇ ਹੋ ॥ ਉਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿ
 ਨ ਕੈ ਜਾਤ ਬਰਨ ਕੁਲ ਕਰਮਾ ॥ ਲੋਕ ਨ ਬੋਲਹੀ ਆਸਗਮਾ ॥ ਰੂਪਿ ਦੇਹਿ
 ਅਭਿਮਾਨ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਉਤਮ ਹਰੇ ਦਾਸ ਕਹਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਕਿਸੀ ਬਸਤੁ ਪਗਾ ॥

ਮਤਾਂ ਨਹੀਂ ॥ ੧ ॥ ਅਰੁ ਤਨ ਕੇ ਅਭਿਮਾਨ ਨ ਮਾਹੀ ॥ ਸਬ ਬੂਤ ਨਿਪਰਸਮ ਤਾ ਅਨੈ ॥
 ਸੋਭਿਤ ਮਹਰਿ ਦਾਸ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ॥ ਆਠ ਸਿਧਿ ਤਿਰੁਵਨ ਸੁਖ ਅੰਦੈ ॥ ਪਰਿ
 ਸੇਕ ਬਹੁ ਮਨਿ ਨ ਡਲਾਵੈ ॥ ਲਵਨਿ ਮਧੁ ਰਧ ਤਜੈ ਨ ਚਰਨਾ ॥ ਗੁਨ ਤੀਤ ਨਿਰੁ ॥
 ਪਦ ਸਰਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ॥ ਸੋ ਕੋ ਸਿਵ ਬਿਰੀਚਿ ਮਰਦੇਵਾ ॥ ਤਨ ਮਲ ਲਾਇ ਕੇ ਰੋਨਿ ਤੇ ਸੇਵਾ ॥
 ਤੇਉ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਜਨ ਕਯੋ ਕਰਿ ਛੁਟ ਕਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ
 ਚੰਦੁ ਚਿਤ ਜਾ ਕੈ ॥ ਈਹ ਤਾਪ ਤਿਠੇ ਕਯੋ ਤਾ ਕੈ ॥ ਅਮੇ ਸੋਹ ਨਿਜ ਨ ਉਤਮ ਕਹਿਏ ॥ ਤਾਂ ਕੈ
 ਸੰਗ ਪਰਮ ਪਦ ਲਹੇ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਜਾ ਕੋ ਹਰਿ ਜੀ ਨਿਮਖ ਨ ਤਿਜ ਕੋ ॥ ਯੇ ਮਤਿ ਰਿਖੈ ਯੇ
 ਕਯੋ ਰਾਗੈ ॥ ਸੋ ਕਹਯੋ ਉਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ ਕਦੇ ਨ ਤਜੀਏ ਤਾ ਕੋ ਪਾਸਾ ॥ ੨੭ ॥
 ॥ ਤਿਧਿ ਪਿਤ੍ਰ ਗਤ ਲਛਨ ਕੇ ਨਿਰਪ ਸੋਹਿ ਰਿਜੋ ਗੋਸਾ ॥ ਤਬ ਮਾਯਾ ਕੇ ਜਾਨਿ ਬੇਕੀਨੀ
 ਧੁਸਨ ਨ ਰੇਸਾ ॥

॥ ਸੋਹਿ ਰਿਜੋ ਗੋਸਾ ॥ ਤਬ ਮਾਯਾ ਕੇ ਜਾਨਿ ਬੇਕੀਨੀ ॥ ਧੁਸਨ ਨ ਰੇਸਾ ॥ ॥ ਸੋਹਿ ਰਿਜੋ ਗੋਸਾ ॥ ਤਬ ਮਾਯਾ ਕੇ ਜਾਨਿ ਬੇਕੀਨੀ ॥ ਧੁਸਨ ਨ ਰੇਸਾ ॥

॥ ਅਥਿਕਗਤਿ ਪਾਂਕਤੀ ਹਰਿਮਾਯਾ ॥ ਤਿਨਏ
 ਸਕਲ ਲੋਕ ਰੁਗਮਾਯਾ ॥ ਤਮਗੇ ਮੁਖ ਸਰੋਸਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਿਕੀਕਥਾ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਜਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾਕੋ ਪੀਵਤੁ ਤਿਪਤਿ ਨਹਿ ਮਾਨੀ ॥ ਸਦਾ ਧੰਨੁ ਮੇਸੀ
 ਮਨਜਾਨੀ ॥ ਰੁਵਕੇਤਾ ਪਤਪਤਿ ਜੋ ਦੇਹੀ ॥ ਤਾਕੋ ਪਰਮਾ ਅੰਖ ਖੀਏਹੀ ॥ ੨ ॥ ਮੇ
 ਸੇਸੁਨ ਨਿਹ ਪਤਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਬਕਤਾਕੋ ਉਪਸਾਵਨ ਚੈਨਾ ॥ ਤਬ ਬੈਲੇ
 ਬਾਨੀ ਅਰਿਗਾ ਸਾ ॥ ਤੀਜੇ ਅੰਤਰਿ ਘਸੇਨਾ ਸਾ ॥
 ਪ੍ਰਥਮਾ ਹਿਦੁ ਜੋ ਹੁਤੰਨਾ ਸਾ ॥ ਆਪੁ ਹਿ ਆਪੁ ਬਿਗਜੈਗਾ ਸਾ ॥ ਦੁਸਾ
 ਸਿੰਧ ਸਨਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਬ ਟਨਹ ਕਕਲੈ ਸਕਲ ਸਿਸਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਪੀ
 ਚਰਤ ਕਰਿ ਰਦੈ ਦੇਹਾ ॥ ਬੈਧ ਜਿਤਹ ਆਤਮਾ ਦੇਹਾ ॥ ਸਾਤੇ ਪਹਿਏ ਤੋ
 ਗਵੈਰੇਗਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਦੁਖਿ ਤਰੈ ਇਕੁ ਦਰੋਗਾ ॥ ੫ ॥ ਤਾਤੇ ਮੈ ਸਿਚਿਤ ਲਗਾਵੈ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਿਜਾਨੰਦ ਪਦ ਪਾਏ ॥ ਅਗਨ ਹੋ ਮੇਰੇ ਆਨੰਦ ॥ ਬਹੁ ਰਿਨ ਹੀ
 ਬਿਆਪੇ ਦੁਖ ਦੰਦ ॥ ੬ ॥ ॥ ਯਾਹੀ ਤੇ ਯਹ ਭਵ ਬਿਸਤਾਕੰਜ ॥ ਰੂਪ ਤਰ
 ਅੰਸ ਆਪ ਨ ਰਾਕੰਜ ॥ ਇੰਦੁ ਯਦੁ ਸਾਮਰ ਮਨਿ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ਬਹੁ ਤ
 ਗਾਂਤਿ ਕੇ ਬਿਖਯ ਪਾਸਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੋ ਯਹ ਅੰਸ ਇੰਦੁ ਯਾਨੇ ਮਨਿ ਸਿਰੀ ॥ ਤੇ
 ਗੰਭੀਰਾ ਦੇਸ ਬਹੀਤ ਨ ਸੀ ॥ ਆਪੁ ਭੁਲੇ ਭੁਗਨਿ ਮਨਿ ਦੀਨੀ ॥ ਤਬ ਅਭਿਮਾ
 ਨਿ ਦੁਰ ਕੀਨੀ ॥ ੮ ॥ ਭੁਗਨਿ ਮਿਤ ਕਰ ਮਧਿ ਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਸੁਖ
 ਦੁਖ ਭੁਏ ਗੁਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕਰ ਮਨਿ ਤੇਜੋ ਨਿਅਨੰਤ ॥ ਯਨ ਮਿਰਨ ਕੰ ਲਹੈ ਨ ਅੰਤ ॥
 ੯ ॥ ॥ ਪੁਲੈ ਅਵ ਪਲੈ ਰੂਪੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਲੰਗੀ ਨਹੈ ਇਪੁ ਨਿਮਾਇਆ ਮੀਤਰਿ ॥
 ੧੦ ॥ ॥ ਸਿਉ ਦਿਸੀ ਬਹੁ ਰੰਤ ਨ ਪਾਏ ॥ ਭੁਵ ਸਾਗਰ ਕੀ ਅੰਤ ਨ ਆਏ ॥ ੧੧ ॥ ਭੁਗਾਨ
 ਭਰ ਮਤ ਪੁਲੈ ਅਵ ਪਿਓ ਆਏ ॥ ਤਬ ਸਬ ਨਾਸ ਨਾਲ ਮਨ ਭਾਂਏ ॥ ਤਬ ਸਤ
 ਬਰਖਨ ਬਰਖੇ ਜਲ ਪਰਾ ॥ ਤੇਜ ਤਪੇ ਤਹੀ ਦੁਦਸ ਦਿਨ ਕਲਾ ॥ ਬਹੁਰੇ ਅਗ

ਨਿਸੇਖਾਮੁਖਨਿਸਰੈ ॥ ਪੁਲੈਪਵਨੀਮਲਜੁਹਤਹੰਪਸਰੈ ॥ ਸਾਰੇਲੋਕਹੁਸ
 ਮਤਬਕਨਾ ॥ ਬੁਝੈਪੁਲੈਮੇਘਸਿਚਰੈ ॥ ੨ ॥ ਗਾਥੀਸੁਤਿਪਾਰਜਲਬਰੇਖੋ
 ॥ ਯੋਅਖੰਡਖੀਤੈਸਤੁਬਰੇਖੋ ॥ ਤਬਹੋਵੈਬਿਗਟਕੋਨਾਸਾ ॥ ਗਮਾਤਮਕਰੇ
 ਪੁਕਿਰਤਿਮੇਬਾਸਾ ॥ ੨੩ ॥ ਯੋਅਭੁਗਤਹੋਵੈਬਾ ॥ ਉ ॥ ਤੋਹੁਬ੍ਰਹਮਮਾਹਿਨ
 ਹਿਰਾਉ ॥ ਜੇਹਰਿਗੁਗਤਿਹਠਤਪਾਵੈ ॥ ਅੰਗਪੁਕਿਤਿਮੇਸਕਲਸਮਾਵੈ ॥
 ੨੪ ॥ ਪਵਨਕਰੈਜਬਗੀਧਹਿਖੀਨਾ ॥ ਗੁਮਹੋਇਤਬਜਲਮੇਲੀਨਾ ॥ ਤ
 ਯੋਹੀਰਸਕੋਹੈਸਮੀਰਾ ॥ ਤਾਤੇਮਿਲੈਤੇਜਮੇਨੀਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅੰਧਕਾਰਜਬ
 ਹੁਪਹਿਹੈ ॥ ਤੇਜਤਥੈਪਵਨਹਿਸਿਚਰੈ ॥ ਬਹੁਰਿਸਪਾਰਸਹਿਹੈਅਕਾ
 ਸੰ ॥ ਪਵਨਕਰੈਤਬਨਗੁਮੇਬਾਸਾ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਕਾਲਕਿਨਿਜਬਸਬਦਹਿਖੀ
 ਫਾ ॥ ਤਾਮਸਅੰਕਾਰਨਗੁਨੀਫਾ ॥ ਤਾਮਸਅੰਕਾਰਮਲਮਿਲੈ ॥ ਗਾ
 ਜਸਅੰਕਾਰਹੋਉਗਿਲੈ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਏਦ੍ਰਿਯਅਭੁਗਜਸਅੰਕਾਰਹਿ ॥ ॥

ਸਤੁ ਅੰਕੀਨਿ ਮਹਾਰਹਿ ॥ ਬੁਧਦੇਵ ਸਾਤਿਕਾ ਮਹਿਕਾਰਾ ॥ ਮਹਤਤ ਕੀਨਿ
 ਸੰਗਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮਹਤਤ ਸਿੰਘੁ ਤਿਮਿਲੈ ॥ ਯਾ ਬਿਧਿ ਕਲਾ ਸਕਲ ਕੋਰਿ ਲੈ ॥
 ਮੇਸੇਹੀ ਬਿਧਿ ਬਾਰੰਬਾਰਾ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲੈ ਅੰਤਲ ਪਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਯਸ
 ਸਬਰਿ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕਰੈ ॥ ਉਪਜਾਵੈ ਪੁਤਿ ਪਾਲੈ ਹਰੈ ॥ ਮੇਤੁ ਮਕਿ ਸਿਛੈ ਪਸੁਨ
 ਈ ॥ ਬਹੁ ਕਰੈ ਪਰਸਨ ਮਨੁ ਗਈ ॥ ੨੦ ॥ ਮੇਸੀ ਸੁਨਿ ਮਾਯਾ ਪੁ
 ਬਲ ਉਪਜੈ ਨਿਰਪਕੇਰੀਤਾ ॥ ਤਬ ਪੁਨੀ ਅਪੀਨ ਪੈਤਾ ਤਹਿ ਦੇਖਿ ਗੀਤਾ
 ॥ ੧੧ ॥ ਮੇਸੀ ਪੁਬਲ ਈ ਸਕੀ ਮਾਯਾ ॥ ਤਿਨ ਏਸ ਕਲ ਲਿਖ ਕੁਰਮਾ
 ਯਾ ॥ ਤਾ ਕੋਤੁ ਮਸੇਰਿ ਆਨੀਤ ਕੈ ॥ ਮਸੇਦੇਹੀ ਕਵਲੋ ਨਿਸਤ ਕੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਾ ਕੋਤੁ ਪੁ
 ਹੀਤਰੀ ਏਦੇਵਾ ਸੋਕਰਿ ਕਰਿ ਯਾ ਬਤਾਵੁਨੁ ਕਵਾ ॥ ਏਸੁ ਨਿਬੁਝਨ ਨਿਰਪਤ
 ਕੋਤੁ ਯਾ ॥ ਤਬ ਕੇਲੇ ਚੰਬੇ ਪਰ ਬੁਧਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਕਲ ਮਨੁ ਪਸੁ
 ਖਨਿ ਕੈ ਕਾਜਾ ॥ ਕਰਹਿ ਕਰਮ ਮਾਰੇ ਭੁਗਿ ਰਾਜਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਕੇਵਲ ਦੁਖ ਮ

ਪਕਾਰਾ ਅਥਹੁੰ ਅਰੁ ਅਗੇ ਦਿਸਤਾਰਾ २॥ ਪਾਏਹੁੰ ਪਲ ਦੁਖ ਅਪਾਰਾ ਨਿਸ
 ਦਿਨ ਚਿੰਤਾ ਕੇ ਅਪਕਾਰਾ ॥ ਸੋਊ ਅਤਿ ਦੁਰਲਭ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਆਵੈ ਤੋ ਬਿਰਲ
 ਹਵੈ ॥ ੩॥ ॥ ਤੇਜੀ ਗੀਰ ਕੁਟ ਬਸੁਤ ਦਾਰਾ ॥ ਪਲਕ ਮਾਰਿ ਦੂਰਿ ਜਾਇ ਪਸਾਰਾ ॥
 ਜੋ ਪੀਧ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਨ ਹੋਈ ॥ ਪਰ ਕੇ ਮਾਰਿ ਬਿਛੁਰੇ ਸਬ ਕੋਈ ॥ ੪॥ ਜੇ ਕਛੁ
 ਦਿਹੰ ਕਰਾ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇਜੀ ਨਿਜੇ ਨ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਦਿਨ ਮੇ ਕੋਈ ਨਹੀ ਛੁਡੈ
 ॥ ਆਪੁ ਅਪੁ ਕੇ ਸਬ ਕੋ ਜਾਵੈ ॥ ੫॥ ॥ ਜਾਹੀ ਬਿਪਲ ਦੁਖ ਪਰ ਲੋਕਾ ॥ ਬਿਰਲ ਹੋ
 ਬਿਪਰੇ ਕੋ ਵੇਕਾ ॥ ਛੋਟੇ ਬਡੇ ਨੀਚ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਮਟੈ ਲਕਤੀ
 ੬॥ ॥ ਮਟ ਮਛਰਾ ਅਰੁ ਚਾਹੈ ਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮ ਕੂਪਾ ਅਰੁ ਲੋਕ ਸਮਾਨਾ ॥ ਤਿਸਨ
 ਬੈਧੇ ਕਛੁ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਮੇਰੁ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ੭॥ ॥ ਕਾਲਹਿ ਪਾਇ ਓਹ
 ਤੇ ਪਰੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਆਇ ਏਹੀ ਗੰ ਅਬ ਤਰੈ ॥ ਯੋ ਬਿਚਾਰਿ ਬਿਗਾਗਉ ਪਾਵੈ ॥
 ੮॥ ॥ ਤਬ ਭੀ ਪਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਹਿ ਆਵੈ ॥ ਸਬ ਦਬੁ ਮਸਕਲ ਜੋ ਭਾਖੈ ॥ ਪਾਰਖੁ

ਹਮਲਿਤਹਿਰਦੈਰਾਖੋ ॥ ਮੇਜੇਗੁਰਬਿਨਰਿਜਾਨਨਪਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇਜਿਪਗੁਰੁਪੈਆ
 ਵੈ ॥ ੬ ॥ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਾਨਿਤਾਜੇਵਾਠਨੈ ॥ ਗਮਲਸਕਪਟਕਾਮਨਾਂਗੁਨੈ ॥ ਤਾਤੇਜਿਖੈ
 ਰੁਗਤਿਕੇਅੰਗਾ ॥ ਜਿਨੇਤਹਰਿਜੀਤਯੋਨਜੀਗਾ ॥ ੭ ॥ ॥ ਸਬੋਤਮਨਕੋਸੰਗਮਿਟਾ
 ਵੈ ॥ ਉਲਟਸਾਪਸੰਗਤਿਸੇਲਾਵੈ ॥ ਅਰੁਦੀਨਲਪਰਕਰੁਨਾਂਮਾਨੈ ॥ ਸਮ
 ਮਿਰਤਾਉਤਮਬਹਮਾਨੈ ॥ ੮ ॥ ॥ ਸੰਚਪਾਠਤਪਸੰਨਤਤਿਲੁਆ ॥
 ॥ ਬ੍ਰਹਮਪਲੇਵੇਗੁਰਸਿਖਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਾਮਰਕੋ ॥ ਸਲਹਨਾ ॥ ਰਿਸਾ
 ਤਿਜਾਂਗਈ ॥ ਦਸਬਸਹਨਾ ॥ ੯ ॥ ॥ ਏਗੰਗੀਅਰੁ ॥ ਸਨਾਬਾਂਧੈ ॥ ਬਸਤੁਕ
 ਕੈਬਲਕਲਸਾਪੈ ॥ ਜਤਹਏਤਨਮਾਤਾ ॥ ਦਿਖੈ ॥ ਧਰਮਾਂਤਮਾਨਿ ॥ ਜੀਤਾਂਏ
 ਖੋ ॥ ੧੦ ॥ ॥ ਗੁਰਸਰਗਤਿਕੇਸੁਪਾਂਕਰੈ ॥ ਗੰਠਿਦਾਗਗਦੈ ॥ ਧਰਮਰੈ ॥ ਏਹਬਲ
 ਨ ॥ ਅਰੁਮਨਕੋਰੰਡੈ ॥ ॥ ਸਮਦਮਸਤਸਿਤੋਖਨਛੁਰੈ ॥ ੧੧ ॥ ॥ ਜਨਮਕਰਮ

ਅਰੁਨੁ ਨ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਆਸਾ ਸੁਨੈ ਉਪਰਨ ਜੀ ਕੋ ॥ ਤੁਝੇ ਤੀ ਕੋ ਨਿਰੰਤਰ ਪਿ
ਦੈ ॥ ਸੋਈ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜੀ ਗਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜਪਤ ਪਾਠੈ ਗੰਗਾ ਜਬ ਬੂਤ ਦਾਨੁ ॥
ਤਨ ਮਨ ਪਲ ਦਾਗੁ ਸੁਤ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਸੋ ਸਬ ਰਿਹਿ ਲਿਖੈ ਦੋ ॥ ਗਾ
ਬਿਪਿ ਸਕਲ ਕਰਮ ਕੋ ਦੋ ॥ ੨੬ ॥ ਬਾਦਰ ਜੀ ਗਾਮਹਿ ਸੇ ਜਾਨੈ ॥ ਪਰਿ
ਸੋ ਦਾਸਾ ਸਨਕੀ ਠਾਨੈ ॥ ਗਿਮ ਲੈ ਪਰਾਪਰ ਗਰਿਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਨਿਸਾ ਦੇਨ
ਕਾਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਪਲ ਪਲ ਪ੍ਰੀਤ ਬਢੈ ॥ ਹਿਟ ਲਛਮੀ ॥ ਗੁ
ਨ ਨਿਸੰਗੁ ਲਤ ਤਨ ਕੋ ਭੂਲੈ ॥ ਗੁਜਰੈ ਨਿਕ ਬਹੁ ਉਪਾਏ ॥ ਯੋ ਮਮ
ਗਨ ਜਾਗਤ ਅਰੁ ਸੁਖੁ ॥ ੨੭ ॥ ਅਮੇ ਸੇਧੋ ਮਗੁ ਗਤਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਪਲ
ਪਲ ਤਨ ਪਾਲ ਕਿਤ ਕੋ ॥ ਆਵੈ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਚਿਤ ਨ ਤੋਰੈ ॥ ਗੁਰ ਬ
ਹੂੰ ਸੇ ਆਨੰਦ ਤਰੈ ॥ ੨੮ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਾਚੈ ਕਬਹੂੰ ਗਾਵੈ ॥ ਲਾਜੇਰ

ਹਿਤ ਜੋ ਜੋ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਗੁਨ ਸਿਮਰਤ ਮਿਲ ਜਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸ
 ਬਦ ਬਾਹਰਿ ਨਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ੨੦ ॥ ਯਾ ਬਿਪਲੇ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿੰਘਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿ
 ਘਿਨੀ ਕੀ ਇਹੈ ਪਰਿਘਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਾਇਨ ਤਾਂ ਜਨ ਕਰੈ ॥ ਆਯਾ ਭੁਲ
 ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ ੨੧ ॥ ਏਸੁ ਨਿਬਰਨ ਬਿਪਲੇ ਰਿਹੈ ਬਦ ਯੋ

ਅੰਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰੀਤ ਬ੍ਰਹਮ ਹੀ ਜੋ ਛੁਟੈ ਭਵ ਛੰਧ ॥ ੨੨ ॥
 ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਤਨ ਮੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ॥ ਤਮੈ ਹੋਯਾ ਗੇ ਰਿਹੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥
 ਤਾਂ ਤੇ ਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰੁ ਪਾ ॥ ਜਾਨੈ ਜਾਰਿ ਮਿਥੈ ਗੁਰ ਕੁ ਪਾ ॥ ੨੩ ॥ ਪਰ ਮਾਤਮਾ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਰਹਾਵਾਨਾ ॥ ਏਸ ਬੇਦ ਕ ਕਿ ਪੈ ਹੋਨਾਨਾ ॥ ਸਬ ਸੋਢ ਨਿਕੀ ਅਤਿ ਕਰਨਾ ॥
 ਤਬ ਬੋਲੈ ਪੰਚਮਾ ਪਿਪਲਾਇ ਯਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਨਾਨਕਾਹ ਸੁਖ
 ਮ ਬੁਲਾਸ ਕਲਾ ਮੀ ਜਾਗਾ ॥ ਜਾ ਕੀ ਜ ਕ ਤਿਸ ਕਲਾ ਬੇਸਤਾਰਾ ॥ ਚਿਤ ਪਤਿ ਪਰੈ ਕਰੈ
 ਵਹਣ ਜਾ ਕੀ ॥ ਕਾਹੁ ਹੁਤੇ ਸਨ ਮਨ ਹਿਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜਾਗਤ ਸੁਖ ਨ ਸਬੈ ਪਤਿਤ ਹੀ ਅ

ਚਹੁਮੇਸਦਾਏਕਰਸਪੁਰੀਆਗਇੰਦ੍ਰਿਯਦੇਹਹਿਰਦੈਅਰੁਪਾਣਾਸ਼ਤੇਏਤ
 ਨਵੈਬਰਤਾਨਾ॥੫॥ਜੈਸੇਯਹਿਸਰੂਪੋਗਬਰਤੈ॥ਉਕਕਸਿਗਬਰਤਭਿਖਨਿ
 ਰਤੈ॥ਜੋਗਵਲਬ੍ਰਹਮਪੁਨਿਜੋਈ॥ਜੋਪਰਮਾਤਮਜਨੈਕੋਈ॥੫॥ਮਨਅਰੁਬ੍ਰ
 ਥਚਿਤਅਰੁਪਾਣਾ॥ਇੰਦ੍ਰਿਯਦੇਹਸਬਦਅਰੁਮਾਨਾ॥ਕੋਈਤਾਰਿਪਹਿਚਿਨ
 ਰਿਸਕੈ॥ਸ਼ਾਤਸ਼ਾਤਏਵਰੇਹੀਬਕੈ॥੬॥ਜੈਸੇਪਾਵਕਲੋਹਤਪਾਣੀ॥ਪਾਵਕ
 ਸਮਤੇਲਤਿਲਿਪਾਣੀ॥ਸਬਪੁਕਾਸੈਸਕੋਜਾਣੈ॥ਪਰਿਪਾਵਕਪਰਿਜੋਰਨਚਾ
 ਣੈ॥੭॥ਏਸੇਸਭਇੰਦ੍ਰਿਯਹਿਰਦੈਅਚੇਤਨਾ॥ਤਾਕੇਸਿਰੀਹੁਤੇਏਚੇਤਨਾ
 ॥ਜੋਰਸੰਕਲਅਰਥਨਿਕੋਜਾਣੈ॥ਕੋਨਸਕਤਿਜੋਤਾਰਿਪਾਛੋਣੈ॥੮॥ਏਏ
 ਅਰਥਬਖਾਨੈਬੇਦਾ॥ਪਰਪਰਤਛੁਨਜਾਨੈਰੇਦਾ॥ਟਨਹਨਰਿਟਜਹਨਰਿ
 ਟਜਹਨਰਿਚੋਈ॥ਯਾਤੇਪਰੈਸਤਿਰੈਜੋਈ॥੯॥ਸੂਛਮਸੂਲਨਜਾਈਬ
 ਗਨਿ॥ਗਗਨਪਵਨਪਾਵਕਜਲਧਰਨਿ॥ਨਹਿਮਨਬੁਧਿਚਿਤਅਰੰ ੨

ਕਾਗਾ ਗਭਿਰਾਨੰਦਮਯਾਸਬਕੈਧਾਰਾ ਨਾਜਿਬਾਲਬਿਰਪਨਜੁਵਾਨਾਜੋ ੨੭
 ਬਿਨਸੈਨਾਜੋਹੁਵਾ ਗਤਿਹੀ ਆਪੁਰਖਕਲੀਵਨਹੀਈ ਗੁਰਨਰਨਾਗਾਮਿਉ
 ਰਨਹਿਜੋਈ ੨੧ ਰਕਤਪੀਤਸਿਤਾਮਸਿਤਨਹਰਿਤਾ ਗਜਾਤਬਰਨਾਮਾਸਗਮ
 ਨਪਰਤਾ ਗਸੀਤਨਓਸਨਚੰਦਨਹੁਜੁਗਾ ਗਦਿਵਸਨਗਤਿਨਿਕਟਿਨਹਿਦੁਰਾ
 ਗਜੁਖਦੁਖਰਹਿਤਬਸੋਜਬਾਮਾਹੀ ਗਆਪੁਰਿਆਪੁਲਿਪੈਕਤੂਨਾਹੀ ਗਬੈਥੈ
 ਭਾਵੁਜਿਅਤਮਾਮੀਸਾ ਗਜੁਨਿਸਰੋਵਰਬਿਲਸੈਰੀਸਾ ੨੨ ਗਗਨ
 ਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਗਾ ਗਧਰਨਿਬੰਧਿਸਬਕੀਏਸਰੀਗਾ ਗਪੰਚਬਾਸ
 ਤੁਏਪੰਚਬੰਧਾ ਗਸਬਦਸਪਰਸਰੂਪਰਸਰੀਧਾ ਗਇਦ੍ਰਿਯਦੁਸਮ
 ਰੁਤਿਨਕੇਦੇਵਾ ਗਸਾਤਕਗਜਜਤਾਮਸਰੇਵਾ ਗਮਨਬੁਧਚਿਤਮਹਤਤਮ
 ਹੀਕਾਗਾ ਗਏਕਪੂਰਿਤਕੋਸਕਲਪਸਾਗਾ ੨੩ ਗਏਕਬੂਹਮਹੈਤਾਕੋਕਾ
 ਰਨਾ ਗਬਿਨਇਛਾਸਬਕੋਬਿਸਤਾਰਨਾ ਗਜੋਰੁਵਮੇਬਹਘਟਉਪਜਾਵੈ

ਗੁਰੂ ਸੇਹਰਿ ਭੁਮਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤੇ ਸਬ ਘਟਈ ਸੈ ਬਿਧਿ ਨਾਨਾ ॥ ਪਰਿ ਭੁ
 ਵੰਦੈ ਨਹੀਂ ਕਹੁ ਆਨਾ ॥ ਤੇ ਸਬ ਕਰਤਾ ਆਇ ॥ ਮਾਮਿ ਅੰਤਾ ॥
 ਗੰਗ ਨ ਕਹੁ ਏਕੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਨਹੀਂ ਧਰਮਿ ਜਿ ਬਿਨ ਸੇ ਨਾਹੀ ॥
 ਬਾਲ ਸੁਵੰਦਿ ਧਰੇ ਨਹੀਂ ਛਾਂਹੀ ॥ ਬਏ ਨ ਘਟੈ ਚਲੈ ਨਹੀਂ ਤੇਲੈ ॥
 ਖੁ ਤੇ ਧਰਮਿ ਨਹੀਂ ਬੋਲੈ ॥ ੨੭ ॥ ਜਗਤ ਪੂਰਾ ਧਰਮ ਅਨੁਪਾ ॥ ਚਿਟਾ
 ਨੇ ਦਿਖੀ ਜਾਨ ਸਰੂਪਾ ॥ ਏਹੇ ਚ ਬਹੁ ਪਾਸੇ ਜਿਹੈ ॥ ਗਯਾਨ ਬਿਨਾਸਾ
 ਰੋਜਾ ਸਿਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਜੇ ਸੇਧ ਦਲ ਏਕ ਹੀ ਧੁਨ ॥ ਦਸਇ ਦਿਲ ਸਿਰਾ
 ਦੀ ਸੈ ਨਾਨਾ ॥ ਉਤਰਿ ਜਿਸੇ ਤਜ ਜੇ ਰਜ ॥ ਅੰਤਾ ॥ ਚਾਰਿ ਖਾਨਿ ਪੂਰਨ
 ਬ੍ਰਹਮ ਭਿਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗੰਗੇ ਦੇਹ ਜਾ ਦੇਹ ਰਿਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਬਾਯੁ ਤਹ ਆ
 ਨਿਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬ ਦਸ ਧਰਮ ਸਰੂਪਾ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨ ਅਰੰਭ ਰਿਬੁ

ਪਿਛਿਤ ਬੰਧ ਗਲਿ ਗਏ ਹਿ ਵਿਨ ਹੀ ਨ ਵ ਕੋ ਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਯਾ ਕੋ ਮਿਟੈ ਨਿਰੰਜਨ ਜੋ
 ਹੀ ਗਲਿ ਦੁਬਸ ਸੁਖ ਪਤਿ ਜ ਬਾ ਆਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਯਾ ਜਗਲਿ ਗਏ ਹਛਿਟ ਕਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥
 ਮਰਿ ਕਾਰ ਮਾਮਤਾਂ ਕਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਮਨ ਅਰੁ ਬਪਿ ਚਿਤੁ ਸਬ ਜਾਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਯਾ
 ਦ੍ਰਿਤ ਏਕ ਹੋ ਜੋਈ ॥ ਏਤੁ ਗੁਣ ਕੋ ਨਾ ਵਨ ਕੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਮਨ ਬਪਿ ਚਿਤੁ ਮਰਿ ਕਾ
 ਰਨ ਹੋ ॥ ਜਗੇ ਪ੍ਰਥਮ ਬਾਤ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਜੋ ਕਰਨ ਅਰੁ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਯਾ
 ਗੇ ਪੀਛੇ ਲੀਨੇ ਦੀਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਯਾ ਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਜਾਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਯਾ ਬਿਪਿਕੀ ਜੋ ਬ੍ਰ
 ਹਮ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪਰਿ ਬਾਸ ਨਾ ਸਹਿਤ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ਯਾ ਤੇ ਦੇਹ ਦੇ ਰਕ ਰਿਲੈ ॥ ੨੯ ॥
 ੩੦ ॥ ਗਲਿ ਗਸੀਰੀ ਰਸ ਰਤ ਬਾਸ ਨਾ ॥ ਯਾ ਹਿ ਮਿਟੈ ਨ ਹਿ ਭਵ ਸੰਸਾਰ ਨਾ ॥ ਯਾ ਤੇ ਹਰ
 ਚਰਨ ਨਿਚਿਤ ਲਾਵੈ ॥ ਯਾ ਅੰਗ ਸਕਲ ਬੰਧਨ ਛਿਟ ਕਾਵੈ ॥ ੩੧ ॥ ਯਾ ਬਿਸਕਲ
 ਚਿਤ ਮਲ ਨਾਏ ॥ ਰਵਸ ਮਾਲਤ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਜੋ ਨ ਰਪ੍ਰਥਮ ਰੁਗਤਿ ਨਹਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਤੇ ਦੁਹਰ ਮਜੋਗ ਕੋ ਠਾਨੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕਰਮ ਜੋਗ ਤੇ ਉਪ ਜੋ ਰੁਗਤਿ ॥ ਤਬ
 ਹਰਿ ਚਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਆਸ ਕਤਿ ॥ ਯਾ ਤੇ ਤੇ ਇ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਛੁਟੈ ਕਾਲ ਜਾਲ ਤੁ

ਸੁਰਮਧਰਾਜਨਕੁਹਾਃ ਬਿਰਾਗੀ

ਦੁਪਾਸਾ ਹੇ ਪਿਤ੍ਰਲਾਂਇਨਿ ਬੈਨ ਸੁਨਿ ਕਹੀ ਪ੍ਰਸਨਮਿ ਬਲੇ
 ਸਾ ਰਕਰਮ ਜੋਗਾ ਅਬ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੋ ਰੋਪਰਮ ਜੋਗਾ ਸਾ
 ਰਕਰਮ ਜੋਗਾ ਅਬ ਕਹੀ ਗਾਈ ਗੇਮੇ ਅੰਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਸਰ
 ਨਾਈ ਨਾ ਕੇ ਕਿਯੋ ਕਟੈ ਸਬ ਕਰਮਾ ਹਉ ਪ੍ਰਯੋਗਾ ਜਨ ਹੋਇ ਨਿਹ ਕਰਮਾ
 ਏਹੁ ਨੀ ਪਰਸਨ ਕਹੀ ਤੁਮ ਏਹਾ ਟਜਾ ਕੋ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਸਦੇਹਾ ਟਬੁਹਾ ਪ੍ਰ
 ਤਸਨ ਕਾਇ ਕਚਾਹੀ ੨॥ ਏਕ ਬਾਰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਆਏ ਗਪਿ ਤਾਸਮੀ ਪ
 ਚ ਦੁਸਮੇ ਪਾਏ ਹਇ ਰੋ ਪ੍ਰਸਨ ਮੇ ਤਿਨ ਸੇ ਕੀਨੀ ਚਿਤਰਨ ਦਿਯੋ ਹਿਰ
 ਦੇ ਪਰਿਲੀਨੀ ੩॥ ਨਹਿ ਬੈਲੇ ਸੋਝੈ ਨੈ ਕਰਨਾ ਟਜਹੁ ਕੁਝ ਜਿਥੈ ਸਾਗਰ
 ਤਾਰਨਾ ਗੇਮੇ ਸੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਇ ਪਤਿ ਜਬ ਗਾਏ ਗਾ ਅਬ ਹੋਤੁ ਛੋਟ ਬ
 ਗਾਏ ੪॥ ਗਾਜਾ ਸੁਨੈ ਕਰਮ ਗਤਿ ਗਹਨਾ ਤਾਤੈ
 ਸਹਤ ਹਥੈ ਨੈਨ ਕਰਨਾ ਗਜਹ ਜੋਰੈ ਤੁਝੈ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ ਤਾਤੈ ਜ

ਹਨਕੇਈਜਾਨੈ ॥ ੫॥ ਭੇਦਪ੍ਰਗਟਕਰਤਾਰਹਿਦੇਵਾ ॥ ਰਿਖਾਅਰੁਪਰਖਲ
 ਹੇਠਿਜੀਭੇਵਾ ॥ ਭੇਦਲਹੈਬਿਨਮਿਟੈਨਮਰਨਾ ॥ ਲਹੈਭੇਦਪਾਵੈਹਰਿਚ
 ਰਨਾ ॥ ੬॥ ਜਾਤੇਤਮਹੋਤੇਤਬਬਾਲਾ ॥ ਤਾਤੇਕੁੰਯੋਨਕਰਮਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਅਬਮੇਕਹੋਸੁਖਚਿਤਿਲਾਈ ॥ ਜਾਤੇਹੋਇਪ੍ਰੇਮਅਪਿਕਾਈ ॥ ੭॥ ਕ
 ਰਮਜੋਗਹੈਤੀਨਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਮਅਕਰਮਬਿਕਰਮਪਸਾਰਾ ॥
 ਰਿਨਿਮਤਸੋਕਾਰਿਏਕਰਮਾ ॥ ਰਹਿਬਿਨਹੀਨਸੋਸਕਲਬਿਕਰਮਾ ॥
 ੮॥ ਸੋਅਕਰਮਜੋਏਉਤ੍ਤਮਾਗੈ ॥ ਰਹਿਨਬਿਨਾਸੁਖਇਹਨਅਗੈ ॥
 ਕਰਮਕਰਤਛੂਟੈਸਬਕਰਮਾ ॥ ਉਪਜੈਗਯਾਨਮਿਟੈਭੈਰੁਰਮਾ ॥
 ੯॥ ਕਰਮਤਜਨਕੋਕਰਮਗੁਹਾਵੈ ॥ ਆਗੈਸਕਲਦੁਰਿਕਰਿਸਾ
 ਧੈ ॥ ੧੦॥ ਜਜੇਕੇਈਬਾਲਕਹੋਗੀਤੈ ॥ ਅੰਧਇਕਟਕਨਾਮ
 ਤਾਤੇਬੇਦਨਸਮਧੁਯੋਆਵੈ ॥ ਪਹਿਲੇਸੁਰਗਾਇਕਟਲਗੁਧੈ ॥

 ॥
 ਗੁਰਮਤਿ

ਸੁਨਰੇਵੈ ਤਰੈ ਲਾਡੁ ਪਿਤਾ ਦਿਖਾਵੈ ਸਮੇਂ ਖਪਕਾਂ ਜਲੈ ਭਉ ਪਜਾਵੈ
 ੨੨॥ ਸਮੇਂ ਖਪਕੈ ਦੁਲ ਲਾਡੁ ਨਾਹੀ ਸਮੇਂ ਖਪ ਪੀਏ ਰੋਗ ਸਰਜਾਵੈ
 ਈ ਤੇਜੇ ਸੁਰਗਾਇ ਲੇਭ ਦਿਖਾਵੈ ਰੁਗਮ ਨਾਸਕੈ ਕਰਮ ਕਰਵੈ ਸੁ
 ਰਗਾਇ ਕੁਛ ਲਪੁਧ ਪਤ ਬਾਨੀ ਤੇਰੇ ਪੁਧ ਪੋਤ ਛਲ ਗਨੀ ਤਤੇ
 ਕਰੈ ਬੇਦ ਕੇ ਕਰਮਾ ਰਹਿ ਕੇ ਰੇਤ ਬਡੈ ਯਧ ਗਮ ੨੩॥ ਸਮੇਂ ਰਕ ਛੁਟ
 ਲਭੁ ਲਿਨ ਜਾਨੈ ਰਹਿ ਕੇ ਰੇਤ ਕਰਮਾ ਜਬ ਠਾਨੈ ਸੇ ਕਰਤਾ ਜੀ ਕਰੇ
 ਨਗਾਖੋ ਜੇ ਕਛੁ ਸੋਹ ਰਿਕੈ ਰਿਗਾਖੋ ੨੩॥ ਯਾ ਬਿਪਧੇ ਮਰੁਗਾਤਿ
 ਚਿਪ ਜਾਵੈ ਤਬ ਸਬ ਕਰਮਾ ਆਪੁ ਹੀ ਜਾਵੈ ਤਬ ਹੀ ਪੁਗਟੈ ਰਜਾਨ
 ਪੁਕਾਸਾ ਸੀ ਲਿਗਮ ਛੁਟੈ ਰੁਦੁ ਪਾਸਾ ੨੪॥ ਜੇ ਬੈਦਿ ਕਪੀ ਬਕਯੋ
 ਮੇਤੋ ਸੀ ਸਮ ਬਸੁ ਨਿਤੋ ਤਪੀ ਬਪੁ ਨਿਸੀ ਰਹਿ ਰੇ ਗਾਠਿ ਕਾਟੀ

ਤੇਰੇ ਗੋਸੇ ਬਿਖਸੇ ਪੁਸ਼ਾ ਅਵਗਾਰੇ ੧੫॥ ੭ ਬੇਦਮਿਲਤਗਾਖਤੁਰੇ ਪੁ
 ਜਾ ਜਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਕਲ ਕੁਮਦੁ ਜਾ ਗਰੀਗੁਰਤੇ ਪੁਸ਼ਾ ਦਰਿ ਪਾਵੈ ਗੋਸੇ ਜੇ
 ਕੋ ਜੇ ਸਬ ਬਿਖਸਿ ਬਤਾਵੈ ੧੬॥ ਜਾ ਮੁਰਤ ਪਰਿ ਛਾਹੈ ਏਹਾ ਗਰਿਹਿ ਜਾਨ
 ਕਰਿ ਪੁਜੈ ਜੇ ਏਹੀ ਗਾਤਿ ਪਾਵਿ ਤੁਧੈ ਕਰੈ ਸਨਾਨਾ ਅਨਕੀਤ ਜੇ ਬਾਸਨਾਨਾ
 ਨਾ ੨੦॥ ਬਾਉ ਅਪਾਨ ਛੀਕ ਜੇ ਰੁਹਾਈ ਗਾਓ ਰਖਵਨ ਗੁਨ ਉਠੈ ਨਕਾਈ
 ਸਨਾ ਮੁਖ ਬੈਠਿ ਕਰੈ ਤਨ ਰਛਾ ਗਾਓ ਗਲ ਜਾਸਮੰਤ ਪਦਮ ਅਛਾ ੨੧॥ ਆ
 ਸਨ ਸੋ ਪਿਸੇ ਜਿਸੇ ਦਾਕੀ ਗਾਤੁ ਲੈ ਬੈਠੈ ਤੇ ਜੇਨ ਬਾਕੀ ਗਬਿਸਨ ਰੂਪੁ ਤਿਆ
 ਮੇ ਆਨੈ ਗਾਮ ਰਖ ਪਾਦ ਅਗੁ ਬਿਸਟਰ ਠਾਨੈ ੨੨॥ ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰ ਕਰਿ ਪੁਜਾ ਕ
 ਰੈ ਗਾਓ ਨਕਛੁ ਬਚਨ ਉਚਰੈ ਗਸਕਲ ਅੰਗ ਗਰਿਜੀ ਕੇ ਪਜਾਵੈ ਗੀਤ
 ਚਕੁ ਗਦਾ ਪਦਮ ਮਲਿ ਲਾਵੈ ੨੩॥ ਰੂਪਨ ਬਸਨ ਪਾਰਖ ਦਸਹਤਾ ਗਸ
 ਤ ਬਦਨ ਦੇਖਤ ਦੁਖ ਦਹਿਤਾ ਗਬਿ ਬਿਸਭਾਤਿ ਅਨਾਨ ਕਰਾਵੈ ਗਕਰਿਤਿ

ਲਕਾਇ ਬਸਤੁ ਹਿਰਾਏ २੪॥ ਬਹੁਤੁਰੀ ਪਮਾਲੰਪ ਹਿਰਾਏ ॥ ਬਹੁਤੁਰੀ
 ਕਰਿ ਕੋ ਗਲਗਾਏ ॥ ਹੀ ਪਪੁਪ ਮਾਰਤੀ ਜਦਾਏ ॥ ਘੰਟਾ ਮਾਇ ਸਬਦੁ ਬਿਸਤਾ
 ਕੈ २੫॥ ਯਾ ਬਿਪ ਮੰਤ੍ਰ ਲਿਖਿ ਸਬ ਕਰੈ ॥ ਤਾਪੀਛੈ ਅਸੁਤਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਬਹੁ
 ਰਿਕਰੈ ਰੰਤ੍ਰ ਤਪੁ ਨਾਮਾ ॥ ਪਦੈ ਮੰਤ੍ਰ ਲੇਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ੨੬॥ ਬਾਹਰਿ ਬਸਤੁ
 ਮਿਲੇ ਤੇ ਆਨੈ ॥ ਅੰਗ ਨਿਮਨਿ ਸਿੰਘੁ ਜਾਠਲੈ ॥ ਤਨ ਮਯ ਕੁਏ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੇਵੈ ॥
 ਦੁਹ ਪੁਜਾਇ ਮਾਥੈ ਕਰਿ ਲੇਵੈ २੭॥ ਬਹੁ ਰਿਦ੍ਹ ਕੋ ਰਿਦ੍ਹੈ ਪੈਰਾ ॥ ਮੂਰਤਿ ਸੈਲਖ
 ਟਾਰੈ ਕਰੈ ॥ ਯਾ ਬਿਪ ਹਰਿ ਕੋ ਮਾਤਾ ਮਜਾਨੈ ॥ ਯਾ ਬਾਸਕਤਿ ਸਬ ਪੁਜਾਠਲੈ २੮॥
 ਮੇਯੋ ਸੇਵਤੁ ਤਿਪ ਜੈਗ ਜਾਨਾ ॥ ਬੇਗ ਹਿ ਆਨਿ ਮਿਲੈ ਕੁਗਦਾਨਾ ॥ ਤਬ ਪੁਰਨ
 ਰੇਹੁ ਰਿਕੋ ਦਾਸਾ ॥ ਮੇਯੋ ਸੇਵੈ ਹਰਿ ਕੋ ਪਿਯਾਸਾ ॥ ੨੯॥ ਇਸੁ ਨ ਬਚ
 ਨ ਬਿਦੇ ਹੋ ਬਾਢੁ ਜੇ ਮਨ ਮੇਧਿ ਜਾਗ ॥ ਤਬ ਗੁਨ ਅਰਕੁ ਮਨ ਸਹਿਤ ਪੁਛੈ
 ਹਰਿ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੩੦॥

ਸਸੰਕੰਧੇ ਬਸੁਦੇਵਿ ਨਾਰਦ ਸਿੰਘ ਦੇ ਜਾਣੀ ਤੇ ਜੋਗ ਪਧ੍ਰਾਨੇ ਤ੍ਰਿਤੀਯੋ ਪਯਾ
ਇ ੩॥

ਗੁਨ ਅਰੁ ਗੁਣ ਸਹਿਤ ਚਾਰੀ ਜੇ ਜੇ ਲੇਖੇ ਲੇਖਿ ਜੇ ਆਗੇ ਅਬਰੈ
ਸਬ ਗੁਣ ਅਨੁਗਾਹ ੨ ਗੇ ਸੁਨਿ ਨਿਰਪਤ ਜਨ ਕੇ ਕੈ ਬੈਨਾ ਸਕਿ ਰਪਾ
ਸਿੰਧ ਕੁ ਵਾਕੇ ਐਨਾ ਤਬ ਸਾਤ ਏ ਦੁ ਮਲ ਜੇਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬੈਲ ਬਤਨ ਪ
ਗਮ ਅਰੁ ਗਮ ॥ ੨ ॥

ਜੇ ਅਨੰਤ ਕੁ ਗੁਨ ਅਵਤਾਰ ੩
ਨ ਕੋ ਨਿਰਪਤਿ ਲੈ ਕੇ ਪਾਰਾ ਗੁਮ ਰੇਨੁ ਕਾ ਕਰਿ ਕੇ ਈਗੈਨਾ ਸੇ ਤੇ ਕਹਾਂ
ਸਕ ਲਗੁਨ ਭੁਨੈ ੩ ॥ ਗਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਅਵਤਾਰ ਅਨੰਤਾ ਬਾਲ ਬੁਧ ਜੇ
ਚਾਰੀ ਅੰਤਾ ਤਾ ਤੇ ਕਛੁ ਏ ਕਮੇ ਭੁਧੀ ਤੇ ਰੇ ਰਿਦੈ ਨ ਜਿਸਾਰਾ ਕੀ ੪ ॥ ਪੀਚ
ਭੂਤ ਨਿਮਤ ਬੁਧ ਸੰਗੇ ਗਾਏ ਜੀਨੀਤ ਮਾਹਿ ਜਿ ਜੇ ਅੰਤਾ ਤਾ ਮੇ ਅੰਤ
ਆਪ ਨੋ ਪਾਰਾ ਸੇ ਰੇ ਆਇ ਪੁਰਖ ਅਵਤਾਰ ੫ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਦਿਹੁ ਤੇ ਸਬ

ਦੇਹਾਂ ਦੇਹਿਮਾਹਿਬਰਤੈਸਬਏਹਾਂ ਗਤਿਨਕੇਅੰਗਨਿਤੇਸਭਾਮੀਗਾਹਇੰਦ੍ਰਿਜ
 ਅੰਤ੍ਰਿਪਬਹੁਰੰਗਾ ੬। ਗਤਰਜਤਮਤੇਸਕਲਪਸਾਰਾਹਉਤਪਤਿਮਰੁਪਾਲ
 ਨਸਿੰਹਾਰਾਹਇੰਥਮਹਰਜਤੇਬ੍ਰਹਮਾਕਿਯੋਸਾਤਿਕਜਨਮਬਿਸਨਕੋਇਯੋ
 ਤਾਮਸਕਰਿਸਿੰਕਰਉਪਜਾਏਹਤਿਨਸੇਸਕਲਲੋਕਨਿਪਜਾਏਹਬ੍ਰਹਮਾਹ
 ਚੈਬਿਸਨਪਿਤਪਾਏਹਹਰੈਰਦ੍ਰੁਯੋਰਦ੍ਰੁਪੀਥਚਾਏਹ ੮। ਬ੍ਰਹਮਰਿਸੁਨੰਗਰਿਕੇ
 ਅਵਤਾਰਾਹਰੁਦ੍ਰਸਾਗਰਕੇਤਾਰਨਹਾਰਾਹਪਰਮਪਿਤਾਮਰੁਮੂਰਤਮਾਤਾਹਤਹਾਂਨ
 ਰਨਾਗਾਇਨਬਿਖਾਤਾ ੯। ਗਮਾਤਮਗਾਨਭਗਤਬਿਸਤਰੈਹਜਾਸਿਲਾਗਾਯੀਵ
 ਨਿਸਤਰੈਹਅਬਹੁੰਪ੍ਰਗਟਕਰੈਆਚਰਨਾਹਨਾਰਦਾਇਸੇਵੈਨਿਚਰਨਾ॥੨੦॥
 ਹੇਕਬਾਗਸੁਰਪਤਿਮਨਿਆਨਿਓਹਮਮਲੋਕਲੇਹੈਯੋਜਾਲੋਯੋਤੁਭਤਿਨਿ
 ਆਗਿਆਕਾਮਹਿਦੀਨੀਹਕਾਮਸਿਰਸੈਨਾਸਬਿਲੀਨੀ ੨੧। ਹਰਿਗਾਇਕ
 ਅਪਸਰਾਂਅਧਾਰਾਹਰਿਬਿਧਾਦੁਨਬਸਿਤਪਸਾਰਾਹਬਦ੍ਰੀਖੀਰਸਬੋਚਲ
 ਮਾਏਹਨਰਨਾਗਾਇਨਬਠੇਪਾਏ ੨੨। ਹਰਿਤ੍ਰਰਿਬਾਨਨ੍ਰਹਲੇਸਗੀਰਾਹਨਿਰ

ਦੁਲਰੁ ਏ ਅਗਨਿ ਨਿਰੰਗੀਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਭੋਮਗ ॥ ਥਹਗੰਨੇ ॥ ਸਭਾ ਅਗਨਿ ਜੀਵ
 ਨਿਗਤਿ ਜਾਨੇ ॥ ੨੩ ॥ ਭੋਮਗ ਅਪਰਾਧ ਇੰਦੁ ਕਿਰਤ ਜਾਨੇ ॥ ੨੪ ॥ ਭੋਮਗ ਤੇ ਨ ਕੋਰੁ
 ਯਭਾਨੇ ॥ ੨੫ ॥ ਭੋਮਗ ਅਤਿ ਭਾਵੈ ਪੰਚਮ ਬੀਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਦੁਲਾਰੁ ਦੁਪੁਨ ਸਮੀਰਾ ॥
 ੨੭ ॥ ਭੋਮਗ ਇਹਾ ਅਤਿ ਭਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਭੋਮਗ ਅਸਰ ਮਸਫਲ ਕਰਿ ਜਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥
 ਸੁਨਿ ਅਭੁਜਾ ਦੁਲਾਰੁ ਦੁਲਾਰੁ ॥ ੩੦ ॥ ਭੋਮਗ ਰਿਸ ਕਨਹਿ ਨੇਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਭੋਮਗ
 ਰਨਵਾਂ ਏ ਸੀਸਾ ॥ ੩੨ ॥ ਭੋਮਗ ਬਦਨ ਜਾਨਿ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ੩੩ ॥ ਭੋਮਗ
 ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਅਚੇਤਾ ॥ ੩੪ ॥ ਭੋਮਗ ਪੁਰਖ ਕੇ ਬੀਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਭੋਮਗ
 ਕਾਰਨਿ ਰੰਗੁ ਨਿਰੰਗੁ ॥ ੩੬ ॥ ਭੋਮਗ ਜਾਨਿ ਮਕੈ ਨਹਿ ਬੇਦਾ ॥ ੩੭ ॥ ਭੋਮਗ ਨੀਦੁ ਰਨ
 ਸੁਨਿ ਜਾਗ ॥ ੩੮ ॥ ਭੋਮਗ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ੩੯ ॥ ਭੋਮਗ
 ਨਕੇ ਬੁਝ ਬੁਝਿ ਘਨ ਪਠਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਭੋਮਗ ਲੋਕੁ ਦਾਇ ਪਗਨੀਓ ॥ ੪੧ ॥ ਭੋਮਗ
 ਭੈ ਧਰੁ ਭੈ ॥ ੪੨ ॥ ਭੋਮਗ ਬਿਘਨ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ॥ ੪੩ ॥ ਭੋਮਗ ਤੀਜਾ ਨਿਘਨਾ
 ਸੇਵਾ ॥ ੪੪ ॥ ਭੋਮਗ ਸੀਕੈ ਬਿਘਨ ਨ ਕਰਹੀ ॥ ੪੫ ॥ ਭੋਮਗ ਤੇ ਤੇਰੇ ਰੰਗ ਸਬੁ ਰਹੀ ॥

੨੪॥ ੧॥ ਰਿਤਵਜਨਨਹਿਬਿਘਨਸਿਤਾਏ ॥ ਗਧਿਘਨਲਿਸੀਸਚਰਨਏਨਾ
 ਏ ॥ ੨॥ ਰਿਤਵਜਨਨਹਿਬਿਘਨਸਿਤਾਏ ॥ ਗਧਿਘਨਲਿਸੀਸਚਰਨਏਨਾ
 ੨੦॥ ੩॥ ਰਿਤਵਜਨਨਹਿਬਿਘਨਸਿਤਾਏ ॥ ਗਧਿਘਨਲਿਸੀਸਚਰਨਏਨਾ
 ਪਾਤਿਖਾਮਤਿਅਲਸਲਿੰਦਾ ॥ ਜੀਤਉਸਨਬਰਖਾਅਰੁਤੁਦਾ ॥ ੨੧॥
 ॥ ਰਿਤਵਜਨਨਹਿਬਿਘਨਸਿਤਾਏ ॥ ਗਧਿਘਨਲਿਸੀਸਚਰਨਏਨਾ
 ਕੋਬਹੁਤਕਸਟਕਰਤੁਰੇ ॥ ਗੀ ॥ ਘਟਕੋਪਬਰਤੁਮਰੇ ॥ ੨੨॥ ॥ ਰਿਤਵਜਨਨ
 ਪਸਬਮਿਥਿਅੰਗੇਈ ॥ ਗੁਰੂਲੋਕਮੇਏਕਨਕੇਈ ॥ ੨੩॥ ॥ ਰਿਤਵਜਨਨ
 ਨਉਕਰੇ ॥ ੨੪॥ ॥ ਰਿਤਵਜਨਨਹਿਬਿਘਨਸਿਤਾਏ ॥ ਗਧਿਘਨਲਿਸੀਸਚਰਨਏਨਾ
 ਓਚਰੇ ॥ ੨੫॥ ॥ ਰਿਤਵਜਨਨਹਿਬਿਘਨਸਿਤਾਏ ॥ ਗਧਿਘਨਲਿਸੀਸਚਰਨਏਨਾ
 ਅਨੇਕਾ ॥ ੨੬॥ ॥ ਰਿਤਵਜਨਨਹਿਬਿਘਨਸਿਤਾਏ ॥ ਗਧਿਘਨਲਿਸੀਸਚਰਨਏਨਾ
 ਗਾਨੇਗਾਸਕਿਲਸੀਆਈ ॥ ੨੭॥ ॥ ਰਿਤਵਜਨਨਹਿਬਿਘਨਸਿਤਾਏ ॥ ਗਧਿਘਨਲਿਸੀਸਚਰਨਏਨਾ
 ਏਤੋਰਗਨਜਯੋਸੇ ॥ ੨੮॥ ॥ ਰਿਤਵਜਨਨਹਿਬਿਘਨਸਿਤਾਏ ॥ ਗਧਿਘਨਲਿਸੀਸਚਰਨਏਨਾ

ਲੇਹੁਤਮੀਸੇਨਾ ਸਦਰਗਲੇਕਕੋ ਭੂਖਨਰੂਪਾ ॥ ਜੁਤੇਏਸਬਧਰਮ
 ਅਨੁਪਾ ੨੬ ॥ ॥ ਤਿਨਸਬਹਰਿਕੋ ਕਿਯੋਪੁਨਾਮਾ ॥ ਹੀਨੀਏਕਝਿਰਬ
 ਸੀਨਾਸਾ ॥ ਕਰਿਪੁਨਾਮਪੁਲਿਬਾਰਿਬਾਗਾ ॥ ਪਹੁਚੇਸਕਲਇੰਦੁਦਰਬਾ
 ਰਾ ੨੭ ॥ ॥ ਤਿਨਾਇੰਦੁਰਿਪਰਿਗਸੁਨਾਯੋ ॥ ਬਿਸਾ ॥ ਤਾਸਾਇੰਦੁ ਮਨਿਆ
 ਯੋ ॥ ਬਹੁਰਿਲਿਯੋ ਹੀਸਾ ॥ ਮਦਤਾਰਾ ॥ ਚਾਰਿਭੁਏਸਨਕਾਦਿਕੁ ਮਾਰਾ ੨੮
 ॥ ਏਤਕਪੈਲਾਅਰੁਪਿਤਾਹਮਗਾ ॥ ਆਠਹੁਬੁਹਮਭੂਪਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਯਮਗੀਵ
 ਮਪਪੁਨਲਿਵਾਰੋ ॥ ਤੁਕਰਿਹਰੇਬੇਦੁਤਿਧਾਰੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸਤਿਬੁਤਿਗਜਾਰਿ
 ਭਗਤਿ ॥ ਤਾਕੋਹਰਿਜੀ ॥ ਕਿਯੋਬਿਰਕਤਾ ॥ ਬਿਨਹੀਪੁਲੇਪੁਲਯਾਦਿਯਗਯੋ
 ਮਛਰੂਪਗੁਨਹਿਸਮੁਝਾਯੋ ੩੦ ॥ ਬਹੁਰਿਬਾਹਰੁਪਹਰਿਸਾਯੋ ੩੧ ॥ ਤਕਾ
 ਢਕਾਅਤਿਦੁਸਟਹਿਮਾਯੋ ॥ ਬੇਰੀਹੁਤੀ ॥ ਮਹੀਲਲਮਾਹੀ ॥ ਸੋਭਿਧਰਦਾ
 ਪੀਪਲਤਾਹੀ ੩੨ ॥ ॥ ਭੂਗਮਪੈ ॥ ਸੇਦਰਗਿਰਪਕਯੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਸੁ

ਹਕਾਰਲਕਰਨੀ ਗਾਹਗਾਹੀ ਗਲਗਲਾ ਕਾਕੀ ਤਬਹਰਿ ਜੀਤਤਕਲਬਿਬਾ
 ਕੀ ੩੨॥ ਗਬਾਲਖਿਲਾਇ ਕੇਲੇਖਿਗਲਾ ਗਾਹਗਾਹਸਮਾਨ ਅਕਰਬਿਰਾ
 ਜਾ ਗਲਪਕੇਕੇਲੇਇਕਬਾਗ ਗਸਾ ਪਿਨਤੋਤੇਬਨਹਿਪਾਥਾ ੩੩ ਗਗਾ
 ਇਕੇਪਗਲਲਗਰਿਆ ਗਤਿਨੇਮੇਆਪੁਅਪੁਸਬਪਗਿਆ ਗਗਾਨਿਕੋਰੇਇ
 ਦੁਤਗਾਂਖਰੀ ਤਬਤਿਨਿਹਿਰੇਹਰੇਸਿਭਾਕੀ ੩੪ ਗਲਗਾਆਤਮਕੋਕੀਨੀ
 ਤਬਤਮਨਾਯਉਪਾਰਨਮਾਹੀ ਪਤਾਤੇ ਅਬਹਮਭੁਏਅਨਾਥਾ ਕਰੁਨਾਸਿਧ
 ਗਾਹੀਕਰਹਾਂਥਾ ੩੫ ਗਇਤਿਨੀਭੁਨਿਆਗਤਿਕੀਜਾਨੀ ਤਹਉਠਿਧਾਏਜਾਰੇਗਧਾ
 ਨੀ ਤਬਹਰਿਕਰਗਹਿਸਬਨਿਉਪਾਰਾ ਗਬਾਲਖਿਲਉਪਰਨਾਅਵਤਾਰਾ ੩੬
 ਗਗਾਹਤੁਜਾਭੇਇਦੁਸਿਭਾਕੀ ਤਬਹਰਿਜੀਪ੍ਰਗਟਉਪਾਕੀ ਗਸੁਰਬਨਿਤਾਜ
 ਬਾਅਸੁਰਨਿਹਰੀ ਤਬਤੇਹਰਿਸਰਨਿਹਿਅਨੁਸਰੀ ੩੭ ਗਤਬਹਰਿਜੀਤੇਸਕ
 ਲਉਪਾਰੀ ਗਅਸੁਰਮਾਰਿਸਬਖਿਪਤਿਨਿਵਾਰੀ ਪੁਨਨਰਸਿਧਪੁਰਖਾ
 ਰਿਪਾਕੀ ਗਅਸੁਰਹਿਰਨਕੁਸਪਜਿਨਿਮਾਕੀ ੩੮ ਗਲਪੁਰਲਾਇਹਿਲੀ
 ਨੇਗਦੀ ਗਜਾਕੀਪ੍ਰਗਟਕੇਸਬਸਾਖੀ ਗਤਬਜਬਅਸੁਰਪੁਬਲਅਤਿ

ਭਏ ਯੇਵਨਿਕੇ ਅਸੁਲਹ ਰਿਲਏ ੩੮। ਤਬਤ ਬਸ ਬਸ ਨਿਤ ਰਾਮ ਹੀ
 ਬਿਜਨੁ ਕਲਾਂ ਅਬਤਾਰ ਪਗੀ। ਯਮਾਰਿ ਅਕੁਰ ਜਬ ਦੁਖ ਮਿਟਾਏ ਸਰਨਾ
 ਗਤਿ ਸੁਕੁਨ ਰਾਸੁ ਖਪਾਏ ੪੦॥ ਯਾ ਮਨ ਰੁਪਾਇ ਦੁਕੇ ਕਾ ਜਾ ਰਿਖਾ
 ਛਲ ਛਲ ਜੇ ਖਲਾ ਜਾ ਤੀਨ ਲੋਕ ਲੋਇ ਦੁਹਿ ਦਏ। ਯਲ ਕੀ ਰੁਗਤਿ
 ਆਪੁ ਬਸ ਰੁਏ ੪੧। ਯਾ ਰਿਅ ਪਗੀ ਭਿਧ ਜੇਨ ਜਾ ਯਾ ਜਾ ਰਾਮ ਪੁਰਾ
 ਏਕੁ ਗਾਥਾ ਕਰੀ ਲਿਖ ਛਤੀ। ਰੁਦ ਮੇਕੁ ਨ ਰਾਧਿ ਪਾਤੀ ੪੨॥
 ਯੇ ਪੁਰ ਰੁਏ ਦੁਸਰ ਬਸੁ ਤਗਾਮ। ਯੇ ਪੁਰਾਟ ਲੋਕ ਅਭਿਰਾਮ।
 ਸਾਇਰ ਭਿਰਿ ਸੇਲਾ ਜਿਨ ਤਾਰੇ। ਰਾਵਨ ਮਾਂਦਿ ਦੁਸਟ ਸਿਧਾਗੇ ੪੩॥
 ਅਭੋਗਾ ਮੰਕਿਰ ਸਲਾ ਅਵਤਾਰ। ਰੂਕੇ ਪੂਰਬ ਦਰਹਾਰੇ। ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਕੁਲ
 ਜਲ ਮਕਰ ਮਤੇ ਕਰੇ। ਮੇਲਿ ਸੇਲਾ ਗਿਯੋ ਦੁਲਿ ਮਤਿ ਰਹੈ ੪੪॥ ਯਾ
 ਸੁਰ ਦੇਖ ਜਗਿ ਨਿਕੇ ਕਰਤਾ। ਯਾ ਦੁਲਿ ਮਾਰਿ ਭਿਦ ਕਰੇ ਕਰਤਾ। ਯੇ ਪ
 ਰੁਪ ਰਿਜੀਤ ਬਖਰਿਹੈ। ਯਾ ਗਨਿ ਦਿਧਾ ਧੰਤੁ ਦਿਸਤ ਬਿਹੈ ੪੫॥ ਬਹੁ

ਯਾ ਗਨਿ ਦਿਧਾ ਧੰਤੁ ਦਿਸਤ ਬਿਹੈ

ਮ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀ ਦੇ ਨਾਮ ਕੀ ਧਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ

ਰਿਖਤ ਹਿਰੋ ਕਲਿ ਰੰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਆਤਮਾ ਪਰਾਪਤ ਹੋਇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਲਿ
ਤੇ ਮੀਤਿ ਸਕਲ ਸਿੰਘ ਰੰਗ ਪ੍ਰਭੂ ਰਿਪੁ ਬਿਤਸਤਿ ਜੁਗ ਕੀ ਕਾਰੀ ॥੪੬॥
ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਅਵਤਾਰ ਕੋਈ ਕਰਤ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਹੁ ਨ ਛੂਟੇ ਕਸੇ
ਤਮ ਸਿਕਰੇ ਸੰਸਾਰ ਕਟਿ ਅਨੰਤ ਨਿਰੰਗ ॥੪੭॥ ਇਨ ਕੇ ਕਰੇ ਸੁਨੈ ਜੋਗ ਦੇ ਪ੍ਰੇ
ਮ ਸਹਿਤ ਨਿਸਬਾ ਸੁਰ ਪ੍ਰਦੇ ॥ ਸੰਤ ਸਾਗਰ ਮਾਦਨ ਹੋ ਪਾਵੈ ਗਯਾਨ ਪਰਮ ਪ
ਦ ਲੋ ॥੪੮॥

ਏ ਬੈਲਾ ਸੁੰਦਰ ਮਲ ਕੇ ਕੀ ਨੀ ਪੁਸਨ ਨਹਿ ਦਾ ॥੪੯॥

ਸਕੰਧੇ ਬਸਦੇ ਦੁਨਾਰ ਦਸੈ ਬਾਦੇ ਜਾਣੀਤੇ

ਜੋ ਕਪਖਣ ਨੇ ਚੁਰ ਚੋਖ ਜਾਣੇ ॥੫੦॥

ਯੇਨ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰੋ ਕੋ ਨਗਤਿ ਦੇਵਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਤਿਰਪਤਿ ਨ ਸੁ
ਪਨੇ ਆਵੇ ॥ ਨਿਸਦਿਨ ਨਿਸਨਾ ਮਗ ਨਿਜ ਲਾਵੇ ॥ ਪਰਿ ਜੋ ਬਹੁ ਬਿਧ ਧਰਮ
ਭਿਯਾਵੇ ॥ ਤੇ ਸੋ ਹਕੀਕ ਕੁ ਸੁਖ ਪਾਵੇ ॥ ਏਕ ਹਿ ਬਚਨ ਨਨਕ ਜੁ ਬਹੀ ॥ ਅ
ਸਟ ਮਗ ਮਨ ਮਰ ਬਕ ਹੋ ॥੫੧॥

ਹਰਿ ਜੀ ਬਿਪਦ ਨ ਤੇ

੩

ਕਰੋ ਸਥਾਨ ਤੇ ਪਤੀ ਬਿਸਤਰੋ ਸੁੰਘ ਨਹੁ ਤੇ ਬੈਸਿਉ ਪਾਏ ਸੁਦੁ ਤਿਸੇ
 ਰਲਿ ਤੇ ਆਏ ਹਜਾਹੀ ਤੁਤਿ ਕੀਏ ਆਸਰਾ ਸੁਤਿ ਤੇ ਹਨ ਸਬ ਕੇ ਧਰ
 ਮਾ ਤੇ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ਪੁਤ ਪਾਲਾ ਸਮਾਪਤਿ ਪੈ ਖੇਈ ਨ ਦੁਜਾਲਾ ॥੪॥
 ਸੇਧੁ ਭੁਕੈ ਜੋ ਬਾਸੇਰਾ ਸੁਤਿ ਅਰਾਮ ਪਤਾ ਨ ਕਰੈ ਸੁਤਿ ਏਹੁ ਰਹੈ ਹੀ
 ਪਿਤਨ ਕੇ ਦੁਹੀ ਸਵਾਮੀ ਦੁਹੀ ਨਿਰਤਿ ਘਨ ਰਹੀ ॥੫॥ ਸਤਿ ਨਾਮ ਪਰਾਤਨਿ
 ਅਪਗਤਿ ਜਾਵੈ ਕਕਰੁ ਭੁਲਿ ਸੁ ਘਨ ਹਿ ਪਾਵੈ ਸੁਦੁ ਜੋ ਖਤਾ ਅੰਤਿ ਜਿ
 ਆਇ ਸਤਿ ਨਾਮ ਦੁਹੀ ਕਾ ਸੁਦੁ ਨਾਇ ॥੬॥ ਸੁਤਿ ਮਨੀ ਮਰਮਾਨ ਨ ਪਏ
 ਸੁਤਿ ਤੇ ਮਸੇਕਿ ਰਪਾ ਕਰੈ ਹਜਾਹੀ ਇਨ ਕੇ ਤੇ ਉਕਾਰਾ ਪਰਿਥ ਚਨੁ ਕੇ ਵਹਨ
 ਪਾਰਾ ॥੭॥ ਬਿਪ੍ਰਕਾਸੀ ਬੈਸਿਉ ਬਰਨਾ ਸੁਘਨ ਅਨਾਦਿ ਕੇ ਦਮ ਪਤ
 ਰਨਾ ਸਇਨ ਸਬ ਹਿ ਨ ਕੇ ਤੇ ਅਪਿਕਾਰੀ ਸੁਤਿ ਤੇ ਹੀ ਕੁਹਤਾ ਅਰਿਕਤੀ ॥੮॥
 ੯ ਸੁਤਿ ਪਰ ਜੋ ਜਾਨੈ ਨਹੀ ਪੁਰਿ ਪਿਤ ਬਾਨੀ ਮੇਰਾ ਮਾਹੀ ਸਵਿਸਨੁ

ਜਨਉਤਮਾਮਪਿਕਰਾਧਾਏਤਹਿਨਲਧਹਿਗਵਰਾ ॥ ੬ ॥ ਰਕਗਾ
 ਅਕਰਾਮਿਕਰਮਨਜਾਨੈ ਸਮਤਿਕਰੈਰਾਮਪੁਰਿਬਹੁਮਾਨੈ ॥ ੭ ॥ ਸਮਧ
 ਤਤਿਜੋਗਨਿਕੇਕਰਕਾਸਮੈਰਬਹੁਤਕਰਾਨਿਬਿਸਤਾਰਕਾ ॥ ੮ ॥
 ਆਪੁਰਮੇਮੈਰਨਤਰਾਸਾਦੈ ॥ ੯ ॥ ਧਾਨੀਬਹੁਤਿਸੁਨਾਦੈ ॥
 ਰਕਮਰਾਮਰਧਾਮਰਧਕਰਮਾਨੈ ॥ ਧਾਦਪਹਿਬੇਦਸਾਖਬਹੁਆ
 ਨੈ ॥ ੧੦ ॥ ਬਹੁਸਿਕਲਪਕਰੈਸਨਮਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤਬਹੁਤਮਰੈਕੁਕਰਾਹੀ ॥
 ਤਯੋਹੀਤੁਜੋਗਸਾਮਪਿਕਰਾ ॥ ਰਕਮਰਕੁਪਕੁਲੇਕੁਅਹਿਕਰਾ ॥ ੧੧ ॥
 ਰਈਕੁਪਕੁਲੇਕੁਤਰਾਹੀਆਨੈ ॥ ਰਹਿਕੁਗਤਿਨਿਕੀਰਾਸੀਰਨੈ ॥ ਆ
 ਪੁਆਪੁਬੈਠੈਮਿਲਿਜਬਹੀ ॥ ਗੁਰਕੇਸੁਖਨਿਸਾਗਰੈਤਬਹੀ ॥ ੧੨ ॥
 ਰਜਿਨਮੇਅਨਦਏਕਛਿਨਨਾਹੀ ॥ ਰਈਮਾਲਸਿਜਰੁਕਰਾਹੀ ॥
 ਬਹੁਤਪਸੁਨਿਮਾਰੈਮਰਯਾਨੀ ॥ ਤਿਨਾਮਧਰਾਪਨਸਕੈਲਜਾਨੀ ॥

੧੪। ਗਇਤਨੇਪਨ ਆਜੇਯਹੁ ਮੇਰੈ ॥ ਗਇਤਨਿ ਮਿਲਿ ਇਤੈਤ ਬਧੈਰੈ ॥ ਗੁ
 ਲਸਿਪਾਤਿ ਬਿਦਯਾਠ ਛੁਗਈ ॥ ਤੁਮਗਭੁਪ ਬਲਕਰਮ ਬਡਾਈ ॥ ੨੫
 ਗਇਨਕੋ ਮਦ ਬਾਢੁ ਜੋ ਅਪਿਕਾਈ ॥ ਤਤੈ ਹਿਏ ਸਮੁਝਨ ਨਿਕਾਈ ॥ ੨੬
 ਰਿਗਗਤਿਨੀ ਸੈਠਾਨੇ ਹਾਸੀ ॥ ਮਗਗਮਰੈ ਛੋਡਿ ਖਲਕਾਂਸੀ ॥ ੨੭ ਥਾਵਰ
 ਭੰਗਮਸਬਘਟ ਮਾਂਹੀ ॥ ਗਰਿਪੂਰਨ ਖਾਲੀ ਕਰੂੰ ਨਾਂਹੀ ॥ ਤੇਜੇ ਅਨਸਲਿਪ
 ਤਨਹਰੈਈ ॥ ਤੇਜੇ ਹਰਿ ਬੇਦਕਰਤਹੈ ਸੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਪਰਿਵੈ ਮੂਢ ਨਕ ਬਹੁ ਜਾਨੈ
 ॥ ਤੇਹਰਿ ਰਿਗਤਿ ਨਿਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਬਹੁਤ ਮਨੋਰਥ ਨਿਸਾਇਨ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰਿ ਸ
 ਨਾਤਾਪ ਜਲ ਨਿਨਹਿ ਦਰੈ ॥ ੨੯ ॥ ਮਇ ਪਾਨੰ ਮਗਮਾਸਾ ਅਹਾਰਾ ॥ ਨਾਗਨੇ ਹਸ
 ਹਤਲਗਿ ਸਾਰਾ ॥ ਤਾਸਕਨਹਿ ਤੁਮਗ ਬੇਨਿਮਿਤਾਂ ॥ ਬਿਪਮੇ ਬੇਦਲਗਾਏ
 ਚਿਤਾਂ ॥ ੩੦ ॥ ਸੰਗਕਰੈ ਤੇਨਾਰਿ ਬਿਦੁਹੀ ॥ ਤਾਹੁ ਮੇਕਰਤੈ ਬਿਤਿਨਾਹੀ ॥ ਬਹੁ
 ਰੋਕਯੋਹੈ ਵੇਰਿ ਤੁਧਾਨਾ ॥ ਪਰਸਨ ਮਿਤਿ ਚਿਤੁਨਹਿ ਆਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਜਾ ਬਿਧਿ
 ਕੁਮਕੁਮਸਗਲ ਛੁਗਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਬੇਦਸਬਤੁ ਆਗਕਰਾਵੈ ॥ ਆਸਹਿ ਮਮਿ

ਸੁ

ਅਮਰਮਇਪਾਨਾ ਭਗਮਾਰਿਨਾਹੀ ਕਰੁੰਗਾਨਾ ੨੨। ਭਗੁੰਡੇਉਗੰਗੁ
ਤੋਂਡੁਡਾਵੈ ਗਮੇਸੈਤਾਤਪਰਜਨਕੋਪਾਵੈ ਨਹਿਕੀਸਰਨਹਿਮਾਵੈ ਕੋਈਗਸਾ
ਗੋਬਿੰਦਸਮੁਝੈਇਕਸੇਈ ੨੨। ਕੋਝੈਤਿਨਕੀਸਰਨਹਿਮਾਵੈ ਅਮਰਿਪ੍ਰਾ
ਜਸਾਰੋਸੇਪਾਵੈ ਏਹਰਿਜਨਾਮਹਰਹਿਰਿਨਜਾਨੈ ਗਮਪ੍ਰਹਿਕੋਪੀਤਤਕ
ਭਮਾਨੈ ੨੩। ਤਾਤੇਤਾਤਪਰਜਨਨਾਨੈ ਪਾਇਪਾਇਬੇਦਮਨਹਬਨਨਾਨੈ
ਪਨਾਮੇਸੈਕੋਝੈਪਾਗਾ ਸੇਪਨਕੋਵੈਬਿਯੰਗਦਾਰਾ ੨੪। ਝੈਪਨਹਰਿਕੋਕਾ
ਜਲਗਾਵੈ ਸੇਤਬਧੇਮਭਗਤਿਕੋਪਾਵੈ ਤਾਤੇਹੋਇਗੁਲਪ੍ਰਕਾਸਾ ਤੁ
ਬਰਹਿਮਿਲੈਮਿਟੈਭਵਪਾਸਾ ੨੫। ਗਮੇਸੈਪਨਤੇਮੁਹੁਅਜਾਲਾ ਏਹਕੋ
ਜਥੇਵੈਭਗਮਾਨਾ ਕਾਲਨਿਰੰਤਰਹਰਤਨਦੇਖੇ ਭਗੁਮਦਮਤਦਰਿਕ
ਹਿਲੇਕੋ ੨੬। ਗਮਦਿਸਾਸਮਖੀਸੇਆਨੀਝੈ ਗਮੇਰੁਕੁਲਿਕਰੁਨਾਵਨਲੀਝੈ
ਤਤਹਭਿਮਾਪੁਲੇਟਿਅਪ੍ਰਾਨਾ ਭਖਾਨਪਾਨਤੇਅਪਗਤਿਜਾਨਾ ੨੭। ਤੇਜੈ
ਬਨਤਾਰਿਤੁਹਾਨਹਿਦੇਵੈ ਗਮੇਰੁਕੁਲਕਰੁਨਾਵਨਲੇਵੈ ਸੇਭੂਜੈਲਗੀ

ਏਕੁਤਰੀਈ ਗੁਰੁਕੁੰਦੁ ਏਤੁ ਜਾਗਦੇ ਜੀਈ ੨੮। ਗੇਮੇ ਸੋ ਸਕਲ ਬਨ ਕੋ ਪ
 ਰਮਾ ਤਾ ਕੋ ਭਇਨ ਪਾਵੈ ਮਰਮਾ ਮਰਮ ਹੀ ਨ ਸੁਤਿ ਸੁਮਿਤ ਬਖਾਨੈ ਗੁਰ
 ਖਾਮਾ ਪਰਿ ਪੈਤੁ ਤਿਸਨੈ ੨੯। ਤਾ ਤੇ ਬਹੁਤ ਕਰਮ ਮਰੀਭੈ ਗਇਦੁ ਯਮਨ
 ਹਿਕਦੁ ਨਹਿ ਥਿਭੈ ਗੁਰੁਕੁੰਦੁ ਬਹੁ ਜੀਨਿ ਮਾਰੈ ਤੇ ਬਹੁ ਜਨ ਮਤਿ ਨਹਿ ਸਿਧਾ
 ਹੈ ੩੦। ਗੁਰੁਕੁੰਦੁ ਗਮ ਸਭ ਪਟਮਾਹੀ ਏਕੈ ਹਰਿ ਦੁਨੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੇ ਨ ਕੋ ਦੁ
 ਰੁਕੈ ਤਨ ਪੈਥੈ ਗੁਰਾ ਕੁਤ ਨਿਮਾਨਿ ਸਿਤੋਥੈ ੩੧। ਨਹਿ ਮੁਰਖਨ ਚਿਤੁ
 ਗਯਾਨੀ ਪਦਿ ਪਦਿ ਗ੍ਰੀਬਰਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਤੇ ਅਸਾ ਪਰਗੀਸ
 ਬਯਾਨੀ ਗਤਿ ਨ ਕੋ ਗਯਾਨਨ ਮਾਫੈ ਗਯਾਨੀ ੩੨। ਤੇ ਸਭ ਕਰੈ ਅਪਨੈ
 ਘਾਤਾ ਗੁਪਨੈ ਹੁਨ ਲੈਕੁ ਸਲਾਤਾ ਕਰਮ ਪੀਧੀ ਸੁਖ ਕੋ ਚਾਹੈ ਗਮੀ
 ਮਿਤੈ ਕਰਿ ਬਿਧਿ ਬਿਸਾਰੈ ੩੩। ਨਾਨਾ ਭਾਧ ਤੇ ਹੋਯੈ ਕਰੈ ਮਨੋਰਥ
 ਫਲ ਹਿਨ ਲਹੈ ਗੁਰੁਤਗੁਤਿ ਸੁਮਕਰਿ ਚਿਪ ਪੁਜਾਏ ਗੁਰੁਤ ਬਿਤ
 ਦਾਗ ਸਕਲ ਮਨ ਭਾਏ ੩੪। ਗਤਿ ਨੁ ਮਨ ਕੋ ਚਿਤਿ ਏਹਾ ਤੇ

੨
 ੩
 ੪

ਸ੍ਰੀਯੋਆਪੁਜਾਮਦ੍ਵੇਰੇਸਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀਮਕਿਦੁਤਿਨਰਕਰੋਗਾਦ੍ਵੈ ॥ ਤਤੁਕੇ
ਦੁਖਕੋਲਸਾਦ੍ਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਤਿਨਕੋਕੋਨਹਿਰਾਖਲਗਾਗਾ ॥ ਹਰਿਰਛਕ
ਜੋਨਾਹਿਸਿਭਾਗਾ ॥ ਕਹਾਕਹਕਛਕਹੈਨਜਾਈ ॥ ਹਰਿਬਿਨਕਹੈਪਲਕ
ਸੁਖਨਾਹੀ ॥ ੩੬ ॥

ਹੁਪਮਾਹੁ ॥ ਤਬਜੁਗਜੁਗਕੋਪੁਛਯੋਹਰਿਕੋਤੁਜਨਿਪ੍ਰਕਾਰਿ ॥ ੩੭ ॥

ਕੋਨਸਮੇਕੋਸੋਅਵਤਾਰਾ ॥ ਕੋਸੇਬਰਨਨਾਮਅਕਾਰਾ ॥ ਹਿਰਬਿ
ਪਭੁਜੋਬਰਨਾਮਾਸੁਮਾ ॥ ਕਹੈਗਾਨਕੇਸਾਪਲਪਰਮਾ ॥ ੩੮ ॥ ॥ ਜਿਨਤੇਰਾਨਲੋ
ਸਬਤੁਜਾਹੀ ॥ ਹਰਿਤਹਰਿਚਰਨਕਮਲਾਮਨੁਰਾਗੇ ॥ ਸੁਨਿਨਿਪ੍ਰਕਾਰਿ
ਗਤਿਕੇਭਾਜਨਾ ॥ ਤਬਬੋਲੈਨਵਮੇਕਰਿਭਾਜਨਾ ॥ ੩੯ ॥

ਸਤਤਤਾਦ੍ਵੈਪਰਿਕਲਿਕਾਲਾ ॥ ਬਹੁਤੁਭਾਤਿਭਾਜਯੋਹੀਪਾਲਾ ॥ ਬਹੁਬਿ
ਪਸਰਨਬਹੁਤਅਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤਨਾਮਭੁਜਨਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ॥ ਸਤਿਜੁਗਸੁਕਲਬ
ਹਨੁਭੁਜਚਾਰੀ ॥ ਸੀਸਸੁਟਾਤਨਬਲਕਲਪਾਰੀ ॥ ਕੰਠਜਲੇਊਕਰ

ਤਿਨਕੇਨਾਮਿਨਿਦਿਖਾਏਮਕਾਨਾ

ਸੁਖਮਲਾਇਰਕਸੰਤੁਲਮਰੁਗਿਗਛਲਾ॥ ਤਬਮਨੁਖਯੋ
 ਵੈਸਬਸੁਪਾਸਮਨਿਰਬੈਰਸੁਹਰਦਪਰਬੁਧਾ॥ ਗਇਸਾਧਿਰਕਰਿ
 ਏਦੁਲਮਨਪੁਨਾ॥ ਸਕੈਸਬੈਨਿਤਹਰਿਕੋਪਯਾਨਾ॥ ਹੀਜਸੁਪਰਨ
 ਪੁਮਜੋਗੇਸੁਰਾ॥ ਨਿਗਮਲਪਰਮਾਤਮਾਮਰੁਈਸੁਰਾ॥ ਪਰਥੋਤਮਥੈ
 ਕੁੰਠਿਅਯਯਕਤਾ॥ ੬॥ ਰਕਤਬਰਨਤੋਤਾਸੁਗਮਾਂਹੀ॥ ਗਿਗੁਨਸੇਪਲਾ
 ਕਟਪਹਿਰਾਹੀ॥ ਪੀਤਕੇਸਸੁਰਵਾਇਕਹਾਥਾ॥ ਰਿਗਕੁਜਰਾਸਾਮਰੁ
 ਈਮਪਨਾਥਾ॥ ਤਬਤਿਨਹਿਤਜਗਟਸਾਇਕਕਰੇ॥ ਬੇਦੁਬਿਰਤਕਰ
 ਮਨਿਬਿਸਤਕੇ॥ ਸਰਬਦੇਵਮਯਹਰਿਕੋਜਾਨੈ॥ ਤਬਸਬਯੋਗਰੇ
 ਪੁਜਾਠਾਨੈ॥ ੭॥ ਪੁਸਨਿਗਰਤੁਭਿਰਗਾਇਕਹੀਜੋ॥ ਗਬਿਸਨੁਬਿਥਾਕ
 ਪਸਗਿਭਨੀਜੋ॥ ਸਰਬਦੇਵਤਿਰਕਰਮਥਿਜਟੀਤਾ॥ ਅਮੇਸੇਨਾ
 ਸਕਹੈਸਬਸਿਤਾ॥ ੮॥ ਗੁਪੁਰਪੀਤਬਸਨਪਨਸਜਾਮਾ॥ ਸਿ
 ਧਾਂਦਿਕਾਮਾਪਮਭਿਰਾਸਾ॥ ਚਾਰਬਾਹੁਤਿਰਗੁਲਤਾਪਰਨਾ॥

ਗਲਛਿਸੀਚਿਹਨਬਹੁਤਅਤੁਰਨਾ ੨੧। ਗਚਾ। ਰਿਛੁਰਾਮਾਦਿਬਹੁ
 ਸੈਨਾਗਮਾਗਰਜਲਛੁਰੁਸੁਖਦੇਨਾ। ਬੇਦਤੰਤੁ ਧੀਯਸੇਵਕ
 ਰੈ। ਸਰਬਾਰਪੁਨਪੁਜਾਬਿਸਤਰੈ ੨੨। ਗਬਾਸਦੇਵਨਿਕਰਮਨਦੇਵਾ
 ਪੁਦਮਨਰਾਮਨਿਰੁਪਮਅਤੁਰਾ। ਗਗਾਦੇਵਗਗਨਾਮਨਿਤਾ
 ਗਜਿਨਕੋਕੇਇਲਹਨਾ। ਤਿਤਾ ੨੩। ਗਬਿਸੁਰਪਬਿਸੁਰਸੁਰਸੁਮੀ
 ਸਰਬਾਤਮਸਬਾਮੀਤਰਜਾਸੀ। ਬਹੁਤੁਭਾਤਿਅਸੁਤਤਿਬਿਸ
 ਤਰੈ। ਗਬਿਪਸੇਦੁਪੁਰਪੁਜਾਕਰੈ ੨੪। ਗਕਲਜੁਗਪੀਤਿਪਿਤਿਬਰ
 ਧਾਰੈ। ਗਕਿਸਨਦੇਵਪਨਜਜਾਮਮੁਰਾਰੈ। ਸਹਤਿਪਾਰਖਤਬ
 ਹੁਆਰੁਰਨਾ। ਗਸੁਦਨਕੀਰਤਨਪੁਜਾਕਰਨਾ ੨੫। ਗਇਦੁਯਮ
 ਨਬਹੁਤੁਰੈਕਿਸੰਗਾ। ਗਤਿਨਤੇਗਾਕੋਚਰਨਤਮਾਗਾ। ਸਬਬਿਪ
 ਸਬਤੀਰਖਕੋਬਾਸਾ। ਗਸੁਮਿਰੰਤਗਪੁਰਦੈਸਬਾਆਸਾ ੨੬

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਸੁਰਨਗੁ ਨਿਪਜਾਵੈ ਯਕਿ ਬੇਦ ਤੇ ਦਨੁ ਪਾਵੈ ਗਾਖ
 ਲੇਤ ਸਰਨੁ ਜੋ ਆਵੈ ਯਨੁ ਮਾਸਰਨੁ ਸਬਦੁ ਖਮਿਟਾਵੈ ੨੬। ਯੇਵਲ
 ਈਨੁ ਤੇਤੁ ਪਾਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ਗਯੋ ਸਿੰਚਰਨੁ ਤਮਾਏ ਗਾ
 ਏਯੋ ਤਾਕੀ ਸਰਨੁ ਈਨੁ ਮੇ ਆਇਯੋ ੨੭। ਗਮਤਿ ਦੁਸੁਰ ਸੁਰ ਬੀਛੈ ਜਕੋ
 ਗਯੋ ਸਿੰਗਲ ਛੇਡਕ ਰਿਤਾਕੋ ਦੁਸਰ ਬਰਗਤਿ ਬਚਨੁ ਸਤਿ ਕਰਨਾ ਗਬ
 ਨਕੋ ਗਵਨੁ ਕਿਏ ਜਿਨ ਚਰਨਾ ੨੮। ਯੇ ਮਮਿਗਾ ਸੀ ਤਾ ਮਨੁ ਕੁਏ ਜੋ ਤਾ
 ਕੋ ਪਾਛੈ ਉਠਿ ਪਾਏਯੋ ਜੋ ਬਗਤਿ ਨਿਕੋ ਏਯੋ ਆਪੀਨਾ ਗਯੋ ਸਿੰਚਰਨੁ ਸਰਨੁ ਮੇ
 ਲੀਨਾ ੨੯। ਗਯੋ ਸੀ ਬਿਪਿਕਲਿ ਅਸੁਤਿ ਕਰੈ ਗੁਰ ਬਿਪਰਿਨਾ ਮਨਿ ਰਿ
 ਚਰੈ ਗੁਨੇ ਕਰੈ ਸੁਮਰੈ ਰੁਖਾਵੈ ਤੇਤਤ ਕਾਲਤਤ ਕੋ ਪਾਵੈ ੩੦। ਗਯਾ ਬਿਪ
 ਜੇ ਸੁਗਯੁਗ ਰਿਸੇਵੈ ਗਤਿ ਨਤਿ ਨਕੋ ਰਿਗ ਜਾਨਹਿ ਦੇਵੈ ਗਯਾ ਨਪਾਇ
 ਨਿਜਤਤ ਸਮਾਵੈ ਯਨੁ ਜਾਇ ਬਰੁ ਕੋ ਨਹ ਆਵੈ ੩੧। ਯੇਕਲ ਸੁਗਕੇਰੁਨ
 ਕੋ ਜਾਨਤਾ ਤੇ ਬਰੁ ਬਿਪਿਰਿ ਅਸੁਤਿ ਕਉ ਠਾਨਤਾ ਜੇ ਸੇ ਪਰਮ ਸਾਰਕ

ਲਸਾਂਗੀ ਸਮੇਸੇ ਸੀਰੁਗ ਨਿਮੇਨਾਹਿ ੨੨ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨਨਗ
 ਤੇਤਾ ਮਾਹਿ ੨੨ ਪਰਪ੍ਰਤਿ ਸੰਪ੍ਰਸੰਨ ਕਰਾਰੀ ੨੩ ਕੇਵਲਨਾ ਮਾਹਿ
 ਕਰਾਏ ਸੇਸੇ ਫਲਤਤ ਕਾਲੀਧਾਏ ੨੩ ੨੪ ਭੁਵਨਾਗਰ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰ
 ਤਰਾ ੨੫ ਤਤਤੀਵ੍ਰਪਰੇਨਹ ਮੰਤਰਾ ਤਾਮੇ ਹਰਿਗੁਨ ਨਾਮ ਉਚਰਨਾਏ
 ਕਜਹਾ ਜਸਕਲ ਕੋਤਾਰਨਾ ੨੪ ੨੫ ਅਪਾਰਘੋਰਕਲ ਮਾਹਿ
 ਸਮੇਪ੍ਰੀਨਿਲੇਸਕੁੰਨਾਹਿ ੨੬ ਤਾਮੇ ਜੋਰਹਿਗੁਨ ਨਿਰੰਚਾਰੇ ਤੇਤਾਰਿ
 ਮਾਪ੍ਰਮੋਰਕੋਤਾਰੇ ੨੫ ੨੬ ਤੇਕਿਰਤ ਕਿਰਤ ਤੇਈ ਬਡਭਾਰਹਿ ਜੇਕ
 ਲਹਰਿਕੀਰਤ ਮਨੁਰਾਰਹਿ ੨੭ ਮਾਪ੍ਰਸੁਮਗ ਮੋਰਨਿਸੁਮਗਾਏ ਤੇਜ
 ਗਜਨ ਮਬਹੁਰਨਹਿ ਮਾਏ ੨੬ ੨੭ ਸਤਤਾਵ੍ਰਪਾਰ ਮਵਤਰਹਿ
 ਤੇਕਲਜੁਗਾਕੀਬਾਛਾਕਰਹਿ ੨੮ ਕਲਕਲਸਾਪਨਾ ਮਹੁਸੁਮਨਾਹਿ
 ਹਰਿਗੁਨ ਗਵਤਹਰਿਹਿਜ ਮਾਹਿ ੨੭ ੨੮ ਮੋਰਕੁੰਨੇਈਏ ਸਬਿਸੁਪਾ
 ੨੯ ਵੇਦਾਇ ਮਾਨਵਤਹੁਪਾ ੩੦ ਉਪਜੈਤੋਰਗਤਿਹਿਕੋਰ ੩੧ ਤੇਤਾਰੇ

ਭਾਉ ਭਯੋ ਗਾ ਅਰਜੁਨ ਤਾ ਪਰ ਫੀਰਤ ਮਾਲਾ ਰਕ ਬੇਹੀ ਪਾਜ ਸੁਲ
 ਬਿਸਾਲਾ ਗਾ ਅਰਜੁਨ ਤਾ ਪਾਛਿ ਮ ਬਾਹ ਨੀ ਗੰਗਾ ਆਇ ਦਰਤ
 ਦਾਹ ਨੀ ੨੬। ਜੇ ਮਾਲਵ ਪੀਵੈ ਜਲ ਇਨ ਕੋ ਗੁਰਿ ਹੋਇ ਹਿਰਦੈ ਮ
 ਲਤਿ ਨ ਕੋ ਗੇ ਸਰਬ ਖਾਹੇ ਹਿਰਿ ਭਗਤਾ ਗਾ ਸਾਧ ਸਿਰਹੋਵੈ ਆਸ ਕ
 ਤਾ ੨੭। ਭੂਤ ਕੁਟ ਬਿਪਤਿ ਰਿਖ ਦੇਵਾ ਗਇਨ ਕੋ ਰਿਨੀ ਕਰੋ ਸਬ ਜੇਵਾ
 ਗੋ ਨਰਨੀ ਨਹ ਸੇਵਾ ਕਰਿਈ ਗੋ ਸਬ ਤਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਨੁਸਰਈ ੨੮॥
 ਜੇ ਬਿਪਤ ਜਹਿ ਚਰਨ ਨਿ ਆਵੈ ਗਤਿ ਨ ਕੋ ਮਨ ਹਰਿ ਦੁਰਿ ਥਾਹੈ
 ਗਬੁ ਕੋ ਮਲ ਉਪਜੈ ਨਹਿ ਕੋਈ ਗਰੇ ਪਜੈ ਕੇਹਰੇ ਹਰਿ ਜੀਈ ੨੯।
 ਤੇ ਸਬਾ ਕੇ ਪਕੈਵ ਲਏ ਕਾ ਗਹੀਏ ਹਰਿ ਪਦ ਫਾਤਿ ਅਨੇਕਾ ਗਾ ਕੋ
 ਪੁਰੁ ਸਬ ਹੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਗਰਨ ਗਤ ਪਾਲ ਕਾ ਬਿਖਾਤਾ ੩੦। ਗੁਰੁ
 ਜਾਖੈ ਜੋ ਸਰਨੁ ਆਵੈ ਗੁਰੁ ਹੀ ਤਿਨਿ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਯੈ ਗਤਿ ਆਰ
 ਸਕਸ ਪਾਹਰਿਏ ਗੁਰੀ ਭਗਵਾਨ ਚਰਨਿ ਚਿਤ ਧਰਿਏ ੩੧।

ਗੇਸੇਸੁਨਿਨਦੁਕੇਬੇਨਾਗੁਨਕਤਿਰੈਮਤਿਰਿਪਜੁਗ
 ਏਨਾਗਸਿਸਾਮਿਟਯੇਸਕਲਗੁਮਗੁਗਿ॥੫੫॥ਗੁਮਗੁਨਸੁਤੋਜੋਗੁਗਿ
 ੩੫॥ਤਬਰਿਨਿਕੀਬਹੁਪੁਲਾਂਕੀਨੀਗਬਿਪੁਨਿਸਹਤਪਰਦਛਿਲਈ
 ਨੀਗਯਾਬਿਪਦਰਸਨਪਾਏਸਬਹੀਗਅੰਤਰਧਜਾਨਗੁਏਤੇਤਬਹੀ
 ੩੬॥ਗੁਨਕਬਿਦੇਹਮੀਰਸਬਤਿਆਗਿਗਰਿਕੇਚਰਨਕਦਲ
 ਅਨੁਗਰਜੀਗਯਾਬਿਪਬੁਗਮਪਗਾਇਨਕੁਜੀਤਰਿਰੁਦਸਿਪਬੁਹ
 ਮੀਰਜੀ੩੭॥ਗਯਾਹੀਬਿਪਤਮਹੁਬਡਗੁਗੀਐਕਰਿਹਰਿਚਰਨਿਨ
 ਅਨੁਗਰੀਗਮੀਰਸਕਲਕੇਤੋਜੋਸਿਗਾਤਬਹੁਪਾਇਹੋਬੁਗਮਪ
 ਰਸਿਗਾ੩੮॥ਗਮਰੁਗਮਤੋਦੇਵਕੀਬਸੁਦੇਵਾਗੁਏਕਿਰਤਾਰਥਕਰਿ
 ਹਰਿਸੇਵਾਗੁਮਰੇਜਸਪੁਕੀਜਗਿਸਾਰਾਗਜਿਨਕੇਹਰਿਲੀਨੀਅਵ
 ਤਾਰਾ੩੯॥ਗੁਗਸਨਾਮਿਗਿਗਨਆਲਾਪਾਗਮਾਸਨਰੇਜਨਸਾਜਨ
 ਮਿਲਾਂਪਾਗਰਿਸੇਪੁਤਜਾਨਉਤਦੀਨੀਤਾਤੇਸਕਲਗੁਨਨਤਮਕੀਨੀ

ਗੁਪਤ ਬਾਸੁ ਦੇ ਵਰੁ ਸਾਸੁ ਪਾਂ ਲਾ ॥ ੪੧ ॥ ਤ ਬੰਨ੍ਹ ਜੰ ਲਾਇ ਕਾ ਲਾ ॥ ਬੈਰਾਵ
 ਨਿਸਨ ਹਿਉ ਤ ॥ ਪਾ ਕੀ ॥ ਗਤਿ ਨੂੰ ਕੋ ਹਰਿ ਦੇ ਦੁਇ ਪਾ ਕੀ ॥ ੪੨ ॥ ਤੁ ਜੇ ਪਰੇ
 ਮਪ੍ਰੀਤਿ ਸੇ ਦੇ ॥ ਗਤਿ ਨੂੰ ਕੀ ਜੋ ਨ ਪਰ ਮਪ੍ਰਦ ਦੇ ॥ ਗਮ ਬਤ ਮਤ ਬਪਿ ॥ ੪੩ ॥
 ਮਤਿ ਮਨੋ ॥ ਗਤਿ ਗਸਨ ਦੇ ਵਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਜਾਨੀ ॥ ੪੪ ॥ ਗਮ ਅੰਕ ਰਿਪਾ ਰੀ ਨ
 ਰੇ ਹੀ ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਤ ਮਜਾਨੀ ॥ ੪੫ ॥ ਬਦੁ ਜੀ ਦੇ ਪਿਰੁ ਵੀ ਮੇ ਮਪ੍ਰਕਾ
 ਮੇਟ ਨ ਕਾਜੁ ਪਕੀ ॥ ਮਦੁ ਤਾਰਾ ॥ ੪੬ ॥ ਪਰ ਮਪ੍ਰਨੀ ਤ ਜਸ ਹਿਉ ਬਿਜਤ ਰਹੀ ॥
 ਜਾ ਸੋ ਲਾਗਿ ਜੀ ਵਲਿ ਸਤ ਰਹੀ ॥ ਜੇ ਜੇ ਇਨ ਸੇ ਹੇ ਤਲ ਤਾ ਦੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ਸਕਾਨ
 ਪਰ ਮਪ੍ਰਦੁ ਪਾਵੇ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਜੇ ਮੇ ਸੀ ਸੁਨ ਨਾਰਦ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥
 ਬਸੁ ਦੇ ਵੇ ਵਕੀ ॥ ਅਦੁ ਤ ਮਾਨੀ ॥ ਗਮ ਪਰਿ ਦੁਹੂੰ ਸੁਕ ਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥
 ਗਰਿ ਮੇ ਰਾਵ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ॥ ਮਾਨੀ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ਗਤਿ ਹਿਉ ਤ ਹਾਸ ਕਾ ॥ ਜੇ ਰਾਖੀ ॥
 ਸਾਵ ਪਾਨ ਸੁਨ ਹਿਰ ਦੇ ਗਾਏ ॥ ਸੇ ਸਬ ਰੁਵ ਬਿਪਨ ਛਿਟ ਕਾਂ ਦੇ ॥ ੪੯ ॥ ਪ੍ਰਯੋਗ
 ਨ ਪਰ ਮਪ੍ਰਦੁ ਪਾਵੇ ॥ ॥ ਗਤਿ ਰਾਖ ਜਿਥੇ ਪਸੇ ਗਰਿ ਮਿਲੇ

ਪ

ਕੋਢੂਰਾ ਗਰਿਉਪਵਸਿ ਬਾਏ ਅਬ ਬਰਨੈ ਕਰਿ ਬਿਸਤਾਰਾ
ਵਤੇ ਮਹਾਪੁਰਾਣੇ ਇਕ ਦਸ ਸਤਿ ਪੈ ਬਾਸੁ ਦੇਵ ਨਾਰਦ ਸਿ
ਬਾਏ ਜਾਣੀਤੇ

ਅਮਕ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਪਵਸਿ ਬਾਏ ਪੁਸਤਾਵਾ ॥ ਪੁਸਤਾਤ ਯੀਤੇ ਤਤਾ
ਗਬਹਰਿ ਸੁਨੈ ਨ੍ਰਿਪਾ ਆਤਮਾ ਬਿਦਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਜਾਨੈ ਮਿਟੈ
ਅਵਿਦੁਲਾ ਗਮਿਦਰਿ ਅਵਿਦੁ ਜਾਬੁਹ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ਗਬੁਹ ਮਪਾਇ ਫੇਰ
ਨਹਿ ਅਵੈ ਗਤ ਬਬੁਹ ਮਾਸਨ ਕਾ ਦਕ ਸੰਗਾ ਨਾਰਦਾਇ ਰੰਗੋ ਗਰਿਰੰਗਾ
ਸਕਲ ਪੁਜਾ ਪਤਿ ਭਿਰਗਾ ਮਹੀ ਚਾਇਕਾ ਅਹਾਦੇ ਵਲੀ ਨੇਰੂਤਾਇ
ਕਾ ॥ ਗਬੁਰ ਸਾਮੁਹ ਸੰਗਲੈ ਸੁਰਪਤੀ ॥ ਪਵਨਾ ਅਸੁਨਾ ਸੁਤਗੁਹ ਪਤੀ
ਅਮਾਠ ਬਾਸੁ ਮਹਿ ਗਰਿਰੰਗੁ ਦੇਵਾ ਗਜਾਪਜਾਇਕਾ ਅਰੁ ਬਿਸੁਦੇਵਾ ॥
ਗਰਿਰੰਗੀ ਪੁਬਪਿਤਰਾ ਮਰਨਾਗਾ ਗੁਰਨ ਸਿਪਰੁ ਦੇ ਅਨੁਗਾਗਾ ॥
ਅਮਪਸਰਾ ਅਰਗੁਹ ਦੁਜਕ ਬਿਦੁ ਜਾਪਰਾ ਗਿਨਰਜ ਪੁਜਾਇਕਾ ਮਾ

ਈਨ ਨਿਉ ਪਾਠੋ ੨੭। ਯੋਤੁ ਦੁਰਨ ਕਮਲ ਮੁਨਿ ਪਯਾਵੈ ਭਵਰੁਜ
 ਭੇਦ ਸਕਲ ਛਿਟ ਕਾਵੈ ਆਮਰ ਨਿਯਤੁ ਸਾਭਿ ਨਿਰੰ ਭੁਰਸੇਵੈ ਭੁਜ
 ਨਹ ਸਮੁਧੈ ਨਹਿ ਕਛੁ ਲੇਵੈ ੨੮। ਆਮਰੁ ਏਕੈ ਬੈਠੈ ਨਿਮਿਤਾ ਭਰਿ ਰਿਦੈ
 ਪਰੈ ਤਾ ਚਰਨ ਨਿਨਿਤਾ ਭਬੁ ਰਿਦੈ ਕਸੇਵੈ ਸਹਕਾਂ ਮਾਏ ਕਭੁ ਏ ਚਰੈ ਨਿ
 ਹਕਾਂ ਮਾਏ ੨੯। ਯੋਤੁ ਦੁਰਨ ਮੁਕਤਿ ਭੁਏ ਇਕਸੇਵੈ ਭਯੋ ਮਰਾਵ ਸੇ ਅਤਿ ਸੁਖ
 ਲੇਵੈ ਭਏ ਕੋ ਨਗਾਇਕ ਸਿਰੁ ਜੋ ਸਰਬ ਏਵੇ ਮੇਤੁ ਮਕੋ ਜੋ ੨੦। ਭਏ ਕੋ
 ਬਰਨ ਆਦਾ ਆਸੁ ਮਾਏ ਭੁਮਰੇ ਹੋਤ ਕਰੈ ਸਬ ਪਰਮਾਏ ਭਏ ਕੋ ਏਕੁ ਪਾਕ ਹਿਯਾ
 ਵੈ ਭਏ ਤੁਰਾਵ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਲਾਵੈ ੨੧। ਭਏ ਕੋ ਤੁਵ ਪੁਤ ਮਾਕੋ ਜੋ ਭਏ ਕੋ ਨਾਮ
 ਨਿਰੰ ਤੁਰਿ ਲੇਵੈ ਭਏ ਕੋ ਸੁਦਨ ਕੀਰਤਨ ਧਾਨਾ ਭਏ ਕੋ ਲੋਕੀ ਏ ਬਿਪਨਾਨਾ
 ਭਏ ਜੋ ਜੋ ਤੁਵ ਚਰਨ ਹਿਸੇਵੈ ਭਏ ਤੇ ਸਬ ਬੀਛਤ ਦੁਲ ਲੇਵੈ ਭਏ ਤੁਵ ਚਰਨ
 ਪ੍ਰਗਟ ਹਮ ਪਾਟੈ ਭਏ ਤੇ ਅਬ ਏ ਜੋ ਮਨ ਭੁਏ ੨੨। ਭਏ ਹਮ ਬੀਛਾ
 ਪ੍ਰਰਨ ਕਰੈ ਆਪਨੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਚਿਤ ਪਰੈ ਭਏ ਸਾਮ ਕਰੈ ਦੁਸੀ ਬਾ
 ਸਨਾ ਭਏ ਨ ਤੇਰਿ ਪਯੋ ਰਵ ਸਾਸਨਾ ੨੩। ਭਏ ਹਮ ਦੁਯਾਲੁ ਭੁਗਤਿ

ਹਿਤਕਾਰੀ ਗਇਛਾ ਪੁਰਨ ਦੇਵ ਮੁਗਰੀ ਗਇਛਾ ਪੁਰਨ ਕੋਰੋ ਮਾਰੀ ਗਲਿਤ
ਚਲਉ ਪਯੋਗੁ ਗਤਿਤੁ ਮਾਰੀ ੨੫। ਜੋਤੁ ਵਜਨੁ ਬਨ ਮਾਲਾ ਕਰੈ ਘੋਸੁ
ਸਹਤੁ ਵਾਅਥੋ ਪਰੈ ਕਵਲ ਦੇਖਿ ਸਪਰਧਾ ਮਾਨੈ ਤੁਛੈ ਮਾਧਾ ਸਪ
ਤਿਨੀ ਜਾਨੈ ੨੬। ਪਰਤੁ ਮਾਥੇ ਸੇਈ ਨਵਦਿਆਲਾ ਗੁਗਤੁ ਅਪੀਨ
ਕਰਨ ਪੁਤ ਪਾਲਾ ਤਬ ਇੰਦੁ ਨਿਰਾਦਰ ਕਰੈ ਬਨ ਮਾਲਾ ਤਉ ਪਰਪਥੋ
੨੭। ਜੋਤੁ ਵਚਰਨ ਭਗਤ ਸੁਰਕਾਰਨਾ ਗੁਮੁ ਅਸਰ ਸੇਨਾ ਸੀਘਰਨਾ ੨੮।
ਮਾਸੁਰਨ ਕੋ ਅਪਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤਾ ਗੁਰਨ ਸੁਗਾਈ ਸੇ ਬਿਖਾਤਾ ਗਥੈ
ਦਾਨ ਅਘਨਾ ਸਨਸਾਨੀ ਲੋਕ ਬੇਦ ਜਹ ਪੁਗਟ ਬਖਾਨੀ ਬੀਪੀ ਬਜੰਗੀ ਗ
ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਗੁਥੈ ਦੁਰਸਮਿਟੈ ਗੁਜ ਸੋਕਾ ੨੯। ਬੁਧਾ ਦਿਕਾ ਸੁਰਨਾ ਮਥਿਕਾ
ਰੀ ਤੁਮਹੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਬਸ ਚਾਰੀ ਅੰਯੋ ਅਤਿ ਬਲੀ ਬੈਲ ਮਦ ਭੀਨਾ ॥
ਨਾਥੇ ਨਾਂਕ ਪਨੀ ਅਪੀਨਾ ੩੦। ਜਬ ਜਬ ਮਾਸੁਰਨਿ ਤੇ ਦਖਾਵੈ ਤੁ
ਬਤ ਬਸਰਨ ਚਰਨ ਕੀ ਅਵੈ ਤੁਬਹੀ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ਦਖ ਭੁਜੈ ਅਪਨੈ
ਅਪਨੈ ਠੇਰ ਬਿਗਾਜੈ ੩੧। ਪੁਕਿਤਿ ਪੁਰਖ ਮਹਤ ਤਨਿ ਜੀਤਾ ਤੁਮ

ਇਲਕੇ ਕਰਨਗਵੰਤਾ ੭੩ ਮਤੇ ਪਰਖਸਕ ਤਿਜ ਬਪਾਵੈ ੭ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿ ਹੀ
 ਮਿਦਿ ਮਹਤਤ ਉਪਜਾਵੈ ੭ ਤਾਤੇ ਉਪ ਜੈਯਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ੭ ਲਲਾ ਅਧਾਰਤਰੈ
 ਜੰਝੀ ਅੰਤਾ ੭ ਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ੭ ਤਾਤੇ ਹੋਇ ਸਕਲ ਬਿਸ
 ਤਾਰਾ ੩੩। ੭ ਤਾਤੇ ਤੁਮ ਜਾਂਸ ਬਕੇ ਕਰਤਾ ੭ ਉਪਜਾਵਨ ਪ੍ਰਿਤਿ ਪਾਲਨਹਰ
 ਤਾ ੭ ਤੁਮ ਅਧਾਰ ਸਕਲ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ੭ ਤੁਮ ਫਲ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ੩੪।
 ਜੋ ਕਛੁ ਹੋਇ ਸਕਲ ਜਗਮਾਂਹੀ ੭ ਤੁਮ ਕਰਤਾ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ੭ ਪਰਿਕ
 ਹੁੰਦਿ ਪਤਹੋ ਨਹ ਦੇਵਾ ੭ ਕੋਈ ਲਖਿ ਨ ਸਕੈ ਤੇਵ ਕੇਵਾ ੩੫। ੭ ਸੋਲਹਸ
 ਹਸਦੇ ਕਸਤੁਰ ਅਠਾ ੭ ਜਿਨ ਕੋ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤਿ ਕਠਾ ੭ ਹਾਦੁ ਗਵਸੀ
 ਪ੍ਰੀਤ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ੭ ਮਦਨ ਬਾਂਨ ਬਹੁ ਗਾਂਤਿ ਚਲਾਵੈ ੩੬। ੭ ਤੁਮ ਤੋਹ ਬਸਹੀਦੈ
 ਨਹੀ ੭ ਨਿਹਚਲ ਨਿਜਾਨੈ ਦਪਦਮਾਂਹੀ ੭ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੂਪੈ ਬੈਠੈ ਏਕੀ ੭ ਕ
 ਰਤ ਬਾਸ ਨਾਂਬੈ ਪੈਸੇਈ ੩੭। ੭ ਏਦੈ ਨਦੀ ਪ੍ਰਗਟ ਤੁਮ ਕੀਨੀ ੭ ਜਿਨ ਕੀ ਮ
 ਹਿਮ ਪਰੈ ਨਦੀ ਨੀ ੭ ਏਕ ਗੰਗਾ ਚਰਨ ਨਿਕੋ ਨੀਗਾ ੭ ਪਰਸਤ ਨਿਮਲ ਕ
 ਰੈ ਸਰੀਰਾ ੩੮। ੭ ਦੂਜੀ ਤਵ ਕੀਰਤ ਕੀ ਸਲਤਾ ੭ ਤਿਭੂਵਨ ਜਗਤਗਾਂਬਿ

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor discoloration and dark smudges or stains, particularly along the right edge and bottom. The left edge of the page shows the binding of the book.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf from an old book. The paper has a slightly textured appearance with various dark brown stains and smudges, particularly along the right edge and bottom, suggesting water damage or foxing. There is no text or other markings on the page.

ਰਾਮਜਦੁਬੀਸਾ ਸਕਲਤਿ ਨਨਕੇ ਮੇਟਿ ਜੇ ਸੀਸਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਪਕੀ ਨੇਕਰਾ
 ਅਪਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਸੀਲ ਗਿਏ ਰੇ ਰੁਦਪਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਰਾਮਰਜਦੁਕੁਲਦਿਨ
 ਸੁਪਬਿਲਾਸੀ ॥ ਨਹਿ ਰਹਿ ਰੇ ਦਿਨ ਦੇ ਰੇ ਰਾਜੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੇਵਕਾ ਜਸ ਬਖ
 ਭੀ ॥ ਨਰ ਬੈਕੁ ਨਾਹੀ ਉਬਾਭੀ ॥ ੪੬ ॥ ਗਾਏ ਬਰਖਾਸਤੁ ਅਧਿਕਪ
 ਈਸਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਹਮ ਬਿਨ ਦੇ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਰਾਮ ਬਕਰਿ ਰਿਹਾ ਚੁਲੇਨਿ
 ਜਲੇਕਾ ॥ ਕਰਤੁ ਨੀਤ ਹਮਾਰੇ ਦੇਕਾ ॥ ੪੭ ॥ ਹਮ ਹੋਵਾਸਤੁ ਮਰੇ ਦੇਵਾ ॥
 ਗਨਿਸਿ ਦਿਨ ਕਰੇ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਰਾਮੇ ਸੀਸੁ ਨਿਬੂਹਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਤੁ
 ਬਹਿਸਿ ਬੇਲੇ ਸਾਂਰੀ ਗਧਾਲੀ ॥ ਰਾਮੇ ਬਕੁ ਨੀਤੁ ਮਾ
 ਰਾਜੀ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਕਰਤੁ ਜੀ ॥ ਰਜਾਈ ॥ ੪੮ ॥ ਰਜਦੁਕੁਲ ਜੇ ਹੀ ਪੁਰਖੀ ॥
 ਤੁਨਾ ਸਕਲ ਕੁਦਰੀ ਮੇਕੀ ॥ ੪੯ ॥ ਏਸ ਬਜਾਦੁ ਬਹੁ ਮਦ ਮਾਂਤਾ ॥
 ਨਦੇ ਹੋ ਸੇ ਮੇਰੀ ਸਤਾ ॥ ਰਮਤ ਜੇ ਸਭ ਪਰ ਲੈਠਾਨੈ ॥ ਰਜੇ ਸਾਇਰ ਮਰ
 ਜਾਦੁ ਭਾਨੈ ॥ ੫੦ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਸਹੇ ਤਉ ਪਜਾਯੋ ॥ ਸੁਪਬਿਲਾਸਿ ਬਿਪੁ

ਨਿਤੋਪਾਯੋ ਗਮਬਇਨਿਸਬਦਿਨਕੋ ਬਿਨਾਏ ॥ ੪੨ ॥ ਤਦੋਲੋਕਨੀਸੇ
 ਮਾਥੀ ॥ ਅੰਮੇਸੇਸੁਨੀਹਰਿਜੀਕੋ ਬੰਨਾਹਿਰਦੈਬ
 ਦੁਯੋਸਬਹਿਨਕੋਚੈਨਾ ॥ ਕਰਿਪੁਨਿਪਤਿਬਿਨਤੀਸਾਰੋ ॥ ਅਪਨੇਅ
 ਪਨੇਲੋਕਸਿਧਾਰੋ ॥ ੪੨ ॥ ਤਬਨਰਪਤਕੀਸਗੁਮਸਤਾਰੋ ॥ ਬੈਠੇਜਦੁਕੁ
 ਲਸਤਾਮੁਗਾਰੋ ॥ ਦੁਗਵਤੀਉਠੈਉਤਪਾਤਾ ॥ ਤਿਨਕੋਦੇਖਿਕਹੀਹਰਿ
 ਬਾਤਾ ॥ ੪੩ ॥ ॥ ਏਉਤਪਾਤਉਠੈਚਹੂੰਓਗਾ ॥ ਅਤਿਉ
 ਟਾਂਇਕਦੀਸੈਪੀਰਾ ॥ ਅਰਦਿਜਸਾਪਭੁਜੇਕਲਮਾਹੀ ॥ ਤਤੇਭੁਲੇਦੇ
 ਖੀਏਨਾਹੀ ॥ ੪੪ ॥ ਤਤੇਅਬਈਹਾਨਹਰਿਏ ॥ ਤਜੀਏਬੇਗਿਜੀਵੇਜੋਰ
 ਰਿਯੋ ॥ ਅਤਿਪੁਨੀਤਛੇਤਪਰਭਾਸਾ ॥ ਤਹਾਂਬੇਗਚੁਲਿਕੀਜੋਬਾਸਾ ॥ ੪੪ ॥
 ਏਕਬਾਰਦਛਾਪਾਪਹਿਦੁਯੋ ॥ ਸਸਿਕੇਖਈਰੋਗਤਬਭੁਜੋ ॥ ਜਬਸੇਸ
 ਸਿਪੁਭਾਸਹਿਨਾਜੋ ॥ ਛੁਟਜੇਸਾਪਪਰਮਸੁਖਪਾਯੋ ॥ ਤਤੇਅਬਪੁ
 ਭਾਸਚਲੀਜੋ ॥ ਤਹਾਂਜਾਇਸਨਾਨਹਕੀਜੋ ॥ ਤਿਪਤਿਦੇਵਦਿ ॥ ਤਨਕੋਕ
 ਰਿਯੋ ॥ ਅਤਿਪੁਨੀਤਲਬਰੁਬਿਗਿਬਿਸਤਾਯੋ ॥ ੪੫ ॥ ਤਿਨਕੋਦਾਨਿ

ਬਹੁਤ ਬਿਪਈਐ ॥ ਸੁਪਾਸਹਤ ਪੁਨਾਮ ਹਿ ਕੀਐ ॥ ਤਿਨ ਪੁਸਾਇ ਦੁਖ
 ਪਰਿਹਰਿਏ ॥ ਜੋਨਾ ਵਲਿ ਸੀਸਾਇ ਰਤ ਰਿਏ ॥ ੫੮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਨਿਹਰਿ ਜੀਕੀ
 ਬਾਨੀ ॥ ਸਬ ਜਾਇ ਵਲਿ ਭੁਲੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ ਤਬ ਚਲਿ ਬੈਕੋ ਸਕਲ ਬਿਚਾਰੈ
 ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮਟੁ ਨੇਰ ਬਲਿ ਸਵਾਰੈ ॥ ੫੯ ॥ ਤਬ ਉਪਦ੍ਰਹ ਰਿਕੈ ਨਿਜ ਦਾਸ ॥
 ॥ ਦੇਖਿ ਸਕਲ ਬਿਪ ਭੁਯੇ ਉਦਾਸ ॥ ਚਲਿ ਇਕੈ ਤਹ ਰਿਜੀਐ ਮਾਯੋ ॥ ਚ
 ਰਨ ਨਿਪਰਿਕੈ ਬਚਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੬੦ ॥ ਦੇਵ ਦੇਵਈ ਸੁਰ
 ਜੋਗੇਸਾ ॥ ਸੁਵਨ ਕਰਤ ਨਹ ਰਨ ਕਲੇਸਾ ॥ ਜਦੁ ਕੁਝ ਕੋ ਸਿਧ ਪਾਠਿ ਕਰਿਓ ॥
 ॥ ਅਬ ਤਮਾਮਿ ਤਲੋ ਕਪਰਿਹਰਿਓ ॥ ੬੧ ॥ ਬਿਪੁਸਾਧ ਮੇਦਨ ਪਰਮ ਥਾ ॥ ਨਹਿ
 ਮੇਟੈ ਸੋਇ ਹਰੈ ਅਰਥਾ ॥ ਸੇਰੇ ਜੀਵਨ ਚਰਨ ਭਮਾਰੇ ॥ ਜੈਸੇ ਮੀਨ ਉਦਕ
 ਮਾਧਾਰੇ ॥ ੬੨ ॥ ਪੁਨਨਾਥ ਅਬ ਮੇਸੀ ਕੀਐ ॥ ਸੰਗ ਮਾਧਨੈ ਸੋ ਕੋਲੀਐ ॥
 ਤਮਰੇ ਸਬ ਅਚਰਨ ਅਨੁਪਾ ॥ ਸਬ ਕੋ ਅਤਿ ਕਲੁਜਨ ਸਰੂਪਾ ॥ ੬੩ ॥
 ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਪਾਇ ਮੋਗ ਸਬ ਤਿਯਾਗੈ ॥ ਤਿਰੁਵਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸੇਲੁ ਗੈ ॥ ਮਾ
 ਸਨਗ ਵਨ ਮਸਨ ਮਸਨਨਾ ॥ ਜਗਤ ਅਰੁ ਸੇਵਾ ਤਿਥਿ ਨਾਨਾ ॥ ੬੪ ॥

ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਿ ਕੋ ਮੇਦਾ ਸਾ ॥ ਕੰਯੋ ਪਲਤੁ ਜੋਤ ਮਾਰੋ ਪਾਸਾ ॥ ਗੁਜਰ ਮਾਯਾ
 ਭੈ ਤੇ ਨਹਿ ਕੋਹੀ ॥ ਤੁਮਾ ਬੇਨੁ ਅਰਪਨਿ ਮਖਲ ਹਿਰੀ ॥ ੬੫ ॥ ਹੀ ਪਬਾਸਨ
 ਮਾਂਲਾ ਮਾਰੁ ਰਨਾ ॥ ਤੁਵਉ ਤੀਰਨ ਕੋ ਮੇਧਰਨਾ ॥ ਸਮਾਧੁ ਸਾਇ ਨਿਰੰ
 ਤਰਿ ਪੋਧੀ ॥ ਦਰਸ ਪਰਸ ਬਹੁ ਬਿਪਸਿ ਤੇ ਪੋਧੀ ॥ ੬੬ ॥ ਮੇਸੀ ਮੇਨਿ ਜ
 ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਮਾਧਾ ਕਰਿ ਕੋ ਕਰਾ ਮਾਰੀ ॥ ਮਾਧਾ ਭੈ ਅਰੁ ਤਮਾਰੇ
 ਤਾ ॥ ਜੋ ਨਿਦਿ ਗੀਵਰ ਓਰ ਪਰੇਤਾ ॥ ੬੭ ॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਦੇਹ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨਾ
 ਧੈ ॥ ਸਾਧੁ ਪਾਨ ਤਮ ਕੋ ਮਾਰਾ ਧੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਸਦਾ ਮਨ ਲਾਵੈ
 ਨਿ ॥ ਤੇਜਿ ਰੂਪ ਤੁਮਾਰੀ ਪਾਵੈ ॥ ੬੮ ॥ ਹੁਮ ਕਛੁ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਰਿ
 ਰਿਏ ਗ੍ਰਾਨ ਬੈਰਾਗਨ ਮਾਨੈ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਰੂਗਾ ਤਿਨਿ ਕੇ ਮਿਲਿ ਸਿਗਾ ॥ ਤੁਵ
 ਤਰਿ ਹੋ ਸੁਨਿ ਤੁਵ ਪ੍ਰਸਿਗਾ ॥ ੬੯ ॥ ਤੁਮਾਰੇ ਕਰਮ ਬਚਨ ਪਰਿਹਾਸਾ ॥ ਮਾ
 ਸਨ ਗਵਨ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਕਰੁ ਤੁਸੁਨ ਤਸੁ ਮਿਰਤ ਸੁਖ ਮਾਹੀ ॥ ਤੇਸਾ
 ਗਰੁ ਮਗਰਿ ਹੋ ਨਾਹੀ ॥ ੭੦ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਾਯਾ ਭੈ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਮਾਧੁ ਰਿ
 ਸਦਾ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਪਰਿ ਤੁਮਾ ਬਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਿ ਜਾਹੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੀਰਿ

ਛੇਰੀਏਲਾਹੀ ੧੨।

ਏਉਪਵਨਿਜਕੁਗਤਿਕੇਸੁਨੇਬਚਨ

ਗੋਪਾਲਾਤਬਕਰਨਮਯਕਰਿਕਿਰਪਾਬੈਲੇਬਚਨਗਸਾਲਾ ੧੩।

1421721

ਉਪਵਸਿਬਾਏਪਸੁਮੋਕਾਇ ੬।

ਮਹਾਭਾਗਉ

ਪਵਯਗਯੋਹੀ ੨੩੩ਤੈਕੋਬਾਤਰੈਤਯੋਹੀਸਿਵਬਿਰੋਚਸਨਕਾਂਦਿਇ

ਵੇਸਾ ੨੩੬ਮਮਬੈਕੁਠਪ੍ਰਵੇਸਾ ੨। ੨੩੭ਮੇਭਾਰਬਦੁਯੋਜਬਗਾਹੀਤਬ

ਭੂਬੁਗਮਾਪਾਸਿਪੁਕਾਰੀ ੨੩੮ਮਾਇਕਨਿਬੇਲਤੀਕਰੀ ੨੩੯ਮਲੂਕ

ਦੇਹਮੇਪਰੀ ੨। ੨੪੦ਮਬਭੂਕੋਸਬਭਾਰਉਤਾਕੀ ੨੪੧ਲਸੁਰਿਨਿ

ਕੋਕਾਰਜਸਾਕੀ ੨੪੨ਮਰਕੀਨੋਜਸਕੋਬਿਸਤਾਰਾ ੨੪੩ਜੀਵਜਾਹਿ

ਭਵਧਾਰਾ ੨੪੪ਕੁਲਸਾਪਲਹਿਯੋਇਜਪਾਸਾ ੨੪੫ਮਾਪੁਮੇ

ਦੇਹੇਨਾਸਾ ੨੪੬ਮਾਜੁਰੁਤੇਸਪਤਮਾਇਨਿਮਾਹੀ ੨੪੭ਪ੍ਰਵਾਰਕਾਂਗਖੇਨ

ਹੀ ੨੪੮ ੨੪੯ਮੇਤਜਿਹੋਯਹਲੋਕਾ ੨੫੦ਪਾਵੇਗੋਦੁਖਭੈਸੋਕਾ

ਕਲਿਜੁਗੀ ਮਾਲਮਧਿਸਿਤਤੋਈ ॥ ਤਾਤੇ ਮਘਕਰਿਹੈ ਸਬਕੋਈ ॥
 ੫॥ ਤਾਤੇ ਸੁਨਿਉਪਵਥਭਿਤਾਗਾ ॥ ਮਥਤਕਰਿਸਬਹੀਕੋਤਜਾਗਾ ॥
 ਮੇਮੀਸਦਾਇਤਥਿਰਕਰੈ ॥ ਸਮਦੁਸੀਏਕੁੰਬੀਚਰੈ ॥ ਜੇਕਛੁਕਰਿਨ
 ਸੁਨਿਨਿਮੇਮਾਵੈ ॥ ਗਮਰਮਨਿਬਧਿਨਹਾਲਗੁਜਾਵੈ ॥ ਸੇਜਹਸਬਮਨ
 ਕੋਰਿਰਤਜਾਨੈ ॥ ਛਿਨਕੁੰਗੁਗਮਾਯਕਰਿਮਾਨੈ ॥ ੬॥ ਜੇਨਯਮਕਲ
 ਸਤਿਕਰਿਜਾਨਾ ॥ ਤਿਨਕੋਕੁੰਦੁਭੁਜੈਹੈਨਾਨਾ ॥ ਤਾਂਭੇਦਹਿਕੁਮਕਰਿਨਹਿਜਾ
 ਨੈ ॥ ਸਿਪਨਿਖੇਪਤਾਹੀਤੇਨਾਨੈ ॥ ੭॥ ਸਿਪਨਿਖੇਪਜੇਕਾਏਥੇਦਾ ॥ ਜੇ
 ਤਾਕੇਜਾਕੇਹੈਭੇਦਾ ॥ ਭੇਦਮਿਟੇਬਿਨੁਕਰੈਨਤਜਾਗਾ ॥ ਤਾਤੇਏਵੈਕਿਜੇਬਿਭਾ
 ਗਾ ॥ ੮॥ ਜੇਜੇਜੇਤਜੇਸੁਖੀਤਜੇਹੈਈ ॥ ਤਾਤੇਥੇਦਬਤਾਵੈਦੋਈ ॥ ਗਮਾਗੇਜਾ
 ਇਛੁਡਾਵੈਸਾਰੇ ॥ ਜੇਅਧਹੀਹੁਤੇਬਿਸਤਾਰੇ ॥ ੯॥ ਤਾਤੇਜਹਸਬਮਿਥਿਆ
 ਜਾਨੈ ॥ ਉਚਨੀਚਗੁਨਦੇਖਨਮਾਨੈ ॥ ਇੰਦੁਜਮਰਮਨਲਿਹਚਲਕਰੈ ॥
 ਮਮਰਕਾਰਮਮਤਾਪਹਰੈ ॥ ੧੦॥ ਸੁਛਮਭਲਸਕਲਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਏਕੁਹ
 ਮਾਤਮਕੇਮਧਾਰਾ ॥ ਸੇਅਧਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਜਾਨੈ ॥ ਮੇਸੀਬਿਪਭਵਕੇਭ

ਯਭਾਨੋ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾਬਿਪਬੇਦਮਰਥਕੋਜਾਨੋ ॥ ਬਹੁਰਿਹਿਰਦੈਨਿਹਚਲ
 ਕਰਿਅਨੋ ॥ ਦੁਹੁਲੋਕਕੀਆਸਾਛੈਡੋ ॥ ਜਾਬਿਪਅੰਤਰਾਇਸਬਖੰਡੀ
 ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਤਨੀਜਾਕੇਆਸਾਰੇਈ ॥ ਤਿਤਨੈਬਿਘਨਕਰੈਸਬਕੋਈ ॥
 ॥ ਤੇਜੇਤਜੇਤਜੇਤਜੇਆਸਾ ॥ ਤੇਜੇਤਜੇਮਿਏਬਿਘਨਕੇਧਾਸਾ ॥ ੨੪ ॥
 ॥ ਤਬਜਹੀਏਆਤਮਾਂਮਾ ॥ ਤਬਤਹਨਹਿਆਸਾਂਕੋਧਾਮਾ ॥ ਤਬਬਿ
 ਘਨਨਿਕੇਕਰਤਾਏਵਾ ॥ ਤੇਈਉਲਟਿਕਰੇਤਾਸੇਵਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਤੇਬਿਧਿ
 ਨਿਖੇਪਸਬਨਾਖੀ ॥ ਆਸਾਛੈਡਹਿਰਦੈਹਰਿਗਾਖੀ ॥ ਏਕਬ੍ਰਹਮਕਰਿਸਬ
 ਕੋਏਖੀ ॥ ਦੁਜੋਕਬਹੂਭਲਨਲੇਖੀ ॥ ੨੬ ॥ ਅਮਰਜਿਨਧਾਯੀਬ੍ਰਹਮਗੀ
 ਆਨਾ ॥ ਤਿਨਿਕੇਬਿਧਿਨਿਖੇਪਨਹਿਨਾਨਾ ॥ ਧਰਿਤਿਨਕੇਨਿਤਹੀਬਿਪਰੋਈ
 ਕਦੇਨਿਖੇਪਨਪਰਸੇਕੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਵੈਸੁਖਦੁਖਗੁਨਦੋਟਨਜਾਨੋ ॥ ਬਾਲ
 ਕਜਮਾਮਾਚਰਨਿਨਰਾਨੋ ॥ ਧਰਿਬਿਧਿਸਾਂਗੀਸੇਵਾਕਰੈ ॥ ਅਮਰਨਿਖੇਪਮਾ
 ਧਰਿਪਰਗਰੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸਬਪਰਬ੍ਰਹਿਰਦਸਦਾਂਮਤਿਸਾਂਤਿ ॥ ਗੁਨਬਿਰਹਾ
 ਨਸਹਤਨਿਤਦਾਂਤਾ ॥ ਸਬਜਗਬ੍ਰਹਮਜਾਨਿਬਿਰਹੀਈ ॥ ਬਹੁਕਜੇਜਨਮ

ਨਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ੨੬ ॥

ਅਮੇਸੇਸੁ ਨਿਹਰਿ ਜੀ ਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਅ

ਤਿਹੁ ਕਰਿ ਅਗ ਅਤਿ ਸੁਖ ਦੇਨਾ ॥ ਤਤ ਸੁਨ ਨਿਕੀ ਬਾਢੀ ਪਜਾਸਾ ॥ ਅਤ

ਬਬੇਲੇ ਉਪਵ ਨਿਜ ਦਾਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਜੋਗਾ ਸਰੁਪ ਜੋਗ ॥

ਉਪਜਾਵਨਾ ॥ ਜੋਗਾ ਦਾਨ ਜੋਗੇ ਸੁਰਭਾਵਨਾ ॥ ਤਮਾਜਹ ਤਜਾਗ ਕਹੈ ਮੇਰੇ

ਤਾ ॥ ਸੀ ਦੁਹਰਿ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ਚਿਤਾ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਕਯੋਰੈ ਵੇ ਬਿਖਪਾ ਨਿਕੋ ਤਜਾਗਾ ॥

ਪੁਰੁ ਕਲਤਾਇ ਕਾਮ ਕੁਰਾਗਾ ॥ ਯਹ ਤਨੁ ਯਸੁ ਪਨ ਦੇਸੁ ਤਮੇਰੇ ॥ ਏਬ

ਨਿਤਾ ਏਗੁ ਏਚੇਰੇ ॥ ਯਜਾ ਬਿਧਾ ਮਾਮਾ ਮਹੰ ਕਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰਾ ॥ ਬੁਰੁ ਰਿਜੀ

ਮੇਮਤ ਕੋ ਛੁਦ੍ਰਾ ॥ ਤਮਗੀ ਮਾਜਾ ਅਤਿ ਕੁਰਮਾਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇਰਾ ਨਹਿ ਰਦੈ

ਨਹਿ ਆਉ ਜੋ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਗਮ ਬਤ ਮਸੇਹਿ ਸਿਖ ਉਪਦੇਸਯੋ ॥ ਮੇਰੇ ਉਰ ਕਛੁਰਾ

ਨਪੁਵੇਸਯੋ ॥ ਤਾ ਤੇ ਅੰਬ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸਮੁਦ੍ਰਾ ॥ ਗਮ ਉਰ ਪੁਰਨ ਗਾਲ

ਬਢਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਜਾ ਤੇ ਸਬਤ ਜਿਤ ਮਕੈ ਪਾਉ ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਜਗਤ ਜਨ ਮਨ

ਹਮਾਉ ॥ ਅਰੁ ਦੁਜੈ ਮੇਸੇ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਲਾਗੁ ਰਾਜਾ ਨ ਕੋਰੈ ਏਈ ॥

ਗੁਰਮਾਇਕਤਨਪਾਰੀਜੇਤੋ ॥ ਤੁਵਮਾਯਾਂਕਿਲੇਤੇਤੋ ॥ ਤਾਤੇਮਾਯਾਂਗੀਕੋ
 ਏਥੇ ॥ ਕਰਮਰੁਗੁਰਲੋਕਰਿਲੇਥੇ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਤੇਮੇਜਨਤਮਗੀਸਰਨਾ
 ਰੁਸੇਕੀਜੇਘਾਉਤੁਵਚਰਨਾ ॥ ਤੁਮਰੋਮਾਇਨਹਾਮੰਤਨਧਾਰਾ ॥ ਗੁਨਰੂਪ
 ਸਬਹੀਤੇਨੁਜਾਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸੇਈਤਰੇਗਹੋਕਰਿਅੰਕੀ ॥ ਮਾਯਾਂਕਛੁਨਜਕੈਕ
 ਰਿਤਕੀ ॥ ਤੁਮਹੀਤੇਉਪਜੋਯਹਜੀਵਾ ॥ ਜੇਸੇਮਗਨਿਹੁਤੇਬਹੁਦੇਵੀ
 ੨੮ ॥ ਸਦਾਰਹੇਤਮਰੋਮਧਾਰਾ ॥ ਨਿਤਉਠਧੇਥੇਸਿਰਜਨਿਹਾਰਾ ॥ ਮੇਸੇ
 ਪੁਰੁਕੇਸੇਵੈਨਾਹੀ ॥ ਤਾਤੇਪਰੇਧਰਮਦੁਖਮਾਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਯਯਾਰੁਵਕੇਦੁਖਕਰੇਨ
 ਜਾਹੀ ॥ ਧਕੀਨਿਰੰਤਰਿਮੇਤਿਨਮਾਹੀ ॥ ਮਮਭੁਮੰਕੋਸਰਨਗਤਿਜਾਨੀ ॥
 ਏਕਰਿਗੁਨਸਕਲਭੇਗੁਨੀ ॥ ੩੦ ॥ ਮੇਰੇਤਨਮਨਪਨਤੁਵਚਰਨਾ ॥ ਮਨ
 ਬਧਕਰਮਾਮਾਏਮੇਸਰਨਾ ॥ ਮੇਸੇਜੁਲਿਉਪਵਕੇਬੈਲਾ ॥ ਹਸਿਕਰਿਬੈ
 ਏਮੰਭੁਜਲੈਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਓਪਵਮੇਕਹਦੇਵੀਗਾਨਾ
 ਸਤਿਕਹਤੁਹੀਨਾਹੀਮਾਲਾ ॥ ਯਯਾਜਗਸਾਪਭੁਏਹੈਜੇਤਾ ॥ ਮਾਧਰਿਮਾ
 ਪੁਉਧਰੇਤੇਤੋ ॥ ੩੨ ॥ ਮਾਧਰਿਭੁਲੇਬੁਰਧਹਿਚਲੈ ॥ ਛੋਰੇਬੁਰਭੁਲੈ

੨

ਠਲੈ ਗੁਰੂਆਪਨੇ ਆਪਹੀਰੋਈ ॥ ਘਸੁਪੰਛੀਗੁਵੈਜੋਕੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਘ
ਰਿਨਰਿਤਨਮੇਸੈਰੋਨੀਕੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਂਆਇਸਬਨਕੋਟੀਕੋ ॥ ਸ਼ਾਂਤਬ੍ਰਹਮ
ਬਿਚਾਰਹਿਧਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜੇਜਗਤਜਨਮਨਹਿਆਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਇਕਪਦ
ਦੈਪਦਤ੍ਰਪਦਏਕਾ ॥ ਚੈਪਦਾਇਬ੍ਰਹਮਪਦਮਨੇਕਾ ॥ ਜੇਬ੍ਰਹਮਾਂਤਿਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ
ਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ਤਿਨਮੇਪ੍ਰਿਯਨਰਦੇਹਹਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਮੋਰਿਧਾਵੈਸੋਯਾਂਕ
ਰਿਧਾਵੈ ॥ ਮੋਰਸਬਨਿਸੁਖਦੁਖਭੁਗਾਵੈ ॥ ਯਜਾਂਮੇਮੋਰੋਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸਾ
ਵਪਾਨਦੈਬ੍ਰਹਤਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਗੁਣੀਯਹਤੋਜੜ੍ਹਹੈਦੇਹਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰਯਮਾਂ
ਦਿਅਰਸਨਲਸਨੇਹਾ ॥ ਮਧਨੇ ॥ ਮਧਨੇ ॥ ਅਰਥਨਿਗਹੈ ॥ ਸੋਏਸਕਤਿ
ਕੋਨਕੀਲਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਮਰਸੇਵਤਜਬਸੁਪਨਾਧਾਵੈ ॥ ਤਬਤੋਇੰਦ੍ਰਯਤ
ਨਛਿਟਕਾਵੈ ॥ ਸੁਪਨਮਾਹਿਸੁਖਦੁਖਕੋਲਹੈ ॥ ਜਾਗੇਬਾਤਸਕਲਸੋਕ
ਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਤਾਤੇਮੋਤੋਯਹਤਨਨਾਹੀ ॥ ਮੇਤੋਬਾਸਕੀਯੋਯਮਾਹੀ ॥ ਤਿਤੋ
ਬਨਿਤਾਸੁਤਿਬਿਤਪਰਵਾਰਾ ॥ ਮੇਰੋਤੋਨਹਿਸਕਲਪਸਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਏਤੋ
ਸਕਲਦੇਹਸਿਗਜ਼ਾਹੀ ॥ ਸੋਯਹਿਦੇਹਕਦੇਮੇਨਾਹੀ ॥ ਜਾਤੇਸੁਪਨਮਾਹਿ

ਨਹਿ ਕੋਈ ਭਉਹਾ ਸਕਲਾ ਮਿਰਹੀ ਹੋਈ ॥ ੪੦ ॥ ਗਮਰੁ ਭਾਈ ਮੇ ਤੇ ਵਹਲਾ ਹੀ
 ਭੇਤਨ ਭਾਈ ਮੇ ਸੁਪਨੇ ਮਾਰੀ ॥ ਜਾ ਤੇ ਵਹ ਭਉ ਥਿਰਨ ਰਹਾਵੈ ॥ ਵਾ ਕੋ ਤਜਿ ਯਾ ਮੇ
 ਫਿਰਾ ਮਾਵੈ ॥ ੪੧ ॥ ਵਾ ਤੇ ਯਹ ਯਹ ਤੇ ਵਹ ਰੂਪੀ ॥ ਯਹ ਧਿਰੁ ਯਾ ਨਗਾਯੀ
 ਮੇ ਮੁਠੀ ॥ ਭੇਇਨ ਦੁਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ਲੈ ॥ ਈਦੁ ਨ ਦੇ ਸਬਾ ਮਰ ਥਲਿ ਗਹੈ ॥ ੪੨ ॥
 ਈਦੁ ਯਬ ਪਟਾ ਦੇ ਕਰ ਬਾਨੀ ॥ ਜਾ ਕੋ ਕੋਈ ਸਕੈ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਸੇ ਮੇ ਨਿਤ
 ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕਾ ॥ ਓਪ ਜੋ ਬਿਨ ਸੇ ਦੇਹਾ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਣੀ ਸੇ ਮੇ ਕਯ ਤੇ ਮਾ
 ਯੋ ॥ ਕਿ ਨਿਤ ਨਿਦੀ ਨੇ ਕਿਨ ਓਪ ਜਾਓ ॥ ਗਮ ਬਤੀ ਮੇ ਦੇ ਦੇਹਾ ਮਧਾਰਾ ॥ ਪ
 ਲਕੋ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਏਹੇ ਉਤ ਜਿ ਜਾ ਮੇ ਰਹੈ ॥ ਸੇਹੈ ਸਤਿ ਤਾ
 ਰਿਦਿ ਦੁਗਹੈ ॥ ਗੇ ਮੇ ਬਹੁ ਬਿਪਕੈ ਗੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਿ ਜਾਗੇ ਦੇਹਾ ਦਿ ਕਪਰ
 ਵਾਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਸੇ ਜਹ ਤਹ ਤੇ ਲੇਵੇ ਗਜਾ ਨਾ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਮਾਨਾ ॥
 ਗਮ ਬਿਧਿ ਮਾਪੁ ਮਾਪੁ ਕੋ ॥ ਤਾਰੈ ॥ ਲਹੈ ਬਹੁ ਮਰੁ ਵਹੁ ਬਿਨਿ ਵਾਰੈ ॥ ੪੬ ॥ ਯ
 ਹ ਬਿਚਾਰ ਮਾਨ ਵਤਨ ਹੋਈ ॥ ਦੂਜੇ ਕੁਲਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤੇ
 ਮਾਨ ਵਤਨ ਪਾਈ ॥ ਗਮ ਕਛੁ ਕਮੇ ਤੇ ਹਿ ਲਧਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤ

੬

੩

ਜੇ ਸਕਲ ਕੇ ਸਿਰਹਾ ਮਨ ਕਰ ਮ ਬਚਨ ਹੋ ਨਿਹਿ ਸਿਰਹਾ ਮ ਸਕਤੋ ਪਰੈਆ
 ਪੁਕੈ ਜਾਨੈ ਮੇਸਾ ਮਧਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਮਾਨੈ ੪੮। ਤੁਹਾਂ ਤੁਹਾਂ ਏਥੇ ਉਪਦੇਸਾ
 ਮਯਾਤ੍ਰਿਪਕਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਬੋਧ ਸੰਤ ਮੇਸੇ ਜੁਹਾਂ ਤੁਹਾਂ ਲੋਗ ਜਾਨਾ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁਹਾਂ
 ਰੁਏ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਵਾਨਾ ੪੯। ਤਿਨ ਮੇਕੈ ਏਕ ਕੀ ਬਾਤਾ ਤੁਹੇ ਇਤਹਾ ਸਕਯਾ
 ਬਿਖਾਤਾ ਮਦੁਤਿਨੀ ਬਰਾਮ ਰੁਜ ਦੁਰੂਪਾ ਤਿਨ ਕੈ ਸੇਬਾ ਦਮਨੁਪਾ
 ੫੦। ਮਸੁਨੀ ਉਪਦੇਸਾ ਸਮ ਬਭਾਥੇ ਪਰ ਮਾਮਨੁਪਾ ਬਕਤਾਂ
 ਦਤਾਂ ਤੇ ਜਹਾ ਮਰੂਪ ਛਕ ਜ ਦੁਰੂਪਾ ਏਕ ਸਮੇ
 ਰੂਪ ਤਿਜ ਦੁਨਾ ਮਾਗੇ ਸਿਕਾਰ ਛੇਤਿ ਨਿਜ ਪਾਮਾ ਤਬ ਤਾਨਗਰ ਨਿਕਟੇ
 ਸੁਤਾ ਮੇਥੇ ਏਕ ਪਰ ਮਾਮਵ ਪੁਤਾ ੫੧। ਨਿਰਭੇ ਨਿਹਚਲ ਇਛਾ ਚਾਰੀ॥
 ਤੇਜ ਨਿਪਾਨ ਤੁਰਨ ਤਨ ਪਾਰੀ ਕਰਿ ਪੁਨਾ ਮ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਮਦੁਰੂਪ ਤਿਤ
 ਬਬ ਚਲ ਉਚਾਰਾ ਮੇਧੁਰੂਪ ਰਨ ਪੰਗਮ ਦੁਇ ਮਾਨਾ
 ਮਕੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹੋਰ ਕਿਰਪਾ ਲਾ ਮੇਸੀ ਬੁਧਿਕਾਰ ਤਾ ਮਾਈ ਮਾਤੋ ਬਿ
 ਚਰੈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਮੁਏ ਮਕਰ ਤਾਂ ਇਛਾ ਚਾਰੀ ਸਲਕ ਸਮਿਸਬ ੫

ਚਿੰਤਾ ਟਹੀ ਸਬੁ ਸਗੁ ਨ ਸਾਏ ਏਤ ਬਿਚਾਰਾ ਪਰਮ ਹਮ ਅਰਪਕਾ ਭਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥
 ਸੋਭਿਲ ਚੁਪ ਨ ਦੁਖ ਪਾਏ ਮਿਲ ਸੇਨਾਂਗ ਸਬ ਮਾਯਾ ਭਵੁ ਏਤੁ ਮਾਸਾ ਭਾਸ
 ਬ ਏਤੁ ਪਿਛਾਨੋ ਸਕਿ ਮਾਂ ਨਿਪ ਨਿਖਿਰੈ ਨਿਬਖਾਨੋ ॥੫॥ ਸਬ ਬਿਪਸਗਤ
 ਰੁਨ ਤਨ ਭੁੰਦਰਾ ਸੁਖ ਪਾਏ ਨਾਨਿ ਪੇਨੁ ਏਤੁ ਨਾਕ ਥੋਤਨ ਕਰੁ ਏਤੁ ਸਤੁ ਉ
 ਨਮਤ ਨਿਮੇ ਬੀਚਰਾ ॥੬॥ ਗਤਿਗਤਾਂ ਕਾਮ ਲੋਭੁ ਏਲਗੀ ਸਕਲ ਲੋਕੁ ਏਤੁ ਤਿਨ
 ਆਨੀ ਸੁਖ ਮਾਨੀ ਏਮਾ ਏਨਾਹੀ ਸੁਖੇ ਏਤੁ ਗੰਗੇ ਏਤੁ ਮਾਹੀ ॥੭॥ ਏਤੁ ਮ
 ਰਥ ਮਥਾਹੀ ਕੇਤਿ ਏਤੁ ਗੰਗੇ ਏਤੁ ਮਾਨੀ ਏਤੁ ਸੇਰਿ ਲਾਂਗੀ ਸੰਗਨ ਕਈ ਗਾਂਥੋ ਏਤੁ ਗੰ
 ਟੀ ਤਹਿ ਨਸਕੇ ਤੁਫੁ ਏਤੁ ਗਤਿ ਏਤੁ ਕਰ ਪਕਰਨਾ ਏਤੁ ਸੁਖ ਨਸਕੁ ਭੁਤ ਪਕਰ
 ਗਥਾ ਸੰਜੋਤ ਏਤੁ ਬਿਨੀਤੀ ਕਰੁ ਏਤੁ ਬਾਅਵੁ ਏਤੁ ਗਿਰ ਚੁਚਰੀ
 ਸੁਨਿਜ ਏਤੁ ਪਪਾਮ ਬਾਹੁ ਗੀ ਸਾਕੀ ਮਤਿ ਹਰੀ ਅਨੁਭਾਹੀ ਸੁਹੁ ਤੋ ਮੇਰੇ
 ਰੁਠ ਏਤੁ ਗੰਗਨ ਤੇ ਮੇਸਾ ਸਾਨਜੇ ਤੁਧਾ ੨ ॥੮॥ ਰਿਮੇ ਮਤਿ ਆਪੁ ਤੇਲੀਨੋ ॥
 ਤਿਨ ਮੇਸੇ ਨਿਨ ਰੁਨ ਹਿ ਚੀਨੋ ਤੇਗੁਰ ਸ ਕਲ ਭੁਨੇ ਤੁਮ ਮੇਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਨਕ

ਤੋਤੋਸੀ ੨੨ ਧਰਨੀਪਦਨਗਗਨਅਰੁਪਾਨੀ ॥ ਅਨਲਏਵਰਵਿਕਪੋਤਹਹਿਜਾਨੀ ॥
 ॥ ਅਜਗਰਸਿੰਧਪਤਿਗਰੁਰੂਤਾ ॥ ਰੁੰਚਰਾਮਸੁਹਰਤਾਰੁਕੁਰੰਗਾ २੨ ॥ ਪੀਨਪਿੰਗੁਲਾਂਕੁਰਰਰ
 ਬਾਸਾ ॥ ਕੰਨਯਾਸਰਕਰਤਾ ॥ ਅਰੁਭਾਸਾ ॥ ਅਕਗੀ ॥ ਰੁੰਗੀਏਚੇਬੀਸਾ ॥ ਏਨਤੇਸੀਖੀ
 ਸੁਨਹਮਹੀਸਾ २੩ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਧਰਨੀਮੇਗੁਨਦੇਖੋਸੇਮੇਧਰਮਤਤਕਰਿਲੇਖੋਸੇਸਬੇ
 ਰੋਧਰਨੀਆਪਾਰਾ ॥ ਤਾਪਰਮੁੰਦਰੋਮਪਕਰਾ २੪ ॥ ਰੋਰੋਰਮਤਿਉਤਮਮੰਗਾ
 ॥ ਤਿਨਕੋਰੋਬਹੁਤਬਿਪਰੰਗਾ ॥ ਤੋਕੇ ॥ ਪਰਬਤਬਿਛਾਅਨੰਤਾ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ
 ਸਦੇਬਰਤੰਤਾ २੫ ॥ ਪਰਿਅਪਰਾਧਕਰੁਨਦਿਜਾਨੈ ॥ ਉਲਟਿਅਪਉਪਕਾਰਹਿਠਾਨੈ ॥
 ਜੇਮੇਸੀਸੀਖਧਰਨਕੀਲੇਵੈ ॥ ਜੇਜਨਹਾਰਚਰਨਿਨਿਕੋਸੇਵੈ २੬ ॥ ਪ੍ਰਾਨਬਾਹੁਜੋ
 ਲੇਈਅਹਾਰਾ ॥ ਗਵਾਦਨੁਸਾਦਨਕੋਈਪਿਆਰਾ ॥ ਏਹਾਰੋਜਨਅਹਾਰਹਿਲੇਵੈ ॥
 ਗਵਾਦਨੁਸਾਦਨਹੀਚਿਤਦੇਵੈ २੭ ॥ ਫਿਨਾਮਹਾਰਬਿਚਾਰਨਅਵੈ ॥ ਗਵਾਦਨੁਸਾਦਨ
 ਮਨਠਹਰਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇਇਤੋਲੇਇਅਹਾਰਾ ॥ ਜੇਤੋਰੋਵੈਪ੍ਰਾਨਅਪਾਰਾ २੮ ॥ ਅਮੁੰਦਰੋ
 ਪਵਨਿਟਿਰੋਜਗਮਾਹੀ ॥ ਸੁਧਾਮਾਸੁਪਲਿਪੇਕਹੂੰਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਾਭੇਦਨਿਮੇਸਿਚਰੋ

ਗੰਧਾਰਾ ਅਧਿਕਾਰਨ ਦੇ ਘਨ ਪਥੋ ੨੬। ਸੁਣੀ ਬਿਖਰਨਿ ਮੇਰਾ ਹੋਤੈ ਹੀ ਜੋਗੀ
 ਸਨਕਰਮ ਬਚਨ ਨਹ ਵੇਰੁ ਗੀ। ਸੁਣਿ ਅਨੇਕ ਨਿਸੇ ਅਨੁਸਰੈ ਪਰਿਕਰੁ ਦੇ
 ਹਿਰੈ ਨਹਿ ਪਥੋ ੨੭। ਸਮਰਜੀ ਪਦਨਗੀ ਪਬੀ ਜੋਗਾ। ਇਤ ਪਤਤੀ ਜਨੈ ਸਬ ਲੋ
 ਗਾ। ਪਦਨਸਟਾਇਨ ਪਾ। ਸਿਧੇ ਨਕ ਬਹੁ ਇਸੇ ਅਨੁਪਾ ੨੮। ਪੰਚਰੂਤ ਨਿਗਮ
 ਤਤ ਜੇ ਦੇਹਾ। ਸਨਕੁ ਸਿਕਾਰਨਾ। ਸੋਹਾ। ਤਾਮੇ ਜੋਗਾ। ਸਿਪਤਨ ਹੋਈ। ਸਮੇਰ ਲਿ
 ਪਤ ਜਨੈ ਸਬ ੨੯। ਜੋ ਸਬ ਦਿਨ ਮੇਏ। ਸਮਾਜਾ। ਸਮਰ ਸਬ ਰਿਨ ਕੋ
 ਮੇਬਾਸਾ। ਸਬ ਦਿਪ ਜੈ ਬਿਨ ਸੇਬ ਤਾਂਹੀ। ਗਗਨ ਨਲਿ ਪੇ ਕਵਰਤਿ ਹੀ ਮਾਹੀ ੩੦
 ਤੋ ਜੋ ਬਹੁ ਬਿਪਸ ਬਜਗਤ ਪਸਾਰਾ। ਸੁਨਿ ਦੇਖੇ ਆਤਮਾ ਮਧਾਰਾ। ਜੋ ਕਛ
 ਈ ਸੇ ਜਗੁ ਹੋ ਸੇਈ। ਸਾਕੇ ਜਿਗਤੇ ਚੇਤਨ ਹੋਈ ੩੧। ਸੁਣੀ ਆਤਮ ਦੇਹ ਨਿਮੇ
 ਦੇਖੇ। ਤੋ ਪਰਮਾਤਮ ਜਹਤ ਹਲੇਖੇ। ਏਕਾ ਅਨੰਤ ਨਕਹੀ ਅਵਰਨਾ। ਲਿਪੇ ਨਛਿ
 ਪੇ ਜਨਮ ਨਹਿ ਮਰਨਾ ੩੨। ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਾਤਮ ਦੇਕਾ। ਕਦੇ ਨ ਦੇਖੇ ਰੁਲਿ ਅਨੇ
 ਕਾ। ਜੋ ਜੋਗਗਨ ਪਟਿ ਨਿਮੇ ਹੋਈ। ਬਾਹਰੁ ਪੁਨਿ ਜਹਤ ਹੋਈ। ਕਹਿ ਬੈਕੈ ਦੇਨਾ
 ਤਰੇਕਾ। ਹੋ ਆਤਮਾ ਮਰਬੂਹ ਮਬਿ ਬੈਕਾ। ਜੋ ਬਹੁ ਮੇਘ ਪਵਨਿ ਦਾ ਮਨੀ। ਬਰਖੇ ਬਹੁ

ਸਰਬੁਤਾਮਨੀ ੨੭॥ ਪਰਿਨਰਲਿਪਤਕਦੇਨਹੋਈ ॥ ਗਮੋਰਲਿਪਤਜਲੈ ਸਬਕੋਈ ॥ ਤੁੰ
 ਮਾਤਮਸੇਦਹਾਮਨਤਾ ॥ ਉਪਜੈਬਰਤੈਪਾਵੈ ਅੰਤਾ ੨੮॥ ਪਰਿਨਰਲਿਪਤਕਦੇ
 ਨਹੀ ॥ ਸਾਧੁਬਿਚਾਰੈਲੈ ਮਨਮਾਹੀ ॥ ਯਹਾਮੰਬਰਗੁਨਤੋਹਸੁਨਾਈ ॥ ਗਮਬਰਗਾਖੈ ਜੋਜਲ
 ਤੇਪਾਈ ੨੯॥ ਨਿਤਨਿਰਮਲਾਮੰਰਨਮਲਹਰੈ ॥ ਤਾਪਸੇਦਿਸਤਲਤਾਕਰੈ ॥ ਸਬਸੁਖ
 ਦਾਇਕਹਿਤਰਸਵੰਤਾ ॥ ਏਗੁਨਜਲਕੇਸੀਖੇਸੀਤਾ ॥ ਤੇਜਵੰਤਾਮਤਿਈਪਤਿ
 ਸੁਕਤਾ ॥ ਛੋਰਹਿਤਜਹਤਹਨਿਰਮੁਕਤਾ ॥ ਸਵਾਦਹਿਤਸਬਭੁੰਛਨਕਰੈ ॥ ਗਮਗਨਿ
 ਨਿਲਿਪੈਸਿਚਿਨਹਿਪਰੈ ੩੦॥ ਤੁੰਜੀਹੀਗੁਨਤੇਜਮਦਜੋਈ ॥ ਗਿੰਦੁਯਾਇਓ
 ਸਈਪਤਿਸੋਈ ॥ ਜਦਿਪਬਹੁਬਿਪਭੋਜਨਯੋ ॥ ਸਵਾਦਹਿਤਗੁਨਦੇਖਨਪਰੈ ॥
 ੩੧॥ ਕਹੂੰਹੁਤੇਛੋਰਨਹਿੰਈ ॥ ਕਹੂੰਕੋਗੁਨਮਿਲੈਨਸੋਈ ॥ ਉਦਰਪੁਮਾਨਲੇਇਅਹ
 ਰਾ ॥ ਕਛਨਜਲੈਸਿਚਪਸਾਰਾ ੩੨॥ ਗੁਪਤਰੈਨਹੁਲਿਜਨਵੈ ॥ ਕੀਨੇਪੁਗਟਪੁਗਟਵੈ
 ਮਾਵੈ ॥ ਪਰਇਛਾਮਹੁਤਕੋਲੋਈ ॥ ਤਿਨਕੇਪਾਪਹਿਨਨਹਿਦੇਈ ੩੩॥ ਤੁੰਜੀਮੁਨਿਗੁਪ
 ਤਾਮਾਪੁਤੇਰੈ ॥ ਖੋਜਿਲੇਇਤਕੋਰੁਮਦੈ ॥ ਉਤਮਭੋਜਨਾਇਉਂਤੋਈ ॥ ਪਰਇਛਾਤੇਲੇਵੈ
 ਸੋਈ ੩੪॥ ਬਹੁਕੀਮਗਨਿਏਕਰਸਏਕਾ ॥ ਬਹੁਬਿਪਦੀਸੈਕਾਠਮਨੇਕਾ ॥ ਤੁੰਜੀਮਾਤਮਾਏਕ
 ਸਬਮਾਹੀ ॥ ਭੇਦਦੇਹਕਿਰਤਸਾਏਨਹੀ ੩੫॥ ਦਿਵਾਂਮਸਾਂਲਪੁਗਟਹੋਈ ॥ ਸਵਾਦਜਾਂਤ

ਲਖੇਸਬੁਛੇਈ। ਘਰਿਤੇਈਸੈਤਜੋਕੇਤੁੰਗੀ। ਘੁਤਿਦਿਨਦੇਹਜਾਤਹੈਦੀਹੀ। ੩੭।
ਜੈਸੇਸਾਭਿਕੇਬਾਏਕਲਾ। ਤੁੰਜੇਤੁੰਦਿਨਦਿਨਦੀਸੈਭਾਲਾ। ਘੁਰਨਹੈਕਠਿ
ਦਿਨਦਿਨਨਾਸੈ। ਸਕਲਮਿਟੈਤੇਨਹਿਪੁਕਾਸੈ। ੩੮। ਤੁੰਜੇਬਾਲਾਇਅਵਸਥਾਂਅਵੈ
ਹੈਕਠਿਤਰੁਨਕਰਮਕਰਮਹੀਜਾਵੈ। ਤਬਆਤਮਾਂਦੇਖਿਏਨਹੀ। ਘਰਿਹੈਸਦਾਕਲਤਿ
ਹੁਮਾਹੀ। ੩੯। ਜੁੰਜੇਰਵੇਕਿਰਨਿਨਿਸੈਜਲਏਵੈ। ਸਮੇਪਾਇਬਹੁਕੀਸਬੁਦੇਵੈ। ਘਰਿ
ਕਬਹੂੰਅਭਿਮਾਨਨਾਨੈ। ਲਿਖੇਦਿਯੋਆਪੁਰਿਨਹਿਮਾਨੈ। ੪੦। ਯੰਜੇਮੁਨਿਕਹੈਸੁਨੈਅਰ
ਦੇਖੋ। ਸਕਲਅਰਥਇੰਦ੍ਰਿਯਕ੍ਰਿਤਿਲੇਖੋ। ਨਿਤਆਤਮਾਅਕਰਤਾਜਾਨੈ। ਸਬ
ਤਜਬੁਹਮਬਿਚਾਰਹਿਠਲੈ। ੪੧। ਜੁੰਜੇਘਟਜਲਪ੍ਰਤਬੰਬਤਜੁਗਾ। ਲਿਪਤਿਦੇ
ਖੀਏਪਠੈਹੈਦੂਰਾ। ਤੁੰਯੋਆਤਮਾਂਦੇਹਸਨਬੰਧਾ। ਖੁਲਦ੍ਰਿਸਤਾਨਤਹੈਬੰਧਾ। ੪੨।
ਸਮਕਪਤਕੀਕਥਾਂਸੁਨਊ। ਤੇਰੇਮਨਕੋਭੁਗਮਹਿਮਿਟਾਊ। ਏਕਕਪਤਕਪੇਤੀਸੀ
ਗਾ। ਬਨਮੇਕੀਨੇਗੁਪਰਸਿਗਾ। ੪੩। ਆਪੁਆਪੁਮੇਅਤਿਆਸਕਤਾ। ਸਮਾਠਪਹਰਮੇ
ਪਲਨੁਬਿਰਕਤਾ। ਅਨਸੋਮਨਅੰਗਨਿਸਿਅੰਗਾ। ਨੈਨਨਿਨੈਨਬਫੁਯੋਬਹੁਰੰਗਾ। ੪੪। ਸਮਾ
ਸਨਗਵਨਅਸਨਅਸਨਨਾ। ਸੈਨਬੈਨਸਾਰੀਬਿਧਨਾਨਾ। ਮਿਲੇਸਕਲਕਰਮਨਿਕੋਕਰੋ
ਨਿਰਭੈਰਹੈਨਕਬਹੂੰਰੂਹੈ। ੪੫। ਸੋਕਪੁਤਬਨਿਤਾਂਬਿਨਿਕਿਯੋ। ਗਵਗਵਤਨਮਨਹਰਿ

ਟਿੱਝੀ ਬਨਿਤਾ ਜੋ ਬੰਝੈ ਸੋ ਲਯਾਵੈ ॥ ਕਮਟਸਹਤਿ ਜਾਹੀ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ੪੬ ॥ ਸੇ ਅਸੀ ਜਿਤਨ
 ਏਕੁ ਮਗਜਾ ॥ ਅਪਨੇ ਲਖੇ ਨ ਕਾਜਾ ਅਕਾਜਾ ॥ ਤਨ ਮਟਜਰੁ ਏਨਿ ਰੰਤਰਿ ਰਹੈ ॥ ਘੁਨ ਨਿਹ
 ਤੇਤਾ ਰਿਪੁ ਯਕਹੈ ॥ ੪੭ ॥ ਤਾ ਕੀ ਤਿਹ ਜਾ ਮੰਤ੍ਰਿ ਉਪਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਮਨ ਦੁਨੈ ਮਿਲੁ ਲਾਏ ॥ ਤ
 ਬਹਿ ਮਾਟਜਾ ਮਿਸੁ ਨਿਰਮਏ ॥ ਕੇ ਮਲ ਅੰਗਰੇ ਮਤੇ ਰੁਏ ॥ ੪੮ ॥ ਤਬ ਏਉ ਮਿਲਿ ਤਿਨਿ ਕੋ ਪੈ
 ਥੇ ॥ ਬਹੁਤੁ ਗੁਣਿ ਨਿਸਦਿ ਨੁ ਸਿਤੈ ਥੇ ॥ ਕੇ ਮਲ ਬਚਨ ਸੁਨੈ ਮੁਖ ਰਹੈ ॥ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੇ
 ਪਰੈ ॥ ੪੯ ॥ ਹਰਿ ਮਾਟਜਾ ਬਹੁਤੁ ਲਾਏ ॥ ਅਪਾ ਅਪਾ ਮੇ ਸਕਲ ਬੀਧਾਏ ॥ ਧਰ ਸਨੇਹ
 ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਹੈ ॥ ਸਿਰਿ ਪਰਕਾਸਨ ਲਖੇ ਅਗੁਰੈ ॥ ੫੦ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਬਾਲ ਨਿਕੇ ਕਾਰਨ ॥ ਚੰਢ
 ਲੇ ਲਗਾਏ ਤਜ ਆਰਨ ॥ ਤਾਹੀ ਸਮੇ ਬਾਪ ਦਿਕਾ ਮਾਟੈ ॥ ਬਾਲ ਕਦੇ ਖਿਜਾ ਲ ਬਿਬਗਾਯੈ
 ੫੧ ॥ ਏਥੇ ਕਨ ਨਿਨ ਦੇਖੈ ਜਾਲਾ ॥ ਬੰਧੈ ਆਨਿ ਸਕਲ ਖਗ ਬਾਣਾਂ ॥ ਤਬ ਏਉ ਗੰਗਾ ਕੇ
 ਲਜਾਏ ॥ ਤਿਨ ਗੁਹ ਮਾਹਿਨ ਬਾਲ ਕਪਾਏ ॥ ੫੨ ॥ ਤਬ ਏਥੇ ਮਾਤਾ ਤੇ ਬਾਲਾ ॥ ਬੰਧੈ ਜਾਲ
 ਮਹਾ ਬੇਗਾਲਾ ॥ ਤਬ ਸੇਤ ਗੰਧਕਾਰ ਤਪਾਈ ॥ ਜਾਲ ਮਾਹਿਸੁ ਤੇਤ ਬੀਧਾਈ ॥ ੫੩ ॥ ਤਬ
 ਕਪੈ ਤੇਥੇ ਸਬ ਬੰਧੈ ॥ ਹਰਿ ਮਾਣਾਂ ਕੀਨੇ ਮਤਿ ਅੰਧੇ ॥ ਤਬ ਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰੈ ਬਿਲਾਪਾ ॥
 ਲਖੇ ਬਹੁਤਾ ਮਾਪ ਲੇ ਪਾਪਾ ॥ ੫੪ ॥ ਗਾਧਾ ਪਕੈ ਨ ਮੇ ਕੀਨੈ ॥ ਅਮੇ ਦੇਖਦੁ ਏਹੀ ਮੋਹਿ ਏਹੀ
 ਜਾ ਕੀ ਏਹੁ ਤਿਬੁ ਤਾਲਾਹੀ ॥ ਧਰਨ ਲੇ ਸੁਰ ਲੇ ਕਮਿ ਪਾਰੀ ॥ ੫੫ ॥ ਜਿਹੋ ਡਿਭੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਮਾ
 ਹੀ ॥ ਸਬ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਇੰਦੁ ਪਰਜਾਹੀ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਖ ਰੁਹੈ ਏਹੁ ਲੋਕਾ ॥ ਨਹਿ ਮਾਪਨ ਪਾਯੈ

ਅਰੁੰਦਾ ੫੬। ਗਮਰਾਪਰਮਕਾਮਸਬਜਾਮੇ। ਕਛੁਵੈਨਹੀਰਹੁੰਯੋਗੁੰਤਾਮੇ। ਗਮ
 ਬਪ੍ਰਨਨਿਗਏਕਛੁਨਾਹੀ। ੫੭। ਘਰੀਘਰੀਮੇਦੁਖਾਅਧਿਕਾਂਹੀ। ੫੮। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ
 ਹੁਤਬਿਹਾਸਾ। ੫੯। ਘਰੀਘਰੀਮੇਦੁਖਾਅਧਿਕਾਂਹੀ। ੬੦। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ
 ਹੁੰਆਇਜਾਲਮੇਪਕੁੰਯੋ। ੬੧। ਗਸਤਕੁੰਟੇਬਕਪੋਤਹਿਪਾਏ। ੬੨। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ
 ਮਨਗਾਏ। ੬੩। ਘਰੀਘਰੀਮੇਦੁਖਾਅਧਿਕਾਂਹੀ। ੬੪। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ
 ਵੈਜਾਹੀਕੇ। ੬੫। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ। ੬੬। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ। ੬੭। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ
 ਕਾਲਮੁਖਪਰੈ। ੬੮। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ। ੬੯। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ। ੭੦। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ
 ਪਰਜੇਗੁਰਹਿਤਕਰੈ। ੭੧। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ। ੭੨। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ। ੭੩। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ
 ਤਿਨਕੋਜਵਲਹੈਪੁਤਿਏਗਾ। ੭੪। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ। ੭੫। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ। ੭੬। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ
 ਜਨਪਈਏ। ੭੭। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ। ੭੮। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ। ੭੯। ਟਜਾਬਿਪਰੁੰਯੋਬ
 ਗਮਬਮੀਰਨਿਕੀਕਾਤੁੰਯੋਛੁਟੈਭਵਪਾਸਾ॥੫੮॥
 ਉਪਵਸਿਬਾਏਅਵਤੁੰਤਿਗੰਧਧਾਨੇਜ
 ਪਤਮੋਧਾਇ॥

ਮੁਨਿਮਾਹੀ ਗਗਾਇਖਕਛੁਓਪਜੈਨਾਹੀ॥ ੨੦॥ ਬਨਿਤਾਂਬਾਸਤਾਕਨਿਕਾਮਕੁਹਨਾ॥
 ਬਹੁਬਿਧਿਮਾਟਾਕੇਓਪਕਰਨਾ ਗਇਨੇਮੇਆਏਪਰੈਜੈਕੋਈ॥ ਗਮਗਨਿਪਤੀਗਾਸਮਾਸੇ
 ਰੋਈ॥ ੨੧॥ ਜੇਲੁਗਾਮੁਨਿਜਮਭੈਨਿਜਦੇਹਾ॥ ਜਾਓਮਹਾਰਲੇਇਬਹੁਰੋਹਾ॥ ਜਾਤੇਕਰੁਮ
 ਕੁਰਗਨਬਏ॥ ਗਗਾਇਖਕਛੁਓਪਜੈਨਾਹੀ॥ ੨੨॥ ਛੋਟੇਬਡੇਬਹੁਤਬਿਧਿਗੁਬਾਤਿ
 ਨਤੇਸਾਰਗੈਰਰਿਖੀਥਾ॥ ਜਜੇ ਮਪਕਰਬਹੁਤਲਨਿਮਾਹੀ॥ ਬਾਸਗੈਰੁਤਲਨਿਕੋ
 ਨਾਹੀ॥ ੨੩॥ ਜਜੇ ਮਪਕਰਦੇਬਿਪਕੇਕਹਿਏ॥ ਗੁਰੂਪਾਸਤੇਸਿਖਾਲਹਿਏ॥ ਬਹੁਤਗੁਰਿ
 ਨਿਤੇਲੇਇਮਹਾਰਾ॥ ਓਦਰਪਗਮਾਨਏਕਹੀਬਾਰ॥ ੨੪॥ ਗੁਜੈਕਉਕਛੁਸਿਚਿਨਪਰੈ॥ ਨਿਰ
 ਭੈਬੁਧਮਬਿਚਾਰਹਿਕਰੈ॥ ਸੰਗੁਗੁਲਕਰੈਜੈਕਬਹੀ॥ ਗਮਪਾਖੀਜਜੇਬਿਨਸੇਤਬਹੀ॥ ੨੫॥
 ਪੁਤਲੀਕਾਠਹੀਕੀਜੈਰੋਈ॥ ਪਗਰੁਬਪਪਰਸੈਮਤਿਕੋਈ॥ ਪਗਸਕਰਤਰੈਦੈਦਿਦਬੀਧਾ॥
 ਜਜੇਰਜਿਦਕਰਨੀਸਾਂਬੀਧਾ॥ ੨੬॥ ਮਿਰਤੁਜਾਨਿਬਨਿਤਾਕੋਤਜੈ॥ ਪਰਿਤਕਬਹੁਤੁਲਿਨਰੁਜੈ॥
 ਕੁਜਤੇਰੈਦੈਕਹੀਸਮਾਨਾ॥ ਏਕਹਿਮਿਲਿਮਾਰਹਿਗਜਨਾਨਾ॥ ੨੭॥ ਜੈਕੋਈਪਨਸੰਗੁਰ
 ਕਰੈ॥ ਜੈਕੋਈਮੈਰੈਪਰਗੈ॥ ਜਜੇਮਪਮਾਖੀਮਪਸਿਭਗੁਰੈ॥ ਮਪਗਾਂਸੇਓਦਮਬਿਨ
 ਲੁਕੈ॥ ੨੮॥ ਗਗਿਬਿਨੁਗੀਤਸੁਨੈਨਰਿਮੈਰਾ॥ ਗਜੇਚਰੈਜੈਗਰਿਕੋਠੈਰਾ॥ ਗਮੈਰਸੁਨਤਿਰੈ
 ਦੈਗਤਿਮੈਰਾ॥ ਗਬਾਪਗੀਤਗਰੁਕੁਜੈਸੀ॥ ੨੯॥ ਗਸੁਨੈਰਥਿਨਗਤਿਸੁਨਿਬਹੁਰੋਗਾ॥

ਗਿੰਗੀਰਿਖਜਯੋਗਲਕਸੀਗਾ ॥ ਅੰਬਿਲਾਂਕਿਪੁਮੁਕਤਿਉਹੋਈ ॥ ਤਿਨਕੇਸਬਦਸੁਨੈ
 ਜਿਨਕੇਈ २੦ ॥ ਗੁਨਿਜਿਹੁਆਸਕਤਿਨਕਰੈ ॥ ਗੁਣਦੁਆਦੁਸਕਲਪਾਰਿਹੋ ॥ ਜਿਵਾ
 ਰਸਤੇਹੋਵੇਕਾਲਾ ॥ ਜੈਸੇਮੀਨਮਰੈਤਨਕਾਲਾ २੧ ॥ ਜੈਮੁਨਿਸਬਅਰਥਨਿਪਰਹੋ
 ਜਾਇਇਕੰਤਬਾਸਕੈਕਰੈ ॥ ਸਹਜਹੋਹਿਇੰਦੁਯਸਬਛੀਨਾ ॥ ਘਰਸਨਾਨਹਿਹੋਇਅ
 ਪੀਨਾ २੨ ॥ ਰਸਨਾਸਬਕੈਦੇਹਜਿਵਾਂਦੈ ॥ ਸਬਹੀਰਸਸਿਜੋਗਹਿਪਾਂਦੈ ॥ ਜੈਸਬਇੰ
 ਦੁਯਜੀਤੈਕੋਈ ॥ ਘਰਸਨਾਂਕਰਿਮੇਲਹਿਹੋਇ ॥ ਤੇਲਗਸਨਾਲਬਿਰਥਾਕਰਿਜਾ
 ਨੀ ॥ ਰਸਨਾਜੀਤਜੀਤਿਕਰਿਮਾਨੀ ॥ ਤਤਿਮੁਨਰਸਨਾਂਬਾਸਕਰੈ ॥ ਅੰਰਸਕਲਸਾਪਨ
 ਪਰਹੋ २੩ ॥ ਏਜੈਜੇਏਕਏਕਬਾਸਰੁਏ ॥ ਤੇਸਬਜਮਕੇਦੁਹੋਗਏ ॥ ਘਰਜੈਏਕਪੀ
 ਚਬਾਸਹੋਈ ॥ ਤਾਂਕੇਦੁਪਜਾਨੈਗਾਸੇਈ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁਰਏਕਗਲਕਾਂਧਿੰਗਲਾਂ ॥ ਤਤੈਮੇਗੁ
 ਵਸੀਖਯੋਭਲਾਂ ॥ ਸੋਭਮਸੋਭਾਪਤੁਹੋਗਜਾ ॥ ਜਾਤੈਸਰੈਭਮਾਰੈਕਾਜਾ २੫ ॥ ਜਨਕ
 ਧਿਏਹੁਪਰੀਮੇਬਾਸਾ ॥ ਨਾਮਧਿੰਗੁਲਾਰਪਨਿਵਾਸਾ ॥ ਏਕਬਾਰਸਿੰਗਾਰਬਨਾਏ ॥ ਪ
 ਨੀਪੁਰਖਮਨਮੇਠਹਰਾਏ २੬ ॥ ਬੈਠੀਨਿਕਸਿਰੁਵਨਕੇਦੁਹਾ ॥ ਮਾਗੇਚਲੈਲੋਕਬਾਜਾ
 ਕੋਈਭਲੈਅਵਤੋਏਖੋ ॥ ਏਹਮਾਵੈਗੀਟੀਕਰਿਲੇਖੋ २੭ ॥ ਜਬਦੁਹੀਮਾਗਕੋਚਲਿਜਾ
 ਵੈ ॥ ਤਬਧਿੰਗਲਾਂਅੰਰਨਕੇਧਜਾਵੈ ॥ ਅੰਰਮਾਇਆਇਚਲਿਜਾਹੀ ॥ ਜੈਜੈਏਏ

ਦੁਖਪਵੈ ਮਾਹੀ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬਹੂੰ ਉਠਿ ਭੀ ਤਰਿ ਕੋ ਜਾਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਲਖਾਹਿ ਰਾਮਾਵੈ ॥ ਅਰਧ
 ਗਤਿ ਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਭੁੱਜੇ ॥ ਲੋਗ ਬਜਾਹ ਚਲਤ ਰਹਿ ਗਏ ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਭਗਨ ਮਨੋ ਰਖ ਭਈ ॥ ਭੀਤਾਂ
 ਦੁਖਾ ਮਨ ਲਾ ਅਨੁਮਈ ॥ ਅਪਨੇ ਤਿਸ ਕਰ ਕਰਿ ਮਲੀ ॥ ਸਬ ਤੇ ਹੀ ਨ ਆਪ ਕੋ ਜਾਨੀ ॥ ੩੧ ॥
 ਤਬ ਤਾ ਕੋ ਈ ਬਡੁ ਗੁਗਾ ॥ ਜਾਤੇ ਉਪਜੀਏ ਦਿਓ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਜੋ ਲਗਨ ਹਿਉ ਪਜੀ ਨਿਰਬੇਦਾ
 ਤੋ ਲਗਨ ਹਿਨ ਮਿਟੈ ਰੂਪ ਏਦਾ ॥ ੩੨ ॥ ਯਾਰੂ ਵਨ ਖਸਿਖ ਦੁਖਾ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਤਾ ਮੇਧ ਗਮਰਤ ਨ ਸੁਖ
 ਏ ਕਾ ॥ ਬੀਪਨ ਬੀਪ ਜੀਵ ਅਪਾਹਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹਰਿ ਜੀ ਰਚੇ ਕੁਠਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
 ਕਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਗੁਗ ਬਡੇ ਜੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕੇ ਨਾਮ ਕਰੇ ਬੈਰਾਗਾ ॥ ਸੋ ਤੇ ਹਰਿ ਕੀ ਦਿਓ ਸੁਹਾਗਾ ॥ ੩੪ ॥
 ਜਾਹਿ ਦੇ ਹਿ ਮੇਧ ਪਾਵੈ ॥ ਰੂਪ ਭੋਭੋ ਰਬੁ ਹਮੇ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇ ਮਾਨਵ ਸਬ ਛਿਟ ਕਾਵੈ ॥
 ਜੋ ਤੇ ਤੀ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗਾ ਓਪਾਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ਤਬ ਧਿਨਾ ਲਾਂਬ ਚਲ ਉਚਰੈ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਆਪ ਰਿਖਿ
 ਰਕਰੈ ॥ ਗਾਏ ਦਿਨ ਨਿਕੋ ਅਤਿ ਪਛਿਤਾਵੈ ॥ ਸਬ ਤੇ ਦਿਓ ਬੈਰਾਗੁ ਬਢਾਵੈ ॥
 ਜੋ ਹੋਏ ਕਮੇਰੇ ਅਗਲਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਹਿਰੈ ਬਚੁ ਦੇ ਜੇ ਮਨਾਨਾ ॥ ਜਲ ਬਦ ਬਦਾ ਸਮੁੰਦਰ
 ਏਹਾ ॥ ਤਾ ਸੋ ਸੁਖ ਹਿਤ ਕਿਹੋ ਜੇ ਮਨੇਹਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸਰਵ ਰਜ ਲਪਰਨ ਤਨਿ ਪਾਸਾ ॥ ਮਿਰਗ ਜਲ ਪਾ
 ਇਕ ਰਿਜ ਲਾ ਆਸਾ ॥ ਚਾਹਿ ਪਦਾਰਥ ਦਾਨ ਕਏਦਾ ॥ ਸਦਾ ਨਿਕਟ ਲਯੋ ਨ ਹਿਭੇਦਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸ
 ਤਿਸ ਦਾ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸਾਮੀ ॥ ਸੋਛੈ ਤਿਓ ਜੇ ਨਿਜ ਪਤਿ ਪਾਸਾ ॥ ਸੁਛੈ ਸਦਾ ਕਲੁ ਸੁਖ ਮਾਹੀ
 ਜਾਤੇ ਦੁਖਾ ਮੇਕਿ ਅਪਿਕਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਮੇਧ ਪਰਾਤਾ ਹਿ ਮੇਧੁ ਜੀ ॥ ਆਪੁ ਹਿ ਦੁਖਾ ਆਪੁ ਹਿ ਕੋ ਸਜ

ਭੀ ਯੇਹ ਬਿਚਾਰੇ ਯੇਹ ਪੈਯੋ ਯੇਹ ਯੋਗੀ ਗੁੰਡਾ ਤਿਸ ਨਹਿ ਸਿਤੋ ਯੋਗੀ ॥ ੪੦ ॥ ਯੇਹ ਜੀ ਲਿਖਤ ਤਿਸ
 ਸਨਾਂਦਾ ਯੋਗੀ ਯੇਹ ਤਨ ਰਸੋ ਮੇਸੁ ਖੁਚਾ ਯੋਗੀ ਯੇਹ ਭਾਸੇ ਦਮ ਜਾਂ ਅਰਾਮ ਤਾ ਯੇਹ ਆਸ ਰੁਪਿ ਰਤ ਚ
 ਰੋਮ ਅੰਨਿ ਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਬਿਸਾ ਮੁੜੇ ਦੁਕਿ ਗਮ ਰੋਗਾ ਯੇਹ ਦੁਰ ਨਵ ਮੇਸੀ ਦੇਹਾ ਯੇਹ ਮੇਕ ਰੋਰ
 ਮਿਤ ਕੋਰੋਈ ਗਮੋ ਮੇਸੁ ਮੇਰ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥ ੪੨ ॥ ਯੇਹ ਯੋਗੀ ਮਾਰਿ ਜਨ ਕ ਨਿਰਪ ਮੇਸੇ ਪਾਸੁ ਖ
 ਅਪਿਕਾਰ ਸੁਰੇ ਸੁਰਿ ਜੋ ਸੋ ਯੇਹ ਯੋਗੀ ਪਰਸ ਬਸੁ ਖ ਕੋਰੋ ਜੋ ਯੇਹ ਬਿਦੇਹ ਰਿਚਰਨ ਨਿਭ
 ਜੋ ॥ ੪੩ ॥ ਯੇਹ ਸਬ ਧਰ ਜਾਂ ਭੁਯੋਹ ਰਿਚਰਨਾ ਯੇਹ ਤੇ ਮਿਟੈ ਜਨ ਮਾਮਰ ਮਰਨਾ ਯੇਹ
 ਕੋਰੋ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮ ਸਿਵ ਸੇਖਾ ਯੇਹ ਸੋ ਤਿਨ ਹੁੰ ਕ ਦੇਨ ਦੇਖਾ ॥ ੪੪ ॥ ਯੇਹ ਸੇ ਪੂਰ ਕ ਉਜੇ ਨਰ
 ਸੇਵੋ ਯੇਹ ਤਿਨ ਕੋਰੀ ਯੇਹ ਆਪੁ ਕੋ ਦੇਵੋ ਯੇਹ ਸੇ ਪੂਰ ਮੇਲਹਿ ਮਰਾਯੋ ਯੇਹ ਤਿਨ ਮਨ ਰਬ
 ਅਰਥ ਨਹਿ ਸਾਧੋ ॥ ੪੫ ॥ ਯੇਹ ਸੇ ਆਪੁ ਨਿਬੇਦ ਨਿਕਰੋ ਯੇਹ ਸੇ ਕਲ ਉਰੇ ਤੇ ਪਰੋਰੋ
 ਯੇਹ ਪਨੇਪ ਤਿਹ ਰਿਜੀ ਕੇ ਸੰਗਾ ਯੇਹ ਦਾਰ ਮੇਲਿ ਯੇਹ ਸੁ ਮਰ ਪੰਗਾ ॥ ੪੬ ॥ ਯੇਹ ਸੇ ਮੇਰ ਸੁਰਨ
 ਰਖਿ ਯਕ ਰੋਹੇ ਯੇਹ ਬਾਪੁ ਰੇ ਆਪੁ ਹਿ ਮਰਿਓ ਯੇਹ ਰੇ ਸੁ ਖ ਕੋਈ ਬਿਰਨਾ ਹੀ ਯੇਹ ਖਤ ਸ
 ਕਲ ਪਲ ਕੇ ਮੇਜਾਂ ਹੀ ॥ ੪੭ ॥ ਯੇਹ ਰੀਦੁ ਸਟਿ ਦੁਖੀ ਸਬ ਆਵੈ ਯੇਹ ਕਲ ਅਪੀਨ ਕਹਾਂ ਸੁਖ
 ਯਾਵੈ ਯੇਹ ਤੇ ਮੇਲਹ ਨਹਿ ਯੇਹ ਜਾਨੀ ਯੇਹ ਰਪਾਂ ਕਰੀ ਰੇ ਜਾਂ ਰੇ ਗਧਾਨੀ ॥ ੪੮ ॥ ਯੇਹ ਨਿ
 ਮੇਰ ਬੈਰਾਗ ਉਧਾਉ ਯੇਹ ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਚਿਤ ਲਾਟੀ ਯੇਹ ਯਹ ਰਿਕਿ ਰਪਾ ਬਿ
 ਨਾਨ ਹੀ ਰੋਈ ਯੇਹ ਬੈਰਾਗ ਲੋਹੇ ਨਰ ਕੋਈ ॥ ੪੯ ॥ ਯੇਹ ਤੇ ਸਬ ਭਵ ਬੀਪ ਨਾ ਮੇ ॥

ਗਤਿਰੈਰਮਾਪਰਿਆਇਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮੰਦਗੰਗਨੀ ਮੇਰੀ ॥ ਤਿਰੁਵਨਮਾਹਿਨੀ
 ਕੋਲੋ ਸੀ ॥ ੫੦ ॥ ਤਾਕੈ ਕੈ ਸਹਰਿ ਕੋਰੁ ਜਨੈ ॥ ਕੈ ਸੇਕਾ ਲੁਕਾ ਲੋਕੋ ਤਨੈ ॥ ਧਰਿ ਤੇਈ ਨਈ
 ਧਰੀ ਧਾਲਾ ॥ ਧਰਤਿ ਉਪਾਨੰ ਪਰਮਦੁ ਧਾਲਾ ॥ ੫੧ ॥ ਗਤਿ ਨਹੀ ਮਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਪਾ ਹੋ ਕਰੀ ॥
 ਗਤਿ ਨ ਮੇਰੇ ਉਰੇ ਮੇਰੀ ਧਰੀ ॥ ਮਾਥਲੈ ਧਾਪੁ ਰਸਾਇ ਹਿ ਸੀਸਾ ॥ ਨਿਸਾਇ ਨੁਭੈ ਚਰਨ
 ਜਗਦੀਸਾ ॥ ੫੨ ॥ ਗਤਿ ਨ ਤੇਯਾ ਦੇਹੁ ਨਿਰਬਾਹੇ ॥ ਸੋ ਉਨਹਿ ਮਰੈ ਰੁਸ ਬਾਹੇ ॥ ਸਹਜ ਮਾਹਿ
 ਜੋਰਿ ਜੀ ਲਜਾਵੈ ॥ ਤਾਕਹਿ ਯਾ ਦੇਹਿ ਬਰਤਾਵੈ ॥ ੫੩ ॥ ਯਾ ਰੁਵਕੂਪ ਧਰਿ ਯੋ ਨਿਤ ਪ੍ਰਸੀ
 ਗਧਿ ਯਾ ਮਾਦਰਨ ਦਿਰਸੁ ਛਿਪਾਨੀ ॥ ਤਪਰਿ ਮਜਗਰਿ ਕਾਲਗਰਾਸ ਜੋ ॥ ੫੪ ॥ ਯੋ ਨਰ
 ਬਹੁਤ ਪਾਸ ਸੀ ਪਾਸ ਜੋ ॥ ਤਾਕੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨੁਛੁਡਾਵੈ ॥ ਮਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਕੋ ਨਹਿ ਛੁਟਨ ਪਾਵੈ ॥ ਮ
 ਰ ਮਾਪ੍ਰਹੀ ਮਾਪ੍ਰਕੋਰਖੇ ॥ ਜਬ ਸਬ ਬਸਤੁ ਹਿਰੈ ਤੇ ਨ ਧੋ ॥ ੫੫ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਦੁ ਹਿ
 ਮਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਮਾਪ੍ਰਹਿ ਮਾਪ੍ਰਛੁਡਾਵੈ ॥ ਵੈ ਪੁਰ ਨਿਜਾਨੰਦ ਮੇ ਦੇਵਾ ॥ ਕਰਾ ਕੈ ਕੋ ਤਿਨ
 ਕੀ ਜੇਵਾ ॥ ੫੬ ॥ ਧਰਿ ਸਬ ਜਗਤ ਕਾਲ ਛਿਦਕਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਿ ਮਾਪ੍ਰਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ
 ਤੇ ਮੇਰ ਸਕ ਲੋਕੋ ਤਜੈ ॥ ਧ੍ਰੁਮਗੁ ਵਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਭ ਜੈ ॥ ੫੭ ॥ ਯਾ ਬਿਪਾ ਮਾਪ੍ਰਹਿ ਮਾਪ੍ਰ
 ਉਬਾਰੈ ॥ ਮਾਥਲਹਿ ਰੁਵਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਰੋ ॥ ਯੋ ਪਿੰਗਲਾ ਪਰਮਗਤਿ ਯਾ
 ਈ ॥ ਦੂਰੈ ਲੋਕ ਕੀ ਮਾਸ ਮਿਦਾਈ ॥ ੫੮ ॥ ਮੀਤ ਲੁਕੈ ਸਿਧਾ ਮੇਰਾਈ ॥ ਧਰਮਾਨੰਦ ਹਿ
 ਪ੍ਰਥਤਿ ਰੁਈ ॥ ਯਾ ਹੀ ਧ੍ਰੁਮੇ ਤਾਨੰਦੀ ॥ ਭਲੀ ਜਾਨ ਉਰਾ ਮਾਸ ਬਿਰਥੀਨੀ ॥ ੫੯ ॥ ਜੋ ਲ

ਗਾਮਾਸਕਰੇਨਰਕੇਈ। ਤੁੰਨਗਾਮੁਖੀਕਦੇਨਹਿਰੇਈ। ਜਬਹੀਮਕਲਾਮਾਸਛਿਟਕ
ਵੈ। ਤਬਤਤਕਲਪਰਮਪਦਪਾਵੈ। ੬੦। ਏਕਗੁਰਸਤਰਕੀਕਹੀਸਿਖਾਂਮੇ
ਸਮੁਧਾਇ। ਗਮੇਬਾਮੇਰਨਕੀਕਹਤਰੇ। ਤੁਲੇਹਿਤਭਿਤਲਾਇ। ੬੧।

ਸਿਗਰਕਰੇ। ਸੇਈਸੇਮਤਿਦੁਖਬਿਸਤਰੇ। ਜਬਹੀਹਿਤਿਸਿਗਰਛਿਟਕਵੈ। ਤਬਮ
ਪਾਗਮਾਸਗਰਪਾਵੈ। ੬੨। ਕਰਰਪਖਿਕਰੁਆਮਿਖਪਾਟੇ। ਸੇਲੇਉਡਿਯੋਬਹੁਤਰਿ
ਤਲਾਇਓ। ਤਬਬਹੁਤੇਕੁਰਲਿਦੁਖਦੁਟੇ। ਗਮਿਖਤਜੀਸੁਖੀਤਬਹੁਟੇ। ੬੩। ਏਕ
ਮੇਸੀਖਕੁਰਰਤੇਪਾਈ। ਜਾਤੇਸਿਗਰਕਰੇਨਕਈ। ਬਹੁਗਸੀਖਬਾਲਕਤੇਲਈ। ਸੇਰੇ
ਉਰਜਾਤੇਮਤਿਭਈ। ੬੪। ਨਾਮੇਮਾਲਾਮਪਮਾਨਹਿਜਾਨੇ। ਹਿੰਤਾਕਛੁਨਹਿਚਿਤਨਹਿਮਾ
ਨੇ। ਨਿਜਇਨੁਰੇਮਾਤਸਾਂਗਾਂਮਾਂ। ਕਬਹੂੰਕਛੁਨਓਧਯੋਕਾਂਮਾਂ। ੬੫। ਏਕਾਭਵੇਮੇਵੈ
ਹੀਕੇਸੁਖਹੈ। ਗਮੇਗਸਕਲਜੀਵਨਕੇਦੁਖਹੈ। ਉਹੈਮਰਹਿਤਬਾਲਮਤਿਹਿਨਾ। ਗਮਕੁੰ
ਗੁਨਾਤੀਤਪਦਲੀਨਾ। ੬੬। ਏਕਬਿਪੁਕੋਹੁਤੀਕੁਮਾਰੀ। ਤਾਬਿਦਰਕੀਬਿਪੁਬਿਚਾਰੀ॥
ਤਾਕੇਮਾਤਪਿਤਾਇਕਬਾਰਾ। ਗਮੇਗਾਂਮਕਰੁਕਾਮਸਿਪਾਰਾ। ੬੭। ਸਮਾਚਾਂਰਿਏਕਬਿਪੁ
ਨਿਪਾਵੈ। ਬ੍ਰਹਿਮਾਜਦਿਜਕੇਗੁਰਮਾਵੈ। ਕੇਲਿਜਾਬਚਲਿਕਸੀਸੋਗਾਂਖੇ। ਤਿਨਤੇ

ਇਜਾਮਾਦਰਕਰਿਰਖੇ॥੧॥ਤਬਤਿਨਕੋਭੋਜਨਕੀਪਾਰੀ॥ਚਾਵਰਖੋਟਨਲਗੀਕੁਮਾਰੀ॥
ਤਬਤਾਕੇਕਰਸਿਯੋਜਿਯੋਤੁਲੈ॥ਤਜੋਹੀਤਜੋਕਰਕੋਕਲਬੋਲੈ॥੨॥ਤਿਨਿਲਜਤਿਏਸ
ਕਲਉਤਾਰੇ॥ਦ੍ਵੇਦ੍ਵੇਦ੍ਵੀਹਾਥਮੇਧਾਰੇ॥ਬਹੁਰਿਲਗੀਜਬਚਾਵਰਛਰਨੇ॥ਤੋਹੀਲਗੇਸ
ਬਦਤੇਕਰਨੇ॥੩॥ਤਬਤਿਨਟੇਕਟੇਕਈਗਾਖਜੋ॥ਚਪਕਰਿਰਹੇਬਹੁਰਿਨਹਿਗਾਖਯੋਮੇ
ਬਿਚਰਤਹੋਇਛਾਚਾਰੀ॥ਤਾਤੇਦੇਖਿਹਿਰਦੈਮੇਧਾਰੀ॥੪॥ਬਹੁਤਨਿਸੀਗਬਦੇਬਕਬਾ
ਦਾ॥ਦ੍ਵੇਦ੍ਵੇਤਹੋਇਮਨਬਾਦਾ॥ਤਾਤੇਰਹੈਅਕੇਲਾਜੋਗੀ॥ਸਦਾਂਬਿਚਾਰਬ੍ਰਹਮਰਸਰੇ
ਗੀ॥੫॥ਅਸਨਪ੍ਰਾਨਦੇਹਮਨਬੰਧੈ॥ਇਦੁਬੈਰਗਹਿਰਦੈਮੇਸੰਧੈ॥ਨਿਹਚਲਹੋਇਨਿ
ਤਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰੈ॥ਜੋਕਰਮਕਰਮਰਜਤਮੁਕੋਜਾਰੈ॥੬॥ਤਜੋਤਜੋਨਿਹਚਲਬਦੈਸਮਾ
ਧਾ॥ਤਜੋਤੇਜਾਵੈਸਕਲਉਧਾਧਾ॥ਤਬਜੋਧਾਵਕਈਪਨਹੀਨਾ॥ਤਜੋਭੋਵੈਨਿਜਪਦ
ਮੇਲੀਨਾ॥੭॥ਤਬਕਬਹੁੰਕਛੂਦ੍ਵੇਤਨਜਾਨੈ॥ਜਿਲਾਂਸਮਾਨਦੇਹਗੁਨਭਾਨੈ॥ਤਜੋਮੇ
ਗੈਵੈਨਰਪਤਿਗਣੋ॥ਸੇਨਾਸਬਦਬਹੁਤਬਿਪਿਭੁਯੋ॥੮॥ਪਰਸਰਕਰੋਦਨਹਿਯੋ
ਟਜਾਬਿਪਸਰਮੇਓਤਿਲਗਾਯੋ॥ਮੇਸੀਸੀਖਲਈਮੇਤਾਭੋ॥ਨਿਹਚਲਬੁਧਭਈਮ
ਮਜਾਭੋ॥੯॥ਤਜੋਲੋਗਨਿਤੇਭਰੈਭਵੰਗਾ॥ਬਸੈਗੁਹਮੇਰਹੈਅਸੀਗਾ॥ਸਾਵਧਾਨ
ਅਤਿਬੋਗਬੋਲੈ॥ਗਤਜਾਇਕਅੰਤਰਨਹਿਖੋਲੈ॥੧੦॥ਗਹੁੰਭੁਦਖਕੋਮੁਲਾ
ਤੇਅਰੰਭੈਜੇਨਰਭੂਲਾਂ॥ਸਰਪ੍ਰਧਗਏਗੁਹਮੇਰਹੈ॥ਟਜਾਬਿਪਮੁਨਿਅਹਿਸਿਛਾ

ਗਾਏ ੨੧। ਏਕੋਆਪੁਲਿਰੰਜਨਦੇਵਾ ਸ਼ਕਿਕੋਈਲਹਨਭੇਵਾ ਸਮਾਪੁਰਿਮਾਦਜਾਂਬਿ
 ਸਤਾਰੇ ਸਤਰਜਤਮਬੁਭੇਦਪਸਾਰੇ ੨੨। ਬਹੁਰਾਮਾਪੁਰੀਸਬਸਿੰਗਰੇ ਗਨਿਜਾ
 ਨੰਦਮੇਏਕੋਰਹੇ ਤਾਂਤੇਯਹਸਬਿਮਿਥਿਯਾਂਜਾਨੇ ਯਕੋਕਰਤਾਸੋਸਤਮਾਲੇ ੨੩
 ਯਹਸਿਧਾਂਮਕਰੀਤੇਲੇਵੇ ਸਬਤੇਪਰੈਬ੍ਰਹਮਕੋਜੇਵੇ ਜਗਜਗਯਹਮਨ
 ਕੋਪਰੇ ਗਨਿਸਬਾਸੁਰਕਬਹੁਲਹਿਟਾਰੇ ॥ ੨੦॥ ਗਗਦੇਖਭੈਯਕਯੇਹੀਰੇਈਸੇ
 ਤਰੁਪਤਾਹੀਕੋਜੇਈ ਗੁਰੀਗੀਕੀਟਤੇਯਹਲੀਨੇ ਤਮਨਹਰਿਚਰਣਨਿਥਿਰਕੀਨੇ
 ੨੧। ਯਹਚੋਬੀਸਗੁਰਨਕੀਸਿਧਾਂ ਤੋਸੋਮੇਗੁਖੀਦਿਦੁਇਧਾਂ ਸਮਬਤਨਤੇ
 ਸੀਧੀਸੋਕਰੇ ਤੇਰੇਸਬਾਮਗੁਨਹਿਦਰੇ ੨੨। ਸੇਰੀਦੇਹੀਸੋਹਿਸ ਸੁਸੁਦੈ ਗਿਰ
 ਏਰਨਾਨਬੈਰਾਗਉਪਾਵੇ ਅਯੋਬਾਲਾਪਨਗਣੇਬਿਲਾਏ ਤਯੇਹੀਅਬੁਟਯਹ
 ਸੋਬਨਜਾਈ ੨੩। ਆਵੈਜੇਗੰਮਰਨਤਾਮਗੇ ਬਹੁਬਿਧਿਦੁਖਦੇਹਸੇਲਾ
 ਗੇ ਸੁਨਸਿੰਗਾਲਨਿਕੋਯਹਭੁਛਾ ਤਾਸੇਪ੍ਰੀਤਿਨਜੋਰੇਦਛਾਂ ੨੪। ਪ੍ਰਤਕ
 ਲੜਾਅਥਪਸੁਗੇਹਾਂ ਕੁਲਕੁਟੀਬਬਹੁਜੇਵਕਜੇਹਾ ਗਤਿਨਸੋਮਿਲਿਜੰਦੇ
 ਹਰਿਸੇਵੇ ਸੋਈਅੰਤਮਹਾਂਦੁਖਦੇਵੇ ੨੫। ਸਮਗੋਕੋਬਹੁਕਰਮਉਪਾਵੇ ਬਹੁ
 ਕੋਸਮਕੇਦੁਰਪਠਾਵੇ ਰਸਨਿਮਿਤਖੇਏਨਿਤਰਸਨਾ ਪ੍ਰਾਨਸਦਾਂਬਾਰੇਜ ੬

ਲਾਅਸਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਨੈਨਰੂਪਾਅਰੁਸਬਦਹਿਸਵਨਾ ॥ ਇੰਦੁਟਜਚਹੈਨਾਰਿਕੋਰਾਵਨਾ
 ਰੁਚਾ ॥ ਪਰਸਨਾਸਾਬਹੀਪਾ ॥ ਚਰਨਗਵਨਕਰਿਕਰਿਹੈਪੈਦਾ ॥ ੨੭ ॥ ਹਜਾਬਿਪਮਿਲਿ
 ਸਬਲੁਟੈਤਕੋ ॥ ਬੀਯੋਹੋਸੋਏਖੇਜਕੋ ॥ ਤਤੇਲੇਹੋਹੋਤਜੀਏ ॥ ਸਦਾਨਿਰੰਤਰਹ
 ਰਿਕੋਰੁਜੀਏ ॥ ੨੮ ॥ ਹਰਿਜਬਮਾਯਾਗੁਨਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਬਨਨਾਬਿਪਿਏਹਸਵਰੈ ॥ ਤਿਨਤਿ
 ਨਮਨਸਿਤਸੁਨਭੁਏ ॥ ਬਹੁਕੋਮਾਨਵਤਨਿਨਿਗਮਜੈ ॥ ੨੯ ॥ ਤਕੋਏਖਬਹੁਤਸੁਖਪਾਯੋ
 ਤਾਮੇਅਪੁਨੋਪਾਸਬਨਾਯੋ ॥ ਤਬਹਰਿਜੀਬਿਲੇਯਹਬਾਨੀ ॥ ਜੋਪ੍ਰਗਟਹੈਬੇਦਬਖਾਨੀ
 ੩੦ ॥ ਮੋਹਿਲਹੈਸੁਯਾਕਰਿਲੈਰੈ ॥ ਹਜਾਕਰਿਸਬਭਵਬੰਧਨਦੋਹੈ ॥ ਜਬਮੇਰੇਹਿਤਕਰੈਓ
 ਪਾਯਾ ॥ ਤਬਮੇਠਜਾਕੋਕਰੈਸਹਾਯਯਾ ॥ ੩੧ ॥ ਤਤੇਟਜਹਅਤਿਦੁਰਲਭੁਏਹਾ ॥ ਸਿ
 ਰਗਵਨਰਚੁਯੋਲਿਜਗੇਹਾ ॥ ਅਤਿਦੁਰਲਭੁਕਿਹੂੰਜਤਨਨਪਾਵੈ ॥ ਜੋਗਾ
 ਏਤੋਬਿਰਲਰਨਰਹਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਧ੍ਰਿਤਿਏਨਮਿਤੁਨਿਰੰਤਰਿਗਾਸੈ ॥ ਏਕਦਿ
 ਨਾਤਤਕਾਲਬਿਨਾਸੈ ॥ ਜਗਰੋਗਭੈਸੋਕਨਿਪਾਨਾ ॥ ਜਾਮੇਘਲਕਸੁਖੀਨਹਿ
 ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਤੇਤਾਹਿਪਾਇਕਰਿਗਜਾ ॥ ਕਰਿਲੁਜੈਅਪਨੋਕਾਜਾ ॥ ਜਾਤੇ
 ਯਹਛੂਟੈਸੀਸਾਰਾ ॥ ਜਾਕੇਦੁਖਕੋਵਾਰਨਪਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਸਦਿਨਏਵਨਿਰੰ

ਜਨ ਭਉ ਮੇਰੇ ਭੈ ਭੀ ਤਿਥਿ ਖੇਸ ਬਤ ਜਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖਾਯਾ ਪਾਨ ਪਾਨ ਸੁਤ ਦਾਰਾ
 ਏਸ ਬਏ ਹਨਿ ਬਾਰੰ ਬਰਾ ੩੫। ਤਤੇ ਤਜਾਗ ਸਕਲ ਕੇ ਕੀਜੈ ਗਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵ
 ਲ ਚਿਤ ਈਸੈ ਯਸਾ ਬਿਪਿ ਇਨ ਤੇ ਸਿ ਖਾਧਾਈ ਤਬੋ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਛਿਟ ਕਾਈ
 ੩੬। ਭੁਮੇ ਬਿਚਰੈ ਪੈ ਨਿਹ ਸੀਗਾ ਸਦਾ ਹੋਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ਬਹੁ ਬਿਪ ਦੇਖੈ ਸ
 ਕਲ ਤਮਾਸਾ ੩੭। ਬਹੁਤ ਗੁਰਨ ਤੇ ਪੁਰ ਨਿਗਜਾਨਾ ਜਗਤ ਹਲੇ ਵੈਸਾ ਪਸੁ ਜਾਨਾ ਛੁ
 ਟੈ ਅਰਿ ਕਾਰ ਮਰ ਮਮਤਾ ਗਰਿ ਏ ਮਾਨਿ ਬਿਗਾਏ ਸਮਤਾ ੩੮। ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨੇ
 ਦੁਖ ਚਿਨੈ ਸਾਰਾ ਮਾਸਾਰ ਅਭਿਰ ਬਿਰਜਾਨੈ ਜਗਤ ਹਲੇ ਲੈ ਦਿਸਟੀ ਤਾ ਗੀ ਸੇ
 ਤਮਿ ਟਾਵੈ ਸਿਤਾ ੩੯। ਪਰਿ ਏ ਪਰਿ ਮਾਰ ਕਰ ਕਲਾਹੀ ਏਸ ਬਹੁ ਗੈਰ ਤਗੁਰਾ ਮਾਰੀ
 ਸਤਿਗੁਰ ਬੇਸੁਖ ਯਾਨ ਹਿਧਾਵੈ ਤਬ ਸਾਰਿ ਜਗਾ ਯਾਨ ਸਿਧਾਵੈ ੪੦। ਤਤੇ ਤੀਰੇ ਸ
 ਯਾ ਮਨਿ ਦਾ ਗਰਿ ਏ ਬਿਗਾਏ ਪਰ ਮਾਨਿ ਦਾ ਯਾ ਬਿਪ ਜੇ ਈ ਗਰਿ ਕੇ ਸੇਵਾ ਗਤਿ ਨ ਕੋਰਿ
 ਨਿਜ ਚਰਨ ਨਿਏਵੈ ੪੧। ਗਮੇ ਸੇਜ ਦੁਕ ਬਚਨ ਸੁਨੇ ਏ ਗਮਨ ਕੇ ਭਰ
 ਮ ਸੀਏ ਹਰਾਵੈ ਏ ਗਜਾ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਪੁਜਾ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਪੁਨਿ ਪਤਿ ਪਦ ਟਾਈਨੀ
 ੪੨। ਤਬ ਗਜਾ ਕੇ ਕਰਿ ਸਨਮਾਨਾ ਏਤਾ ਤੈ ਮੁਨਿ ਕਿਹੈ ਯਾਨਾ ਗਜਾ ਬਚਨ ਪਾਰਿ
 ਓਰਿ ਮਾਰੀ ਸਬ ਕੇ ਸੀਗਾ ਤਿਜੈ ਛਿਨ ਤਾਹੀ ੪੩। ਬੁਧ ਮਦਿਸਟ ਸਬ ਹੀ ਮੇਰੇ ਮਾਨੀ

ਅਮੋਜਿਭਯੋਪਗਮਥਿਗੁਨੀ ਗੰਗਾਜਾਜਦੁਬਡੋਹਮਾਰੋ ਗਿਨਅਪਨਿਭਵਸਿਕਟ
 ਟਾਰੋ ੪੪। ਤਾਤੇਉਪਵ ਅੰਗਨਕੋਈ ਗੁਰਮਥਪਨਿਮਾਪੁਰੀਰੋਈ ਗਮਪੁਰਿ
 ਬੂਡੈਆਪੁਰਿਤਰੋਗਮਾਪੁਰਿਜੀਵਮਾਪੁਰਿਮਰੋ ੪੫। ਯਯਗੁਰਾਖਯੋਬਿਗੁ
 ਨਮੋਸਬਮਦੈਤਉਪਾਇ ਗਮਬਤਕੋਸਾਪਨਕਰੋਬਹੁਤਭਾਂਤਿਸਮੁਸ਼ਾਇ ੨੨। ੩।

ਗੁਨਿਉਪਵਅਬਸਾਪਨਕਰੋ ਤੇਰੇਸਬਸੰਦੇਹਿਦੁਰੋ ॥
 ਗਜਾਤੇਉਪਜੇਬ੍ਰਹਮਗੁੰਨਾਂ ਗੁਣੈਅੰਗਸਕਲਗੁਮਨਾਨਾ ੨। ਗਮਮਭੁਕਤਿਸਿੰਕੇ
 ਮਾਗਗੁਰਾਖੋ ਤੇਸਬਹਿਰੈਬੈਠਮੇਆਖੋ ਤੇਕਰੀਮੇਆਤਮਕੇਪਰਮਾ ॥
 ਗਮੰਗਸਬੈਬੀਪਲਿਕੋਕਰਮਾ ੨। ਗਤਿਨਕੋਸਾਵਧਾਨਦੈਜਲੈ ਬਰਦੁਆਜਿਤੁ
 ਲੁਮਿਥਿਆਮਾਨੈ ਜੇਜੇਬ੍ਰਹਮਰੰਗਨਿਕਰੋ ਗੁਪਚਹੈਨਿਸਦਿਨਿਦੁਖਰੋ ੩।
 ਗਮਗੋਕੋਬੀਪਨਉਪਜਾਵੈ ਗਿਨਕੋਸਿਗਜਮਦੁਰੇਜਾਵੈ ਯੋਬਿਚਾਰਅਰੰਭਨਿ
 ਤਜੈ ਗੈਨਿਹਕੰਮਚਰਣਮਮਭੁਜੈ ੪। ਜਗਲਗੈਨਨਾਬੁਧਾ ਸੋਸਬਉਪਵਜਾਨਿ

ਅਮਰਮ

ਕੁਬਧਾ ਵੈਤਰਾਵ ਸੈਰੁ ਮਕਰਿ ਜਾਨੈ ਗੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਸਮਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੫ ॥ ਤਤੋ ਮੋਰਕ
 ਹਮਸਖ ਤਜੈ ਗਨਿਤ ਨਿਮਿਤ ਕਛੁ ਇਕਿ ਭੁਜੈ ਤੇ ਉਕਛੁ ਸਤਿ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਕਰੈ ਤਕ
 ਰੈ ਨਹਿ ਤੇ ਭੁਜੈ ॥ ੬ ॥ ਭੁਕਤਿ ਮਾਹਿਜੈ ਅੰਤਰਧਰੈ ਤੇ ਤੇ ਭੁਲਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਕਰੈ ਜੋ ਜਾਸੀ
 ਨ ਅੰਤਰ ਜਾਨੈ ਤੇ ਤਾਸੀ ਸਹਜੀ ਮੇਰੈ ਜਾਮਨ ਮਹਿ ਨਿਰਚਲ ਚਿਤ ਪਰੈ ਨੁਯਾਮ ਨ ਕੋ
 ਭਾਵੈ ਤੇ ਕਰੈ ॥ ੭ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਗਿਨ ਗੁਰ ਸਰਨਿ ਹਿਮਾਵੈ ਜਾ ਤੇ ਭੇਦ ਸਕਲ ਕਪਾਵੈ ਜ
 ਮਭਨੇ ਯਾ ਮਕਛੁ ਨਹਿ ਸੇਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰੈ ਧਿਖ ਸੇਵੈ ॥ ੮ ॥ ਮਾਨ ਰਹਿਤ ਮਛੁ ਰਨ ਦਿਜੈ
 ਤਨਿ ਮਨ ਮਰਧਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੋ ਭਲੈ ਜਾਗਤ ਹੰਤੇ ਮਮਤਾ ਪਰਹੈ ਸਾਵਧਾਨਿ ਮਾਲੁ ਸਨਹਿ
 ਰੈ ॥ ੯ ॥ ਤਜੈ ਅਸੁਆ ਬ੍ਰਿਥਾਨ ਬੋਲੈ ਤਨ ਮਨ ਨਿਹ ਚਲ ਕਦੇ ਨ ਭੋਲੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਧਾ
 ਸਹਿਤ ਮਾਸਤ ਕਹੈ ਈ ਗੁਰ ਚਰਨ ਨਿਸੇਵੈ ਸਿਖੁ ਸੇਵੈ ਦੁਰਾਸੁਤ ਬਿਤਗੋ ਹਕੂਟੈ
 ਈ ਤਕਲ ਭੁਤਾ ਮਾਤ ਮਧਿ ਤਾਮੰ ਬਾ ॥ ੧੧ ॥ ਤਿਨ ਸਬਹਿ ਨ ਕੋ ਸਮਕਰਿ ਦੇਖੈ ਜੇ
 ਮੋਰਕ ਰਿਕਦੇ ਨ ਲੇਖੈ ਰੈ ਓਦਾ ਸਾਸ ਪਰਹੈ ਨਿਸਦਿਨ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿਮਨ
 ਪਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਛ ਮਥੁਲ ਦੇਹ ਦ੍ਰੋਜੈ ਭੁਗਮ ਰੂਪ ਮਾਟਾ ਕੇ ਤੇਹੈ ਇਨ ਦੁਨੀ ਤੇ ਮਾਤ
 ਮਦੁਰੀ ਸੁਪ੍ਰਕਾਸ ਚੇਤਨ ਭੁਗਪੁਰਿ ॥ ੧੩ ॥ ਬੂਲ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਗਟ ਜੜ੍ਹ ਦੇਹਾਂ ਚੇਤਨ
 ਕਰੈ ਤਾਰਿ ਵਹੈ ਹੰਤ ਸੇਵਹ ਉਤਨ ਜੜ੍ਹੈ ਅੰਗਾ ਚੇਤਨ ਹੋਇ ਮਾਤ ਮਾਸਿ ਗਾ ॥ ੧੪ ॥

ਸੋਆਤਮਾਦੁੰਤੇਨਜਾਗਾ ॥ ੨੩ ॥ ਧੁਕਾਸਕਦੁੰਮਧਾਗਾ ॥ ਜੋਏਕਕਾਠਮਨਲ
 ਪਰਜਰੈ ॥ ਸੋਦੁੰਜਹਿਧੁਕਾਸਿਤਕਰੈ ॥ ੨੪ ॥ ਧਰਿਸੋਮਨਲਦੁੰਤੇਨਜਾਗਾ ॥ ਸੁਪੁਕਾਸ
 ਆਤਮਾਮਧਾਗਾ ॥ ਬਹੁਪਾਸੇਬਹੁਕਾਠਨਿਸਿਗਾ ॥ ਧਾਵੈਉਤਪਤਿਥਿਤਿਅਰੁਰੰਗਾ ॥ ੨੫ ॥
 ॥ ਜੋਏਤਨਹਰਿਮਾਠਜਾਕਿਏ ॥ ਤੇਆਤਮਾਮਧਾਕਰਿਏ ॥ ਤਿਨਸਿਗਜਨਮਮਰ
 ਨਦੁਖਪਾਵੈ ॥ ਸੁਹਮੰਦਜਬਹਿਛਿਟਕਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਤੇਬਾਹੁਬਿਪਿਕਰੈਬਿਚਾਰਾ ॥ ਆਤ
 ਮਾਜਾਨੈਜਬਤੇਨਜਾਗਾ ॥ ਏਕਮਜਨਮਾਮਰੁਮਥਿਨਾਸੀ ॥ ਏਤਨਪਨਪੁਰਨਸੁਖਰਾ
 ਸੀ ॥ ੨੭ ॥ ਤਨਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਰਤਾਈ ॥ ਧਰਮਮਧੁਪਸੁਪਨਹਿਕਈ ॥ ਸਕਲਬਿਕਾਰਿ
 ਨਿਕੋਸੰਘਾਤਾਂ ॥ ਧੁਗਟਈਸੋਆਵਤਜਾਤਾਂ ॥ ਸੋਸੋਯਾਸੋਕੋਸੋਸਿਗਾ ॥ ਸੋਏਤਨਯਹਜ
 ਰਬਹੁਰੰਗਾ ॥ ਜੋਬਿਚਾਰਿਤਿਜਾਗੈਤਨਮਮਤਾ ॥ ਆਤਮਦ੍ਰਿਸਕਲਮੇਸਮਤਾ ॥ ੨੮ ॥
 ॥ ਯਾਬਿਪਿਰਿਏਉਏਬਿਰਗਿਜਾਨਾ ॥ ਸਿਲੈਬੁਹਮਛੁਟੈਸਬਨਨਾਂ ॥ ਧੁਥੋਮੇਅਰੁਇਮ
 ਸਬਿਰਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਧੁਜੀਸਿਖਕਰੈਨਿਤੀਵਾ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਰਕੇਬਚਨਸੁਵਨਮਥਾਨੰਦੁਯਾ
 ਬਿਪਉਪਜੈਧਾਵਗਜਾਨਾਂ ॥ ਉਪਜਿਕਾਠਤਨਕੇਗੁਨਦੁਹੈ ॥ ਕਰਮਬੀਜਿਕੋਈਨਹਿਰੈ ॥
 ੩੦ ॥ ਤਬੁਧੈਧਾਵਕਤੇਜਸਮਾਵੈ ॥ ਏਧਨਬਿਨਨਪਲਕਰਹਾਵੈ ॥ ਜੋਆਤਮਾਬੁਹ
 ਮਮੇਯਹੈ ॥ ਏਧਨਕਰਿਮਭੁਸਮਕਰਿਮੇਈ ॥ ੩੧ ॥ ਅਰੁਜੇਮੁਢਨਯਹਿਬਿਪਜਾਨੈ

੨

੩

੪

(੨੩)

ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿਕਰ ਮਨਿ ਕੋ ਠਾਨੈ ਤੇ ਕਰਮ ਨਿਕੇਲ ਨਿਕੁ ਗਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੋ ਅੰਤ ਨ
 ਪਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਜਗ ਜਗ ਜਾਇ ਤਹੀ ਤਹ ਕਾਨਾਂ ਨਿਸ ਦਿਲੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਬੇਹਾਲਾ ॥ ਯਹ ਜਗ ਦੀ ਸੈ
 ਜੋ ਕੋ ਤੇਜੀ ॥ ਪਰਿਏ ਕੋ ਪਲ ਰਹੈ ਨ ਯੋਹੀ ॥ ੨੫ ॥ ਅੰਗੈ ਮੈਰੋਇ ਆਕਾਰਾਂ ॥ ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ
 ਮਨ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਕਾਰਾਂ ॥ ਕਬਹੂੰ ਗਿਆਨ ਹੁੰਦੈ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਮਰਿ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥
 ੨੬ ॥ ਕਰਮ ਰੁਜੋ ਕਰਮ ਨਿ ਆਚਰੈ ॥ ਸੁਖ ਅਰੁ ਜੋ ਸੁਖ ਭੋਗ ਨਿਕਰੈ ॥ ਏਹ ਕੋਈ ਸੇਖਰ
 ਤੰਤ੍ਰਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਬ ਤਜੀਏ ਯਹ ਸੰਤ੍ਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜੇ ਪੰਡਿਤ ਸੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨੈ ॥ ਤਤੁਲ ਹੋ ਬਿਨੁ
 ਕਰਮ ਨਿਠਾਨੈ ॥ ਤੇ ਮੁਰਖ ਦੇਹ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਆਪੁ ਹਿ ਆਪੁ ਕਹਾਂ ਦੇਹ ਜਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਹਰਿ ਜ
 ਨ ਸੰਗ ਨ ਕਬਹੂੰ ਕਰੈ ॥ ਤਤੁਲ ਸੁਨੈ ਕਰਮ ਨਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਭਲੇ ਜੋ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਤਤੁ
 ਬਚਨਿ ਸੁਨਿ ਹੁੰਦੈ ਆਨੈ ॥ ੨੯ ॥ ਜਦੁ ਪਿਅੰਤ ਸੁਖ ਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਅਮਰ ਚਿੰਤੁ ਭੁਗੁਰ ਦੇਹ ਨਿ
 ਮਾਨੈ ॥ ਪਰਸੰਤ ਤਨੁ ਸਮਝੈ ਤੇਰਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਲਹੈ ਭਗਤਿ ਕੋ ਭੇਰੁ ॥ ੩੦ ॥ ਕਾਲ ਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੋ ਨਿਤ
 ਹੁੰਦੈ ॥ ਤਾ ਕੋ ਕੋਰੋ ਕਹਾਂ ਸੁਖ ਬਸੈ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਮਾਰ ਨਿਕੇਲੈ ॥ ਜੋ ਸੁਲੀ ਨਿਕਟਿ ਖਰੋਲੈ
 ਕੀਜੈ ॥ ੩੧ ॥ ਅਮਰ ਤਾ ਕੋ ਜੋ ਭੋਗ ਭੁਗਾਵੈ ॥ ਸੋ ਤੇ ਕਹੈ ਕਿਸੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਅਮਰ ਤੇਜੀ ਨ ਸੁਰ
 ਪਰ ਲੋਕਾਂ ॥ ਮਦ ਮਛਰ ਨਿ ਦਾਭੈ ਸੰਕਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਹੋਤ ਜਤਨ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ
 ਥੇ ॥ ਬਿਘਨ ਮਤਿ ਪਰੈ ॥ ਜੋ ਤੇ ਮੇ ਬਿਘਨ ਮਨੇ ਕਾਂ ॥ ਤੇ ਸੁਰਗਾਇ ਲਹੈ ਕੋਈ ਏਕਾ ॥ ੩੩ ॥ ਅ
 ਰੁਜੈ ਲਯੈ ਤਉ ਬਿਰਨਾਹੀ ॥ ਏਖਤ ਬਿਨ ਸਜਾਇ ਨ ਏਕਾ ॥ ਪਲ ਮਾਹੀ ॥ ਈਹ ਜਗ

ਗਰਜੈ -

ਗਰਜੈ

ਕਰੈ ਬਹੁ ਕੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੰਤ੍ਰ ਗਾਇਨ ਹਿੰਦੁ ॥ ੩੪ ॥ ਤਬ ਸੋ ਸੁਰਗ ਲੋਕ ਕੋ ਜੋ
 ਯੈ ਕਰਿ ਦੇਵ ਦੇਵ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪੁਨਿ ਨਿਕਿਉ ਪਾਜਾ ਦੇ ॥ ਚਿਤ ਮਜਾਇ ਬਿ
 ਬਾਨ ਹੋ ਪਾਟੈ ॥ ੩੫ ॥ ਬਹੁਰੀ ਪੁਬਰਾਨ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਦੀ ਨਾ ਰਿਮ ਨ ਹੋ
 ਗਇ ਛੁਹਿ ਇਤਹ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥ ਸਹਿਤ ਬਿਮਾਨ ਬਿਲੈ ਬਨ ਲਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਪਾਨ ਤਹਾਂ ਨਿਤ ਕਰੈ ॥ ਬਸ ਤਾ ਕੁਰਦੇ ਹ ਬਹੁ ਪਰੈ ॥ ਹੋ ਨਿਤ ਮਗਨ ਬਹੁਤ
 ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਿ ਬੇਕੀ ਕਛੁ ਚਿਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ੩੭ ॥ ਜੇ ਤੋ ਪੁਨਿ ਈਹ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਸੁੱਤ
 ਰੈ ਸੁਰਗ ਮੇ ਜੋਈ ॥ ਪੁਨਿ ਛੀਨਿ ਦੇ ਪੁਨਿ ਜਬ ਹੀ ॥ ਕਾਲ ਤਹਾ ਤੇ ਦੁਹੈ ਤਬ ਹੀ
 ੩੮ ॥ ਸੋ ਸੁਖ ਕਰੈ ਤਜੈ ਨਿਯੋ ਜਾਵੈ ॥ ਤਾ ਦੁਖ ਕੀ ਕਛੁ ਕਾਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਰਜੈ ਚਰੈ
 ਪਰਿ ਕਿਯੋ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਕਾਲ ਅਪੀਨ ਮਗਾ ਦੁਖ ਲੈ ॥ ੩੯ ॥ ਕੋਈ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਕਹੂੰ ਜੋ
 ਤੋ ॥ ਛੀਨਿ ਲੇਹੈ ਦੇ ਦੁਖ ਤੋ ਤੋ ॥ ਸੋ ਤਜੈ ਸੁਰਗੁ ਭੁਮ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ਪੀਛੈ ਜੁਨਿ ਅਨਿਤ
 ਨਿਪਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਯਹ ਗੁਪੀ ਬਿਪਿਕੀ ਗਤਿ ਤੋ ॥ ਸੋ ਅਬ ਨਿਖੇਪ ਕਾ ਜੁਨਿ ਲੈ ਸੋ
 ਜੋ ਕੁ ਸਿਗਮੇ ਪੁਨਿ ਪਰੈ ॥ ਤੋ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਅਪਰ ਮਨਿ ਕਰੈ ॥ ੪੧ ॥ ਬੀਛੈ ਕਾਇਦੀ ਯਾ
 ਪੀਨਾ ॥ ਅਸਤੀ ਲਿਪਟ ਲੋਭੀ ਦਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਜੀਵਨ ਕੀ ਹਿਜਾ ਕਰੈ ॥ ਪ੍ਰੇਤ ਭੁਤ ਗਣ ਕੋ
 ਅਨੁਸਰੈ ॥ ੪੨ ॥ ਮੇਹੀ ਏਕ ਬੁਝੈ ਸਬ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦ੍ਰੋਹ ਨ ਰਕਮੇ ਜਾਹੀ ॥ ਬਹੁ

॥ आनामसबां दूरतलसै ॥ जलमजलम बहुरिकटसै ॥ ४३ ॥ त्रुतेबि
 यिनियेपजेकै ॥ त्रुसबजलममरनमेयै ॥ करमकरैतिनतेउप
 रै ॥ त्रुनिपरिपरिबहुरदयसैमै ॥ ४४ ॥ त्रुतेयुबिउमैसुखनगै ॥ त्रु
 दैबुगमलैककिलजगै ॥ लैकपालसबलैकसमै ॥ त्रुतेनैरैबुगम
 दैनिजेउं ॥ ४५ ॥ सैबुगमलैमैतनरै ॥ त्रुतेरबाजकासुतलैगै ॥ ४६ ॥
 गनिरैमेरेबुजमगै ॥ यदुलबैनिचलपलनगै ॥ ४७ ॥ सूरसचैद
 करसचै ॥ गीमरादातेसिपलटलै ॥ गीमजनिरैतसबकैगै ॥ सैमे
 कलरूपतेउं ॥ ४८ ॥ त्रुतेकहैनसुखयुबिउ ॥ सुखचैसैगैनिबिउ
 ॥ मरैऐद्विजकरमउपद्वै ॥ त्रुतेनैकसतरजमबहुरतद्वै ॥ ४९ ॥ सैआउ
 मइद्विजसचै ॥ त्रुतेसुखदुखद्वैसै ॥ यगिमाउमामकरताजानै
 ॥ ५० ॥ त्रुतेरबैतत्रुगैमै ॥ ५१ ॥ करमरुतेगादिकैजेते ॥ त्रुतेद्विजमरुगुन
 त्रुतेसबतेते ॥ सैलगाजगैद्विजगुनबैपा ॥ त्रुतेलगागै ॥ त्रुतेनतलसिबैपा
 ५० ॥ त्रुतेनसिबैपमिटेनचै ॥ त्रुतेनगादबहुरबिपितै ॥ त्रुतेनगादबहुरै ॥
 बसगै ॥ यगपीनआउमउबसगै ॥ ५१ ॥ यगपीनसैलगाजगै ॥

ਤੇਲਗਿਕਲਨਿਰੀਤਗਹੈ। ਤਾਂਤੇਜੇਪ੍ਰਵਿਰਤਿਰਤਹੈਵੈ। ਸੁਗਜੁਗਜਨਮਜਨਮਤੋਰ
 ਵੈ। ੫੨। ਸਪੁਸਮਹੁਤੋਮੇਏਕਨਿਰੀਜਨਾ। ਤਾਹੀਤੇਉਪਜੋਯਹਅੰਜਨਾ। ਕਾਲਅਤ
 ਮਲੋਕਰਬੇਦਾ। ਸਪਗਮਸੁਭਾਵਬਹੁਤਬਿਪਭੇਦਾ। ੫੩। ਏਸਬਮਾਯਾਸਤਿਨਕੋਈ। ਤਾ
 ਤੇਬੁਧਿਅਨੁਰਕਤਨਹੈਈ। ਏਕਨਿਰੀਜਨਾ। ਅਤਮਜਾਨੈ। ਤਬਸਬਸਿਕਟਭਵਕੇਭਾਨੈ।
 ੫੪। ਸੋਕਰਬੇਦਬਾਸਨਾਤਜੋ। ਗਿੰਦਿਯਹਏ। ਬਿਖੇਨਹਿਭੁਜੋ। ਅਨਪਹੁਚੈਸੋਮਿਥਿਆਏ
 ਖੋ। ਅਨਮਤਾਤਸਿਜਹਤਹਏਖੋ। ੫੫। ਬ੍ਰਹਮਹੁਆਤਮਾਏਕਬਿਚਾਰੈ। ਯਾਬਿਪਸਕਲਉ
 ਪਾਧਹਿਜਾਏ। ਤਬਹੀਏਕਬ੍ਰਹਮਕੋਪਾਵੈ। ਛੁਟੈਵੈਤਬਹੁਰਿਨਹਿਆਵੈ। ੫੬। ਯਹਆ
 ਤਮਾਮਹੁਏਹਬਿਬੇਕ। ਯਾਕੋਜਾਨਿਏਕਕੋਏਕ। ਅਮੈਸੈਬਚਨਕੇਜਬਕਿਸਨ। ਉਪ
 ਵਦਾਸਕਰੀਤਕਪੁਸਨਾ। ੫੭। ਏਪ੍ਰਭੁਜੋਯਹਸਰੋਰੁਗਮਾ। ਗਿੰਦਿਯ
 ਏਹਬਿਖੇਗੁਨਕਰਮਾ। ਅਰੁਆਤਮਾਅਨੀਗਮਬੀਧਾ। ਤਕੋਭੁਯੋਕੋਨਬਿਪਿਬੀਧਾ॥
 ੫੮। ਅਰੁਜੋਬਹੁਰਿਗਾਯਨਕੋਲਹੈ। ਛੋਡਿਉਪਾਧਏਹਮੇਰਹੈ। ਸੋਬਹੁਰਿਏਕ
 ਯੋਲਿਪਤਨਹੈਈ। ਅਮਰੁਕਯੋਕਰਿਜਾਨੀਜੋਸੇਈ। ੫੯। ਕੋਸੇਬਿਚਰੈਕੋਸੇਰ
 ਹੈ। ਕੋਸੇਜੀਵੈਕੋਸੇਕਹੈ। ਕੋਸੇਪਹਿਠੈਕੋਸੇਸੇਵੈ। ਕੋਸੇਸੁਨੈਕੋਨਬਿਪਿਜੋ
 ਵੈ। ੬੦। ਅਰੁਆਤਮਾਏਕਦੈਨਾਹੀ। ਏਕਮੁਕਤਿਕਯੋਏਕਬੁਧਾਹੀ। ਏਕਬਿਪ
 ਏਕੋਕਯੋਮੁਕਤਾ। ਏਤੋਕਹਤਏਕਕਿਉਉਕਤਾ। ੬੧। ਗੁਨਾਮਨਾਇਆਤਮਾਮ

ਨਾਇ ॥ ਤਤੋ ਯਹ ਤੇ ਬੀਪਨ ਆਇ ॥ ਸਿਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ਏਏ ਵਾ ॥ ਯਾਕੋ ਮੇ
 ਹਿ ਬੁਤਾਵੈ ਭੇਦਾ ॥ ੬੨ ॥ ਏਉ ਪਦ ਨਿਜ ਰੁਕਤਿ ਕੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲ ਬੈਨਾ
 ਤਾ ਕੋ ਪੁਤ ਉਤਰ ਕਰਿ ਯਹਿ ਜੀ ਕਰਨਾ ਮੇਨਾ ॥ ੬੧ ॥ ੩੬ ॥ ੬੨ ॥

ਸੁਨਿ ਉਪਦਾ ਅਬੁ ਪਰਮ ਰਜਾਨਾ ॥ ਜਤਿ ਭੇਦ
 ਮਿਟੈ ਤੁਵਨਾਨਾ ॥ ਬੀਪਰ ਮੁਕਤਿ ॥ ਤੇ ਹਿ ਸਮਝਾਇ ॥ ਤੇ ਰੋਸ ਬਾ ਅਰਜਾਨੀ ਮਿਟਾਇ ॥
 ੨॥ ਬੀਪ ਮੁਕਤਿ ਜੋ ਕਰਿ ਏਕੇ ਈ ॥ ਸੋ ਤੇ ਸਕ ਲਗੁ ਨ ਨਿਤੇ ਹੋਈ ॥ ਤੇ ਸਬ ਗੁਣਿ ਮਿਟਾ
 ਕੇ ਜਾਨੈ ॥ ਇਨ ਤੇ ਦੂਰਿ ਆਤਮਾ ਮਾਨੈ ॥ ੨॥ ਸੋ ਕਰੁ ਮੇਰਾ ਜਨਮਾ ਅਰੁ ਸੁਖ ॥ ਰੁਯਾ ਅਰੁ ਮਰਨਾ
 ਇਕ ਬਹੁ ਦੁਖਾ ॥ ਏਸੇ ਗਿਆਨਾ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਵਲਾ ॥ ਸਦਾ ਏਕਾ ਆਤਮਾ ਨਿਹ ਕੇ ਵਲਾ ॥ ਜੋ ਸੁਖ
 ਨੇ ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਤਿਨ ਮੇ ਆਤਮਾ ਕੋ ਲਹਿ ਏਕਾ ॥ ਤੇ ਸਬ ਬੁਧਿ ਰਮਨ ਕਰੈ ਵੈ ॥ ਏਉ
 ਯਹੇ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੋ ਵੈ ॥ ਪੁਨਿ ਬੁਧਿ ਜਾਇ ਕਛੁ ਨ ਹਿਰੈ ॥ ਜਾਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਖ ਪਤਿ ਕਰੈ ॥
 ਤਬ ਆਤਮਾ ਨਿਰੰਤਰ ਹੋਈ ॥ ਪਰਿ ਤਾ ਕੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਨ ਹਿਕੈ ਈ ॥ ੪॥ ਜੋ ਸੁਖ ਪਤਿ ਮੇ ਆਤ
 ਮ ਰਹੈ ॥ ਤੋ ਬਿਦੁ ਹਾਰ ਪੀਛੇ ਲਗੈ ॥ ਪਰਿ ਤਾ ਕੋ ਕੋਈ ਨ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਏਸ ਬਾਯਾ ਕੇ
 ਬਿਦੁ ਹਾਰਾ ॥ ੬॥ ਪਰਿ ਆਤਮਾ ਅਪਨੈ ਮਾਨਾ ॥ ਤਤੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਬਹੁ ਬਿਪ ਜਾਨੈ ॥ ਪਰਿ
 ਆਤਮਾ ਏਕ ਰਜ ਨਿਤਾ ॥ ਬੀਪਾ ਮੇਛੇ ਸਕਲਾ ਮਨਿਤਾ ॥ ਉਪਦਾ ਜਾਨੈ ਏਕਾ ਅਬਿਦੁ ਜਾ

ਗਮਰੁ ਦੁਜੀ ਜੀ ਕਹੀ ਏ ਬਿਦਯਾ ॥ ਏਹੁ ਭੂਹੈ ਮੇਰੀ ਸਕਤਿ ॥ ਇਨ ਮੇਰੇ ਬਹਿਨੁ ਕੀ ਮਾਸਕਤਿ ॥ ੮ ॥
 ਏਹੀ ਪਨ ਕਰੀ ਚਰੀ ਮੇਰੀ ਕੀ ॥ ਏਹੀ ਮਾ ਬਿਦਯਾ ਪਠਾਉ ਤਾ ਕੀ ॥ ਗਮਰੁ ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਨਿਮਿਟਾਉ ॥ ਤਾ
 ਕੇ ਬਿਦਿਯਾ ਸਕਤਿ ਪਠਾਉ ॥ ੯ ॥ ਏਹੇ ਜੇਹੇ ਇਹੁ ਸਕਤਿ ਮਰੁ ਬੰਧਾ ॥ ਤੇ ਮਾਸਕਤਿ ਨ ਕੇ ਸਨ ਬੰਧਾ ॥ ਮਾ
 ਤਮਾਹੈ ਸੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪਾ ॥ ਸਬ ਤੇ ਨ ਯਾਹੈ ਪਰਮਾ ਅਨਪ ॥ ੧੦ ॥ ਜੇ ਸੇ ਸੇ ਕੇ ਪੁਤਿ ਬਿਬਾ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਪੁਤ ਬ
 ਹੁਤ ਨਹੀ ਸਬ ਏਹਾ ॥ ਗਮਰੁ ਜਾ ਕੇ ਪਦ ਬਿਨ ਸਾਈ ॥ ਸੇਈ ਸੇ ਸੇ ਸਿਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਤੁਝੇ
 ਸਬਾ ਮਾਤਮਾ ਮੇਰੀ ਮੀਸਾ ॥ ਪਰਿਪਟਿ ਸਿਗਲ ਹੈ ਦੁਖ ਸੀਸਾ ॥ ਬਿਦਿਯਾ ਸਕਤਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖੀ ਜ
 ਬਹੀ ॥ ਪਟਿ ਕੇ ਸੁ ਕਰੈ ਸੇਤ ਬਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਜੇਈ ਸੇਤ ਬਸੈ ਕੇ ਲਹੈ ॥ ਅੰਗ ਸਕਲ ਭਵਹੀ ਮੇਰੀ ॥ ਗਮ
 ਰੁ ਪੁਤਿ ਬਿਬਾ ਪਟਿ ਨਿਹਾ ਮਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤਿ ਲਿਪਤਿ ਕਹੈ ਨਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਪਰਿਪਟਿ ਸਿਗਲਿ
 ਪਤਿ ਜੇਹੈ ॥ ਗਮਰੁ ਕੇ ਲਿਪਤਿ ਮੇਰੇ ॥ ਜੇਹੈ ॥ ਤੁਝੇ ਮਾਤਮਾ ਸਕਲ ਤੇ ਨ ਯਾਹਾ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪ
 ਤ ਨ ਲਿਪੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਪਰਿਪਟਾ ਤਨ ਮੇਰਾ ॥ ਪੁਬੰਧਾਨਾ ॥ ਤੁਝੇ ਸਿਗਲ ਹੈ ਦੁਖ ਨਾਨਾ ॥ ਅਧੀ
 ਬੰਧਾ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਕਹੈ ॥ ਤੇਰੇ ਸਬ ਸਿਏਹ ਰਿਦੈ ॥ ੧੫ ॥ ਏਹੇ ਦੇਹੇ ਦੇ ਕੇ ਬਾਸਾ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਮਾਤਮਾ ਕੇ
 ਪਾਸਾ ॥ ਜੇਹੈ ਦੇ ਪੰਥ ਹੈ ਤਰੁ ਮਾਹੀ ॥ ਤਰੁ ਤੇ ਭਿੰਨ ਲਿਪਤ ਕਹੈ ਨਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਏਹੇ ਚੇਤਨ ਦੇ ਕੁਸਮਾ
 ਨਾ ॥ ਸਥਾ ਪਏ ਕਹਿ ਮਾਸਥਾਨਾ ॥ ਮਾਪੁ ਤੇ ਤਿਨਿ ਬਾਸਾ ਨਿਏ ॥ ਤਿਨਿ ਮੇਰੇ ਕਤਰੁ ਗਿਰ
 ਤ ਦਿਏ ॥ ੧੭ ॥ ਏਹੇ ਰਿਫਿਫ ਕੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਤਤੇ ਦੁਖਾ ਮਾਪੁ ਹੀ ਮਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤਾ ਕੁ ਜਕਰਮ
 ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਤਿਨਿ ਤੇ ਸੁਹੀ ਸੁਹੀ ਜਨ ਮੇਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਮਰਨੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਏਹੇ ਜਨਮ ਤੇ ਜਨ
 ਮਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਅੰਸੇ ਸਦਾ ਬਹੁਤ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਏਹੇ ਮੇਰੇ ਮਾਤਮਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰਮਾਤਮਾ ਦੇਹਤਰੁ

ਨਾ

ਮਾਹੀ ਸੁਖ ਫਲ ਕ ਬਹੁ ਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਾ ਤੇ ਕਛੁ ਕਰਮ ਨਹਿ ਗਏਂ ਨਿਜਾਨੀ ਦੇ ਮੇਨੀ
 ਹਥ ਲਰਹੈਂ ੨੦ ਏਥੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਅਤਮ ਜਾਨੈ ਏਹਾ ਮਤੀ ਤਦੁ ਹੀ ਕੋ ਮਾਨੈ ਸੁ
 ਖ ਫਲ ਮਰਾ ਆਰੰਭ ਨਿਤ ਜੈ ਸੁਕਤਿ ਹੋਇ ਪਰਮਾਤਮ ਭਜੈ ੨੧ ਜੋ ਤਨ ਮਾਹਿ
 ਸੁਕਤਿ ਪਰਮਾਤਮਾ ਬਿਦਿਯਾ ਪਾਇ ਬਸੇ ਤੇ ਆਤਮਾ ਤਨ ਮੇਰੈ ਪਰਤਨ ਮੇਲੀ
 ਸਾ ਆਪੁ ਹਿਜਾਨਿ ਰੁਝੇ ਬਿਰਮਾਹੀ ੨੨ ਸੁਖ ਨ ਦੇਖਿ ਜੋ ਜਾਰੈ ਕੋਈ ਸੋ ਸੋ ਸੁਖ ਨ
 ਬਿਚਾਰੈ ਸੋਈ ਪਰ ਸੋ ਸੁਖ ਨ ਦੇਹਾ ਮਰੁ ਸੁਖ ਸਾਹਿਬ ਭਯਾ ਜਾਨੈ ਰਾਮ ਤੇ ਓਪ
 ਨਾ ੨੩ ਮਰੁ ਜੋ ਸਹਿਤ ਅਬਿਦਿਯਾ ਹੋਈ ਸੋ ਤਨ ਮੇਲਿ ਪਰਿਹੈ ਸੋਈ ਜਿ
 ਓਸੇ ਦਤ ਸੁਖ ਨ ਤਨ ਪਾਵੈ ਤਾ ਕੋ ਆਪੁ ਜਾਨਿ ਮਨਿ ਲਾਵੈ ੨੪ ਤਿਨ ਮੇ ਬੰਧ ਮੁਕ
 ਤਿ ਜੇ ਜੀਵਾ ਬੰਧ ਜੀਵ ਮੁਕਤਾ ਸੋ ਸੀਵਾ ਬਹੁ ਕੇ ਕਹੈ ਮੁਕਤ ਕੇ ਲਛਨਾ ਜਿਨ ਕੇ
 ਜਾਨੈ ਹੋਇ ਬਿਚਛਨਾ ੨੫ ਏਥੇ ਸੁਨੈ ਕਹੈ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋ ਕਛੁ ਕਦੇ ਨਹਿ ਰਿਦੈ ਪਰੈ ਸਰ
 ਲ ਮਰਥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨਿਤਿ ਜਾਨੈ ਸਾ ਆਪੁ ਹਿਏ ਕ ਅਕਰਤਾ ਮਾਨੈ ੨੬ ਪੂਰਬ ਕਰਮ
 ਸਾ ਪੀਨ ਸਰੀਰਾ ਕਰਮ ਕਰੈ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਮਨ ਸੀਰਾ ਤਿਨ ਮੇ ਬਾਸ ਕਿਏ ਜਨ ਹਿਜਾਨੈ
 ਸੁਖ ਖਾ ਆਪੁ ਹਿ ਕਰਤਾ ਮਾਨੈ ੨੭ ਬਹੁ ਰਿ ਮੁਕਤਿ ਮੇ ਸੀ ਬਿਪਰਹੈਂ ਸਾਹਿਬ ਰਾਜਾ ਤਨ
 ਕੇ ਦੁਹੈਂ ਸਾਸਨ ਮਸਨ ਮਟਨ ਮਰੁ ਸੇਨਾ ਏਹਾ ਸਪਰਸਾ ਅਘਾਨ ਰਬੈਨਾ ੨੮ ਇਸੇ ਮੇ
 ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨ ਕੇ ਬਰਤਾਵੈ ਸਾ ਪਨ ਕ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ਰਹੈ ਮਾਹਿ ਪਰਿਭਿਯ ਤਨ ਹੋਈ

ਨ ਮਰਸ

ਤੁਯੋਅਕਾਸਪਦਨਰਵਿਤੋਈ ੨੬। ਗਬਿਦਿਆਨਾਮਸੇਧੀਪਾਈ ਗਦਿਦੁਬੈਰਗਾ
 ਸਾਨਪਰਵਾਈ ਤੁਸੈਕੰਟੇਸੀਸੇਸਾਰੋ ਗਾਰਿਸਕਲਗੁਮਭੇਦਨਿਵਾਰੋ ੩੦॥ ਗਦਿਦੁਜ
 ਘਾਨਬਧਿਮਨਮਾਹੀ ਕਬਹੂੰਕਦੁਬਾਸਨਾਨਹੀ ਗੋਸੰਦਧਿਤਨਹੀਮੇਦਰਸੋ ਘਰਿਸੇ
 ਮੁਕਤਿਤਨਹਨਹਪਰਸੋ ੩੧। ਏਕਦਸੁਤਨਪੀਤਕਰੋ ਏਕਬਹੁਤਪੁਜਾਬਿਸਤਰੋ
 ਘਰਿਬਧਿਰੋਧਤੋਖਨਾਮਨੈ ਗਸਕਲੇਹਕੁਤਮਿਥਿਆਜਾਨੈ ਗਬਿਧਿਨਿਖੇਪਜੋਕੋ
 ਈਕਰੋ ਗਕਿਬਾਕਰੋਗੀਬਥਿਸਤਰੋ ਗੁਨਕਛੁਰੁਲੋਬਰੋਨਹਿਏਖੋ ਗੁਨਾਮਰੁਦੇਖਰਹਿ
 ਤਸਮਲੇਖੋ ੩੨॥ ਗਬਿਧਿਨਿਖੇਪਨਾਹੀਕਛੁਰੁ ਗਨਾਕਛੁਕਹੈਨਹਿਰਏਖਰੋ ਗਲਿਸਿਦਿਨੁ
 ਰੋਬੁਗਮਰਸਮਾਂਤਾ ਗਦਿਛੁਹੀਨਜੋਸਰੁਰਿਨਿਮਾਂਤਾ ੩੩॥ ਅੰਸਹਿਰਨਮੁਕਤਿਕੋਮਨੈ ਗਮਰਮ
 ਮੁਖਕੋਸਾਪਨਜਾਨੈ ਗਮੁਕਤਿਰੁਏਜੋਚਾਰੋਕੋਈ ਏਸਬਸਾਪਨਸਾਖੋਸੇਈ ੩੪॥ ਗਲਿਨਸਬਸ
 ਬਦਬੁਗਮਹੈਜਾਨੈ ਘਰਿਨਿਜਤਤਨਹੀਪਹਿਚਾਨੈ ਗਦਿਨਿਸਾਪਨਿਮਾਂਹਿਰਤੁਨਾਂਹੀ ਤਾਕੋ
 ਸੁਮਸਬਮਿਥਾਜਾਹੀ ੩੫। ਸਬਦਬੁਗਮਬੁਗਮਕੇਕਾਜਾ ਗਰਿਜੀਅਹੁਰਿਰੁਕਤਿਨਿਸਾਜਾ ਤਾਤੇਸ
 ਗਮਬਿਨਸੁਮਾਮੇਸੋ ਗਬਿਧਾਗਾਇਸੇਈਏਜੋਸੋ ੩੬॥ ਗਬਿਧਗਾਇਦੁਪਦਿਨੁਹੋਈ ਘਗਪੀਨਤ
 ਨੁਗਾਖੋਕੋਈ ਗਮਸਤੀਜਾਭਿਖੁਤੁਜਾਈ ਗਪਗਮਧਿਹੀਲੇਪਨਾਮਪਿਕਈ ੩੭॥ ਜੋਇਨਤੇਦਿਨਦਿਨ
 ਦੁਖਹੋਈ ਗਕਬਹੂੰਸੁਖਪਾਵੈਨਹਿਕੋਈ ਗਮਹਿਬਿਨਾਤਿਜੇਬਹੁਬਿਧਿਬਾਨੀ ਕੇਬਲਬੰਧਨਹੀਕਰਿਜਾ
 ਨੀ ੩੮। ਗੋਤੇਜਗਉਤਪਤਿਸੰਘਾਰਾ ਸਬਪੁਤਪਾਲਨਬਿਬਿਧਪੁਕਾਰਾ ਗਕਿਬਾਲਨਮਕਰਮਬ

ਹੁਤੇਰੇ ਜਾਬਾਨੀ ਮੇਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ੪੦। ਮੇਰੇ ਨਾਨਾ ਬਿਪਲ ਬਿਪਾ ਜਾਬਾਨੀ ਮੇਨਾਹੀ ਬਿਪਾ ਬਿਪਾ
 ਬਾਨੀ ਤਾਰਿ ਬਿਚਾਰੈ ਗਿਰਫ ਲਜਾ ਨਿਨ ਪੰਡਿਤ ਪਾਰੈ। ਟਾਬਿ ਪਜਾਨ ਬਹੁਤਿ ਪਰਕਾਰਾ ਬਹੁਤ
 ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤ ਬਿਚਾਰਾ ਜਗਤੁ ਗੰਭੀਰ ਮਨਹਿ ਨਿਵਾਰੈ। ਪੂਰਨਿ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇਪਾਰੈ ੪੧। ਜੁ
 ਤਿ ਦੂਜੈ ਨਾਨਾ ਅਰਥਾ ਮਨ ਪਾਰਨ ਕੰਨਹੀ ਸਮਰਥਾ ਸੋ ਮਮੇਤ ਕਰਮ ਸਬ ਕਰੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਮਗਨ ਟੁ
 ਲਜ ਸਪਰਿਹਰੈ ੪੨। ਮੇਰੇ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬਿਕਰਮਾ ਬਿਪਨ ਜਾਨਿ ਤੇਜੈ ਸਬ ਕਰਮਾ ਜਾਹੀ
 ਤੇ ਉਪਜੈ ਮਮਤ ਕਤਿ। ਤਾਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੁਰ ਕਤਿ ੪੩। ਸੁਪਾਸਹਿਤ ਸੁਨੈ ਗੁਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨ ਤੇ ਕ
 ਰਮ ਨਾਮ ਏਨੇਰੈ ਗਾਵੈ ਸੁਮਿਰੈ ਅਥੁਤਿ ਕਰੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਨਿਸਾਇ ਨੁਬਿਸਤਰੈ ੪੪। ਜੇਕਛੁ ਪਰ
 ਮਕਾਮ ਮਰਾ ਅਰਥਾ ਕਰੈ ਸਕਲ ਤੇ ਮੇਰੇ ਅਰਥਾ ਮਮਾ ਮਪੀਨ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੈ। ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ
 ਮਾਨ ਨਹਿ ਗਹੈ ੪੫। ਟਾਬਿ ਪਰੈ ਵੈਨਿ ਹਚਨ ਭੁਕਤਾ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਤੇ ਸਹਜ ਬਿਰਕਤਾ ਤਬ
 ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਪਰਿਜਾਨੈ ਤੇ ਨਾਨਾ ਭੇਦ ਰਿਭਾਨੈ ੪੬। ਤਬ ਤਾਂਹੀ ਪਦਮਾਂ ਰਿਸਮਾਵੈ ਜਾਤੇ ਜਨ
 ਮ ਫੇਰਨ ਆਵੈ। ਪਰਿਯੋਗ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਹੋਈ। ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਬਿਨ ਲੋਯੈ ਨ ਕੋਈ ੪੭। ਭੁ
 ਕਿਤ ਨਿਬਿਨਾ ਭੁਕਤਿ ਨਹਿ ਪਾਵੈ। ਭੁਕਤਿ ਬਿਨ ਨਹਿ ਮੇਮੇ ਆਵੈ। ਤੇ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਕੋ ਕਰੈ। ਹੁ
 ਜੈ ਜਤਨ ਸਕਲ ਪਰਹਰੈ ੪੮। ਮੇਰੇ ਸੁਨਿਹਰਿ ਕੇ ਬਚਨ ਮਨ ਮੇ ਬਾਣੀ ਪਿਯਾਸਾ ਤਬ ਭੁ
 ਕਤ ਨਿਮਰ ਭੁਕਤਿ ਕੇ ਲਛਨ ਪੁਛੈ ਦਾਸ ੨੦। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਮਾ ਅਨੰਤਾ ਟਾਬ
 ਜਗਿ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਕੇ ਸੀਤਾਂ। ਜਾਕੇ ਸੀਤ ਕਰੈ ਤੁਮ ਏਵਾ। ਤਾਕੇ ਮੇਰਿ ਬਤਾਵੈ ਭੇਵਾ ੨। ਅਰੁ ਸੇਭ

ਗੁੰਤਿਕਰਾਵੈ ਜੋਗਰਿ ਮਰੁਹਰਿ ਰੁਕਤਿ ਨ ਰਾਵੈ ॥ ਮਾਪੁ ਮਾਹਿ ਜੋ ਸਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੇਰੇ ਉਚੁ
 ਮਠਨੈ ਸੋਈ ॥ ੨੧ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਮਹਾ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਮੋਰ ਨਿਸਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਿ ਵਾਵੈ ॥ ਮੋਰੁ
 ਇ ਬਹੁ ਗੁੰਤਿ ਬਹਾਰੈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸੀਚੈ ਪੁਲਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ੨੨ ॥ ਚਿਤ ਬਿਚਿਤ ਚੈ ਕਬਿਸ
 ਤਰੈ ॥ ਧੈਰੁ ਦਾਸ ਮਾਪੁ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਮਾਨ ਰਹਿਤ ਕਛੁ ਦੇਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੁਨ ਹੀ ਬਖਾ
 ਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ਮੋਰ ਕੈ ਕਰੈ ਮਾਰ ਤੀ ਜਾਸੀ ॥ ਮੋਰ ਕਛੁ ਨ ਹੋਇ ਖੇਤਾ ਸੀ ॥ ਮਾਪੁ ਸਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਲੈ
 ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੀ ਨ ਜੀਵਨ ਨ ਹੋਇ ਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਯੋਗੀ ਜੋ ਜੋ ਉਪਜੈ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਤੋ ਜੋ ਮਧਿ ਕਬਹੂ
 ਵੈ ਨੇ ਮਾ ॥ ਮਾ ਮਰੁਕਤਿ ਨਿਕਰੈ ਮਪੀਨਾ ॥ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸੋ ਨਿਤ ਲੈ ਲੀਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਮਰੁਏ
 ਕਹੁ ਸਠੈ ਰਹਿ ਰੁਦੁ ॥ ਮਾਪੁ ਜਾ ਕਰਹੈ ਮਰੁਦੁ ॥ ਸੁਰਜਾ ਮਗਨਿ ਬਿਪੁ ਮਰੁਗਾਇ ॥ ਰੁ
 ਕਤਿ ਰੇਖਾ ਮਾਕਾ ਸਰ ਬਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਜਲਤਾ ਮਰੁ ਪਰਵਿ ਮਾਪੁ ਮੇਤੁ ਯੋਗੀ ॥ ਸਬ ਨਿਮਾਹਿ ਮ
 ਮਪੁ ਜਾ ਯੋਗੀ ॥ ਬਿਦੁ ਜਾ ਤੁਈ ਸੁਰਕੀ ਪੁਜਾ ॥ ਮੋਰ ਕੈ ਰਿਨ ਜਾਨੈ ਦੂਜਾ ॥ ੨੭ ॥ ਬਰਖਾਰਾ
 ਜਸ ਕਰਿ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਸਾਤਿਕ ਸੀਤ ਸਬ ਨਿਬਰਤਾਵੈ ॥ ਤਾਮਾ ਸਗੀਪੁ ਮਸਕਲ ਬਿਨਾਸੈ ॥
 ਸਕਲ ਗੁਣ ਮਾਪੁ ਪੁਕਾਸੈ ॥ ੨੮ ॥ ਤੇਰੇ ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਬਿਰੁਤਾ ॥ ਮੇਰੇ ਜਾਨਿ ਕਰੈ ਮਾਂਸੁ ਤੁਤਿ ॥
 ਪਾਵਕ ਮਾਹਿ ਮਕਰ ਜੋਗੀ ॥ ਬਿਪੁ ਨਿਮਾਹਿ ਤਗਾਵ ਸੋਰੁ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਛੁ ਜਲਾਇ ਗਾਇਨ
 ਕੀ ਪੁਜਾ ॥ ਰੁਕਤਿ ਰੇਖਾ ਮੋਰ ਨ ਦੂਜਾ ॥ ਰੁਕਤਿ ਰੇਖਾ ਨਿਜ ਬੀਪ ਦੂਜਾ ॥ ਮਤਿ ਪੁਸੀਨ ਦੇ
 ਪੁਜਾ ਰਾਨੈ ॥ ੩੦ ॥ ਜੋਗੀ ਮਾਪੁ ਲੇਖੀ ਪੁਸੀ ਬੀਪੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬ ਨਿਰੋਬੀ ॥ ਤਿ

ਨਕੋ ਬਹੁਤ ਗੁਤਿ ਕਰਿ ਸੇਵੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਨਿਸ ਚੈ ਕਰ ਦੇਵੈ ॥ ਤੁਯੇ ਹੀ ਕੁਕਤਾ ਮਾਟ ਨੇ
 ਗੁਣੀ ॥ ਮੇ ਸੇ ਜਾਨਿ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਵੈ ॥ ਤੇ ਸੇ ਰੇ ਰੇ ਦਿਹਿ
 ਘਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਣੈ ਮਕਸ ਪਜਾਨ ਸੇ ਸੇਵੈ ॥ ਸਬ ਆਪਾਰ ਧਨ ਚਿਤ ਦੇਵੈ ॥ ਜਲ ਕੰਜ
 ਲਾ ਅਰੁ ਫੁਲ ਫਲਾਇ ॥ ਰੂਪ ਰਣੀ ਪੂਜੈ ਮੰਤ੍ਰਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਭੁਜ ਨਿਸੈ ਨਿਜ ਦੇਹ ਹਿਰੁ ਜੇ ॥
 ਸੇ ਬਿਚ ਮੰਤ੍ਰਾਇ ਸੇ ਤਜੈ ॥ ਸਰੂਰੁ ਤਨੇ ਮੇ ਮੋ ਕੰਜਾਨੈ ॥ ਸਮਦਰਸਨ ਯਹ ਪ੍ਰਜਾਤਾਨੈ ॥
 ੩੪ ॥ ਇਨ ਸਬ ਠੰਡ ਨਿਪੁ ਜਾ ਕਰੈ ॥ ਸੇ ਰੂਪੁ ਗੁਣੈ ਮੇ ਪਰੈ ॥ ਰੂਪ ਚਤੁਰ ਰੂਪ ਜਾ ਮਾਟੁ ਪਚਾ
 ਹੀ ॥ ਸਿਯਾ ਮਸਰੀਰ ਪਿਤਿ ਬਰਧਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਸੀਸ ਮੁਕਟ ਸੁਰੁ ਕੁੰਡਲ ਕਰ ਦ੍ਰਾ ॥ ਕੰਜੁ
 ਕਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਰੁ ਰਦ੍ਰਾ ॥ ਮੇ ਸੇ ਰੂਪ ਸਬਨ ਮੇ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਦ ਪਾਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢਾਵੈ ॥
 ੩੬ ॥ ਯਾ ਬਿਪ ਬਾਇ ਕੁਪ ਸਰਬਾਗ ॥ ਜਪ ਤਪ ਦਾਨ ਦਯਾ ਬ੍ਰਤ ਜਾਗ ॥ ਮੇ ਰੇ ਤੇ ਕਰੈ
 ਕਰੈ ॥ ਮੇ ਬਿਨ ਮੇ ਰਹਿੰਦੇ ਨਹਿ ਪਰੈ ॥ ੩੭ ॥ ਇਨਿ ਸਾਪਨ ਨਿਕਰੈ ਨ ਰਜੈ ਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰੁਗਤਿ ਮ
 ਮਧਾਵੈ ਸੇ ਈ ॥ ਏਸਾ ਪਨ ਕਰ ਤੇ ਬਹੁ ਗੁਤਿ ॥ ਸਾਪ ਮਿਲਾ ਧੁਰੈ ਇਨ੍ਹ ਗੁਤਿ ॥ ੩੮ ॥ ਤਿਨ
 ਤੇ ਮੇ ਸੀ ਜੁਗਤਿ ਰਿਖਾਵੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਗਯਾਨ ਰੁਗਤਿ ਉਗਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਯਾਨ ਰੁਕਤਿ ਕੋ ਕਰ ਦ੍ਰਾ
 ਏ ਕੁਕਤੁ ਰੁਦ ਸਾਗਰ ਤਾਰ ਦ੍ਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰੁਕਤਿ ਸੇ ਹਿਤਿ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਮੇ ਹੀ ਕੁਕਤਿ
 ਰਿਖਾਵੈ ॥ ਤਿਨਿ ਕੇ ਬਨਿ ਜੁਕਤਿ ਕੋ ਨਿਤੁ ॥ ਕਬਹੂੰ ਮੇ ਰਲ ਮਾਵੈ ਚਿਤਿ ॥ ੪੦ ॥ ਮੇ ਉਕ
 ਮੇ ਰੇ ਤੇ ਈ ॥ ਮੇ ਸੇ ਰੇ ਦਨ ਜਾਨੈ ਕੋ ਈ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਕਰੈ ਮੇ ਸੇ ਈ ॥ ਜਦੁ ਪਮੇ ਰੇ ਮਨ ਨਹਿ ਰੇ ਈ

੪੨। ਸੇਰਿਮਿਲਨਕੋਏਕਉਪਾਯਾ ਬਹੁਬਿਧਿਖੋਜਤਾਮੈਰਨਪਾਇਆ ਸਾਧਸਿਰੁਮਿ
 ਲਿਕੁਕਤਿਹਿਕਗੀਈ ਸੇਈਏਕਜਗਤਜਲਤਰਈ ਰੁਕਤਿਨਿਬਿਨਾਂਗਤਿਨਹਿਪਾ
 ਵੈ ਰੁਗਤਿਬਿਨਨਹਿਸੀਮਾਏ ਸੀਮਾਏਬਿਨਜਹਜਹਜਾਈ ਤਹਤਹਕਾਲਨਿਰੰਤਰਿ
 ਧਾਰੀ ੪੩। ਯਹਮਤਿਗੋਪਮਤੈਸੇਮੈਰੀ ਮਰਮੇਰੇਅਪੀਨਹਿਤੈਤੈਰੀ ਤਾਤੇਮੈਰੀ
 ਤੈਸੈਕਯੋ ਮਾਰੇਕਛੁਕਹਥੇਲਹਿਰਯੋ ੪੪॥ ਬਹੁਰਿਗੋਪਮਪਨੈਮਤੈਕਤੈਤੈ
 ਹਿਸਮੁਝਾਇ ਜਾਤੇਛੁਟੈਜਗਤਭੈ ਸੇਮੈਰੈਸਮਾਇ ॥੨੦॥੪੬॥੭੩॥੨॥

ਸ੍ਰੀਭਗਵਾਨਉਪਦਸੀਬਾਏਗੁਪਾਯੀਏਕਾਦਸੇ
 ਯਜਾਇ ੨੧। ਸਕਲਜਲੋਕਉਪਈ ਉਪਦਮਤੈਗੋਪਸੁਨਿਮੈਰੀ
 ਧਾਵੈਸੇਰਿਮਿਟੈਰੁਵਤੇਰੀ ਮਾਪੁਮਿਲਨਕੋਪਥਿਖਾਉ ਮੈਰੈਸਕਲਕਪਥਿਖਾ
 ਉ ੨। ਸ੍ਰੋਗਕਹੀਜੈਅਸਟਪੁਕਾਰਾ ਸਾਂਖਧੁ ਕਿਰਤਾਮਦੁਪੁਰਖਬਿਚਾਰਾ ਬਹੁਬਿਪਬ
 ਰਹੁਰਾਮਾਸਗਮਪਗਮਾ ਸਕਲਤ੍ਵਗਾਰੋਵੈਨਿਕਗਮਾ ੨। ਬੇਦਾਦਿਕਬਹੁਬਿਦ੍ਯਾਪਠਾ
 ਜਗਲਗੈਰੈਤਪਾਮਤਿਕਾਠਾ ਸੇਮਜਗੁਸਰਬਾਪੀਕੁਧਾ ਗਿਛਾਂਦਾਨਜੇਮੇਅਨੁਰੂਪਾ ੩
 ਗੇਕਾਦਸੀਆਦਬੂਤਰੈਭੈਤੇ ਰੁਪਤਮਤਿਸੇਰੈਕੈਤੇ ਮਾਪੁਤਿਮਾਪੁਜਾਂਮਾਚਰਣਾ
 ਤੀਰਬਾਮਟਨਿਨਿਯਮਯਮਕਰਣਾ ੪। ਸੇਰੈਸਮਦਮਾਦਿਕਜੇਤੇ ਸਾਧਨਸਕਲ
 ਮੁਕਤਕੈਤੇਤੈ ਗਿਨਸਬਹਨਿਤੇਸੇਰਿਨਿਪਾਵੈ ਸਾਧੁਜਨਪਲਮਾਹਿਮਲਾਵੈ ॥੫॥

॥ ਉਨਤੇ ਮੁਕਤਿ ਸਿੰਗਨ ਛੁਟੈ ॥ ਮਮ ਚਰਨ ਨ ਮੇਰਿ ਤਨ ਚਿਹੁਟੈ ॥ ਤੇ ਮੇਰਿ ਨਿਪਾਵੈ ਉਨ
 ਤੇ ॥ ਘਾਵੈ ਬਚਨ ਸਾਧ ਕੇ ਸੁਨ ਤੇ ॥ ਸਾਧੁ ਮੇਰੇ ਬਚਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਸਤਿ ਸਿਰੁ ਸੁਖ ਦੁਖ ਜ
 ਨਾਵੈ ॥ ਸਾਗ ਮਸਾਰ ਕਾਲ ਨਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਸਾਧੁ ਇਥਾ ਵੈਸ ਬਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਸਬ ਮੇਲ
 ਕੇ ਸਿੰਗੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਕੁ ਬਲ ਲਪਟਾਵੈ ॥ ਮੇਰੀ ਬਿਧਿ ਰੁਵ ਸਾਗਰ ਤਰੈ ॥ ਮੇ
 ਰੇ ਜਨ ਤਤ ਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਜੇ ਤੇ ਤਰੈ ਤਰੈ ਗੇਜੇ ਤੇ ॥ ਮਰੁ ਮਬਰੂ ਤਰ ਤੇ ਹੈ ਕੇ ਤੇ ॥
 ਤੇ ਸਬ ਸਿੰਗ ਸਪਤੰਜ ਨੇ ॥ ਦੂਜੇ ਮੇਰ ਉਧਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਘਗਮਿ ਗਜਾਤੁ ਪਾਨਾ ਮਸੁਰਾ
 ਇਕਾ ॥ ਚਾਰ ਟਿ ਸਿਪਨਾਂ ਗਗੁਰ ਯਾਇਕਾ ॥ ਮਧ ਸਰ ਬਿਦੁ ਜਾਂ ਪਰਗੀ ਪ੍ਰਬਾ ॥ ਜਿਨ
 ਜਿਨ ਪਾਏ ਤੇ ਤੇ ਸਰਬਾ ॥ ੨੦ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਦਾ ਮੰਤਿ ਜਾ ਮਰਨਾ ਹੀ ॥ ਬਹੁ ਗਜਾਤੁ ਮਸਾਮ
 ਪਿਕਾਰੀ ॥ ਜੁਗੀ ਜੁਗਿ ਜੇ ਸਤ ਸਿੰਗ ਤੇ ਮਾਏ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਮੇਰੇ ਪਦ ਪਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਬ੍ਰਿਤਾਸੁ
 ਰਬਿ ਪਧਰ ਬਾਬਾਨਾ ॥ ਬਲ ਪਹਿਲਾਇ ਬਿਰੀਖ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਮਜਾ ਸੁਰੀ ਵਗੀ ਛਹਨੈ ਵੀਤਾ
 ਗਜਾ ਮਰਗੀ ਪਬੁ ਜਾਪ ਮਘ ਵੀਤਾ ॥ ੨੨ ॥ ਤੁਲਾ ਪਾਰ ਕੁ ਬਜਾ ਬਿਰਜ ਗੋਪੀ ॥ ਪਰਮ ਨਿਕੀ
 ਸੀ ਮਾਜਿ ਨਿਲੋਪੀ ॥ ਜਗਦੀਤ ਬਿਪੁ ਨਿਕੀ ਬਨਿਤਾ ॥ ਪੁਰਖ ਨਿਕੀ ਕੀਨੀ ਮਧ ਮਨਤਾ ॥ ਮੇ
 ਰਾ ਮਨੇ ਕਕਹ ਲੋਕ ਹੀ ਮੇ ॥ ਕਰਤ ਕਰਤ ਕਰੀ ਅੰਤ ਨ ਲਹਿ ਮੇ ॥ ਤਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿ ਯਾ ਬੇਦ
 ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਂਖਿ ਰੁਜੇ ਗਨ ਹੀ ਪਹਿ ਚਾਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ਜਪ ਤਪ ਜਗ ਬ੍ਰਤਾਇ ਨ ਕੀਨੈ ॥ ਮੇਰ ਪਰ
 ਮੁਨ ਕੋਈ ਚੀਨੈ ॥ ਪਰਿ ਜੋ ਸਾਧ ਸਿੰਗ ਤਿਨ ਪਾਏ ॥ ਤੇ ਸਬ ਮੇਰੇ ਚਰਨ ਟਿਨ ਮਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਮਰੁ

ਤੁਓਪਵਟੋਮਤਿਜਨੈ ॥ ਤਿਨਕੇਸਿਗਤਿਮੇਰੀਮਾਨੈ ॥ ਉਪਵਸੀਤਰੁਮੇਦੈਨਾਹੀਮੇਯੀ
 ਸੀਤਲਿਉਰਿਮਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਨਿਨਤੁਮਿਲੋਪਾਰਕੈਤਨਕੈ ॥ ਮਿਲਿਕਰਿਸੋਧੈਤਿਨਕੇਮਨਕੈ
 ਮੇਸੀਧਿਪਿਏਕਨਿਕੈਤਾਰੈ ॥ ਏਕਨਸਾਪਰੁਪਉਪਾਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਾਪਨਦੈਮਨਕੈਮਲਹ
 ਰੈ ॥ ਸੋਮਨਿਅਪੇਲਚਰਨਨਿਪਰੈ ॥ ਮੇਸੀਧਿਪਿਤਿਨਕੈਉਪਾਰੈ ॥ ਜਹਤਾਰੇਤਹਮੇਹੀਤਾਰੈ
 ੧੮ ॥ ਸਾਪਸਿਗਸੇਮੇਰੇਸਿਗ ॥ ਸਾਪਸਕਲਹੈਮੇਰੇਅੰਗ ॥ ਤਾਤੇਦੋਉਸਾਪਸਿਗਜਾਨੈ ॥ ਕੈ
 ਤੇਉਮੇਰੇਮਾਨੈ ॥ ੧੯ ॥ ਗੋਪੀਗਾਇਬਿਰਛਨਗਨਗਾ ॥ ਗੰਗੇਮੂਢਬੁਧਬਡਭਾਗਾ ॥ ਮਮ
 ਸਤਸਿਗਯੇਮਤਿਨਿਬਾਪਯੋ ॥ ਗਾਵਭਗਤਮੋਕੋਅਰਾਪਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਅੰਗਕਛੁਸਾਪਨਨਹਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁਨਹਬੁਹਿਮਾਰੂਪਕਰਿਮਾਨੈ ॥ ਧਰਿਤਿਨਿਕੈਹਿਤਮੇਸੇਤੁਯੈ ॥ ਤਾਤੇਸਬਮ
 ਨਕੈਮਲਗਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸਰਸਹੀਬਿਨਤਿਨਮੋਕੈਪਯੋ ॥ ਮਤਿਅਪਾਰਬੁਦਦੁਖਮਿਟਾਯੋ ॥
 ਜਾਕੈਜੋਗਸਾਖਬੁਤਦਾਨਾ ॥ ਜਗਬੇਦਬਿਦੁਜਾਬਿਪਿਨਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਕੁਰਿਸਿਨਿਯਾਸਬ
 ਹੁਤੁਦੁਖਸਹੈ ॥ ਤੇਉਮੋਕੈਕਦੇਨਹਿਲਹੈ ॥ ਤਾਕੈਤਿਨਬੁਧਸੋਹੀਪਾਯੋ ॥ ਜੋਕੇਵਲਮਨਮੇ
 ਸਿਲਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਗਾਮਸਹਤਮੋਹਿਯਾਓਜਬਹੀ ॥ ਚਲੇਤਮਕੁਗਮਪੁਪਹੀਤਬਹੀ ॥ ਤਬਤੇ
 ਗੋਪੀਮੇਰੇਹੇਤਾ ॥ ਧਾਇਮੁਰਛਾਂਭੁਈਅਚੇਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਹੁਕੈਜਸਮਧਿਮਹੰਦੁਖਪਾਵੈ ॥ ਨਿਸ
 ਬਾਹੁਗਮਮਚਰਣਿਨਿਪਿਆਵੈ ॥ ਮੋਹਿਛੋਡਿਸਰਦੁਖਮਹਦੇਖੋ ॥ ਲੋਕਬੇਦਕਲਕਛੁਨ
 ਲੇਖੋ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇਨਿਸਮੋਸਿਗਪਲਸੀਬੀਤੈ ॥ ਤੇਈਤਿਨਕੈਕਲਪਾਬਿਤੀਤੈ ॥ ਮੇਰੇਗੁਣਨਿ

ਸੁਨੈ ਮਰਗਾਵੈ ॥ ਨੀਲਾ ਰੂਪ ਹਿਰਦੈ ਸੋ ਪਜਾਂਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬਹੂੰ ਬਿਰਹ ਮਹਾ ਦੁਖ ਹੋਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਤ
 ਪੇਦਾ ਸੋਇ ਸਿਜੈਵੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਪੁਲਤ ਜਨ ਕੀ ਭੁਖੋ ॥ ਮਮਦਰਸਨ ਆਸਾਂ ਤੇ ਕੋਖੋ ॥ ੨੭ ॥ ਨੀਲ ਰੂ
 ਪ ਤਿਨ ਜਕਲ ਗਵਾਈ ॥ ਮਮੋਰੇ ਯਹੁ ਨ ਰਯੋ ਨ ਕਈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਤੇਈ ਪੇਸਾ ਨੈ ॥ ਕੈਸੇ ਤੀ
 ਜੋ ਕਹਾ ਬਖਾਨੈ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਰਹ ਪੁਚੈ ਤੁਮ ਨ ਲਾ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਭੁਏ ਜ ਰਿਛਾਰਾ ॥
 ਯੇ ਮਪੁਦਾ ਹਸਕਲ ਮਲ ਛਾਲੇ ॥ ਏਸੇ ਮੇ ਬਿਚਕੇ ਅੰਤਰ ਹੋਇ ॥ ੨੯ ॥ ਤਬ ਯਹ ਉਪਜੀ ਪਰ
 ਮਾਮਨੁ ਪਾ ॥ ਰੂਲੀ ਆਪ ਭੁਈ ਮਮਰੂਪਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਮੋਹੇ ਸੁਰਬੂਹ ਮਹਿ ਪਜਾਂਵੈ ॥ ਏਕ ਰਿਬੂਹ
 ਮੁਆਪੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਮਮਰੂਜੋ ਸਰਤਾ ਸਿਧੁ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਰੂਪ ਗੁਣ ਭੇਦ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤੁਜੇ
 ਵੈਰੁ ਈਰੂਪ ਸਬ ਮੇਰੀ ॥ ਵੈਰੁ ਤੁਭਾ ਵਕਰੁ ਰਯੋ ਨ ਲੇਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਧਾਪ ਜੋ ਨਿਮਬ ਲਾਂਤੇ ਸਾਰੀ ॥ ਮਮ
 ਰਸੁ ਤਕੀ ਮਰਜਾ ਦਾਟਾਰੀ ॥ ਨਿਜ ਪਤ ਛੇਤਿ ਕਿਯੋ ਬਿਭਿਚਾਰਾ ॥ ਮਮਰਤਿਨ ਮੋਕ ਜਾਨੈ ਜਾ
 ਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਖੁਹ ਮਗਾ ਵਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ॥ ਨਿਤ ਪਰ ਪੁਰਖ ਮੋਹਿ ਤਿਨਿ ਮਾਲੀ ॥ ਪਰਿਤੋਰੁ
 ਵਸਿਧ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ਸਤਿ ਨਿਸਰੀ ਸਰਵਿ ਮਮਪਦ ਪਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾਤੇ ਸੁਨ ਉਪਦਰੁ ਗਾਗਾ ॥ ਲੇ
 ਕ ਬੇਦ ਸਬ ਕੋ ਕਰਿ ਤੁਆਗਾ ॥ ਜੋਹੇ ਸੁਨੈ ਸੁਨ ਲੈ ਕੋ ਜੋਈ ॥ ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਿਰਵਿਰਤਿ ਜੋਕ
 ਛੁਹੋਈ ॥ ੩੪ ॥ ਸਬ ਤਜਿਏ ਕਸਰੁ ਮਮਾਵੈ ॥ ਵੈਰੁ ਤੁਭਾ ਵਮਲ ਤੇ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਗਤ
 ਹੋ ਮਮਰੂਪ ਹਿਦੈ ਖੀ ॥ ਮਾਪਾ ਪਰਕਛ ਮੋਰ ਲਲੇਖੀ ॥ ੩੫ ॥ ਮੇਸੇ ਏਕ ਰਿਸੇ ਕੋ ਏਕੇ
 ॥ ਜਾਤੇ ਜਗਤ ਜਨ ਮਲ ਮੇਰੀ ॥ ਏਹੋ ਰਿਜੀ ਬਾਣੀ ਬਿਸਤਰੀ ॥ ਤਬ ਉਪਦਾ ਮਾਨਿਕਾਰੀ ॥

੩੬। ਘੁਰਤੁ ਮਤਾ ਗਬੇ ਦਕੈ ਕਯੋ ਸੇ ਮੇਰੇ ਉਰ ਸੰਸਾਰ ਯੋ ਤੁਮਾਰੀ
 ਮਾਗਿਆ ਬੇਦ ਕਹਾਵੈ ਤਾਰਿ ਛੁਡਿ ਕੈ ਸੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ੩੭। ਤੁਮ ਹੀ ਸੁ ਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਖ ਭੋਖੋ
 ਤੁਮ ਹੀ ਇਹਾ ਦੁਰਿ ਕਰਿ ਨਾਖੋ ਤੁਭੇ ਮਨ ਰੁਗਮ ਤੁਹੇ ਮੇਰੇ ਗਬਿਰ ਕੀ ਜੈ ਮਧਨੇ
 ਜਲ ਕੇ ਰੋ ੩੮। ਕੀ ਪੈਵੈ ਸਤ ਕਿ ਪੈਵੈ ਦੇਵਾਂ ਤੁਯਾ ਕੀ ਮੇਰਿ ਬਤਾਵੈ ਭੇਦਾਂ ਤਬ ਹੀ
 ਘਾਂਲ ਬਚਨ ਉਚਾਰੋ ਗਲਿ ਉਰ ਵਿਉਏ ਮਧਿ ਮੀਧ ਜਾਰੋ ੩੯।
 ਉਪਵਾ ਮਬਾਸੁਨ ਉਤਮ ਗਯਾਨਾ ਜਾਤੇ ਤੁਵ ਛੁਟੈ ਰੁਗਮ ਨਾਨਾ ਗਬਿਰ ਮਹਿ ਆਪਨਿ
 ਰੰਜਨ ਦੇ ਕਾ ਮੇਰ ਕਛੁ ਨਹੁ ਤੇ ਅਨੇਕਾਂ ਬਹੁ ਰਿਕਿ ਯੋ ਮਾਯਾ ਬਿਸਤਾਰਾ ਰਚੈ
 ਦੇਹ ਬਹੁ ਮਨ ਕਪਕਾਰੋ ਤੁਮੇ ਆਪੁ ਪ੍ਰਦੇਸਾ ਕਿਯੋ ਘੁਟੁ ਰੁਸ ਬਦ ਸੰਗ ਕਰਿ
 ਲਿਯੋ ੪੦। ਸੇ ਤੇ ਸਬਦ ਚਕੁ ਅਧਾਰ ਘਰਾਨਾ ਮਕੀਨੇ ਆਗਾਰਾ ਮਲਿ ਪੂਰ ਕਪ
 ਲਿਤੀ ਨਾਮਾ ਚਕੁ ਬਿਸਾਸ ਮਧਿ ਮਾਧਾਮਾ ੪੧। ਬਾਰ ਪ੍ਰਗਟ ਬੈਖਰੀ ਬਾਨੀ ਜੈ
 ਯਹ ਲੋਕੁ ਬੇਦ ਬਖਾਨੀ ਗੁਰਲਗਿ ਮਾਤਰੁ ਮਛਰ ਜੇ ਤੇ ਨਾਨਕਾਂ ਤਬਿਸ ਤੇਰੇ
 ਤੇ ੪੨। ਸੇ ਕਮਾਹਿ ਬੇਰੇ ਬਿਸਤਾਰੇ ਬੇਦ ਮਾਰਿ ਤੇ ਸਠੈ ਸਾਰੇ ਪਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਬਹੁ
 ਬਿਪਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ਜਾਕੈ ਕੋਈ ਲਹੈ ਨ ਪਾਰਾ ੪੩। ਜੈ ਸੇ ਮਨ ਲਕਠਾ ਬਿਕਠਿ ਯੋ
 ਹੀ ਪਨ ਪਵਨ ਸੰਗ ਬਹੁ ਬਾਛੈ ਹੋ ਮੇਰਾ ਨੀਕੋ ਬਿਸਤਾਰਾ ਜਾਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਯੋ ਸਕਤ
 ਪਸਾਰਾ ੪੪। ਯਹ ਬਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦ ਕੇ ਸਾਰੇ ਜਾਮੇ ਬੇਤਨ ਰੂਪ ਗਮਾਰੀ ਗਇ

ਦੁਯਉਪਜੀਦਸਪ੍ਰਕਾਰਾ ਸੁਤਰਮਨਬੁਧਿਓਤਾ ਅੰਤਿਕਰਾ ੪੪੬। ਸਤਰਜਤਮਮਾ
 ਯਾਂਗੁਨਜਾਨੈ ਸਬਦਿਸਤਾਰਤਿਨਹਿਕਮਨੈ ਜੈਅਦੈਤਏਕਨਿਰਪਾਂਗਾ ਤਿਨ
 ਕੀਨੈਮਾਯਾਂਬਿਸਤਾਰਾ ੪੭। ਤਿਨਮੇਬਹੁਤੁੰਤਮਾਭਾਸੀਓਤਮਾਮਧਮਨੀਓਪ੍ਰ
 ਕਾਸਿਓਭਿਪਿਨਿਖੇਪਤਾਤੇਕਰਿਲਏ ਸੁਖਦੁਖਦੈਤਿਨਕੇਫਲਭਏ ੪੮। ਯ
 ਹਸਿਸਾਰਏਕਤੇਮੇਸੇਏਕਬੀਜਤੇਬਹੁਬਨਿਜੈਸੇਤਤੇਯਹਸਬਏਕਮਧਾਰਾ॥
 ਮਮਰਏਕਹਿਕਓਸਕਲਪਸਾਰਾ ੪੯। ਜੈਸੇਬਸਤਤਿਤਮਯਜੋਈਓਤਪ੍ਰਤਦੂ
 ਜੋਨਹੀਕੋਈਮੇਸੇਯਹਭਵਤਰ੍ਹੇਏਕਾਏਫਲਦੁਲਹਸਾਖਾਮਨੇਕਾ ੫੦। ਯ
 ਹਸਬਾਮਏਤਨਮਧਾਰਾਧਰਤੀਓਤਨਤੇਨਜਾਗਾਸੇਏਤਨਹੈਮੇਰਾਅੰਸਾਯਜਾ
 ਮੇਭੂਲਨਅਨੈਸਿਸਾ ੫੧। ਯਹਸਿਸਾਰਬਿਰਛਹੈਜੈਸੇਮੇਭਾਖਤੁਹੋਸੁਨਿਯੋਤੈਸੇ॥
 ਨਿ ਯਾਪਰਪ੍ਰੰਨਬੀਜਏਯਾਕੇਸੁਲਾਮਧਾਰਬਾਸਨਾਂਤਕੇ ੫੨। ਮਾਏਕ੍ਰੈਗੁਣੈ
 ਸਾਖਾਤਿਨਤੇਪੰਚਰੂਤਪਰਸਾਖਾਓਪਸਾਖਾਮਨਰੁਣਿਦੁਯਦਸਾਸਬਦਾਇਕ
 ਸਰਦੈਪੰਓਗਾ ੫੩। ਕੁਫਅਰੁਬਾਤਪਿਤਰੈਬਲਕਲਾਸੁਦਾਮਰਦੁਖਪ੍ਰਗਟ
 ਏਦੈਫਲਾਤਾਮੇਦੈਪੰਛੀਕੰਬਾਸਾਧਰਮਾਤਮਾਮਰਾਮਾਤਮਧਾਸਾ ੫੪। ਜੈਮਰ
 ਖਟਜਹੇਟਨਜੈਨੈਤੇਬਹੁਤੁੰਤਬਦਬਿਧਿਠਾਨੈਤਿਨਤੇਹੈਬਹੁਬਿਪਈਧਾ॥
 ਤੁਗੁਤੁਗੁਦੁਪ੍ਰਧਾਵੈਤਾਅੰਧਾ ੫੫। ਜੈਯਹਏਹਬਿਰਛਕਰਿਜਾਨੈਮਾਧਿ

ਪੰਛੀ ਲਗਾਓ ਮਾਨੋ ਬੇਦ ਸੁਮਿਤ ਸਥਿ ਮਾਨ ਜਾ ਦੇਖੋ ॥ ਸਕਲ ਮਾਤੀ ਤਾ ਮਾਪ ਕੋ ਲੇਖੋ ॥
 ੫੬ ॥ ਤਬ ਹਜਿ ਹਿਥਿ ਪਿਨਿ ਖੋਟ ਛਿਟ ਕਾਵੈ ॥ ਸੁਖ ਮਰਦੁ ਖੁਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸ
 ਕਲ ਮਾਹਿ ਮਾਪ ਹਿਕ ਮਾਨੋ ॥ ਭੁਟ ਦੇ ਹਿਕਿ ਤਿ ਮਾਨ ਜਾਨੈ ॥ ੫੭ ॥ ਚੇਤਨ ਸਕਤਿ ਬੁ
 ਹਮ ਕਰਿ ਦੇਖੋ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਕਲ ਮਾਨ ਜਾਂ ਕਰਿ ਲੇਖੋ ॥ ਘਰ ਯਹ ਸਕਲ ਭੁਟ ਤਬ ਪਾਵੈ ॥
 ਸਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੁ ਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ੫੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨਾ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬੁਧ ਮਾਇ
 ਕਰਾਵੈ ਸੋ ਹੋਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੁ ਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ਇਹ ਉਪਾਸ ਨਾ ਰੁਗਤਿ ਬਢਾਵੈ ॥ ੫੯ ॥
 ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕੋਇ ਸੇਧੁ ਗਾਵਾ ॥ ਜਾ ਤੇ ਉਪ ਜੈ ਸੋ ਰੋਗਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵੈ ਭੁਕਤਿ ॥ ਗੁਰ
 ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਕਲ ਬਿਰਕਤਿ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਗਯਾਲ ਹਿ ਲਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਮ ਲਿਖ
 ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪ੍ਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਮ ਚਰਣਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੬੦ ॥ ਮੋਰਿ ਮਿਲਿ ਨਿ
 ਕੋਇ ਹੋ ਉਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਮੋਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੁ ਹਿ ਮਾਵੈ ॥
 ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸੋਹੇ ਤਲਗਾਵੈ ॥ ੬੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪ ਜੈ ਗਯਾਲ ਕੁਠਾਰਾ ॥ ਸਬ ਪਾਸਨ ਕੋ
 ਕਟ ਨਗਾਰਾ ॥ ਤਿਗੁਣੁ ਤਿਗੁਣੁ ਸਗੀਰ ਉਪਾਧਾ ॥ ਜੋ ਆਤਮ ਕੋ ਲਗੀ ਬੁਝਾਇ ॥ ੬੨ ॥
 ਗਯਾਲ ਕੁਠਾਰਾ ਸਕਲ ਸਿਰਹੈ ॥ ਯਜਾ ਬਿਧਿ ਮਾਤਮ ਲਿਖ ਮਲਕ ਰੋ ॥ ਪਾਛੈ ਗਯਾਲ
 ਪਯਾਨ ਸਬ ਤਜਾਗੈ ॥ ਨਿਸਦਿ ਨੁਏ ਕੁ ਬੁਧ ਮਾ ਮਨੁ ਗਾਗੈ ॥ ੬੩ ॥ ਤਬ ਸੋ ਬੁਧ ਮਹਿ ਮਾਰਿ
 ਜਾ ਮਾਵੈ ॥ ਬੁਧ ਕੋ ਜਗਤ ਜਨ ਮਨ ਹਿ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਮਾਸ ਬਸਾ ਪਨ ਤਜਾਗੈ ॥

ਨਿਸਦਿਨੁ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮਾਨੁ ਗੰਗਾ ॥ ੬੫ ॥

ਯਹ ਉਪਦ੍ਰਵ ਤੇ ਸੋ ਕਹਿਓ ਭਵ ਮੇਠ

ਨਮਾਮਗਜਾਨਾ ਗਮਬਬੁਕੀ ਸਾਪਨ ਸਹਤਿ ਭਾਖੀ ਪਰਮਾਨਿਪਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ੨੪ ॥

॥ ੬੫ ॥

ਭਗਵਦ ਉਪਦ੍ਰਵੀ

ਬਾਏ ਭਾਖਾ ਯੀ ਦ੍ਰਵ ਸੋ ਪ੍ਰਜਾਇ ॥ ੧੨ ॥

ਸੁਨਿ ਉਪਦ੍ਰਵਾ

ਬਪਰਮਗਜਾਨਾ ਯਾਤੇ ਪ੍ਰਾਵੈ ਪਰਮਾਨਿਪਾਨਾ ਯਾਤੇ ਗਜਾਨਾ ਹੋਇ ਸੋ ਕਹੀ ਯਾਇ
ਪਿਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਵਮਾਗਿ ਮਾਨਹਿ ਦ੍ਰਵੀ ॥ ੧ ॥ ਸਾਂਤਕ ਰਾਜ ਸਤਾਮ ਸਜੈ ਹੈ ਉਪਦ੍ਰਵ ਤੇ ਗੁਣ ਮਾ
ਯਾ ਕੈ ਹੈ ਸੁਖ ਦ੍ਰਵ ਸਬਤਿ ਨਹੀ ਕੇ ਜਾਨੀ ਤਿਨ ਤੇ ਪਰੇ ਆਤਮਾ ਮਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਯਾਤੇ
ਨਰ ਸਾਂਤਕ ਕੋ ਗਹੈ ਸਾਂਤਕ ਕਰਿ ਰਜਤ ਮਕੋ ਦ੍ਰਵੀ ਪ੍ਰਵਿਛੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਿ ਬਿਰਹੈ ਏਹੀ ਸਾ
ਤਕ ਉਤ ਬਤਾ ਗਏ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਗੇਸੀ ਬਿਪਤੀ ਨੋ ਗੁਣ ਦ੍ਰਵੀ ਤਬ ਦ੍ਰਵ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇ
ਹੈ ਸੁਨਿ ਉਜਿਓ ਪ੍ਰੇਸਾਂਤਕ ਅਪਕਾਰਾ ਤਿਉ ਤਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਸਕ
ਲ ਬਸਤੁ ਸਾਤਿ ਕੇ ਜੋ ਭੁਜੈ ਤਬ ਹੀ ਸਾਂਤਕ ਕੇ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਸਾਂਤਕ ਜੋ ਜੋ ਜੋ ਤੋ ਤੋ
ਭਗਤਿ ਤੋ ਜੋ ਜੋ ਮਾਨ ਤੋ ਬਿਰਕਤਿ ਤਬ ਰਜਤ ਮਕੋ ਉਮਿਦ ਜਾਵੈ ਯਾਤੇ ਤਿਨ
ਕੇ ਗੁਣ ਨਹੀ ਆਵੈ ਸਰਪਰ ਸੋਕ ਮਾਲਾ ਅਪਮਾਲਾ ਨਿਦ੍ਰਾ ਮਾਲਾ ਸਗਰ ਬਰਮਾ
ਨਾ ॥ ੬ ॥ ਗਾਗੈ ਪ੍ਰਾਮਾਇਕ ਹੈ ਜੋ ਤੁਹੈ ਦ੍ਰਵ ਸਕਲ ਰਜਤ ਮਕੋ ਤੇ ਤਾਤੇ ਜਬ ਏਹ
ਜਤਮ ਜਾਹੀ ਤਬ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਨਹੀ ॥ ੭ ॥ ਯਾਤੇ ਸਾਤਿਕ ਸਿਨਾਤਿ ਕਰੇ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸਿੰਗਤ ਪਰਹੋ ॥ ਗੁਲ ਸਕ ਕੇ ਸਿੰਗਤਿ ਕਰਨ ॥ ਸਿੰਗਤਿ ਬੈਰੈ ਸਿੰਗਤਿ ਤਾਰਨ ॥
 ੮॥ ਏਸ ਰੁਕਾਲ ਪਿਤ੍ਰ ਜਲ ਪਾਲ ॥ ਗੰਥੁ ਕਰ ਮਜਨ ਮਾਮਰੁ ਪਜਾਨਾ ॥ ਗਰਭਾ ਪਾਲਾਇ ਕਸਿ
 ਸਕਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਜਾਪੇ ਦਸ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਏਹ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ਹੋਵੈ ਸੈ ਸੋ ॥ ਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰੈ ਤਾ
 ਕੇ ਤੈ ਸੋ ॥ ਸਾਤ ਕਤੇ ਸਾਂਤ ਕਉ ਪਜਾਵੈ ॥ ਗਜ ਸਤੋ ਗਜ ਸਾ ਅਪਕਾਵੈ ॥ ੧॥ ਤਾਮਾ ਸਤੋ ਤਾ
 ਮਾ ਸਬਿਸਤਰੈ ॥ ਜੈ ਸੇਏ ਕ ਦਸ ਤੈ ਸੇ ਕਰੈ ॥ ਜਾਗੀ ਜਾਮੇ ਜੋ ਗੁਣ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਸੋ ਉਤਮ
 ਜਾਨੈ ਸੋਈ ॥ ੨॥ ਧਰਿ ਜੋ ਉਤਮ ਸਾ ਪੁਬਖਾਨੈ ॥ ਸੇਵਹ ਸਾਤ ਕਉ ਤਮ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋ ਅ
 ਤਿਨਿ ਦਤਮੰ ਗੁਣ ਸੋਹੈ ॥ ਸੋ ਗਜ ਸਕ ਛੁ ਮਧਿ ਮਜੋਹੈ ॥ ੨੨॥ ਤਾਤੇ ਏਹ ਦਸ ਸਾਤ ਕਸੇਵੈ
 ਗਜ ਸਤਾਮਾ ਸਨਾਮ ਲੇਵੈ ॥ ਗਜ ਸਤਾਮਾ ਸਜੋ ਹਿਤ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਸਬ ਛਿਟ ਕਾਵੈ ਸੋ
 ਈ ॥ ੨੩॥ ਸਾਤ ਕ ਸਿੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਸਤ੍ਰਾ ॥ ਤਜੇ ਤੋ ਲਹੈ ਭਕਤਿ ਕੇ ਤਤ੍ਰਾ ॥ ਜੋ ਲਗਿ ਦਿਛੁ
 ਉਪਜੈ ਬਿਰਹਾਨਾ ॥ ਏਖੇ ਸਕਣ ਏਕ ਰੁਗਵਾਲਾ ॥ ੨੪॥ ਅਰੁ ਦੇਨੇ ਦੇ ਹਿਨ ਰੁਗਮ ਜਾਨੈ ॥ ਸ
 ਬ ਬਿਸਤਾਰਾ ਪੁਨਸ ਮਾਮਾਨੈ ॥ ਤਬ ਯਹ ਬ੍ਰਹਮਾ ਹਿ ਬਿਰਹੈ ਵੈ ॥ ਸਾਤ ਕ ਹੂੰ ਕੀ ਓਰ
 ਨ ਜੈਵੈ ॥ ੨੫॥ ਜੋ ਬਾਸਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ਅਨਲਾ ॥ ਅਰੁ ਹੋਵੈ ਮਾਰਤ ਤੇ ਪੁਬਲਾ ॥ ਸਬ ਬਾਂਸ
 ਨ ਕੇ ਦਾਰੈ ਸੋਈ ॥ ਗਾਪੁ ਹਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਪਾਤ ਹੋਈ ॥ ੨੬॥ ਤੋ ਸਾਂਪ ਲਯਾਤ ਨ ਤੋ ਹੋਵੈ ॥
 ਹੋਇ ਪੁੰਡਰੀਕਾਤ ਨ ਕੋ ਥੋਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਪੁ ਸਾਂਪ ਤੋ ਹੋਈ ॥ ਸਾਪ ਲੇਸ ਰਹੈ ਨਾ
 ਕੋਈ ॥ ੨੭॥ ਗੁਨ ਅਤੀਤ ਸੇ ਕਹੀਏ ਜੋਗੀ ॥ ਤਿਨੇ ਕਾਲ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ

ਗੁਰੂ ਮੇਲਾ ਮਾਏ ਗੰਮੇਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੇ ਮੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ੨੦ ਤਤੇ ਸਬ ਸਾਪਨ ਛਿਟਕਾਏ
 ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਮੇ ਕੋ ਪੰਜਾਏ ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਸੁਨਿ ਅਦੁਰਤ ਬਾਨੀ ਸਨ ਉਪਦੁਯਾ
 ਪੁਸਲ ਬਖਾਨੀ ੨੬॥
 ਹੇ ਪੁਰੁਣੀ ਜਾਂ ਮੇ ਜੋ ਕਹੀਏ ਗਮਗਾਨਾ ਇਕ ਤੇਜੇ
 ਸੁਖ ਲਹੀਏ ਘਰ ਜੇ ਬਿਖਯਾ ਸੁਖ ਨਿਕੋ ਚਾਹੈ ਤਤੇ ਬਹਾ ਅਰੰਭ ਸਿ ਬਾਹੈ ੨੦ ਤੇ ਬ
 ਪਰੇ ਸਦਾਂ ਦੁਖ ਹੋ ਕਬਹੂੰ ਭੁਲਿਨ ਸੁਖ ਕੋ ਲਹੈ ਘਰ ਤੇ ਤੇ ਬਿਖਯਾ ਨਿਦੁਖ ਜਾਨੈ ॥
 ਜਾਨਿ ਬੁਝੁ ਕਿਯੋ ਉਦਮ ਠਾਨੈ ੨੧ ਜੇ ਬਕਰਾ ਮਾਰਨ ਕੇ ਲਿਜੇ ਲੇਛੇ ਰਨੁ ਮੇਠਾਏ
 ਕਿਯੋ ਗੁਰੁ ਨਿਰਲਜ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਤਿਨ ਸੇ ਮਿਲ ਬਿਖਯਾ ਇਕ ਠਾਨੈ ੨੨ ਗਮ
 ਰਜੇ ਸੇਗਾਰ ਪਰਾ ਅਰੁ ਕੁਤਾ ਤਿਰਸ ਕਾਰ ਤੇ ਸਹੈ ਬਹੁ ਤਾਂ ਸੁਖ ਕੇ ਤੇ ਸਬ ਨਿਅਪੀ
 ਨਾ ਸਦਾ ਹਿਰਏ ਦੁਰ ਬਲਾ ਅਤਿ ਟੀਲਾ ੨੩ ਤੇ ਤੇ ਮੁਛ ਕਛੁ ਨ ਹਿਜਾਨੈ ਤਤੇ ਬਿ
 ਖਯਾ ਉਦਮ ਨਿਠਾਨੈ ਏ ਤੇ ਨਰ ਜਾਨੈ ਸਬ ਬਾਤਾ ਏ ਬੈਜਗਤ ਚਲੇ ਜੇ ਸਬ ਜਾਤਾ
 ੨੪ ਗਧਿਥ ਮੇ ਤੇ ਸੁਖਾ ਮਾਏ ਨਾਹੀ ਗੰਮੇਰਿ ਮੇ ਤੇ ਬਿਰਲ ਰਹਾਹੀ ਗਮਰੁ ਸੇ ਦਿਨ ਚਾ
 ਰਹ ਜਾਏ ਗਕਾਲੁ ਤੇ ਤੇ ਖਾਨ ਨ ਪਾਏ ੨੫ ਗਕਾਲ ਨਿਰੰਤਰ ਗਸਤੇ ਜਾਏ ਏਕ
 ਦਿਨਾਂ ਜਮ ਦੁਰ ਪਾਏ ਤਗਨ ਰਕਹੈ ਬਹੁ ਤੁਕਾਰਾ ਜਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਪਾਹਾ
 ੨੬ ਗਮਾਗੇ ਚੋਰਾ ਸੀਭੈ ਗਰੇ ਗਬਿਖ ਨ ਲਿਕੈ ਬਹੁ ਦੁਖ ਬਿਸਤਾਰੇ ਗਜਾ ਭੁਵਨ
 ਲਕੇ ਦੁਖਾ ਮਪਾਹਾ ਕਰੋ ਕਹਾਂ ਲੈਵਾਰ ਨ ਪਾਹਾ ੨੭ ਗਮੇ ਸੀ ਸਬ ਬਿਖਮਾਨ ਵਜਾ

ਨੇ ॥ ਤੂੰ ਕਿਉਂ ਅਰੰਭ ਨਿਠਾਨੇ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਕੇ ਦੁਖ ਉਪ ਜਾਵੈ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ
 ਜਾਮਦਾਰ ਪਠਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸੋਯ ਜਹ ਸਕਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰੈ ॥ ਸੇਰੇ ਉਰ ਕੇ ਸੀਸਾ ਦਰੈ ॥
 ਏਕ ਹਕੈ ਉਪਵਜ ਬਰੈ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਪਰਤ ਉਤਰ ਕਰੈ ॥ ੨੯ ॥
 ਉਪਵਤ ਜਹ ਆਤਮ ਅਥਿਨਾਸੀ ॥ ਗਜਾਲ ਸਰੂਪ ਪਰਮ ਪੁਕਾਸੀ ॥ ਸੋਯ ਬਹੀਯਾ
 ਤਲੇ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਸੁਪੀਨ ਬਿਖੇ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਬਹੁ ਕੋ ਤਿਨ ਹਿਤ ਉਦਮ ਗਏ
 ਨਹ ਪਾਵੈ ਤੇ ਦੁਖ ਕੇ ਲਹੈ ॥ ਯਾ ਬਿਪਸੁਖ ਦੁਖ ਜਬ ਹੀ ਜਾਨੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਦੇਹ ਆਪੁ
 ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਸੇਬੈ ਦੇਹ ਅਰੰਭ ਕਾਰ ॥ ਤਬ ਹੀ ਗਜ ਸਰੋ ਮਧਿਕਾਰ ॥ ਰਜ
 ਸਸ ਹਿਤ ਜਬ ਹਮ ਨੂਹੈ ॥ ਤਬ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਸੁਖ ਜਾਨੈ ਸੇਈ ॥ ਤਬ ਸਿਕਲ ਪਥਿਕਲ
 ਪਲਿਕਰੈ ॥ ਨਿਸੁਦਿ ਨੁਹਿਰੈ ਬਿਖੇ ਸੁਖ ਪਰੈ ॥ ਤਬ ਜਾ ਸੁਖ ਹਿਸੁ ਲੈ ਅਰੁ ਦੇਖੋ ॥
 ਤਬ ਬਸਿ ਦੇਨ ਜਸੁਖ ਕਰਿ ਲੇਖੋ ॥ ੩੨ ॥ ਤਬ ਹਿਰੈ ਮੇ ਬਾਢੈ ਕਾ ॥ ਗਹਲ ਬਿਚਾ
 ਰਨ ਰਖੇ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁ ਗਜ ਸਾਮਿਕਾਰ ॥ ਗਜ ਸਾ ਤੇ ਮਨਿ ਗਹੈ ਬਿਕਾਰ ॥ ੩੩ ॥
 ਤਬ ਗਜ ਸਕੈ ਬੇਗ ਪੁਚਿਡਾ ॥ ਗਹਲ ਹਿ ਮਾਰ ਕਰੈ ਸਤ ਪੰਡਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਗਹਲ ਸੁਨੈ ਅਗ
 ਨੈ ॥ ਗਮ ਗਮੈ ਰਨ ਸੇ ਆਪ ਬਖਾਨੈ ॥ ੩੪ ॥ ਪਰ ਸੇ ਕਾ ਮਨ ਹੀ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਲੈ ਕਰਿ ਪ
 ਕਰ ਕਰਾ ਕਿਰਾਵੈ ॥ ਪਰ ਜਦਿ ਪਯਾਨ ਰਕੀ ਬੁਧ ॥ ਰਜ ਤਮ ਤੇ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ਸੁਖ
 ੩੫ ॥ ਤੇ ਪੁੰਨਿ ਸਾਦਿ ਨੁਹੈ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਉਰ ਤੇ ਸਕਲ ਕਾਮ ਨਾਟਾਰੈ ॥ ਜਾਵੁ ਪਨ

ਆਸਨ ਨਕਰੈ ਕਰਮ ਕਰਮ ਮਮ ਚਰਨ ਨਿ ਚਿਤ ਪਰੈ ३੭। ਗਮਾਸਨ ਜੀਤ ਕਰੈ ਬ
 ਸਪਾਛਾ ਨਿਸਦਿਲ ਉਰਗਾਖੇ ਮਮ ਪਾਨਾ ਗਮਰਮ ਮਸਿਖ ਚਾਰਸ ਨਕਾਇ ਸਸਨ
 ਲਤਤੁਰਾਨ ਨਿਕੀਆਇ ३੮। ਗਤਿਨ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਜੋਗਹਿ ਭਾਖੈ ਜਾ ਸੇਤੈ ਏਹੈ ਮੈ
 ਰਸ ਬਨਾਖੀ ਗਜੇਹੀ ਜੇ ਮਨ ਦੂਜੇ ਤਜੇ ਗਮਰ ਤਜੇਹੀ ਤਜੇ ਮਮ ਚਰਨ ਨਿਭਜੇ
 ੩੯। ਯਜਾਹੀ ਤੇ ਸਬ ਮਿਟੈ ਬਿਕਰਾ ਯਜਾਹੀ ਤੇ ਛੁਟੈ ਸੀਸਾਗਾ ਯਜਾਹੀ ਤੇ ਮਮ ਚਰਨ ਦੁਨਿ
 ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਕੇ ਜਗਤ ਜਲ ਮਲਹ ਆਵੈ ਗਤ ਤੇ ਪੈਗਮ ਜੋਗ ਯਜਾਹੀ ਗਤ ਤੇ ਮੇਰੇ ਸਿ
 ਖਲਗਾਖੀ ਜਬ ਯਜਾਹੀ ਬੋਲੈ ਕਿਰਸਨਾ ਤਬ ਉਪਦ੍ਰਵ ਕੀ ਨੀਪੁਸਨਾ ੪੦॥

੪੧। ਹੇ ਪੁਰੁ ਜੋ ਨਸ ਮੇਜਾ ਰੂਪਾ ਗਤ ਮਗਾਖ ਯਜਾਹੀ ਤਤੁ ਮਨੁ ਪਾਸਨ
 ਕਾਇਕ ਨਿਕੋਲ ਬਿਪਲ ਹਰੈ ਕਾ ਕੋਧੁ ਛੁਟੈ ਕੇ ਸੇਤੁ ਮਕਯੀ ਗਨਾਸਹ ਤਸਬ ਮੇ ਸੇ
 ਕਯੀ ਗੇਰੇ ਉਰਕੇ ਸੀਸਾ ਦਹੈ ਗਜਬ ਯਜਾਹੀ ਉਪਦ੍ਰਵ ਕੀ ਨੀਪੁਸਨਾ ਤਬ ਬੋਲੈ ਕਰੁਣਾ ਮੇ
 ਕਿਰਸਨਾ ੪੨।

ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਤ੍ਰ ਸਨ ਕਾਇਕ ਚਾਹੀ ਗਮਨ ਤੇ ਉਪਜੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿ
 ਚਾਹੀ ਜਨਮ ਹੀ ਤੇ ਜਿਲਗਾਹੀ ਨਿ ਬ੍ਰਿਤਾ ਗਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਸੇਤ ਜੀਪੁ ਬ੍ਰਿਤਾ ੪੪। ਪਰਸ
 ਨ ਕਰੀ ਤਿਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਗੇ ਏ ਸੇਭੁ ਦੁਜੇ ਸੇਵਤ ਜਾਗੈ ਗਮਤਿ ਸੁਛ ਮਜਾਨੀ ਨਾਪਰੈ
 ਉਤਰ ਕਰੈ ਕਉਨ ਉਦਰੈ ੪੫।

ਹੇ ਪੁਰੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮ ਮਨ ਦੇਵਾ ਯਜਾ
 ਕੋਹ ਮੇਬਤਾਵੈ ਭੇਵਾ ਬਿਖਜ ਬਾਸਨਾ ਚਿਤ ਹਿਗਯੀ ਚਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ਕਰੈ ਮਿਲਗਯੀ

੪੬। ਤੇਉ ਮਿਲੇ ਆਪ ਮੇ ਮੇਸੇ ਨੀਰੁ ਖੀਰ ਪਰਸ ਪਰ ਜੈਸੇ। ਗੁੰਨ ਕੁਏ ਬਿਨ ਮੁਕਤ ਨਹੀ
ਕਯੋ ਕਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਇ ਹੋਈ। ੪੭। ਜਗਤ ਬਾਨੀ ਬੁਧਾ ਬਿਰਪਾਗੀ। ਸਿਤ ਕੁਏ ਨ ਕੇ ਬਹੁਤ
ਬਿਚਾਰੀ ਪਰ ਤੇਉ ਤਿਤਰਨਾਹਿ ਆਪੀ। ਜਾਤ ਕਰਿ ਮਨਿ ਸਮਨ ਲਾਏ। ੪੮। ਤਬ ਬੁਧਾ
ਯਗ ਬੁਧ ਬਿਚਾਰੀ। ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਈ ਤਾਰੀ। ਗਰੀ ਤਾਤੇ ਕਕੇ ਚਿਤ ਦਨ ਮੇਰੀ। ਨੀਰੁ ਪਮੇ
ਪਰਗਟ ਜੇ ਨੇਰੀ। ੪੯। ਹੀਸਰੁ ਪਤਾ ਤੇਇ ਖਗਯੋ। ਜਾਤੇ ਯਗ ਆਸੇ ਸਮਝਾਯੋ। ਜੈਜੈ
ਹੀਸ ਬਿਤ ਕੇ ਗਰੀ। ਜੈਈ ਯਾਨ ਕੇ ਰੁਦਹਿ ਲਹੇ। ੫੦। ਤਬ ਤਿਨ ਮੋਹ ਦੇਖ ਸੁਖ ਪਾਏ। ਬੁਧ
ਮਾਮਿ ਲਿਉਤਾ ਮਾਥਿ ਨਾਏ। ਕਰਿ ਬਿਨਤੀ ਤਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ। ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਤਮ ਕੋ ਹਮ ਨਹ ਜਾਨੇ।
੫੧। ਤਬ ਤਿਨ ਸੇ ਮੇਜੈ ਕਛੁ ਕਰਯੋ। ਗਿਨ ਕੇ ਉਰ ਕੇ ਸਿਸਾਏ ਦਯੋ। ਤੇਈ ਬਚਨ ਕਹੀ ਅਬ ਤੇ
ਸੋ। ਸਾਵਧਾਨ ਪੈ ਸੁਨਿਯੋ ਸੇ ਸੋ। ੫੨। ਤੁਮ ਕੋ ਹੋਈ ਪ੍ਰਭੂ ਜੈ ਜਬ ਹੀ। ਗਯਾਨ ਕਰਯੋ ਉਤ
ਰ ਮੇਤ ਬਹੀ। ਗਬਿ ਪ੍ਰਪੁਸਨ ਕਰੀ ਤੁਮ ਮੇਸੀ। ਕਰਨ ਨਹੀ ਸਿਭ ਦੇ ਜੈ ਸੀ। ਬ
ਸਤੁ ਬਿਚਾਰ ਦੇ ਤਨ ਹਿ ਕੋਈ। ਤੇਯਾਨਿ ਉਤਰ ਕਿਯੋ ਹੋਈ। ੫੩। ਗਮਰੁ ਜੈ ਦੇਹ ਰੂਪ ਉਕਰਿਯੋ
ਤੇਉ ਕਛੁ ਦੇ ਤਨ ਹਿ ਲਯੋ। ਪੰਚ ਰੂਤ ਨਿਰਮਤ ਤਨ ਸਾਰੇ। ਜੈ ਕਛੁ ਜਗ ਲਗੇ ਬਿਸਤਾਰੇ।
੫੪। ਤਾਤੇ ਸਕਲ ਦੇ ਕਹੈ ਨਹੀ। ਪ੍ਰਭੂ ਜੈ ਕੋਨ ਬਿਚਾਰੀ ਮਾਹੀ। ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦੇਖੇ ਤੇਏ ਕਾ ਪੁ
ਕਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੂ ਨਹੀ ਅਨੇਕ। ੫੫। ਤਾਤੇ ਪੁਸਨੁ ਕਰੀ ਤੁਮ ਮੇਸੀ। ਬਹੁਤ ਨਿਮਾਹਿ ਕਰੀ
ਜੈ ਜੈ ਸੀ। ਗਮਰੁ ਜੈ ਈਸੇ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰਾ। ਤੇਨ ਪ੍ਰਕਿਤ ਪੁਰਖ ਬਿਸਤਾਰਾ। ੫੬। ਜੈ ਕਛੁ

॥ ਏਸੇ ਸੁਨੀ ਮੇਕੀ ਏ ॥ ਮਨੁ ਮਰੁ ਬੁਧ ਜਗ ਲੈ ਲੀਏ ॥ ਸੋ ਸਬ ਮੇਰੀ ਏ ਲੀਨੀ ॥ ਸੇ ਮੇਰੀ
 ਨਪਰੇਰੀ ਮਾਹੀ ॥ ੫੭ ॥ ਨਾ ਮਰੁ ਪਤੇ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮਾਇ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਮਾਟੀ ਸਾਰ ॥
 ॥ ਤੁਝੇਰੀ ਮਾਇ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਮਾਹੀ ॥ ਸੇ ਮੇਰੀ ਏ ਕਏ ਤਕ ਛੁਨੀ ॥ ੫੮ ॥ ਏ ਤੁਝਿ ਸਟ ਸੇ
 ਏ ਖਕੇ ਕਾਰਣ ॥ ਬੁਧ ਮਧਿ ਨਿਜ ਸੁਖ ਬਿਸਤਾਰਣ ॥ ਲਗੇ ਤੁਰੇਗ ਨਿਸੇ ਏ ਖਲਹੇ ॥ ਤੁ
 ਬ ਸੁਖ ਜਬ ਤੇ ਤਨਿ ਜਲਗਹੇ ॥ ਤੁਝੇਰੀ ਏ ਤੁਝਿ ਸਟ ਸੇ ਏ ਖ ॥ ਏ ਕਏ ਏ ਸੇ ਏ ਨਿਜ ਸੁਖ
 ॥ ਮਰੁ ਤੁ ਮਰੁ ਪੁਸਨ ਬਿਰੰਚ ਹਿਕਰੀ ॥ ਸੇ ਮੇਰੀ ਏ ਆਪ ਨੇ ਪਾਰੀ ॥ ੬੦ ॥ ਬਿਖ ਜਨਿ ਮਾਰਿ ਚਿ
 ਚਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ॥ ਮਰੁ ਬਿਖ ਯਨਿ ਚਿਤ ਹਿ ਏ ਦੁਗਹੇ ॥ ਹੇ ਪਤੁ ਹੁਣ ਹੁਣੇਰੀ ਸਤਿ ॥
 ॥ ਘਰ ਤੇ ਮਾਤੁ ਮਾਗ ਮਸਤ ॥ ੬੧ ॥ ਬਿਖੇ ਚਿ ਤੇ ਏ ਏ ਮਾਹਨ ॥ ਮਤ ਮਰੁ ਮਨਿ ਰੇ ਜ
 ਨਗਹਾ ॥ ਬਿਖ ਜਨਿ ਸੇ ਜਬ ਚਿ ਤਿਲਗਾਵੇ ॥ ਤਬ ਚਿ ਚਿਤ ਤਿਨੇ ਸੁਖ ਪਾਵੇ ॥ ੬੨ ॥ ਤ
 ਬ ਬਿਖ ਅਲਕੇ ਪਿਨ ਨਹਿ ਕਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਹੇ ਕਰ ਮਧਿ ਸਤਰੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਏ ਕਸੇ ਕਮਿ ਲਰਹੇ ॥ ਮੇ
 ਸੇ ਜਨ ਮਜਨ ਮਧੁ ਸਹੇ ॥ ੬੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਾਤੁ ਮਮੇਰੇ ਮੀਸਾ ॥ ਸੇਰੀ ਸਰਵਗਹੇ ਤਨਿ ਸੀਸਾ
 ॥ ਘਰ ਹਿ ਹੁਤੇ ਬਿਖ ਪਰਹੇ ॥ ਮਰੁ ਚਿਤ ਸੇ ਚਿਤ ਵਨਿ ਨਹ ਕਰੇ ॥ ੬੪ ॥ ਬਿਖ ਹੁ ਚਿਤੁ
 ਬਿਰਥਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਪਰੇ ਮਾਧੁ ਕੀ ਮਾਨੈ ॥ ਬੁਧ ਮਰੁ ਪਏ ਕਮ ਬਨਾ ਸੀ ॥ ਹੁ
 ਨਰੁ ਪਏ ਤਨ ਸੁਖ ਗਾਸੀ ॥ ੬੫ ॥ ਮਨ ਮਰੁ ਬੁਧ ਚਿਤ ਮਰੇ ਕਾਰ ॥ ਏ ਦੁਖ ਬਿਖ ਯ
 ਏ ਹ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਏ ਰੁ ਮਰੁ ਪਸਕਲ ਹੈ ਮਾਹਨ ॥ ਰੂਪਿ ਮਾਤੁ ਮਾ ਮਾਧੁ ਬੰਧਾਣਾ ॥ ਮੇ

c

ਗਤਿਕਵਨਜੋਗਨੈ। ਜਾਤੇਤੁਵਨਿਜਰੂਪਹਿਜਾਨੈ। ਤਬਉਪਦਕਉਦੈਬਹੁਪਾਨਾ। ਗੁਣਪਾਸਿ
 ਭਬੈਲੇਭਗਵਾਨਾ। ੨। ਘਰਮਭੁਖਿਪਾਲਦ੍ਰੋਹਨਹਿਜਾਨੈ। ਛੁਮਾਵੈਤਾਮਰੁਸਤਬ
 ਖਾਨੈ। ਨਿੰਦਾਰਹਿਤਦ੍ਰਿਸਤਬਸਮਤਾਂ। ਘਰਉਪਕਰੀਹਿਰਦੈਨਮਮਤਾਂ। ਆਏਕੰਮਿਬੁਧਿਥਿ
 ਰਹੈ। ਗਿੰਦ੍ਰਿਸਤਜਿਤਕੋਮਲਤਾਗੈ। ਸਦਾਚਾਰਿਸਿਗ੍ਰਹਨਹਿਜਾਨੈ। ਸੁਖਮਹਾਰਨਈਗਾਮਾ
 ਨੈ। ਸੀਤਲਹਿਦੈਬਿਚਾਰੈਕਰੈ। ਘਰਮਾਮਾਪਨੈਦ੍ਰਿਸਤਾਪਰੈ। ਸਾਵਧਾਨਮਰਹਿਤਬਿਕਾ
 ਰਾ। ਦ੍ਰਿਸਤਿਸਚੈਸਮਚਰਦਿਨਿਭੁਜੈ। ਏਸੇਭੁਕਤਿਨਿਜਭੁਕਤਕਹਾਵੈ। ਘੀਰਜਵੈਤਦਯਾ
 ਅਸਿਕਾਰਾ। ਸੋਕਮੋਹਿਮਰੁਛੁਪਾਪਿਪਾਸਾ। ਜਗਮਿਤੁਜੀਤੇਖਟਪਾਸਾ। ਆਪੁਮਾਨਮ
 ਪਮਾਨਨਜਾਨੈ। ਅੰਗਨਿਕੋਬਹੁਮਾਲਹਿਠਾਨੈ। ੬। ਜੋਕਈਸਰਨਾਗਤਾਮਾਵੈ। ਤਾਕੋਜੋਤੁਜੋ
 ਰਿਯਾਨਉਪਾਵੈ। ਸਬਕੋਮਿਤੁਸੁਭਾਸੁਭਜਾਨੈ। ਦ੍ਰਿਸਤਿਬਿਸੁਸਕਲਰੂਮਭਾਨੈ। ੭। ਮ
 ਮਾਮਪੀਨਈਨਦੈਰਹੈ। ਸਾਪਨਕੋਬਲਕਦੇਨਗਹੈ। ਸੋਹੀਕੋਕਰਤਾਕਰਿਜਾਨੈ। ਕਬਹੂੰਰੂ
 ਲਨਆਪਾਮਾਨੈ। ਜਦਿਪਿਬੇਦਰੂਪਗਾਏ। ਬਰਦਾਸਮਕੁਲਪਰਮਬਤਾਏ। ਤੋਹਿਬਿਧਿਨਿ
 ਧੇਪਸਭੁਤਜੈ। ਦ੍ਰਿਸਤਿਸਚੈਸਮਚਰਦਿਨਿਭੁਜੈ। ੮। ਏਸੇਭੁਕਤਿਨਿਜਭੁਕਤਕਹਾਵੈ। ਤਾਕੋ
 ਸੀਗਿਭੁਕਤਿਕੋਪਾਵੈ। ਏਸਰੁਕਲਰਹਿਤਸਰਬਾਤਮਾ। ਚਿਦਾਨੰਦਮਯਪੁਰੁਪਗਮਾਤਮਾ। ੯।
 ਗੇਸੇਜਾਨਿਜਾਨਿਮੁਹਿਭੁਜੈ। ਅੰਗਸਕਲਸਿਕਲਪਨਤਜੈ। ਸੋਮੋਰੋਕਹੀਏਨਿਜਭੁਕਤਾ

ਤਾਸੈ ਨਿਤ ਹੁਜੈ ਅਨੁਰਕਤਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਰੁ ਜੇ ਮੇ ਸੋ ਸੋ ਹਿ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਧਰਿ ਮਤੁ ਜੀਤ ਪੀਤਿ ਕੋ
ਠਾਨੈ ॥ ਲੋਕ ਗਿੰ ॥ ਜੇ ਸਕਲ ਪਰਿਹਾਰੈ ॥ ਤੇਜ ਨਿਮੋ ਹਿ ਮਾਪੁ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ੨੨ ॥ ਏਕੁ ਕਤਿ ਨਿਕੋ
ਲਛੁ ਕਹਿ ਮੇ ॥ ਮੇਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹੁਤੇ ਤੇਲ ਹਿ ਮੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪਾਇ ਭੁਕਤਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਭੁਕਤਿ ਪਾ
ਇ ਮਸਚਰੁ ਨਿਮਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਤਾਤੇ ਮੇਰਿ ਚਹੈ ਜੋ ਕੋਈ ॥ ਮਮ ਸਿਤ ਨਿਕੋ ਸੇਵੈ ਸੇਈ ॥ ਮਮ
ਬੀਮੇ ਕਹੈ ਭਗਤਿ ਕੇ ਅੰਗ ॥ ਜਾਤੇ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਸਿਰ ॥ ੨੪ ॥ ਮਮ ਪ੍ਰਿਤਿ ਮਾਮੇ ਮੋ ਕੋ ਭਜੈ ॥ ਮਨ
ਕਰਮ ਬਚਨ ਫਲਾਇ ਕਤ ਜੋ ॥ ਹਿਤ ਸੇਵਰ ਸਪਰਸ ਪਰਿ ਚਰ ਜਾ ॥ ਮਸਤੁ ਤਿ ਮਰੁ ਡੰਡੈ ਤ
ਸਪਰ ਜਾ ॥ ੨੫ ॥ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਬਿਖੇ ॥ ਅਤਿ ਸਰਧਾ ॥ ਮੋ ਬਿਨ ਕਛੁ ਨ ਕਰੈ ਪਲਾ ਅਰਧਾ ॥ ਮੇਰੇ
ਜਨ ਮਕਰ ਮਗੁ ਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੋ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਨ ਅਰੁ ਤਨ ਕੋ ਪੀਛੈ ਜੋ ਤੇ ॥
ਮੋ ਕੋ ਸਕਲ ਸਮਰਥੈ ਤੇ ॥ ਜਨ ਮਾਮਦ ਮੀਆਇ ਜੇ ਪ੍ਰਬਾ ॥ ਬਹੁ ਤਉ ਛਾਹ ਕਰੈ ਤੇ ਸ
ਬਾ ॥ ੨੭ ॥ ਨ੍ਰਿਤਿ ਗੀਤਿ ਮਰੁ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਬਾਜਾ ॥ ਮੰਦਰਿ ਰੂਪ ਬਹੁ ਤਬਿ ਪਸਾਜਾ ॥ ਕਥਾ ਕੀ
ਰਤਨੁ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਚਰਚਾ ॥ ਜਾਗੁ ਵਾਇ ਬਹੁ ਤਬਿ ਪਿਅਰ ਚੰ ॥ ੨੮ ॥ ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਤਭਾ ਤਿਉ
ਛਾਹਾ ॥ ਸਬ ਪੁਰਬ ਨਿਸਬ ਬਿਪ ਨਿਰਬਾ ॥ ਮਬੁ ਗਾਇ ਕਹ ਰਿਧਾ ਮਨਿ ਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਤਭਾ
ਭਿਕਰਿਯੋ ਮਬ ਦਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਕੋ ਮਰਚਾ ਸਿਖ ਗਾਵੈ ॥ ਠੈਰ ਠੈਰ ਪ੍ਰਤਿ ਮਾਪ ਪਗਾਵੈ ॥ ਬ
ਹੁ ਬਿਪਿ ਕਰੈ ਬਾਗੁ ਲਵਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਬਾਨ ਸਹਿ ॥ ਤਉ ਤਿਤੁ ਸਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰਰਿ ਮੰਦਰਿ ਬਹੁ ॥

ਜੇਜਾਨਿਸਕਲਛਿਟਕਾਵੈ ॥ ਆਪੁਹਿਸਿਰਿਏਕਕਰਿਯਾਵੈ ॥ ਜਗਤਸੁਪਨ
 ਸੁਖੰਧਤਿਬਖਾਨੈ ॥ ਤੇਆਚਰਣਬੁਧਿਕੇਮਾਨੈ ॥ ੬੬ ॥ ਗਤਿਨਤੇਪਰੇਆਤਮਾਭੂਪ
 ਸਦਾਏਕਰਸਪਰਮਾਮਨੁਪਾ ॥ ਸਾਤੁਕਰੁਤੇਜਾਗੁਵੈਹੋਈ ॥ ਗਜਸਸੁਪਨਲੁਹੈਸਬ
 ਕੋਈ ॥ ੬੭ ॥ ਸੁਖਧਤਿਤਮਾਸਰੁਣਤੇਆਵੈ ॥ ਮਨੁਅਰੁਬੁਧਿਤਿਤੁਕਥਾਵੈ ॥ ਏਕ
 ਰੂਪਾਮਾਤਮਤਿਤੁਮਾਹੀ ॥ ਸਾਖੀਬੁਤਲਮੇਕਹੁੰਨਹੀ ॥ ੬੮ ॥ ਤਾਤੇਤਿਤੁਗੁਣਨਿਤੇ
 ਨਜਾਰੈ ॥ ਨਿਜਾਨੰਦਮੇਰੁਪਰਮਾਰੈ ॥ ਤਾਤੇਬਿਰਦੈਬਿਰਗਰਾ ॥ ਸਹਜਹਿਛੁਟੈਤ੍ਰਿਗੁਣ
 ਪਸਾਰਾ ॥ ੬੯ ॥ ਏਹਬਿਖੈਬਾਧਯੋਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਤੰਤੋਬੁਧੇਓਠੀਯਹਨਲਾ ॥ ਤਾਤੇ
 ਨਿਜਾਨੰਦਬਿਸਰਾਯੋ ॥ ਕਾਲਮਸਿੰਘਮਾਹੰਦਖਧਾਯੋ ॥ ੭੦ ॥ ਮੇਸੇਜਾਨਤਜੈਅ
 ਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕਦੇਨਕਰੈਸੁਖਨਕੇਪਜਾਲਾ ॥ ਤਿਉਗੁਣਨਤੇਕਰੈਬਿਰਕਤਾ ॥ ਚੋਖੇਪਦਬਾ
 ਪੈਆਸਕਤਾ ॥ ੭੧ ॥ ਤਬਸਹਜੇਮੇਮਾਹਿਸਮਾਵੈ ॥ ਬਹੁਕੰਯੇਹਕਦੇਨਹਿਧਾਵੈ ॥
 ॥ ਅਰੁਜੇਸਕਲਗੀਬਧਿਸਤਰੈ ॥ ਬੇਦਪਰਮਲਲਾਖਿਪਕਰੈ ॥ ੭੨ ॥ ਧ੍ਰਿਤਮਾਹਿ
 ਬਹੁਤਬਿਪਜਾਰੈ ॥ ਧਰਿਜੈਜਾਨਦੈਤਲਹਿਤੁਜਾਰੈ ॥ ਸੇਲਿਤਸੇਵਤਜਾਗਤਜਾਨੈ ॥
 ਤਾਨੰਮੇਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤਬਖਾਨੈ ॥ ੭੩ ॥ ਜੈਸੇਸਯਨਕਰੈਨਰਕੋਈ ॥ ਸੇਵਤਸੁਪਨਿਲੁਹੈਪਨ
 ਸੋਈ ॥ ਬਹੁਤਕਭਾਂਤਕਰੈਬਿਦੁਗਰਾ ॥ ਲੇਨਦੇਨਜਲਧਾਨਅਗਰਾ ॥ ੭੪ ॥ ਬਹੁਕੰਯੇਰੈ
 ਨਭਏਤੇਸੇਵੈ ॥ ਦਿਵਸਭਏਤਿਯੋਹੀਓਠਿਜਦੈ ॥ ਮੇਸੇਸਾਧਿਪਕੇਯੋਦਿਨਬੀਤੈ ॥ ਜਾਗ

ਤਸੇਵਤਸਕਲਬਿਤੀਤੇ ॥ ਬੁਧਕ੍ਰਮੇਵਹੁ ॥ ਮੇਸੀਮਨਾਮਨੈ ॥ ਗਤਹੁਇਨਿਕੀਨਿੰਦੁ
 ਗਨੈ ॥ ਕਦੇਨਸੇਵੈਜਾਗਤਹੈ ॥ ਸਾਦੁਪਾਨ ॥ ਆਲਸਨਗਹੈ ॥ ੧੧ ॥ ਮੇਸੇਕਾਜਾਮਾ
 ਪਨੋਕਰੈ ॥ ਏਗਾਇਕਪਨਕੋਲਹਿਰੈ ॥ ਧਰਿਜਬਈਹਾਂਜਾਗਿਕਰਿਏਖੋ ॥ ਤਦਬਹ
 ਸਕਲਬਿਰਥਾਕਰਿਏ ॥ ਖੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸੇਵਨਿਜਾਗਨਸਬਾਇਵਹਾਗ ॥ ਜਾਕੈਹਿਤਜਾ
 ਗੈਸੇਸਾਗ ॥ ਆਪੁਹਿਸਬਾਮਿਥਾਮਾਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਕਬਹੂੰਭੁਲਿਸਤਿਨਹਮਾਨੈ ॥ ੧੩ ॥
 ਤੇਜੇਹੀਬੇਦਪਰਮਾਆਚਰਣਾ ॥ ਅਰੁਤੇਸੁਖਜਿਨਕੇਹਿਤਕੋਰਣਾ ॥ ਤੇਸਬਸੁਪਨ
 ਰੂਪਬਿਵਹਾਗ ॥ ਧੀਭਿਤਛੋਰੈਸਕਲਪਸਗ ॥ ੧੪ ॥ ਭਰਮਤੇਪ੍ਰਯੋਗਮਭਿਮਾਨਾ ॥
 ਤਾਤੇਬੁਧਸਗਭਟੇਨਾਨਾ ॥ ਤਾਤੇਕਰੈਬੁਧਤਬਿਪਕਰਮਾ ॥ ਸੁਖਨਿਮਤਿਬਿਸਤਾ
 ਰੈਪਰਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਧਰਤੇਸਕਲਬਿਥਾਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਸੁਪਨਜਾਗੁਣਸਮਕਰਮਾਨੈ ॥
 ਜੀਏਹਾਂਇਕਸਕਲਪਸਾਗ ॥ ਏਤਨਕਰਬਰਤਾਵਨਗਾਗ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਖਦੁਖਭੋਗਕ
 ਰੈਅਰੁਜਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿਸੁਖੀਦੁਖੀਕਰਿਮਾਨੈ ॥ ਬੁਧਕ੍ਰਮੇਜਬਹਿਸੁਪਨਕੋਪਾਵੈ ॥ ਬੁਧ
 ਰਬਿਵਹਾਰਨਿਸੇਮਨਿਲਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬਹੂੰਜਾਨੈਸਕਲਪਸਾਗ ॥ ਆਪਾਧਗਸੁਖਦੁ
 ਖਬੰਜਹਾਗ ॥ ਬੁਧਹਿਸੁਖਪਤਿਮਾਂਹਿਸਬਜਾਈ ॥ ਮਨਬੁਧਿਚਿਤਅਹੰਕਾਰਨਕਈ ॥
 ੧੮ ॥ ਤਬਆਤਮਾਨਿਰੰਤਰਹੈ ॥ ਜਾਗੋਸਕਲਬਾਤਜੋਕਰੈ ॥ ਜਿਏਇਏਮਰਮਾ
 ਯੋਗਯੋ ॥ ਜਗਲਗੋਪੀਛੈ ॥ ਅਨੁਭਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੇਆਤਮਾਏਕਰਸਰੈ ॥ ਤਿਹੂੰਕਾਲ

ਕੀਬਾਤਨਕਰੈ ॥ ਏਯੋ ਅਥਿਨਾਸੀ ਆਤਮਏਕਾ ॥ ਦੁਜੈ ਮਾਯਾਂ ਭੇਦਾ ਅਨੇਕਾ
 ੮੬ ॥ ਤੀਨਾ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਹੈ ਮਨਕੀ ॥ ਮਨਮੇ ਆਰਾਏ ਤਨਕੀ ॥ ਤਨ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਣ
 ਜੇਹੈ ॥ ਤੀਨੇ ਗੁਣ ਮਾਯਾਂ ਕੇ ਤੇਹੈ ॥ ੮੭ ॥ ਗਮੇਸੀ ਬਿਧਿ ਨਿਸਚੈ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਨਿਸ
 ਇਨ੍ਹਰਿ ਰਹੈ ਬਿਚਾਰ ਹਿਠੈ ॥ ਸਕਲ ਉਪਾਧਨ ਕੋ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਖੜ੍ਹ ਗੁਣ
 ਅਰੰਕਾਰਾ ੮੮ ॥ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿਮੇ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਦੇਖ ਦੇਨ ਤਜੈ ॥ ਯਗਸਾਰ
 ਜਗ ਰੂਪ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਮਨ ਕੇ ਕ੍ਰਿਤ ਮਿਥ ਜਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ੮੯ ॥ ਜੇ ਏਕ ਨਿਕ ਉਪ
 ਜਤ ਦੇਖੇ ॥ ਅਰੁ ਬਿਨਸਤ ਏਕ ਨਿਕ ਦੇਖੇ ॥ ਜੇ ਏਹੀ ਤਸਕਲ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਪਨ ਸਮਾ
 ਨ ਹਿਰਦੈ ਮੇ ਮਾਨੈ ੯੦ ॥ ਅਗ ਨਿਸਹਤ ਜੇ ਲਕਰੀ ਹੋਈ ॥ ਵਾਲਕ ਲੋਕ ਰਿਫੇਰੇ
 ਕੋਈ ॥ ਅੰਗੁਰਾਂ ਤਿਹੈ ਏਹੀ ਸੋ ਮੰਗੁ ॥ ਬਿਰਧ ਰਚਿ ਚਲ ਲੈ ਜੇ ਨੈਰਾ ੯੧ ॥ ਤਯੇ ਯ
 ਹ ਜਗਤ ਰਹੈ ਬਿਰਲੀ ॥ ਤਾ ॥ ਪਰਿ ਮਤਿ ਚੰਦਲ ਸਕਲ ਅਨਿਤਾ ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਮੇ ਸਬ
 ਆਰਾਜੈ ॥ ਤਿਹੈ ਗੁਣ ਪਇ ਬਹੁ ਭੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸਿ ੯੨ ॥ ਸੀਧ ਰੂਪ ਗੁਣ ਮੇ ਜੇ ਰੋਗੀ ॥
 ਏਯੋ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਿਚਾਰੈ ਜੋਗੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਗਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਾ ਰੋ ॥ ਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਹਿਰ
 ਏਨ ਹਧਾਰੈ ੯੩ ॥ ਤਿਸਨਾਂ ਛੋਡੈ ਨਿਸਚਲ ਰਹੈ ॥ ਮਨ ਬਚਕਰ ਮਕਛੁ ਕਰ ਮਨ ਗਰੈ ॥
 ਏਹੀ ਗੰਗ ਹਿਤ ਬ੍ਰਹਮ ਰਸ ਰੋਗੀ ॥ ਨਿਜਾਨੈ ਦੇ ਮੇਰੇ ਜੋਗੀ ੯੪ ॥ ਗਮੇਸ ਬਿਬੰਸਾ ਨਿਸ
 ਬਤਿ ਯਾਗੈ ॥ ਨਿਹਚਲ ਹਿਰਦੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੁਗਰੈ ॥ ਸੋ ਜੋ ਰਹੈ ਏਹੀ ਮਾਰੀ ॥ ਤੁਧੁ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
 ਛੰਦ ਮੁਕਤੀ ॥
 ਪੰਨਾ ੧੦੫ ॥

ਛੰਦ ਮੁਕਤੀ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤਰੁ ਦੇਹੁ ਜਾਇ ਕਰੂੰ ਆਵੈ ॥ ਬੈਠੇ ਉਠੇ ਪਿਛੇ ਅਰੁ ਖਾਵੈ ॥ ਅੰ
 ਰੈ ਕਛੁ ਕਰੈ ਬਠੈ ਜਾਗਾ ॥ ਘਰ ਸੋ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ਸਾਗਾ ॥ ੬੬ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਮਾਧੀ ॥
 ਦੇਹਾਇ ਕਕਛੁ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਤਨਿ ਬਸਤ੍ਰ ਨਿਪਰੈ ॥ ੬੭ ॥ ਜੋ ਤਨ ਬਸਤ੍ਰ ਨਿਜਾਨੈ
 ਨਾਹੀ ॥ ਖੂਬੋ ਬੈਧੇ ਤਾ ਤੇ ਨਹ ਜਾਹੀ ॥ ਕਰਮ ਰਹੈ ਯਾ ਤਨ ਕੋ ਜੋਲੈ ॥ ੬੮ ॥ ਸਹਤ ਇੰਦ੍ਰਿਯ
 ਨਿਬਰਤੈ ਤੋਲੈ ॥ ਕਰਮ ਹੀ ਤਾ ਕੋ ਤਨ ਕੋ ਪੈਖੈ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋ ਨਿਤ ਸੰਤੋਖੈ ॥ ਜੋਗੀ ਬ੍ਰਹਮ
 ਮਾਹਿ ਬਿਰਹੈ ॥ ਦੇਹਾਇ ਕਕੀ ਸੁਪਨ ਲਹੈ ॥ ੬੯ ॥ ਜੋ ਸੋ ਸੁਪਨ ਦੇਖਿ ਕਰਿ ਜਾਗੈ ॥ ਤਾ ਸੁ
 ਪਨਾਂ ਸੋ ਨਹ ਅਨਾਹੈ ॥ ਤੈ ਸੋ ਮੋਹਿ ਨਿਜਾ ਤੇ ਜਾਗੈ ॥ ਕਹੂੰ ਨ ਲਿਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਅਨੁਗਾਰ ਜੋ ॥ ੭੦ ॥
 ਦੇਹ ਸਹਤ ਬ੍ਰਹਮ ਹਿਮਿ ਲਗੈ ॥ ਬੁਢ ਕੋ ਸਕਲ ਬੀਜ ਤਿਨਿ ਦਯੈ ॥ ਸੋ ਬੁਢ ਕੋ ਬੁਢੇ
 ਨਹ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲੈ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ੭੧ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੇਹਿ ਆਇ ਬਿਮਤਾਗਾ ॥ ਬੁ
 ਰਮ ਕਰਿ ਤਜੈ ਤਿਹੁ ਹੁਮੇ ਸਾਗਾ ॥ ਤਿਹੁ ਹੁਮਾ ਅਤੀ ਤੁਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਸੇਵੈ ॥ ਬਿਖਯ ਨਿਕੋ ਕ
 ਛੁਨਾਵਨ ਲੇਵੈ ॥ ੭੨ ॥ ਬਿਖਯ ਚਿਤਿ ਦੇਉ ਰਹਮ ਜਾਨੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਾਹਿ ਰਹਿ ਦੁਨੈ ਗੁਨੈ
 ਸਕਲ ਅਤੀ ਤਾ ਮਾਧ ਕੋ ਦੇਖੈ ॥ ਸਬ ਪਟਿਏ ਕਦੇ ਤਨ ਲੇਖੈ ॥ ੭੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੁਆ ਪਟੇ ਕ
 ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਦੇਤੁ ਬੁਢ ਕ ਬਹੁ ਨਿਗਮਾਨੈ ॥ ਨਿਸਇਨੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰੈ ॥ ਘਰ ਬਲ
 ਮੋਹੈ ਉਰੇ ਮੋਧੈ ॥ ੭੪ ॥ ਅਮਾ ਅਪੀਨ ਨਿਰੰਤਰ ਰਹੈ ॥ ਯਾ ਬਿਪ ਜਗਤ ਬੀਜ ਸਬ ਦਹੈ ॥
 ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਰਿਨੁ ਰੁਵੈ ਮੇ ਆਵੈ ॥ ੭੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪੈ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਵੈ ॥ ੭੬ ॥ ਯਹ ਮੇਤੁ ਮਸੇ

ਕਯੋ ਬਿਚਾਰਾ ਸਾਂਖਰੁ ਜੋਗ ਸਕਲ ਕੇ ਸਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਰੁਝ ਮਤੋ ਅਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਰਿ
 ਹਾਏ ਮੇਰੇ ਮਾਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਰਿਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੁ ਜੀ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਸੁ ਰਿਤ ਨ ਪਾਕੀ ॥ ਮੇਰੇ ਬੁਧ
 ਸਕਲ ਕੇ ਈਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਅਨੀਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਂਖਰੁ ਸਤ ਤੇ ਜਤ ਪੁਜੇਗਾ ॥ ਪਿਯਸਾ ਮ
 ਦ ਮਸੀਕਿ ਰਤਿ ਭੋਗਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਸ ਤੁਜ ਹਾਂ ਲੈ ਸਾਰਾ ॥ ਤੇ ਸਮ ਸਤ ਮੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤੁਤੇ ਜੋ
 ਮਮ ਸਹਾਇ ਆਵੈ ॥ ਉਤ ਮਬ ਸਤ ਸਕਲ ਸੇਧਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਬਹੁ ਸਾਧ ਉਗਾਏ ॥ ਤੇਰੇ ਕੇ
 ਸੁਖ ਕੋ ਲੈਐ ॥ ੨੯ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਗੁਣ ਪਰ ਸਬ ਗੁਣ ਸੇਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਰਪੇਛ ਸਕਲ ਚਿਤ ਦੇਵੈ ॥ ੩੦ ॥
 ਛਨ ਚੌਰੋਂ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਸਬ ਕੋ ਰਿਤ ਸਬ ਕੋ ਆਪਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸਬ ਉਪਜਾ ਉਸ ਬ
 ਪੁਰਖਾ ਲੈ ॥ ਸਬ ਪੈਖੋ ਸਬ ਸਿਕਟ ਟਾਲੈ ॥ ਤੁਤੇ ਮੇਰੇ ਰਿਤ ਜੇ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੀ
 ਸਹਾਇ ਜਾ ਆਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਸਹਾਇ ਗਤਿ ਕੋ ਬੇਗ ਉਪਾਰੈ ॥ ਆਪ ਮਿਲਾ ਉਭਰੁ ਯਤਾ
 ਰੈ ॥ ਤੁਤੇ ਸਬ ਤਜਿ ਮੇਰੇ ਭੁਜੈ ॥ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਜਗਤ ਭੈ ਤਜੈ ॥ ੩੩ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਮਮ ਪੁ
 ਜਾ ਕਰੀ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਅਸੁ ਤਿ ਬਿਸਤਰੀ ॥ ਮੇਰੇ ਰੁਜਨ ਹਿਰਾਏ ਮੇਰੇ ਪਾਕੀ ॥ ਮੇਰੇ ਸਕ
 ਲਤ ਕਾਲ ਨਿਵਾਕੀ ॥ ੩੪ ॥ ਆਪੁ ਕਿਰਤਾਰ ਬੁਕਰਿ ਤਿਨ ਮਾਨੀ ॥ ਦ੍ਰੇਤ ਭਾਵਤ ਜਿ ਬੁ
 ਗਮ ਪਛਾਨੀ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੇ ਅਸੁ ਤਿ ਕਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬੁਧ ਮਾ ਕੇ ਦੋਖ ਤ ਆਗੇਰੀ ॥ ੩੫ ॥
 ਸਬ ਰਿਨ ਕੇ ਆਨੰਦ ਬਧਾਏ ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਅਪਨੇ ਪਾਮ ਸਿਧਾਏ ॥ ਤਤੇ ਉਪਦ੍ਰਵ
 ਹਤੁ ਮਜਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਨੇ ਪਰਮ ਭਾਗ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸਨਕਾਦ ਨਿਸਮ ਤੁਮ ਕੀਏ ॥ ਤੇ

ਉਪਦ੍ਰਵ ਮੇਰੇ ਰਿਤ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਚਾਰੁ ਜੀ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਸੁ ਰਿਤ ਨ ਪਾਕੀ ॥ ਮੇਰੇ ਬੁਧ
 ਸਕਲ ਕੇ ਈਸਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਅਨੀਸਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਂਖਰੁ ਸਤ ਤੇ ਜਤ ਪੁਜੇਗਾ ॥ ਪਿਯਸਾ ਮ
 ਦ ਮਸੀਕਿ ਰਤਿ ਭੋਗਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਸ ਤੁਜ ਹਾਂ ਲੈ ਸਾਰਾ ॥ ਤੇ ਸਮ ਸਤ ਮੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਤੁਤੇ ਜੋ
 ਮਮ ਸਹਾਇ ਆਵੈ ॥ ਉਤ ਮਬ ਸਤ ਸਕਲ ਸੇਧਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਬਹੁ ਸਾਧ ਉਗਾਏ ॥ ਤੇਰੇ ਕੇ
 ਸੁਖ ਕੋ ਲੈਐ ॥ ੨੯ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਗੁਣ ਪਰ ਸਬ ਗੁਣ ਸੇਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਨਿਰਪੇਛ ਸਕਲ ਚਿਤ ਦੇਵੈ ॥ ੩੦ ॥
 ਛਨ ਚੌਰੋਂ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ਸਬ ਕੋ ਰਿਤ ਸਬ ਕੋ ਆਪਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸਬ ਉਪਜਾ ਉਸ ਬ
 ਪੁਰਖਾ ਲੈ ॥ ਸਬ ਪੈਖੋ ਸਬ ਸਿਕਟ ਟਾਲੈ ॥ ਤੁਤੇ ਮੇਰੇ ਰਿਤ ਜੇ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੀ
 ਸਹਾਇ ਜਾ ਆਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਸਹਾਇ ਗਤਿ ਕੋ ਬੇਗ ਉਪਾਰੈ ॥ ਆਪ ਮਿਲਾ ਉਭਰੁ ਯਤਾ
 ਰੈ ॥ ਤੁਤੇ ਸਬ ਤਜਿ ਮੇਰੇ ਭੁਜੈ ॥ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਜਗਤ ਭੈ ਤਜੈ ॥ ੩੩ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਮਮ ਪੁ
 ਜਾ ਕਰੀ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਅਸੁ ਤਿ ਬਿਸਤਰੀ ॥ ਮੇਰੇ ਰੁਜਨ ਹਿਰਾਏ ਮੇਰੇ ਪਾਕੀ ॥ ਮੇਰੇ ਸਕ
 ਲਤ ਕਾਲ ਨਿਵਾਕੀ ॥ ੩੪ ॥ ਆਪੁ ਕਿਰਤਾਰ ਬੁਕਰਿ ਤਿਨ ਮਾਨੀ ॥ ਦ੍ਰੇਤ ਭਾਵਤ ਜਿ ਬੁ
 ਗਮ ਪਛਾਨੀ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੇ ਅਸੁ ਤਿ ਕਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬੁਧ ਮਾ ਕੇ ਦੋਖ ਤ ਆਗੇਰੀ ॥ ੩੫ ॥
 ਸਬ ਰਿਨ ਕੇ ਆਨੰਦ ਬਧਾਏ ॥ ਤਬ ਮੇਰੇ ਅਪਨੇ ਪਾਮ ਸਿਧਾਏ ॥ ਤਤੇ ਉਪਦ੍ਰਵ
 ਹਤੁ ਮਜਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਨੇ ਪਰਮ ਭਾਗ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸਨਕਾਦ ਨਿਸਮ ਤੁਮ ਕੀਏ ॥ ਤੇ

ਈ ਬਚਨ ਤੁਮਹੇ ਦੀਏ ॥ ਤਾਤੇ ਇਹੋ ਗੁਣ ਉਰ ਪਾਰੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨ ਸਬ ਦੇ ਤਨਿ ਵਾਰੋ ॥ 2
 2१ ॥ ਅਮਾ ਅਪੀਨ ਸਦਾ ਈ ਰਹੋ ॥ ਏਨੀ ਸਕਲ ਬਾਸਨਾ ਵਰੋ ॥ ਅਮੇ ਸੇਵੈ ਨਿਜ ਪਦ ਕੋ ਪੈਰੋ ॥
 ਤਾਤੇ ਜਗਤ ਬਹੁ ਰਨਹੋ ॥ ਮੇਰੋ ॥ 2२ ॥ ਏਨ ਉਪਦੇਸੈ ਕਯੋ ਪਰਮ ਗੁਣ ਨਿਜ ਜਾਂ
 ਰਾ ॥ ਏਨ ਕਿ ਗੁਣ ਨਿਜ ਪਦ ਲੈ ਛੂਟੈ ਸਬ ਸਿਜਾਰਾ ॥ 2२२ ॥ 2४२ ॥ 2८८ ॥

ਅਮੇ ਸੰਸਾਰਿ ਰਿਜੀ ਕੋ ਛਾਨਿ ॥ ਗੁਰ ਤਰਿ ਪਾ
 ਰਕ ਰੁਮ ਸਬ ਗੰਨਾ ॥ ਏਨ ਉਪਦੇਸੈ ਦੁਰ ਕਰ ਉਰ ਪਰੀ ॥ ਧਰਿ ਕਛੁ ਪ੍ਰਸਨ ਕਿਰਨ ਸੇਕ
 ਹੀ ॥ 2॥ ਧਰਮ ਦੁਆਲੇ ਦੁਆਨਿ ਪਦੇ ਦਾ ॥ ਮੇਰੇ ਬਦੇ ਬਤਾਵੈ ਰੇਵਾ ॥
 ਕੁਕਤਿ ਤੇ ਪਈ ਮੇਰੇ ਦੁਰਦਾ ॥ ਛੂਟੈ ਜਗਤ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥ 2॥ ਧਰਮ ਬਏ ਕਪਰ
 ਸਨ ਕੇ ਕਰੋ ॥ ਮੇਰੇ ਯਾਂ ਸਿਏ ਹਰਿ ਦੁਰੀ ॥ ਸੇਬੁ ਬਿਧਿ ਸੁਤਿ ਸੁਮਿਤ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇਤੋ ਬਹੁ ਸਾਧ
 ਨਿ ਨਿਬਖਾਨੈ ॥ 3॥ ਮੁਕਤ ਹੋਤ ਬਹੁ ਪੰਥ ਨਿ ॥ ਕਰੋ ॥ ਅਮਰ ਤੇ ਹਿ ਬਹੁ ਤੇ ਮਿਲਨਹੋ ॥
 ਤਾਤੇ ਤੇ ਉਪੀਥਾ ਮੇਰੇ ॥ ਕੁਕਤਿ ਸਮਾਨ ਕੇ ਕਛੁ ਬਿਸੇਖ ॥ ਜਾਜਾ ਪੰਥ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪੁਰਖੇ
 ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਜੇ ਰੂਪ ਸਾਗਰ ਨਹਿ ਅਯੋ ॥ ਸੇ ਸੇ ਪੰਥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰੋ ॥ ਮੇਰੀ ਸਕਲ ਮੁਖ
 ਤਾਂ ਦੁਰੀ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਏਨ ਦੂਜੇ ਨਹ ਕਰੋ ॥ ਗੁਣ ਲੈ ਸੇ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹੈ ॥ ਉਪਦੇਸੈ
 ਸੀ ਪੁਛੀ ਬਾਨੀ ॥ ਤਬ ਉਤਰ ਕੀਤਿ ਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੬ ॥

ਉਪਦੇ

ਕਲਪਸਮਯਜਬਬੁਝੈਗੇਤਬਯਤਤੁਲੀਨਦੈਕਯੋਪਨਮੇਸਿਸਿਸੋਮੇਯ
 ਹਰਨਾਗਬੁਝਮਸਿਸੁਤਤਤਬਖਾਨਾਗਪਸੇਈਸੁਤਪੁਨਿਬੁਝਮਪਛਾਟੈਯੋਭਿ
 ਗਾਇਕਸੁਦੁਮਨਉਪਏਯੋਸਾਤਮਗਰਿਖਭਿਗਜਿਨਆਇਗਮਰੁਦੁਮਨ
 ਜੋਮਲੁਇਤੁਨਿਅਸੁਨਿਤੇਯਗਬਿਸਤਾਗਨਾਨਾਬਿਪਕੇਰੇਦਾਮਧਾਗਸੁਰ
 ਨਰਅਸੁਰਸਿਪਰੀਪਰਬਾਬਿਦੁਜਾਪਰਜਘਾਦਕਸਰਬਾ ੬। ਸੰਪਤਦੀਪਨਰ
 ਬਹੁਪੁਕਰਾਗਿਨਰਗਾਦੁਪੁਕਾਇਮਧਾਗਸਤਰਜਤਮਤਿਨਕੀਉਤਪਤਿ
 ਤਾਤੇਬਹੁਬਿਪਰੁਈਪੁਕਿਰਤਾ ੭। ਤਿਨਤੇਰੇਬਹੁਤਬਿਪਰੇਦਾਤਿਨਤੇਸੇਈ
 ਜਾਨੈਬੇਦਾਬੇਦਤਤਸੇਕਤਹੁਕਯੋਆਪਸੁਰਾਵਸਮਾਨਤਿਨਕਯੋ ੨੧।
 ਅਯੋਜਯੋਤਿਨਕੇਰੇਸੁਰਾਵਾਤਯੋਤਯੋਜਾਨਯੋਸੁਤਿਕੇਰਾਵਾਤਯੋਹੀਤਯੋ
 ਆਚਰੁਨਿਕਰੈਤਯੋਤਯੋਆਪਸੁਮਿਤਬਿਸਤਰੈ ੨੨। ਪਰੰਪਰਾਯੋ
 ਤਿਨਤੇਹੋਵੈਤੇਤਿਨਕੇਕਿਤਸੁਮਿਤਯੋਵੈਤਿਨਤੇਆਪੁਕਰੈਬਹੁਰੀਸ
 ਨਾਨਾਗੁਤਚਲਾਵੈਪੰਥਾ ੨੩। ਐਸੀਬਿਪਓਧਯੋਪਾਖੰਡਾਗਾਨਰਪ
 ਰਸਹੋਹਿਸਤਖੰਡਾਗਮਮਾਯਾਕਰਿਮੋਹਤਰੇਦੇਤਾਤੇਤਤਪੰਥਨੁਜੈਵੈ॥
 ੨੪। ਗਮਪਨੀਅਖਨੀਰੁਚਮਨੁਮਾਨਾਕਰੈਕਰਮਅਰੁਗਾਥੇਗਾਨਾਨਾ

ਬਿਪਸਾਪਨ ਨਿਸੁਨਾਵੈ। ਤਿਨ ਤਿਨ ਤੇ ਕਲਾਜਾਨ ਬਤਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਏਕੈ ਬਹੁ ਬਿਪ ਪਰਮ
 ਨਿਰਾਖੈ। ਤਿਨ ਤੇ ਕੁਛੁ ਮੁਕਿ ਕੋ ਅਖੈ। ਏਕੈ ਕਹੈ ਜਸ ਹਿ ਬਿਸਤ ਰਿਏ। ਜਾਤੇ ਸਕਲ
~~ਸੁਖ~~ ਦੁਖ ਨਿਤੇ ਤਰੈ ॥ ੨੬ ॥ ਜਾਕੈ ਜਸ ਯਾ ਜਗ ਮੇਜੈ ਲੈ। ਸਿਨ ਰਹੈ ਸੁਗ ਮੇ ਤੈ ਲੈ।
 ਏਕਈ ਹਕਾਮ ਬਖਾਨੈ। ਅਗੈ ਸੁਗ ਨ ਰਕਨ ਰਿਜਾਨੈ ॥ ੨੭ ॥ ਜੋ ਤਨ ਇਹ ਕਹੈ ਭੋਗ ਨਿ
 ਕੈ। ਏਹੀ ਹੋਵੈ ਤਿਸਾਇ ਤਾਤ ਨਿਕੈ। ਅਗੈ ਸੁਖ ਦੁਖ ਲਹੈ ਨ ਕੋਈ। ਤਾਤੇ ਭੋਗ ਕਰੈ ਸਬ ਕੋ
 ਈ ॥ ੨੮ ॥ ਮੇਸੇ ਗੀ ਬਕਹਿ ਭਗਮਾਵੈ। ਪਰਮ ਹਾਇ ਕੀਖ ਬਹੁ ਲਪਾਵੈ। ਏਕ ਕਹੈ ਸਮਾਦਮ
 ਅਰੁ ਸੰਤਿ। ਦੁਸੈ ਸਾਪਨ ਸਕਲ ਅਸਤਿ ॥ ੨੯ ॥ ਜੋ ਗੀ ਬਬੁ ਸਾਂਖ ਬਖਾਨੈ। ਤਿਨ
 ਤੇ ਮੁਢ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਜਾਨੈ। ਸਾਮਰੁ ਦਾਮਦੀ ਰੁ ਅਰੁ ਭੇਦਾ। ਇਨ ਕੋ ਗਹੈ ਏਕ ਪਦਿ ਬੇਦਾ ॥ ੩੦ ॥
 ਨਾਇ ਸਹਤ ਸਬ ਉਦਿ ਮਕਰੈ। ਉਤਮ ਪਰਮ ਜਾਨ ਉਰ ਪਰੈ। ਦਾਨ ਭੋਗ ਉਤਮ ਕਰਿ ਭਾਖੈ।
 ਏਹੈ ਮੁਕਤਿ ਸਾਪਨ ਕਰਿ ਗਾਖੈ ॥ ੩੧ ॥ ਏਕੈ ਜਗ ਦਾਨ ਤੰ ਪਗਹੈ। ਏਕੈ ਜਮ ਨਿਯਮ ਨ ਸਿਗ
 ਹੈ। ਏਕੈ ਤੀਰਥ ਬੁਤ ਮਨ ਪਰੈ। ਕਹੈ ਕਹਾ ਲੈ ਬਹੁ ਬਿਪ ਕਰੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਸੁਗਾ ਆ
 ਇਕ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਛੀਨ ਭੁਏ ਈਹਾ ਛਿਰਿ ਆਵੈ। ਬਹੁ ਕੋ ਜੀ ਚ ਜੋ ਨਿਬਹੁ ਲਹੈ। ਨ
 ਰਕ ਨਿਮੇ ਕੋਈ ਜੁਗ ਰਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਅਰੁ ਜਬ ਰਹੈ ਸੁਗ ਰਹੀ ਮਾਂਗੀ। ਤਬ ਬਹੁ ਕਛੁ ਸੁਖ ਪਾਵੈ
 ਨਾਹੀ। ਕਾਮ ਕੋ ਪਨੀ ਦੁਆ ਅਪਮਾਨਾ। ਰਾਗ ਦੋਖ ਇਰਖਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਇਤਾ ਆ
 ਇਕ ਨਿਗਮੋ ਨਿਤ ਰਹੈ। ਤਾਤੇ ਕੋ ਨ ਭੁਤ ਸੁਖ ਲਹੈ। ਭੁਕਿ ਬਿਨਾ ਬਿਪ ਲੈ ਕਹਿ ਜਾਵੈ।

ਕਲਤਗਾਉਹੁਤੇਹੁਹਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਤਾਤੇਉਪਦੁਰਮਹੈਸਾਗਾਸੁਖਮਮਚਰਣਿਨਿਕੇਅਧਾ
 ਰਾਗਿਨਿਮੇਰੇਚਰਣੁਨਿਚਿਤਪਕੀਸਾਪਨਸਾਪੁਸਕਲਪਰਹਕੀਤਿਨਕੋਓਪਦੁਜੇ
 ਸੁਖਹੋਈਸੇਸੁਖਕਹੈਨਪਾਵੈਕੋਈਸੇਸੁਖਕਹੈਜਨੁਜੇਨਹਅਵੈਸੇਈਪੈਸਾਨੈਜੇ
 ਪਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਸੇਪਾਵੈਜੇਮੇਸਮਹੈਗਮੋਰਸਕਲਮਾਸਕੋਤੁਜਾਗੈਮਮਅਪੀਨਨਿ
 ਰੰਤਰਹੈਗਦੂਜੀਸਕਲਕਾਮਨਾਦਹੈ ॥ ੨੭ ॥ ਸਕਲਬਸਤੁਕੋਕੀਨੋਤੁਜਾਗਾਗਮੰਤੁਕਰ
 ਣਖਰੋਬੈਗਗਾਸਮਦੁਸੀਨਿਤਿਸੀਤਲਓਤਾਮਮਚਿਤਦੁਨਦਿਦੁਹਿਦੈਬਿਤਾ ॥
 ਤਾਕੋਦਸੇਇਸਾਸੁਖਰੂਪਾਸੇਸੁਖਜੇਅਤਿਪਰਮਾਮਨੁਪਾਜੇਜਨਮੇਰੇਸੁਖਕੋਜਾਨੈ ॥
 ਤਾਕੋਮਨਿਕਤਹੈਨਹਮਾਨੈ ॥ ੨੮ ॥ ਤਾਕੇਸਬਅਪੀਨੈਰਹੈਪਰਿਸੇਮੇਬਿਨਕਛੁਨਗ
 ਹੈਗੁਰਮਲੋਕਕੋਕਦੇਨਲੇਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਦੁਲੋਕਪਲਚਿਤਨਦੇਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਸਬਭੁਰਾਜਨੈਨ
 ਨਹਿਦੇਖੇਸਪਤਪਤਾਲਸੁਖਨਿਤਿਦੁਲੇਖੇ ॥ ਜੋਗਸਿਧਆਫਮਾਇਕਾਮਾਟਾ
 ॥ ੩੧ ॥ ਜੋਗੀਜਨਿਹਿਤਸਾਪੈਕਾਟਾ ॥ ਤਿਨਹੈਕੋਕਬਹੁੰਨਹਲੇਈ ॥ ਮਾਧੁਰੀਤੇਨਿਤ
 ਜੇਵੈਤੇਈ ॥ ਮੁਕਤਿਨਿਕਟਹੀਰਹੈਸਦਾਈ ॥ ਪਰਿਮੇਰੇਜਨਛੁਵੈਨਕਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਮੇ
 ਹੀਏਕਸਦਾਪਿਯਤਾਕੋ ॥ ਸਮਚਰਣੁਨਿਚਿਤਗਤੁਜਾਕੋ ॥ ਤਾਹੀਤੇਮੇਰੇਪਿਯਜੇ
 ਈ ॥ ਤਾਬਿਨਮੇਰਨਹਿਪਿਯਕੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਤੁਜੇਮੇਰੇਸੁਤਬਿਪਨਹਿਪਿਯਗੈ ॥ ਨ
 ਹਿਸੇਕਰਜੇਰੂਪਹਮਾਰੈ ॥ ਨਹਿਪਿਯਤੁਜੇਸੇਕਰਖਦੁਭਾਈ ॥ ਸੀਅਰਪੀਗੀਤੁਜੇ

ਨਹਿਸਾਈ ੩੫। ਯੋਨਹਿ ਪ੍ਰਿਯਮੇਰੋ ਨਿਜ ਦੇਹਾ ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਸੇਧਰ ਮਸੇਨੇਹਾ ਤੁਮ ਸੇਰੁਕ
 ਤਿਮਹਾ ਪ੍ਰੇਯਮੇਰੋ ਤੁਕੇਰੋ ਨਿਰੰਤਰ ਨੇਹੇ ੩੬। ਇਛਾ ਹਰਤਰ ਸੀਤਲ ਹਿਰਦੈ ਸਬ ਨਿ
 ਰਬੈਰ ਸਬ ਨਿਪਰਾਪੁ ਹਿਦੈ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟ ਦੇਖੇ ਸਬ ਮਾਯਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਤੋ ਪਲ
 ਨਾਹੀ ੩੭। ਮੇਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਿਥੇ ਮੇਯੋ ਕ ਕੋ ਜੋ ਗਤਿ ਗੁਣ ਪਾਂਸਬੀ ਪਨਾ ਬਿਸਤ ਕੀ ਪਰਿਤਾ
 ਕੋ ਮੇਸੇ ਬਲਗੁਰੀ ਕਾਟੀ ਮਾਯਾ ਸਕਤਿ ਹਮਾਰੀ ੩੮। ਏਤੈ ਪਰਸਬਾ ਮੈ ਗੁਣ ਤੁ
 ਜੋ ਗੁਣਿ ਸਟਾ ਮਾਇ ਮਚਰਣ ਨਿਭੁ ਜੋਗਾ ਅਹੁ ਸਬ ਸੁਖ ਤਾ ਕੇ ਬਸ ਰਹੈ ਸੇਤ ਜਿ
 ਮੋਇਨ ਕਛੁ ਨ ਹਰਾਹੈ ੩੯। ਬਹੁਤ ਨਿਕੇ ਭਵ ਬੀਪ ਨਿਦੈ ਨਾਵ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਮੇ
 ਰੋ ਕਰੈ ਗਤਿ ਨਿਕੋ ਮਚਰਨ ਨਿਲਿਜਾਵੈ ਸਦਾ ਸਬਨੁ ਤੇ ਆਪ ਛਿਪਾਵੈ ॥
 ੪੦। ਅਹੰਕਾਰ ਮਮਤਾ ਨਹਿ ਮਾਨੈ ਸੇਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੇ ਨਹਿ ਜਾਨੈ ਗੁਣਾ ਤੀਤਤਾ ਜਨ
 ਕੇ ਪਾਛੈ ਯਹ ਤਨ ਪਰੇਠਿ ਰੋਮੇ ਮਾਛੈ ੪੧। ਸਾਤ ਕਾਗੁਣ ਪਾਰੀ ਯਹ ਦੇਹਾ ਕਰੋ ਤਾ
 ਚਰਣ ਨਿਖੇਗਾ ਨਿਗਕਿ ਚਨਤ ਨਹੀ ਨਹਿ ਰਕਤਾ ਮੇਰੀ ਸਿਨਿਤੁਰੀ ਮਨੁ ਰਕਤਾ ੪੨
 ਸੀਤਲ ਹਿਦੈ ਬਿਗਤਾ ਮਭਿ ਮਾਨਾ ਗੁਣ ਪਾਵਿਤ ਸਬ ਦੇਖ ਸਮਾਨਾ ਕਾਹਿ ਕਾ ਮਚ
 ਲੈ ਨਹਿ ਬੁਝਿ ਮੇਰਿ ਸੇਵਾਈ ਮਾਤਿ ਸੁਧਾ ਸੁਕਤਿ ਹੀ ਤੇ ਨਿਤ ਨਿਸਪੇਹ ਰਹੈ ॥
 ਤੇਜਨ ਮੇਰੇ ਸਖ ਕੋ ਲਹੈ ਤਾ ਸੁਖ ਕੋ ਸੁਖ ਜਾਨੈ ਤੇਈ ਮੇਰੇ ਸਕਸ ਸਮੁਝੈ ਨਹਿ ਕੇ
 ਈ ੪੪। ਨਿਸਪੇਹ ਜਨ ਨਿਸਪੇਹ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸਪੇਹ ਵੀਤ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨਾ ਮਾਵੈ

ਬਿਖਜਨਿਕੇਬਸਮਾਨਵਰੇਈ। ਗਇੰਦੁਤਜੀਤਸਕੇਨਹਿਕੋਈ। ੪੫। ੭੫ਗਮਪੀਨ
 ਰੇਇਮਮਜਬਹੀ। ਬਿਖਜਾਂਕਛਨਸਕੇਕਰਿਤਬਹੀ। ਬਿਖੇਸਤਮੇਸਕਸੁਨਿਵਾਰੀ।
 ਗਮਾਧਮਿਲਾਓਬੁਢੁਭੁਟਾਟਾਰੀ। ੪੬। ੭੫ਵਕਪ੍ਰਗਟਕਕੀਲੈ। ਮਸਮਾਹੋਇਧੁਓ
 ਡਕਰੇਸਬਰੁਸਮਾ। ਤੁਯੋਮਮਭੁਕਿਪ੍ਰਗਟਸੋਰੇਈ। ਜਾਰੇਧਾਪਰੇਨਹਕੋਈ। ੪੭।
 ਬਹੁਰਿਪਥਕੇਨਿਕਟਿਨਾਮਾਵੈ। ਭਗਤਿਪ੍ਰਤਾਪਮੇਹਿਜੋਪਾਵੈ। ਸਾਧੈਸਿਧਜੋਗਮ
 ਸੰਟਾਗ। ਬਹੁਬਿਪਜਗਹੋਹਿਜੋਸਾਂਗ। ੪੮। ਸਾਂਖਜਬਿਚਾਰਸਕਲਜੋਜਾਨੈ। ਬੇਦ
 ਘਟੈਦੇਵੈਸਬਦਾਨੈ। ਤੁਧਹਿਕਰੈਇੰਦ੍ਰੀਯਮਨਬਾਧੈ। ਮੇਰਸਕਲਪਰਮਨਿਕੋ
 ਸਾਧੈ। ੪੯। ਤੁਧਮੇਹਿਕਦੇਨਹਿਪਾਵੈ। ਭੁਕਿਮੇਹਿਤਤਕਮਿਲਾਵੈ। ਏਕਕੁਕਤਿਮੋਕੋ
 ਬਸਕਰੈ। ਦੂਜੈਤੋਮਤਿਅੰਤਰਪਰੈ। ੫੦। ਸੋਰਪਾਂਸਹਤਕਰੈਮਮਭੁਕਿ। ਤੁਸੀਮੇਰੀਅ
 ਤਿਅਸਕਤਿ। ਮੇਰਬ੍ਰਹਮਾਇਸਕਲਕੋਈਸਾ। ਮੇਰਿਨਾਮੈਰੈਸਕਲਮਨੀਜਾ। ੫੧।
 ਮਸੀਮੇਕੁਤਨਿਕੋਆਪੀਨਾ। ਤੇਮੇਸੀਜਯੈਜਲਸੇਮੀਨਾ। ਜੇਚੈਡਾਲਕੁਕਤਿਮੇਆਵੈ।
 ਤਾਹੀਤਨਨਿਗਮਲਤਾਪਾਵੈ। ੫੨। ਬਰਦੁਆਸਮਸਬਬੰਧਕਰੈ। ਤਾਪਦਰੇਦੁਸੀ ਨ
 ਸਪਰਿਪਰੈ। ਤੀਨੋਰੁਦਨਸਦਾਬਸਤਕੈ। ਮੇਰੀਭਗਤਿਬਿਗਜੇਜਾਕੈ। ੫੩। ਬਿਦੁਜਾਂਧ
 ਦੈਪਰਮਬਰੁਕਰੈ। ਜੀਵਦੁਜਾਬਹੁਬਿਪਬਿਸਤਰੈ। ਸਤਿਵੰਤਅਰੁਦਿਦੁਸੀਤੋਖਾ
 ਕਬਹੂੰਕਹੂੰਕਰੈਨਹੀਰੋਧ। ੫੪। ਕਸਟਸਹਤਪ੍ਰਗਟਤਪਸਾਧੈ। ਮਨਇੰਦ੍ਰੁਯ

ਏਹਾਇਕਬਾਂਘੈ। ਤੀਰਥਬੂਤਾਆਇਓਜੋਤੋ। ਸਬਾਮਾਚਰਦੁਕਰੈਜੋਤੋਤੋ। ੫੫। ਘਰਿ
 ਜੋਮੇਰੀਕੁਨਿਹੋਈ। ਤੋਨਿਗਮਲਨਹੋਵੈਕੋਈ। ਤਨਰੋਮੀਚਦੁਵੇਬਿਨਚੇਤਾ। ਮਾਨੀ
 ਦਾਸੁਕਲਾਬਿਨਨੇਤਾ। ੫੬। ਤੋਲੋਸਾਪਕੁਕਤਿਨਹਿਕਰੈ। ਕੁਕਤਿਬਿਨਾਉਰਸੁਪਨਲਹੈ।
 ਦੁਵੇਪ੍ਰੇਮਤੇਜਾਕੋਚੇਤਾ। ਕਬਹੂੰਰੋਵੈਮੇਰੇਹੋਤਾ। ੫੭। ਕਬਹੂੰਗਦਗਦਬਾਨੀਹੋਈ। ਕਬ
 ਹੂੰਉਚੇਗਾਵੈਸੋਈ। ਕਬਹੂੰਮਧਮਧਗਸੁਰਗਾਵੈ। ਕਬਹੂੰਪ੍ਰੇਮਮਗਨਰਹਿਜਾਵੈ। ੫੮।
 ਕਬਹੂੰਨਿਤਪ੍ਰੇਮਬਾਸਕਰੈ। ਕਬਹੂੰਹੈਸੈਗੁਣਨਿਬਿਸਤਰੈ। ਲੋਕਬੇਦਕੀਲਾਜਾਨਜਾਨੈ।
 ਅਜੋਭਿਨਮੰਤਸਕਲਯੋਠਾਨੈ। ੫੯। ਜੋਮੇਸੋਮੇਰੋਜਨਹੋਈ। ਤਿਰੁਦਲਸੁਪਕਰਤੁਹੈਸੋ
 ਈ। ਸਕਲਭੁਵਨਕੇਪਾਪਨਿਵਾਰੈ। ਸਕਲਭੁਵਨਕੇਸੋਜਨਤਾਰੈ। ੬੦। ਜੋਸੇਹੋਮਮਲਨ
 ਤਹੋਈ। ਬਹੁਜਲਮਾਰਿਧੋਈ। ਮੇਸੋਈ। ਗਮੇਰੋਜਤਨਬਹੁਤਬਿਪਕੀਜੈ। ਹੇਮਹਿਬ
 ਹੁਤਕਸੋਈਟੀਟੀਜੈ। ੬੧। ਘਰਿਕੇਹੂੰਬਿਪਸੁਪਨਹਿਹੋਈ। ਪਕੋਟਨਜਤਨਕਰੈਜੋਕੋਈ।
 ਗਜੋਈਹੋਮਮਗਨਿਮੇਈਜੈ। ਏਕਾਰਿਫੁਕਤਪਤਿ। ਮਤਿਕੀਜੈ। ੬੨। ਤਾਤੇਕੋਈਮ
 ਲਨਹਿਰੈ। ਮਾਪੁਨੇਸੁਪਰੂਪਕੋਗਰੈ। ਤੁਜੇਹੀਜਤਨਕਾਰੈਬਹੁਕੋਈ। ਘਰਿਮਾਤਮਾ
 ਨਨਿਗਮਲਨਹੋਈ। ੬੩। ਮੇਰੀਕੁਮਾਰਿਜਬਾਅਵੈ। ਤਬਸਬਕਰਮਮਲਨਛਿਟ
 ਕਾਵੈ। ਨਿਗਮਲਹੋਇਲਹੈਨਿਜਰੂਪਾਘਾਵੈ। ਮਹਿਤਜੈਰੁਦਕੂਪਾ। ੬੪। ਜੋਜੋਜੋਮੇ
 ਰੀਗੁਗਤਿਹਿਕਰੈ। ਮੇਰੇਗੁਣਨਿਹਿਰੈਮੇਪਰੈ। ਸੁਦਣਕੀਰਤਨਸੁਮਿਰਦੁਠਾਨੈ।

ਮੁਕਤੀ ਮੋਰ ਬਾਸ ਨਾਂ ਨੂੰ ੬੫। ਤੁੰ ਤੁੰ ਹਿਰੈ ਧੁਕ ਸੈਰਾਨਾ ਦੇਖੇ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਟੈ ਸ
 ਬਾਮਨਾ ਦੇ ਤੁਡਾ ਵਕਤ ਹੀ ਨਹ ਰਹੈ। ਨਿਰਕੁਯ ਨਿਜਾਨੰਦ ਪਦ ਲਹੈ ੬੬। ਨੈਨ ਨਿਮਾ
 ਹਿਰੋਗ ਜੁੰ ਹੋਈ। ਤੁਡੇ ਕਛ ਨ ਦੇਖੇ ਸੋਈ। ਪੁਨਿ ਜੁੰ ਜੁੰ ਮੇਖ ਪਹਿਲ ਗਾਵੈ। ਤੁੰ
 ਤੁੰ ਦ੍ਰਿਸਟ ਹੋਤ ਨਿਤਾ ਮਾਵੈ ੬੭। ਤੁੰ ਤੁੰ ਸਕਲ ਬਸਤੁ ਕੋ ਦੇਖੋ। ਮਮਧੁ ਹਿਧ ਮਮਸ
 ਖੀ ਕਰਿ ਲੇਖੋ। ਤੁਡੇ ਕੁਕਤਿ ਰੂਪ ਦ੍ਰਿਸਟ ਮੰਜਨਾ ਜਾਤੇ ਦੇਖੇ ਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨਾ ੬੮। ਤੁੰ
 ਸੀਸਾਰ ਸਖ ਨਿਕੋ ਪਜਾਵੈ। ਸੀਸਾਰ ਮਾਂ ਹਿ ਬਹੁ ਜਾਵੈ। ਮਮੁੰ ਜੋ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਚਰਣਾ॥
 ਪਾਵੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਿਟੈ ਰੂਪ ਮਰਣਾ ੬੯। ਤੁਡੇ ਸਬ ਸਾਪਨ ਰੂਪ ਜਾਨੈ। ਸੁਪਨ ਸਮਾਨ ਦੇ ਤਸ
 ਬਮਾਨੈ। ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਸਕਲ ਕੋ ਤੁਜਾ ਹੀ। ਨਿਸਦਿਨੁ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿਮਨੁ ਰਾਹੀ
 ੭੦। ਜੋ ਯਾ ਰੂਪ ਹਿ ਚੁਏ ਛਿਟ ਕਾਯੋ। ਮਮੁੰ ਚਾਹੈ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿਮਾਯੋ। ਤੇਤਿ ਨ ਕੀਸੀ
 ਗਤਿ ਪਰਹੈ। ਜੋ ਨਰ ਜੁਵਤੀ ਸਿਗਤਿ ਕਰੈ ੭੧। ਜੁਵਤੀ ਸੁਖ ਨਿਸੁਨੈ ਨ ਹਿ ਸੁਵਨਾ
 ਨੈਨ ਨ ਦੇਖੇ ਕਰੈ ਨ ਗਵਨਾ। ਕਬਹੂੰ ਰੂਪਿ ਹਿਰੈ ਨ ਹਿ ਆਨੈ। ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਨਿਰੰ
 ਤਰਿ ਰਹੈ ੭੨। ਮੇ ਸੋ ਬੀਪਨ ਕਹੈ ਨ ਹੋਈ। ਕੰਟ ਨਿਸਿਗ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ। ਜੁੰ ਜੋ ਖਤਿ
 ਮਮੁੰ ਖਤਿ ਸਿਗੀ। ਬੀਪਨ ਕਰੈ ਹੋਤ ਪਰਸਿਗੀ ੭੩। ਤੁਡੇ ਤਿਲਕੇ ਸਿਗਤਿ ਤੇਜੋ॥
 ਸਾਵਧਾਨ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿਰੁਜੈ। ਨਿਰਕੁਯ ਠੇਰ ਕਰੈ। ਮਸਬਨਾ ਮੇ ਬਿਨ ਸੀਗਤ ਜੈ
 ਸਬਾਮਨਾ ੭੪। ਮੇਰੇ ਪਜਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਤ ਹਿਰੈ ਮੇ ਪਰੈ। ਕ੍ਰਿਸ

ਨਬਡਨਸੁਨਿਹਿਰਏਗਏ ॥ ਉਪਦਾਮੈਰਧਰਸੁਕੰਗਏ ॥ ੫॥ ਉਪਦਉਦਾਗਾਹੇ
ਪੁਰਤਮੇਕੰਨਥਿਪਯਾਏ ॥ ਕੰਨਰਧਮੇਚਿਤਲਗਾਏ ॥ ਮੇਤੋਮੁਕਤਿਸੇਵਤੁਦਚ
ਰਦਾ ॥ ਧਰਜੋਚੈਮਿਟਾਏ ॥ ਸਰਦਾ ॥ ੬॥ ਕਿਰਧਾਸਿਉਤਮਕਰਦਾਕਰੋ ॥ ਯਯਾ
ਨਜੋਗਬਾਨੀਥਿਸਤਰੋ ॥ ਸੁਨਿਉਪਦਨਿਜਨਨਕੀਬਾਨੀ ॥ ਤਬਾਸੀਹਰਿਜੀਆ
ਪਬਖਾਨੀ ॥

੩ ਸਬਾਅੰਗਬਤਾਉਂ ॥ ਜੋਗਸਤੰਜੋਯਨਹਿਕਰੋ ॥ ਤੋਮਨਬੇਗਰਜਹਧਰਹੋ ॥
੭॥ ਸਮਾਮਾਸਨੁ ॥ ਮੇਮਸਥਿਰਹੋਈ ॥ ਜੰਘਨਪਰਗਏਕਰਹੋਈ ॥ ਏਹਸਮਾ
ਨਚਲੈਨਹਿਡੋਲੈ ॥ ਨਾਸਾਦਿਸੁਕਛੁਨਹਬੋਲੈ ॥ ੮॥ ਇਹ੍ਹਾਂਪੁਰਕੁੰਕਥਿ
ਰਧਾਰੋ ॥ ਧਨਿਰੋਚਕਧੰਗਲਾਨਿਸਾਰੋ ॥ ਬਹੁਕੰਜਪੁਰਧੰਗਲਾਦੁਰਾ ॥ ਇ
ਹ੍ਹਾਨਿਸਾਰੋਬਾਰੰਬਾਰ ॥ ੯॥ ਇਹ੍ਹਾਮਰਥਸਕਲਪਰਹੋ ॥ ਮੇਰੋਤਰਿਰਏਮੇ
ਪਰੋ ॥ ਉਪਦਏਥਿਪਜੋਗਕਰਾਏ ॥ ਤਾਭੇਦਹਿਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਏ ॥ ੧੦॥ ਸੰਤਮਹਤ
ਸੋਨਾਮਸਗਰੁ ॥ ਸੰਤਬਿਨਾਂਸੋਕਹਿਏ ॥ ਮਗਰੁ ॥ ਤਾਤੇਜੋਸਗਰੁਜੋਨਾਂਮਾ
ਸੰਉਤਮਹੋਧਾਦਾਣਾਮਾ ॥ ੧੧॥ ਪੁਰੋਗਏਰੋਚਕਕਰੋ ॥ ਚਮੰਕਾਗਮੰਤਰਿਪ
ਰੋ ॥ ਧੰਟਾਨਾਦਤੁ ॥ ਤਿਰਯਾਏ ॥ ਤਾਮਿਲਕਰਿਧਾਦਚਲਾਏ ॥ ੧੨॥ ਅੰਤਿ
ਕਲਾਮਕੁਜਾਸੋਕਈ ॥ ਧਾਣਮਾਸਹੀਮੇਥਿਰਹੋਈ ॥ ਬਹੁਕੰਜਹਿਰਏਕਾ ॥

ਲੁਕੇਯਾਏ ਗਮਸਟਪੁਰੀਸੋਬਿਗਸਾਏ ॥੮੪॥ ਗਮੋਧੇਮੁਖਤੇਉਰਧਕਰੈ ॥ ਗੁ
 ਕੇਮਧਸੁਰਜਹਿਧਰੈ ॥ ਸੁਟਜੇਮੇਪੁਰਨਸਸਾਮਾਨੈ ॥ ਸਸਿਮੇਅਨਲਸੁਤੇਜਮਯਮਾ
 ਨੈ ॥੮੫॥ ਗਮਨਲਸੰਧਾਮਰਧਹਿਧਿਯਾਏ ॥ ਧਰਮਪ੍ਰੀਤਸੇਮਨਹਿਲਗਾਏ ॥ ਗਮੀ
 ਗੁਸਟਸਮਾਂਨਚਤੁਰਰੁਜਰੂਪਾ ॥ ਗਮਤਿਸੀਤਲਸਖਦਾਨਾਮਨਪਾ ॥੮੬॥ ਨੁਤਨ
 ਸਜਲਸੇਘਤਨਸਜਾਮਾ ॥ ਤਰ੍ਹਿਤਤੁਲਿਅੰਬਰਿਰੁਧਾਮਾਮੈ ॥ ਦਹਾਸਸੇਗੁਨਿਧ
 ਆਨਨਾ ॥ ਮੁਕਤਾਕਿਰਤਕੰਡਲਸੁਰਕਾਨਨਾ ॥੮੭॥ ਕੰਠਕੋਸਤਕਾਮਰਬਨਮਾਸਾ
 ਊਰਕ੍ਰਿਗਲੰਤਾਲਛਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੰਖਰੁਚਕਰਗਦਾਂਮਰਧਦਮਾ ॥ ਗਸਤਚਾਰ
 ਹੂੰਸੋਗੁਸਦਮਾ ॥੮੮॥ ਹੇਮਮੁਕਟਹੀਰਾਮਾਇਨਕੰਧੀ ॥ ਗਮਤਿਸੇਗੁਇਮਾਨਸਿਰਧ
 ਕੰਧੀ ॥ ਗੁਲਤਿਲਕਾਮੰਬੁਜਬਰਨੈਨਾ ॥ ਕੁਕਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਧਾਕੰਧੀ ॥ ਕਰਕੰਕ
 ਨਾਮੰਗਲਮੰਦੁਕਾਂ ॥ ਧਰਮਪ੍ਰਕਟਿਮੇਵੁੰਦੁਕਾ ॥ ਗਮੀਕੁਸਬੰਜੁਪੁਜਾਂ ॥ ਮਰਬਿੰ
 ਦਾ ॥ ਚਿਹਨਿਤਚਰਦੁਹਰਦੁਖਦੁਇਦਾ ॥੮੯॥ ਨਖਮਾਇਗਣਾਮਤਿਪ੍ਰਕਾਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥
 ਊਰਮਗਨਾਮੰਧਤਮਨਾਸਾ ॥ ਗਮੋਰਸਕਲਾਮੰਗਨਿਬਹੁਰੁਖਣਾ ॥ ਜਿਨਕੇਧਿਯਾ
 ਨਮਿਟੈਸਬਦੁਖਣਾ ॥੯੦॥ ਬੰਸਿਕਿਸੇਰਿਧਰਮਸੁਕਮਾਗ ॥ ਨਖਸਖਯਜਾਏਬਾ
 ਰੰਬਾਗ ॥ ਚਰਦਿਨਿਤੇਪ੍ਰਤਿਅੰਗਹਿਧਿਯਾਏ ॥ ਏਕਗਹੈਏਕਹਿਛਿਟਕਾਏ ॥
 ੯੧॥ ਏਯੈਲੈਨਖਤੇਸਿਖਪਰਸੰਤਾ ॥ ਨਿਸਾਇਨੁਹਿਰਏਧਿਯਾਏਸੰਤਾ ॥ ਗਮੋਰ

ਧਾਸਨਾਸਬਪਰਹੋ। ਮੇਰੇ ਪਾਅਡਿਗ। ਨਪਾਰੇ ੭੪। ਯਾਥਿਪਸਬ। ਨਨਿ
 ਹੁਲਰੇਈ। ਤਬਾਦਿਗ। ਅੰਗਨਪਯਾਵੈਕੋਈ। ਅਤਿਸਿਦਰਮੁਖਮੇਮਨਪਾਰੇ।
 ਅੰਗਸਕਲਾਂਉਤਵਨੀਨਿਵਾਰੇ ੭੫। ਯਾਥਿਪਸਨਾਮਪਨੇਬਸਰੇਈ। ਤਬ
 ਬਿਰਾਟਮੇਪਾਰੇਸੇਈ। ਸਕਲਬਿਰਾਟਰੂਪਮਮਜਾਨੈ। ਮੇਰੇਭ੍ਰਿਨਕਛਨਹਿ
 ਮਾਨੈ ੭੬। ਯੇਬਿਰਾਟਮਮਰੂਪਰਿਜਾਨ। ਨਿਹਚਲਤਯੇਭੇਦਕੋਭਾਨਾ। ਤੁ
 ਬਤਾਰੀਤੇਮਨਹਿਨਿਵਾਰੇ। ਸੁਪਨਿਰੰਜਨਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰੇ। ਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰਨਿ
 ਰੰਤਰਿਕਰੇ। ਸਬਾਮਕਾਰਦੁਰਿਪਰਹੋ। ਆਤਮਬ੍ਰਹਮਏਕਕਰਦੇਖੋ। ਚੇਤਨਿਰੂ
 ਪਾਅਖੰਡਤਿਲੇਖੋ। ਨਿਜਾਨੰਦਨਿਹਚਲਨਿਰਪਾਰ। ਸਤਿਸਰੂਪਵਾਰਨਹਧਾਰ।
 ਏਕਅਜਨਮਾਮਯੋਆਪ। ਸੁਖਦੁਖਹਤਪੰਨਨਹਿਪਾਪ ੭੭। ਕਲਨਕਰ
 ਮਜੀਵਨਿਹਿਮਾਯਾ। ਅਯੋਆਪਨਿਰੰਜਨਿਰਾਯਾ। ਜੇਸੇਮਗਨਿਅਖੰਡਤੋ
 ਈ। ਤਾਤੇਭ੍ਰਿਠੈਪਤਿਗਾਕੋਈ ੧੦੦। ਬਹੁਰਿਮਗਨਿਹੀਮਾਰਿਸਮਾਵੈ। ਤਬ
 ਰਿਪਤਿਗਾਨਾਮਗਵਾਵੈ। ਅਮੇਸੇਆਤਮਬ੍ਰਹਮਬਿਚਾਰੇ। ਏਕਜਾਨਿਕਰਿਦੈਤ
 ਨਿਵਾਰੇ ੧੦੧। ਅਮੇਸੀਭ੍ਰਾਤਿਬਿਚਾਰਹਿਕਰਤੇ। ਨਿਸਦਿਨਬ੍ਰਹਮਮਾਹਿਮਨਪਰਤੇ।
 ਯੇਗੁਣਾਕਾਰਸਕਲਭੁਗਭਾਰੇ। ਯੇਇਬ੍ਰਹਮਸੇਵਤਸੇਜਾਗੇ ੧੦੨। ਯੇਕਰਿ
 ਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਮਿਲਜਾਵੈ। ਜਗਤੇਬ੍ਰਹਮਯੇਨਹਿਮਾਵੈ। ਅਮੇਸੀਬਿਪਭੁਵਕੇਦੁ

ਖਦੇਹੇ ਮੇਰੇ ਨਿਜਾਨਿ ਦੁਪਦਲੈ ॥ ੨੦੩ ॥ ਯਹ ਪੇਰੈ ਤੇ ਸੇਕਿ ਜੋ ਜਾ ਕਰਿ ਹਰਿ
ਪੁਰਜਾਇ ॥ ਪਰਿਯਾਮੇ ਬਹੁ ਬਿਘਨੈ ਤੇ ਭਾਖੈ ਸਮਝਾਇ

ਉਪਦ੍ਰਿਸੈ ਗੰਥ ਸਮਝਾਇ ॥ ਤਾਮੇ ਬਹੁ ਤੇ
ਬਿਘਨ ਬਤਾਇ ॥ ਜੇ ਇੰਦ੍ਰਯ ਮਨ ਪਾਨ ਹਿ ਬਾਂਧੈ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਪੈ ਜੋ ਗਹਿ ਸਪੈ ॥ ੧ ॥
ਮੇਮੇ ਪਰੈ ਆਪਨੇ ਚਿੰਤਾ ॥ ਤਾਕੇ ਸਿੰਧ ਬਿਘਨੈ ਨਿੰਤਾ ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਸਿੰਧ ਨ ਕੋ ਪਹਿਰੈ
ਸੋ ਮਮੁਰੁ ਨਿਕੋ ਮਨੁ ਸਰੈ ॥ ੨ ॥ ਤਿਨ ਸੇਕ ਬਹੀਰੈ ਲੋਕਾਇ ॥ ਤੇ ਸਗਮ ਸਕਲ ਬਿ
ਰਥਾਈ ਜਾਇ ॥ ਮੇਮੇ ਕਿਰਸੂ ਬਚਨ ਮਨ ਪਾਰਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰਿਸੈ ਨੀਪਰਸੂ ਬਿਚਾਰਾ
੩ ॥ ਕੈਧ ਕਾਰ ਪਾਰੁ ਛਾਂਦੇ ਦ੍ਰਾ ॥ ਅਰੁ ਸਿੰਧ ਨੁ ਕੋ ਕੈ ਬਿਪਰੇ ਦ੍ਰਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
ਨਾਮ ਕਿਰਥਾ ਕਰਿ ਕਹੈ ॥ ਜੋ ਗਨ ਕੇ ਬਿਘਨਿ ਨਿਕੋ ਦਹੈ ॥ ੪ ॥ ਤਦੁ ਅਪੀਨ ਸਿਧੈ ਸੋ
ਕਲਾ ॥ ਤੁਮਹੀ ਕਿਰਥਾ ਚੇਇ ਜਨ ਮੋ ਕਲਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰਿਸੈ ਪ੍ਰਿਏ ਮੇਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਬੋਲੈ
ਗੋਪਾਸੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਉਪਦ੍ਰਿਸਿ ਪਾਅਠਾਰੁ ਕਹਿਏ ॥ ਮਮ
ਪਾਰੁ ਕਰੇ ਤੇ ਲਹਿਏ ॥ ਤਿਨ ਮੇਮੇ ਮਸੂ ਸਿੰਧ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਦਸ ਮੱਧਿ ਮਤੇ ਕਰੇ ਬਖਾ
ਨਾ ॥ ੬ ॥ ਜਾਤੇ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਾਮਦ੍ਰਿਏ ॥ ਕਤ ਹੀਨੀ ਮਦਰੁ ਦੁਨ ਕੋਈ ॥ ਮਮਦ੍ਰਿਸਾਨਾ
ਮਸਿਧ ਯਹ ਜਾਨੈ ॥ ਮਗਮੇ ਹਨੀ ਮਾਯਾ ਮਾਨੈ ॥ ੭ ॥ ਜੇ ਤਨ ਕਹੈ ਮਗ ਬਿਸਤਾ

ਰਾਜਗਤਾਂ ਕਛੁਵਾਰਨ ਪਾਰਾ ਮਹਿਮਾਨਾ ਮਸਿੱਧ ਸੈਕਹੀਏ ਕਬਹੂੰ ਕੁਲਨ
 ਤਕਿ ਗਹਿਏ ॥੮॥ ਜੇਯਾਏਹਿ ਮਤਿ ਲਘਕਰੈ ਮੁਸਨਾਮਾਏ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਨ
 ਪਰੈ ਸੇਯਹ ਲਘੁ ਮਸਿਧਕਰੈ ਮਮਜਨਨਾ ਕੇ ਨਿਕਟਨਾਮਾਏ ॥੯॥
 ਜੇਯੇਇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਨ ਕਰੈ ਜਹਾਂ ਕਹੂੰ ਬਿਖਿਯਨਿ ਬਿਸਤਰੈ ਤਿਨ ਸਬਰੈ
 ਗਨਿ ਜਾਕਹਿ ਲਹਿਏ ਧੁਪਤਨਾ ਮਸਿੱਧ ਸੈਕਹਿਏ ॥੧੦॥ ਏਕੈ ਰਕਹੂੰ ਬੈ
 ਟੇਰੈ ਏਖੈ ਸੁਨੈ ਸਕਲ ਕੀ ਕਹੈ ਤਾਹਿ ਮਗੋ ਚਰਰੈ ਨ ਕਾਈ ਸੇਧੁ ਕਾ ਸਕ
 ਸਿੱਧ ਕਹਾਂਈ ॥੧੧॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਨ ਦੇਹ ਬੁਧ ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਉ ਲੋਕ ਜਿਨ ਕੋ ਮਾਥਾਨ
 ਤਿਨ ਕੋ ਤੇਯੈ ਜੇਯਾਨੈ ਪਤਾਹਿ ਈਸਤਾ ਸਿੱਧ ਬਖਾਨੈ ॥੧੨॥ ਬਿਖਯਾ ਸਖ
 ਨਿਕ ਕਏ ਨਗਰੈ ਜਾਤੇ ਮਤਿ ਮਾਨਿਏ ਤਿਰੈ ਨਾਮਾ ਮਬਸਿਤਾ ਸਿੱਧ ਕਹੈ
 ਮੇਰੇ ਰੁਕਤਿ ਨਿਕਟਿ ਨਾਮਾਏ ॥੧੩॥ ਜੇਯੇਇ ਛਾਮਨੇ ਸੁਜਾਏ ਸੇਧੇ ਸਕ
 ਲ ਪਲਕ ਮੇ ਆਏ ਬਸਤਾਨਾ ਮਸਿੱਧੈ ਸੇਈ ਮੇਰੇ ਜਨਾ ਆਏ ਨ ਕੇਈ ॥੧੪॥
 ਮਾਸੁ ਸਿੱਧੇ ਮਤਿ ਪਰਪਾਨਾ ਇਨ ਤੇ ਮਾਧਿ ਮਭਾਧੈ ਮਾਨਾ ਤਨ ਕੇ ਗਾਏ ਬਿਜਾ
 ਪੈਨ ਹਕੈਈ ਨਾਮਾ ਮਨੁ ਰਮਕਹਿਏ ਸੇਈ ॥੧੫॥ ਹਰਿ ਸੁਦਨ ਸੁਨੈ ਸਬ ਬੈਨਾ ਹੁ
 ਰਦਰਸਦੇਖੈ ਸਬ ਨੈਨਾ ਮਨ ਕੇ ਬੇਗ ਮਨੋ ਜਬ ਪਾਏ ॥੧੬॥ ਕਾਮ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੂਪ ਬ
 ਨਾਏ ਪਰਕੇਤਨ ਮੇ ਕਰੈ ਪ੍ਰਦੇਸਾ ਸਿੱਧ ਛੁਠੀ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਰਦੇਸਾ ਨਿਜ ਇਛਾ ਤੇ

ਤਸੇਸਰੀਰ ਸੇਸੁਫੇਦਮਿਤੁਰੇਬੀਰ ੨੭। ਗਿਲੋਅਪਸਰਨਿਬਿਚਰੇਦੇਵਾ ਹੇਖੇਤਿ
ਨਹੈਲੁਹੈਸਰੁਭੇਵਾ ਸੇਸੁਰਕੀਕਾਦਰਸਨਕਹਿਯੋਗਿਮਥਜਾਂਫਲਹੈਕਦੇਨਗਹੈਯੋ॥
੨੮। ਜੇਸਿਕਲਪਕਰੇਸੋਹਈ। ਜਥਾਸਿਕਲਪਕਹਿਯੋਸੋਈ। ਜਗਰਜਿਚਹੈਤਹਾਂਜਾ
ਦੈ। ਗਮਪ੍ਰਤਿਗਤਿਗਤਿਸਿੱਧਕਹਾਏ ੨੯। ਹੇਦਸਮਿਲਾਅਸਾਦਸਕਹਿਯੋਗਿਮੇਰ
ਹੇਪੰਚਤੁਛਨਹਗਹਿਯੋ। ਬੰਰਤਮਾਨਅਰੁਕੁਤਰਿਵਿਖਾਸਬਕਛਜਾਨੈਲਿਖਾਮਲਿ
ਖਿ ੨੦। ਯਜਹੈਸਿੱਧਤਿਕਲਗਜਾਨਾ। ਅਗੇਸਿੱਧਬਖਾਨੈਮਾਨਾ। ਸੀਤਉਸੁਆ
ਇਕਜੇਦੈਦਾ। ਤਿਨਹਿਨਿਦਾਰੈਸੇਅਦੈਦਾ ੨੧। ਬਿਖਾਅਰੁਮਗਨਿਸੁਰਜਲਲਖੈਭਾ
ਜਾਤੇਹੈਦੈਇਸੇਅਚੈਭਾ। ਪ੍ਰਤਿਸ੍ਵਤਸੇਸਿੱਧਕਹਾਏ। ਗਰਿਜਨਤਾਕੇਨਿਕਟਨਾਏ।
੨੨। ਹੋਵੈਅਸਾਦਸਾਅਰੁਏਪੰਚਾ। ਗਿਲਿਤੇਈਸਜਕਲਪਪੰਚਾ। ਹੇਮੇਮੂਲਰੂਪਉਚਾ
ਹੀ। ਸਾਖਾਂਬਹੁਤਨਹੀਬਿਸਤਾਰੀ ੨੩। ਅਮਪਾਰਦੁਕਰੇਤਾਏ। ਜੋਗਨਕੋਬਹੁਬਿ
ਪਬਿਚਲਾਏ। ਜੇਤਿਨਤੇਬਿਚਲੈਨਹਿਕਬਹੀ। ਤੇਮਮਚਰਨਨਿਪਾਏਤਬਹੀ ੨੪। ਜਾ
ਪਾਰਦੁਹੁਤੇਜੋਏ। ਜੇਸੇਜੋਗੀਕੋਬਿਚਲਾਏ। ਸੇਸਬਉਪਦਤੇਸੋਕਹੀ। ਜੋਗਪੰ
ਥਕੇਬਿਪਨਨਿਦਹੀ ੨੫। ਸੁਗੁਣਰੂਪਜੋਕਛੁਬਿਸਤਾਰਾ। ਸੇਨਲੰਬਿਪਰੂਪਹਮਾਰਾ
ਤਹੀਤਾਂਹਿਮਾਹਿਮਨਲਾਏ। ਤੈਸੀਤੈਸੀਸਿੱਧਹਿਪਾਏ ੨੬। ਸਬਦਸਪਰਸਰੂਪਰ
ਸਰੀਪਾ। ਪੰਚਰੂਤਕੇਸੁਖੈਬੀਪਾ। ਤਿਨਮੇਜਾਜਾਂਮੇਮਨਿਲਾਏ। ਤਾਤਾਂਕੇਰੂਪਹਮਿਲਜਾ

ਮ

ਵੈ॥੨੭॥

ਸਮਾਤਤਮੇਮਨਪਾਵੈ॥ ਅੰਤਰੁਤਸਾਖਾਕਰਿਧਜਾਵੈ॥ ਸਾਜਾ
ਸਾਖਾਮੇਮਨਪਾਰੈ॥ ਤਾਹੀਤਾਸਮੰਦੇਹਬਿਥਾਰੈ॥ ਅੰਤਰੁਤਕੇਜੇਪਰਮਾਨ॥
ਤਿਨਮੇਜੋਗੀਧਰੈਪਜਾਨੁ॥ ਤਾਤਾਂਸਮਿਲਾਏਹਰਿਕਰੈ॥ ਕਹੂੰਜੋਕਹੂੰਗਯੋਨਪਰੈ॥ ੨
੬॥ ਸਾਂਤਿਕਾਮੀਰੰਕਰਮਨਪਾਰੈ॥ ਤਾਕੇਮੇਰੋਰੁਪਬਿਚਾਰੈ॥ ਤਬਜੇਇੰਦ੍ਰਜ
ਬੋਗਨਿਕਰੈ॥ ਬਹੁਤਭਾਤਬਿਖਯਾਨਬਿਸਤਰੈ॥ ੩੦॥ ਤੇਤੇਸੁਖਯਹਜੋਗੀਧਾਵੈ॥
ਸੇਵਹਪ੍ਰਾਪਤਸਿਧਕਰਾਵੈ॥ ਮੇਰੋਸੁਰੂਪਮਨਿਆਨੈ॥ ਤਾਤੇਤ੍ਰਿਭੁਵਨਕੀਗਤਿਜਾ
ਨੈ॥ ੩੧॥ ਜੋਕਰਿਈਵਾਲੈਘਰਦੇਖੋ॥ ਯੇਤ੍ਰਿਭੁਵਨਮਾਚਰਨਨਿਪੇਖੋ॥
ਮੇਰੇਕਾਲਰੂਪਮਨਪਾਰੈ॥ ਸਬਕਜੰਘਕਸਬਈਸਬਿਚਾਰੈ॥ ੩੨॥ ਤਾਤੇਸਿਧਈਸਤਾਂ
ਪਾਵੈ॥ ਤ੍ਰਿਭੁਵਨਜਾਨੈਜੋਬਰਤਾਵੈ॥ ਜਾਹੀਜੋਏਕਰਵਾਵੈ॥ ਤਾਕੇਅੰਤਰਤ੍ਰਿਭੁ
ਪਜਾਵੈ॥ ੩੩॥ ਆਦਪੁਰਖਜੋਮੇਰੋਰੂਪ॥ ਤਾਮੇਪਾਰੈਚਿੰਤਾਮਨੂਪ॥ ਤਾਤੇਸਿੰਧਅਭਿ
ਸਤਾਪਾਵੈ॥ ਬਿਖਯਨਬਿਨਅਨੰਦਬਢਾਵੈ॥ ੩੪॥ ਨਿਰਗੁਣਬ੍ਰਹਮਮਾਹਿਮਨਪਾ
ਰੈ॥ ਸਬਕਰਤਾਸਬਈਸਬਿਚਾਰੈ॥ ਤਾਤੇਸਬਤਾਂਸਿੰਧਹਲ੍ਹਰੈ॥ ਜੋਈਜੋਪਾਵੈਜੋਚ
ਰੈ॥ ਸੁਪਸਤਮਯਮੋਰਿਬਿਚਾਰੈ॥ ਤਾਮੇਜੋਗੀਮਨਕੋਪਾਰੈ॥ ਤਾਤੇਸੁ
ਪਾਮਾਪਹੂੰਰੋਈ॥ ਅਟਉਗਮੀਨਬਿਜਾਪੇਕੋਈ॥ ੩੬॥ ਗਗਨਾਪਾਰ
ਪ੍ਰਾਣਮਨਪਾਰੈ॥ ਸਬਦਰੂਪਉਗਮਾਹਿਬਿਚਾਰੈ॥ ਤਬਜਾਹਾਲਗੇਪਦਨਮਭਾ

ਸਾ ਸੁਨੈ ਤਹ ਲੇ ਬਚਨ ਨਿਪਾਸਾ ੩੧॥ ਨੈਨ ਨ ਮੇ ਸੁਰਜ ਕੇ ਪਰੇ
 ਅਰੁ ਸੁਰਜ ਮੇ ਨੈਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਅਪੁਰ ਛਿਨ ਤਬ ਮੇ ਰਿਕੇ ਲੇਖੇ ॥ ਤਬ ਜੇ ਤੂੰ ਲੇ ਕੇ ਦੇ
 ਖੈ ੩੨॥ ॥ ਘਟਨ ਸਹਤ ਮੇ ਮੇ ਮਨ ਪਾਰੈ ॥ ਜਗਤ ਹਮ ਅਰੁ ਪਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਮੇ ਸੇ ਮਨ ਕੇ ਜਗਤ ਲਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੇ ਬੇਗਤ ਹਮ ਈ ਜਾਵੈ ੩੩॥ ॥ ਅਨੇ ॥ ਸਾਰੇ
 ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਮੇ ਮਨ ਕੇ ਪਾਰੈ ॥ ਚਾਰੈ ਰੂਪ ਤਬ ਜੇ ਈ ॥ ਬਾਰਨ
 ਲਾਗੈ ਰੋਵੈ ਸੇ ਈ ੪੦॥ ॥ ਕਛੇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਹਿਚਾਰੈ ਜਾਮੇ ॥ ਪ੍ਰਯਾਨ ਮਾਧ
 ਨੇ ਮਾਨੈ ਤਾਮੇ ॥ ਤਬ ਤਾਤਨ ਮੇ ਜਾਵੈ ਮੇ ਸੇ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਲ ਤੇ ਗੁਲ ਰਿਜੈ ਸੇ ੪੧॥
 ਮੁਲ ਦੁਰਪਗ ਬਿਪਲ ਗਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਚਲਾਇ ਸੀਸ ਮੇ ਲਾਵੈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੰਪੁ ਦੇਖੈ
 ਨਹਿ ਕਰੈ ॥ ਜੇ ਮਨ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਨ ਸਰੈ ੪੨॥ ॥ ਸੁਰਗ ਦੇਵ ਸੁਰ ਬਨਿ
 ਤਾਪ ਜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਜਾਲਿ ਮਨ ਲਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇ ਸਹਤ ਬਿਮਾਨ ਨਾਮਾਵੈ ॥ ਤੁਹੀ ਕੇ ਸੁਖ ੪੩॥
 ਓਪ ਜਾਵੈ ੪੩॥ ॥ ਜੇ ਜੇ ਬਸਤੁ ਰਿਦੈ ਮੇ ਪਾਰੈ ॥ ਤਾ ਤਾਂ ਕੇ ਪ੍ਰਮੋਦਿ
 ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸੇ ਈ ਸੇ ਪਾਵੈ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਚਾਰੈ ਕਾਲਾ ਮਕਾਲਾ ੪੪॥
 ॥ ਸਕਲ ਨਿਜੀ ਤਾਂ ਸਬ ਕੇ ਈ ਸਾ ॥ ਨਿਤੁ ਸੁੰਧੀ ਨ ਸਕਲ ਕੇ ਸੀਸਾ ॥ ਜੇਗੀ
 ਮੇ ਸੇ ਮੇ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਾਨ ਨ ਕੇ ਈ ਮਿਟਾਵੈ ੪੫॥ ॥ ਅਪੁਰਤਾ ੨੦॥ ॥ ਰਹਾਨ ਰੂਪ ਸ
 ਬ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ॥ ਪਾਵੈ ਮੇ ਹਿ ਸਕਲ ਕੇ ਸੁਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਜਾਨੈ ਜਨ ਮ ਮਰਨ ਕੀ ॥

ਰਾਨਿਕਿਕਾਸਰਸਬਕੇਮਨਕੀ ੪੬॥ ਧੁਕਿਰਤਗੁਣਨਿਤੇਨਜਾਰੇਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁਤਿਨਕੇ
 ਸੁਮੀਕਰਿਮਾਨੈ ॥ ਧਾਵੈਮੇਰਿਜੋਸਦਾਅਦ੍ਰਿਤਬਕੇਈਨਹੀਬਾਪੇਈਦਾ ੪੭॥
 ਸਬਮੇਬਾਪਕਸਕਲਮਤੀਤਾ ॥ ਲਿਖੇਨਸੂਰਾਅਗਨਿਜਲਸੀਤਾ ॥ ਮੇਸੇਮੇਕੇ
 ਧਾਵੈਜੋਈ ॥ ਮੇਸੇਲਛੁਪਾਵੈਜੋਈ ੪੮॥ ਜੋਮੇਰੇਅਵਤਾਰਨਧਾਵੈ
 ॥ ਆਪਛੁਤਬਦਰਮਲਸੁਜਾਂਦੈ ॥ ਤਕਿਕਣੂਨਪਰਾਜਯਹੋਈ ॥ ਸਬਹਿਨਮਾਰਿ
 ਬਿਗਜੈਸੇਈ ੪੯॥ ਏਯੋਪਾਰਦੁਕਰੈਮਨਿਜੋਈ ॥ ਸਿੱਧਨੁਪਾਵੈਜੋਗਿਸੇਈ ॥ ਧਰਿਏ
 ਅੰਤਗਇਰੇਜਾਰੈ ॥ ਮੇਰੇਕੁਤਿਨਿਦੂਰਿਨਿਦਾਰੈ ੫੦॥ ਮੇਤੇਏਇਨਤੇਮੇਨਹੀ ॥ ਤਤੇ
 ਮਮਜਨਨਿਕਟਿਨਜਾਹੀ ॥ ਮੇਰਿਨਲਹੈਇਨਹਿਜੇਲੇਦੈ ॥ ਮੇਰਿਭੁਜੈਤਿਨਕੇਏਸੇਦੈ
 ੫੧॥ ਮੇਹੀਤੇਉਤਪਤਿਸਬਹਨਕੀ ॥ ਮੇਪੁਤਪਾਲਕਰੋਤਿਨਤਿਨਕੀ ॥ ਸਮਾਮਪੀ
 ਨਸਿੱਧਾਅਰੁਜੋਗਾ ॥ ਸਾਂਖਜਰੁਗਾਨਪਰਮਪਨਰੋਗਾ ੫੨॥ ਸਬਕੇਜਨਕਸਕਲ
 ਕੇਸੁਮੀ ॥ ਮੇਸਬਹਿਨਕੇਅੰਤੁਜਾਮੀ ॥ ਸਬਮੇਬਾਹਰਭੀਤਰਏਕਾ ॥ ਮੇਬੂਤੇਸਕ
 ਲਾਅਨੇਕਾ ੫੩॥ ਧੰਚਰੁਤਸਰੁਭੂਤਨਿਮਾਂਹੀ ॥ ਬਾਹਰਿਭੀਤਰਿਦੂਜਾਨਹੀ ॥ ਤੁਜੇਸਬਮੇ
 ਹੀਨਹੀਆਨਾ ॥ ਆਨਦੁਸੇਈਅਗਨਾ ੫੪॥ ਤਤੇਦੈਤੁਭਾਵਨਹਿਆਨੈ ॥ ਮੇਰੇ
 ਰੂਪਸਕਲਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਸਾਪਨਸਿੱਧਸਕਲਰੁਗਮਤੁਜੈ ॥ ਮੇਰੇਚਰਣਨਿਰੰਤਰਭੁਜੈ
 ੫੫॥ ਸਮਪੁਸਾਇਮਮਚਰਣਨਿਮਾਦੈ ॥ ਅਤਿਅਪਾਰਭਵਦੁਖਮਿਟਾਵੈ ॥ ਯਹਮੇ

ਤੇ ਜੋ ਗ੍ਰਾਖ ਜੋਗਨਾ ਯਾਤੋ ਮੈਰ ਸਕਲਾ ਮਗਨਾ ॥ ਏਕ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਦੇਖਨੇ ਯਾਹ
 ਸੁਨਿ ਦ੍ਰਿਗਿ ਕਰਿ ਗਨਾ ॥ ਪੁਛੀ ਬਿਨ ਬਿਰੂਤਤ ਬਉ ਪਵ ਪਰਮਾ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ੩੮ ॥ ੪੬ ॥

ਸਿਧ ਨਿਰਰੂਪ ਫੁਨਾ ਮਪੀ ਚ ਦਸੋ ਪਯਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਤੁਮਰੋ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ
 ਅਥਨਾ ਸੀ ॥ ਚਿਦਾਂ ਨੰਦ ਬਿਗਨ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਗਮਾਇ ਨਾਮੰਤ ਨਮਪਿਨ ਹਿਜਾ ਕੋ ॥ ਕੋਈ ਕੋ
 ਦਲਹੈ ਨ ਰਿਤਾ ਕੋ ॥ ੨ ॥ ॥ ਤੁਮਹੀ ਸਕਲ ਜਗਤ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਪਾਉ ਤੁਮ ਬਿਨ ਸਾਵੈ ॥
 ॥ ਤੁਮ ਸਬ ਬਾਹਰਾ ਮਰੁ ਸਬ ਮਾਹੀ ॥ ਸਦਾਂ ਅਲਿਪਤ ਲਿਪੀ ਕਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ ੨ ॥ ॥ ਜਗਤ ਹਾਤੁ
 ਮਹੀਰੋ ਏਕਾ ॥ ਯਹ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਯਹ ਜਗਤਾ ਮਤਿ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥
 ॥ ਉਧਰਨੀ ਚ ਬਿਬਿਧ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਰੁ ਯਾਜੀ ਵਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਲੀ ॥ ਬਿਖਟਾ ਜਨਿ ਸੋ
 ਬਹੁ ਭਾਤ ਬੀ ਪਲਾਜੀ ॥ ਯਾ ਕੋ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਿ ਕਿਉ ਆਵੈ ॥ ਕੈਸੇ ਸਕਲ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਪਯਾਵੈ ॥
 ੪ ॥ ॥ ਗੁਣ ਨਵੰਤ ਤੁਵ ਜਨਹੈ ਜੇਤੋ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦੇਖਤਹੈ ਤੇਤੋ ॥ ਤਾਤੇ ਤੁਮਾ ਅਬ ਕਰੁ ਟਾਕ
 ਰੀ ॥ ਨਿਜ ਬਿਰੂਤ ਮੈ ਸੋ ਬਿਸਤਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਮੈ ਦੇਖੇ ਸਬ ਨਿਮੈ ਦੇਖੇ ॥ ਤਬ ਅਦੈ ਤਬ ਹਮ ਕਰਿ
 ਲੇਖੇ ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਵ ਕੇ ਉਤੰ ਮਥੈ ਨਾ ॥ ਬੈਲੇਹ ਰਿਜੀ ਕਰੁ ਟਾਮੇ ਨਾ ॥ ੫ ॥
 ॥ ਉਪਵ ਪ੍ਰਾਨੁ ਭਲੀ ਤੁਮ ਕੀਨੀ ॥ ਜਾਤੇ ਪਰੈ ਬ੍ਰਹਮ ਗਤਿ ਚੀਨੀ ॥ ਇਹੈ ਪ੍ਰਸਨਾ ਅਰੁ ਜਨੁ ਥੀ
 ਕਰੀ ॥ ਤਾ ਸੋ ਮੇਜਾ ਬਿਪਉ ਚੰਗੀ ॥ ੬ ॥ ॥ ਤਾਂਹੀ ਬਿਪਾ ਮਬ ਤੋ ਹਿਸੁਨਾਉ ॥ ਮੇਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿ

ਬ

ਸੁਉਪਜਾਉ ਕਿਰਦਾ ਅਰਪੀ ਭਵਕੁ ਰਖੇਤਾ ਜਲ੍ਹਾਹਿ ਸੁਰੇ ਭਾਰਤ ਕੇ ਭੇਤਾ ॥੮॥ ਤਬ ਅ
ਰੁਜਨੁ ਕੋ ਰਵ ਸੁਏਖੈ ਸਕਲ ਬੰਧਾ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ਇਨ ਸਬਹਿ ਨ ਕੋ ਜੋ ਮੇ ਮਾਰਿ ਗਾ
ਪੁਰਿ ਆਪੁ ਨ ਰਕਤੋ ਤਾਰੈ ॥੯॥ ਗੋਸੀ ਬਿਧਾ ਮਾਲੋ ਮਰਿ ਕਾਰਾ ਗਾਪੁਰਿ ਮਾਲੋ ਮਾ
ਰਨਹਾਂਗਾ ਤਬ ਮੇਤਾ ਹਿਰਾਨ ਸਮ ਸੁਣੈ ਤਾ ਕੋ ਸਬਾ ਅਗਨਿ ਮਿਟਾਏ ॥੧੦॥ ਘੁ
ਸਨਕਰੀ ਅਰੁ ਜਨੁ ਤਬ ਮੇਸੀ ਤਮ ਮੇਸੀ ਕੀ ਨੀਰੈ ਸੇਸੀ ਤਾ ਤੇ ਉਤਰ ਕੋ ਉਚਰੈ ਗਯਾ
ਬਿਧ ਬ੍ਰਹਮ ਇਸਟ ਕੋ ਕਰੈ ॥੧੧॥ ਉਪਦ੍ਰੁ ਮੇਸ ਬ੍ਰਹਿਨ ਕੋ ਸੁੰਮੀ ਗਮਰੁ ਸਬਹਿ ਨ ਕੋ ਮੇ
ਤ੍ਰਜਾਮੀ ਗਾਪੁਰੁ ਤੇ ਸਬ ਕੋ ਉਪਜਾਉ ਸਬ ਪੈਥੋ ਸਬ ਕੋ ਬਰਤਾਉ ॥੧੨॥ ਸਕਲ ਰ
ਚੈ ਮੇਰੇ ਅਪੀਨਾ ਮੇਰੀ ਮੇਸ ਬਹੁ ਦੇ ਲੀਨਾ ਤਾ ਤੇ ਸਬ ਮੇਰੁ ਜਾਨੀਐ ਬਿਰੁਤ ਜਾਨੈ
ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੧੩॥ ਘਰਿ ਤੇ ਸੇ ਬਿਸੇਖ ਸੇ ਕਰੈ ਤੇਰੀ ਦੇਤਾ ਦਿਸ ਕੇ ਦਰੈ ਸਬ ਰਛਕ
ਨਿਮਾਹਿ ਮੇਰ ਛਕਾ ਤਿਨ ਮੇਕਾ ਲਸਕਲ ਜੋ ਰਛਕਾ ॥੧੪॥ ਸੇ ਮੇ ਪੁਕਿਰਤ ਤਿਹੁ ਟੁਕੀ
ਆਇਆ ਪੰਚਰੂ ਤੇ ਮੇਰੁ ਤਾਇਆ ਸੁਤ ਸਕਲ ਬੇਦ ਮੇਜਾਨੈ ਬਡੇ ਨੁਮਾਹਿ ਮਹਤੁ ਤਿ
ਮਾਨੈ ॥੧੫॥ ਸਬ ਬੁਛ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ਨਿਯ ਦੇਖੈ ਸਬ ਦੁਰਜਨ ਨਿਮਾਹਿ ਮਨ ਦੇਖੈ ਬੇ
ਦਰਨ ਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਜਾਨੈ ਓਅੰਕਾਰ ਮੰਤ੍ਰ ਨਿਮੇ ਮਾਨੈ ॥੧੬॥ ਛੰਦਨ ਮੇ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਛੰਦਾ
ਮੇ ਅਕਾਰ ਅਛਰ ਕੇ ਬਿਰੰਦਾ ਸਬ ਦੇਵ ਨਿਕੇ ਮਪਿ ਪੁਰੰਦਰਾ ਸਕਲ ਬੰਸੁ ਨਿ
ਮੇ ਮੇ ਬਸੰਤਾ ॥੧੭॥ ਨੀਲ ਕੰਠ ਦੇ ਕਾਦ ਸਹਰ ਮੇ ਬਿਸਨ ਨਾਮ ਦ੍ਰੁਦ ਸਦਿਨ ਕ

ਰੇਮੇ ਤਿਨੇ ਮੇਰੇ ਗੁਜੇ ਸਧਤ ਮਹਾਰਿਖਾ ਤਿਨੇ ਮੇਰੇ ਸਬੈ ਰਾਜ ਰਿਖਾ ਦੇਵ ਰਿਖ
 ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਦ ਜਾਨੈ ਕਾਮ ਪੇਨ ਪੇਨ ਨਿਮੇ ਮਾਨੈ ਸਿੰਧ ਨਿਮੇ ਮੇਰੇ ਕਪਲਿ ਸਰੂਪਾ ੨੧
 ਛਨੁ ਮਹਾਰਿਗਰ ਰੂਮ ਮਰੂਪਾ ਧਰਜਾ ਪਤਿ ਮੇਰੇ ਰੇਦ ਛਾ ਤਿਨੇ ਮੇਰੇ ਮਰ ਜਗ
 ਲੈ ਮੰਛਾ ਬਾਦ ਨਿਮਾਰਿ ਮਪਜਾਤ ਮਬਾਦਾ ਸਬਾ ਮਸੁਰ ਨਿਮੇ ਮੇਰੇ ਪਹਿਲਾਦਾ
 ੨੦॥ ਤਪਤ ਪ੍ਰਕਾਸਕ ਮਹਾਰਿਦਿਨੇ ਸਾਗਰ ਛਾਛ ਸਗਦ ਮਹਾਰਿਪਨੇ ਸਾਗਰ ਤਿਨੇ ਮੇ
 ਸੇ ਮਸਕਲ ਜੇ ਉਡਗਨਾ ਸਬ ਪਾਤੁਨੇ ਮੇਰੇ ਰੇਕ ਚਨਾ ੨੨॥ ਪਰਜੁ ਨਿਮਾਰਿ ਮੇਰੇ
 ਜਾ ਮੇਰਾ ਪਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨੰਗ ਜੇ ਮਿਸਿਟ ਉਪਾਦਤਾ ਤਗ ਬਰਣੇ ਸਬ ਜਲ ਜੀਤਾ ਨ
 ਗਨਿ ਮੇਰੇ ਮਰੂਪਾ ਮਨੰਤਾ ੨੨॥ ਨਰ ਨਿਮਾਰਿ ਮਰੂਪਾ ਨਰੇ ਸਾਗਰ ਪਨਿ ਮੇਰੇ ਬਾਸਕਸ
 ਰੇ ਸਾਗਰ ਉਚ ਸਦਾ ਹਯ ਨਿਮੇ ਜਾਨੈ ਏਡ ਪਰ ਨਿਤਿਨੇ ਮੇਰੇ ਮਾਮਾਨੀ ੨੩॥ ਸਕਲ
 ਮਿਗਨਿ ਮੇਰੇ ਮਿਗਰਾਜਾ ਸਰਿ ਤਨੇ ਮੇਰੇ ਗਾਸਿਰ ਤਾਜਾ ਸਬਾ ਮਸਰ ਮਨਿ ਮਹਾਰਿਸਿ
 ਨਿਜਾ ਸਾਗਰ ਬਰਦਿਨਿ ਮਹਾਰਿਬਿੰਦੁ ਮਮ ਬਾਸਾ ੨੪॥ ਸਕਲ ਸਗਨਿ ਮੇਰੇ ਰੂਪਾ ਸਮੁੰਦ੍ਰਾ ਸ
 ਕਲ ਪਨੁਖ ਪਾਰਨੁ ਮੇਰੇ ਰੂਪਾ ਮੇਰੇ ਪਨੁਖ ਮਾਯੁ ਪਨਿ ਮਹਾਰਿ ਧਰਮ ਨਿਦਾਸੁ ਮੇਰੇ ਤਿਨ
 ਮਹਾਰਿ ੨੫॥ ਜੇ ਮਤਿਗਰਿ ਨਹਿ ਮਾਲੁ ਤਿਨੇ ਮੇਰੇ ਪੀਪਲ ਸਬ ਬਿਨਾ ਸਧਤਿਨ
 ਮੇਰੇ ੨੬॥ ਮੇਰੇ ਪਰੇ ਹਤ ਨਿਮਾਰਿ ਬਸਿਨਿ ਤਗ ਬੁਰਸਧਤਿ ਜੇ ਬੁਰੀ ਮਸਟਾ ਮੇਰੇ
 ਪਤਿਨੁ ਮਹਾਰਿ ਸੇਨਾਨੀ ਧਰਮ ਪ੍ਰਬਰਤ ਕਬੂਰ ਮਾਜਾਨੀ ਸਕਲ ਮੇਰੇ ਪਨੁਖ

ਮੇਜਵਜਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਤਿਮਾਨਿ ਮਾਨਿ ਮਰਜਮਾਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਗਸਬਜਗਜਨਿ
 ਮਾਨਿ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਗਸਮਾਨਕੇਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਗਸਮਾਨਕੇਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜਗਸਮਾਨਕੇਨਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ
 ਨਏਖਟਸੇਧਕਜਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਚਤੁਰਦੇਹਮਾਤਮਾਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਚਾਰਨੁਮੇ
 ਸਤਕੁਮਾਰਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰਿਨੁਮੇਸਤਰੂਪਾਰਾਨੀ ॥ ਪੁਰਖਨਿਮੇਸ੍ਵਰੀਤਮੇਜਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥
 ਸਾਦੁਪਾਨਤਿਨਮੇਸੰਬਤਸਰਾ ॥ ਮਭਯੰਤਰਤਿਨਮੇਊਰਾਮੰਤ੍ਰਾ ॥ ਮੇਰੋਧਰਮਾਮਰੁ
 ਯਕੇਦਾਨਾ ॥ ਗੁਰੁਜਨੀਪ੍ਰਯਾਮੇਨਸਮਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾਪੁਰਖਸੰਜੋਗੀਜੇਤੇ ॥
 ਬ੍ਰਹਮਾਦੇਉਰੇਸਬਤੇਤੇ ॥ ਸਕਲਬਾਂਨਹਨਿਮੇਹਨਦੇਤਾ ॥ ਰੁਤਨਮੇਹਿਮਮਰੁ
 ਪਬਸੰਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ਮਾਗਸੰਗਮਾਸਨਿਮੇਜਾਨੀ ॥ ਨਛਤ੍ਰਨਿਮੇਮਭਿਜਿਤਮਾਨੀ ॥ ਦੇਵ
 ਲਾਮਸਿਤਰਹਿਤਜੇਦੇਹਗਾ ॥ ਕਵਲਕੇਸਸਬਹੰਨੁਮੇਸ੍ਵਿਦਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰਗਨਿਮਾਹਿ
 ਸਤਿ ॥ ਸ੍ਰਗਸੇਨਾਮਾ ॥ ਬੇਦਨਿਮਾਹਿਬੇਦਮੇਸਜਾਮਾ ॥ ਬ੍ਰਾਸਨਿਮਾਹਿਬ੍ਰਾ
 ਸਦੇਪਾਇਨਿ ॥ ਤਿਨਮੇਤਮਜੇਬਿਲਪਗਾਯਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਕਬਿਨਮਾਹਿਕਬਸੁਕੁ
 ਹਿਜਾਨੀ ॥ ਸਕਤਿਦੇਤਿਮਮਯਹਤਨਮਾਨੀ ॥ ਬਿਦਯਾਪਰਤਿਨਮਾਹਿਸੁਦਰਸਨਾ
 ॥ ਪਦਮਗਾਤਿਨਿਮੇਜੇਮਨਿਗਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਸਬਤ੍ਰਿਦ੍ਰਜਾਤਿਨਮੇਕੁਸਜਾਨੀ ॥ ਹੋਮ
 ਬਸਤੁਮੇਗੀਪਿਰਤੁਮਾਨੀ ॥ ਤਿਨਮੇਧਨਜੇਸਬਬਿਦਸਾਇ ॥ ਜਗਮਾਰਗਸਬਤਿਨ
 ਮੇਨਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਮੰਗਸਮਾਧਜੇਗਮੰਗਨਿਮੇ ॥ ਮੇਰੋਛਮਾਛਮਾਦੇਤਨਿਮੇ ॥

ਧੀਰਜਮੇਜੇਧੀਰਜਵੰਤਾਮੇਬਲਤਿਨਮੇਜੇਬਲਵੰਤਾ ੩੬॥ ਛਲਨਿਮਾਹਿਛਲਮੇਹੋਰੂਪਾ
 ਮੇਰੇਹੋਤਕਰਮਮਮਰੂਪਾਬਾਸਦੇਵਸੀਕਰਖਨਿਬੀਰਾਪ੍ਰਦਮਨਮਰਾਮਨਿਰੂਪਸਰੀ
 ਰਾ ੩੭॥ ਨਾਗਾਇਏਹੋਤਜਗੀਵਮਜੀਪਰਾਨਰਹਾਰਿਮਰਜਮਦਗਨਿਪ੍ਰਤਬਰਾਬਜੁ
 ਹਰਚਨਪੁਜਾਜਾਨੈਬਾਸਦੇਵਤਾਗਮੇਕੋਮਾਨੈ ੩੮॥ ਭ੍ਰਿਨਮੇਬਿਰਤਾਜੇਸਬਰੂਪਰਾ॥
 ਪ੍ਰਬਬਜਿਤਨਾਮਮੇਅਪਸਰਾਮੇਹੋਬਿਸਦਬਾਤੁਰੀਪਰਥੈਪਰਦ੍ਰੀਮਾਹਿਰੀਧੈਮੇਸਰ
 ਥੈ ੩੯॥ ਰਸਜਲਮਾਹਿਸਬਦਾਮਕਾਸਾਰਵਸਸਤਾਰਨਮੇਪ੍ਰਕਾਸਾਹੇਜਾਇਨਮੇਪਾ
 ਵਕਜਾਨੈਬਿਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਨਿਮੇਬਲਮੋਮਾਨੈ ੪੦॥ ਬੀਰਨਿਮੇਅਰਜਨਬਹੁਸਾਰਾਮੇਸ
 ਬਉਤਪਤਿਬਿਤਸੀਗਰਾਇਏਹੋਤਮਨਬੁਧਜਾਇਕਜੇਤੋਮੇਰੀਸਕਤਿਪ੍ਰਬਰਤੈਤੋਤੈ
 ੪੧॥ ਸਬਹਿਨਮੇਪੈਅਰਬਨਜਬਰਾਹੋਤੇਜਤ੍ਰਤਿਨਮੇਚੇਤਨਿਰਹੋਸਬਦਸਪਰਸਰੂ
 ਪਰਸਰੀਪਾਤਿਨਤੇਪੰਚਰੂਤਸਬਿਧਾ ੪੨॥ ਏਹੋਹੋਤਮਨਮਹਤਤ੍ਰਹੀਕਾਰਾਤ੍ਰਿਗੁਹੁਸ
 ਹਤਏਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਬਿਕਾਰਾਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤਿਰੂਪਰਖਜਾਗਕਛੁਹੈਜੇਤੋਮੇਰੇਰੂਪਸਕਲਹੈਤੋਤੈ॥
 ੪੩॥ ਮੇਬਿਨਕਹੂੰਕਛੁਹੈਨਾਜੀਮੇਹੀਪ੍ਰਗਟਹੋਸਬਾਮਾਹੀਜੈਪ੍ਰਮਾਣੁਗਾਏਮੇਕਬਰੀ
 ਤੋਤਿਨਪਾਰਹਿਪਾਉਤਬਰੀ ੪੪॥ ਪਰਿਮਮਨਿਰਮਤਜੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾਤਿਨਕੋਗਾਏਤ
 ਪਰੇਨਹਖੰਡਾਤਾਤੋਕਹੋਬਿਰੂਤਕਹਾਏਜੈਕਛੁਮੇਰੇਰੂਪਤਹਾਏ ੪੫॥ ਮੇਰਾਮਬਜੁ
 ਗਤਿਬਿਰੂਤਹਿਕਹੋਏਤਦ੍ਰਿਸ਼ਮੇਸੀਬਿਪਦਹੋਲਜਾਤੇਜਛਮਾਪਨਦਾਨਾ॥

ਰਿ

ਸਤਿਗੁਰਤਾਈ ਸੁਰਜਰਗਣਾ ੪੬॥ ਬਲਸੈਰੰਗਾਯੁਗਪੀਰਜਨਾ ਮਮਥਿਰੁਤਨਾ
 ਨੰਤਗਤਗਾਏ ਬਿਰੁਤਿਤੋ ਸੈਕਛੁਕਹੀ ॥ ਮਮਤਿਮਪਾਰਕਹਿਥੇ ਕੋਰਹੀ ੪੭॥ ਮਨਥਿਰ
 ਕਰਣਕਾਜਏ ਜਾਨੈ ॥ ਇਹਾਈਰੰਗਨਕਏ ਮਤਿਮਾਨੈ ॥ ਇੰਦੁਜਬੁਧਏ ਹਮਨਪ੍ਰਾਨ ॥ ਨਿਸ
 ਚਲਕਰਏ ਖੰਡਗਵਾਨਾ ੪੮॥ ਮਨਤੇਸਬਾਮਕਾਰਉਤਾਰੈ ॥ ਚੇਤਨਮੇਰੋਰੂਪਬਿਚਾਰੈ ॥
 ਏਕਾਮਖੰਡਿਤਜਤੁਹਸੇਈ ॥ ਮਾਧਾਪਰਦੁਜਾਨਹਕੋਈ ੪੯॥ ਮੇਜੇਜਾਨਬ੍ਰਹਮ
 ਕੋਪਾਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਾਇਜਗਤਨਹਮਾਏ ॥ ਯੁਨਿਤਨਮਨਇੰਦੁਯਾਮਰਪ੍ਰਾਨ ॥ ਬਿਰ
 ਕਰਿਜਿਨਲਿਪਕੀਮਮਪ੍ਰਾਨ ੫੦॥ ਤਾਕੇਬਹੁਤਗੁਤਿਮਾਚਰਣਾ ॥ ਜਪਤਪਦਾਨਬੁ
 ਤਾਇਕਕਰਣਾ ॥ ਕਾਚੇਕਲਿਸਕੁਛੇਜਲਜੈਸੇ ॥ ਘਲਪਲਸੁਦਿਜਾਏਸਬਤੈਸੇ ੫
 ੧॥ ਤਾਤੇਬਚਨਕਾਇਮਨਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸਬਕੇਬੀਪਕਰੇਮਮਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮੇਰਿਪ੍ਰਾਇਮੇਮਾ
 ਰਿਸਮਾਏ ॥ ਤਬਸੇਸਾਰਮਾਹਿਨਹਿਮਾਏ ॥ ॥ ਜੇਉਪਵਤੈਸੈਕਛੁਕਹੀ
 ਹਬਿਰੁਤਕੋਰਹਾਨਾ ॥ ਤਜੇਹੀਸੁਛਮਥੁਲਸਬਏਖੰਡੀਰੁਗਵਾਨਾ ੫੨॥ ॥

ਨਿਲਦਾਸ ॥ ਜਾਕੇਹਿਰਏਰਾਨਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਤਿਨਜੀਵਨਿਕੀਰਿਤਮਨਪਹੀ ॥ ਤਾ
 ਤੇਪ੍ਰਸਾਫਿਸੁਸੈਕਰੀ ੨॥ ॥ ਘੁਰੁਤਮਕਲਪਮਾਇਉਚਾਕਿਜੇ ॥

ਭਉਨਿਮਤਿਪਰਮਬਿਸਤਾਂਕੀ। ਬਰਵਾਂਸਮਾਏਕਨਰੇਤੇ। ਤਿਨਿਪਰਮਨਿਸੇ
 ਲਾਗੇਤੇਤੇ॥੨॥ ਤਿਨਮੇਕੋਈਭਉਹਿਪਾਏ। ਕੋਈਕਰਮਸਿਪੁਬਹੁਜਾਏ। ਤਾਤੇਤੁਮ
 ਕਰਵਾਮਯਦੇਵਾ। ਭਾਖੋਨਰਪਰਮਨਿਕੋਭੇਵਾ॥੩॥ ਪਰਮਕਰਤਜੋਉਪਜੇਰਗਤਿ।
 ਤੁਮਰੇਚਰਣਬਏ। ਅਨੁਰਕਤਿ। ਛੁਟੈਕਾਲਜਾਸਕੁਦੁਖਪਾ। ਸਰੈਤੁਮਾਰੇਬ੍ਰਹਮਸਰੂ
 ਪਾ॥੪॥ ਜਦਿਪ੍ਰਾਨਿਬਿਪਸੇਬਿਸਤਾਂਕੀ। ਜਬਪੁਰੀਸਰੂਪਤੁਮਪਾਕੀ॥੫॥ ਜੇਕਛੁ
 ਮੋਰਕਰੈਕਛੁਮੋਰ। ਤਾਤੇਜੀਵਨਪਾਏਠੀਗ। ਤਾਤੇਤੁਮਕਰਵਾਂਕਰਿਭਾਖੋ। ਬਰੇਜਾਤੇਜੀ
 ਵਨਿਰਖੋ॥੬॥ ਅਰੁਟਜਹਤੁਮਹੀਜਾਨੈਦੇਵਾ। ਤੁਮਬਿਨੁਦੁਜੇਲਹੈਨਰੇਵਾ। ਤੁਮਹੀਕਰੈਸੁ
 ਨੋਉਰਪਰੇ। ਤੁਮਹੀਰਾਖੋਤੁਮਹੀਕਰੈ॥੭॥ ਬ੍ਰਹਮਾਹੀਕੀਸਰਾਂਮਧੁੰਗੀ। ਬੇਦਜਗਨਿਤਮਰ
 ਤਿਪਾਹੀ। ਤਹਾਉਟਜਹਕੋਈਨਹਜਾਨੈ॥੮॥ ਜੋਬੈਤੋਜੋਸਬੈਬਖਾਨੈ॥੯॥ ਅਰੁਟਜਹਕੋਸੇ
 ਕਰਿਮਨਆਵੈ। ਕਰਮਕਰੈਤੇਕੁਕਤਿਹਿਪਾਏ। ਅਰੁਤੁਮਯਾਹੀਕੋਤਨਪਾਰੀ। ਜਾਤੇਨਿ
 ਜਪਰਮਹਿਬਿਸਤਾਰੀ॥੧੦॥ ਬੈਠੈਠਪਯਾਏਕਰਿਹੀ। ਟਜਹਨਿਜਪਰਮਨਹੀਉਚਰੀ॥
 ਤਾਪੀਛੈਕੋਈਨਹਿਕਹਿਹੀ। ਟਜਹਨਿਜਪਰਮਰੂਪਤਿਈਹਰਿਹੀ॥੧੧॥ ਤਾਤੇਅਬਤੁਮ
 ਕਰਵਾਂਕਰੀ। ਟਜਹਨਿਜਪਰਮਬੇਗਬਿਸਤਾਰੀ। ਗੋਮੇਸੀਸੁਨਿਉਪਦਕੀਬਾਨੀ। ਅਪ੍ਰਾਨਿ
 ਬੈਲੇਸਾਰੀਗਧਾਨੀ। ਧੀਨਧੀਨਉਪਦਜਨਮੇਰੇ। ਟੁਜੇਨਹੀਬਰ
 ਬਰਤੇਰੇ। ਮੇਰੇਨਿਜਜਨਕਹੀਮੇਸੇਈ। ਹੇਤਪਰਾਏਬਰਤੇਜੇਈ॥੧੨॥ ਤਾਤੇਤੁਮਪਰਕ

ਰਜਕਕੀ ਮੇਤੇ ਪਰਮਪਰਮ ਬਿਸਤਕੀ ਉਪਦ੍ਰਪਰਮਪਰਮ ਮਮੁਕਿ। ਗਮੇ ਸਕ
 ਲਤੇ ਕਰੈ ਬਿਰਕਤਿ॥ ੧੩॥ ਰੁਕਤਿ ਬਿਨਾਂ ਜੋ ਕੋਈ ਪਰਮਾ ਸੋ ਸਬਜਾਨੈ ਪਰਮਾਮਪਰ
 ਮਾ ਜਲਬਮੇ ਪ੍ਰਥਮ ਕਿਯੋ ਸੰਸਾਰਾ ਤਬ ਨਹੀ ਹੁਤੈ ਕਰਮ ਬਿਸਤਾਰਾ ਜੇਈ ਜੇਮਾਨਵ
 ਤਨ ਪਰੈ। ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਤੇ ਤੇ ਉਪਰੈ। ਏਕਿ ਤਕਿ ਤਲਹੈ ਮਮਾਮਾ ਤਾਤੇ ਸੁਕਿ ਤੁਰਗੇ
 ਨਾਮਾ ੧੪॥ ਉਅੰਕਾਰ ਰੂਪ ਤਬ ਬੇਦਾ। ਮੇਸੇ ਕਛੁ ਹੁਤੇ ਨਹਿ ਭੇਦਾ। ਸਬ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਮਨ ਨਿ
 ਸਚ ਲਕਰੈ। ਮੇਰੇ ਪਾਨ ਨਿਰੰਤਰ ਪਰੈ॥ ੧੫॥ ਜੇਮੇ ਸੇ ਸਬ ਪਾਪ ਨਿਪਰਹੈ। ਸਬ ਮੇ
 ਰੈ ਚਰਣ ਨਿਮਨੁ ਸਰੈ। ਤੇਤੇ ਬਿਖਰੇ ਮਤਮੰਦਾ। ਬਿਖਯਾਨਿ ਤੇ ਮਾਨੈ। ਮਾਨੈ ਦਾ ੧੬॥
 ਤਿਨ ਨਿਮਤਿ ਬਹੁ ਉਦਮ ਕਰੈ। ਰਾਜਸ ਤੇ ਪਾਪ ਨਿਬਿਸਤਰੈ। ਤਬ ਤਿਨੇ ਤੁਬੇਦੁ ਬਿਸ
 ਤਾਰੈ। ਬਹੁ ਤਗੁ ਤਿਕੇ ਕਰਮ ਪਸਾਰੈ॥ ੧੭॥ ਬਰਣਾ ਮਾਸਰਮ ਕੇਰੇ ਉਪਾਏ। ਨਜਾਰੇ
 ਨਜਾਰੇ ਕਰਮ ਗੁਹਾਏ। ਮਪਨ ਪਰਮ ਤਜਾਰਾ ਜੋ ਕਰੈ। ਸੇਨ ਰਜਾਇ ਨਰਕ ਮੇ ਪਰੈ॥
 ੧੮॥ ਜੇਮੇ ਸੇ ਬਹੁ ਬਿਪਰੁਯ ਹਿਦਿ ਪਾਏ। ਬੇਰੇ ਕਰਮ ਨਿਮੇਠ ਰਾਏ। ਤਾਮੇ ਰਾਖੀ
 ਮਾਤਮ ਰੁਜਨਾ। ਮੇ ਬਿਨਸ ਕਲਕਰਮ ਕੇ ਤਜਨਾ॥ ੧੯॥ ਬਹੁ ਕੀ ਬਹੁ ਅਰੰਭ ਨਿਚ
 ਹੈ। ਰਾਜਸ ਤੇ ਨਿਸਚਲ ਨਹਿ ਰਹੈ। ਤਿਨਿ ਕੇਰੇ ਤਜਗ ਉਪਜਾਈ। ਬਿਸਰੁ ਪਕ
 ਹਿਸ ਬਨਿ ਸੁਨਾਈ॥ ੨੦॥ ਬਿਸਨ ਜਜਨ ਕੀ ਜੈ ਤਾਮਾਹੀ। ਏਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਮਾਨੀ ਜੈ
 ਨਾਹੀ। ਮੇਮੁਖ ਹੁਤੇ ਬਿਪ੍ਰ ਉਪਜਾਏ। ਛੁਤੀ ਬਾਹੁ ਨ ਤੇ ਸੁਬਨਾਏ॥ ੨੧॥ ਜੇਮਾਨਿ

ਬੈਸਪਟਨਿਤੇਸੁੱਦਾ॥ਪਦਨੀਓਮੈਰੈਸਬਛੁੱਦਾ॥ਪੁਨਿਗੁਰਬਜੀਘਨਿਤੇਕਿਯੀ
 ॥ਬੁਧਮਚਰਜਕਟਸਿਰੁਵਲਿਯੀ॥੨੩॥॥ਬਛੁੱਦਾਥਲਤੇਉਪਜੀਬਨਬਾਸਾ॥ਮਸਤਕ
 ਹੁਤੇਉਪਜੇਸਕਲਾਅਨੇਕਾ॥ਰਚੁਜੇਸਿਨਾਸਾ॥ਤਾਤੇਸਕਲਪਿਤਾਮੇਏਕਾ॥ਮਤੇਉਪਜੇ
 ਸਕਲਾਅਨੇਕਾ॥੨੪॥॥ਤਾਤੇਮੋਹਿਮੇਟਜੇਕਰੈ॥ਸੈਸੋਸਬਬੀਪਨਬਿਸਤਰੈ॥ਜਾਜਾਮੀ
 ਗੁਰਤੇਜੋਉਪਜੇ॥ਤਾਤੇਤਾਕੇਲਛੁਣਨਿਪਜੀ॥੨੫॥॥ਉਚੈਮੀਗੁਰਤੇਸੋਉਚੈ॥
 ਨੀਚੈਮੀਗੁਰਤੇਸੋਨੀਚੈ॥ਤਿਨਕੇਬਹੁਬਿਪਰੁਏਸੁਗਾਵਾ॥ਤਾਤੇਉਪਜੇਨਨਾਗਾਵਾ॥
 ੨੬॥॥ਸਮਦਮਸਤਛੁਮਾਸੀਤੋਖਾ॥ਸਦਾਦੁਜਾਲਨਉਪਜੈਰੋਖਾ॥ਤਪਾਮਹਸੋਚੁਨਿ
 ਮੁਖਮਰੁਕਤਿ॥ਇਨਲਛੁਣਨਿਬਿਪ੍ਰਮਨੁਰਕਤਿ॥੨੭॥॥ਛੁਮਾਤੇਜਬਲਉਦਮ
 ਧੀਰਾ॥ਸੁਰਉਦਾਰਾਮਚਲਗੀਭੀਰਾ॥ਬਿਪ੍ਰਕਤਿਮੇਰੈਦਿਦੁਰਾਵਾ॥ਏਛੁੜੀਕੇਰੁਏ
 ਸੁਗਾਵਾ॥੨੮॥॥ਬੁਧਾਮਾਸਤਕਿਦਾਨਾਮਾਦੇਰਾ॥ਬਿਪ੍ਰਕਤਿਉਦਮਾਮਾਰੇਰਾ॥ਬੈਸਰੁ
 ਯੈਲੀਨੇਏਲਛੁਣਾ॥ਮੰਦਬੁਧਪਰਮਹਾਬਿਚਛੁਣਾ॥੨੯॥॥ਗਾਇਰਤਿਰੁਬਰਣਕੇਸੇ
 ਵੈ॥ਤਿਨਤੇਕਛੁਲਹੇਸੇਲੇਵੈ॥ਸਤਸੀਤੋਖਕਪਟਤਾਨਾਹੀ॥ਮੇਸੇਲਛੁਣਸੁਦੁਨਿ
 ਮਾਹੀ॥੩੦॥॥ਮਿਥਾਥਾਦਾਮਸੋਚਰੁਏਰੀ॥ਬੁਧਨਾਸਤਕਿਹਿਰੈਕਠੇਰੀ॥ਕਾਮਕੁ
 ਪਾਮਰੁਲੋਭੁਬਿਕਾਰਾ॥ਬਰਣਨੀਚਕੇਏਪ੍ਰਕਾਰਾ॥੩੧॥॥ਕਾਮਕੁਪਾਮਦਰਿਸਨਾਰ
 ਹਤਾ॥ਸਤਛੁਮਾਪਰਸੁਰਬਸਹਤਾ॥ਜੀਵਦੁਜਾਮਰਤਜੈਅਪਰਮਾ॥ਯਹਸਬਕੈ

ਸਾਧਾਰਣ ਪਰਮਾ ੩੨॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਮ ਕੇ ਪਰਮਾਹਿਕਾਹੀਂ ਜਾਤੇ ਕੁਕਤਿ ਉਧਾਈ ਚੁੱਠੀਂ
 ਗਧਿ ਪੁੰਡਰੀਕ ਬੈਸਤਿ ਬਰਹਮਾਹਿਨਿ ਕੋ ਸਕਲ ਬੇਦ ਬਿਪਕਰਣਾ ੩੩॥ ਗਰ
 ਭਾਂਧਾਨਾਂ ਇਕ ਸਿਸਕਾਰਾਹਿਤੀ ਬਰਹਮ ਕੇ ਯਹ ਆਚਾਰਾ ਜਬ ਤੇ ਬਰਹਮ ਜਨੇ
 ਓਧਾਵੈ। ਤਬ ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਗਾਵੈ। ੩੪॥ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਪਕਰਣੀ ਸੇਵਾ ਕ
 ਰੈ। ਬੇਦ ਪਦੈ ਅਰਥ ਨਿਉਰ ਪਰੈ। ਜਨੇ ਉਮੇਖ ਲਾਕ ਨਿਜ ਪਾਸਾ ਲਾਹੈ।
 ਤਕਮਿ ਤੁਲਾ ਅਰੁ ਮਿਰਗ ਛਾਲਾ ੩੫॥ ਏਤ ਬਸਤੁ ਤਨਿ ਮਲ ਨਿਵਾਰੈ। ਸੀ
 ਸ ਜਟਾਹ ਸਤ ਨਿਕੁ ਸਧਾਰੈ। ਆਸ ਨ ਚੰਦ ਲਕੁ ਦੇ ਨ ਕਰੈ। ਲੋਕ ਬਾਰਤਾਹਿ
 ਰੈ ਨ ਪਰੈ। ੩੬॥ ਮੁਤ ਪਰੀਖਤ ਜਾਗ ਲਾਨਾ। ਮੁਰਜ ਪਰੈ ਜਨ ਜਲ ਪਾਨ
 ਇਨ ਮੇ ਬਚਨ ਨਹੀਂ ਓਚਰੈ। ਨ ਪਕੇ ਸਾਇਕ ਦਰ ਨ ਕਰੈ। ੩੭॥ ਸਦਾ ਨਿ
 ਰੰਤਰਿ ਇੰਦੁ ਬਰਤ ਪਾਰੈ। ਕਬਹੂੰ ਕੁਲਿ ਬਿੰਦੁ ਨਹਿ ਡੁੱਗੈ। ਜੋ ਆਪਹਿ ਤੇਜਾਵੈ ਕਬਹੂੰ
 ਬ੍ਰਹਮ ਭਾਂਤਿ ਪਛਿਤਾਏ ਤਬਹੂੰ। ੩੮॥ ਪਕਰ ਲਾਨ ਰੁਪਾ ਨਾਯਾਮਾ ਜਾਪ ਕਰੈ ਤਿਧਈ
 ਸੇਨਾਮਾ। ਮਗਨ ਅਰੁ ਕਰੁ ਗਧਿ ਪ੍ਰਮਾਮੁਗਾਇ। ਸੁਰਮੁ ਨਿਬਿਪ ਨਿਵਨ ਕਰਾਇ
 ੪੧॥ ਸੀਧੇ ਪਾਸ ਨਾਂ ਕਰੈ ਤਿਕਾਲਾ। ਬਚਨ ਨ ਬੋਲੈ ਗਲ ਨ ਚਾਲਾ। ਗੁਰ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰੁਪ
 ਹਿਸਾਨੈ। ਨਰ ਕੀ ਬੁਧਿ ਕਦੇ ਨਹਿ ਆਨੈ। ੪੨॥ ਸਰਬ ਦੇਵ ਮਯ ਗੁਰ ਕੇ ਲੇਖੈ। ਤਲੇ
 ਕਛੁ ਆਚਰਣੁ ਨ ਪੇਖੈ। ਭਿਛੁ ਜਾਂ ਆਇ ਮੇਰ ਕਛੁ ਜੇਈ। ਗੁਰ ਕੇ ਆਨ ਸਮਰੇ ੪੩

ਸੋਈ ੪੩॥ ਸਬ ਗੁਰਤ ਕੋ ਆਗਿਆ ਦੇਵੈ ਤਬ ਪੁਸਾਇਆ ਪੁਰੀ ਲੇਵੈ ਬੈਠੇ ਠਾਢੈ
 ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਰੁਜਨ ਸੇ ਨਗਤਿ ਰੁਰਵਾਤਿ ੪੪॥ ਨਿਮਰਾ ਉਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੰਞ
 ਲਸਿ ਪੀਛੈ ਮਨੁ ਸਰੈ ਗੇਸੇ ਬ੍ਰਤ ਅਖੰਤੁ ਪਾਰੈ ਮਨੁ ਮੇਨ ਹਿਰਗ ਬਿਚਾਰੈ ਗੇਸੇ
 ਗੁਰ ਕੁਲ ਬਰਤੈ ਸੋਈ ਜੋ ਲਗ ਬੇਦ ਸਮਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ਜੋ ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੇ ਲੋਕ ਹਿਚਾਰੈ ਤੋ
 ਗੁਰ ਬ੍ਰਤ ਨਹੀ ਬਾਧੈ ੪੫॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦੇਹ ਸਮਰਪਣ ਕਰੈ ਬੇਦ ਬਿਚਾਰਿ ਰਹੈ ਮੇਧਰੈ
 ਗੁਰ ਅਰੁ ਅਗਨਿ ਮਾਪੁ ਸਬ ਮਾਗੀ ਸੇਵੈ ਮੇਰਿ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ੪੬॥ ਜੁੰਦ ਤੀਅਰੁ
 ਜੁਦ ਤਿਨੁ ਕੇ ਸਿਰੀ ਗਿਨ ਕੇ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਪੁਸਿਰੀ ਦਰਸ ਪਰਸ ਬਾਨੀ ਪਰਿਗਾਸਾ ਤੁਧਰੈ
 ਦੁਗਿਆ ਨਿਅਤਿ ਰਸਾ ੪੭॥ ਜੋ ਚਾਹੁ ਮਨ ਮਗਨ ਨਾ ਸਿਧੈ ਪਾਸ ਨਗਤਾ ਮਭਿਮਾਨ
 ਤੀਰਥ ਸੇਵਾ ਜਪ ਤਪ ਭਿਛਾ ਤਜੈ ਦਰਸ ਸਿਰਾਖ ਦੁਇ ਛਾ ੪੮॥ ਮਨ ਅਰੁ ਬਚਨ ਦੇ
 ਹ ਬਿਸਿ ਕਰੈ ਗੇਰੇ ਰੁਜਨਿ ਹਿਰੈ ਮੇਧਰੈ ਮਰੁ ਮਰੁ ਜਨ ਸਬਨ ਕੇ ਪਰਮਾ ਰੁਜਨ ਬਿ
 ਨਾਸ ਪਰਮਾ ਮਧਰਮਾ ੪੯॥ ਗੇਸੇ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਬ੍ਰਤ ਪਾਰੀ ਦਿਦੁ ਤਪ ਨਿਸਦਿਨੁ ਬ
 ਬੇਦ ਬਿਚਾਰੀ ਬਿਗਤ ਪਾਪਾ ਗੇਸੇ ਬਿਪਰੈਈ ਗੇਰੇ ਰੁਕਤਿ ਲੁਰੈ ਤਬ ਸੋਈ ੫੦॥
 ਗੇਸੇ ਬਿਪਰੁਦ ਸਾਗਰ ਤਜੈ ਗੇਰੇ ਪਰਮ ਰੂਪ ਕੇ ਰੁਜੈ ਗਮਰੁ ਜੋ ਕਉ ਹੋਇ ਸਕਾਮਾ ਤੋਸੇ
 ਕਰੈ ਜੁਦ ਤਾ ਮਰੁ ਪਾਮਾ ੫੧॥ ਕੈ ਨਿਕਾਮ ਗੇਰੇ ਬਨ ਬਾਸਾ ਕੈ ਅਪਕਾਰ ਪਾਇ ਨਿਜਾਸ
 ਗਮਰੁ ਜੋ ਉਪਜੈ ਮੇਰੇ ਰੁਕਤਿ ਤੋਨ ਹਿ ਕਰੈ ਕਹੂੰ ਆਸ ਕਤਿ ੫੨॥ ਏਹ ਹੋ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ

ਕੋਪਗਮਾ ਯਾ ਤੇ ਦੂਜੇ ਸਕਲ ਅਪਗਮਾ ਮਾਮ ਬਗਾਥ ਕੋਪਗਮਾ ਸੁਨਾਉ ਸਕਲਗਾਮ
 ਥਨਿ ਕੋ ਸਮਝਾਉ ੫੪॥ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਜੋ ਨਹਿ ਠਹਰਾਵੈ ਤੋਗ ਸਥਾ ਮਾਸ ਮੇਰਿਆ ਵੈ
 ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਦ ਪਦੇ ਸਬ ਜਬ ਹੀ ਗੁਰ ਦੁਖਿ ਏਇ ਪੁਨਤ ਬਹੀ ੫੫॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗ ਮਾਇ
 ਉਰ ਪਰੈ ਤਬ ਬਿਪਸੇ ਨਹਿ ਕਰੈ ਤਬ ਦੇਖੇ ਉਤਮ ਕੁਲ ਸਫੁਣਾ ਕਰੈ ਬਿਦਾਹ ਤਿਆ ਬਿ
 ਚਛੁਣਾ ਜੋ ਦੇਖੇ ਅਪਨੇ ਅਪਕਾਰ ਤੇ ਹੀ ਕਰੈ ਬਿਦਾਹਿ ਬਿਚਾਰਾ ਬਿਪੁ ਬਿਦਾਹੈ ਚਕੋ
 ਬਰਣਾ ਬਿਪੁ ਛੋਡੁ ਤੀ ਕੋ ਕਰਣਾ ੫੬॥ ਬੈਸ ਬਿਦਾਹੈ ਬੈਸ ਰਸੁ ਦਰਾ ਸੁਦੁ ਦੇ ਕਈ ਉ
 ਚਨ ਛੋਦੁ ਉਤਮ ਸੇਜੇ ਦੇ ਕੋ ਕਰੈ ਬਹੁਤ ਨਿਕਸਟ ਨਹੀ ਬਿਸਤਰੈ ੫੭॥ ਗੁਰ ਤਿਆ
 ਪਯਨ ਜਗਾ ਮਰਦਾਨਾ ਤਿਉ ਬਰਣ ਕੋ ਦੇਕ ਸਮਾਨਾ ਦਾਨ ਗੁਰ ਨਰ ਜਗ ਕਰਾਵਨਾ॥
 ਮਾਪਿਕ ਬਿਪੁ ਕੋ ਬੇਦ ਪਦਾਵਨਾ ੫੮॥ ਧਰਿ ਏਤੀ ਨ ਬਿਰਤਿ ਹੈ ਮੇਜਾ ਮਗਨ ਮਪਜਸ
 ਬਰਖਾ ਜੈਸੇ ਇਨ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੇਜ ਨਹਿ ਰਹੈ ਤਾ ਤੇ ਇਨ ਕੋ ਬਿਪੁ ਨ ਰਹੈ ੫੯॥ ਕਰਿ ਕੋ
 ਸਿਲਾਂ ਦੇਹ ਨਿਰਬਾਰੈ ਤਾ ਤੇ ਅਪਕਨਹਿ ਸੀ ਬਾਰੈ ਬਿਪੁ ਦੇਹ ਪੂਰਣ ਤਪ ਪਈਏ॥
 ਸੇ ਬਿਖਯਨ ਲਾਗ ਨਹਿ ਗਵੀਏ ੬੦॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤਿ ਤਪ ਕਸਟ ਕਰਿਏ ਜਾਹਿ
 ਤੁਜ ਹਿਰੀ ਕੋ ਮਨੁ ਸਰਯੋ ਸਿਲਾ ਬ੍ਰਤਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਦੇਹਾ ਨਹਿ ਮਮਤਾ ਸੁਵਤੀ
 ਸੁਤਰੇ ੬੧॥ ਅਥਿ ਤਪਾ ਲੋਕ ਜਤਮ ਨਹੀ ਜੋ ਹੀ ਕੋ ਦੇਖੇ ਸਬ ਮਾਂਹੀ ਜੀਵਨ ਮੁਕ
 ਤਿਓ ਇਸੇ ਬਿਪੁ ਮੇਰੇ ਚਰਣ ਨਿਪਾਵੈ ਛਿਪੁ ੬੨॥ ਜੋ ਕੋਈ ਮਮਤਾ ਭੁਕਤਿ ਹਕਰੈ॥

ਤਾਕੇ ਕਛੁ ਮੱਧ ਦਾ ਨਹਿ ਪਰੈ। ਸੋ ਮੱਧ ਦਾ ਮਿਟਾਵੈ ਕੋਈ। ਸੁਮੇਰਹਿ ਤਕਾਰੀ ਹੋਈ ॥੬੩॥
 ਤਾਕੇ ਮੇਊ ਪਾਰੈ ਮੇਸਾ। ਨਾ ਵਨ ਸੋ ਅੰਗੁ ਨਿਪ ਜੈ ਸੋ। ਘਰਿ ਛੁਡੀ ਨਿਜ ਪਰਮ ਬਿਚਾਰੈ।
 ਸਕਲ ਪਾਸ ਨਾਹਿ ਰਹੈ ਪਾਰੈ ॥੬੪॥ ਛੁਡੀ ਸਬ ਕੇ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੈ। ਸਕਲ ਜੀਵ ਪ੍ਰ
 ਤਪਾ ਲਹਿ ਕਰੈ। ਸੋਖ ਤੀ ਸੁਰਲੈ ਕਰ ਜਾਵੈ। ਬਾਸ ਵਸਹਤ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੬੫॥
 ਸੋ ਮੱਧ ਦਾ ਬਿਪ੍ਰਕੋ ਪਰੈ। ਤੇ ਸੋ ਬਨਿ ਜ ਬਿਤ ਕੋ ਕਰੈ। ਜੰਦਿ ਪਿਖ ਰੂਗ ਬਿਤ ਹੋਈ ॥੬੬॥
 ਘਰਿ ਸੋ ਮਤਿ ਹਿ ਸਾਂਤੇ ਨੀ ਹੀ ॥੬੬॥ ਜੈ ਥੰਡੀ ਕੋ ਪਰੈ ਬਿੱਪਤਿ। ਤੇ ਸੋ ਗਰੈ ਬਨਿ ਜ ਕੀ
 ਬਿਤ। ਕਿ ਬਾ ਬਿੱਪਤਿ ਤੋ ਕਰੈ। ਗਮ ਬਵਾਂ ਮ੍ਰਿਗ ਜਾ ਕਰਿ ਨਿਰਬਾਰੈ ॥੬੭॥ ਬੈਸਹਿ
 ਪਰੈ। ਮੱਧ ਦਾ ਕਬਹੂੰ। ਸੁਦੁ ਬਿਤਿ ਸੋ ਪਾਰੈ ਤਬਹੀ। ਗਮ ਰਜੈ ਬਿੱਪਤਿ ਸੁਦੁ ਕੋ ਪਰੈ। ਤੇ
 ਪ੍ਰਿਤ ਲੈ ਮਜ ਬਿਤ ਹਿ ਪਰੈ ॥੬੮॥ ਮੇਰੇ ਰੁਜਨ ਸਕਲ ਮਮਕਾਰਣ। ਏਸ ਬਹਿ ਨਿਕੋ ਪ
 ਰ ਮੱਧ ਪਰਣ। ਗਿਹੀ ਦੇਵੈ ਬਨਿ ਤਾਰਿ ਤੁਹਾਨਾ। ਰੁਲ ਨਿਗੰਮ ਨ ਕਰੈ ਦਿਨ ਆਨਾ ॥
 ੬੯॥ ਯਾ ਬਿਪ ਜਬਹੀ ਮਿਟੈ ਬਿੱਪਤਿ। ਤਬਹੀ ਗਰੈ। ਮਾਧਨੀ ਬਿੱਰਤਿ। ਪੰਚ ਰਜ
 ਗਏ ਪ੍ਰਤਿ ਦਿਨ ਕਰੇਨ। ਗਿਹ ਸਨ ਕੋਲਾ ਹੀ ਪਰਹਰੇਨ। ਕਰਿ ਕੈ ਪਾਠ ਰਿਖ ਲੁਕੇ ਜੋ। ਕਰਿ
 ਕਛੁ ਹੋ। ਦੇਵ ਤਿਨਿ ਰੁਜੈ। ਰੁਤ ਨਿਬਲਿ। ਅਗੁ ਪਾਸੈ ਪਿਤਰਾ। ਸੁਲਾ ਅੰਨਾ ਦਿਸੈ ਕਤਿ ਸੋਨ
 ਰਾਗਿ ਨ ਸਬਹਿ ਨ ਮੇ ਮੇਕੋ ਜਾਨੈ। ਗਮੇਰ ਸਬ ਨਿਪ ਰਿਕਰਣਾ ਮਾਨੈ। ਜੈ ਸਹਜ ਹੀ ਕਰੈ ਪਨ
 ਪਾਵੈ। ਕਿ ਬਾਨਾ ਇਹ ਤੇ ਉਪਜਾਵੈ ॥੭੦॥ ਤਾ ਸੋ ਲੋਗ ਮਾਧਨੇ ਪੈਥੇ। ਗਮੇਰ ਜਗ ਕਰਿ ਮੇ

ਬ

ਹਿਸਤਿਖੇ ਜੇਤੀ ਲਾਗਤ ਪਰਮੇਸਰੀ ਤੇਤੀ ਪਨਗਖੇ ਸੋਈ ਗਮੈਰ ਸਕਲ ਮਮੋਰੁ
ਗਾਵੈ ਰੂਲਨ ਦੁਜੈ ਮਰਗ ਜਾਵੈ ਜੇਇ ਪਰੈ ਕੁਟ ਬਹਿ ਮਾਹੀ ਤੇਤੀ ਲਿਖੇ ਕਦੇ ਕਹੀ
ਹੀ ੧੪॥ ਨਿਸਦਿ ਨਹਿਰੈ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਮਿਥ ਜਾਂ ਮਨੈ ਸਬ ਪਰਵਾਰਾ ਇਸ ਤੀਪੁ
ਤਬੰ ਪਸ ਬਾਮੇ ਸੋ ਜਲ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਬਟਾਉ ਜੈ ਸੋ ੧੫॥ ਏਸੁ ਏਥੁ ਤਿਹੇ ਹਰਿ ਆਵੈ॥
ਜੇ ਨਿਦੁ ਪੁਤਿ ਸੁਪਨਾ ਘਾਵੈ ਜੇ ਜੇ ਜਾਗੇ ਬਾਰੇ ਬਾਰਾ ਤੇ ਜੇ ਮਿਟੈ ਸੁਪਨ ਬਿ
ਯੋਗਾ ੧੬॥ ਏਹੀ ਏਥੁ ਤਿਹੇ ਹਰਿ ਆਵੈ ਏਹੁ ਤੇ ਜੇ ਸਬ ਸਿਤਤਿ ਤਜਾਵੈ ਗਮਰੁ
ਹੀ ਸੁਰਗਾਇ ਕਲੰਕਾ ਘਾਵੈ ਹਰਿ ਖੁਗਾਏ ਮਤਿ ਸੋਕਾ ੧੭॥ ਤਾਤੇ ਸਕਲ ਬਾਸਨਾ ਦੁਹੈ॥
ਗਮ ਬਿਤਿ ਸਮਾਨੁ ਦੁਨ ਮੇਰੈ ਗਮਰੁ ਕਰਮ ਮਤਾਨੁ ਗਮਨੈ ਗਸਬ ਮਾਯਾ ਬੀਪਨ ਕਰਿ
ਜਾਨੈ ੧੮॥ ਸਬ ਕਰਮ ਨਿਮੇਰੇ ਹਿਤ ਕਰੈ ਗਮ ਬਿਚਾਰੀ ਤਰਾਇ ਪਰਹੈ ਘੋਮ ਗੁਵਦਿ
ਫੁਭਿ ਗੇਰਾਖੇ ਗਮੈਰ ਸਕਲ ਹਿਰੈ ਤੇਨਾਖੇ ੧੯॥ ਗਮੈ ਸੇਧੁ ਤਰੁ ਏ ਬਨ ਜਾਵੈ ਗਕਿ ਬ
ਗਿਰਿ ਹੀ ਮਾਰਿ ਰਹਾਵੈ ਗਮੈ ਸੋਗੁ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਗਮੈਰ ਕਛੁ ਹਿਰੈ ਨਹਿ ਆ
ਲਾ ੨੦॥ ਗਮਰੁ ਜੇ ਹੋਇ ਭੁਵਨ ਮਾਸ ਕਾਤਿ ਭੁਵਤਿ ਸੁਤਾਇ ਨੁਸੈ ਮਨੁ ਰਕਤਿ ਗਬਿ
ਖਜਾ ਲੀਪਾਇ ਤਿਸਨਾ ਮਾਤੁਰਾ ਗਮਨਿ ਹਿਤ ਕਰਮ ਨਿਮੇਰਾ ਤੁਰਾ ੨੧॥ ਗਮਾਪੁ
ਹਿ ਪਰ ਬਸਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨੈ ਗਮੈਰ ਨਿਕੀ ਬੀਤਾਉ ਰਾਮਾਨੈ ਗੁਰਾਈ ਬਿਪਥਿ ਤਰੈ
ਮੇਰਾ ਗਮ ਬਿਨ ਦੁਖ ਲਹੈ ਬਹੁ ਤੇਰਾ ਯਹ ਅਬ ਲਾਲ ਅਸੀਤ ਤਿਜਾ ਕੀ ਗਮ ਬਿਨ

ਕਹਾਗਤਿਤਾਕੀ। ਏਅਨਾਬਮੈਬਿਨਸਬਬਾਲਾ। ਕਹੈਕਰਿਜੀਦੈ। ਮਤਿਬੋਹ
ਲਾ॥੨॥। ਮੈਬਿਨਇਨਹਿਕੈਨੁਪਿਤਪਾਲੈ। ਕੈਨੁਬਿਪਦੁਖਨਿਕੈਟਾਲੈ। ਮੈ
ਸੇਨਿਸਦਿਨੁ। ਮੈਨੈਚਿਤਾ। ਕਬਹੂੰਨਹਿਜੋਬੈਨਿਹਚਿਤਾ॥੨॥। ਕਦੇਨਬੁਝਪਦੈ
ਯਾਲਕਾ। ਗੁਸਜੋਰਹੈਚਿਤਾ। ਭਯਸੈਕਾਂ। ਯਾਬਿਪਚਿਤਾਂ। ਕਰਤਾ। ਮਪਾਗ। ਨਰ
ਕਹਿਜਾਵੈਬਹੀਬਰਾ॥੫॥। ਬ੍ਰਹਮਚਰਜਗ੍ਰਹਚਰਜਕੈਮੈਭੁਖਜੇਯ
ਹਧਰਮਾ। ਯਾਤੇਉਪਦਾ। ਮੈਕਛੁਸੈਸਬਜਾਨਿ। ਮਧਰਮਾ॥੨੬॥੫॥੫੧॥੮੫॥

ਖਈਆਸਰਮਪਰਮਨਿਰੂਪਦਿਨਾਮਸਪਤਦਸੇਪਯਾਇ॥੧॥। ਸੀਰਗਵਾਨੁ
ਵਾਦਾ। ਚਉਪਈ। ਮਮਬਮੈਕਰੋਪਰਮਬਨਬਾਸਾ। ਮਮਗਮਪਿਕਾਰਿਸਹਤਿਸਿਨ੍ਯਾ
ਸਾ। ਜਾਤੇਮੇਰੀਕੁਕਤਿਹਿਪਾਦੈ। ਕੁਕਤਿਪਾਇਮਮਚਰਣਨਿਮਾਦੈ। ਬਰਖਪਚਾਸੁ
ਤੇਉਪਰੰਤਾ। ਤਬਬਨਜਾਇਰਹੈਏਕੰਤਾ। ਨਾਰਿਸੁਤਨਿਮੇਰਹਨੇਦੇਈ। ਜੋਬਿਪਬ
ਨੈਸੰਗਤੋਲੇਈ॥੨॥। ਕੰਦਮੂਲਦਲਬਰਤਹਿਕਰੈ। ਬਲਕਲਮਿੰਗਛਾਲਾਤਨਪਰੈ।
ਗਵਿਦਪੜਣਨਿਕੀਸੇਜਸਦਾਰੈ। ਇੰਦੁਯਨੁਕੇਸਬਾਅਰਬਨਿਵਾਰੈ। ਕੇਸਰੋਮ
ਨਖਦੂਰਨਕਰੈ। ਏਹਦੰਤਮਲਨਹਿਪਰਿਹਰੈ। ਰੁਮਿਸਮਨਤ੍ਰਿਕਲਸ਼ਾਨਾ। ਮਲ
ਨਉਤਾਰੈ। ਮੁਸਲਸਮਾਨ॥੪॥। ਰੀਖਮਰਤਿਪੰਚਾਗਨਿਸਾਧੈ। ਬਰਖਾਮੇਛਾਯਾ

ਨਹਿਬਾਂਧੈ। ਸੀਸ ਸਕਲ ਜਲ ਪਾਗਾਂ ਸੇ। ਸੀਤ ਕਾਲ ਜਲ ਜਾਈ ਰਹੈ॥ ੫॥ ਗੁਮੇਸੀ
 ਰੁਤਿ ਕਰਿਤ ਪਦੁ ਰਿਕਰਿ। ਏਨ ਬਾਪੇ ਜੋ ਜਲ ਪੁਰਿ ਕਰਿ। ਅਗਨਿ ਪੈ ਕਰਿਤ
 ਪੈ ਕਛਲਾਂਦਿ। ਰੋਜਨ ਲਪ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨਾਂਦਿ॥ ੬॥ ਅਸਲ ਭੈਲ ਕੈ ਪਾਖਾਨਾ॥
 ਕੈ ਏਤ ਨਿਸੇਖੈ ਪਾਨ। ਏਹ ਜੀਵ ਕਾਂ ਮਾਧੁਰਿ ਮਾਨੈ। ਅਧਿਕ ਲਗੈ ਨ ਸਿਧੈ
 ਜਾਨੈ॥ ੭॥ ਤਿਨ ਹੀ ਤਿਨ ਸੇ ਮੋਕੇ ਜਾਨੈ। ਅੰਗੇਰ ਜੰਗਿ ਬਨ ਬਾਸੀ ਤੈ। ਅਗਨਿ ਹੋਤੁ
 ਅਧੁਰ ਦੁਆਸਾ। ਤੁਝੇ ਹੀ ਦੁਸਾ ਅਰੁ ਚਾਂਤੁ ਰਮਾਸਾ॥ ੮॥ ਇਨ ਸਬ ਹਿਨਿ ਕੈ ਮਮ ਰਿ
 ਤ ਕਰੈ। ਮੋਖਿਨ ਅੰਗੇਰ ਹਿਰੈ ਨਹਿ ਪਰੈ। ਏਤ ਪਕਰਿ ਮੋਕੈ। ਆਗਾਧੈ। ਧ੍ਰਾਵੈ ਏਹਿ
 ਦੁਆ ਮਨ ਬਾਂਧੈ॥ ੯॥ ਏਥੈ ਸੁਪਲੈ ਮਮ ਕੁਕਤਿ। ਅੰਗੇਰ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰ ਬਿਰ
 ਕਤਾ। ਏਤ ਬਹੀ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿਪਾਵੈ। ਕੈ ਕੁਮ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਪੈ। ਆਵੈ॥ ੧੦॥ ਅਮਰ ਜੋ
 ਮੇਸੇ ਕਸਟ ਰਿਕਰੈ। ਧਰੰ ਕਾ ਮਨਾ ਹਿਰੈ ਮੇ ਪਰੈ। ਤਾਸ ਮਾਧੁਰ ਪਦੁ ਜੋ ਲਾਹੀ। ਤਾਕੇ
 ਬਿਰਥਾਂ ਸਕਲ ਸੁਮਾਜੀ॥ ੧੧॥ ਏਥੈ ਚਰਤ ਰਿਬਰਖ ਨਿਪਾਵੈ। ਗਹੈ ਸੁਪਸੀਲ ਜਾਂ
 ਸਹਿ ਮਾਛੈ। ਸਕਲ ਕਿਰਤਾਂ ਕੇ ਤੁਝਾਗ ਹਿਕਰੈ। ਮਨ ਸੇ ਮਮ ਸੇਵਾ ਅਨੁਸਰੈ॥ ੧੨॥ ਠ
 ਗਮਰ ਚਿਤ ਸਬ ਲੋਕ ਨਿਜਾਨੈ। ਤਾਤੇ ਛਿਣੁ ਰੁਗੁਰ ਕਰਿ ਮਾਨੈ। ਤਾਹੀ ਹੋਤ ਕਰੈ ਸਬ ਤਾਗਾ
 ਮਨ ਬਚ ਕਰ ਮਸੇ ਦਿਛੁ ਬੈਰਾਗਾ॥ ੧੩॥ ਬੇਦ ਬਿਰਤ ਬਿਧ ਮੋਕੇ ਜਾਨੈ। ਰਿਤੁ ਜੋ ਕੇ ਸਰ
 ਬ ਸਦੇ ਤਜੈ। ਜਬ ਕੇ ਈਸੀਲਾ ਸਹਿਕਰੈ। ਤਬ ਹੀ ਸੁਰੁ ਬਿਪਲ ਨਿ ਬਿਸਤਰੈ॥ ੧੪॥

ਅਛਿਯਹਥਿਘਨਗਨੈਕਛੁਨਾਹੀ। ਸੇਰੇਚਰੁਪਰੈਉਰਮਾਂਹੀ। ਜੋਕਬਹੀ
 ਕਛੁਬਸਤ੍ਰਹਿਗਥੇ। ਤੋਕੁਪੀਨਾਐਰਸਬਨਾਂਖੇ॥ ੨੫॥ ਏਡਕਮੰਡਲਕਰੇ
 ਪਾਰੇ। ਜੋਮਲਤੋਨਹਿਬਿਚਾਰੇ॥ ਦੇਖਦੇਖਪਰਵੀਪਗਪਰੇ। ਬਸਤ੍ਰਛਾ
 ਨਜਲਪਾਨਹਿਕਰੇ॥ ੨੬॥ ਸਤਿਵੰਤਬਾਨੀਕੋਬੋਲੇ। ਹਿਰਦੈਬਿਚਾਰਕਰੇਨ।
 ਹਿੰਦੁਲੇ। ਸੇਨਿਪਾਰਬਾਨੀਕੋਦੇਤੇ। ਅਰੁਕਾਯਾਕੇਕਰਮਨਿਖੰਤੇ॥ ੨੭॥ ਘਾਟਾਯਾ
 ਮਮਨਿਹਿਬਸਕਰੇ। ਸਭਇੰਦੁਯਾਮਰਧਨਿਪਰਦੇ। ਅਰੁਏਹਚਿਹਨਨਹੀਜਾ
 ਮਾਂਹੀ। ਰੂਖੇਸਰੇਜਹੀਸੇਨਾਂਹੀ॥ ੨੮॥ ਰਿਖਾਂਕਰੇਸਪਤਘਰਿਬਿੰਘੁ। ਅੰਰਕਛੁਕ
 ਹੂਨਰੇਨਛਿੰਘੁ। ਸੇਉਬਿੰਘੁਚਤਰਥਿਪਜੇਤੇ। ਜਾਨਰੇਭਿਛਾਕੋਤੇਤੇ॥ ੨੯॥ ਜਿਉ
 ਧੁਕਹੀਜੇਦਸਪੁਕਾਰਾ। ਤਿਨਕੋਤਾਸਿਕਰਬਿਚਾਰਾ। ਦੇਵਬਿੰਘੁਰਿਖਬਿੰਘੁਹਿਜਾਨੇ।
 ਬਿੰਘੁਬਿੰਘੁਅਰੁਛੜੀਮਾਨੇ। ਬੈਸਸੁਦਾਮਰਏਕਬਿਡਾਲਾ। ਘਸੁਮਲੇਛਾਅਰੁਜਾਤਏ
 ਗਾਲਾ। ਭਿਛਾਨਿਤਾਅਰੁਪਛੇਪਦੁਵੇ। ਸਕਲਾਮਰਥਾਮਰਤਤਬਤਾਵੇ॥ ੩੦॥ ਇੰ
 ਦਿਯਜਿਤਸੀਤਲਸਿਤੋਖਾ। ਦੇਵਬਿੰਘੁਸੇਨਿਰਗਤਿਰੇਖਾ। ਤਪਾਅਰੁਸਤਿਹਿੰਸਾਨ
 ਹਿਕਰੇ। ਦਿਨਦਿਨਿਖਟਕਰਮਨਿਮਨੁਸਰੇ॥ ੩੧॥ ਕਾਲਲੇਖਕਬਹੁਨਹਰੇਈ॥
 ਰਿਖਬੁਗਮਣੁਕਹਿਯਤੁਹੇਸੇਈ। ਬਿਨਹਿੰਸਾਫਲਦੁਲਨਿਲਾਵੇ। ਤਿਨਹੀਸੇ
 ਦੇਹਹਿਬਿਰਤਾਵੇ॥ ੩੨॥ ਬਰਖਾਂਸੀਤਉਸਨਸਬਸਰੇ। ਬਿੰਘੁਬਿੰਘੁਨਿਤਿਸੁਪਾਗਏ

ਗਮਾਦਿ ਕੰਨਿ ਕਰੈ ਆਰੋਗਾ ਰਵੇ ਮੇ ਸੁਰਤੈ ਤਨ ਮੋਹ ॥ ੨੪ ॥ ਨੀਤ ਸਹਤ ਨਾਨੇ ਮਰੀ ਰੂ
 ਛੁਡੀ ਬਿੰਦੂ ਹਿਰਦੈ ਨਹਿ ਚੰਗਾ ਗਮੁ ਨੈ ਉਤੰ ਮਬਨ ਜਹਿ ਕਰੈ ਘਸੁਰ ਖੇਖੇ ਤੀ ਬਿਸਤਰੈ
 ੨੫ ॥ ਸੇਵੁ ਬੈਸਹਿ ਬੁਧ ਮਨ ਕਹਿਓ ਗਤ ਤੇ ਲੋਕੁ ਛੁਡਾ ਨਹਿ ਗਹਿਓ ਤੇ ਲੋਕੁ ਨ ਘਰ
 ਤਦੁ ਪਰਲੋਕੁ ਗਤਿ ਲਾਮਰੁ ਨੀਲ ਮਹੀ ਮਧਮੰਡੁ ॥ ੨੬ ॥ ਇਨ ਕੋ ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਤੈ ਜੇਈ
 ਸੁਦੁ ਬਿੰਦੂ ਕਹਿ ਜਤੁ ਜੇਈ ਗਸਬੁ ਤਨਿ ਕੇ ਦੁਹਿ ਕਰੈ ਗਸਬ ਕੇ ਛਿਦ੍ਰਿ ਨਿਦੇਖਤਿ
 ੨੭ ॥ ਘੁਟਿ ਦਿਨ ਹਿ ਸਾਂਸੀ ਮਧਿ ਕਰੈ ਬਿੰਦੂ ਕਹਿ ਦੇਸੀ ਜਾਂਗਾ ਛੁਡਾ ਮਧੁ ਮਕਰ
 ਜਕਰ ਜਾਂਗਾ ਮਨ ਮਗ ਮਨ ਲਖੇ ਮਨਾ ਰਜਾ ॥ ੨੮ ॥ ਛਿਤੰ ਘਨ ਸਕਲ ਪਸੁ ਨਿਕਲ ਛੁਟਾ
 ਸੇ ਪਸੁ ਬਾ ਮਨ ਕਹੈ ਬਿਚ ਛੁਟਾ ਬਾਪੀ ਰੂਪ ਤਲ ਦੁਪੁਰਾਵੈ ਬਨ ਬਾਂਗਾ ਇਕ ਨਾ ਸਕਾ
 ਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਸਿਧ ਜਾਂਗਾ ਮਗੁ ਨਨ ਜਾਂਗਾ ਮੇ ਸੇ ਬਿੰਦੂ ਮਲੇ ਛਪ ਖਨੈ ਗਨਿ ਦੁਖ ਸੇ ਤੀ ਪਰ
 ਪਨ ਹੋ ਗਨਿ ਦੁਖ ਜਕੁ ਰਪਿ ਸੁਨਤਾਂ ਕਹੈ ॥ ੩੦ ॥ ਸੇ ਰੰਗੁ ਲਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਗੇ ਸੇ ਦਸ
 ਬਿਧਿ ਬਿੰਦੁ ਨਿਜਾਨੈ ਤਾ ਤੇ ਤਿਤ ਮਭਿੰਦੁ ਕਰੈ ਗੇ ਸੇ ਸਕਲ ਦੁਖ ਪਰਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ਸਾਤੁ
 ਘਰਿ ਨਿਤ ਭਿੰਦੁ ਜਾਂ ਪਾਵੈ ਤਾਹਿ ਕਰਿ ਸਿਤ ਪੁਠਿ ਪਾਵੈ ਸੇ ਲੋਕੁ ਵੇਨ ਦੀਤ ਕਾਗਾ ਤਾ ਤੇ
 ਕਛੁ ਇਕ ਕਰੈ ਬਿਗਾਗਾ ॥ ੩੨ ॥ ਕੋਈ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕੇ ਦੇਈ ਕੇ ਜਲ ਮਾਹਿ ਪ੍ਰਦਾ ਕਰੈ
 ਗਬਿਰੈ ਪਰਦੀ ਦੇ ਨਿਹ ਸੀਗਾ ਕਦੇ ਕਛੁ ਨ ਸਵਾਰੈ ਮੰਗਾ ॥ ੩੩ ॥ ਤਨ ਮਨ ਇੰਦ੍ਰਿਜ
 ਨਿਗੁਰ ਕਰੈ ਗੇ ਰੰਗੁ ਪਹਿਰੈ ਮੇ ਪਰੈ ਨਿਸੁ ਦਿਨੁ ਰਹੈ ਆਤਮਾ ਰਾਮਾ ਬਿਖਯਾ ਸੁਖ

ਨਿਕੁਲੈਨਨਾਮ ੩੪॥ ਸਮਾਦਰਸੀ ਮਾਧੀ ਰਜਵੰਤਾ ਸਦਾਂ ਹੋ ਨਿਰਕੋਈ ਕੰਤਾ ਮੇਰੇ ਰੂ
ਵਰੁ ਯੋਮ ਤਿਸੁ ਧਾਧਗਾ ਬਿਬੇਕੀ ਜਿਸ ਲਧਾ ੩੫॥ ਸਮਾਧਿ ਮੇਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ਕੇ ਕਾਕ
ਦੇਨ ਦੇਖੇ ਭੁਲਾ ਮਨੇ ਕਾ ਸਮਾਤ ਮਾਮੀ ਸਬੁ ਹਮ ਕੇ ਜਾਨੈ ੩੬॥
ਬੰਧਨ ਜਬ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨੁਕਸਰੇਈ ਸੁਕਤਿ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨੁ ਬੰਧੇ ਸੇਈ ੩੭॥ ਸਮੇਸੇ ਜਾਨਿ ਇੰਦ੍ਰਿ
ਯ ਨਿਜੀ ਤੈ ੩੮॥ ਸਮੇਹਿ ਸੁਮਿਰਤੇ ਕਲ ਬਿਤੀ ਤੈ ੩੯॥ ਸੁਕਤੇ ਹੋਇ ਬਿਰਕਤਿ ਤਨੁ ਨਹਿ
ਹੋਈ ਅਸਕਤਾ ਧਰਗਾ ਮਾਇਆ ਇਤੈ ਪਰੇ ੪੦॥ ਅਰਥ ਪ੍ਰਦੇਸ ਹਿ ਕਰੈ ੪੧॥ ਹੋ ਸਪਦਿ
ਤੁਮੇਲ ਬਨ ਸਰਤਾ ਬਾਨ ਪ੍ਰਸਥ ਜਗਾ ਮਾਚਰਤਾ ੪੨॥ ਤਹਾਤ ਹਾਨਿਤ ਹੀ ਚਲਿੰਗਾ ਵੈ ੪੩॥ ਗਤਿ ਨਿ
ਆਸਰ ਮਨਿ ਰਿਝਾ ਪਾਵੈ ੪੪॥ ਤਿਨ ਕੇਲੈ ਸਿਲਾ ਕੋ ਅੰਨਾ ਤਾਤੇ ਹੋਈ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ੪੫॥
ਤੇਨਿ ਰਮਲਤਾ ਲਹੈ ਉਪਜੈ ਗਨ ਸਕਲ ਮੰਲ ਦੋਹੈ ੪੬॥ ਇੰਦ੍ਰਿਯ ਨੁ ਅਰਥ ਨਿਸਤ ਨਿਦੇ
ਖੈ ੪੭॥ ਛਿਟ ਭੁਗਰਸ ਬਿਨੁ ਦੁਰਲੇਖੈ ੪੮॥ ਤਾਤੇ ਸਬ ਤੋਹਾ ਹੋ ਬਿਰਕਤਿ ਨਹਿ ਭੁਟ ਮਨਾਂਗੀ ਅਸਕ
ਤਿ ੪੯॥ ਯਹ ਸਬਾ ਮਹਾ ਕਰ ਕਿਰਤ ਜਾਨੈ ੫੦॥ ਸਮਾਤ ਮਾਧਿ ਖੇਸੁ ਪਨ ਸਮਾਮਾਨੈ ੫੧॥ ਕਦੇ ਨਹਿ ਰਹੈ ਓ
ਤਵਲ ਕਰੈ ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਦੁਰਪਰ ਹੋ ੫੨॥ ਸਮੇਸੀ ਬਿਪਜ ਬਧਿ ਪਜੈ ਗਨ ਹੋਇ ਬਿਰਕ
ਤਿ ਤਜੈ ਸਬਾ ਮਨਾ ਮੇਰੀ ਰੁਕਤਿ ਹਿਰਦੈ ਮੇਰੇ ੫੩॥ ਤਬ ਸਬ ਬਰਣਾ ਸਮਛਿਟ ਕਾਵੈ ੫੪॥ ਬਿ
ਪਨਿ ਖੇਪਦੇ ਉਰੁ ਰਮ ਜਾਨੈ ੫੫॥ ਬੇਦ ਸੁਮਿਤ ਕੀ ਸਿਕਨ ਮਾਨੈ ੫੬॥ ਸਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰ ਬਾਲ ਕਸਮਿ ਕਰੈ
ਸਬਿਧਿ ਨਿਖੇਪ ਕ ਛੁਕਰੈ ਲਗੈ ੫੭॥ ਸਬ ਜਾਨੈ ਪਰਿਯੋਗਿ ਨ ਮੰਤਾ ੫੮॥ ਹੇਤਨ ਮਯਾ ਦੀ ਸੇਜ
ਰਵੰਤਾ ਪ੍ਰਥਮ ਤਬਾਨੀ ਰਤਨ ਹੋਈ ੫੯॥ ਕਬਹੂੰ ਬਾਂਦਨ ਠਾਨੈ ਸੇਈ ੬੦॥ ਬਾਹਰਿ ਮ

ਧਿਏਕਸਮਰਹੈ। ਕਬਹੂੰ ਕੋਈ ਪਛਨਗਾਹੈ। ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਤੇ ਜੋ ਜੋ ਹੀ। ਤਤਮਤੋ ਨਹਿ ਤਾ
 ਹੋ ਕਹੈ ਹੀ ੪੫॥ ਕਾਹੂੰ ਤੇ ਉਦਬੋਗਨਾਨਾਨੈ। ਅਰੁ ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਅਪਨਠਾਨੈ। ਨਿੰਦਾ ਅਦਿਸ
 ਹੋਦਰਬੈਨਾ। ਅੰਤਰਧਾਰੈ ਨਿਰੰਤਰ ਬੈਨਾ ੪੬॥ ਕਾਹੂੰ ਕੋ ਅਪਮਾਨ ਨਕਰੈ। ਅਨਕਰਮਬ
 ਚਨਮਾਨ ਬਿਸਤਰੈ। ਅਸੁਸਮਾਨ ਬੈਰਾਨਠਾਨੈ। ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਦੇਹ ਕੇ ਰੁਨੈ ੪੭॥
 ਜੋਆਤਮਾ ਅਪਨੇ ਤਨਮਾਂਗੀ। ਸੋਈ ਸਬਮੇਦੁਜਾਨਾਂਗੀ। ਜੋਬਹੁਪਦਿਨਿ ਮਾਹਿਸਸੇਕ
 ਅਪਣਨਿ ਸਿਗਜਾਨਿ ਮੇਅਨੇਕ ੪੮॥ ਤਾਤੋਇਸਾ ਅਨਿਸੁਹਿਕਰੈ। ਸੋਸਬਾਅਪੁਹਿਕ
 ਬਿਸਤਰੈ। ਤਾਤੋਆਤਮਬੁਧਹਿਰਾਖੈ। ਬੁਏਦੇਹਕ੍ਰਿਤਤੋਸਬਨਾਖੈ ੪੯॥ ਸਮੇਅਸਮੇ
 ਭੋਜਨਨਹਿ ਆਵੈ। ਤੋਹੁਕਛੁਨਮਨਮੇਸਜਾਵੈ। ਕਰਮਕੁਚਿਤਸਬਦੇਹਨਿਜਾਨੈ। ਤਿਨ
 ਹੀਤੇਸਬਸੁਖਦੁਖਮਾਨੈ ੫੦॥ ਤੇਸਬਸੁਖਦੁਖਕਰਮਸਰੀਰ। ਏਯੀਆਤਮਮੇਜੋਮਿਗਨੀਰ
 ਕੇਦਲਾਅਗਾਰਹਿਨਾਖੈ। ਉਦਮਉਕਰਿਪ੍ਰਾਣਹਿਰਾਖੈ ੫੧॥ ਘਟਨਾਕੇਬੋਹੈਬਿਚਾਰਾ।
 ਸੁਹੈਮੋਹਿਛੁਟੈਸਿਸਾਰਾ। ਜੋਮੋਹਿਛੁਟੈਆਵੈ। ਉਤਮਮੱਧਿਮਸੋਕਛੁਪਾਵੈ ੫੨॥ ਜੋਉਅਸਨ
 ਬਸਤਾਂਦਿਕਚਹੈ। ਜੋਸੋਆਵੈਤੋਸਗਹੈ। ਪ੍ਰਿਯਮਪ੍ਰਿਯਕੀਬੁਧਿਨਾਨੈ। ਏਉਮਿਥਜਾਂਈ
 ਕਰਿਮਾਨੈ। ਕੋਈਟੇਕਨਮਨਮੇਧਰੈ। ਮੋਬਿਨੁਮੋਰਸਕਲਪਹਿਰੈ। ਸੰਚਮਾਂਚਮਨਮਰਜਾਨਾ
 ਅੰਗੈਕਛੁਆਚਰਣਨਾਨਾ ੫੩॥ ਤੇਕਛੁਸਿਕਾਤੇਨਹਿਕਰੈ। ਜੋਕਛੁਸੇਇਛਾਮਾਚਰੈ। ਜੋ
 ਮੇਰੇਸੁਰਤੀਕੋਰੁਯਨਾਂਗੀ। ਏਉਰੁਗਮਜਾਨਤਹੀਮਾਂਗੀ ੫੪॥ ਅਰਿਤਬਾਧਿਕਰਮਨਿਆ
 ਚਰੈ। ਲੋਕਨਿਕੋਹਿਤਮਨਮੇਧਰੈ। ਤੇਰਜਾਨੀਬਿਧਕਿਕਰਨਾਂਗੀ। ਬਿਧਨਿਖੇਪਰੁਗਮ

ਪ

ਜਾਨੈ ਮਾਂਗੀ ੫੬॥ ਧਰਿ ਮਨੀ ਇਛਾ ਮਾਭਰੈ ਸੇਕ ਨਿਕੇ ਰਿਤ ਹਿਰੈ ਪਰੈ ਤਾਕੇ ਰੇਦ ਇਸਕੁ
 ਨਾਹੀ ਰਾਜਾਨ ਇਸਦੇ ਖਤੁ ਹੈ ਮਾਭੀ ਧਰਬ ਸੀਸਕਾਰੈ ਜੋਲੈ ਦੇਹਿ ਮਾਰਿ ਜੋਬਰ ਤੈ ਤੋਲੈ॥
 ਬੁਝਕੇ ਸੋ ਰੁਵ ਮੇਲਹਾ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਨਿਰਮਲ ਪਦ ਪਾਵੈ ੫੭॥ ਮਮਰ ਜਾਕੇ ਉਪਜੈ ਬੈ
 ਰਾਗਾ ਕਕੰਜੇ ਚਰੈ ਯਾ ਰੁਵ ਕੇ ਤੁਜਾਗਾ ਧਰਿ ਮਮਰੁ ਜਨ ਜੁਗਤਿ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ
 ਕੀ ਸਰਦੁ ਹਿਮਾਵੈ ੫੮॥ ਸੁਮਹੀ ਬਿਨਾ ਲਹੈ ਸੋ ਜੁਗਤਿ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਹਿਰੈ ਰੁਵ ਮੁਕਤਿ ਰੁਕੜੇ
 ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਕਰਿ ਦੇਖੋ ਮਾਨਵ ਬੁਧਿ ਕਦੇ ਨਹਿ ਲੇਖੋ ੬੦॥ ਸੁਪਾਸਹਤਾ ਮਸੂਆ ਤੁਜੈ॥
 ਮਨਕਰ ਮਬਚਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰੁਜੈ ਜੋ ਲਗ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ ਨ ਪਾਵੈ ਤੋ ਲਗਾ ਰੁਹਤ ਜਿ
 ਕਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ੬੧॥ ਧੀਛੇ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤੁਜੈ ਰਹੈ ਧਰਮ ਹੀ ਸਪਰਮ ਹਿਰੈ ਧਰਿ ਜਿਨਿਖ
 ਟਿਰਿ ਪ੍ਰਜੀ ਤੈ ਨਾਹੀ ਮਇਦੁ ਯਾ ਮਰ ਬਿਚਾਰਤਾ ਮਾਂਗੀ ੬੨॥ ਚੰਚਲ ਬੁਧਿ ਨਹੀ
 ਯਾਂ ਨ ਬੈਰਾਗਾ ਤਾਕੇ ਸਕਲ ਬਿਰਥਾ ਹੈ ਤੁਜਾਗਾ ਰੇਖ ਦੇਖਾਂ ਇਜੀਵ ਕਾ ਕਰੈ ਤਾਕੇ
 ਦੇਖ ਕਯੋ ਨਹਿ ਪਰੈ ੬੩॥ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਰਿਖ ਰੁਤ ਨਾਖੋ ਤਿਨ ਕੇ ਰਿਦਾ ਮਪਨੈ ਸਿ
 ਰਗਾਂਖੋ ਮਮੀ ਤਰਗਤ ਮੇਤਾ ਹਿਛੁ ਪਾਵੈ ਮਾਧੁ ਹਿ ਬੈਥੈ ਬੈਥੈ ਪਥਿ ਪਾਵੈ ੬੪॥ ਸੋ ਸੁਖ ਕੇ
 ਨ ਲਹੈ ਯਾ ਲੋਕਾ ਮਮਰੁ ਤੁਜੈ ਰਿਦੁ ਹੋਇ ਧਰਿ ਲੋਕਾ ਇਹੋ ਬਰਣਾ ਮਸੂਮ ਕੇ ਪਰਮਾ
 ਮਇਨ ਤੇ ਰੁਗਤਿ ਲਹੈ ਦਹਿ ਕਰਮ ੬੫॥ ਮਮ ਬਚਾਰੈ ਕੇ ਪਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨ ਜਾਰੈ ਨ ਜਾਰੈ ਕ
 ਰੈ ਬਖਾਨਾ ਸਮੁਹਾ ਮਹਿ ਸਾਸੀ ਨ ਜਾਸੀ ਕੀ ਸੁਤਿ ਬਿਚਾਰਤ ਪਬਨ ਬਾਸੀ ਕੀ ੬੬॥
 ਗੁਰੇ ਮੇਦ ਯਾ ਜੰਗਾ ਮਮਕਰਮ ਪਬੁਹਮ ਚਰਜ ਰੁਰੇ ਸੇਵਾ ਪਰਮਾ ਬ੍ਰਹਮ ਚਰਜ ਤਪ

ਸੋਰਸੀਤੰਖਾ ਸਹਲਾਤੁ ਹਿਰਦਕਤੰਨਹਿਰੇਖਾ ੬੧॥ ਮੇਰੇ ਰੁਜਨ ਸਕਲ ਮਮਕਾਰਣਾ
 ਏਸ ਬਹਿਨ ਕੇ ਪਰਮਾਸਧਾਰਣਾ ਗੁਰੀ ਏਇ ਬਨਿਤਾ ਰਿਤੁ ਦਾਨਾ ਰੁਲਨ ਗਮਨ ਕਰੈ
 ਦਿਨ ਮਾਨਾ ੬੨॥ ਏਯਾ ਬਿਧਾ ਮਧਨੇ ਮਧਨੇ ਪਰਮਾ ਮੇਰੇ ਰੇਤ ਕਰੈ ਸਬ ਕਰਮਾ ਸਬ ਮੇ
 ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਕਾਹੂੰ ਪਾਰਿਨਹਿ ਪਰੈ ਮਰਾਣਾ ੬੩॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਮੇਰੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਗਤਿ ਗਮੇਰ
 ਸਕਲ ਤੇ ਕਰੈ ਬਿਰਕਤਿ ਤਾ ਤੇ ਉਪਜੈ ਮੇਰੇ ਗਣਾ ਏਖੇ ਮੇਰਿ ਮਿਟੈ ਸਬ ਮਾਨਾ ੬੪॥ ਮੇ
 ਜੇ ਪਾਵੈ ਮਮ ਰੂਪਾ ਬਹੁ ਰਨਾ ਮਾਵੈ ਏਯਾ ਰੁਦ੍ਰ ਰੂਪਾ ਜੇਰੈ ਸਕਲ ਬਰਣ ਰਾਮਾ ਸਮਾਤਿ
 ਨਕੇ ਮੇਰੇ ਰਾਖੇ ਪਰਮਾ ੬੫॥ ਰੁਗਤਿ ਸਹਤ ਏ ਮੇਰਿ ਮਿਲੁੰਦੈ ਰੁਗਤਿ ਬਿਨਾ ਰੁਦ੍ਰ ਸਿੰਘ
 ਬੁਧਾਵੈ ਮੇਰੇ ਤਤਲਹੈ ਤੇ ਤਰੈ ਗਮੇਰ ਸਕਲ ਨਿਤ ਜਨ ਮੇਰੇ ੬੬॥ ਏਯਾ ਉ
 ਪਦ ਤੇ ਸੋ ਕਰੈ ਬਰਣਾ ਸਰਮ ਕੇ ਪਰਮਾ ਜਾਤੇ ਮਮ ਰੁਕਤਿ ਹਿਸਹੈ ਛੂਟੈ ਬਿਪਨ ਕਰਮਾ ੬੭॥

॥੪੮॥੨੨॥

ਉਪਦੇ ਬਰਣ ਰਾਮਾ ਸਰਮਾਤਿ ਨਕੇ ਮੇਰੇ ਰਾਖੇ ਪਰਮਾ ਏਨ ਮੇਰੇ ਹਿਮਮ
 ਰੁਗਤਿ ਉਪਾਵੈ ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਗਣ ਨਹਿ ਪਾਵੈ ੨॥ ਗਣ ਪਾਵੈ ਸਕਲ ਰੁਮ ਜਾਨੈ ਬਰਣਾ ਸਰ
 ਮਾ ਮਿਥ ਜਾ ਕਰੈ ਮਾਨੈ ਸਬ ਸਾਧਨ ਤਜਿ ਮੇਰੇ ਪਯਾਵੈ ਗਮੇਰ ਕਰੁ ਹਿਰਦੈ ਨਹਿ ਸਿਟਾਵੈ ੩॥
 ਗਣ ਨਿਕੇ ਮੇਰੇ ਹੋ ਸਾਧਨਾ ਮੇਰੇ ਈਨਿ ਤ ਕਰੈ ਮਰਾ ਪਨਾ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਮੇਰੇ ਮਰਾ ਪੈ ੪॥
 ਨਮਨ ਏ ਦ੍ਰਿਯ ਮੇਰੇ ਬਾਪੈ ੫॥ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਸੁਦਰਗਾ ਏ ਕਨਾ ਹਿਲੇ ਏਰੀ ਮੇਰੇ ਹੀ ਚਰਣਨ

ਬਿਤਏਈ। ਸੇਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦੇਨਹਿਗਏ। ਸੇਬਿਨੁ ਸਕਲ ਬਾਸਨਾਂ ਦੇਹੈ॥ ੪॥ ਸੇਹੀਤਿ
 ਮੇਹੀਤਾ ਕੇ ਪ੍ਰਿਯਾ। ਸੇਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਸਕਲ ਅਤਿ ਮਪ੍ਰਿਯਾ। ਜੇਹੈ ਸਹਤਗਾਨ ਬਿਗਾਨਾ ਤੇ
 ਈਜਾਨੈ ਮੇਹਿਜਾਨਾ॥ ੫॥ ਗਾਨੀ ਤੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਿਯ ਨਾਹੀ। ਸਦਾ ਬਸੇ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਂਗੀ। ਸੇਤ ਕੋ ਮੇ
 ਰੇਹੈ ਸੇਈ। ਦੂਜੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰਸਧਰ ਕੇਈ॥ ੬॥ ਜਪਤਪਤੀ ਰਬ ਬੁਤਾ ਮਰਦਾਨਾ। ਕਰੇ ਕਹਾਂ ਸਗੁ ਜੇ
 ਬਿਧਨਾਨਾ। ਤੇ ਸਬ ਕਰੇ ਨਹੀ ਫਲ ਮੇਸੇ। ਗਾਨ ਕਲਾ ਤੇਹੈ ਜੇਸੇ॥ ੭॥ ਤਾਤੇ ਗਾਨਹਿ ਰੇ ਮੇ
 ਧਾਰੀ। ਸੇਹੈ ਸਾਧਨ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰੀ। ਸੁਬ ਮੇਰਾ ਪਾਪ ਨੇਜਾਨੈ। ਮੇਹਿਜਾਨ ਪੁਰੁ ਮੇਵਾਂਠਾਨੈ। ਰੇ
 ਕਰਿ ਸਹਤਗਾਨ ਬਿਗਾਨਾ। ਦੇਖੇ ਸਕਲ ਦੇ ਕਰੁ ਗਵਾਨਾ। ਬਹੁ ਤੈ ਮਮ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸਮਾਏ। ਜਹਾਂ
 ਜਾਇ ਕੇਈ ਨਹਿ ਮਾਏ। ਜਬਹੀ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗਾਨਹਿ ਪਾਏ। ਤਬਹੀ ਮਮ ਨਿਜ ਰੂਪ ਸਮਾਏ। ਗਿਨ
 ਬਿਨਾਂ ਨਹੀ ਪਾਏ ਮੇਹਿ। ਯਹ ਨਿਜ ਮਤਿ ਕਹਤੁ ਤੇਹਿ॥ ੮॥ ਓਪਦੁ ਤੈ ਮੇਬਿ ਬਿਪ ਬਿਕਾਰਾ॥
 ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਰਕਾਰਾ। ਤੇ ਸਮਸਤ ਯਾਤਨ ਕੇ ਜਾਨੈ। ਸੇਤਨ ਮਾਯਾ ਰੁਗ ਮਕਰ ਮਾ
 ਨੈ॥ ੯॥ ਮਾਪੁ ਹਿਸੁ ਪਨਿਰੇ ਜਨ ਦੇਖੀ। ਦੇਤਾ ਮਤੀ ਤੇ ਕਈ ਲਖੀ। ਦੇਸੇ ਸਕਲ ਪ੍ਰਗਟ
 ਦੇਹਾਇ। ਤੇ ਮਾਯਾ ਤਮ ਮੇਹੁ ਤੈ ਨਾਮਾਇ॥ ੧੦॥ ਗਾਨੁ ਮੀਤੁ ਰੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਮਾਯਾ ਮਗਾਨ
 ਹੁਤੇ ਬਰਤਾਹੀ। ਗਾਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਜਬਹੀ। ਤਿਗੁ ਦੁਰਹਿਤੁ ਮਾਪੁ ਰੇ ਤਬਹੀ॥ ੧੧॥ ਜੇਸੇ
 ਰੰਜੁ ਮਾਰਿ ਮਹਿ ਕਰੇ। ਮਾਦਨ ਹੁਤੇ ਮੀਤਨ ਰੇ। ਰੁਗ ਮਤੇ ਮੰਧਿ ਮੰਦ ਮਤਿ ਮਾਨੈ। ਰੇ ਨਾਹੀ ਪ
 ਰਿਤੇ ਸੇਜਾਨੈ॥ ੧੨॥ ਤੇਹੈ ਦੇਹਾਇ ਸਕਲ ਰੁਗ ਮਦੇਖੀ। ਮਾਪੁ ਹਿਸਟਾ ਬੁਧ ਮਮਯ ਲੇਖੀ। ਸੇਸੇ
 ਸੁਨੈ ਹਰਿਜੀ ਸੰਗਾਨਹਿ। ਓਪਦੁ ਪੁਛਯੈ ਰੁਗਵਾਂਨਹਿ।

ਸੇਪੁਰੁ

ਹਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰੋ। ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਮੁਖਿ ਕੇ ਦੋਹੈ। ਅਰ ਤੁਝੇ ਹੀ ਕੁਝ ਬਿਗਨ। ਰੁਗਤਿ ਆਪਨੀ
 ਪਰਮਾਨਿਧਾਨ ॥ ੨੬ ॥ ਜਾ ਕੇ ਚਾਹੈ ਸਕਲ ਮਰਿਤਾ। ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਜਗਤ ਕੇ ਅੰਤ। ਜਾ ਬਿਨੁ ਗਨ ਪ੍ਰਭ
 ਨ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ। ਸਾਧਨ ਸਕਲ ਬਿਰਥਾ ਸਰਮ ਜਾਂਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਜਾ ਕੇ ਪਾਇ ਮੁਕਤਿ ਨਹਿ ਲੇਵੈ। ਅੰ
 ਰ ਸੁਖ ਨਿਪਧਿਰਿ ਦਿਖੈ ਨ ਦੇਵੈ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਰਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਰੋ। ਅਪਨੇ ਜਨ ਹਿਓ ਰਨਿ ਰਬਹੀ
 ॥ ੨੮ ॥ ਯਹੁ ਰੁਵ ਮਾਰਗ ਬਿਕਟ ਅੰਨਤ। ਜਾ ਮੇਰੁ ਮਤ ਨ ਆਵੈ ਅੰਤ। ਤਾ ਪਰਤ ਪੇੜਿ ਬਿਧਿ ਸੀ
 ਤਾ ਪਾਤਿ ਨ ਮੇਧਰੈ ਆਪਹੀ ਆਪਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾ ਤੇ ਜੀਵ ਮਗ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਸੁਖ ਠਾਨੈ ਸੇਵੁ ਪਵੈ ਆ
 ਵੈ। ਤਾ ਕੇ ਦੂਜੇ ਰਛੁ ਕਨਾ ਹੀ। ਮੇਰੇ ਬਿਚਾਰ ਦੇਖਿ ਯੋ ਉਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ੩੦ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਣ ਛੁੜਿ ਸਿਰਧਾ
 ਰੈ। ਸੇ ਸਮਸਤ ਸਿਤਾ ਪਨਿ ਵਰੈ। ਤਾ ਕੇ ਦਸ ਦਿਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਖੈ। ਤਾ ਕੇ ਦਰਸਾ ਮੇਰਾ ਸਬ
 ਹਰਿਖੈ ॥ ੩੧ ॥ ਜੇ ਕਹੀ ਕੰਗਾਲ ਹਿਲੀ ਜੈ। ਤਾ ਕੇ ਸੀਸ ਛੁੜ ਲੈ ਦੀਜੈ। ਸੇਵੈ ਰੂਪ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਪਾ
 ਵੈ। ਅਰੁ ਮੇਰੇ ਨ ਕੇਵੁ ਖਮਿ ਦਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤੁਝੇ ਤੁਵ ਚਰਣ ਛੁੜਿ ਸਿਰਧਾਰੈ। ਸੇ ਅਪਨੇ ਸਬ ਦੁਖ
 ਨਿਵਾਰੈ। ਸੇ ਬੁਝੈ ਤੀਨੈ ਲੋਕ ਨਿਮਾਂਹੀ। ਤੁਸਮ ਮੇਰ ਕਹੀ ਕਨਾ ਹੀ ॥ ੩੩ ॥ ਅਰ ਜੇ ਤਾ ਕੀ ਸਰਦੂਹਿ
 ਆਵੈ। ਤੇ ਤੇ ਸਕਲ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵੈ। ਯਹੁ ਰੁਵ ਕੂਪ ਪਕੈ ਬ੍ਰਿਹੰਸਾ। ਤਾ ਪਰਿ ਤੁਸੈ ਮਹਾਂ
 ਅਹਿਕਾਸ ॥ ੩੪ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੇ ਬਿਖਹਿ ਸੁਖ ਜਾਨੈ। ਤਿਨ ਨਿਮਿਤਿ ਬਹੁ ਉਦਮ ਠਾਨੈ। ਤਾ ਤੇ ਸਦਾ
 ਅਮਿਤੁ ਦੁਖ ਪਾਵੈ। ਜਾ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਆਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ਤਾ ਕੇ ਕਿਰਪਾ ਪਿਯੁਖ ਪਿਯਾਵੈ। ਕਾ
 ਛੁਪ ਤੇ ਮਿਰਤ ਕਜਿਯਾਵੈ। ਬਚਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਰਖਾ ਕਰੋ। ਅਪਨੇ ਗੁਣ ਨਿਬਾਂਧ ਉਰ
 ਪਰੈ। ਤੁਮਹੀ ਜਗਤਿ ਪਿਤਾ ਜਗਾਦੁਮੀ। ਜਗ ਪਾਲਕ ਜਗ ਅੰਤਰ ਜਾਂਹੀ। ਮੇਰੇ ਬਚਨ

ਸੁਲੇਨੁਗਵਨਾ ਤਬਉਪਵਸੋਗਾਖੀਰਮਾਨਾ ੨੭॥ ਉਪਵਪੁਸਕਰੀਤਮਜੇ ਈ
 ਪਰਮਪੁਤ੍ਰਕੀਨੀਸੀਜੇਈ॥ ਸਰਸਿਜਾਮੇਭੀਖਮਪਭੈ॥ ਹਮਰੇਸੁਨਤਬਚਨਉਚੈ ੨੮॥ ਤੇਈਅ
 ਬਮੇਤਮਰਿਸੁਨੰਉ॥ ਰਗਤਿਗਣਨਬਿਗਣਨਜਨੰਉ॥ ਪ੍ਰਕਿਰਤਪੁਰਖਮਹਿਤੁਤੀਕਰਾਸਬ
 ਦਾਇਕਜੇਪੰਚਪੁਕਾਰਾ ੨੯॥ ਤੈਗੁਣਮਰਥਿੰਦ੍ਰਿਯਦਸਦੇਕਾ॥ ਪੰਚਰੂਤਮਿਲਿਰੁਏਮਨੇਕਾ
 ਥਾਵਰਜੰਗਮਬਿਬਿਪਪੁਕਾਰਾ॥ ਇਨਿਮਠਾਇਸਕੇਬਿਸਤਾਰਾ ੩੦॥ ਇਨਬਿਨਮੀਰਕੁੰ
 ਕਛੁਨਾਂਗੀ॥ ਏਕਦ੍ਰਿਸਦੇਖੇਸਬਮਾਂਗੀ॥ ਜਾਕਰਿਸਕਲਏਕਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਤਾਕੇਸਾਪੁਰਾਨ
 ਬਖਾਂਨੈ ੩੧॥ ਅਰਜਬਏਮਠਾਈਸਤਤਾ॥ ਮਾਯਾਜਾਨੈਸਕਲਮਤਤੁ॥ ਮਾਤਮਬੁਧਮਏ
 ਕਕਰਿਜਾਨੈ॥ ਏਹਮਾਇਸਬਮਿਬਜਾਂਮਾਨੈ ੩੨॥ ਰਜੁਜਾਨਿਜੀਸਰਪੁਨਿਵਾਰੈ॥ ਭੀਸਮ
 ਸਤਮਮਰੂਪਬਿਚਾਰੈ॥ ਜੈਸੇਦਿਸਾਮੋਰਿਮਿਟਜਾਵੈ॥ ਮਾਠੈਦਿਸਕੀਖਬਰਹਿਯਾਵੈ ੩੩॥
 ਕਰਤਿਨਿਰੰਤਰਗਣਨਬਿਚਾਰਾ॥ ਏਖੇਬੁਧਮਿਟੈਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਤਾਕੇਕਹਿਯਤੁਰੇਬਿਗਣ
 ਨਾ॥ ਤਾਤੈਲੁਰੇਮੋਹਿਤਜੀਮਾਨਾ ੩੪॥ ਮਾਦਹੁਤੈਅਰੁਹਰੈਮੀਤਾ॥ ਸੋਈਰੈਅਬਹੁਬਰ
 ਤੀਤਾ॥ ਬਰਵਾਂਕਰਪੁਗਟਰੈਜੇਤੋ॥ ਮਾਂਇਨਹੁਤੋਮਰਮੀਤਨਤੇਤੋ ੩੫॥ ਪਤਾਤੈਅਬਹੁਮਿ
 ਬਜਾਂਦੇਖੇ॥ ਤਿਹੁਕਾਲਮੋਹੀਕੇਲੇਖੇ॥ ਜੈਸੇਤਿਹੁਕਾਲਮੇਪੁਰਣੀ॥ ਘਟਨਾਮਾਂਇਕਮਿ
 ਬਯਾਂਕਰਈ ੩੬॥ ਸੁਰਤਿਕੇਸਤੋਹਿਰਦੈਮੇਮਾਨੈ॥ ਨੇਤਨੇਤਸੁਰਤਿਸਦਾਬਖਾਂਨੈ॥
 ਨਾਨਾਕਾਰਬੇਦਰੁਗਮਗੁਏ॥ ਬੁਧਮਸਤਦੁਜੋਸਬਨਾਖੇ ੩੭॥ ਸਕਲਘਟਨਿਮੇਏਕ
 ਬਤਾਵੈ॥ ਊਚਨੀਚਸਬਭੇਦਮਿਟਾਵੈ॥ ਮੇਸੀਭਾਂਤਿਬਿਚਾਰੈਬੇਦਾਂਜਾਨੈਮੋਹਿਮਿ

ਕ

ਟਾਵੇਭੇਟਾ ੨੮॥ ਗਮਰੁ ਤੇਜੀ ਸਬ ਪੁਗਟ ਲੇਖੇ। ਸਪਤ ਪਾਤ੍ਰ ਕੇ ਸਬ ਤਨ ਦੇਖੇ। ਗਮਰੁ ਦੇ
 ਖੇਖਿ ਪਾਤ੍ਰ ਤਬਿ ਨ ਸਿਤਾ। ਯੇ ਪਾਤ੍ਰ ਛਿ ਬਿਚਾਰੇ ਸਿਤਾ ੬੮॥ ਗਮਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖ ਰੁਏ ਹੈ ਜੇ ਤੇ। ਤਿ
 ਨ ਕੇ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰੇ ਤੇ। ਯੇ ਕੇ ਮਤਿ ਸਬ ਨਿਕ ਦੇਖੇ। ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਦੁਰਮ ਲੇਖੇ। ੭੦॥
 ਗਮਰੁ ਤੇਜੀ ਅਨੁਰੁ ਦਿਹੈ ਬਿਚਾਰੇ। ਚੇਤਨ ਗਾਖਾ ਅਚੇਤਨ ਭਾਰੇ। ਸਬ ਦੇਖੇ ਚੇਤਨ ਆ
 ਪਾ। ਗਇੰਦੁ ਯਦੇਹ ਬਿਸਿਪ ਬਿਸਤਾਰਾ ੭੧॥ ਚੇਤਨ ਤੇਜੁ ਅਰਥ ਨ ਗਾਏ। ਚੇਤਨ ਬਿ
 ਨ ਕੇਈ ਨ ਹਿਰੈ। ਯੇ ਬੇਦਾਂਤ ਤਥਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਾਂਤ। ਗਮਨੁ ਦੁਆਰੁ ਤੇਜੀ ਸਿਧਾਂਤ। ੭੨॥ ਇ
 ਨ ਚਾਰੇ ਹੁਕਮ ਤੇ ਬਿਚਾਰੇ। ਮੇਰੇ ਜਾਨਿ ਸਬ ਭੇਦ ਨਿਵਾਰੇ। ਸਕਲ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਤੇ ਹੋਇ ਫਿਰਕ
 ਤ। ਚੇਤਨ ਬ੍ਰਹਮ ਸਦਾ ਅਨੁਰਕਤ। ਕਰਮ ਰਚਿਤ ਸਬ ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਲੋਨ
 ਸੁਰਜਾਨੈ। ਯੇ ਖੇਸੁ ਨੇਹਿਰੈ ਸੇ ਮਾਵੈ। ਸੇ ਸਬ ਬੰਧਨ ਜਾਨਿ ਬਹਾਵੈ। ੭੩॥ ਮੇਰੀ ਕੁਕਤਿ
 ਹਿਰੈ ਮੇਰੇ। ਜਿਨ ਤੇ ਕੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤੇ ਕਰੈ। ਕੁਕਤਿ ਕੁਕਤਿ ਹੋਤ ਹੈ ਜੇ ਤੈ। ਤੁਮ ਸੇ ਪੀਛੇ
 ਖੇਤੇ ਤੇ। ੭੪॥ ਗਮਰੁ ਕੁਕਤਿ ਤੇ ਬਿਚਾਰੇ। ਕੁਕਤਿ ਕੁਕਤਿ ਸਾਪਨ ਉਚਾਰੇ। ਮੇਰੀ ਕਥਾ
 ਸੁਨੈ ਅਨੁਕਰੈ। ਪ੍ਰੀਤ ਸਹਿਤ ਉਰ ਮੀਤ ਰਗੈ। ੭੫॥ ਪ੍ਰਯੋਗ ਮੇਰੇ ਅਤਿ ਨਿਦਾਨਾਰੇ। ਬਹੁਤ
 ਗੁਣਿ ਸਤਤ ਬਿਸਤਾਰੇ। ਬੀਦਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਦਛਿਦੇਈ। ਗਮਰੁ ਅਸਟਾਂਗ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰੇਈ।
 ਸਬ ਰੂਪ ਤਨਿ ਮੇਰੇ। ਯਗਮ ਜਲੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਾਨੈ। ਗਮਰੁ ਕਤਿ ਨਿਕ ਬਹੁ ਬਿਪਸੇ
 ਵੈ। ਤਨ ਮਨ ਕਨਾ ਤਨ ਹੀ ਕੇ ਵੈ। ੭੬॥ ਮੇਰੇ ਹੋਤ ਕਰੈ ਜੇ ਕਰੈ। ਮੇਰੇ ਬਿਨ ਮੇਰੇ ਸਕਲ
 ਪਰਹਾਰੇ। ਮੇਰੇ ਹੋਤ ਨਿਕ ਹੋਉਰ ਪਾਰੈ। ਪ੍ਰੀਤ ਸਰੂਪ ਮਨਾਨਿ ਵਾਰੈ। ੭੭॥ ਮੇਰੇ ਅਰਥ

ਬਿਪਬਿਸਤਰੀ ॥ ਜੋ ਤੁ ਮੁਪਰਮਰੁ ਕਤਿ ਕਿਰਤ ਰਾਖੀ ॥ ਬੁਧਮਇਰਾਨੁ ਨਿਰਾਖੀ ॥ ੪੬ ॥
 ॥ ਅਰੁ ਬੈਰਾਗਾਇਕ ਸਾਮੁ ਭਾਂਏ ॥ ਮੇਰੇ ਸਬ ਸੀਏ ਹਮਿ ਟਾਏ ॥ ਤੁਝੀ ਹੀ ਸੁਕ ਲੁਤ ਤੁਸੀਰਾਖੀ ॥ ਹੋਇ
 ਅਤ ਤੁਹਿ ਕਿਰਿ ਨਾਖੀ ॥ ੪੭ ॥ ॥ ਜਮਕਹਿ ਮੇਸੈ ਕੈ ਧਰਕਾਗਾ ॥ ਅਰੁ ਤੁਝੀ ਕਹੀ ਨਿਯਮ ਬਿਸਤਾ
 ਰਾ ॥ ਅਰੁ ਸਮਕੈ ਨੁਕੈ ਨੁਦਮ ਦੇਵਾ ॥ ਕੈ ਨੁਛੁ ਮਾਅਰੁ ਪਿਤ ਕੈ ਰੇਵਾ ॥ ੪੮ ॥ ॥ ਕੈ ਨੁ ਸੁਰਤਾ ਅਰੁ
 ਤਪਦਾਨ ॥ ਕੈ ਨ ਸਤ ਕੈ ਧੂ ਠਬ ਖਾਨਾ ॥ ਕੈ ਨੁ ਤਜਾਗੈ ਨ ਪਨਇ ॥ ਕੈ ਨ ਜੋਗਿ ਦੁਛੁ ਟਾਂਬਰਿਯਾ
 ॥ ੪੯ ॥ ॥ ਬਲਾਮਰੁ ਦੁਯਾ ਲਾਰੁ ॥ ਅਰੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ਦੁਯਾ ਲਜਾ ਸੈਰਾ ਦੁਖਾ ॥ ਪੀਤੁ ਤੁ ਮੁਖਗੁ ਹਸਤ
 ਪੀਥਾ ॥ ੫੦ ॥ ॥ ਕੈ ਨ ਦੁਰਿ ਦੁਕੈ ਨ ਪਨਵੈਤਾ ॥ ਕੈ ਨ ਕਿਰਪਾ ਦੁਕੈ ਈ ਸੁਰਵੈਤਾ ॥ ਅਰੁ ਇਨ ਤੇ ਉ
 ਲਟੇ ਹੋ ਜੇਤੋ ॥ ॥ ਅਸਮ ਅਦਮਾ ॥ ਆਇਕ ਸਬ ਤੇਤੋ ॥ ਮੇਸੈ ਦੇਵ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖੀ ॥ ਰਾਖੀ ਤੁ
 ਤੁ ਅਤ ਤੁਹਿ ਨਾਖੀ ॥ ॥ ਯੋਧੁ ਨਿਬਰੁ ਉਪਦ ਕੇ ਪੁਸ਼ਾ ॥ ਤਬ ਕਰੁ ਦੁਕਾਰਿ ਬੈਲੈ ਕਿਰਨਾ ॥ ੫੧ ॥
 ॥ ਹੀ ਸਾਹਤ ਸੰਤ ਅਸੇਯਾ ॥ ਸੀਗ ਬਿਬਰਜਤ ਸਬ ਕੇ ਹੋਯਾ ॥ ਲਜਾ ਮੇਨ
 ॥ ॥ ਅਸਤ ਕਥੀਗਾ ॥ ਬੁਧਮਚਰਜਾ ਅਰੁ ਛੁਮਾਅਰੀਗਾ ॥ ੫੨ ॥ ॥ ਏਦੁ ਦਸ ਜਮਗੈ ਨਿਬੁਤੀ
 ॥ ਅਰੁ ਦੁਸਨਯਾ ਮਪੁ ਬਿਤੀ ॥ ਸੋਚੁ ਕਪਟਗਤ ਪਰਮਾ ॥ ਦੁਗਾ ॥ ਜਪਤਪਾ ਅਗਮਪੁ
 ਜਾਸਾ ॥ ਦੁਗਾ ॥ ੫੩ ॥ ॥ ਤੀਰਥਾ ਮਟਨਾ ਮਥਿਤਿ ਕੈ ਪੀਥਾ ॥ ਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਅਰੁ ਦਿਦੁ ਸਿਤੋਖਾ ॥
 ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਮਥਿਸਤਾਰੈ ॥ ਮੁਕਤਿ ਰੁਗਤਿ ਚਹੈ ਸੋਧਾਰੈ ॥ ੫੪ ॥ ॥ ਸਮਜੀ ਮੇਨਿ ਸਟਾਂ
 ਬੰਧੀ ॥ ਦਮਾਇ ਦੁਯਾ ਨਿਗਮਨ ਸੁਧਿ ॥ ਸੋ ਦੁਖ ਨਿਉ ਪਾਵੈ ਕੈ ਈ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਜਾਕੇ ਦੁ
 ਖਨਹੈ ਈ ॥ ੫੫ ॥ ॥ ਸਕਲ ਸਹੈ ਕਛੁ ਮਨਨਾ ਆਨੈ ॥ ਤਾਕੈ ਮਮਜਨ ਛੁਮਾ ਬਖਸੈ ॥ ॥ ॥ ॥

ਸਿੰਦ੍ਰਾਇਦਿਯਚੰਦਲਹੋਈ।ਇਨਦੁਨਕੋਪਾਰੈਜੇਈ॥੨੨॥ਰਸਾਮਰੁਬਲਾਕੋਨਹਿ
ਗਏ।ਤੁਕੋਮੇਰੋਜਨਪਿਤਕਹੈ।ਭੂਤਦੁਹਤੁਜਾਗਸੇਦਾਨਾ।ਰੋਗਤਜਨਸੇਤਪਨਹਿਆ
ਨਾ॥੨੩॥ਸੇਈਸੁਰਜੋਜਿਤੈਸੁਗੁਰਦੁਪਸੇਈਸਤਿਸਕਲਾਮਗੁਦਾ।ਮੇਕੋਲਿਬਚਨਸੇਸ
ਤਿ।ਮੇਥਿਨੁਬੈਲੈਸਕਲਾਮਾਸਤਿ॥੨੪॥ਕਰਮਨਿਮੇਰੋਇਅਸਿਗਾਸੇਦੁਪਗਮਸੇਚਾ
ਹੈ।ਅੰਗਾਸੇਹੋਤੁਜਾਗਤਜੈਫਲਕਰਮਾ।ਸੇਧਨਇਸੁਪਗਮਮਧਰਮਾ॥੨੫॥ਜਗਿਰੂਪਮੇਰੋਨ
ਹਆਨਸੇਦਖਦਾਇਦਿਮਮਰਾਨਾ।ਪ੍ਰਾਣਾਯਾਮਪਰਮਬਲਕਹੀਯੋ।ਯਾਕਰਿਸ਼ਤੈਸਤੁਮਨਗਾ
ਹਿਯੋ॥੨੬॥ਗੁਗਜੁਮਮਦਿਸਰਜਹਪਾਦੈ।ਚੇਤਨਨਿਜਾਨੀਦੈ।ਮਾਂਦੈ।ਮੋਰੀਭੁਕਤਿਏਕਯਹੁਲਾ
ਭਾ।ਭੁਕਤਿਥਿਨਾਸੇਸਕਲਾਮਾਸਤਿ॥੨੭॥ਜਾਤੈਰੋਦਮਿਟੈਦਿਯਾ।ਰਿਪਦੁਦੁਜੀਸਕਲ
ਮੇਥਿਯਾ।ਲਲਜਾਮਾਨਿਅਕਰਮਨਗਹੈ।ਮਮਜਨਤਾਕੋਲਜਾਂਕਹੈ॥੨੮॥ਨਹਿਕਿਚ
ਨਿਨਿਰਪੇਛਨੁਲੋਭਪਇਤਯਾਂਦਿਕਜੇਗਾਣਤੇਸੇਭਾ।ਸੇਸੁਖਜੇਸਖਦੁਖਮਤੀਤਾ।ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨਪਾਧਭਿਸਨਨਹਿਸੀਤਾ॥੨੯॥ਥਿਯਜਨਿਕੀਇਛਾਂਦੁਖਜਾਨੈ।ਗੁਣਸਿਪਨਮਾਢਿ
ਸੇਮਾਨੈ।ਬੀਧਮੁਕਤਿਕੀਜੁਗਤਿਹਿਜਾਨੈ।ਮਮਜਨਪੰਤੁਤਤਾਹਿਬਖਾਨੈ॥੩੦॥ਮਹੀਕਾ
ਰਜਾਕੋਜਗਆਇ।ਮਮਪਨੇਕਹੈਦੇਹਗੇਗਾਇ।ਸੇਸਮਸਤੁਮਰਖਈਜਾਨੈ।ਯਾਂਤੋਮੈ
ਰਗੁਤਿਮੰਤਿਮਾਂਨੈ॥੩੧॥ਜਾਕਰਿਮੋਹਲਹੈਸੇਪੰਥਾਜੇਪ੍ਰਾਥਿਤਿਸੇਸਕਲਕਪੰਥਾਨਿ
ਤਸੰਤੋਖੀਸੀਤਲਹਿਰਦੈ।ਸਾਂਤਿਕਚਿਤਸਥਾਨਿਪਰਿਸੁਰਿਦੈ॥੩੨॥ਇਹੈਸੁਰਗਾਸੁ
ਖਕੋਭੰਗਾ।ਨਰਕਨਿਮੇਤੁਮਸਾਮਧਿਕਾਰਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਏਕਬੰਧਕਰਿਜਾਨੈ।ਮੇ

ਏ

ਸੇ

ਗਸਕਲਈਬੈਰੀਮਾਨੋ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਹੋਸੋਮੇਰੋਰਧਾਜਾਂਤੇਜੀਵਤਜੈਗਿਹਕੁਪਾਸਤਿ
 ਗੁਰਬਿਨਾਂਬੰਧਨਹਿਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨਾਂਜੋਬੈਰੀਸੋਈ॥੨੪॥ਸਾਨਵਤਨਸੋਈਹੀ
 ਹਿਕਹਿਯੋ॥ਤਾਕੇਗਿਹੇਗਿਹੀਪੈਰਹਿਯੋ॥ਸੋਦਰਿਦਰਜੇਤਿਸਨਾਂਵੇਤਾ॥ਕਿਰਪਦਿਇ
 ਦਿਯਨਿਬਸਬਰਤੰਤਾ॥੨੫॥ਧਿਖਯਨਿਮਨਾਸਕਤਿਸੋਈ॥ਧਿਖਯਨਿਬਸਤੰਤਸਕ
 ਲਾਮਨੀਸਾਇਤਨੀਪੁਨਕਹੀਮੇਤੰਸੀ॥ਜਾਜਾਧਿਪਿਤੁਮਪੁਛੀਮੇਸੀ॥੨੬॥ਧਿਪਨਿ
 ਖੇਪਕੇਲਛੁਟਜੈਸੋ॥ਮਹਾਪੁਰਖਜਾਨਤਹੈਤੰਸੋ॥ਧਿਪਨਿਖੇਪਕੇਜੈਲੋਜਾਨੇ॥ਚੁਨੀ
 ਚਬਰੇਦਨਿਮਾਨੇ॥੨੭॥ਸੋਯਗਸਕਲਨਿਖੇਪੈਜਾਨੇ॥ਰੂਦ੍ਰਿਸਟਮੇਧਿਪਿਮਤਿਮਾਨੇ॥
 ਧਿਪਰਨਿਖੇਪਨਿਖੇਪੈਏਖੋ॥ਹੁੰਤੈਧਰੇਤਾਹਿਧਿਪਲੇਖੋ॥੨੮॥ਧਿਪਿਨਿਖੇਪਪਾਸੁਮਾਨ
 ਵਮਾਨੇ॥ਪ੍ਰਤਿਤਕਦੇਹਿਰਦੈਨਹਿਮਾਨੇ॥ਤਾਤੇਧਿਪਨਿਖੇਪਗੁਰਮਜਾਨੇ॥ਮੇਰੋਰਧਾਸਕ
 ਲਕਰਿਮਾਨੇ॥੨੯॥ਧਿਪਿਨਿਖੇਪਗੁਰਮਜਾਨੇ॥ਨੇਰਾਨਕਯਜੇਜਬਕਿਰਸਾਖੇ
 ਦਬਰਨਤਬਸੁਮਿਰਿਕਰਿਉਪਦਕੀਨੀਪਰਸਨਾ॥੩੦॥੪੫॥੮੬॥

ਨੇਪੁਰਜੀਤਮਕਰੁਣਕਰੋ॥ਮੇਰੋਯਗਸਿਮੇਧਰ
 ਰੋ॥ਤੁਮਹੀਆਗਯਾਕਹਿਏਬੇਦਾ॥ਤਾਜੈਸੋਈਸਤੁਰੈਰੂਦ੍ਰਾ॥੩੧॥ਧਿਪਨਿਖੇਪਸੋਬੇਦਬ
 ਖਾਨੇ॥ਤਾਹੀਤੇਸਕਰੇਦਾਮਾਨੇ॥ਤੁਮਹੀਮਹਾਕਿਉਗੁਰਮਲੇਖੋ॥ਜਾਤੇਧਿਪਿਨਿਖੇਪ
 ਨਹਿਏਖੋ॥੩੨॥ਮਮਰੁਏਪੁਗਟਈਸੈਏਵਾ॥ਧਿਪਿਨਿਖੇਪਕੇਬਦਧਿਪਿਰੂਦ੍ਰਾਪੁਗ

ਟਬਿਪਬਰੁਟੁਰਾਮਾਸਮਾਤਿਨਕੇਬਿਬਿਪਗੁਤਿਬਿਪਕਰਮਾ॥३॥ਤਿਨਕੇਪੁਗਟਲਸੁ
 ਰਗਾਇ॥ਅਬਕੋਨਹਿਯੋਪੰਥਾਮਨਾਦਾ॥ਅਰੁਨਿਖੇਪਪੁਰੁਟਪੁਤਲੋਮਾ॥ਅੰਬੁਸਾਂਦਿਕੇਜ
 ਅਨਲੋਮਾ॥ਬਰਨਲਿਮੇਸਿਕਰਹੈ॥ਤੈ॥ਅਮਰਤਿਨਕੇਕਰਮੰਪੁਨਿਤੇਤੋ॥ਤਿਨਕੇਟਲਪੁਗ
 ਟਨਰਕਾਇ॥ਕਹੇਹੁਤੇਫਸੁਜਾਇਨਬਾਇ॥੪॥ਜਾਕੇਟਲਹਿਬੇਟਜੁਕੇਕਹੈ॥ਤਾਕੇਕਰਨਰ
 ਤੇਜੀਲਹੈ॥ਅਮਰੁਤੋਦੁਬਿਦੇਸਬਯਕਲਾ॥ਪੁਗਟਬਿਪਿਨਿਖੇਪਗੋਪਾਲਾ॥੬॥ਅਮਰੁਜੋ
 ਬਿਪਿਨਿਖੇਪਨਹਿਸੰਤਿ॥ਤੈਸੁਖਾਮਰੁਦੁਪਫਲੋ॥ਅਸੰਤਿ॥ਕੋਈਸੁਦਰਗਨਰਨਜਾਦੈ॥ਤੈ
 ਬਹੁਸਮਕਰਿਬਿਪਿਨਕਰਾਦੈ॥੭॥ਅਮਰੁਕਾਕਹਿਏਬਾਰੰਬਾਰਾ॥ਤਮਰੇਬਚਨਨਅੰਨਪੁਕਾਰਾ
 ਯਜਹੁਤੋਕਯੋਤਮਾਰੇਬੇਦਾ॥ਜਾਤੇਬਿਪਿਨਿਖੇਪਕੇਰੇਦਾ॥੮॥ਏਦੁਪਿਤ੍ਰੇਮੁਨਿਆਨਦਜੇਤਾ॥ਬੇ
 ਦਨੈਨਕਰਿਏਖੇਤੇਤੋ॥ਬਿਪਿਨਿਖੇਪਤਿਨਕੇਟਲਜਾਨੈ॥ਅਮਰੁਤੋਜੀਤੋਤੇਉਠਾਨੈ॥੯॥
 ਸਕਲਤਮਾਹੀਆਰਾਮਾਂਗੀ॥ਜੋਜੋਬਾਪੋਤੋਬਰਤਾਹੀ॥ਸੋਮਿਧਿਜਾਕਿਟੋਕਰਿਏਬੇ
 ਦਾ॥ਯਾਕਮਹਿਬਤਾਦੈਰੇਦਾ॥੧੦॥ਏਬਿਪਬਚਨਬਦੈਨਿਦੇਹਾ॥ਦੈਹਸੰਤਿਕਿਧੋਪੁਰੇਹਾ
 ਯਜਹੁਪੁਰਦੁਸੰਦੇਹੀਮਟਾਦੈ॥ਏਕਰੁਤਿਕੇਬਚਨਸੁਨਾਦੈ॥੧੧॥ਯਾਬਿਪਪਰਮਹਾ
 ਨਬਿਸਤਾਰੋ॥ਅਪੁਨੇਰਚੇਲੀਵਨਿਸਤਾਰੋ॥ਸੁਨਿਮੇਸੀਉਪਦਕੀਬਾਦੈ॥ਤਬਬੋਲੇ
 ਸੀਸਰੰਗਪਾਨੀ॥੧੨॥ਉਪਦਪਰਮਹਾਨਾਮਬਕਹੈ॥ਤੇਰੇਸ
 ਬਸਿਹਿਦਹੀ॥ਮੇਰੁਖੇਹੈਤੀਨਉਧਾਇ॥ਕਰਮਰੁਗੁਗਤਿਰਾਨਸਮਭਾਇ॥੧੩॥
 ਜੋਜੋਸਾਕੇਦੇਖੀ॥ਅਪਕਾਰਾ॥ਤਾਕੇਤੈਸੋਕਿਯੋਬਿਚਾਰਾ॥ਜੋਗੁਪੰਸਬਹਿਨਕੋਰਾ

ਦੇ

ਨਾ ਤੇ ਤੇ ਬਿਖਾ ਪਈ ਤੇ ਨਾ ਮਾਨਾ ੧੪॥ ਤੇ ਤੇ ਕੁਮਾਰ ਸਕਲ ਦੁਰਾਇ ਲੈ ਕਢਿ ਰਾਨ ਮਧਿ
 ਠਹਰਾਇ। ਤੇ ਤੇ ਬਚਨ ਸਕਲ ਮਾਮਸਤਿ। ਬਿਧਿ ਨਿਖੇ ਪਓ ਨਹੀ ਮਾਸਤਿ। ਧਰਿਏ ਸਕ
 ਲਗਾਨ ਕੇ ਕਾਰਣ। ਰਾਨ ਲਹੈ ਤੇ ਸਕਲ ਨਿਦਾਰਣ। ਏ ਤੇ ਮਾਸਿ ਢੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਾਨੈ।
 ਤੇ ਤੇ ਕਛੁ ਸਿਏ ਹਨਿ ਮਾਨੈ ੧੫॥ ਜਿਨ ਕੁ ਵਸੁ ਖਜੈ ਤੇ ਤੇ ਜਾਨੈ। ਬ੍ਰਹਮ ਸਕਲ ਦੁ
 ਖਕਰਿ ਮਾਨੈ। ਤੇ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਿ ਮਦਹੈ। ਗੰਧਰ ਸਕਲ ਤਜਿ ਬਿਰਦੈ ਰਹੈ ੧੬॥ ਤਿਨ
 ਕੇ ਰਾਨ ਜੋਗਾ ਮਧਿ ਕਾਰ। ਬਿਰਦੈ ਕਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰ। ਮਰਜਿ ਨਿਬਿਖ ਖਯ
 ਦੁਖ ਨਹੀ ਜਾਨੈ। ਮਰਤਿ ਨਿਕੇ ਉਦਿ ਮਨ ਹਰਾਨੈ ੧੭॥ ਪਰਮ ਮਰੁਣ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਸੁ
 ਖ ਮਾਨੈ। ਮਰੇ ਰੁਜਨ ਕੁਲੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ। ਤਾ ਕੇ ਰੁਗਤਿ ਜੋਗਾ ਤਿਕਾਰਾ। ਮੇਸੇ ਜਾਨੈ
 ਤੇ ਤੇ ਬਿਚਾਰੀ ੧੮॥ ਮਰੁ ਜੇ ਬਿਖਯਨ ਕੇ ਮਪੀਨ। ਤਿਨ ਕੇ ਉਦਿ ਮਾਨੈ ਲੀਨ॥
 ਕਥਾ ਸੁਨੁ ਨ ਕੇਨਹਿ ਮਦ ਕਾਸ। ਮਰਮ ਮਪ੍ਰੀਤ ਨਹੀ ਮਰਾਸ ੨੦॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਕਰਮ ਜੋਗਾ ਸੁਖ ਦਾਈ। ਇਨ ਤੇ ਮੇਰ ਨ ਮੇਰਿ ਪਾਈ। ਏ ਤੇ ਨੇ ਕੁ ਖਤ ਹੋ ਤੇ ਸਿੰਗਿ
 ਹਥ ਲਓ ਤੇ ਸੁਨੈ ਮੇਸਿ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਹਿਕਰਮ ਜੋਗਾ ਬਿਸਤਾਰੈ। ਬਿਖਈ ਜੀਵ
 ਨਿਕੇ ਨਿਸਤਾਰੈ। ਮੇਰੇ ਬਹੁ ਬਿਪਗੁਣ ਬਿਸਤਾਰੈ। ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ਬਿਬਿਖ ਪ੍ਰਕਾਰ
 ੨੧॥ ਤਿਨ ਮੇ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਉਪਜੈ ਜੋ ਲੋਕੁ ਮਜੇ ਨਹਿ ਤਜੀਏ ਤੇ ਲੋਕਾ ਮਰੁ ਜੇ ਲੋਨ ਬਢੈ
 ਬੈਰਾਗੁ। ਬਿਖਯਨ ਕੇਨ ਮਿਟੈ। ਮਨ ਰਾਗੁ ੨੨॥ ਤੇ ਲੋਕ ਮਜੇ ਗਨ ਹਤੈ ਪਕਰ

ਯ

ਗ

ਮਝੀ ਕਰਿ ਸੋ ਕੋ ਭੁਯੋ ॥ ਮਧ ਨੇ ਪਰਮ ਮਾਹਿ ਬਿਤਿ ਰੋ ॥ ਕਬਹੂੰ ਭੁਲਿ ਨਿਖੇ ਪਨ ਗੋ ॥ ੨
 ੭॥ ਜਗਮੇ ਹੋ ਛੁਟ ਬਹੁ ਬਿਪਿ ਕਰੈ ॥ ਸਕਲ ਕਰਮ ਮਾਹਿ ਤਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਇਛਾ ਸ
 ਕਲ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਵੈ ॥ ੨੫॥ ਗੇਸੇ ਰਾਨੁ ਕੁਤਿ ਕੋ ਲੈ ॥ ਤਾ ਤੇ
 ਕਰਮ ਕਾਲ ਮਾਹਿ ॥ ਸਿਪਟੁ ਯਹ ਮਾਨਵ ਤਨ ਮੇਸੇ ॥ ਸਕਲ ਸਿਸਟ ਮੇਲਾ ਹੀ ਜੈਸੇ ॥ ੨
 ੬॥ ਸੁਰਗ ਲੈ ਕੇ ਬਾਛੈ ਯਾ ਕੈ ॥ ਧਰਿ ਕਯੋ ਹੀ ਨਹ ਪਾਵੈ ਤਾ ਕੈ ॥ ਰਾਜਾ ਨ ਕੁਤਿ ਯਾਤਨ
 ਕਰਿ ਲੈ ॥ ਮੇਰੇ ਸਬ ਨਿਕਰਿ ਭੁਟ ਲਬੈ ॥ ੨੭॥ ਜੇ ਮੇਸੇ ਮਾਨਵ ਤਨ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸਮ
 ਸਤ ਕਾ ਮਨਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤੁਝੈ ਨਿਖੇ ਪਸਕਲ ਈ ਕਰਮ ॥ ਮਰਕਾ ਮਲਾਸੇ ਤੇ ਪਰਮ ॥ ੨
 ੮॥ ਮਰ ਫਿਰਨਹ ਬੈਠੈ ਨਰੇ ਹਾਂ ॥ ਪਰਿ ਮਰਤਨ ਨਹਿ ਖੈਵੈ ਏਹਾਂ ॥ ਜਦਿ ਪਬੁ ਕੀ
 ਨਰਤਨ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਿ ਕਛੁ ਰਾਨਾ ਦਿਕ ਨਰਾਵੈ ॥ ੨੮॥ ਗਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਕਲ ਲੈ ਕਾ ॥
 ਰਾਨਾ ਮਿਟਾਵੈ ਕਰਿ ਸੋ ਜਗ ॥ ਧਾਨ ਪਾਨਾ ਮਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਸਾਧੈ ॥ ਬਾਲ ਪਨ ਤੇ ਤਾ ਕੇ ਬਾਧੈ ॥
 ੩੦॥ ਤਾ ਤੇ ਜੋ ਲਗਾਨਾ ਹੀ ਮਰੈ ॥ ਤੇ ਲਗਿ ਜਤਨ ਪ੍ਰਥਮ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਯਾਤਨ ਕੋ ਮਿਥਾ ਕਰਿ
 ਜਾਨੈ ॥ ਮਰ ਪੁਨਿ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾਨਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ੩੧॥ ਤੁਝੈ ਜਤਨ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ ॥ ਸਾਵਧਾਨਤਾ
 ਹਿਰੈ ਪਰੈ ॥ ਯਾਤਨ ਮੇ ਮਾਸ ਭੂ ਨਹੀ ॥ ਕਰੈ ਉਪਾਇ ਮੁਰਿ ਕੋ ਸੋਈ ॥ ੩੨॥ ਜਲ ਯੋ ਪੀ
 ਛੀ ਤਰ ਬਾਸਾ ਕਰੈ ॥ ਤੁਝੈ ਪ੍ਰੀਤ ਮਾਨ ਮਨੁ ਪਰੈ ॥ ਮਰਤਾ ਬਿਰਛੁ ਰਿਕਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨ ਕੇ
 ਹਿਰੈ ਦਯਾ ਨਹਿ ਹੋਈ ॥ ੩੩॥ ਬਿਰਛੁ ਸੰਗ ਜੋ ਪੀਛੀ ਪਰੈ ॥ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਬਸ ਪੈ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥
 ਧਰ ਜੋ ਪ੍ਰਥਮ ਮਹਿ ਬਿਛੁ ਹਿਤ ਜਾਗੈ ॥ ਕਾਟ ਤੇ ਦਿਖਾ ਮਾਧ ਉਠੈ ਰਾਗੈ ॥ ੩੪॥ ਮਾਧ ਹਿ

ਲ

ਮੇਸੀਗੁਤਿਬਥਾਵੈ। ੫੫੬ ਤਹਾਰੈਯਹਾਭਾਵੈ। ਤੇਹੀਨਰਤਨਤਹਾਮਧਾਰਾਮਾਤਮ
ਪ੍ਰੀਤੀਕਿਯੈਮਗਾਰਾ ੩੫॥ ਤਾਕੋਨਿਸਦਿਨਕਰੈਪੁਰਾਸਦਾਨਿਰੰਤਰਬਾਰੰਬਾਰਾ॥
ਮੇਸੇਏਖਪਰੇਮਨਤਾਸਾਪ੍ਰਿਥਮੇਹਿਤਜਾਗੋਤਰਕੇਬਾਸਾ ੩੬॥ ਸੇਮੇਮਾਇਬਸੇਰ
ਕਰੈ। ਤਾਤੇਬਹੁਰਨਜਨਮੇਮਹੈ। ਮਾਨਵਤਨਰੁਦਸਾਗਰਨਾਵਾਮੇਰੀਕਿਰਪਾਹੁਤੇਯ
ਹਧਾਵਾ ੩੭॥ ਜਾਮੇਗੁਰਪੇਵਟਸੁਖਦਾਈ। ਸਾਨੁਕੁਲਮੇਪਦਨਸੁਹਾਈਪਤ੍ਰੀਆਪਹਿ
ਜੇਨਹਿਤਾਗੈ। ਨਾਵਛੋਰੁਰੁਦਸਾਗਰਡਾਗੈ। ਤਾਕੇਮਾਤਮਪ੍ਰਾਤੀਜਾਨੈਪਦ੍ਰੁਸੈਮਾਤਮਪ੍ਰਾਤ
ਨਮਾਨੈ। ਮਰਜੈਰੁਦਤੇਹੋਇਬਿਰਕਤਪਦ੍ਰੁਪਮੇਯਜਾਨਿਨਹੋਵੈਰਕਤਾ। ਜੇਸਮਸਤਇਤ੍ਰਿ
ਯਬਸਕਰੈ। ਮਨਨਿਸਚਲਕਰਮੇਮੇਧਰੈ। ਜੇਮਨਪਾਰਤਾਮਚੁਨਹੋਈਪਤ੍ਰੀਆਤਰ
ਹੋਇਨਸੇਈ ੪੧॥ ਏਕਹਿਬਾਰਨਿਸਕਲਨਿਵਾਰੈ। ਕੁਮਕੁਮਸਕਲਉਧਾਧਟਾਰੈ।
ਕਛੁਇਕਪੁਰੇਮਾਸਾਮਨਕੀ। ਹਿਰਦੈਪਾਰੈਮੁਲਖਨਨਕੀ ੪੨॥ ਏਵੈਸੇਤਜਬੇਕੇਹੋਤਾ॥
ਸਾਦਪਾਲਨਿਤਹੈਸੁਚੇਤਾ। ਮਾਗੇਫਲਕੀਮਵਪਬਤਾਵੈ। ਦੁਖਦਿਖਾਇਬਿਰਕ
ਤਉਧਾਵੈ ੪੩॥ ਮੇਸੇਕੁਮਹੀਕੁਮਮਨਪਾਰੈ। ਕੁਮਕੁਮਸਕਲਉਕਾਰਨਿਵਾਰੈ। ਇ
ਦੁਯਗੁਣਹਿਰਦੈਨਹਾਮਾਨੈ। ਸ੍ਵਾਸਜੀਤਮਨਕੀਗਤਿਗੁਨੈ ੪੪॥ ਮਨਜੀਤਨਕੋਪੁ
ਮਉਧਾਇ। ਯਾਤੇਮਨਗਤਜਾਨੀਜਾਇ। ਜੇਸੇਮਬਸਤਰੰਗਮਰੇਈ। ਮਾਦਪਾਰਬ
ਜਹੋਇਨਸੇਈ ੪੫॥ ਤਬਤਾਪਰਚਛਕੈ। ਮਸਦਾਰਾਹਠਨਹਿਕਰੈਏਕਹੀਬਾਰਾ
ਕਛੁਹਯਕੋਰਕਸਹਤਚਲਾਵੈ। ਪ੍ਰੀਤਿਏਚਾਬੁਕਦੈਗਾਵੈ ੪੬॥ ਮੇਸੀਬਿਪਹਯਕੋਬ

ਸਕਰੈ। ਤੇ ਜੇਗੀ। ਮਨੁ ਮਨੁ ਪਰੈ। ਸਾਂਖਧਿ। ਚਾਰਨਿ ਰੁਕਰੈ। ਤੇ ਜਾਇ ਪਤਨੁ
ਗਊਧਿ। ਜੇ ਮਰੈ। ੪੬॥ ਤਤੁ ਨਿਕੀਉਤ ਪਤਿਧਿ। ਚਾਰੇ। ਤੇ ਜੇ ਜੇ ਬਿਨਸੈ ਤੇ ਮਨੁ ਪਰੈ। ਸਕ
ਲਉਧਾਧਿ। ਪਰੈ ਕੀਏ। ਧੰਨਾਧਿ। ਰਿਧਿ ਰੇ ਸਕਲ ਤੇ ਲੇਖੇ। ੪੭॥ ਤੇ ਜਾਇ ਪਤਿ ਲਗੀ ਮਨ
ਬਸਨੁ ਰੇ। ਤੇ ਲਗਿ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਿ ਸੇ। ਗਮੇ ਸੀਧਿ ਪਤਿ ਬਸਾਂਖਧਿ। ਚਾਰੇ। ਪਗੁਰੇ
ਬਚਨੁ ਰਿਧਿ ਮੇਧਾਰੈ। ੪੮॥ ਤਤੁ ਬਸ ਬੀਤੇ ਰੇ। ਇਧਿ ਰਕਤਿ। ਗਮਨੁ ਮੇਧਾਰੈ। ਮਨੁ ਰਕ
ਤੁ। ਜੇਗੀ। ਬੁਝੇ। ਮਾਧਿ। ਪੁਕਾਰੇ। ਗਮਨੁ ਪਤਿ। ਮਾਤਿ। ਮਦੇ। ਰਿਧਿ। ਚਾਰੇ। ੪੯॥ ਪਗੁਰੇ। ਮਾਧਿ
ਦੁਕੀਰਤੁ। ਨਿਧਿ। ਜਾਨ। ਗਮਨੁ। ਜੀਤਨੁ। ਕੇਧਿ। ਬਨਹਿ। ਮਾਨ। ਜੇਗੀ। ਸਾਂਖਧਿ। ਰੁਕਤਿ। ਏਤੀ। ਨਾਸ
ਬਪੰਥਨੁ। ਮੇਲੀ। ਨੇਬੀਨੀ। ੫੦॥ ਇਨੁ ਤੇਉਂ ਬੀਨੀ। ਉਧਾਇ। ਜਾਤੇ। ਮਨੁ। ਮੇਧਾਰੈ। ਗਤਿ
ਉਂ ਬੀਨੁ। ਨਕਰੈ। ਇਨੁ ਪੰਥਨਿ। ਮੇਕੇ। ਮਨੁ। ਸਰੈ। ੫੧॥ ਗਮਨੁ। ਜੇਕਰੈ। ਧਾਧਿ। ਮੇਧਾਰੈ। ਗਤਿ
ਦੁਪਾਨੁ। ਤੇ ਉਰਨੁ। ਰਹੈ। ਤੇ ਹੀ। ਮੇਰਨੁ। ਕਰੈ। ਉਧਾਇ। ਜੇਧਿ। ਧਾਧਿ। ਨੇ ਤੇ ਜਾਇ। ੫੨॥ ਗਮੇ
ਰਕਰੈ। ਨਾਨਾ। ਬਿਧਿ। ਜੇਧਿ। ਗਮੇ। ਸਾਂਖਧਿ। ਮਾਧਿ। ਮਲੁ। ਰੇ। ਗਤਿ। ਪਤਿ। ਧੇਪਸ। ਬਈ। ਮਲੁ
ਨਾ। ਕੇਰੈ। ਕਛੁ। ਉਤ। ਮਾਤਿ। ਮਾਨੇ। ੫੩॥ ਇਧਿ। ਪਿਨਿ। ਧੇਪਏ। ਕੀਨੇ। ਏ। ਗਤਿ। ਬੀਪੇਰੈ। ਸਬਕੇ। ਇ
ਗੁਣ। ਤੇ ਬਹੁ। ਮਰੈ। ਰੁਨਕਰੈ। ਗਮਨੁ। ਮਾਧਿ। ਮਾਧਿ। ਧਿਧਾ। ਮਾਧਿ। ੫੪॥ ਤਾਪੀ। ਧੇ। ਸਬਕੇ। ਪਤਿ
ਗਤਿ। ਕਰੈ। ਮਧਿ। ਪੇਸਕਲ। ਫੁਡਾਉ। ਸਕਲ। ਨਤੁ। ਜਾਗੈ। ਏਕੈ। ਬਾਰ। ਤਾਤੇ। ਕੀਨੇ। ਬਹੁ। ਪੁਕਾਰੇ। ੫੫॥
ਤਾਤੇ। ਬਿਧਿ। ਪਤਿ। ਧੇਪਨੁ। ਰਿਕਰੈ। ਗਤਿ। ਸਕਲ। ਤੁਧਾਗਮੇ। ਮੇਧਾਰੈ। ਗਤਿ। ਪਤਿ। ਧੇਪਸਿਨ
ਮਿਧਿ। ਜਾਂਜਾਂ। ਗਮਨੁ। ਰੁਦੁ। ਸੁਖ। ਸਬਦੁ। ਕਰਿ। ਮਾਨੇ। ੫੬॥ ਪਗੁਰੇ। ਸਮੁਤਿ। ਜਿਥੇ। ਕੇਲੀ।

ਮਛਰਣਨਸੇਵੈ। ਨਿਰਘੋਰ ਤਪਸਾ। ਹੋਏ। ਜਾਮੇ। ਬਿਨੁ ਸਕਲ ਬਸਤੁ ਕੇ ਹੋਣਾ ॥ ੬੫ ॥ ਨਿਸਪ੍ਰਾਤ
 ਯਗਜੁਆਮਧਾਰਾ। ਜਗਨਕਲਕਰਮ। ਅਧਿਕਾਰ। ਮੇਲਿ ਸਪ੍ਰਿਹਿ। ਨਿਸਪ੍ਰਿਹਿ। ਹੋਈ। ਮੇਰੇ। ਕਤਿਕ
 ਹੀਜੈ। ਸਈ ॥ ੬੬ ॥ ਮੇਰੇ। ਸਮਲੁ। ਦੈ। ਜਾਮੇ। ਮੇਰੇ। ਰੂਪ। ਜਾਨਿ। ਤੇ। ਤਾਮੇ। ਸਬ। ਤੇ। ਨਿਸਪ੍ਰਾਤ। ਨਿਤ। ਮਮ
 ਰੁਗਤਿ। ਮੇਲਿ। ਸਪ੍ਰਿਹਿ। ਤਾ। ਸੋ। ਮਨੁ। ਰਕਤਿ। ੧੦ ॥ ਪਤਾ। ਤੇ। ਨਿਸਪ੍ਰਾਤ। ਤਾਂ। ਸੁਖ। ਮੇ। ਸੋ। ਸਕ। ਲੁ। ਬਿਸ
 ਮੇ। ਨਾ। ਹੀ। ਜੈ। ਸੋ। ਨਿਸਪ੍ਰਾਤ। ਜਨ। ਮੇਰੇ। ਸੁਖ। ਪਾਵੈ। ਸਪ੍ਰਾਤ। ਵੇ। ਤੇ। ਨਿਕਟ। ਨ। ਅਵੈ। ੧੧ ॥ ਜੇ। ਏ। ਕੇ। ਤਰੁਕ
 ਤਿ। ਹੇ। ਮੇਰੇ। ਤਿਨ। ਕੇ। ਪੁੰਨ। ਪਾਪ। ਨਹੇ। ਰੇ। ਪਰਾਗ। ਦੋਖ। ਬਰਜ। ਤਸਮ। ਦਰ। ਸੋ। ਤਿਗੁ। ਦਾ। ਤੀ। ਤਬੁ। ਮਕੇ
 ਪਰ। ਸੋ। ੧੨ ॥ ਏ। ਮੇ। ਤੀ। ਨਪੰਥ। ਬਿਸਤਾਰੈ। ਇਨ। ਪੈ। ਬਹੁ। ਤਜੀ। ਵਨਿ। ਸਤਾਰੈ। ਜੇ। ਏ। ਜੇ। ਜਨ। ਏ
 ਨ। ਮੇ। ਆਵੈ। ਤੇ। ਏ। ਤੇ। ਮੇਰੇ। ਪਦ। ਪਾਵੈ। ੧੩ ॥ ਜੇ। ਇਨ। ਪੰਥ। ਨਿਕੇ। ਤਜੈ। ਕਰੈ। ਕਰਮ। ਅਧਿਕਾਰ
 ਤਿਨ। ਪਸੁ। ਜੀਵਨਿ। ਕੇ। ਕਹੈ। ਬਿਪਨਿ। ਖੇਪ। ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ੧੩ ॥
 ਤਿਅਰੁਕਰਮ। ਉਪਾਇ। ਸਾਪ੍ਰਮਿਲਨ। ਕੇ। ਦਿਲੈ। ਬਤਾਇ। ਪਾਰਿਜੇ। ਅਤਿ। ਹੀ। ਤੇ। ਪਸੁ। ਮਰਣਨਾ
 ਇਨਕੇ। ਛੇ। ਡਿਕਰੈ। ਕਛੁ। ਮਾਨਾ ॥ ੧ ॥ ਬਹੁ। ਤਕਾਮਨਾ। ਹਿਰਦੈ। ਪਾਰੈ। ਤਿਨਿ। ਹਿਤ। ਬਹੁ। ਤਕਰਮ। ਬਿਸਤ
 ਰੈ। ਤੇ। ਪਸਦੁ। ਪਨਿਰੀਤ। ਰਿਪਾਵੈ। ਰੁਦੁ। ਪਦਾਰਥ। ਮਾਹਿਬ। ਰਜਾਵੈ। ੨ ॥ ਤਿਨਿ। ਹਿਤਿ। ਬਿਪਨਿ। ਖੇਪ
 ਉਚਾਰੈ। ਤਿਨਕੇ। ਬਹੁ। ਤਅਰੰ। ਰੁਨਿ। ਵਾਰੈ। ਸਾਪਨੇ। ਅਪਨੇ। ਜੋ। ਅਪਕਾਰ। ਤਾਂ। ਮੇ। ਬਰਤੈ। ਤਜਿ। ਬਿ
 ਸਤਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਉਚੈ। ਨੀਚੈ। ਸਬ। ਪਰਾਰੈ। ਸਾਪਨੇ। ਕਰਮ। ਮਾਹਿ। ਮਨੁ। ਜਰੈ। ਸੋ। ਸੋ। ਤਿਨ। ਤਿਨਕੇ। ਬਿਪ
 ਜਾਨੈ। ਤਾਤੇ। ਮੇਰੇ। ਨਿਖੇਪ। ਹਿਮਾਨੈ। ੪ ॥ ਏਕਛੁ। ਬਸਤੁ। ਬੁਧਮਤੁ। ਦੇਖੀ। ਜੀਵਪਸੁ। ਨਿਕੇ। ਬਿਪ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਬ ਹੀ ਪਾਕ ਕਰੀ ਸੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ੨੬ ॥ ੧ ॥ ਕਹਿਓ ਭਾਖਾ ॥
 ਸਾਨਾ ਅਸੁ ਪਾ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੋ ॥ ਦੁੱਖ ਪਾ ॥ ਰੁਮੈ ਸੇ ਬਹੁ ਪਾ ॥ ਜਲੰਦਰੀ ॥ ਬਹੁਤ ਕਾਲ ਤੋ ॥ ਸੇ ਪੈਸੇ
 ਈ ॥ ੨੭ ॥ ੧ ॥ ਮੇਲੀ ॥ ਗਤਿ ॥ ਮੇਰ ਉਜਾਨੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸੁ ਪ੍ਰਭੇ ॥ ਦੁਖਿ ਚਾਨੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੁਨਾਨ ॥ ਸੁਪ ਬਾ
 ਲਾਇਕਾ ॥ ਸਨਾਨਾਇਕ ॥ ਸੁਪ ਜੁਦਾਇਕਾ ॥ ੨੮ ॥ ੧ ॥ ਜੀਰਣੁ ॥ ਸੁਸਤੁ ॥ ਅਪਨ ਕੇ ॥ ਸੁਪਾ ॥ ਦਰਬਦੇ
 ਤੁਕ ਪਗਾ ॥ ਅਸੁ ਪਾ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਸਕਲ ਸਕਤਿ ॥ ਅਨੁਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਅਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ॥ ਯੋ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੯ ॥
 ੧ ॥ ਸੇ ਬਦੇ ॥ ਸਕਾਲ ॥ ਅਨਾਠਾ ॥ ਬਿਪਿਨਿ ਖੇਪ ॥ ਕੋ ਕਯੋ ॥ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪਾਨ ਰੁਪ ॥ ਰੁਬ ਸਤੁ ਗਜ
 ਦੀਤਾ ॥ ਤੇਲ ਗੁਪੁ ॥ ਤੇ ਮਾਇ ॥ ਮਨਿ ਤਾ ॥ ੩੦ ॥ ੧ ॥ ਕਾਲਾ ਗਲ ॥ ਜਲ ਮਾਟੀ ॥ ਬਣੀ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਦੇਸੁ
 ਪਕਰਾਈ ॥ ੧ ॥ ਮਰ ਜੋ ਕਛੁ ॥ ਸਗਯੇ ॥ ਦਰਗੀ ॥ ਪਾ ॥ ਜੀ ॥ ਸਗਯੇ ॥ ਏ ॥ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ॥ ਪਾ ॥ ੨੧ ॥ ੧ ॥ ਤੇਲ ਗਿਜਾ
 ਨਿ ॥ ਅਸੁ ਪਨ ਗਹਿਓ ॥ ਗੀ ॥ ਪਗਏ ॥ ਤੇ ॥ ਨਿ ॥ ਮਲ ਕਹਿਓ ॥ ਸਕਿ ॥ ਅਵਸਥਾ ॥ ਤਪ ॥ ਸੰਨਾਨਾ ॥ ਸੇ ॥ ਸਕਾ
 ਰ ॥ ਸੁਕਰ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ੧ ॥ ਮਾ ॥ ਮਸੁ ॥ ਮਿਰ ॥ ਤੇ ॥ ਰੇ ॥ ਸੁਪਾ ॥ ਕਰੈ ॥ ਅਨ ਬਾਹਿਓ ॥ ਅਸੁ ਪਾ ॥ ਮੇਰੇ
 ਮੰਤ੍ਰਿ ॥ ਏ ॥ ਬਿਪ ਜਾਨੈ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿ ॥ ਬਿਪ ॥ ਨ ॥ ਨਿ ॥ ਖੇ ॥ ਪਹਿ ॥ ਮਾਨੈ ॥ ੨੩ ॥ ੧ ॥ ਮਰਧੇ ॥ ਮੇ ॥ ਹਿ ॥ ਸੁਪ ॥ ਸ ॥ ਬਕਰਾ
 ॥ ਕਰੈ ॥ ਬਿਪ ॥ ਰ ॥ ਜੋ ॥ ਹਿ ॥ ਮ ॥ ਪਰ ॥ ਮਾ ॥ ਦੇ ॥ ਸ ॥ ਰ ॥ ਕਾ ॥ ਲ ॥ ਕਰ ॥ ਮਾ ॥ ਮਰ ॥ ਕਰ ॥ ਤਾ ॥ ਦਰ ॥ ਬ ॥ ਮੰ ॥ ਤੇ ॥ ਏ ॥ ਖ ॥ ਟ ॥ ਮਾ ॥ ਚ
 ਰ ॥ ਤਾ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ਏ ॥ ਜੀ ॥ ਸੁਪ ॥ ਰ ॥ ਜੀ ॥ ਤੇ ॥ ਸੁਪਾ ॥ ਏ ॥ ਮ ॥ ਸੁਪ ॥ ਤੇ ॥ ਹਿ ॥ ਮ ॥ ਸੁਪਾ ॥ ਮ ॥ ਰ ॥ ਕ ॥ ਰ ॥ ਜੀ ॥ ਰੇ ॥ ਰੇ ॥ ਸੁਪਾ ॥ ਮ ॥ ਸੁਪਾ
 ਕਹੀ ॥ ਅਸੁ ਪਟੀ ॥ ਜੀ ॥ ਰੇ ॥ ਸੁਪਾ ॥ ੨੫ ॥ ੧ ॥ ਸੁਪਾ ॥ ਮ ॥ ਸੁਪ ॥ ਰੇ ॥ ਰੇ ॥ ਜਾ ॥ ਕੈ ॥ ਰਾ ॥ ਜ ॥ ਦੁ ॥ ਕ ॥ ਰੇ ॥ ਤਾ ॥ ਤਾ ॥ ਕੈ ॥ ਜੀ
 ਕਹਿਓ ॥ ਉਚੇ ॥ ਕੋ ॥ ਪਰ ॥ ਮਾ ॥ ਨੀ ॥ ਚੇ ॥ ਕੋ ॥ ਰੇ ॥ ਓ ॥ ਹੀ ॥ ਮ ॥ ਪਰ ॥ ਮਾ ॥ ਮਰ ॥ ਜੋ ॥ ਕਛੁ ॥ ਪਰ ॥ ਮ ॥ ਨੀ ॥ ਚੇ ॥ ਕੋ ॥ ਜੀ ॥ ਏ ॥ ਹੀ ॥ ਰੇ ॥ ਮ
 ਪਰ ॥ ਮ ॥ ਚੇ ॥ ਕੋ ॥ ਤਾ ॥ ਹੀ ॥ ਤੇ ॥ ਏ ॥ ਉ ॥ ਰ ॥ ਮ ॥ ਜਾ ॥ ਨੈ ॥ ਮੇਰੇ ॥ ਕ ॥ ਤਿ ॥ ਕ ॥ ਦੇ ॥ ਨ ॥ ਹਿ ॥ ਮਾਨੈ ॥ ੨੬ ॥ ੧ ॥ ਜੋ ॥ ਕ ॥ ਬ ॥ ਰੀ

ਬਿਖਾਮੀ ਮੁਤਸਿਜੈ। ਲੇਉ ਚੈ ਨੀ ਚਕੀ ਜੈ। ਤੇ ਤਿਨ ਮੇ ਤੇ ਭੇਦ ਨ ਹੋਈ। ਸਮਰਵੈ ਅਮਰੇ ਕਸ
 ਮਿਦੇਈ। ੨੭॥ ਯੇ ਏ ਬਿਧ ਨਿਖੇਪ ਉਰੈ ਵੈ। ਉਚ ਨੀ ਚਕੀ ਚਰਨ ਜੇ ਵੈ। ਪਰਿਏ ਵੈ ਉਰੈ ਕਛੁ
 ਨਾਂਗੀ। ਸਮਾਪਦਿ ਚਾਰੇ ਅੰਤਰ ਮਾਂਗੀ। ੨੮॥ ਨੀ ਚੈ ਨੀ ਚਕਰ ਮਾ ਚਰੈ। ਸੁਇ ਗੰਧਾਨਾ ਦਿਕ
 ਉਕਰੈ। ਤੇ ਉਚ ਨੀ ਚਕੀ ਚਰਨ ਨਾਂਗੀ। ਤੇ ਨਿਤਰੀ ਪੁਰਖ ਮਾਂਗੀ। ੨੯॥ ਸਮਰੁ ਜਗਹੀ ਕਰਤੁ
 ਸੰਗਾ। ਰਿਤ ਕੇ ਸਮਾਜ ਸੁਵਤਿ ਪਰ ਸੰਗਾ। ਤੇ ਤਾਂ ਕਰੁ ਫੁਰਖ ਦਨ। ਸੋ ਨਿਤਰੀ ਪੁਰਖ ਮਾਂਗੀ।
 ਜੈ ਸੇ ਪਕੀ ਪਗ ਵਿਸੇ ਕੇ। ਤਾਹਿ ਨ ਪਰਨੇ ਕਰੁ ਚਰੈ। ਪਰਿ ਜੇ ਕਛੁ ਚਰੈ ਉਚੈ।
 ਸੰਗ ਕਰੇ ਚਰਿ। ਆਵੈ ਨੀ ਚੈ। ੩੦॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਨ ਕਰੈ। ਅਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਸਕਲ
 ਪੁਰਹੈ। ਜੋ ਜੋ ਪੁਰੀ ਛੇ ਕਰਮ। ਤੇ ਜੋ ਛੇ ਏ ਪਾਵੈ ਮਰਮ। ੩੧॥ ਪਗ ਮਸਬ
 ਹਿਨਿ ਏਹ। ਸੇ ਵੈ ਸੋ ਸਿਕੁ ਸਿਦੇਹ। ਯਾ ਨਿਮਿਤਿ ਮੇ ਭੇਦ ਸੁਨਾਏ। ਥੇ ਰੇ ਥੇ ਰੇ ਠਹਰਾ
 ਏ। ੩੨॥ ਪੀਛੇ ਕੁਮਕਰਿ ਸਕਲ ਨਿਦਾਰੈ। ਸਮੇ ਸੀਗਾ ਤਿਜੀ ਦੁਨਿ ਸਤਾਂ। ਜੁ ਬਨ ਰਬਿ
 ਖਯਨ ਉਤਮ ਜਾਂਨ। ਤੁ ਬਤਿ ਨਿਮੇ ਆਸ ਕਤਿ ਹਿਠਨੈ। ੩੩॥ ਤਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਉਪਜੈ ਕਾਮ।
 ਤਾ ਤੇ ਤਾਹ ਕਲਹ ਕੰਧਾਮ। ਤਾਹੀ ਹੁਤੇ ਕੁਪ ਉਪਜਾਵੈ। ਤਬ ਮਥਿ ਬੇਕਾਮ ਪਹੀ ਆਵੈ।
 ੩੪॥ ਸੋ ਮਥ ਬੇਕਰੈ ਸਬ ਰਾਨ। ਤਾ ਤੇ ਪੁਰੀ ਮਿਤ ਕਸਮਾਨ। ਤਾ ਤੇ ਕਾਂਸਾ ਮਕਾਜ ਨ ਜਾ
 ਨੈ। ਨਿਸਦਿ ਨੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਚਿੰਤਾ ਠਾਨੈ। ੩੫॥ ਸਰੁ ਪੁਰਖ ਰਬਹੈ ਵੈ ਹੀਨ। ਨਿਸਦਿ ਨੁ
 ਰਹੈ ਦੁਖ ਤਾ ਮਰਦੀਨ। ਤਾ ਤੇ ਸਮੁਝੈ ਆਪੁ ਨ ਆਨ। ਸਿਧ ਜੀਵੈ ਬਿਛੁੜ ਸਮਾਨ। ੩੬॥
 ਜੋ ਰਹੈ ਲੋਹਾਰ ਕੇ ਖਾਲਾ। ਸੁਸਲੇ ਤਤਿ ਯੋਧੈ ਕਾਲਾ। ਸਮਰੁ ਪੁਨ ਕਰੇ ਕਰਮ ਫ

ਲਜੇਤੋ ਗੁਰਗਾਇਕਨਾਨਾਬਿਪਕੇਤੋ ੩੮॥ ਤੇਤੇਕੁਕਹਿਰੁਚਉਪਜਾਈ॥ ਜੇਟਨਿਖੇਪਿਨਿਬਿਪਕ
 ਰਵਾਈ॥ ਜੈਸੇਸੋਖਪਕਟਕਥਿਯਾਏ॥ ਬਾਲਕਕੇਲਾਤੁਇਖਰਾਏ॥ ਸੋਖਪਕੇਟਲਲਾਤੁਨਹੀ॥
 ਸੋਖਪਰੁਤੇਰੋਗਸਬਜਾਹੀ॥ ਗੁਰਗਾਇਤਜੈਕਰਮਨਕੂਰੈ॥ ਪੁਨਿਸੁਨਿਤਤੁਲਲਹਿਪਰੋਰੈ॥
 ੪੦॥ ਤਬਅਨਰਥਤੋਜਿਅਰਥਹਿਧਾਵੈ॥ ਸੋਮੇਥੇਨਿਹਕਰਮਜਮਾਵੈ॥ ਅਰਥੇਜਬਤੇਜਨਮਹਿ
 ਧਾਵੈ॥ ਤਬਤੇਆਪਹਿਬਿਖਯਕਮਾਵੈ॥ ੪੧॥ ਪੁਤਕਲਤਕੁਟਬਰਪੁਨਾ॥ ਇਨਕੇਹੇਤਚਹੈਸੁ
 ਖਨਾਨਾ॥ ਆਪੁਆਪੁਕੋਕਰੈਅਨਰਥ॥ ਤਿਨਕੋਮਰਖਜਾਨੈਅਰਥ॥ ੪੨॥ ਸੋਮੇਥੇਜਬਤੇਜਨਮਹਿ
 ਤਕੁਰੈ॥ ਕਦੇਕਜਾਨੈਸੁਖਕੇਮਰੈ॥ ਸਮਰੁਤਿਨਕੋਜੈਕਰਮਤਦੇਖੈ॥ ਸਦਾਨਿਰੰਤਰਿਦਿਖਤਲੈ
 ਖੈ॥ ੪੩॥ ਸੋਤਿਨਕੋਕਬਹੁਨਬਹਾਵੈ॥ ਅਰਥਰੁਕਾਮਨਕਦੇਇਦੁਵੈ॥ ਤਾਤੇਮੇਤੋਸਬਬਿਪਜਾਨੈ
 ਕੈਸੇਕਰਮਰੁਕਾਮਬਖਾਨੈ॥ ੪੪॥ ਪਰਿਜੇਕਛੁਸੁਤਿਮਾਹਿਸੁਲਾਏ॥ ਅਰਥਪਰਮਅਰੁਕਾਮਬ
 ਤਾਏ॥ ਤੇਤੇਸਕਲਛੁਡਾਵਨਕਾਰਨਾ॥ ਹਿਤਬਿਚਾਰਕੀਨੋਉਚਾਰਵਾ॥ ਸੋਸੇਬੈਦਤਤੁਨਹਿਜਾਨੈ॥
 ਸੂਰਖਪੁਖਤਬੈਨ॥ ਬਖਾਨੈ॥ ਫਲਨਿਹੇਤਮਰੈਕੈਕਰਮ॥ ਤਿਨਕੋਕਦੇਨਛੁਟੈਕੁਰਮ॥
 ੪੫॥ ਗਾਮੀਕੁਪਵਲੈਰੁਮਾਪਿਕਾਰੀ॥ ਤਿਜਨਾਬਿਯਾਕੁਲਸਦਾਬਿਕਾਰੀ॥ ਫਲਹਿਮਾਹੀ
 ਫਲਕਰਿਮਾਨੈ॥ ਕਾਮਨਿਲਾਗਿਤਤੁਨਹਿਜਾਨੈ॥ ੪੬॥ ਸੋਤਿਨਕੋਨਿਤਹਿਰੋਏਮਾਹੀ॥ ਪਰਿਤੋਰੁ
 ਤੇਜਾਨੈਨਾਹੀ॥ ਜਾਤੇਯਹਸਬਜਗਤਪਸਾਰਾ॥ ਅਰਸਮਸਤਜਾਕੇਆਧਾਰ॥ ੪੭॥ ਜਾਕੀ
 ਸਕਤਿਧਾਇਸਬਬਰਤੈ॥ ਸੁਬਕਸਿਗਲੈਹਜੈਨਿਰਤੈ॥ ਜਾਕੀਆਰਾਸਬਹੀਮਾਨੈ॥
 ਕੋਈਮਰਜਾਦਾਨਹੁਨੈ॥ ੪੮॥ ਸੋਮੇਥੇਧਰਗਟਸਬ॥ ਏਹੀਸਾ॥ ਜੈਸੇਸਕਲਏਹ
 ਮੇਸੀਸਾ॥ ਪਰਿਤੇਕਾਮਕਰਮਤਮਾਮੀਧਾ॥ ਨਾਮੁਤਿਦੇਖੈਅਰਥਹਿਬਿਧਾ॥ ੪੯॥ ਜੈਸੇਨੈਨਰੇ

ਗਮਜੀਓਏ। ਮਾਰੇਹੋਤੀਬਸਤਨਜੋਏ। ਯੋਮਰਾਨਾਮੰਪਕੁਮਿਓ। ਏਥੇਨਾਨੀਨਿਕ
 ਏਮੇਇਸਾ ੫੨॥ ਤੇਮੇਬਿਨੁਮਮਮਤੇਨਜਾਨੇ। ਹਨਿਹਨਿਜੀਵਜਰਾਇਕਠਾਨੇ। ਤੇ
 ਫੇਰਿਤਿਨਹਰਨੈਪਰਲੋਕ। ਜਨਮਜਨਮਪਾਵੈਰੁਯਸੇਕਾ ੫੩॥ ਜਬਜਾਕੇਬਹੁਰਿਸਾਏ
 ਖੀ। ਹਨਿਹਨਿਜੀਵਜੀਵਕੰਧੇਖੀ। ਤਿਨਕੇਰੇਤਕਹੀਯਹਬਾਨੀ। ਹਿਸਾਜਗੀਮਾ
 ਹਿਬਖਾਂਲੀ ੫੪॥ ਧਸੁਬਪਏਕਜਗਮੇਰੁਖਯੋ। ਗਮੇਰਸਮਸਤਿਦੁਰਿਕਰਿਨਾਖੋ॥
 ਜਬਧੁਨੀਤਾਮੇਠਹਗੰਏ। ਤਬਪੁਨਿਬੇਦੈਸਕਲਮਿਦਾਏ ੫੫॥ ਯਾਨਿਮਿਤਿਧਸੁਰਿ
 ਸਾਭਾਖੀ। ਸੋਮੁਰਖਨਿਤਕੁਰਿਰਾਖੀ। ਤਤੇਬਹੁਬਿਪਕਰਮਨਿਕਰੈ। ਬਹੁਕਮਨਾ
 ਹਿਰਦੇਮੇਪਰੈ ੫੬॥ ਧਸੁਰਿਸਾਕਰਿਕਰੈਬਿਹਾਰਾਜੇ। ਜੇਪਾਵੈਬਹੁਪਰਕਾਰਾਏਵਿਪਤਰ
 ਰੁਤਨਿਕੇਜਜੇ। ਉਰਤੇਸੁਖਇਛਾਨਤਜਾ ੫੭॥ ਸਪਨਤਲਿਸੁਰਗਾਇਕਲੋਕ। ਤਿਨ
 ਕਉਤਮਸੁਨਿਯਲੋਕਾ। ਤਿਨਕੀਇਛਾਹਿਰਦੈਪਰੈ। ਦੁਬਿਖਰਚਿਕਰਮਨਿਬਿਸਤਰੈ
 ੫੮॥ ਧਿਘਨਹੋਰਿਬਹੁਕਰਮਨਿਮੰਗੀ। ਸੁਰਗਾਇਕਲੋਕਾਵੈਨਾਹੀ। ਜਜੇਕੇਈਸਾਇ
 ਰਪਾਰਹਿਜਾਏ। ਪਨਹਿਤਗੁਰਕੋਪਨਹਿਲਗਾਏ ੫੯॥ ਧੀਛੇਪਰੈਬਿਘਨਜੇਕੇਈ। ਤੇ
 ਦੁਨਜੇਤੇਜਾਏਸੇਈ। ਤੇਜੇਬਹੁਬਿਪਕਰਮਉਪਾਏ। ਤੇਪਸੁਦੁਰੈਲੋਕਤੇਜਾਏ ੬੦॥
 ਸਾਂਤਿਕਤੇਜੇਦੇਵਨਿਰੁਜੇ। ਜਧਾਇਕਨਿਰਾਜਸੀਜੇ। ਤਾਮਸਰੁਤਪ੍ਰੇਤਬਹੁਸੇਏ।
 ਕਮਲਪਨਤਿਨਤਿਨਕੋਏਏ ੬੧॥ ਧੀਗੰਗਾਬਹੁਤੁਬਿਪਕੀ। ਧਿਘਨਿਬਹੁ
 ਤੁਛਛਾਈਜੇ। ਤਤੇਸੁਰਗਾਇਕਸੁਖਪਾਏ। ਤਹਬਹੁਤੁਬਿਪਕੁਰੈਗਰੇਗਯੇ ੬੨॥

ਪ੍ਰਾਨਿ ਕਸਬੇ ਦੇ ਨਿਕੋ ਅੰਤਾ ਤਬ ਹੀ ਜੈ ਰੂਹੇ ਮੇਧਨ ਦੇ ਤਾ ਮੇ ਸੀ ਗੁੰਤਿ ਕਾ ਮਨਾ ਕਰੇ।
 ਤਿਨ ਨਿਮਤਿ ਕਰ ਮਨ ਬਿਸਤਰੇ। ੬੨॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਗੁਵੈ। ਰੁਕਤਿ ਕਰ ਤੇ ਹਿਯੇ
 ਆਵੈ। ਜਨ ਦਿਖ ਬੇਦ ਕਰ ਮਊਚਾਰੇ। ਮਰਧ ਪਰ ਮਕਰ ਮ ਬਿਸਤਰੇ। ਪਰਿਤ ਬਾਪੁ
 ਗਮਈ ਬਤਾਵੈ। ਮੁਖ ਮੁਖ ਮੁਖ ਜੋ ਸਕਲ ਛੁਡਾਵੈ। ਪਰਿਸੁ ਤਿਕਾ ਮਾਸੇ ਨਹ ਜਾਨੈ। ਤੇਕ
 ਛੁਅੰ ਰੇ। ਮੇਰ ਬਖਾਨੈ। ੬੩॥ ਸਬਦ ਬੁਧ ਮਮਾ ਦਰ ਬੇਧਾ। ਜਾ ਕੇ ਕਈ ਲਹੇ ਨਾਮ ਪਾ
 ਸੁਛਾ ਮਥੁ ਲਹੁ ਪਦੈ ਜਾ ਕੇ। ਮੇ ਬਿਨੁ ਰੇ ਦੁਲਹੇ ਕੋ ਤਾ ਕੇ। ੬੪॥ ਪ੍ਰਾਣ ਸਰੋਪ ਪਰਾਸੇ ਨਾਮ
 ਪ੍ਰਸਿਤੀ ਕੋ ਮਨ ਮੇਧਾ ਮਪਤੀ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮ ਪਾਮੁ ਲਾ। ਚੁਥੀ ਪੁਗੰਟ ਬੈਧੀ ਬੁਲਾ ੬
 ੬॥ ਪੁਰੇ ਦਤੀ ਨ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ। ਤਾ ਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰ ਬਖਾਨੈ। ਮਾਮੀ ਤੁਧਾਰ ਕੇਈ ਨ ਪਾਵੈ। ਜੋ
 ਸਾਇਰ ਬਾਛੇ ਨਹਿ ਜਾਵੈ। ੬੭॥ ਮਾਮਤਿ ਹੀ ਗੁਰੀ ਗਮਰ ਬਰੇ ਜਾ ਕੇ। ਕੋਈ ਰੇਦ ਨ ਜਾਨੈ ਤਾ
 ਕੇ। ਮੇ ਸਬਰ ਨੁ ਮੇ ਮੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਸਕਤਿ ਮੰਨੈ ਤਸਕਲ ਕੋ ਦੁਮੀ। ੬੮॥ ਸਰਬ ਬਾਪ
 ਕ ਬੁਧ ਮਸਰੁਪ। ਸਿਪਤ ਨ ਕਰੁ ਪਰ ਮਾਮਨੁ ਪਾਸੇ। ਈ ਬਾਪ ਕ ਸਬਰ ਨੁ ਮਾਹਿ। ਸਬਦ ਰੁ
 ਪ ਦੁਜਾ ਕੋ ਨਾਹਿ। ੬੯॥ ਕਮਲ ਨਾਲ ਮੇ ਤੰਤੁ ਜੈ ਸੈ। ਸਬਦ ਰੁਪ ਸਬ ਮੇ ਮੇ ਸੇ। ਸੇਈ ਪੁ
 ਗਟੇ ਬਹੁ ਬਿਸਤਾਰਾ। ਮਨ ਕਰਹਿ ਰੇ ਰੇ ਤੇ ਮੁਖ ਦੁਗਾ ੭੦॥ ਜੋ ਮਕਰੀ ਤੰਤੁ ਨਿਬਿ
 ਸਤਾਰੇ। ਕਰਿ ਬਿਸਤਾਰ ਬਹੁ ਰਿਸਿ ਗਰੇ। ਬੇਦ ਰੁਪ ਤੁਯੇ ਮਾਮ ਬਿਸਤਾਰਾ। ਓਮੀ ਕਰਮੁ
 ਲਾਮ ਕਰਾ ੭੧॥ ਤਾ ਤੇ ਮਛਰ ਬਹੁ ਤਪ ਕਰਾ। ਤਿਨ ਤੇ ਛੇਦ ਦਾਰ ਨਹਿ ਪਾਰਾ। ਚਾਰ ਚਾਰ
 ਰਾਮ ਛਿਰਾ ਮਪਿਕਾਰੀ। ਛੇਦ ਰੇ ਤਾ ਮੇ ਸੀ ਬਿਪਿਜਾਰੀ ੭੨॥ ਏਕੁ ਤੇ ਏਕੇ ਰੇ ਗਿਮਨੇ ਕਾ

ਤਾਗ ਤਾਕੀ ਸੀਪ ਤਿਬਰ ਪਰਾਂਗ ਕਛੁ ਸਾਂਖਾਂ ਬਰੁ ਤੇ ਪਰਸਾਖਾ ਮਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਬਰੁ
 ਬਿਪਉ ਪਸਾਖਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਰੁ ਤਰੁ ਤਿਬਿਸਤਾਗ ਪਾਨ ਫੁਲ ਫਲ ਬਿਬਿਪਧ ਕੁੰਗ
 ਮਰੁ ਤਾ ਬਿਰਛੁ ਤਿਬਰੁ ਏ ਕੋਟੀ ਪਜੇ ਜੇ ਕਰੈ ਸਤ ਤੇ ਜੇ ॥ ੨੪ ॥ ਬੇਰੁ ਰੋਹਿ ਕਰੈ ਜੇ
 ਖਾਂ ਬਰੁ ਤੇ ਤੇ ਹਿਮਿਲੇ ਪਰਸਾਖਾਂ ਓਪਸਾਖਾਂ ਮਿਲ ਬਰੁ ਬਿਪਿਰੈ ਵੈ ਤੇ ਸਬ ਪੰਥ ਸਤ
 ਸਬ ਜੇ ॥ ੨੫ ॥ ਏ ਸਿਸਾਰ ਬਿਰਛੁ ਬਿਸਤਾਗ ਮਾਯਾ ਮੂਲ ਬਰੁ ਤੁਧ ਕਰੁ ਤੁਧ ਕਲ
 ਸਾਂਖਾਂ ਪਰਸਾਖਾਂ ਮਰੁ ਤਿਨ ਕੇ ਬਰੁ ਬਿਪਉ ਪਸਾਂਖਾਂ ॥ ੨੬ ॥ ਤੇ ਜੇ ਬਰੁ ਏ ਤੇ ਸਤਿ ਪੁ
 ਰਿਸ ਬਿਮਾਯਾਂ ਸਕਲ ਮਸਤਾ ਪਜੇ ਹੀ ਜੇ ਜਿਲੇ ਮਨਿ ਮਾਯੇ ਤੇ ਜੇ ਹੀ ਤੇ ਤਿਨ ਬਰੁ ਨਿ
 ਸੁਨਾਯੇ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਬਿਪੈ ਸੇ ਮਾਤਮਾ ਤੇ ਏ ਏ ਸੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਏ ਵੈ ਮਰੁ ਜਰੁ
 ਤੇ ਏ ਬੀਸਾ ਤਿਨ ਕੇ ਮਿਲੈ ਸਕਲ ਫੁਧੀਸਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮਰੁ ਜੇ ਬਿਪ ਮੁਕਤਿ ਰੈ ਵੈ ਇ ਤੇ ਰੁਮ
 ਮਾਯਾ ਸਕਤਿ ਕੋਇ ਪਤਾ ਤੇ ਜੀ ਵਰੁ ਮਏ ਨਾਂ ਹੀ ਏ ਪਈ ਸਜਾ ਨੈ ਮਨ ਮਾਂ ਹੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸ
 ਤਰੁ ਜਤਮ ਏ ਗੁਣੇ ਜੇ ਤੇ ਪਜਰੁ ਸਰੂਪ ਮਾਯਾਂ ਕੇ ਤੇ ਤੇ ਰਜੁ ਤਪਤਿ ਸਾਂਤਿ ਕਪੁਤ ਪਸਾਂਗਾਂ ਤਾਂ
 ਮਸਰੂਪ ਰੁਸਤ ਰੈ ਕਾਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਰਜੁ ਸਰੁ ਤੇ ਕਰਮ ਮਪਿ ਕਰਾ ਤੁਮ ਸਤੋ ਮ ਬਿਬੇਕ ਮ
 ਪਾਰੁ ਸਤ ਕਰੁ ਏ ਤੇ ਉਪਾਯੋ ਗਨਾਇ ਰੈ ਮਾਯਾਂ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਾਂ ॥ ੩੧ ॥ ਇਨ ਤੇ ਪਰੇ ਮਾਤ
 ਮਾਮਾਨੇ ਤੇ ਬਰੁ ਮਰੂਪ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਪੰਥ ਬੀਸਤਾਂ ਹੀ ਤੇ ਕੋਗਾ ਮਰੁ ਤੇ ਜੇ ਹੀ ਸੁਨੀ ਮੇ
 ਰੋਗੈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੇ ਕਾਲ ਗੁਣ ਨਿਬਿਸਤਾਗੇ ਸੁਤਿ ਸੁਰਾ ਵਸੈ ਸਕਤਿ ਪਸਾਰੈ ਤੇ ਤੇ
 ਕਾਲ ਰੂਪ ਰਿਜਾਨੈ ਮਰੁ ਸੁਰਾ ਵਸਤੁ ਹਿਮਾਨੈ ॥ ੩੩ ॥ ਤੇ ਤੇ ਤੁਮ ਪਿਕਨਗੈ

ਏਯੰਚਬੀਸਛਬੀਸੈਕਹਿਏਯਹਿਕਿਰਤਪੁਰਖਮਹਿਤਤੁਅਹਿਕਾਰਾਜਤਨਮਾਤ੍ਰਾਏਧੰਚ
 ਪੁਕਾਰਾ ੨੪॥ ਕਰਣਤੁਰਾਨੈਨਰਸਪ੍ਰਾਣਾਏਧੰਚੋਇੰਦ੍ਰਯਜੋਰੰਨਾਯਾਤੁਓਪਾਸਚਰ
 ਨਕਰਬਾਨੀਯੰਚਕਰਮਾਇੰਦ੍ਰਯਏਜਾਨੀ ੨੫॥ ਮਨਦਸਰੂਇੰਦ੍ਰਯਕੋਰਾਜਾਜਾਕੀਸਕ
 ਤਿਕਰੈਸਬਕਾਜਾਛਿਤਜਲਤੇਜਪਵਨਾਅਕਾਸਾਏਮਠਾਈਸਤੀਨਗੁਣਪਾਸਾਗਤਿਉ
 ਤਸਰਗਕਰਮਬਚਨਾਏਧੰਚੋਇੰਦ੍ਰਯਫਲਰਚਨਾਤਾਤੇਸਾਂਧੀਸਤਤਤੁਅਪਿਕਨਕੁ
 ਥੇਗਾਨੀਸਤਾ ੨੬॥ ਸਿਸਟਿਆਇਤੀਮਾਯਾਏਕਾਪੁਰਖਸਕਤਿਤੇਰੁਈਅਨੇਕਾਤਨਮਾ
 ਤ੍ਰਮਹਤਤੁਅਹਿਕਾਰਾਏਹੈਕਾਰਣਸਪਤਪੁਕਾਰਾ ੨੭॥ ਧੰਚਰੂਤਮਫਮਨਇੰਦ੍ਰਯਦਸਾ॥
 ਕਰਜਰੂਪਪ੍ਰਕਿਰਤਏਖੇਰੁਸਾਸਤਰਜਤਮਗੁਣਤੀਨਪੁਕਾਰਾਤਿਨਤੇਰਚੋਸਕਲਬਿਸਤਾ
 ਰਾ ੨੮॥ ਕਰਣਕਰਣਪ੍ਰਕਿਰਤਏਜਾਨੈਪੁਰਖਨਿਮਤਿਰੁਸਾਖੀਮਾਨੈਏਛਾਸਕਤਪੁਰ
 ਖਤੇਪਾਵੈਗਿਮਿਲਿਸਮਸਤਤਬਿਸਿਸਟਿਉਪਾਵੈ ੩੦॥ ਸਪਤਪਾਤਕੈਸਬਬਿਸਤਾਰਾਆ
 ਤਮਦ੍ਰਿਸ਼ਾਕੇਆਪਾਰਾਸਕਲਤਤੁਸਪਤਹਿਮੋਮਏਤਾਤੇਏਕਨਿਸਪਤਬਤਾਏ ੩੧॥
 ਧੰਚਰੂਤਮਾਧਹਿਉਪਜਾਏਤਿਨਕੋਬਹੁਬਿਪਿਏਹਬਨਾਏਆਪਪ੍ਰਵੇਸੁਕਿਓਹੋਰਿ
 ਤਿਨੇਮੋਚੇਤਨਦੀਸਤੋਹਿਨਜਿਨਮੋ ੩੨॥ ਗੇਮੇਸੀਬਿਪਖਟਕੋਬਿਸਤਾਰਾਆਪਮਾਰਿਬ
 ਹੁਕਰੈਬਿਚਾਰਾਧਿਗਬਦੀਅਪ੍ਰਤੇਜਤ੍ਰੇਤਤੁਅਮਰੁਆਤਮਨਿਗਮਤਸਬਸਤਾ ੩੩॥ ਯਾ
 ਬਿਪਚਾਰਤਤੁਬਿਸਤਾਰਾਉਚੈਨੀਚੈਸਬਸੈਸਾਗਾਧੰਚਰੂਤਤਨਮਾਤ੍ਰਾਧੰਚਾਧੰਚੋਇੰਦ੍ਰ
 ਯਮਿਲਪਰਧੰਚਾ ੩੪॥ ਮਨਮਾਤਮਮਿਲਿਦਸਸਾਤਾਤਤ੍ਰਸਪਤਦਸਜਾਨੈਤਾਤਾ॥

ਮਨਮਾਤਮਾਏਕਕਰਿਜਾਨੈ ॥ ਤੇਜਨਖੋਰਸਤਤੁਬਖਾਨੈ ॥ ੩੫ ॥ ਘੰਚਰੂਤਮਰੁਇੰਦੁਯ
 ਪੰਚਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਜੀਵਮਨਕੋਪਰਪੰਚਾ ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਿਕਰਿਪੰਥਚਲੰਦੈ ॥ ਤੇਰਹੋਕਸਬਜਗ
 ਤਬਤਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਇੰਦੁਯਪੰਚਪੰਚਈਰੂਤਾ ॥ ਮਾਤਮਮਿਲੈਸਬਜਗਉਦਰੂਤਾ ॥ ਮੇਸੀ
 ਬਿਧਏਕਦਸਕਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਤੇਜੀਤੀਸੁਨਿਹਿਰਏਗੈ ॥ ਘੰਚਰੂਤਮਨਬੁਧਮਹੀਕਰਾ
 ਮਾਤਮਮਿਲਿਨਵਕੋਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਮੇਸੀਬਿਧਬ੍ਰਹਮਾਰਗਕਹੈ ॥ ਸੁਗਤਿਬਿਚਾਰਿਰਿ
 ਰਏਮੇਗਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਘੁਕਿਰਤਪਰਖਕੋਲਹੈਬਿਬੇਕ ॥ ਇਨਕੋਕਹੈਜਾਨਿਏਕੋਕੋਏਕ
 ਮੇਸੀਸੁਨਿਤਤੁਨਿਕੋਗਾਨਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਪਛਯੋਪਰਮਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੯ ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਪਦ੍ਰੁਪਾਹੈ
 ਪਰਜੀਯਹਗਾਨਾਸੁਨਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇਰਿਕੋਰੂਮਮਿਟਾਵੈ ॥ ਚੇਤਨਗਾਨਰੂਪਅਭਿਨਾਸੀ ॥
 ਸੁਧਨੰਦਪਰਮਪਰਕਾਸੀ ॥ ੪੦ ॥ ਮੇਸੀਮਾਤਮਤੁਮਹੋਰੂਪਾ ॥ ਪਰੇਗੁਣਨਿਤੇਪਰਮਾਮਨੁ
 ਪਾ ॥ ਸੁਬਿਨਾਸਮਯਪਰਮਾਮੁੱਧਾ ॥ ਦੁਖਰੂਪਪਲਸੁਖਨਸੁਧਾ ॥ ੪੧ ॥ ਮੇਸੀਪੁਕਿਰਤਿਪੁ
 ਰਖਤੇਨਯਾਰੀ ॥ ਤੇਰੂਰੁਈਪਰਸਪਰਪਿਯਾਰੀ ॥ ਪੁਕਿਤਿਮਾਰਿਮਾਤਮਮਿਲਰਹੀ ॥
 ਮਰਮਾਤਮਾਪੁਕਿਰਤਕਰਗਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਇਨਮੇਰੇਦਨਜਾਨੀਪਰੈ ॥ ਏਕਮੇਕਪੈਸਬ
 ਅਨੁਸਰੈ ॥ ਇਨਮੇਪੁਕਿਰਤਕਹਾਂਲੈਕਹਏ ॥ ਕੋਨਮਾਤਮਾਜੇਇੰਦੁਗਹਿਏ ॥ ੪੩ ॥ ਕਰਿਕ
 ਰੁਣਾਬਾਨੀਬਿਸਤਰੈ ॥ ਬਚਨੁਬਾਨਨਸੀਸਯਪਰਹੈ ॥ ਤੁਵਮਾਯਾਬੀਧੀਸੀਸਾਰਾ ॥ ਤੁ
 ਮਹੀਹੁਤੇਹੈਇਤਿਪਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਤੁਮਹੀਮਾਯਾਕੀਗਤਿਜਾਨੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੋਤਬਤਮਹੀ
 ਗਾਨੈ ॥ ਬਾਨੀਸੁਨੀਰੂਗਤਿਅਪਨੇਕੀ ॥ ਤਬਬੋਲੈਸੀਕਿਰਸਨਬਿਬੇਕੀ ॥ ੪੫ ॥

ਨੇਤਿ ਪਦਾਰਥਗੁਣਮਭਾਸਾ ਕੋਈ ਏਕਲਹੈ ਮਾਮਸਾਧਾ ਜੋ ਯਹ ਭਾ
 ਨਸੁ ਨ ਭੂਤਿ ਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਤੈ ਜਦਾ ਮਨੁ ਬ੍ਰਤਾ ਮੋਹਿ ॥ ੪੬ ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਪੁ ਕਿਰਤਰ ਚੈ ਸੀ ਸਾਰਾ ਸੁਛਾ ਮਧ
 ਬੁਲਬਿਬਿਧ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਉਪਜੈ ਬਰਤੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾਤਾ ਮੋਮਾਤਾ ਮਨਿ ਤਪਰਕਾਸਾ ॥ ੪੭ ॥
 ॥ ਉਪਦ੍ਰੁਪੁ ਯਹ ਹੋਮੇਰੀ ਮਾਯਾ ॥ ਤਿਨ ਸਤਰਜਤ ਮਧੁ ਉਪਜਾਯਾ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਤਿਬਿਧ ਸਕ
 ਲ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕਰੁ ਵਾਰਨ ਪਾਰਾ ॥ ਤਿਬਿਧ ਕਹਿਨ ਕੋ ਪਰਿਬਰੁ ਕੇਦਾ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਜੀਵ
 ਲਹੈ ਨਿਤ ਖੇਦਾ ॥ ਮਪਿ ਯਾਤਾ ਮਪਿ ਏਵਾ ਮਪਿ ਰੂਤਾ ॥ ਤਿਬਿਧ ਰੂਪਾ ਸਰੁਜਗ ਉਦਰੂਤਾ ॥ ਏ
 ਗਾ ਮਧ ਜਾਤਾ ਮਰੂਪਾ ਮਪਿ ਰੂਤਾ ॥ ਰਵਿ ਮਪਿ ਏਵ ਤੀ ਮਿਲਾ ਮਦਰੂਤਾ ॥ ਤੀਨ ਯੋ ਮਿਲੈ ਪਰਸਧ
 ਰਜ ਸਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਾਰਜ ਸੀ ਪ੍ਰੈਤ ਬਹੀ ॥ ੪੮ ॥ ਤੀਨ ਜੋ ਬਿਨਾ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੀਨ ਜੋ ਮਿਲ
 ਬਰਤੈ ਸਬ ਕੇਈ ॥ ਤੁਝਾ ਸਧਰਸਧ ਵਨ ਯੋ ਜਾਨੈ ॥ ਕਰੁ ਰਸ ਬਦਿ ਸਾਈ ਮਾਨੈ ॥ ੪੯ ॥
 ਨਾਸਾ ਗੀਧਾ ਮਸੁਨੀ ਸੁਤਾ ॥ ਜਿਹ ਵਾਰ ਸਰੁ ਬਰੁ ਮਲ ਜੁਤਾ ॥ ਚਿਤ ਚੇਤਨਾ ਮੀਤਰ ਜਾਂ ਮੀ
 ॥ ਬੁਧ ਬੋਧਨਾ ਬੁਧ ਮਾਂਸੁ ਮੀ ॥ ੫੦ ॥ ਮਹੀ ਕਾਰਾ ਮਹੀ ਕਰਤਾਰੁ ਦ੍ਰੁਪਾ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿ ਖੇਦੇ ਵਤਾਂ ਚੈ
 ਦ੍ਰੁਪਾ ॥ ਯਾ ਬਿਧਾ ਤਿਬਿਧ ਪੁੰਚ ਪਸਾਰਾ ॥ ਸਕਲ ਪਰੇ ਮਾਂਤਾ ਮਨਿ ਜਸਾਂਗਾ ॥ ੫੧ ॥ ਇਨ ਤੀ
 ਨ ਜੋ ਬਿਨ ਜਗਤ ਨਹੋਈ ॥ ਤੇ ਮਾਂਤਾ ਮਬਿਨੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗਾਇ ਸਕਲ ਕੀ ਮਾਂਤਾ ਮਏਕਾ ॥
 ਜਾਤੇ ਚੇਤਨ ਹੋਹਿ ਮਨੇਕਾ ॥ ੫੨ ॥ ਮਾਂਤਾ ਮੁਸੁ ਪੁਕਾਸਾ ਮਬਿਨਾ ਸੀ ॥ ਚੇਤਨ ਰੂਪਾ ਸਕ
 ਲ ਪੁਕਾਸੀ ॥ ਏਸ ਬਾ ਮਾਂਤਾ ਮਕੇ ਮਾਧਾਰਾ ॥ ਮਰਾ ਮਾਂਤਾ ਮਾਸ ਕਲ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥ ੫੩ ॥ ਬਿ
 ਨ ਮਾਂਤਾ ਮਾ ਕਛੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਮਰਾ ਮਾਂਤਾ ਮਾਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ ਮਤਿ ਤੁਤੇ ਉਪਜੈ ਮਹੀ ॥

ਕਾਗਾਤਿ ਹੁੰਗੁਣ ਨਿਕੁੰਤਿ ਬਿਪ ਪੁਕਰਾ ੫੬॥ ਸੇ ਅਰਨ ਮੁਲਕ ਗਿਆਨਿ ਤਕੇ ਕਿ
 ਏਜਗਤ ਰੁਝਮਾਨਿ ਸੇ ਮਾਤਮਾ ਮਾਪਗਾਹਿ ਸਿਧਿ ਜੇ ਰੁਵਰੁਝਮਾ ਮਾਪਮਾਪੁਕੇ ਕਿ
 ਏ ੫੭॥ ਮਾਤਮਾ ਸਦਾ ਏ ਕਈ ਰੂਪਾ ਮਾਹਿ ਕਾਰ ਤੇ ਪਰੇ ਮਨ ਪਾਸੇ ਜਬ ਰੂਪਾ ਮਾਪ
 ਨੇ ਜਾਨੈ ਤਬ ਹੀ ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ ਹਿਰਾਨੈ ਸੇ ਕਛੁ ਹਿਏ ਨੇ ਹੀ ਉਪਾਧਿ ਪਾਧਿ ਰਿਮਾ
 ਤਮਾ ਲਈ ਕਰਿ ਬਾਧਿ ਸਮੁੰਦ੍ਰੇ ਜਬ ਹਾਮਾਪਨੇ ਰੂਪਾ ਤਬ ਮਾਤਮਾ ਤਜੇ ਰੁਵਰੁਝਮਾ
 ੫੮॥ ਮਾਹੁਤ ਬੁਰੂਪਾ ਮਾਪੁ ਨੇ ਜਾਨੈ ਜਬ ਮਾਹੁਤ ਹਿਰਾਏ ਮੇ ਮਾਨੈ ਜੇ ਦੁਖਿ
 ਮਿਥੁ ਜਾ ਸਬ ਸੇ ਸਾਗਾ ਜੇ ਕਛੁ ਦੀ ਸੇ ਬਿਬਿਪ ਪੁਕਰਾ ੬੦॥ ਪਰੇ ਜੇ ਲੋਨ ਜੇ
 ਕੇ ਰੁਜੇ ਪਤੈ ਲੋਨਿ ਜਮਾਨ ਨਨ ਤੇ ਜੇ ਪਜਬ ਹੀ ਸੇ ਰੀਸਰ ਦੁਹਾ ਮਾਏ ਤਬ ਹੀ ਮਾ
 ਤਮਾ ਹਨ ਪਾਏ ੬੧॥ ਏਹ ਰਾਮ ਸੇ ਸੁਮਿਖ ਬੈਨ ਸੁਨਿ ਪੁਕਿਰਤ ਪੁਖ ਕੋਰਾ
 ਨਾ ਉਪਦਕੀ ਨੀ ਪਰਸਨ ਤਬ ਹਿਰਜਨ ਪਰਮਾ ਸੁਜਾਨਾ ੬੩॥
 ਤਮਾ ਕਰਿ ਹਿਤ ਬੁਧਿ ਹੇ ਜਿਨ ਕੀ ਕਛੁ ਏ ਵਕਨ ਗਾਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਕਲ
 ਬਿਜਪੀ ਮਤ ਮਏ ਕਾ ਕਛੁ ਕਰਿ ਪਾਏ ਏਹ ਮਨੇ ਕਾ ਮਾਹੁਤੁ ਮਾਹੁਤੁ ਕਰਮ
 ਹੇ ਜੇ ਤੇ ਰਿਹੁ ਰੁਚਤਿ ਕਹਿਏ ਸਬ ਤੇ ਤਾ ਤਿਨ ਕਾ ਮਨਿ ਨਿਹ ਕਰਮ ਬਿਪਾਏ ਕ
 ਏ ਕਰਿ ਜੇ ਨਿਮਜੇ ਨੀ ਪਾਏ ੬੪॥ ਮਾਮਾ ਰਿਮਰੇ ਕੇ ਸੇ ਕਰਿ ਏ ੫੭੫॥ ਏਨਾ ਕੇ ਮਹਿਬ
 ਤਾਏ ਰੇਵਾ ਏਹ ਰੁਤ ਮਥਿਨਾਨ ਕੇ ਦੀ ਜਾਨੈ ਏਹ ਦੁਖਿ ਦੁਜਾ ਬੇਦ ਬਖਸੈ
 ਜੇ ਕਛੁ ਪਏ ਬਿਪਸੇ ਹੀ ਤਾ ਤੇ ਤੇ ਤਨ ਜਾਨੈ ਕੇ ਦੀ ਏਹ ਬਿਪ ਉਪਦਪੁਕੇ

ਰਾਨਾ ਤਬ ਹਸ ਬੇਲੈ ਸੀ ਰੁਗਾਵਾਨਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰਯਹਮ ਨਿਪਰਮਾ ਬਿਕਰੀ
 ਸਬਦਿ ਦ੍ਰਯਹਮ ਨਿਪਰਮਾ ਬਿਕਰੀ ॥ ਇਹੁ ਕੁੰਦੁ ਮਨ ਦੀ ਸਬ ਕਰੈ ॥ ਸੁਖ ਹਿਤ ਬਹੁ ਉਦ
 ਮਾ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਤਨ ਯਾਦੁ ਜੋ ਤਨ ਜਾਵੈ ॥ ਤੁਹੀ ਤਹਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਾਵੈ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਸੁ
 ਧਨਿ ਸੁਨੈ ਮਰਦੇਖੈ ॥ ਪਤਿਨ ਤਨ ਕੋ ਉਤਮ ਕਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੋਮ ਨਿਨਿਸਦਿ ਨੁਪਦੈ
 ॥ ਯਹ ਤਨੁ ਛੀਨੁ ਲੁਏ ਤਹ ਜਾਵੈ ॥ ਵਹੁਤ ਨ ਪਾਇ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਜਾਕੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹਯਤੁ
 ਹੈ ਤਾਕੈ ॥ ੭ ॥ ਯਾਤਨ ਮੇਥਾ ਪੈ ਮਾਗਿਆਨਾ ॥ ਛੇਤੈ ਪੁਰਬ ਤਨ ਜੋ ਮਾਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਮਾਤੁ
 ਮਕੋ ਜੇਈ ॥ ਦੂਜੇ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਨ ਹਿਕੋਈ ॥ ਜੇ ਸੋ ਪੁਨ ਮਨਿ ਰਬ ਜਾਵੈ ॥ ਯਹ ਤਨ ਛੇਤੈ
 ਰਈ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਯਾਤਨ ਕੀ ਸੁਪਨ ਰਹੈ ॥ ਵਾਹੀ ਤਨ ਕੋ ਮਾਤੁ ॥ ਹਿਕੋਈ ॥ ੮ ॥ ਜਨਮ ਮਰਦੁ
 ਸੁਮਿਤਿ ਕੋ ਰਹੈ ॥ ਮਾਤਮ ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਸੋ ਰਕਛੁ ਮਾਤਮ ਨਹੀ ਮਰੈ ॥ ਮਰਕਛੁ
 ਨਹੀ ਮਰਦੁ ਰਹੈ ॥ ੯ ॥ ਯੋ ਤਨ ਮੇ ਮਨ ਕੋ ਮਾਗਿਆਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨ ਉਪ ਜੋ ਤਹੈ ਨ ਲਾਂ ॥ ਤੇ ਸੁਬ
 ਮਾਤਮ ਕੋ ਮਾਧਾਰਾ ॥ ਤਨ ਮਨ ਬੁਧਿ ਤਾ ਮਹੰ ਕਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ ਸੀ ॥ ਰਾਤਿ ਮਾਤਮ ਕੋ ਦੁ
 ਥਾ ॥ ਤਿਨ ਹਿਤ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਲਨ ਹਸੁਖਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰਯਹਮ ਕਲਦੇ ਹੋ ਜੇ ਤੇ ॥ ਸਦਾ ਸਕਲ ਬਿਨ
 ਸਤਹੈ ਤੇ ਤੇ ॥ ੧੧ ॥ ਕਾਲ ਨ ਦੀ ਪੁਵਾਹੁ ਚੰਡਾ ॥ ਤਾ ਕਰਿ ਪਲਕ ਪਰਤਨ ਹਥੀ ਡਾ ॥ ਜੇ ਸੇ
 ਨ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਬਹੈ ॥ ਪਰਿਦੇਖ ਨਿਕੋ ਤੇ ਜਹੀ ਰਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਮਰਜੁ ਜੇ ਮਰਦਿ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾ
 ਵੈ ॥ ਪਰਿਦੇਖਾਇ ਕਾ ਤਿ ਮੇਰਹਾਂ ਵੈ ॥ ਮਰਜੁ ਜੇ ਸੋ ਸਬ ਬਿਨੁ ਨ ਕੋ ਫਲਾ ॥ ਦੀ ਸੋ ਤੇ ਪ
 ਰਬਿਰਨਾ ॥ ਹੀ ਪਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤੇ ਜਹੀ ਸਬ ਦੇਹ ਨਿਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਕਾਲ ਹਿਗੁ ਸਤ ਨਿਰੰਤਰ

ਮਾਨੈ ॥ ਜਦਿ ਪਾਸ ਅਵਸਾਨਾ ਤੀਲੇਖੇ ॥ ਬਾਸ ਕੁਮਾਰ ਜੁਵਾਇ ਕਦੇਖੇ ॥ ੨੫ ॥ ॥ ਪਰਿਤੁਰੀ ਮੁਰਖ
 ਨਹ ਜਾਨੈ ॥ ਮੇਵੀਰੀ ਏਕਿ ਰਿਮਾਨੈ ॥ ਯਹ ਮਾਤਮ ਸੇਸ ਦਾ ਅਜਨਮਾ ॥ ਏਹ ਸੀਗਤੋ ਪਾਵੈ
 ਜਨਮ ॥ ੨੬ ॥ ॥ ਮਰੁਤੁ ਜੈ ਮਮਰ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਨੈ ॥ ਏਹ ਸੀਗਤੋ ਮਰਤਾ ਸੇਮਾਨੈ ॥ ਜੈ ਸੇਮਗ
 ਨਿਦਾਰ ਕੇ ਸੀਗਾ ॥ ਸਦਾ ਲੈ ਉਤਪਤਾ ਮਰੁਤੁ ਗਾ ॥ ੨੭ ॥ ॥ ਜੈ ਲਗਿਤ ਨਕੀ ਸੀਗਤਿ ਰਹੈ ॥ ਤਿਲ
 ਗਾ ਮਾਤਮ ਮਾਤਿ ਦੁਖ ਸਹੈ ॥ ਗਰੁ ਪ੍ਰਵੇਸ ਖਿਰਪਾ ਮਦਤਾਗ ॥ ਬਾਸ ਅਵਸਾਨਾ ਤਬਾਕੁ
 ਮਾਗ ॥ ੨੮ ॥ ॥ ਜੈ ਬਨਿ ਮਾਪਿ ਜਗਾ ਮਰਮਰ ਫਾਨਵਾ ॥ ਅਵਸਾਨਾ ਏਹ ਮਚਰ ਫਾਨਾ ਮਾਤੁ
 ਮਏ ਕਰੁ ਪਾਸ ਬਹਿਨੈ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨਹੀ ਲਿਖੇ ਤਿਨ ਤਿਨ ਮੋ ॥ ੨੯ ॥ ॥ ਜੈ ਸੇਜਾਨਿ ਮੁਕਤਿ ਤ
 ਬਹੈ ॥ ਜੈ ਸੇਰ ਸਰਫਾਗਤ ਜੈ ਕਈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਇਤਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਰਦੁ ਉਰ
 ਮੇ ਪਾਰੈ ॥ ੩੦ ॥ ॥ ਗੁਣੀ ਜੋ ਮਬ ਮੋ ਮਨੁ ਰਕਤਾ ॥ ਤੁੰਝੀ ਤੇ ਉਹੁ ਤੇ ਮਾਸ ਕਤਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਪ੍ਰਗ
 ਟ ਕਾਲ ਬਸ ਰੁਏ ॥ ਘਰ ਬਸ ਪਰੇ ਛੇਤੀ ਸਫਗਏ ॥ ੩੧ ॥ ॥ ਜੈ ਗੋਲੈ ਦੇਵੈ ਗਤਿ ਮੇਸੀ ॥ ਗੁਣੀ
 ਬਾਪ ਦਾਇਕੀ ਜੈ ਸੀ ॥ ਮਰੁ ਮੇਰੇ ਮਬ ਬਾਸ ਕਜੈ ਸੋ ॥ ਮਰੁ ਹੁਤੇ ਪਿਤਾ ਕੇ ਤੇ ਸੋ ॥ ੩੨ ॥ ॥ ਸ
 ਕਲ ਮਾਵਸਾ ਜੈ ਮਮਗਈ ॥ ਯਹ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਮੋਰਈ ॥ ਗੁਣੀ ॥ ਯਹਾ ਹੀ ਬਿਪ ਜੈ ਸਬਦੇ
 ਗਾਸ ਬਛੁਟੇ ॥ ਪ੍ਰਤਪਨ ਗੋਗ ॥ ੩੩ ॥ ॥ ਏਕੀ ਤਿਰ ਮੇ ਬਹੁ ਗਤਿ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਅਪਨੇ ਬਿਪਨ ਜ
 ਕਲ ਨਿਵਰੈ ॥ ਏਹਾ ਦਿਕਸ ਬਸੀਗਤਿ ਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ਸੇਕ ਰੁਜੈ ॥ ੩੪ ॥ ॥ ਬੀਜ ਜਨ
 ਮਾਪਾ ਕੇ ਤੇ ਮੰਤਾ ॥ ਖੇਤੀ ਖੇਤ ਮਾਹ ਬਰਤਿਤਾ ॥ ਖੇਤੀ ਕਰਨ ਹਾਰ ਜੈ ਨਟਾਗਾ ॥ ਏਕੀ ਤਨ ਨਜਾ
 ਰੈ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ॥ ਕਰਮ ਬੀਜ ਬਿਸਤਾਰੈ ਨਹੀ ॥ ਏਹਾ ਪਕਰੈ ਜੈ ਹੇਤਨ ਮਾਹੀ ॥

ਤਨੁ ਤੇ ਆਪੁ ਹਿਨ ਜਾ ਰੋਜਾ ਨੈ। ਸੀਗ ਕਰੇ ਤੇ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਾਨੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਤਨ ਕੇ ਸੀਗ ਨਿ
 ਵਾਰੈ। ਪਟ ਜਾ ਧਿਧਾ ਮਪੁ। ਆਪੁ ਕੋ ਤਾਰੈ। ਜੋ ਤਨ ਨ ਜਾਰੈ। ਆਪੁ ਨ ਜਾਨੈ। ਤਨ ਸੁਖ ਹੇਤ ਕ
 ਰ ਮਬਹੁ ਠਾਨੈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਾਨਾ ਦੇਹ ਨਿਪਾਵੈ। ਨਿਤ ਹੀ ਜਨਮ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਜਾਵੈ।
 ਸਾਤ ਕਤੇ ਸੁਰ ਕੇ ਰਿਖ ਹੋਈ। ਗਾਜ ਸਨਰ ਕੇ ਦਾਨ ਵਸੇਈ। ਤਾ ਮਾਸ ਪਸਾਦਿ ਕ ਕੇਰੂ
 ਤਾ ਪਟ ਜਾ ਧਿਧਾ ਤਿਰੁਟ ਜਗਤ ਉਦਰੁ ਤਾ। ਜੋ ਦੁਖਿ ਆਤਮੁ ਸਦਾ ਮਨੀਗ। ਕਬਹੂੰ ਕਛੁ
 ਨ ਕਰੈ ਸਮੀਧੀ। ਪਰਿ ਤਨ ਕਰ ਤੇ ਕਰ ਤਾਰੈਈ। ਸੀਗ ਦੇਖ ਬੀਪ ਤੁਹੈ ਸੇਈ। ਜੈ ਸੇ ਨਾ
 ਚੈਗਾ ਵੈ ਕੇਈ। ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਜੈ ਦਿਸਟਾਂ ਹੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਤੁਝੇ ਤੁਝੇ ਆਪੁ ਬੈਠੇ ਕਰੇ। ਤਾ
 ਨ ਤਾਲਗ ਗਾਰਿ ਉਰ ਪਰੇ। ਤੁਝੇ ਮਾਣਾਂਗੁ ਦੁਕਰ ਮਨ ਠਾਨੈ। ਆਤਮ ਕਰੇ। ਆਪੁ ਕੇ
 ਮਾਨੈ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕਰ। ਨਿਧਿ ਪੈ ਆਪਾ। ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੇ। ਦਿਸ ਬੁਧਾ ਪੁ। ਤਿਨ ਕੇ
 ਜਾਨ ਤੇ ਨਹ ਜੋਈ। ਜਨਮ ਮਰਦੁ ਪੁਮਿ ਟੈਨ ਤੋਈ ॥ ੩੦ ॥ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦਿਗਠਾ
 ਦੁਕੈਈ। ਤਟ ਬਿਰਛ ਨ ਦੇਖੇ ਚਲ ਸੇਈ। ਨੈਨ ਨ ਮਤ ਜੋ ਕੇਈ ਦੇਖੇ। ਤਦ ਸਬ ਪਠੀ
 ਰੁਗਮ ਤਲੇਖੇ ॥ ੩੧ ॥ ਤੈ ਸੇ ਨਹ ਆਤਮ ਬਿਰਜਾਨੈ। ਸੀਰ ਸਕਲ ਚੇਚਲ ਕਰਮਾਨੈ। ਨਿ
 ਸਚਲ ਮਨ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਜਬ ਹੀ। ਨਿਸਚਲ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਸਬ ਤਬ ਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ
 ਨ ਮਨੋ ਰਸੁ ਮਿਖਾ। ਯੈ ਸਬ ਜਗੁ। ਮਹਿ ਬਿਖ ਜਾ ਸੁਖਾ। ਪਰਿ ਜੋ ਦੁਖ ਜਗ ਸਤਨ ਕੇਈ।
 ਤੋ ਹੀ ਕੇ ਨਿਵਰਤਨ ਹੋਈ ॥ ੩੩ ॥ ਜੈ ਸੇ ਸੁਖ ਨ ਸਤਿ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਪਰਿ ਜੋ ਲੋਹੇ ਨਿਦੁ
 ਮਾਹੀ। ਤੋ ਲਗਿ ਸਕਲ ਸਤਈ ਜਾਨੈ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਉਦਮ ਠਾਨੈ। ਤੋ ਮਰਨ

ਨੀਟਬਸਜੋਲੋ। ਸ਼ੁਮਮਰਦੁਰੁਜਮਿਟੈਨਤੋਲੋ। ਤਤੇਓਪਦੁਸਬੁਰੁਗਮਜਾਨੋ। ਮਗਮ
 ਨਰਬੁਰੁਪਕੁਗਮਾਨੋ॥੩॥। ਧਿਖਜਨਿਕੋਓਦੁ। ਮਛਿਟਕਾਵੇ। ਮਰਜੋਰੋਤੋਸਕੁ
 ਮਿਟਾਵੇ। ਜੋਲਗਾਮਾਪੁਹਿਸਮੁਧੁਨਾਹੀ। ਤੋਲਗਾਨੇਨਾਂਭੇਮਾਹੀ॥੩੮॥। ਮਗਮ
 ਧਰਨਗਸਮੁਧੇਤੋਲੋ। ਮਮਮਪੀਨਨੁਹੀਜੋਲੋ। ਮਮਮਪੀਨਨਿਰੋਤਰੋਹੀ॥
 ਜਗਓਧਗਸਸੀਸਸਬਸਹੈ॥੩੯॥। ਕੇਈਏਕਕਰੇ। ਮਪਮਾਨਾ। ਕੇਈਗਰਿਬਾ
 ਪੈ। ਮਰਾਨਾ। ਕੇਈਮੁਤੇਬਕੇਤਨਮੋ। ਭਾਰੇਪਲਕੀਖਕੇਮੂਮੋ॥੪੦॥। ਏਕੇਰਹੇ
 ਮੁਛਡਿਗਾਵੇ। ਏਕੇਨਿਦੇਚੇਟਲਗਾਵੇ। ਏਕੇਦੁਰੁਧਿਪਦੁਧਓਧਜਾਂਵੇ। ਬੁਰੁਧਿ
 ਪਰੁਕੇਥੈਨਸੁਨਾਵੇ॥੪੧॥। ਧਰਿਜੋਮਪਨੇਸੇ। ਯਧਿਗਾਰੇ। ਸੇਏਕੇਮਨਮੋਨਹਿਪ
 ਰੈ। ਬੁਰੁਕਸਟਨਤੇਮਨਨਡਿਗਾਵੇ। ਸੇਰੁਦਤਜਿਮਮਚਰਦੁਨਿਆਵੇ। ਮੇਰੇਪੰਥਾ
 ਧਰੁਗਕੀਪਾਗਾ। ਜੋਨਡਿਗੇਸੇਤੋਰੇਪਾਗਾ। ਹਰਿਕੇਥੈਨਨਿਦੁਰੁਕਰਜਾਨਾ। ਓਪਦੁ
 ਪੁਸਨਕਰੀਰੁਯਮਾਨਾ॥੪੩॥। ਹੇਪੁਰੁਤਮਏਥੈਨਸੁਨਾਵੇ। ਤੇਮੇ
 ਰੇਓਰਦੁਕਕਿਆਵੇ। ਜੋਮੁਸਾਪੁਥੇਕਾਜਪਕਾਵੇ। ਤੇਤੇਸੇਰੋਕੇਨਧਿਪਜਾਵੇ॥੪੪॥
 ਮੇਰੇਹਿਰੇਰੇਰਾਨਨਗਾਵੇ। ਸਗਨਓਧਾਇਮੋਹਿਸਮੁਧਾਵੇ। ਜੇਸਗਨੇਓਤਮਕ
 ਰਿਜਾਨੋ। ਮਰੁਤੁਜੀਮੋਰਨਪਾਸਬਖਾਨੋ॥੪੫॥। ਧਰਿਤੋਮਾਇਪਰੇਨਗਸਹੈ। ਮਮ
 ਤਿਪਰਕਿਰਤਕੇਬਸਹੈਰਹੇ। ਕੇਬਲਜੇਤੁਦਚਰਦੁਨਾ। ਮਾਪਾਗਾ। ਤਿਨਕੋਈਨ
 ਹੀਧਿਕਾਗਾ॥੪੬॥। ਤੇਨਿਤਨਿਸਚਲਸੀਤਸਰੂਪ। ਨਿਤਿਆਨੰਦਤਪਰਮਅਨੁ

ਸੋਕੀ ਦੁਜਾਇ ਸਰੁਯੋ। ਸਬਜਗਮੇਜਿਨਾ ਅਪਜਸਲਯੋ॥੬॥ ਰਹਾਤਾ ਅਤਿਬਿਬੀ ਪਵਨਿਜ
 ਤਨਕੋ। ਇਨਹੀ ਹੇਤਨਖਰਚੈ ਪਨਕੋ। ਪੁਰਾਇਕਕਲਪੇਦੁਖਸਹੈ। ਰਹਾਤਾਤਿਤੁਹਰ
 ਬੈਲਨਿਕਹੈ॥੨੦॥ ਪੁਤਰਕਲਤਕੰਨਿਯਾਂਭਾਈ। ਜਗਸਰੋਸਬਬੀਪਸਗਾਈ। ਤੇਸਬਦੇ
 ਹਨਿਰੰਤਰਕਹੈ। ਤਾਂਕੋ ਅਪੁਯਸੰਬਾਅਚਹੈ॥੨੧॥ ਗੇਮੇਸੇਦੇਖਪਾਪਾਅਤਿਤਾਂਕੋ। ਜੰਛਸਮਾ
 ਨਬਿਤਹੈਜਾਕੋ। ਪੁਰਮਕਾਂਮਦੁਨੈਕਰਿਹੀਨਾ। ਦੁਹੀਲੋਕਕੇਸੁਖਤੇਛੀਨਾ॥੨੨॥ ਜਿਨਹਿਤੁ
 ਪੰਚਜਗੀਨਿਤਕਰੈ। ਸਕਲਗੁਹਾਬਦੈਡਕੋਭਰੈ। ਤਿਨਤਬਿਕਿਯੇਦੇਵਤਨਕੋਪਾ। ਤਾਂ
 ਤੇਰੁਜੈਬਿਪੁਪਨਲੋਪਾ॥੨੩॥ ਕਛੁਦਰਬੁਰਟਤਿਨੁਹਰਿਲਜੈ। ਚੇਰੀਰੁਦੇਹੁਤੇਕਛੁਰਜੈ॥
 ਕਛੁਅਗਨਿਲਾਗੇਤੇਜਰਯੋ। ਕਛੁਪਰਨਮਾਹਿਬੀਸਰਯੋ॥੨੪॥ ਕਛੁਠਾਜਬਿਗੁਹ
 ਤੇਰਜੈ। ਯੈਬਹੁਗੁਤਿਛੀਦਸਰੁਯੋ। ਜਬਤਾਂਕੋਸਬਪਨਿਹਿਰਲਯੋ। ਤਿਸਕਾਰਤ
 ਬਸਬਹਿਨੁਕਿਯੋ॥੨੫॥ ਬਹੁਤਕਸਟਕਰਪਨਓਪਜਾਯੋ। ਸੋਨਹਿਦਿਯੋਨਾਅਪੁਨੁਖ
 ਯੋਪਤਾਤੇਓਪਜੀਓਤਾਂਓਤਾ। ਨਿਸਦਿਨਬਸਜੈਹਿਰਯੈਮੇਬਿਤਾਂ॥੨੬॥ ਹੋਵੈਤਪਤਦੁਕੇ
 ਪਾਵੈ। ਗਮੀਸੁਕੰਠਬਹੁਤਬਿਪਪਜਾਵੈ। ਗੇਮੇਸੀਬਿਪੁਓਪਜੈਬੈਰਾਗਾ। ਜਾਤੇਸਕਲ
 ਦੁਖਨਿਕੋਤੁਜਾਗਾ॥੨੭॥ ਤਬਸੇਬਿਪੁਬਚਨਓਚਰੈ। ਬਹੁਤਗੁਤਿਆਪੁਹਿਧਿਕਰੈ।
 ਗਮਰੈਬਿਰਥਾਂਮੇਕਸਦਿਪਾਯੋ। ਗਮਾਪੁਆਪੁਕੋਦੁਖਓਪਜਾਯੋ॥੨੮॥ ਬਹੁਤਸਰਮ
 ਓਪਜਾਯੋਦਰਬਾ। ਸੁਪਨਸਮਾਨਭਯੋਸੇਸਰਬਾ। ਨਾਮੇਖੁਰਿਚਯੋਨਾਮੇਖਾਯੋ। ਨਾ
 ਮੇਦੇਕਹਾਅਰਥਸਗਾਯੋ॥੨੯॥ ਦੁਬਕੀਦਰਜਨਿਕੋਹੈਜੇਤੀ। ਏਕਹਾਅਰਥਮਾ

ਖੇ

ਨ

ਦੈਤੋਤਾ ਨਾਇਹ ਲੋਕਨੀ ਪਰਸੋਕਾ ਕੇਵਲ ਬਏ ਦੁੱਖ ਬੈਯਸੋਕਾ २੦॥ ਬਹੁਤ ਕੁਸਟ
 ਸਹਿਇਹਾਂ ਉਪਾਵੈ ਪੁਨਿ ਪੁਰਿ ਲੋਕਨਰ ਕੇ ਮੇਜਾਵੈ ਪਰਮ ਜਾਤੁ ਨ ਕੋ ਜੋ ਜਸੁ ਸੁਪਾ॥
 ਮਰ ਜੇ ਪੰਡਿਤ ਗਿਆਨ ਪੁਸ਼ਪਾ २੧॥ ਸਕਲ ਗੁਣਿ ਨ ਕੋਹੈ ਗੁਨ ਜੇਤੋ ਲੋਕੁ ਲੇਸਤੇ
 ਨਾਮੋ ਤੇਤੋ ਪੁਜੇ ਸੇਰੁ ਪਵਿਤਾ ਮਤਿ ਕੋਈ ਪਕੇਹੀ ਮੰਗਨ ਲਛਨ ਹੋਈ ਸੇਤ ਕੁਸਟ ਕੋ ਛਿ
 ਟਕਾਏ ਕਾ ਮੇਟੈ ਗੁਨ ਮਰੁ ਰੂਪਾ ਮਨੋ ਕਾ ਲੋਕੁ ਬੋਲੈ ਉਹੈ ਦੈ ਸੇਰੁ ਮੇਟੈ ਸਕਲ ਰੂਪ ਗੁਣ
 ਸੇਰੁ २੨॥ ਜਬ ਤੇ ਪਨ ਕੋ ਸਾਪਨ ਕਰੈ ਬਿਪਰੇਤ ਉਦਮ ਬਿਸਤਰੈ ਤੁਬ ਤੇਤਾ ਸਾ
 ਕਰੁ ਯਸੋ ਜੇ ਪੁਤ੍ਰਿ ਤਾ ਮਗਨਿ ਨਿਰੰਤਰ ਦੁਹੈ २੩॥ ਸਿਧੁ ਰੁਏ ਮਰੁ ਛਤ ਰੋਗਾ॥
 ਨਾਸ ਲਗੇ ਨਹਿ ਸੁਖ ਸਿਜੋਗਾ ਰੋਗੀ ਹਿਸਾ ਮਿਥੁ ਜਾਂਦੈ ਗਾ ਕਾ ਮਕੋ ਪਤਿ ਸਨਾ ਮਾਰੀ
 ਰੁ २੪॥ ਬੈਰੁ ਰਗ ਰਬ ਸਪਰਧਾਂ ਰੁਏ ਗਾ ਮਪੁਤੀ ਤਉ ਤਿਤਾ ਰੁਯ ਖੇਦਾ ਏਪੀ ਦੁਹ ਜਬ ਹੋ
 ਹਿ ਮਨ ਰਬ ਪਤ ਬਤਿ ਨਹੀ ਤੇਹੋ ਤੈ ਮਰ ਬਾ २੫॥ ਤਾ ਤੇ ਪਰਮ ਮਨ ਰਬ ਕਹਾਂ ਦੈ ਰੁ
 ਲੋਚੈ ਸੇ ਦੁਰ ਬਹਾਂ ਦੈ ਮਰ ਬਨਾ ਮਾਨੁ ਨਿਰੁ ਲੋਕਾ ਬਿਨ ਬਿਚਾਰ ਥਾਂ ਦੈ ਦੁਖ ਸੋਕ
 ੨੬॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ ਬੰਧਾ ਮਰੁ ਗਾਈ ਮਾਤੁ ਪਿਤਾਂ ਹਿਤੁ ਸਜਨ ਸਹਾਂਈ ਦੁਰ ਬਹੇਤ ਸਬ
 ਕਰੈ ਬਿਰਧਾ ਮਾਧੁ ਮਾਧੁ ਮੇਠਾਂ ਨੇ ਸੁਪਾ ੨੭॥ ਦੁਰ ਬਕਾਸ ਮਤਿ ਕੋ ਪਹਿ ਕਰੈ ਮਤਿ
 ਨ ਕੋ ਮਾਰੈ ਮਪੁਨੁ ਮਰੈ ਪਨ ਹਿਤਿ ਧਿਯੁ ਯਧਾਣ ਨਿਛਿਟ ਕਾਵੈ ਮਾਧੁ ਹਿਮੁ ਦੁਨਰ
 ਕੇ ਮੇਜਾਵੈ ੨੮॥ ਜਾ ਕੇ ਦੇਵ ਬਹੁਤ ਬਿਪਧ ਜਾਵੈ ਪਰਿਯਾਂ ਨਰ ਦੇਹ ਨਿਰੁਪਾਵੈ॥
 ਸੇਨਰ ਤਨ ਤਾਂ ਮੇਦਿ ਜਦੇ ਗਾ ਕਰੁਣਾ ਮਯ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਗੋਗ ੨੯॥ ਤਾਂ ਕੀਯਾਇ ਮ

ਰਬਨਹਿਸਾਂਧੈ॥ ਸਬਤਜਿਹਰਿਕੋਨਹਰਾਧੈ॥ ਮਹਾਮਨਰਥਾਮਰਥਕੋਰਹੈ॥ ਸੋਰੁਦਸੀਧੁ
 ਮਾਪੁਤੇਬਹੈ॥ ੩੨॥ ਤਾਤੇਦੁਜੈਨਹਿਮਤਿਮੀਦਾ॥ ਧਰੈਦੁਖਮੇਤਜਿਮਾਨੰਦਾ॥ ਦੇਦੁਪਿ
 ਤਰਹਿਖਬੂਤਸਹਾਈ॥ ਪੁਰੁਕਲਤਾਮਾਪੁਤਿਤੁਗਾਈ॥ ੩੩॥ ਧਨਿਹਿਧਾਇਜੇਇ
 ਨਹਿਨਧੈ॥ ਮੇਰਨਹੀਕੋਨਹਿਸਿਤੋਖੈ॥ ਸੋਸਬਤਯਾਗਨਰਕਮੇਜਾਵੈ॥ ਤਹੰਮੁਠ
 ਨਾਨਾਦੁਖਪਾਵੈ॥ ੩੪॥ ਸੋਤਨਪਨਮੇਧਿਰਥਾਗਵਾਯੈ॥ ਰੁਵਦੁਖਤੇਨਹਾਮਾ
 ਪੁਧਿਚਾਯੈ॥ ਜਾਹਿਧਾਇਬੁਧਿਮੇਸੀਨੂਕੈ॥ ਜਾਤੇਬਹੁਰਨਜਨਮੋਮਰੈ॥ ੩੫॥ ਸੋ
 ਨਰਤਨਮੇਧਿਰਥਾਗਵਾਯੈ॥ ਛੋਡਿਯੋਮਰਥਾਮਨਰਥਉਪਾਯੈ॥ ਬਯਬਲਮ
 ਰਥਸਕਲਮਮਗਏ॥ ਨਖਸਿਖਧਿਰਥਾਮੀਰਾਸਬਰਏ॥ ਮਾਥਮੋਮਰਥਕੋਨਥਿ
 ਪਸਾਧੈ॥ ਦੁਗਰਾਧਹਰਿਕੁਯੈ॥ ਮਾਰਾਧੈ॥ ਰਾਈਜੈ॥ ਮਨਰਥਸਬਜਾਨੈ॥ ਤੇਉਕੰਨੀ
 ਮਰੀਤੁੰਨਿਠਾਨੈ॥ ੩੬॥ ਛੋਡੈਮਰਥਾਮਨਰਥਉਪਾਵੈ॥ ਕਟੈਸਬਾਮਾਪੁਆਪੁ
 ਦੁਖਪਾਵੈ॥ ਧਰਿਏਕੋਈਨਹੀਸੁਤੰਤਾ॥ ਸਕਲਦੇਖੀਯਤੁਰੈਪਰਤੰਤਾ॥ ੩੭॥ ਤੇਜਾ
 ਕੀਮਾਯਾਕਰਿਮੈ॥ ਨਟਬਾਜੀਕੋਸਮਸਬਸੋਰੈ॥ ਰਾਈਸੋਪੁਰੁਬਡੈਬਲਿਯਾਬੁਰ
 ਮਾਮਾਇਸਕਲਕੋਇਯਾ॥ ੩੮॥ ਜੇਪਨਾਮਰੁਜੇਪਨਕੇਦਾਤਾ॥ ਜੇਕੁੰਮਦਾਮਰਕਮ
 ਬਿਖਾਤਾ॥ ਮਰਬੁਰੁਪਰਮਕਰਮਹੈ॥ ਜੇਤੋਮਾਤੁਧਿਤਾਸੁਖਦਈਕੇਤੋ॥ ੪੦॥ ਕਰੋਕਰਾ
 ਤੇਹਿਤਾਮਾਚਰੈ॥ ਮਿਰਤੁਗਸਤੁਜੇਨਹਪਰਹੈ॥ ਕਲਸਰੁਪਸਤੁਰੈਜਾਕੈ॥ ਕਰੋਕ
 ਹਾਕੈਸੁਖਹੈਤਾਕੈ॥ ੪੧॥ ਧਰਿਜੇਈਨਬੰਸੁਰਗਵਾਨੁ॥ ਕਰੁਣਾਂਸਾਰਥਮਨਿਯਾ॥ ੪੨॥

ਤਿਨਹੀ ਮੈ ਕੋ ਕਰੁਣਾ ਕਰੀ। ਸੁਤੇ ਮਮਭਿਰਮੇ ਮੇਸੀ ਪਰੀ। ਰੁਵਸਾਰਗਰਤੇ ਤਾਰੈ ਜਾਕੇ
 ਦੇਹ ਨਾਂ ਵਧੈ ਰਾਂਗਹਿਤਾ ਕੇ। ਤਾਤੇ ਮੇਰਿ ਦਿਓ ਬੈਰਾਗੁ। ਮੇਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਪੁਰਾਣੁ ਗਾ ੪੩
 ਮਥਾ ਆਪੁ ਹੋਇ ਕਛੁ ਮੇਰੀ। ਤਾਕਰਿ ਰੁਜਨਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ। ਯਾਤੁ ਨਿਕੇ ਗੁਣ ਸਕ
 ਲਨਿ ਦੁਰਿ ਪਮਨ ਤੇ ਸਕਲ ਕਾਮਨਾ ਟਾਰੀ ੪੪॥ ਸਕਲ ਸਾਧੁ ਅਨਮੋਦਨ ਕਰੈ। ਤਥਾ
 ਮਾਸੁ ਯੋਗੁ ਉਚਰੈ। ਜਦਿ ਪਾ ਆਪੁ ਬੋਰੈ ਮੇਰੀ। ਤੇਰੀ ਹਰਿ ਕੋ ਪਦਿ ਮਤਿ ਨੇਰੀ। ਨਿ
 ਪਖਦੁੰਗ ਜਬ ਹਿਰਿ ਪਸਾਰੈ। ਏਕ ਮਹੂਰਤ ਮੇ ਪੁਰ ਪਾਏ। ਤਾਤੇ ਪੁਰੁਸ ਮਕਿ ਈਨਾ
 ਹੀ। ਜਨ ਕੋ ਪਰਗਟ ਹੋਤ ਪਲਮਾ ਹੀ ੪੫॥ ਪਮਨ ਬਚਕਰਮ ਅਬੰਤ ਕੋ ਰੁਜੀ। ਦੁਜੀ
 ਸਕਲ ਕਾਮਨਾ ਤਜੀ। ਮੇਸੇ ਨਿਜ ਚੈ ਮਨ ਮੋ ਪਕੜੀ। ਭਿਛੁ ਕਰੁਣੈ ਸਕਲ ਪਰਗੜੀ
 ੪੬॥ ਸੀਤਲ ਹਿੰਦੇ ਤ੍ਰਿਪਾਂਸਬ ਤੁਆਗੀ। ਨਿਸਚਲ ਰੁਝੈ ਬਿਪ੍ਰਬਡੁ ਰਾਗੀ। ਅਰਿਕ
 ਰਾਮ ਮਤਾਂ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ। ਏਕ ਕੀ ਬਿਚਰੈ ਰੁਮਾ ਹੀ ੪੭॥ ਇੰਦੁ ਯਪੁ ਦੁਬਚਨ ਮਨਗ
 ਹੋ। ਅੰਤਰ ਬਾਹਰ ਸੀਗਹ ਦੁਜੋ। ਆਪੁ ਹਿਕਾਰੁ ਕੋ ਨਲਖਾਵੈ। ਭਿਛੁ ਹੇਤ ਗੁਹਨਿ ਮੇ
 ਜਾਵੈ। ਸੀਸ ਕਾਰਨ ਹਿਤ ਨਿਕੋ ਜਾਕੇ। ਜੀਰਣੁ ਟੁਕ ਬਸਤ੍ਰ ਤਨਤਾ ਕੇ। ਭਿਛੁ ਕਬਿਰ
 ਪਬਿਪੁ ਕੋ ਜੋਵੈ। ਤਬ ਬਹੁ ਦੁਸਟ ਪਾਤਕੀ ਹੋਵੈ ੪੮॥ ਕੇਈ ਤਾਕੇ ਏਡ ਛੋਡਾਵੈ। ਕੇ
 ਈ ਪਾਤਖੇ ਸਲੋ ਜਾਵੈ। ਕੇਈ ਲੋਹ ਕਮੰਡਲ ਕਰਤੇ। ਕੇਈ ਨਿਕਸਨ ਦੇਹਨ ਪਰਤੇ
 ੪੯॥ ਕੇਈ ਪੁਲਕੀ ਖਮੇਡਾਰੈ। ਕੇਈ ਮੂਢੁ ਕੋ ਪਕਰਿ ਮਾਰੈ। ਕੇਈ ਆਸਨ ਕੋ ਲੋਕੁ
 ਗੈ। ਊਰ ਪਕਰਿ ਕੇਈ ਪਗਲਾ ਗੈ ੫੦॥ ਕੇਈ ਕੰਥਾ ਕੋ ਪਰਗਰੈ। ਅਗਮਾਰ ਬਾਨੀ ੫੧

ਚੁੰਗੇ। ਕੇਈਖੋਸਲੇਜਪਮਾਲਾ। ਕੇਈਬਸਤਰਜਾਰਿਲੈਬਾਲਾ॥ ੫੩॥ ਕੇਈਅਨੰ
 ਆਨਿਕਰਿਦੇਵੈ। ਕੇਈਖੋਸਿਖੋਸਿਪਨਿਸੁਦੈ। ਕੇਈਭੀਖਾਮੀਨਲੈਜਾਹੀ। ਰੁਜ
 ਨਕਰਦੈਪਾਵੈਨਾਹੀ। ਕੇਈਤਨਮੋਥੁਕੈਮੁਤੈ। ਕੇਈਨਿੰਦਾਕਰੈਬਹੁਤੈ। ਕੇਈਕਾਲਨ
 ਲਾਗਿਪੁਕਾਰੈ। ਕੇਈਸੀਸਪੁਲਜਲਤੁਰੈ। ਕੇਈਮੋਨਛੁਰਾਇਬੁਲਾਵੈ। ਕੇਈਬੋਸ
 ਤਮੋਨਗਾਵੈ। ਕੇਈਤਾਰਿਬਾਪਕਰਿਗਥੈ। ਕੇਈਜਾਨਨਪਾਵੈਗੁਥੈ॥ ੫੪॥ ਕੇਈਕ
 ਰੈਬਹੁਤਾਅਧਮਾਨਾ। ਨਿੰਦੈਬਹੁਬਿਧਮੁਢਮਜਾਨਾ। ਯਜਹੈਚੋਰਜਾਨਨਹਿਪਾਵੈ।
 ਯਿਨਦੇਖੇਨਿਸਚੈਰੀਆਵੈ॥ ੫੫॥ ਯਾਕੋਛੀਨਕੁਯੈਰੈਬਿਤਾ। ਤਾਤੇਯਹਰੈਬਜਾਕੁਲ
 ਚਿੰਤਾ। ਸਕਲਕੁਟਿਬਯਾਹਿਪਰਿਗਯੋ॥ ੫੬॥ ਏਖੋਯਕੋਸੈਰੈਸੈਟੋਪਮਗਧੁਬਲ
 ਅੰਤਰਕੋਖੋਟੋ। ਏਖੋਗਮਪਚਿਹਰੇਕੋਤੋ। ਪਰਯਾਕੋਓਰਕਿਦੇਨਤੇਤੋ॥ ੫੭॥ ਧੀਰਾ
 ਏਤਾਅਤਿਗਯਹਮੇਸੋ। ਪਦਨਪਰਚੰਡਮੇਰਿਗਿਰਜੈਸੋ। ਯਜਾਕੋਜਾਨਨਗਮਕਛੁ
 ਕਯੋ। ਬਕਜੰਝੀਪਜਾਨਮੋਨਗਹਿਰਯੋ॥ ੫੮॥ ਏਕੋਰਿਪੁਬੰਦਲੈਗੁਰੈ। ਕਾਠਮਾਧਿ
 ਏਉਪਰਮਾਰੈ। ਗਸੀਸਹਤਬੇਨਤੀਕਰੈ। ਹਿਤਸੇਬਿਖੇਬੈਨਨਿਉਚੁਰੈ॥ ੫੯॥ ਏਗੁੰਤਿ
 ਕਦੁਖਗੁਥੈਜੈਸੋ। ਏਵਾਮਾਤਮਕਪਾਵੈਤੈਸੋ। ਸੀਤਉਸਨਬੁਰਖਾਇਕਦੈਵਕਾਜ
 ਗੁਰੋਗਾਮਾਇਕਜੇਦੈਹਿਕਾ॥ ੬੦॥ ਗੋਸੈਬਹੁਬਿਧਪਾਵੈਦੁਖਪਕਦੇਨਆਵੈਤਨਕੋ
 ਸੁਖਾ। ਪਰਿਸੈਕਛੁਨਮਨਮੋਆਨੈ। ਅਪਨੇਕਰੇਕਰਮਸਬਜਾਨੈ॥ ੬੧॥ ਤਬਤਿਨ
 ਗੁਥੀਗਾਥਾਏਕਾ। ਹਿਰਦੈਪਰਿਯੈਪਰਮਬਿਬੇਕਾ। ਭਿਛਕਕਰੇਬਚਨਤਬਜੇਈ।

ਮੇਰੇ ਸੇਰਾਖ ਤੁਰੇ ਤੇਈ ॥ ੬੪ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦਾਂਇ ਕਲੇਕ ਨਏ ਤੇ ॥ ਅਰਨਹਿ
 ਦੇਹਿ ਨਹੀ ਸੁਰਜੇ ਤੇ ॥ ਨਾਕਹ ਨਹੀ ਕਰਮ ਨਹੀ ਕਾਸਾ ॥ ਏਸ ਮਾਸ ਤੇ ਮਨ ਕੇ ਖਜਾਨਾ ॥
 ੫ ॥ ਜਗਤ ਚਕ੍ਰ ਮੇ ਮਨ ਫਿਰਾਵੈ ॥ ਜੀਵ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਮਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੇ ਰੇਖਿ ਖਯ ਨਿਕੇ
 ਰੋਗਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਹੋਇ ਕਰਮ ਸਿਯੋਗਾ ॥ ੬੫ ॥ ਹੋਵੈ ਸਤ ਰਜ ਤਮ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਨਿਬਿਧਿ ਬਿ
 ਧੁਕਾਰਾ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦੁਖ ਨਿਰੰਤਰ ਲਹੈ ॥ ਏਹ ਸਿਯੋਗ ਤੇ ਨਿਸਦਿ ਨੁ ਦਹੈ ॥ ੬੬ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਦੁਖੁ ਦ
 ਏ ਇਕ ਮਨ ਏਕਾ ॥ ਸਿਤ ਕਰੈ ਯਹ ਪਰਮ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਆਪੁ ਆਤਮਾ ਦੁਸਰਾ ॥ ਮਨੀਹਾ ਆ
 ਰਿਸੇ ਮਨ ਕਰਿ ਕਰੈ ਸਮੀਹਾ ॥ ੬੭ ॥ ਮਨ ਸੇ ਬੀਧ ਜੋ ਮਧਿ ਦੁਜਾ ਮਾਰੀ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬੀਧ ਨਿਜਾ ਨੈ
 ਨਾਹੀ ॥ ਬਿਖਾਸ ਮਾਨ ਬਿਖਯ ਨਿਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕੇ ਸਿਗ ਜੀਵ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਯਹ ਹੋ ਜੀਵ
 ਬੁਧਾ ॥ ਕੀ ਮੀਰਾ ॥ ਯਾ ਕੇ ਸਿਤ ਮਨ ਕੇ ਸਿਗਾ ॥ ਮਨ ਕਰਿ ਕਰਿ ਤ ਬੁਧ ਮਾਸੁ ਪਰਾ ਸੀ ॥ ਸਦਾ
 ਏਕ ਰਾਪ ਰਮ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ੬੮ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਬੀਧ ਨ ਮਨ ਈ ਕਰੈ ॥ ਸਿਗਾ ਆਤਮਾ ਜਨ ਮੇ ਮਰੈ
 ॥ ਜੁਧ ਮਨ ਰਹਤ ਜੀਵ ਯਹ ਹੋਈ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਜੀਵ ਰੇ ਦੁਨ ਹਿ ਕਈ ॥ ੬੯ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜਿਨ ਮ
 ਧਨ ਮਨ ਗਯੋ ॥ ਤਾਂ ਹਿ ਕਛ ਕਰੈ ਨਹ ਰਯੋ ॥ ਅਰਜੀ ਮਨ ਬਸ ਕੀ ਨੈ ਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਸੁਮ
 ਸਕਲ ਬਿਰਥਾਈ ਜਾਹੀ ॥ ੭੦ ॥ ਸਦਾ ਹੋਇ ਕਦੇ ਦੇ ਬਹੁ ਦਾਨਾ ॥ ਏਕਾ ਦਸੀਆ ਦੁਖ
 ਤੇ ਨਾਨਾ ॥ ਮਧਨੇ ਮਧਨੇ ਪਰਮ ਮਨ ਕਰੈ ॥ ਸਮਦ ਮਨਿ ਯਮ ਨਿਬਿਸਤ ਰੈ ॥ ੭੧ ॥ ਬਿ
 ਦੁਜਾ ਬੇਦ ਪਾਵੈ ਉਚਾਰੈ ॥ ਗੰਗੇ ਸਕਲ ਪਰਮ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਪਰਿਜੇ ਬਸ ਨਾਹੀ ਮਨ ਏ
 ਕਾ ॥ ਤੇ ਮਿਥੁ ਜਾਂ ਆਚਰਣ ਮਨੇ ਕਾ ॥ ਮਨ ਬਸ ਕਾ ਜ ਕਰੈ ਸਬ ਤੇ ਤੇ ॥ ਬਿਧਾਂ ਆਚਰਣ

ਬੇਟੇ ਮੇਜੇ ਤੇ ਮਨਿ ਨਿਗ੍ਰਹ ਸੇ ਉਤ ਮਰਣ ਨਾ ਮਨਿ ਨਿਗ੍ਰਹ ਬਿਨ ਸਥਾ ਮਰਣ ਨਾ ॥ ੧੪ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਜੇ ਮਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰੈ ਸੋ ਬਿਪਕਾ ਰੈ ਕੋ ਬਿਸਤਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬਿਪਨੁ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾ ਹੀ ॥
 ਸਥ ਬਿਪਹੈ ਮਨਿ ਨਿਗ੍ਰਹ ਮਾਹੀ ॥ ੧੫ ॥ ਮਾਰੇ ਜੋ ਬਸਨਾਹੀ ਮਨੇ ਕਾ ਤੋ ਬਿਪਕੀ ਨੇ ਬਿ
 ਰਥਾ ਮਨੇ ਕਾ ਸਥ ਹਿਨ ਕੋ ਛਲ ਮਨ ਬਸ ਕਰਵੈ ਮਨ ਬਸ ਕਾ ਜਸ ਕਲ ਮਾਚਰਵੈ ॥
 ੧੬ ॥ ਮਨ ਕੋ ਬਸਿ ਕਰੈ ਜੋ ਕੋਈ ਈ ਦੁਯਗਾ ਦੁਆਪਹਿ ਬਸਹੈ ਈ ਮਨ ਬਸ ਬਿਨ ਈ
 ਦੁਯ ਬਸਨਾਹੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਮਾਰਿ ਜਾਹੀ ਮਨ ਬਸ ਰੁਏ ਸਕਲ ਬਸ ਦੇਵਾ ॥
 ਤੀ ਨੇ ਭੁਵਨਿ ਕਰੈ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਸਕਲ ਬਲ ਨ ਤੇ ਮਨ ਬਲ ਦੇਤਾ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਸਥ ਹਿਨ ਕੋ
 ਮੀਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮਨ ਕੋ ਕੋਈ ਜੀਤਿ ਨ ਸਕੈ ਬਹੁਤ ਉਪਾਇ ਨਿਕਰਿ ਕਰਿ ਬਕੈ ਮੇਸੇ ਮਨ ਕੋ ਜੀ
 ਤੈ ਕੋਈ ਸਥ ਹਿਨੁ ਮਾਰਿ ਪੁਬਲ ਜੈ ਸੇਈ ॥ ੧੮ ॥ ਜੇ ਦੁਰਜੈ ਰਿਪੁ ਬਸਨ ਹਿ ਕਰੈ ਗਥਾ
 ਹਰਿ ਜੁਪਾਇ ਕਬਿਸਤਰੈ ਬੈਰੀ ਮਿਤ ਬਹੁਤ ਬਿਪਠਾਨੈ ਮਨ ਹਿਤ ਮਰਹਿ ਤਤਿਨ
 ਤੇ ਜਾਨੈ ॥ ੧੯ ॥ ਤੇ ਮਤਿ ਮੂਢ ਸੁਖੀ ਨ ਹਿੰਦੈ ਮਨ ਜੀਤੇ ਬਿਨੁ ਜੁਗ ਜੁਗ ਰੇਵੈ ਦੁਖ ਰੂ
 ਪ ਜਨੁ ਮਿਥ ਜਾਤਨ ਕੋ ਮਾਧ ਮਾਨ ਕਰਿ ਬਾਧੋ ਮਨ ਕੋ ਤਬ ਬਹੁ ਕਿਯੇ ਦੇਹ ਸਬੀਧੀ ॥
 ਤਿਨ ਸੇ ਮੁਰਖ ਮਾਤਾ ਬੀਧੀ ਯਗ ਮੇ ਦੇਸ ਮਸਤ ਹੋ ਮੇਰੇ ਮਿਤੁ ਸਤਨੈ ਬਹੁਤ ਹੋ ॥ ੨੦ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਮੂਢ ਮਹਾਂ ਦੁਖ ਪਾਵੈ ਉਪਾਯ ਉਪਾਯੁ ਨਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਕੋ ਮਨ ਈ
 ਕਾਰਨਾ ਮਾਤ ਮਕੋ ਭਵ ਜਲ ਮੇ ਭਾਰਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਮਰ ਜੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਇਕ ਦੇਤਾ ਮੇ ਕੋ
 ਦੁਖ ਦੇਤੈ ਜੇ ਤੇ ਤੇ ਸਥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਦੇਹ ਦੇ ਕਸਬ ਮਾਧੁਨ ਮਾਹੀ ॥ ੨੨ ॥ ਤੇ ਸੁ

ਖਦੁਖਦੇਹਈਘਾਵੈਂਗਾਮਾਤਮਕੇਕਹੀਨਿਕਟਨਆਵੈਂਗਾਮਰਜਦਿਧਿਤਨਕੇਸਿਜੋਗਾਕ
 ਹੈਜੀਵਈਸੁਖਦੁਖਰੋਗਾ॥੫॥ਤੂੰਮੇਦੁਖਦੇਵੈਕਾਕੀਰੁਪਸਕਲਮਾਦੇਖੋਜਾਕੀਅ
 ਧਾਮਾਪੁਕੇਕਯੋਦੁਖਈਜੋਗਾਮਪਨੈਅਹਿਤੁਆਪੁਕੇਕੀਜੋ॥੬॥ਪਤਾਂਤਨੀਮੇਹੀਦੁਖ
 ਘਾਉਗਾਮਰਤਿਨਹੀਮੇਕਿਉਉਪਜਾਉਪਦੇਤਨਰੁਲਜੀਰੁਕਾਈਜੋ॥੭॥ਫਿਰਕਗਤਿਨੇ
 ਦੁਖਈਜੋ॥੮॥ਦੇਤਨਅਰੁਜੀਰੁਹਿਦੁਖਦੇਈਸੋਤੋਸਕਲਮਾਪਕਰਿਲੇਈ॥੯॥ਇਦੁ
 ਯਮਾਪਿਪਦੇਵਤਾਂਜੇਤੋਜੀਦੁਖਦਾਨਿਹੋਹਿਸਬਤੇਤੋ॥੧੦॥ਤੂੰਆਪਕੇਪਕਯੋਕੀਜੋ
 ਪਰਿਓਪਾਸਿਕਯੋਸਿਰਕਰਿਲੀਜੋ॥ਕਰਿ॥ਈਜੋਮੁਖਮਾਰਿਮਾਜਨਜੋਸੋਮੁਖ
 ਟੈਕਰਹਦਸਨਜੋ॥੧੧॥ਤੋਪਾਵਕਅਰਥਾਸਬਜਾਨੈਗਾਗਦੇਖਗਾਵੈਭੀਠਾਨੈਯੋਸਬਿ
 ਇਦੁਯਨੁਕੇਸਬਦੇਵਾਕਰੋਗਾਪੀਮੇਦੁਖਰੋਸੇਵਾ॥੧੨॥ਤੇਤੇਸਬਜਾਨੈਭੀਕਰੇ॥
 ਗਾਨੀਅਪਨੇਸਨਨਹਧਰੋਗਾਮਰੁਜੋਸੁਖਦੁਖਦਾਂਤਾਮਾਪਾ॥੧੩॥ਕੇਕਫੁਨਹੀਘਾਪਾ
 ੧੪॥ਤੇਯਹਸਬਾਮਾਪਨਸੁਰਾਵਾਕੇਨੇਕੋਆਨੀਏਮਗਾਵਾਮਰੁਆਤਮਮੇਸੁਖ
 ਦੁਖਨਾਹੀ॥ਉਪਜੋਗਾਨਸਕਲਮਿਟਜਾਹੀ॥੧੫॥ਆਪਕੁਲਿਸੁਖਦੁਖਕਰਿਲੀਨੇ॥
 ਸਬਮਿਟਿਜਾਹੀਆਪਕੇਚੀਨੇ॥ਤਾਤੇਦੇਖਕੇਨਕੇਧਰੀਏ॥ਜੋਅਪਨੇਸਨਬਸਨਹਕ
 ਰੀਏ॥੧੬॥ਮਰੁਜੋਗਾਸੁਖਦੁਖਕੇਦਾਤਾ॥ਲੋਕਬੇਦਕਹੀਯਤੁਬਿਧਾਤਾ॥ਤੇਮਪੁ
 ਕਯੋਕੇਪਹਿਕੀਜੋ॥ਪਰਕੇਦੁਖਮਾਪਕੇਲੀਜੋ॥੧੭॥ਗਾਗਾਮਕਾਸਮਾਰਿਹੈਜੋਤੇ॥
 ਦੁਦਸਰਾਸਬਸੋਸਬਤੇਤੋ॥ਗਾਗਾਦੇਖਾਮਾਪਨਮੇਕਰੋ॥ਤਿਨਕੇਸੁਖਦੁਖਨਿਤਹੀ

ਪਰੈ ੬੫॥ ਤਤਾਰਾ ਸਿਜਨ ਮਜੇ ਪਾਵੈ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗ ਤਿਸੁ ਖੁਦ ਖਾਮਾਵੈ॥ ਤਤੋ ਮਾਤ ਮਾਸ
 ਦਾ ਮਜਨ ਮਾ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਦੇਹ ਨਿਕੋ ਜਨ ਮਾ॥ ੬੬॥ ਤਤੋ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਨ ਈ ਪਾਵੈ॥ ਨਿਕ
 ਟਿ ਮਾਤ ਮਾ ਕੇ ਨਹਿ ਮਾਵੈ॥ ਮਰ ਜਾਇ ਪੀ ਸੰਗ ਤਿਸੁ ਖੁਦ ਖਾਮਾ॥ ਪੁਕੋ ਪਤੋ ਕਾ ਸੋ ਕਰੈ॥ ੬੭॥
 ਕਰਿ ਨਿਹਾਰ ਤੇਗੁ ਹੀ ਈ ਜਾਨੈ॥ ਗਗਾ ਦੇਖ ਭਾਵੈ ਤੇਜ ਠਾਨੈ॥ ਮਰੁ ਦੁਖ ਦਾ ਨਿਹੇ ਹਿ ਜੋ ਕਰਮ॥
 ਤੇ ਤੋ ਸਕਸਾ ਮਾ ਪਹੀ ਰੁਗਮਾ॥ ੬੮॥ ਯਹ ਜਦ ਦੇਹ ਕਰਮ ਤਾ ਮਾਹੀ॥ ਮਾਤ ਮਾ ਨਿਕਟਿ
 ਦੇਹ ਈ ਨਾਹੀ॥ ਮਾਤ ਮਾ ਚੇਤਨ ਰਣਨ ਸਰੂਪਾ॥ ਪਰੈ ਸਕਸ ਤੇ ਪਰਮਾ ਮਨੁ ਪਾ॥ ੬੯॥ ਤਤੋ ਕੋ
 ਪਕੋ ਨ ਸੋ ਕਰੈ॥ ਕਾ ਕੋ ਦੇਖ ਹਿਰੈ ਮੇ ਪਰੈ॥ ਮਰੁ ਜੋ ਦੁਖ ਕਾ ਲਤੇ ਕਹੀਏ॥ ਤੋ ਮਾ ਪੁਨੁ
 ਮੇ ਕਦੇ ਨ ਲਹੀਏ॥ ੭੦॥ ਤਨ ਈ ਕਾ ਲਹੁ ਤੇ ਦੁਖ ਪਾਵੈ॥ ਤੇ ਮਾਤ ਮਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ਨਾ ਮਾ
 ਵੈ॥ ਕਸਾ ਮਾਤ ਮਾ ਬੁਧਾ ਸਰੂਪਾ॥ ਦੇਹਿ ਬਿਲੁਖਣ ਸਕਲਾ ਮਨੁ ਪਾ॥ ੭੧॥ ਤਤੋ ਕਾ ਲਹੁ ਤੇ
 ਦੁਖ ਨਾਹੀ॥ ਕਾ ਲਹੁ ਜਾਨ ਕ ਦੇਹ ਨ ਮਾਹੀ॥ ਜਜੈ ਲੈ ਮਗਨਾ ਮਗਨਿ ਮੇ ਭਾਗੈ॥ ਸੇਵਹ ਮ
 ਗਨਿ ਨਾ ਮਗਨਿ ਹਿ ਜਾਗੈ॥ ੭੨॥ ਮਰੁ ਜੋ ਪਾ ਲਾ ਕੋ ਕਣ ਲੀਜੈ॥ ਲੈ ਬਹੁ ਤੇ ਪਾਲਾ ਮੇ ਦੀਜੈ॥
 ਤੇ ਤਾ ਪਾਲਾ ਕੋ ਰੁਝ ਨਾਹੀ॥ ਜਾਇ ਪਿਰੈ ਸਦਾ ਤਾ ਮਾਹੀ॥ ੭੩॥ ਯੋ ਦੇ ਕਾ ਮਾਤ ਮਾ ਕ
 ਲਾ॥ ਸੁਖ ਦੁਖਾ ਦੇਹਿ ਨਿਕੋ ਕਾ ਲਾ॥ ਮਾਤ ਮਾ ਸਬ ਤੇ ਸਦਾ ਮਤੀ ਤਾ॥ ਇੰ ਛੁਰਹੁ ਤਾ ਮਨੀਹ
 ਮਾ ਭੀ ਤਾ॥ ੭੪॥ ਮਰੁ ਮਾਤ ਮਾ ਪਰੈ ਤੇ ਪਰੈ॥ ਦੁਹ ਜਗ ਲੈ ਤੇ ਸਬ ਦੁਹਾ॥ ਕੋ ਈ ਮਾਤ ਮਾ
 ਕੋ ਨਹਿ ਜਾਨੈ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਕੋ ਨ ਕੋ ਨ ਕੋ ਠਾਨੈ॥ ੭੫॥ ਸੁਖ ਮਰੁ ਦੁਖ ਜਗ ਲੈ ਜੇ ਤੇ॥ ਏ ਕਪ
 ਕਿਰਤ ਹੀ ਕੇ ਸਬ ਤੇ ਤੇ॥ ਸੋ ਪੁਕਿ ਤਿ ਮਾ ਪਜ ਦਰੂ ਪਾ॥ ਚੇਤਨਾ ਮਾਤ ਮਾ ਬੁਧਾ ਸਰੂਪਾ॥

206॥ ਕੇਵਲ ਮਾਨਿਸ ਨੇ ਸਿਸਾਗ ਸੁਖ ਦੁਖ ਤਨ ਮਨ ਸਕਲ ਅਸਾਗ ਮੇਰਿ ਨਿਸਥੇ
 ਜਾਰੇ ਜੇਤੇ। ਨਿਰਭੈ ਰੂਪ ਤਤਿ ਖਿਣ ਤੇਤੇ ॥ 207॥ ਤਾਤੇ ਮਥੀ ਮੈਰੇ ਨਹਿ ਮਾਨੀ। ਗਮਾ
 ਪੁਰਿ ਪਰੇ ਸਕਲ ਕੇ ਜਾਨੀ। ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ। ਮੇਰੀ ਬਿਪਰਵਸਾਗਰ
 ਤਰੀ ॥ 208॥ ਜੇਈ ਜੇ। ਮਾਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾ। ਤਿਨਹੀ ਤਿਨ ਪਾਏ ਹਰਿ ਚਰਣਾ। ਤਾਤੇ ਮੇਰਿ
 ਚਰਣ ਨਿਭ ਜੇ। ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਮੇਰ ਸਬ ਤਜੇ ॥ 209॥ ਉਪਦ ਯੇ ਦਿਜ ਕੁਝੇ ਬਿ
 ਰਕਤਿ। ਤਨਹੀ ਮੇਨ ਰਯੇ। ਮਨ ਰਕਤਿ। ਬਹੁਤਾ ਮਸਾਪ ਨਿਬਹੁਤ ਡੰਗਾ ਯੋ। ਘ
 ਰਿ ਸੇਕ ਛਨ ਮਨ ਮੇਲਿ ਜਾਏ ॥ 210॥ ਏਗੁ ਖੇਦ ਸਮਾਸਟ ਸਨੇ ਕਾ। ਕਰਿ ਬਿਚਾਰਿ
 ਮੇਢੇ ਜੇਭੈ ਸੰਕਪ ਤਾਤੇ ਉਪਦ ਸੁਖ ਦੁਖ ਏਕੁ। ਗਮਾਤ ਮਕੈ ਕਈ ਨਹਿ ਲਾਇਕੁ
 ॥ 211॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਏਤਾ ਨਾਹੀ ਕਈ। ਜੇ ਤੇ ਕਰੈ ਦੇ ਤਕ ਛੁਹੈ ਈ। ਸੁਖ ਦੁਖ ਰੂਮ ਤੇ
 ਜਾਨੈ ਸਕਲ। ਗਮਾਤ ਮਏ ਕਾ ਮਜਨ ਮਾਮਕਲਾ ॥ 212॥ ਕੁਰਮ ਛੁਟੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ।
 ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ। ਜਬ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਿਲਿ ਜਾ ਕੈ। ਗਮਾਨ ਮਾਨ ਹਿਰੈ ਨ
 ਹਿ ਮਾਨੈ ॥ 213॥ ਪੀਰ ਜਪ ਰਿਮ ਮਚਰਣ ਨਿਭ ਜੇ। ਏਗ ਦਿਕ ਕੀ। ਮਸਾਤ ਜੇ। ਤਬ
 ਕੁਦਸਾਗਰ ਕੇ ਤਰਮਾਏ। ਮੇਰੇ ਨਿਜਾਨੇ ਦੁਖ ਦੁਖਾਏ ॥ 214॥ ਤਾਤੇ ਉਪਦ ਮਨ ਬਚ
 ਕਰਮ। ਸਕਲ ਦੇ ਤਕ ਜਾਨੈ। ਕੁਰਮ। ਸਬ ਤੇ ਮਨ ਕੈ ਨਿਗਰ ਕਰੀ। ਨਿੰ ਸਚ ਲਕਰਮ
 ਮਚਰਣ ਨਿਭ ਜੇ ॥ 215॥ ਏਗੀ ਕੈ ਕਹਯ ਤੇ ਜੇਗਾ ਪਜਾ ਕਰਿ ਤੇ। ਮਮੀ ਜੇਗਾ
 ਗਮਰ ਜੇਯਾਗਾ ਬਾ ਕੈ ਪਾਰੈ। ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਸਦਾ ਬਿਚਾਰੈ ॥ 216॥ ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ

ਦੁੰਦੁਨਿਆਵੈ। ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿਪਾਵੈ। ਤੁਝੇ ਯਕੋ ਸਦਾ ਬਿਰਾਗੇ। ਅੰਤ
ਬਲ ਅੰਤ ਰਗਤਿ ਪਾਵੈ॥ ੨੨॥ ਯਹ ਰੂਪ ਵੇਤੇ ਸੇ ਕਹੈ ਮਨ ਸੰਜਮਾਇ ਦੁਰਲਾਬ
ਅਬ ਭਾਖਤੋ ਸਾਂਖਕ ਸੁਨਤੀ ਮਿਟੈ ਜੀਆਨਾ॥ ੩੩॥ ੬। ੨੨॥

ਭੀ ਪਵੇ ਤੇ ਸਾਂਖ ਜਾਨਿ ਕਹੈ। ਯੇ ਤੁਰਮਹਿ ਸਮਾਹਿ
ਬਿਨ ਦੁੰਦੁਨਿਆਵੈ। ਸੁਨਤੀ ਛੁਟੈ ਛੁਟਾ। ਯੇ ਖੇਏ ਕਬਹੂ ਮਾਮਦੇ ਤਾ। ਅਪ੍ਰਥਮ ਮਹਾ ਪਰਖ ਜੇ
ਰੁਏ। ਤੇ ਯਹਿ ਸਾਂਖਿ ਪੁਗਟ ਕਰਿ ਗਏ। ਮੁਕਤਿ ਸਾਂਖ ਜਨਤੀ ਹੋਈ। ਸਾਂਖਿ ਬਿਨਾ ਨਹਿ
ਛੁਟੈ ਕੋਈ॥ ੨॥ ਜੇਈ ਸਾਂਖ ਕਹੈ ਅਬ ਤੇ ਸੋ। ਨਿਸਰਲ ਮਨ ਦੇ ਸੁਨੀਐ ਸੋ। ਭੀ ਪਵੈ ਪ੍ਰਿ
ਥਮ ਰੂਪੇ ਮੇਏ ਕਾ। ਮੇ ਬਿਨ ਕਛੁ ਨਹੁ ਤੇ ਮਨੇ ਕਾ। ਤਬ ਮੇ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਮਾਪੁ ਤੇ ਕਹੀ। ਜਤ
ਚੇਤਨੀ ਦੇ ਬਿਪ ਬਿਸਤਰੀ। ਜਿਨ ਦੁਨੀ ਤੇ ਉਪਜੈ ਪੁਤ੍ਰਾ। ਮਹਾਤੰਤ੍ਰ ਕਹਿਯਤ ਸੁਤਾ।
ਏ ਕਪੁਕਿਰਤ ਕੇ ਰਿਗੁਣ ਕੀਨੇ। ਸੁਰੁ ਤੇ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਹਿ ਕਾਰਾ। ਰੁਗਮਾ ਧਨ ਕੇ ਬਡੇ
ਬਿਕਾਰਾ॥ ੫॥ ਯੰ ਚਰੁ ਤੇ ਪ੍ਰਥਵੀਆਇ। ਮਰਧੰ ਚੈ ਸਫੁ ਮਸਬਦਾਇ। ਤਾਮਸਾ ਮਹਿ ਕ
ਰਤੇ ਏਤੇ। ਗਾਜਸ ਤੇਇ ਦੁਨਗਨਿ ਜੇਤੇ॥ ੬॥ ਸਾਤੁ ਕਤੇ ਮਨਾ ਮਰਸਬਦੇ ਵਾ। ਜਿਨ
ਕੋ ਪਾਇ ਰੁਏ ਬਰੁਏ ਵਾ। ਤਬ ਸਬ ਹਨ ਮੇਧੇ ਰਿਮਿ ਸਾਯੋ ਪਤਿਨ ਸਬ ਹਿਨ ਮਿਲਿ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਪਾਯੋ॥ ੭॥ ਅੰਤ ਸਲਿਲ ਮਾਹੇ ਬਿਰਕ ਕਹੈ ਪਤਾ ਮੇਧੇ ਨਿਜਾ ਮੀ ਸਹਿ ਪਕੌ। ਗਾਇ
ਪੁਰਖ ਸੇ ਮੇਰੁ ਪਾ। ਰਿਗੁਣ ਨਿਯੰਤਾ ਗਜਾਨ ਸਰੂਪਾ॥ ੮॥ ਤਾ ਸੁਨਾਰੁ ਤੇ ਉਪਜੈ ਪਦ

ਮਾਯਾਮੇਸਕਲਰੁ ਵਨਕੇਸਟੁ ਮਾਯਾਮਹੁਤੇ ਤਬਥੁਗਮਾਭੁਯੋ ਬਰਲੈਮੇਸਿਜਗਨਿ
 ਰਾਮਿਗਰਜਸਾਮਪਤਿਰੁਯੋਬਿਰੀਚਾਤਾਤੇਪੁਗਟਯੋਸਕਲਪਰਪੰਚਾਸੇਕਪਾਲ
 ਲੋਕਨਿਸੰਕਰੋਤੀਨਜੋਲੋਕਤ੍ਰਿਬਿਪਥਿਸਤਰੋ 20॥ ਸੁਰਗਲੋਕਦੇਵਨਿਕਦੀਯੋ॥
 ਮਾਤਰਿਖਰੁਤਿਨਿਗੁਰਕੀਯੋਪ੍ਰਮੰਲੋਕਮੇਮਾਨਵਰਾਖੋਮਾਸੁਰਮਾਮਹਨੁਕੋਨੀਓ
 ਗਾਥੋ 21॥ ਮਹਾਰਿਲੋਕਜਨਤਪਾਸਤਿਲੋਕਪੁਰਾਮੇਸਿਪੁਨਕੋਓਕਾਜੇਤਿਰਗੁਣ
 ਕਰਮਨਿਕਕਰੋਤੇਤੀਨਲੋਕਨਿਮੇਫਿਰੋ 22॥ ਤੁਪਮਰੁਜੇਗੁਤਥਾਸਿਨਜਾਸਾਇ
 ਨਿਤੇਤਿਬ੍ਰਿਚਾਕੀਮੇਥਾਸਾਕੁਕਤਿਹੁਤੇਜਾਵੈਬੈਕੁਠਾਜੇਸਬਹਿਨੁਕਰਿਸਟਾਮਕੁਠ
 23॥ ਘਰਬਲਕਾਲਰੁਪਯੋਮੇਗਾਸਕਲਜਗਤਰੁਛੁਣਤਿਹਿਕੋਗੇਸਤਿਲੋਕਹੀਮੇਜੋ
 ਜਾਵੈਕਾਲਤਗਾਉਤਾਕੋਖਾਵੈਕਬਹੁਜਾਹਿਕਸਟਕਰਿਉਚੋਕਬਹੁਕਾਲਛੁਗਾ
 ਵੈਨੀਓਮੇਸੀਧਿਪਿਸਬਰੁਗਮਤੇਰੋਜਨਮੇਮਰੈਬਹੁਤੁਪਾਸਯੋ 24॥ ਉਤ
 ਮਾਪਿਮਨੀਓਜੇਤੋਛੈਟੈਬਹੁਤੁਪੁਲਕਿਰਸਕੇਤੋਜੇਕਛੁਜਗਲਗੋਮਕਾਰਾ॥
 ਤੇਸਬਪ੍ਰਕਿਰਤਪੁਰਖਥਿਸਤਰੋ 25॥ ਪ੍ਰਕਿਰਤਪੁਰਖਥਿਨੁਮੰਰਨਕੇਈਗਇ
 ਦੁਯਾਮਨਗੀਚਰੁਜੇਜੇਈਪ੍ਰਥਮਹਿਨਿਰਾਕਾਰਮੇਏਕਾਤਾਤੇਏਕਾਮਕਾਰਮਨੇ
 ਕਾ 26॥ ਮਾਯਾਪੁਨੇਮੇਗਰੁਗੰਮੰਤਾਤੁਤੇਮਬਹੁਮੇਬਰਤੀਤਾਜਾਕੀਆਦਮੰਤਰੇਜੇਈ
 ਤਾਕੇਮਪਿਰੁਮੇਪੁਨਿਜੇਈ 27॥ ਜੋਮਾਟੀਤੇਬਹੁਪਦਰੁਏਮੰਤਫੁਟਮਟੀਮਿਲਿ
 ਗਏਮਾਟੀਆਦਿਮਾਟੀਏਮੰਤਾਤੀਮਾਟੀਯੋਮਪਿਬਰਤੀਤਾਜੋਯੋਕਿਚਨਕੇ
 ਬਹੁਮਭੁਰਣਾਮਾਦਿਗਮੰਤਏਕਈਸੁਰਣਾਤੇਮਪਿਰੁਮੰਰਕਛੁਨਾਹੀਪਨਾਮ

ਰੂਪਮਿਥਿਜਾਵੈਜਾਹੀ॥੨੦॥ ਤੇਜਬਦੇਖੇਤਜਿਬਯੋਗਗਾਤਬਮੇਹੀਹੋਸਬਬਿਸਤਾ
 ਗਾਮਾਇਰਾਮੰਤਮਧਿਮੇਏਕਾਮਿਥਜਾਨਾਮਾਮਰੂਪਾਮਨੇਕਾਮਾਯਾਤੇਮਹਤੰਤ
 ਮਹੀਕਾਰਾਗਤਿਨਤੇਹੋਇਸਕਲਬਿਸਤਾਰਾਬਹੁਕੰਜੇਨਾਸਸਕਲਕੋਹੋਈ॥ਮਹਦਾਇ
 ਕੋਹੋਨਹਕੋਈ॥੨੧॥ ਧੁਕਿਰਿਤਮਲਾਮਰੂਪਰਖਾਮਪਾਰਾਮਰੂਜੋਕਲਸਕਲ
 ਕਰਤਾਰਾਮੇਹੀਸਕਤਿਤੀਨਜੋਜਾਨੀ॥ਮੇਤੇਏਤਕਦੇਮਤਿਮਾਨੀ॥੨੨॥ ਯਾਥਿਪ
 ਚਸੰਜੋਜਾਇਥਿਸਤਾਰਾਨਈਪ੍ਰਦਾਹਤੁਲਸੀਸਾਰਾਧੁਮਾਤਮਕੀਇਛਾਜੋਲੀ॥ਬ
 ਰਤੈਸਕਲਨਿਰੰਤਰਿਤੋਲੀ॥੨੩॥ ਬਹੁਕੰਧੁਲਯਸਕਲਕੋਹੋਈ॥ਸੂਛਮਥੁਲ
 ਰੋਹੋਨਹਕੋਈ॥ਮਹਾਂਬਲਿਸੁਸਕਤਮਮਕਾਲਾਤਾਕੋਸਕਲਜਗਤਹੋਖਯਾਲਾ॥੨੪॥
 ਕਾਲਬਿਨਾਂਸੋਸਬਬ੍ਰਹਮੰਡਾਕਤਹੋਕਛੁਨਗਾਖੇਖੰਡਾ॥ਮਨਾਬਿਸੁਰੋਵੈਸ
 ਤਬਰਖਾਤਾਤੇਏਹਨਿਕੰਆਕਰਖਾ॥੨੫॥ ਛੋਟੇਬੂਟੇਏਹੋਜੇਤੋਪਲੀਨਾਮਸਨਮੇਹੋ
 ਵੈਤੇਤੋ॥ਮਸਨਭੂਮਮੇਹੋਵੈਲੀਨਪ੍ਰਭੂਮਹੀਪਮਿਲਿਹੋਵੈਛੀਨਾ॥੨੬॥ ਗੀਪਲੀਨਹੋਵੈ
 ਜਲਮਾਹਿ॥ਜਲਸੂਛਮਰਸਮਾਹਿਜਮਾਹਿਪਰਸਤਬਤੇਜਮਾਹਿਮਿਲਿਜਾਹੀ॥ਤੇ
 ਜਰੂਪਮੇਜਾਇਸਮਾਈ॥੨੭॥ ਰੂਪਪਦਨਮਾਹਿਮਿਲਰਹੈਪ੍ਰਧਨਿਹਿਤਬ੍ਰਹਮਪਰਸ
 ਗੁਣਗਹੈਪ੍ਰਸਧਰਸਲੀਨਹੋਇਤਬ੍ਰਹਮਾਨਾਗਰਾਨਸਬਦਮੇਹੋਵੈਮਰਾਨਾ॥੨੮॥
 ਸਬਦਿਮਿਲੈਤਾਂਮਸਾਮਹੀਕਾਰਾਸੋਮਰੂਇੰਦ੍ਰਯਦਸਪ੍ਰਕਾਰਾਤੇਸਬਮਿਲਰਾਜ
 ਸਾਮਹੀਕਾਰਹਿਮਿਲਿਕਰਿਸਕਲਹੋਹਿਸੰਗਾਰਹਿ॥੨੯॥ ਦੇਵਰਾਮਨਸਾਤਕਾਮਹੀਕ

ਗਮਿਲਿਕਰਿਸਕੰਲਹੇਹਿਸੀਗਗਮਹਿਕਾਰਮਹਤਤਮਿਲੇਪੁਕਿਰਤਿਬੈਮਹਤਤਰਿ
ਗਿਲੇਪੁਕਿਤਕਾਲਮੇਹੈਵੈਲੀਨਾਕਾਲਪੁਰਖਮਿਲਿਹੈਵੈਛੀਨਾਪੁਰਖਮਿਲੇ
ਪੁਰਖੇਤਮਮਾਹੀਪੁਰਖੇਤਮਕਹੀਜਾਂਵੈਨਾਹੀ॥੩੩॥ ਭੁਏਭੁਏਕਾਤਤਬਏਕਾਨਿਤ
ਯਾਨੰਦਦੇਤਧਿਤਿਰੇਕਾਚੇਤਨਨਿਰਮਲਰਜਾਨਸਰਪਾਪੁਰਣਮਛੈਪਰਮ
ਅਨੂਪਾ॥੩੪॥ ਤਾਤੇਉਪਦੀਮਥਜਾਦੈਤਾਮਾਦਿਅੰਤਮੋਧਿਰੀਅਦੈਤਾਸਲਬੁ
ਦਬੁਦਾਸਮਸਥਾਅਕਾਰਾਉਤਮਮਧਿਮਥਿਧਿਪਪੁਕਾਰਾ॥੩੫॥ ਮੇਸੇਸਦਾਬਿਚਾਰੇ
ਜੋਈ॥ ਤਾਕੋਕੋਨਕੁਤਿਕੁਰਮਹੋਈ॥ ਰਵੈਉਦੇਤਰਹੈਤਮਕੋਸੋਨਈਮਧਿਦਾਵਾਨ
ਲਤੈਸੇ॥੩੬॥ ਯਗੇਰਾਖਯੋਸਾਖਪੁਕਾਰਾਸਕਲਦੈਤਉਰਪਾਤਸੀਗਰਾਯਾਕੇ
ਰਾਨਨਸੀਸੇਰਹੈਮਮਹੀਕਾਰਾਦਿਛਰੀਬਹਦੇਹੇ॥੩੭॥ ਛੈਰੂਪਾਮਰਪਸਮਾਦੈ॥
ਜਾਤੇਬਹਰਿਨਦੁਖਕੋਪਾਦੈ॥ ਤਾਤੇਯਾਕੋਸਦਾਬਿਚਾਰੀ॥ ਮੋਕੋਜਾਨਿਆਪੁਕੋਤਾਰੀ॥
ਉਪਦਯਗਤੇਸੋਕਹਿਯੋਸਾਖਰਾਨਬਿਚਾਰਾਮਥਗੁਣਬਿਰਾਜਿਨੁਕੋ
ਕਹੈਗੁੰਨਗੁੰਨਪਰਕਾਰਾ॥੩੮॥ ੭॥੩੭॥
ਉਪਦਾਮਥਗੁਣਬਿਰਾਤਿ॥ ਜਿਨਕੋਜਾਨੈਸਹੈਨਿਹਬਿ
ਰਤਾ॥ ਜਾਗੁਣਤੇਜੋਲਛਹੈਈ॥ ਗੁੰਨਗੁੰਨਗੁਧੈਸੋਈ॥੨॥ ਸਮਦਮਛਮਾਥਿਬੇਕਸੁਪ
ਰਮਾ॥ ਲੋਕਜਾਮਾਨਿਨਕਰੈਬਿਕਰਮਾ॥ ਸਤਿਦਯਾਨਹਿਬੂਲੈਸੁਪਾਉਤਮਮਾਰਗਿਮੇਥਰ

ਬੁੱਧਾ ੨॥ ਜਸ ਅੰਗੁ ਸੇਰੁ ਪੀਰ ਜਵੈ ਤਾ ਪਰਿਉ ਪਕਾਰ ਸਦਾ ਬਰਤੰਤਾ ॥ ਬੁੱਧਾ ਆਸਤਿ ਕਨਿਤੁ
 ਨਿਹਸੀਗਾ ॥ ਸਿਤੰਧੀ ਮਰਦਾਨਾ ਮਰੀਗਾ ੩॥ ਕੋਮਲ ਬਿਨਯਈ ਨ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੀਤਲੁ ਰਿ
 ਰਏ ਸਕਲ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਮੇਸੀ ਗੁੰਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਪਸਿ ਪਤਿ ॥ ਸਾਤ ਕਰੁ ਗੁਣ ਕੀ ਜਾਨੈ ਬਿਰ
 ਤਾ ੪॥ ਮਾਤਮ ਇਨਿ ਸਬਹਿ ਨ ਤੇਨ ਆਗਾ ॥ ਏਤਨ ਕਰਿ ਬਰਤਾਵ ਨਿਗਾਰਾ ॥ ਭੋਗਾ ਸਕ
 ਤਿਉ ਏ ਬਹੁਕਾਮਾ ॥ ਧਨ ਮਰਿਲਾਖਾ ਜਸ ਮਰਿਗਾ ॥ ੫॥ ॥ ਤਿਸਨਾ ਹਾਸਿ ਗਰਬ ਬ
 ਲਵੈ ਤਾ ॥ ਰਿਪੁ ਮਿਤ੍ਰਾਇ ਕਰੇ ਦਾਮਨੰਤਾ ॥ ਕਰਿਕਾ ਮੁਨਾ ਭੁਜੈ ਬਹੁਦੇਵਾ ॥ ਧਰਮਾਰਥ ਕੇ
 ਲਯੈ ਨ ਕੇਵਾ ੬॥ ਬੰਹਾ ਮਰੀਰੁ ਨਿਮੇਉ ਤਸਾਹਾ ॥ ਸਦਾ ਕਠੋਰ ਸਦਾ ਅਤਿ ਚਾਹਾ ॥ ਬਹੁਤ ਬਿ
 ਰਤ ਗਾਜ ਸਕੀ ॥ ਮੇਸੀ ਏਤਮ ਸੇਰੁ ਧੀ ਮੇਜੈ ਸੀ ॥ ਹੀਸਾ ਕੋ ਪਲੇਰੁ ਅਪਿਕਾਈ ॥ ਜ
 ਹਤ ਹਈ ਨਾ ਮਰਦੈ ਰੂਧੁ ਠਾਈ ॥ ਸਰਮ ਮਰੁ ਕਲਹਿ ਸੇਕ ਮਰੁ ਮੋਹਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਮਾਲਸ
 ਭੈ ਪ੍ਰਦੇਹਾ ੭॥ ਨਿਸਦਿ ਨੁਝਿ ਤਾਂ ਉਦਮ ਹੀਨਾ ॥ ਹਿਰਏ ਆਸਾ ਸਾਹਜ ਛੀਨਾ ॥ ਮੇਸੀ
 ਬਹੁਤਾ ਮਸਕੀ ਬ੍ਰਿਤਾ ॥ ਜਿਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਲੁਯੈ ਨਿਬ੍ਰਿਤਾ ੮॥ ਉਧਯੈ ਮਮਤਾ ਮਰੁ ਮਰੀਕਾਰਾ ॥
 ਤਾ ਤੇ ਕਰੈ ਬਿਬਿਪ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ਤੇ ਸਬ ਮਿਲਿਤ ਗੁਣ ਨਿਕੀ ਬਿਰਤੀ ੯॥ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਬਾਢੈ
 ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਮ ਰਥ ਕਾਂ ਮਾਨੁ ਰਕਤਾ ॥ ਸੁਪਾਲੇ ਰੁਤ ਬਾਂ ਮਾਸ ਕਤਿ ॥ ਧ
 ਰਮ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਿ ਪਰਾਇਣ ਜੇਤੋ ॥ ਬਹੁਤ ਗੁਤ ਬਿਸਤਾਰੈ ਤੇਤੋ ੧੦॥ ਬਰੇਤੋ ਮਧਨੈ ਅਧਨੈ ਸ
 ਰਮਾ ॥ ਧਿਯ ਗੁਰੁ ਮਰੁ ਗੁਰੁ ਸੁਖ ਗੁਰੁ ਕਰਮਾ ॥ ਏਸ ਬਿਸਤਰੁ ਗੁਣ ਨਿਕੀ ਬ੍ਰਿਤਾ ॥ ਜਿਨ
 ਤੇ ਬਹੁ ਬਿਪਰੇਇ ਪ੍ਰਬ੍ਰਿਤਾ ੧੧॥ ਸਮਦਮਾ ਮਾਇਜੁ ਗਤਿ ਨ ਰਜੈਈ ॥ ਸਾਤ ਕਲਛੁ ਟੁਕ

ਹੀਮੇਸੇਈ। ਰਾਜਸਕਾਮਾਇਕਾਮਪਕਾਰਾ। ਤਮਸਜਗਤ੍ਰਿਪਾਇਬਿਕਾਰਾ। ੨੨॥ ਜਬਸੁਪਰ
 ਮਸਿਮੋਕਰੁਜੈ। ਪ੍ਰਣਾਮਕਲਕਾਮਨਾਤਜੈ। ਰਿਯਾਪਰਖਰਾਵੈਸੋਹੈਈ। ਸਾਤਕਪੁਕਿਰਤ
 ਕਹੀਜੈਸੇਈ। ੨੩॥ ਜਬਕਾਮਨਾਹਿਰੈ। ਪਰਲੈਦੈ। ਮਾਮਪਨਕਰਮਨਿਮੋਕੋਸੇਦੈ। ਯਹਸੁ
 ਰਾਵਰਾਜਸਕੋਕਹੀਮੋ। ਮੁਕਤਿਹੈਤਕਬਹੁਨਹਿਗਹਿਮੋ। ੨੪॥ ਜਬਹੀਸਾਹਿਰੈਮ
 ਮਾਨੈ। ਨਿਜਕਰਮਨਿਮਾਸੇਵਾਠਾਨੈ। ਸੇਵਹਤਮਸਪੁਕਿਰਤਕਰਾਵੈ। ਤਾਂਤਮ
 ਸੁਖਕੈਨਪਾਵੈ। ੨੫॥ ਸਤਗੁਰਮਤੀਨਯੋਗੁਦ੍ਰਿਸੈ। ਜੀਵਹਿਕੈਬੀਪਨਸਬਤੇਹੈ।
 ਤੇਗੁਣਮੇਰੀਆਗਿਆਂਕਰੈ। ਤਾਂਤੇਮੋਹਿਰੁਜੈਤੇਤਰੈ। ੨੬॥ ਬਿਤਰੁਤੇਉਪਜੈਏਸਕ
 ਲਾਇਨਕੋਤਜੈ। ਮਾਤਮਾਮਕਲਪਇਨਕੋਛੇ। ਰਹੈਸੋਮਾਹੀ। ਬਹੁਕੋਊਥਜੈਬਿ
 ਨਸੈਨਾਹੀ। ੨੭॥ ਕਰਿਸਾਪਨਰਜਤਮਪਰਹੈ। ਸਾਤਕਰੁਦਕੀਬਿਰਪਹਿਕਰੈ। ਸਾ
 ਤਕਸੂਰਜਜੋਧਰਕਾਸਾ। ਅਤਿਸੀਤਲਜੈਏਦਿਬਿਗਾਸਾ। ੨੮॥ ਸਰਬਕਲਜਾ
 ਨਮੁਲਸੁਖਕਾਰੀ। ਨਿਸਚਲਕਰਣਸਕਲਦੁਖ। ਭਗਾਰੀ। ਤਾਂਤੇਪਰਮਹਾਨਸੁ
 ਖਲਹੈ। ਹੀਤਸੋਕਮੋਹਰੈਦ੍ਰਿਸੈ। ੨੯॥ ਜਬਸਾਤਕਤਾਮਸਨਹੈ। ਰਾਜਸਾਮਾਇ
 ਬਸੇਰਾਗਹੈ। ਰਾਜਸਰੂਪਸੀਗਬਲਭੇਦਾ। ਤਾਂਤੇਮਾਨਕਰਮਰੁਯਥੇਦਾ। ੩੦॥
 ਜਬਸਤਮਰਰਜਛੁਟੈਦ੍ਰਿਸੈ। ਕੇਵਲਏਕਤਮੋਗੁਦ੍ਰਿਸੈ। ਤਮਬਿਬੇਕਨਾਸ
 ਕਾਦਰਦਾ। ਉਦਮਹਰਤਾਜਤਤਕਰਦਾ। ੩੧॥ ਤਾਂਤੇਸੋਕਮੋਹਕੇਬਾਸਾ। ਨੀਦੁਆ
 ਲਸਨਿਸਇਨਮਾਸਾ। ਜਬਦ੍ਰਿਸੈਦ੍ਰਿਸਨਕੀਬਿਰਤਿ। ਹਿਰਦੈਨਹੀਈਗੰਭੀਤ

ਪਤਿ ੨੦॥ ਚਿਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਕਲ ਨਿਹਿ ਸੀਗਾ ਸੇਸਾਤ ਕਮ ਮਗੁ ਹੋ ਮੰਗਾ ਜਬ ਤੁਨ
 ਮਨ ਏ ਦੁਖਾ ਮਰੁ ਬੁਧਾ ਬਿਰਨ ਹੋ ਹਿਲੈ ਨ ਹਿਸੁ ਪਾ ੨੧॥ ਠਾਨੈ ਬਿਬਿਧ ਪਕਰ
 ਮਥਿਸਤਾਗ ਸੇਜਾਨੰਗ ਜਸਾ ਮਪਕਾਰਾ ਜਬ ਬਿਕਾਰ ਬਹੁ ਬਿਪ ਮਨਗਾ ॥
 ਮਾਸਾਂ ਬੀਧੀ ਰੋਤਰ ਰਹੈ ੨੨॥ ਸੇਕ ਬਿਖਾ ਦੁਚੇਤ ਨਾਹੀ ਨਾ ਸੇਤਾ ਮਸਉ ਦੁਮਸ
 ਲਛੀ ਨਾ ਜਬ ਓਧ ਜੇਸਾਤ ਕਕੇ ਗੁਦਾ ਤਬ ਸਬੁ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ਸੁਗੁਦਾ ੨੩॥ ਰਾਜ
 ਸਤੇ ਮਾਸੁ ਰਨਿ ਕੀ ਬਿਰਤਿ ਪਰੁਤਗਾ ਨਿਕੀਤ ਮਉਤ ਪਤਿ ॥ ਸਾਤ ਕਤੇ ਜਾਗਰੈ
 ਹੋਈ ॥ ਗਜਸਪਾ ਦੇ ਸੁਪਨਾ ਸੇਈ ੨੪॥ ਤਾਮਸਹੁ ਤੇ ਸੁਖੇ ਪਤਿ ਲਹੈ ॥ ਬੁਧ ਮਤੁ
 ਹੀ ਯਨਿ ਰੋਤ ਰਿਹੈ ॥ ਸਤ ਕਉਰ ਪਲੈ ਕਨਿ ਜਾਵੈ ॥ ਗਜਸਨਗ ਮਾਇਕ ਤਨ
 ਪਾਵੈ ੨੫॥ ਤਾਮਸ ਨੀਚੇ ਬਾਵਰੁ ਮਾਇ ਪਯਾ ਬਿਪ ਭੁਰੇ ਮੇਜੀ ਦੁਮਨਾਇ ॥ ਸਾਤ
 ਕ ਬਿਰਧ ਮਾਨ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ਤਾਮੇ ਮਰਣ ਲਹੈ ਜੋ ਕਈ ੨੬॥ ਸੇਵੇ ਵਨਿ ਕੋ ਲੋਕ ਹਿਜਾਵੈ
 ਗਜਸਾਮੇ ਮਰਨ ਰਤਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਾਮਸਾਮੇ ਮਰਨ ਰਕਨ ਲਹੈ ॥ ਤੀਲ੍ਹੇ ਗੁਣ ਤਜਿ
 ਸੇ ਮੇਰਹੈ ੨੭॥ ਮੇਰੇ ਹੁਤ ਕਰਮ ਜੋ ਕਰੈ ॥ ਤਾਮੇ ਦੁਜੈ ਫਲ ਨਹਿ ਪਰੈ ॥ ਸੇਵੁ ਸਾ
 ਤ ਕਕਰ ਮਕਰਾਵੈ ॥ ਤਾਤੇ ਜੀਵ ਮਹਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ੨੮॥ ਫਲ ਨਿਮਤਿ ਮਾਕਰਮ
 ਨਠਾਨੈ ॥ ਤਾਕੇ ਗਜਸਕਰ ਮਬਖਾਨੈ ॥ ਹਿਸਾਰੇ ਤਕਰੈ ਮਮਗੁਰਮ ॥ ਸੇਤਾ ਮਸਹੈ
 ਬਰੇ ਮਪਗਮ ੨੯॥ ਬੁਧ ਰਹਤ ਸੇਸਾਤ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥ ਹੋਰੁ ਬੇਦ ਸੇਰਾ ਜਸਗਾਨਾ
 ਬਾਲਕ ਮੁਕਤ ਲਜੈ ਹੋਈ ॥ ਤਾਮਸਗਾਨ ਕਹੀ ਜੇ ਸੇਈ ੩੦॥ ਮਤਮ ਦੇਹ

ਹਤ ਜੇ ਏਕਾ ਸੇ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗਾਨ ਬਿਬੇਕਾ ਪੈ ਬਿਰਕਤ ਬਸੀ ਏ ਏ ਕੰਤ ਪਸਾਤ ਕਬਾਸਕ
 ਹੈ ਸੀਤਾ ੩੨॥ ਪਗੁ ਹਮੇ ਕਹਿ ਮੇਰਾ ਜਸ ਬਾਸਾ ਤਾ ਮਸਜੁ ਪਸੁਰਾ ਮਦਾਸਾ ਏ ਬਾਦ
 ਰਚ ਲਮਾ ਮੁਰਤ ਜਗਾ ਨਿਰਗੁਣ ਬਾਸਕ ਹੀ ਜੇ ਤਗਾ ੩੩॥ ਸਾਤ ਕਕਰਤਾ ਜੇ ਨਹਿ
 ਸੀਰੀ ਮੇਰਾ ਜਸ ਫਲ ਕਰਮ ਪ੍ਰਸੰਗੀ ਗਧਿ ਪਕਰਿ ਰਹਤ ਤਾ ਮਸੀ ਕਰਤਾ ਗਾਸਾ
 ਸਾਗਿ ਕਰਮਿ ਨਿਬਿਸਤ ਰਤਾ ੩੪॥ ਆਪੁ ਹਿ ਮੇਟਿ ਰੇ ਮਸਰ ਫਾਤਾ ਕੇ ਸਬਨਿ
 ਰਗੁਣ ਆਚਰਣਾ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਗੁਣ ਕਰਤਾ ਕਹੀ ਏ ਪਤਾ ਕੇ ਸੀਰਾ ਪਰਮ ਪਦ ਲ
 ਹੀ ਏ ੩੫॥ ਜੇ ਨਿਰਕਰਮਾ ਮਾਤਾ ਮਾਜਾ ਨੇ ਸਕਲ ਤਜਿ ਨਿਕੀ ਸਰਪਾਠਾ ਨੇ ਸਕ
 ਲੁ ਤਜਾਗ ਨਿਸਚਲੁ ਜੇ ਹੀ ਗਾਤ ਕਸੁ ਪਾਂਕ ਹੀ ਏ ਸੇਈ ੩੬॥ ਪਰ ਜਸ ਸਰਪਾਠਾ
 ਨੇ ਕਰਮਾ ਤਾ ਮਸਜੁ ਪਾਂਕ ਰੇ ਬਿਕਰਮਾ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰਪਾਂ ਮੇਰੀ ਕੁਕਤਿ ਜਾਤੇ
 ਮਿਟੈ ਸਕਲ ਮਾਸਕਤਿ ੩੭॥ ਪ੍ਰਥਿ ਪਦਿ ਤ੍ਰਿਬਿਨਾਂ ਸੁਮਾ ਮਾਂਦੈ ਪ੍ਰਜਾ ਮੇ ਮਧੁਨੇ ਪਰਮ
 ਨ ਜਾਵੈ ਜਾਤੇ ਉਪ ਜੇ ਨਹੀ ਬਿਕਰਮਾ ਸੇ ਕਹੀ ਮੇਸਾਤ ਕੁ ਮਗਰਾ ੩੮॥ ਖਾਟਾ ਮਿਠ
 ਤੀ ਖਾਖਾਗਾ ਪੁਖੁ ਏ ਇਕ ਰਾਜ ਸਾਮਗਰਾ ਜੇ ਮਸੁਪਿ ਹੀ ਜਾਂਤੇ ਮਾਂਦੈ ਸੇਤਾ ਮ
 ਸਾਮਗਰ ਕੁ ਗਾਵੈ ੩੯॥ ਮਸਜਨ ਮਰਮੇਰੇ ਉਚਿਸਾ ਸੇ ਨਿਰਗੁਣ ਰੂਪ ਜਨਮ
 ਤਿਏ ਸਟਾ ਪਿੰਦੁ ਜਸੁ ਪ੍ਰਤਿ ਸਨਾਇ ਕਦੇ ਗੋਤ ਜਾ ਮਰੇ ਕੁ ਨਿਬਿਰ ਪੈ ਰਹੇ ੪੦॥
 ਗਾਤਾ ਤੇ ਉਪ ਜੇ ਸੁਖ ਜੇਈ ਗਾਤ ਕਸੁ ਪਾਂਕ ਰਿਣੁ ਤੇ ਹੇ ਸੇਈ ਪਿੰਦੁ ਜਸੁ ਪ੍ਰਤਿ
 ਸਨਹਗਾ ਹਿ ਮੇਰੇ ਨਿੰਦੁ ਮਾਲਸਤ ਮਸਕਹਿ ਮੇਰੇ ੪੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੁਤਿ ਸੁਖ ਜੇ

ਈ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਰਤਾ ਹੈ ਜੀ ਈ॥ ਏਰ ਬਿਏ ਸਫਲ ਕਾਲ ਰਗ ਯਾਨਾ ਕਰਤਾ ਕਰਮ
 ਅਵਸਥਾ ਏਨਾ ॥ ੪੨॥ ਸਰਪਾਨਿ ਜੰ ਅਰੁ ਅਨਾਰਾ॥ ਤਿਰਗੁਣ ਨਿਰਮਤ ਸਬਾ ਬਿਸਤਾਰਾ॥
 ਜੇਕ ਛੁਕਰੁ ਸੁਨੈ॥ ਅਰੁ ਏਖੈ॥ ਮਨ ਅਰੁ ਬੁਧਿ ਜਗਲਗੁਏ॥ ਸੋ ਸਬ ਪ੍ਰਕਿਰਤਿ ਪਰਖ
 ਬਿਸਤਾਰਾ॥ ਤਿਰਗੁਣ ਨਿਰਮਤ ਸਕਲ ਪਸਾਰਾ॥ ਇਨ ਤੇ ਜੀ ਵਲ ਹੈ ਸਿਸਾਰਾ॥ ਤਿਰਗੁ
 ਣ ਕਰਮ ਮੇ ਬਾਰੀ ਬਾਰਾ॥ ਜੇ ਇਨ ਤੀ ਨੂੰ ਤਿਰਗੁਣ ਨਿਨਿਦਾਰੈ॥ ਚਿਤੁ ਆਪਨੈ ਮੇ ਪਾਰੈ॥
 ਸੋ ਮੇਰੇ ਨਿਰਗੁਣ ਪਦ ਪਾਵੈ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਯਾਰੁ ਵੇ ਮੇ ਨਹਿ ਆਵੈ॥ ੪੩॥ ਤਾ ਤੇ ਯਹ ਮੇ ਸੀ
 ਨਰੇ ਏ॥ ਜਾਕਰਿ ਮਿਟੈ ਸਕਲ ਸੰਦੇਹਾ॥ ਹੋਵੈ ਪੁਰਾਣ ਗਯਾਨ ਬਿਗਯਾਨ॥ ਪਾਵੈ ਮੇ
 ਰਿ ਮਿਟੈ ਸਬਾ ਮਾਨਾ ॥ ੪੪॥ ਤਾ ਤੇ ਧੀਰੁ ਤਸਕਲ ਨਿਦਾਰੈ॥ ਮੇਰੇ ਸੇਵਾ ਆਪ ਕੋ ਤਾਰੈ॥
 ਯੋ ਬਿਨ ਸਕਲ ਅਧੀਰੁ ਤਿ ਜਾਨੈ॥ ਜੇ ਤੇ ਮਾਤਾ ਮਾਪਾ ਤੀ ਮਾਨੈ॥ ਸਕਲ ਹੁਤੇ ਹੋਵੈ ਨਿਰ
 ਸੰਗਾ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਪਲ ਪਰੈ ਨਰੀਗਾ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਯ ਪ੍ਰਾਣ ਏਹ ਮਨ ਜੀ ਤੇ॥ ਮਮ ਚਰਚਾ
 ਇਨੁ ਰੈ ਨ ਬਿਤੀ ਤੇ॥ ੪੫॥ ਸਕਲ ਸਾਤ ਕੀ ਸੰਗਾ ਤਿ ਕਰੈ॥ ਰਾਜ ਸਾ ਅਰੁ ਤਾ ਮਾਪਰ
 ਹਰੈ॥ ਏਹਾ ਇਕ ਤੇ ਨਿਸਪ੍ਰਹਰੁ ਈ॥ ਮਾਗੇ ਇਛਾ ਕਰੈ ਨ ਕੋਈ॥ ੪੬॥ ਮੇ ਮੇ ਪਾਰੈ
 ਨਿਰਚਲ ਬੁਧਿ॥ ਤਬ ਪਾਵੈ ਅੰਤਰਗਤਿ ਸੁਖਾ॥ ਯਾ ਬਿਸਾਤ ਕਉ ਛਿਟ ਕਾਵੈ॥
 ਤਾ ਤੇ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਮਿਟਾਵੈ॥ ੪੭॥ ਲਿੰਗ ਸਰੀਰ ਮਿਟੈ ਰੁਵਤ ਜੈ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ
 ਆਪਨੈ ਰੁਜੈ॥ ਮੇ ਸੇਵੈ ਮੇਰੀ ਕੋ ਜਾਨੈ॥ ਬਾਹਰੀ ਭੀਤਰੈ ਤਨ ਮਾਨੈ॥ ੪੮॥ ਮੇ ਮੇ
 ਮਿਲਿ ਮੇਰੀ ਮੇਰੈ॥ ਬਹੁ ਕਯੋ ਕਲ ਮਗਨ ਨਹ ਦੈ॥ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰ ਮੇਰੇ ਸੰਗਾ॥ ਤਾ

ਤੇ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਰਸ ॥ 42 ॥

ਉਪਦੇਸ਼ ਤੇ ਸੇਕ ਹੀ ਤੀ ਨੀ ਗੁਣ ਕੀ ਬਿਰਤਿ ॥ ਅਬ
ਮੇਰੇ ਗਜਾਨ ਹ ਕਰੇ ਜਾਤੇ ਹੋਇ ਨਿਬ੍ਰਿਤ ॥ ३੬ ॥ ੫੧ ॥

ਉਪਦੇਸ਼ ਹਨ ਰਤਨ ਜੇ ਮੇਰੇ ॥ ਸਕ ਲਇ ਮੇਰੇ ਨੀ
ਜੇ ਸੇ ॥ ਯਾਤਨ ਕਰਿ ਮਾਮਰ ॥ ਨ ਰਿਖਾਵੈ ॥ ਜਾਤੇ ਕੁਵਤ ਜਿ ਮੇਰੇ ॥ ੧ ॥ ॥ ਜਾਤੇ ਮੇ
ਸੇ ਤਨ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਮਿਲਨ ਕੇ ਕਰੇ ਉਪਾਇ ॥ ਮੇਰੇ ਜਾਮੀ ਮੇਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਸ
ਕਲ ਬਾਸ ਨਾਟਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ॥ ਮਮਰ ਕਤਿ ਨਿਕੇਲ ਛੁਟ ਜਾਨੈ ॥ ਤੇ ਤੇ ॥ ਮਾਪਾ ਅਪੁ ਮੇਰੇ ਨੇ
ਮਨਾ ਯਾਸਤ ਬਸੇ ਕੇ ਪਾਵੈ ॥ ਕਾਲ ਬਾਸ ਬਹੁ ਕੀ ਨਹ ਪਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ॥ ਮਾਯਾ ਗੁਣ ਸਬ
ਮਿਥ ਜਾਨੈ ॥ ਮੇਰੇ ਗਜਾਨ ਪਾਇ ਕਰਿ ਕੁਨੈ ॥ ਤੇ ਪੈਰੇ ਦੇਹੁ ਮਾਹੀ ॥ ਤੇ ਹੋਇ ਰਿਸਿ
ਪੈ ਕਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ॥ ਪਰ ਜਦਿ ਧਿਰੇ ਦੇ ਮੇਰੇ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਕਰੇ ਮਾਯਾ ਸੀ ਗਨ ਹੋਇ ਉਪਾਇ ॥ ਸਿਸ
ਨੁਰ ਉਦਰੁ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਤੇ ॥ ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਤੁਯਾ ॥ ਮੇਰੇ ਤੇ ॥ ਪਕਰੇ ਮਾਯਾ ਪੁਏ
ਕਰੇ ਸਿਰਾ ॥ ਤੇ ਹੋ ਗਜਾਨ ਪਜਾਨ ਕੇ ਭੀਗਾ ॥ ਮਸਿਤ ਸੀ ਗਨ ਰਜ ਬਹੀ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਕੇ ਸੀ ਗ
ਨ ਕਰ ਮੇਰੇ ॥ ੬ ॥ ॥ ਜੇ ਸੇ ਮੇਰੇ ਪਾਮੀ ਪਕ ਸੀ ਗਾ ॥ ਕੁਪ ਧਰੇ ਹੋਵੈ ਸੁਖ ਭੀਗਾ ॥ ਯਾ ਕੀ ਗਾ
ਬਾਰੁ ਧੀ ਦੇਵਾ ॥ ਜਾਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ਪਰਮ ਬਿਧੇ ਕਾ ॥ ੭ ॥ ॥ ਜਬ ਉਰ ਬਸੀ ਬਿਰਹ ਤਨ ਦਯੀ ॥
ਸੇ ਕੀ ਮੇਰੇ ਗਰੇ ॥ ਬਯੋ ॥ ਤਬ ਪਰੁ ਰਵਾ ਗੁੰਘੀ ॥ ਤੇ ਸੇ ਗਾ ਬਾਰੁ ਧੀ ਮੇਰੇ ॥ ੮ ॥ ॥
ਜਾਪੁ ਰਵਾ ਬਾਰੁ ਬਰਤੀ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਾਨ ਜਗ ਲੋ ਪਰਤੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਤੇ ਉਤਰੀ ਉਰ ਬ

ਸੀ॥ ਸੋਮਿਲਿਕੇ ਨਿਰਪਕੇ ਉਰਬਸੀ॥ ੬॥ ਬਹੁਕੀ ਸਾਧਾ ਮੁਕਤਿ ਜਬ ਰੁਈ॥ ਤਬ ਤਜੇ
 ਨਿਰਪਾਹਿ ਉਰਬਸੀ ਰਈ॥ ਨਿਰਪਾਤਿ ਬਿਲਾਪ ਕਰੇ ਬਹੁਕੀ ਵੈ॥ ਧਾਰਿ ਜੇ ਨਿਰਪਾਕੀ
 ਓਰਨ ਜੇ ਵੈ॥ ੧੦॥ ਰਾਜਾ ਨਗਨ ਦੇਹ ਸੁਖ ਨਾਹੀ॥ ਬਾਨੀ ਬਿਕਲੁ ਦੀਨ ਤਾਂ ਮਾਂਹੀ॥ ਸੁੱਜਾ
 ਰਹਤ ਮਤ ਮਦ ਜੇ ਸੋ॥ ਚਲ ਜੇ ਉਰਬਸੀ ਪੀਛੈ ਤੇ ਸੋ॥ ੧੨॥ ਅਹਿ ਪ੍ਰਿਯਾ ਤਮ ਠਾਢੀ ਰੇ
 ਵੈ॥ ਮੇਰੀ ਓਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਜੇ ਵੈ॥ ਸੋ ਕੋ ਮਾਰੇ ਕਾਰੇ ਜਾ ਵੈ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰੇ ਗੁਰ
 ਮਾ ਵੈ॥ ੧੨॥ ਸੀਮਿਲਿ ਉਰਬਸੀ ਸੀਗਾ ਸੁਖ ਪਾਯੀ॥ ਸੋ ਸੋ ਸਕਲ ਦੁਖ ਹੋਇ ਮਾਯੀ॥
 ਤਿਰਪਤ ਨ ਰੁਏ ਰੋਗ ਦੁਤਰੋਗਾ॥ ਧਾਇ ਉਰਬਸੀ ਕੋ ਸਿਜੋਗਾ॥ ਤਾ ਉਰਬਸੀ ਗਾਨ
 ਮਾ ਕਰਖੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਰੁਲੇ ਮਾਨਿਕ ਰਿਹਰਖੀ॥ ਤਨ ਮਯ ਹਿਰਦੈ ਕਛੁ ਨਹਿ ਮਾਨੇ॥ ਨਿ
 ਸਾਇ ਨੁ ਮਾਂਸ ਬਰਖ ਨਹ ਜਾਨੇ॥ ੧੪॥ ਤਬ ਤਾ ਨਿਰਪਕੇ ਪੂਰ ਦੁਰਗਾ॥ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰ
 ਗਟ ਰੁਏ ਬੈਰਾਗਾ॥ ਤਬ ਨਿਰਪਕ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ਜੇਈ॥ ਤੇ ਸੋ ਮੇਰਾ ਖਤੁ ਰੇ ਤੇਈ॥ ੧੫॥
 ਅਹਿ ਏਕ ਦੇਖੈ ਮਮ ਮੇਰਾ॥ ਮਾਧਿ ਕਿਓਂ ਮਾਂਪਨੈ ਦੁਰਗਾ॥ ਗਾ
 ਯੀ ਕੰਠ ਦੇਵਕੀ ਮਾਯਾਂ॥ ਜਿਨਿ ਮੇਰੇ ਸਬ ਮਾਯ ਗਵਾਯਾ॥ ੧੬॥ ਇਨ ਮੇਰੇ ਰੁਕਾ
 ਯੀ ਬਹੁ ਤੇਰੇ॥ ਸਰਬ ਸੁਮਾਯ ਲਿਓਂ ਹਰਿ ਮੇਰੇ॥ ਮੇਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤ ਨ ਜਾਨੇ ਜਾਤਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
 ਤ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬਿਖਖਾਤਾ॥ ੧੭॥ ਬਰਖ ਸਮੁਹ ਗਏ ਮਮ ਬੀਤਾ॥ ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨ
 ਲੀਨੇ ਜੀਤਿ॥ ਏਖੈ ਮੇਰੇ ਰੁਕਾਯੀ॥ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਕਰਾ ਮਾਧਿ ਕਾਏ॥ ਜੇ ਮੇਰਾ
 ਜਾ ਚਕਰ ਬਰਤੀ॥ ਜੀਤ ਸਮਸਤ ਕਰੀ ਬਾਸ ਪਰਤੀ॥ ਸਕਲ ਰੂਪ ਮਮ ਚਰਣ ਨਿਜੇ

ਦੇ ਤਨਮਨਪਨਮੇ ਦੇ ਨਿਤੁ ਦੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋ ਮੇ ਧਿ ਕਾ ਨਿ ਇਸਤੀ ਗਥਾ ਜੋ ਜੋ ਬਾਨਰ ਬਾਜੀ
 ਗਰਸਾਥਾ ਜੋ ਜੋ ਬਾਜੀ ਏਨਾ ਮੇ ਨਿ ਚਾਏ ॥ ੨੩ ॥ ਮੇ ਮੁਰਖ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੨੪ ॥
 ਤੁਧ ਰਗੇ ਜਾਨਿ ਤਿਤ ਜਿ ਮੇ ਗਿ ॥ ਧਿ ਦੁਸਮਾਨ ਕਰਿ ਚਲੀ ਧਿ ਛੇ ਗਿ ॥ ਨਗਨਰੁ
 ਯੋ ਮੇ ਪੀਛੇ ਸਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਮਤਿ ਆਪੁ ਧਿ ਸਗਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਕੰਨ ਗੁੰਤਿ ਤਾ ਕੇ ਬਲ
 ਹੋਈ ॥ ਤੇਜ ਪਤਾ ਪਰੇ ਨਹ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਹੋਵੇ ਇਸਤੀ ਅਪੀਨਾ ਜੋ ਸੇਖਰੀ ਸੰਗਥ
 ਰਈ ਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਧਿ ਦੁਜਾ ਮੇ ਨਤ ਪਾਸ ਜਾਂਤੁ ਜਾਂਗੁ ॥ ਬਨ ਮੇ ਬਸੇ ਦਿਛੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਏ
 ਸਮਸਤ ਕੀ ਨੇਕ ਨਾਹੀ ॥ ਜੋ ਲਗਿ ਧਿ ਯਾ ਬਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ੨੮ ॥ ਯਹ ਉਰ ਬਸਿ ਜਿ
 ਬਹਿਤੇ ਪਾਈ ॥ ਕਾਮ ਅਗਨ ਬਹੁ ਰੁਤ ਗਵਾਈ ॥ ਧਰਯ ਹ ਅਗਨ ਲਸੀਤ ਲਰੁਈ ॥ ਅਪਿ
 ਕਿ ਅਪ ਕਿ ਬਪਤਿ ਨਿਤਿ ਗਈ ॥ ੨੯ ॥ ਜੋ ਸੇ ਅਗਨਿ ਪੁਜੁ ਲਤ ਹੋਈ ॥ ਰਾਮੇਈ ਧਨੁ ਰਾਹੋ ਕੋ
 ਈ ॥ ਸੋ ਤੋ ਅਪਕ ਅਪਕ ਪੁਜਰੇ ॥ ਧਲ ਕੇ ਨਹ ਸੀਤ ਲਤ ਕਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਸੋ ਅਪਨੇ ਨਹ ਜਾਨ
 ਯੋ ਅਰਥਾ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਕੋ ਕਿਯੋ ਅਨਰਥਾ ॥ ਮੁਰਖ ਆਪੁ ਹਿ ਪੀਤੁ ਮਾਨੇ ॥ ਧਰੇ ਮਿਤੁ ਮੁ
 ਧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾਨੇ ॥ ੩੧ ॥ ਜੋ ਮੇਈ ਸਸਕਲ ਰੁਕੇਰੇ ॥ ਸੋ ਪੈਰ ਧਿ ਧਿ ਯਾ ਕੋ ਚੋਰੇ ॥ ਮੇ ਮੁਰਖ
 ਤਾ ਕੋ ਪਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਨ ਕਿਯੋ ਕਛੁ ਗਨ ॥ ਧਿ ਚਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਇਸਤੀ ਕਰਿ ਜਾ ਕੋ ਚਿਤੁ
 ਕੋ ॥ ਰਾਨ ਧਿ ਚਾਰ ਸਕਲ ਪਰਹ ਕੋ ॥ ਤਾ ਕੋ ਹਰਿ ਧਿ ਨੁ ਕੋ ਨ ਛੁਡਾਵੇ ॥ ਦੂਜੇ ਆਪੁ ਨ
 ਛੁਟਨ ਪਾਵੇ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਗੰਗਿ ॥ ਸਗਲ ਜਾਗਰਿ ਕੋ ਪੈਰ ਪੈ ॥ ਜਦਿਥ
 ਦੇ ਮੇ ਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਧਿ ਯਾ ਪੀਤੁ ਦੁਖ ਕਹਿ ਸਮਝਾਏ ॥ ੩੪ ॥ ਤੇ ਹੀ ਮੇ ਮੁਰਖ ਨਹਿ ਜਾ

ਨੀਕਾਮਾਮੀਪਸੁਖਈਕਰਿਮਾਨਯੋਤਾਤੇਤਾਕੋਨਹਾਅਪਰਾਪਾਯਜਗਮੇਰਮਨਬ
 ਰੁਅਸਾਪਾ੩੦॥ਜੋਮੇਸੁਰਗਨਰਕਮੇਏਖੀਯੁਖੀਮਾਗੀਸੁਖਕਰਿਲੇਖੀਗੁਣ
 ਮੇਸਾਂਪਜਾਨਦੁਖਪਾਵੈਅਮਰਾਨੀਪਤਿਗਧਰੋਮਰਿਜਾਵੈ੩੧॥ਤੋਤਿਨਕੋਅਪਰਾ
 ਪਨਕੋਈਆਪਾਪਦੁਖਕਰਿਲੇਵੈਸੋਈਤਾਤੇਇਨਕੋਇਹੋਸੁਗਾਵਾਮੇਮਨਮੇਕਈ
 ਪਰੋਅਗੁਵਾ੩੨॥ਜੋਮੇਆਪੁਅਮਰਾਨਮੇਪਰੋਤੋਉਰਦੇਖਕਵਨਕੋਪਰੋਏਗਮ
 ਲੀਨਮਹਾਦੁਰਗੀਪਾਸੋਕਰਿਜਾਨੀਬਿਮਲਸੁਗੀਪਾ੩੩॥ਜੋਆਪਨੀਅਥਿਯੁ
 ਕਕੋਯੋਨਿਜਾਨੀਦੁਆਤਮਬੀਸਕੋਯੋਯਹਤਨਤੋਬਹੁਤਨਿਕੋਕਹਿਐਤਾਮੇਮ
 ਮਤਾਂਗਰਿਕੋਰਹਿਐ੩੪॥ਆਤਪਿਤਾਂਅਪਨੋਕਰਿਕਹੈਇਸਤੀਏਕਮੇਕ
 ਮਿਸਰਹੈਕੈਯਹਤਨਕਹਿਏਗਜਾਕੋਕੈਪਾਵਕਰੁਖਏਜਾਕੋ੩੫॥ਕੈਰੁ
 ਕੋਕੈਸੁਨਸਿਰਗਾਸਾਕੈਆਪਨੋਮਿਤ੍ਰਹੈਕਾਸਾਯਹਤਨਕੋਕਹਿਏਕਿਨਿਕਿਨਿ
 ਕੋਯੁਗਾਟਈਸਤਹੈਤਿਨਤਿਨਕੋ੩੬॥ਅਗਾਅਸੁਪਏਹਯਹਮੇਸੀਯੁਗਾਟਨਰਕਖਾ
 ਨਹੈਸੋਸੀਤਹਕੋਮਨਬਾਪੈਮਤਿਮੀਇਇਸਤੀਨਾਮਕਾਸਕੋਫੰਦਾ੩੭॥ਤੁਚਾਰਪ
 ਰਾਸਾਅਰਾਮੀਤਾਮਜ੍ਯਮੇਦਰੋਮਨਖਦੇਤਾਧਿਸਤਾਂਮੁਤ੍ਰੇਤਕਿਰਮਗਾਡਾਇਸ
 ਤੀਪੁਗਾਟਨਰਕਕੀਖਾਂਡਾ੩੮॥ਤਾਤੇਇਸਤੀਅਰੁਤਾਸੀਗੀਤਿਨਕੋਨਹਰੁਜੈਪੁ
 ਸੀਗੀਤਿਨਕੋਦਗਸਛਰੁਤਮਨਹੋਈਏਖੇਬਿਨਾਂਬਿਕਾਰਨਕੋਈ੩੯॥ਤਾ
 ਤੇਤਿਨਕੋਦਗਸਨਕਹਿਐਆਪੁਹਿਆਪੁਨਰਕਨਹਿਡੁਰੀਐਜੈਯਹਿਇੰਦੁ

੫੦॥ ਤੇਸਹਜੀਲੋਹੇਮਮਰਕਤਿ। ਸਹਜਹਿਰੈਦੈਸੁਕਸਧਿਰਕਤਿ। ਸੇਰੀਕੁਕਤਿਲੋਹੇਨਰ
 ਜਬਹੀ। ਪੂਰਫੁਕਾਮਕੁਜੇਸੇਤਬਹੀ॥ ੫੧॥ ਤਾਕੇਕਛਨਕਰਫੁਰੇ। ਰਣਨੰਦਰੁਪ
 ਮਮਲੋਹੇ। ਸੀਤਨਿਸਾਂਕਰੂਹੈਦੈਕਈ। ਤਹਾਂਅਗਨਿਪੁਜਾਲੈਸੇਈ॥ ੫੨॥ ਤਮਤੁਖਾਰ
 ਕੁਯਸਹਜਹਿਜਾਦੈ। ਤੁਜੇਸਪੁਸਬਦੈਖੀਮਟਾਦੈ। ਯਗਮਧਾਰਸਾਗਰਸਿਸਾਰ
 ਜਾਮੇਬੁਝੈਜੀਵਅਧਾਰ॥ ੫੩॥ ਤਿਨਕੇਨਾਦਏਕਈਏਹਾ। ਸੀਤਰੁਪਪਰਗਟਮਮ
 ਏਹਾ। ਜੁਜੇਪ੍ਰਾਣਨਿਗੰਥੇਅਗਾਰ। ਸੇਰੀਸਰਫੁਟਖੀਗਾਰ॥ ੫੪॥ ਜੁਜੇਪਰਲੋਕ
 ਪਰਮਪਨਜਾਨੈ। ਤੁਜੇਕੁਦਤਾਰਕਸਾਪੁਮਾਨੈ। ਜਿਨਿਕੇਹਿਰੈਪ੍ਰਗਟਮਮਚੁਰਣਾ
 ਤਿਨਿਬਿਨਯਾਕੁਦਾਮੇਰਨਸੁਰਣਾ॥ ੫੫॥ ਜੁਜੇਬਾਰਹੈਸੁਰਜਏਕਾ। ਯੇਉਰਨੈ
 ਨਓਪਾਰਨੇਕਾ। ਸੀਤੈਮਾਤੁਪਿਤਾਹਿਤਕਾਰੀ। ਸੀਤੈਦੇਵਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਧਾਰੀ॥ ੫੬॥ ਤਾ
 ਤੇਸਿਤਸਿਗਨਿਤਕੁਰੈ। ਸੇਰਉਪਾਇਨਹਿਰੈਪਰੈ। ਤਿਨਤੇਅਨਾਯਾਸਕੁਦਤ
 ਹੈ। ਮਨਾਯਾਸਮੇਕੇਮਨਸਰੈ॥ ੫੭॥ ਤਬਪਰੁਰਵਾਂਮੇਸੇਕਛੀ। ਸੇਉਰਬਸੀਲੇ
 ਕਪਰਹੰਛੀ। ਸਬਤਜਿਕੁਯੇਮਾਤਮਾਰਾਮ। ਬਿਚਰਯੇਗੁਮੇਦੈਨਿਰਕਾਮ॥ ੫੮॥ ਤਾ
 ਤੇਮਸਿਤਸਿਗਪਰਹਰਿਮੇ। ਸਾਪੁਸਿਗਨਿਰੀਤਰਿਕਰਿਮੇ। ਸਾਪੁਜਾਨਸੁਖਹੀ
 ਕੁਦਤਾਰੈ। ਸੁਖਹੀਮਮਚਰਣਨਿਚਿਤੁਧਾਰੈ॥ ੫੯॥ ਮੇਸੇਸਾਪੁਮਸਾਖਕੇ
 ਸੁਨਿਹਰਿਜੀਸੇਸਿਗ। ਤਬਉਪਦ੍ਰਜਨਪੁਛਿਯੈਕਰਮਜੋਗਪੁਸਿਗ॥ ੩੨। ੫੩। ੫੪॥

Missing Page

ਤੇ ਤੇ ਸਕਲ ਪਦ ਮਮੀ

ਜਬ ਜੇਗਸ ਬਖਸ਼ਾਂ ਠਾਂ ਨੇ ਗੁਰ ਅਗਮੀ ਮੈ ਭੇਦ ਨਾ ਰਾਖੇ ਮਨੁ ਖਬਰਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਨਾ
ਖੋ ॥ 2२ ॥ ਸੁਪਰੋਇ ਜਲ ਮਾਂਟੀ ਸੀਰਾ ਸਨਾਟ ਕਸ ਕਲਈ ਮੰਗਾ ਜੇਯੋ ਪਗਟ ਬੇਦਾ ਮ
ਰਤੀ ॥ 2३ ॥ ਸੀਧ ਜੇ ਪਾਸ ਨਾਇ ਜੇ ਕਰਮਾ ਪੁਰਗਟ ਤਿਉ ਬਰਣ ਨਿਕੋ ਪਰਮਾ ॥ ਤਿਨ ਤਿ
ਨ ਸੋ ਨਿਤ ਮੈ ਕੋ ਰੁਜੇ ॥ ਹੋਇ ਨਿਖੇ ਪਸ ਕਲ ਸੇਤ ਜੇ ॥ 2४ ॥ ਜਾਹੀ ਕਰਿ ਮਾਮੁ ਮਿਰਦੁ
ਹੋਈ ॥ ਕਾਟੈ ਸਬ ਕਰਮ ਨਿਕੋ ਜੇਈ ॥ ਸੇਈ ਸੇਕਹਿ ਮੇਮਾ ਪਰਮਾ ॥ ਮਮਾ ਸੁਮਿਰਦੁ ਬਿ
ਨੁ ਬੰਧਨ ਕਰਮਾ ॥ 2५ ॥ ਮਮ ਬਗਾਥੇ ਪੁਤਿ ਮਾ ਕੇ ਰੇਦਾ ॥ ਸੇਵਤ ਜਿਨ ਹਿਮਿ ਟੇਰੁ ਦਖੇਦਾ
ਏਕ ਸਿਲਾ ਕੀ ਕਹੀਏ ਮੁਰਤਿ ॥ ਏਕ ਕਾਂਠ ਕੀ ਤੁਜੇ ਮਮ ਸੁਰਤਿ ॥ 2६ ॥ ਏਕ ਲੇਖ ਚੇ
ਦਨ ਕੀ ਕਹੀਏ ॥ ਏਕ ਚੁੰੜ੍ਹਾ ਸਤ ਕਲਿਖ ਪਰੀਏ ॥ ਪੁਤ ਮਾਂ ਏਕ ਸੁਰਦੁ ਸੁਰੀ ॥ ਏਕ
ਮਨੋ ਮਯਾ ਮਨੋ ਮੇ ਪਾਰੀ ॥ 2७ ॥ ਏਕ ਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਕੋ ਲੋਕੀ ਨੀ ॥ ਏਕ ਰਤਨ ਮਣ ਕੀ ਕਰਿ ਲੀ
ਨੀ ॥ ਏਕ ਮਾਪੁਤ ਮਾਮਾ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਜਾਨੈ ਮਮਾ ਮੰਦਰ ਨਿਜ ਸਾਗ ॥ 2८ ॥ ਤਿਨ ਮੇ
ਰੋਵੈ ਨਿਸਚੁ ਸਜੇਤੀ ॥ ਸੇਨਾਇ ਕਨ ਕਰਾਵੈ ਤੇਤੀ ॥ ਸਾਲਿਗ ਰਾਮਾ ਮਾਇ ਰੋਜੇਤੀ ॥ ਸੇ
ਰੋਤਨ ਜਾਨੈ ਨਿਤ ਤੇਤੀ ॥ 2९ ॥ ਮੰਗੋਰ ਸਬ ਨਿਕੋ ਪੁਜਾ ਕਾਲਾ ॥ ਕੀ ਬਾਜਾਨੈ ਨਿਤ ਗੋਪਾ
ਲਾ ॥ ਲੇਖੀ ਲਿਖੀ ਮਾਰ ਜਨ ਕਰੈ ॥ ਮੰਗੋਰ ਨਿਇ ਸਨਾਂ ਨਹਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ੨੦ ॥ ਉਤਮ
ਸਾਮੁ ਰੀਸੇ ਸੇਵੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸਬਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ॥ ਜੇ ਨਿਹ ਕਾਮ ਨਿਹ ਕਪਟ ਹੋਈ ॥ ਕ
ਰੈ ਗੁਰ ਬਸ ਮੈ ਕੋ ਸੇਈ ॥ ੨੧ ॥ ਉਤਮ ਬਸਤ ਨਿਮਨਿ ਕਰਿ ਲੁਜਾਵੈ ॥ ਘੇਮਾ ਜਗਤਿ ਸਬ
ਸੋਹਿ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਉਤਮ ਬਿਪਸਨਾਨ ਕਰਾਵੈ ॥ ਬਸਤਾ ਰੁਰਦੁ ਇਕ ਪਹਿਰਾਵੈ ॥ ੨੨ ॥
ਮਮ ਗਨਿ ਪਿਰਤਾਇ ਕਰੈ ਮਹਿ ਕਰੈ ॥ ਪਰਟੀਰਦਿ ਮਾਸੁ ਤਿ ਬਿਸਤਰੈ ॥ ਜਲ ਕੋ ਪੁ

ਜੈਜਲਫਲਫਲਾ ਜਾਨੈਮੇਹਿਸਕਲਮੇਮੁਲਾ २੩॥ ਰੁਗਤਸਹਤਜੈਅਰਪੇਤੋਇ॥
 ਤਾਂਹੁਤੇਮੇਕੋਸੁਖਹੋਇਤੋਜੋਪਧਈਧਨੈਬੋਧਾਸੋਕੋਬਹੁਬਿਪਕਰੈਨਿਬੋਧਾ २੪॥ ਤਾ
 ਕੀਮਗਮਾਂਕਹਾਂਬਖਾਨੈ॥ ਜਜੈਹੋਤੋਜੈਮੇਹੀਧੋਜਾਨੈ॥ ਤਾਤੇਮੇਨਿਤਪ੍ਰੀਅਪੀਨਾਤੋਖਨਮਾ
 ਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਹੀਨਾ॥ ਅਬਗਾਧੋਪ੍ਰਜਾਬਿਧਿਤੋਜੋ॥ ਸਾਵਪਾਨਦੈਸੁਨਿਯੋਮੇਸੋ॥ ਹੋਇ
 ਪਵਿਤ੍ਰਕਰਿਕੈਸ਼ਾਨਾਮਨਮੇਰਾਖੇਮੇਰੋਪਾਨਾ २੬॥ ਪ੍ਰਜਾਸੋਜਥਿਥਾਮਸਬਲੇਈ॥
 ਫਿਰਿਉਠਿਬੋਕੋਰਹਨਨਦੇਈ॥ ਬੈਠੇਉਤਰਕੈਪੁਰਬਾਮੁਖਾ॥ ਨਿਸਚਲਪ੍ਰਤਿਮਾਂਕੋਵ
 ਲਸਨਮੁਖਾ २੭॥ ਦਰਗੁਨਿਸੋਨਿਜਾਅਸਨਕਰੈ॥ ਅੰਗਨਿਕੇਨਾਸਹਿਬਿਸਤਰੈ॥ ਨਾਸ
 ਕਰੈਮਮਮਰਤਿਅੰਗਾਤਬਠਾਨੈਸ਼ਾਨਪ੍ਰਸੰਗਾ २੮॥ ਉਤਮਕਲਸਤੋਯਜੀਕਰੈ॥
 ਦੁਜੈਜਲਕੋਪਾਤ੍ਰਹਿਪਰੈ॥ ਜਲਮੇਬਹੁਤੁਸੁਗੰਧਮਿਲਾਵੈ॥ ਤਾਸੋਮੇਹਿਸ਼ਾਨਕਰਾਵੈ
 ੨੯॥ ਅਰਘਪਾਇਅਰਬਿਸਰਕਰੈ॥ ਤੀਨਪਾਂਤ੍ਰਤਾਤੇਜਲਕਰੈ॥ ਹੀਪਪ੍ਰਥਿਤਿਨ
 ਮੇਬਹੁਪਰੈ॥ ਗਾਯਤ੍ਰੀਅਰਿਮੰਤ੍ਰਿਨਕਰੈ॥ ੩੦॥ ਤਬਆਪਨੋਕਰੈਤਨਸੁਪਾ॥ ਕੇਹੂੰ
 ਦੁਰਨਹੋਇਅਸੁਪਾ॥ ਹਿਰਦੈਮਹਿਮਮਰਪ੍ਰਹਿਪ੍ਰਜਾਵੈ॥ ਓਅੰਕਾਰਜਗਤੋਆ
 ਵੈ ੩੧॥ ਜੈਸੇਰਹਮੇਈਧਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ਯੋਯਜਾਵੈਤਨਮਾਹਿਉਜਾਸਾ॥ ਪ੍ਰਜਪ੍ਰੇਮਸੇਤ
 ਨਮਯਹੋਈ॥ ਧਨਿਮੁਰਤਿਮੇਥਾਧੋਸੇਈ॥ ੩੨॥ ਸਾਂਗੋਧਾਗਿਕਰੈਤਨਪ੍ਰਜਾ॥ ਕੋਈ
 ਗਾਵਨਉਪਜੈਦੂਜਾ॥ ਦੇਵੈਅਰਘਪਾਇਆਚਵਨਾ॥ ਰਚੈਅਸਟਦਲਪੰਕਜਰੁ
 ਵਨਾ ੩੩॥ ਤਾਧਰਅਸਥਾਧੋਪਰਮਾਇ॥ ਸਕਲਸਕਤਿਰਦਿਸਸਿਅੰਗਨਾਇ॥

ਸੀਖ ਚਕ੍ਰਗਦਾਂ ਅਸਿ ਅਸਤ੍ਰਾ ਪਨ ਪਰੁ ਬਾਣ ਮੁਸਲ ਹਲ ਸਸਤ੍ਰਾ ਏ ਅਠਿ ਮਾਠ
 ਦਿਸਿਆ ਨੈ ਮਾਇ ਮਾਲਾਂ ਸਤਾਉ ਰਜਾਨੈ। ਨੰਦ ਸੁਨੰਦ ਮਹਾ ਬਲ ਚੰਡਾ ਕੁਮੁਦੇ ਖਣ ਬ
 ਲ ਕੁਮੁਦ ਪੁੰਡਰਾ ਮਾਸਟ ਸਾਪਾਰ ਖਟ ਸਮਗਾ ਠਾਢੇ ਗਾਰੁ ਤ੍ਰਿਜੋ ਰਿਕ ਰਿਅਗਾ
 ਗਬਿਖ ਕਸੇ ਨਬਾ ਸਗੁਰ ਦੇਵਾ ਗਾਇ ਪਤਿ ਦੁਰਗਾ ਮਰੁ ਸਬ ਦੇਵਾ ੩੬॥ ਕਰਿ
 ਜੋਰੇ ਹਰਿ ਸਨਮੁਖ ਠਾਢੇ। ਹਰਿ ਖਤ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਤਿ ਬਾਂਢੇ। ਸਬ ਹਿਨ ਕੰਪੁ ਜੋ ਮ
 ਰਾਘਾਇ। ਬਿਨੈ ਨਿਮਤਾਂ ਬੰਦਨ ਮਾਇ ੩੭॥ ਚੰਦਨ ਮਰੁ ਕਰ ਪੁਰ ਉਸੀ ਗਾ ਕੁੰ
 ਕਮ ਮਗਰੁ ਸੁਗੰਧ ਤਿਨੀ ਗਾ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹਿਕ ਛਮਾ ਪੁਕਚ ਢਾਢੈ। ਨਿਰਮਲ ਜਲ
 ਗਮਾਚ ਮਨ ਕਰਾਢੈ ੩੮॥ ਪੁਨਿ ਸੁਗੰਧ ਜਏ ਸੁਨਾ ਮੰਤ੍ਰ ਬੰਦਨ ਮਨ ਕਰ ਮਨ ਭਿਆ
 ਨਾ ਪੁਰ ਹੀ ਕਲੇ ਚਨ ਕੁਵ ਗੁੰਦਨਾ ਮਾਇ ਪੁਰ ਖਿਸਖ ਕੇ ਉਪ ਜਾਵਨਾ ੩੯॥ ਜੋ ਜੋ
 ਬ੍ਰਹਮ ਸਕਲ ਮਾਧਾਗਾਨ ਮੇਨ ਮਸਤੇ ਵਾਰਨ ਪਾਰਾ। ਮੇਸੇ ਤੇ ਤਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰੈ। ਸਹ
 ਸੁਸ੍ਰੀ ਹਥਾ ਸੁਤਿ ਬਿਸਤਾਰੈ। ਬਸਤ੍ਰ ਜਨੇ ਉਮਰਾ ਮਾਰੁ ਰਣਾ। ਅੰਗ ਮੰਗਤਿ ਲ
 ਕਾਇ ਕਕਰਣਾ। ਉਤਮ ਮਾਂਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸੁਗੰਧਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਤਿ ਮੇਸੇ ਮਨ ਬੰਧਾ ੪੦॥
 ਬਾਲ ਕੋਗਾ ਮਾਚ ਮਨ ਕਰਾਢੈ। ਕੁਸਮ ਸੁਗੰਧ ਪੁਪ ਬਨਾਢੈ। ਬਹੁਤਿ ਭਾਂਤਿ ਮਾਰ
 ਤੀ ਉਤਾਰੈ। ਨਾਨਾਂ ਬਿਪਨੈ ਬੇਢੈ। ਇਸ ਦੁਹਾਰੈ ੪੧॥ ਖੀਰ ਧਾਂਡਿ ਪਿਰਤ ਦਪਲਾ
 ਪਸੀ। ਲਾ ਰੁਪ ਵਾਸੇ ਹਾਰ ਸੁਰਸੀ। ਬਿੰਜਨ ਮੰਰ ਕਰੈ ਬਹੁ ਤੇਰੇ। ਬਿਕੁਵ ਲਗਾ
 ਵੈ ਬਹੁ ਹਿਤ ਮੇਰੇ। ਨਿਤ ਦਾਤੁ ਜੀਨਿ ਉਬਟਨੇ ਤੇਲਾ। ਮਨ ਵਾਢੈ ਧੰਚਾਂ ਮਿਤ ਮੇਲਾ

॥ ਅਸੀ ਕਾਰ ਦਰਸਨ ਆ ਦਰਸਾ ॥ ਗੀ ॥ ਤੁਨਿ ਰਤ ਬਾਇ ਤੁਸੁ ਪਰਸਾ ॥ ੪੪ ॥ ਬਹੁ ਤੁਰੰਗ ਤਨੈ ਬੇ
 ਦਸ ਵਰੈ ॥ ਨਿਤ ਨਹੀ ਤਉ ਪਰਬਨ ਟਰੈ ॥ ਬਹੁ ਕਰੈ ਪਾਵ ਕਮੇ ਪੁਜਾ ॥ ਸੋ ਬਿਨ ਤਾਰਿ ਨ
 ਜਾਨੈ ਦੁਜਾ ॥ ੪੫ ॥ ॥ ਅਗਨਿ ਕੰਡੁ ਮੇ ਅਗਨਿ ਹਧਰੈ ॥ ਸਮਧਿ ਪਰਤਾਇ ਕਰੈ ਮਹਿ ਕਰੈ ॥
 ਹੋ ਮਹਿ ਕਰੈ ਪਾਇ ਪਾਇ ਮਾਮੀ ਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਕਰੈ ਬੇਦ ਮਰਤੀ ਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰਿ ਹੋ ਮਹਿ ਆ
 ਚਮਨਿ ਕਰਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਹਿਧਾਵੈ ॥ ਤਪਤ ਸੁਵਰ ਦੁਤਲਿ ਛੁਬਿ ਅੰਗ ॥ ਚਾਰ ਚਤੁ
 ਰ ਰੁਜਾ ਆਟੁ ਪਾਮੰਗ ॥ ੪੭ ॥ ਪੀਤ ਬਸਨ ਕੰਡੁ ਲਮਾਇ ਮਾਲਗ ॥ ਸੀਸ ਮੁਕਟ ਕਟਿ
 ਸੂਤਿ ਬਿਸਾਲਗ ॥ ਗ੍ਰੀਗੁਲ ਤਾਂ ਮਰਲਖ ਮੀ ਆਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ਰੂਪ ਅਲਾ
 ਹਿ ॥ ੪੮ ॥ ਪੁਨਿ ਨੀਦਾਇ ਪਾਰਖ ਦਯੋਤਾ ॥ ਬਸਿ ਬਿਪਾਨ ਸੇ ਪੁਜੈ ਤੇਤਾ ॥ ਜਪੇ ਮੁਸ
 ਮੰਤ੍ਰ ਬਹੁ ਬਾਗ ॥ ਜਾ ਬਿਪਬ ਪੈਯੇ ਮਾਮਿ ਕਰਾ ॥ ੪੯ ॥ ਪੀਛੈ ਤਾ ਪਰਸਾਇ ਹਿਲੇ
 ਵੈ ॥ ਸੈ ਕਰਿ ਸਬਰ ਕਤਿ ਨਿਕੋ ਦੇਵੈ ॥ ਆਗਯਾਇ ਆਪੁਤ ਬਾਧਾਇ ॥ ਪੀਤ
 ਸਹਤ ਜੇ ਤੇ ਜਿਯ ਗਾਵੈ ॥ ੫੦ ॥ ਪੁਨਿ ਮਰਪੇ ਸੁਗੰਧ ਤੰ ਮੁਲਾ ॥ ਉਤਮ ਮਾਲਾ ਉਤਮ
 ਛੁਲਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਉਚੇ ਸੁਰਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮ ਨਿਗੁਥੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਾਵੈ ॥ ੫੧ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ
 ਮਰਕਰ ਮਸਗਰੈ ॥ ਪੁਰ ਦੁਧੇ ਮਸਿ ਮਵਗਾਰੈ ॥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਮਾਸੁ ਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ॥
 ਸੋ ਬਿਨ ਕਹੂੰ ਨ ਪਲਠਹ ਗਾਵੈ ॥ ੫੨ ॥ ਚਰਣ ਪਸੰਦੇ ਸਨਕਰਾਈ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਮੁ ਬਿਨਿ
 ਜਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤਿ ਮਰਸਿ ਸਕ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦਾ ॥ ਜੇਈ ਜੇ ਮਾਸ ਤਤਿ ਕੇਰੇ ਦਾ ॥ ੫੩ ॥ ਤਿਨ ਤਿਨ
 ਜੇ ਮਾਮਾ ਮਸੁਤਿ ਕਰੈ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਚਰਣ ਨਿਮੇ ਪਰੈ ॥ ਪੀਛੈ ਪਾਰ ਜੇ ਰਿਕਰਿ ਦੇਈ ॥ ਕਰੈ

ਈਨਵੈ ਬਿਨਤੀ ਸੋਈ ॥ ੫੪ ॥ ਜੇ ਪੁਰੁ ਰੂਸਾ ਗਰਤੇ ਤਾਰੈ ॥ ਕਾਲ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਕਨਿ ਦਾਰੈ ॥ ੫੫ ॥
 ਮਥਿਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਨ ਕੋਈ ॥ ਧਾਉ ਚਰਣ ਨਿਕੀ ਜੋ ਸੋਈ ॥ ੫੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜੋ ਤਿਜੈ ਤਿਮੇ ਪਾਰੈ ॥
 ਮੂਰਤ ਕੋ ਸਜਾ ਬਿਸਤਾਰੈ ॥ ਏਕ ਮਕਰ ਜਗ ਲੇਖੈ ॥ ਤੇ ਸਮਸਤ ਮਮ ਮੂਰਤ ਲੇਖੈ ॥ ਕ
 ਰੈ ਜਥਾ ਬਿਪਸ ਬਮੇ ਪੁਜਾ ॥ ਮੇਰੇ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਨੈ ਦੁਜਾ ॥ ਯਾ ਬਿਪ ਕਿਰਤ ਜਾ ਜੋ ਗਮਨ
 ਲਾਵੈ ॥ ਸੇਨਰ ਰੂਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਛਲ ਪਾਵੈ ॥ ੫੬ ॥ ਮੇਰੇ ਉਤਮ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰੈ ॥ ਤਮੇ ਮਮ
 ਪੁਤਿ ਮਾਧ ਪਾਰੈ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰੈ ਬਾਗੁ ਛਲ ਵਈ ॥ ਜਗ ਮੇਰੇ ਛਵ ਕੀ ਮਥਿ ਕਈ ॥ ੫੭ ॥
 ਮਮ ਹਿਤ ਸਦਾ ਬੂਤਾ ਦਿਕ ਦੇਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਗੁਣ ਮਮ ਰੁਕਤਿ ਨ ਮੇਵੈ ॥ ਮਮ ਪੁਜਾ ਪਦਾਰ
 ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਦੇਇਗਾ ਦਿਪਰ ਗਟ ਰਖੇਤਾ ॥ ੫੮ ॥ ਸੋ ਮਮ ਸਮਿਈ ਸੁਰਤ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਰੁ
 ਲੋਕ ਕੋਈ ਸਕਹਾਵੈ ॥ ਜੋ ਮਮ ਪੁਤਿ ਮਾਧਾ ਪਨਿ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸਬ ਰੂਪ ਤਿਵੈ ਮਵਤ ਰੈ ॥
 ੫੯ ॥ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰ ਸੀ ਦਾਰੈ ॥ ਤਿਰੁ ਲੋਕ ਕੀ ਪੁਰਤ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਜਾ ਦਿਕ ਨਿਬ੍ਰਹਮ ਕੇ
 ਲੋਕ ॥ ਜਗ ਨਹੀ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸੋ ਕਾ ॥ ੬੦ ॥ ਤੀਨ ਕਿਏ ਲਹੈ ਬੈਕੰਠ ॥ ਕਾਲਾ ਦਿਕ ਸਬ ਰਤੇ
 ਮਕੰਠ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸੇਵੈ ॥ ਨਿਰਕਾਮ ॥ ਸੋ ਮਮ ਰੁਕਤਿ ॥ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਮਾ ॥ ਨਿਰਕਾਮੀ ਰੂ
 ਦੇ ਤੇ ਜੋ ਸੇਵੈ ॥ ਜੋ ਤਨ ਮਨ ਪਨ ਸੋ ਕ ਦੇਵੈ ॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਨਿਜ ਰਿਯਾਨਾ ॥ ਲਹੈ ਮੇਰੇ ਹਿ
 ਟੈ ਸਬ ਮਾਨਾ ॥ ੬੧ ॥ ਬਿਤਿ ਸੁਰ ਨਿਮਰ ਬਿਪੁਰ ਨਿਕੇਰੀ ॥ ਮਮ ਰਜੈ ਕਰੀ ਹੋਇ ਕ
 ਛ ਮੇਰੀ ॥ ਦਈ ਮੇਰੇ ਕੀ ਬਾਂਝਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਹਰੇ ਕਰ ਕੀ ਸਬ ਪਾਪਾ ॥ ੬੨ ॥ ਸੋ ਰ
 ਵੈ ਕਿਰਮ ਬਿਸਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ਬਰਖ ਕੋਟਹੀ ਨਿਕ ਸੋਨਾਰੀ ॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰ ਕਤ ਬਾਸਹ

॥ आत्मा के ना ही सीसा का ॥ मरुति न के न हि जे मरुति
 नृत्त जे ते जे मरुति का ॥ ता ही के वृद्ध धाम ले ॥ २७ ॥ ईदु जे देहि पूजा मन ध्या
 ॥ ऐन से जे आत्मा सी ध्या ॥ ताते मरुति सीसा का ॥ मरुति धन न धन का ॥ जे लुगि
 ॥ ऐन से सी ध्या ॥ ते लुगि आत्मा जे न ध्या ॥ सी मरुति न के जे सध जे न ॥ ना ही क
 ॥ सुख सुख रिभा नै ॥ जे दधि मिष जे नै सीसा का ॥ धरि उरु कुरी दार न प ॥ सदा नै
 ॥ दृष्टि गी मे री ॥ धार धार तन हरे री ॥ ३२ ॥ ॥ जे सुप न के हरे जे ना ही ॥ धर
 ॥ सध सा धे नि दूगं ॥ जे जे सुध दृष्टि मन मे पा दै ॥ सी सख सुप न मे भा दै ॥ ३३ ॥ ॥ जे
 ॥ ना ही धरि जे जे नै ॥ ना धि प के सुध दृष्टि भा नै ॥ जग त ही क हरे जे ना ही ॥ सध ध
 ॥ जे ग र धि र धा दै ॥ जे ॥ ३४ ॥ ॥ ग र धा सै क री ॥ म र म र लै ॥ ऐ हं ॥ क प म सै री ॥ म र
 ॥ म र म र न धि क र ज गं ॥ म री क र के सख सुत गं ॥ ३५ ॥ ॥ आत्मा सदा ऐ क र
 ॥ म री ॥ म री क र सी ग ति दृष्टि स री ॥ ईदु जे देहि पूजा मन ध्या ॥ सुत्र म र त त म र
 ॥ म र ॥ ३६ ॥ ॥ ऐन से मि लिक रि आत्मा ऐ का ॥ म र जे के सुध ग री ॥ म ले का ॥ ति न ति न के
 ॥ रि त क र म नि क री ॥ क र म नि के सख ज नो म री ॥ ३७ ॥ ॥ ग र धि प जे देहि नो म री ॥ जे
 ॥ ति न के सी ग म र दृष्टि पा दै ॥ धु पि ध र न म न पूजा म री ॥ म र त त ईदु जे क र म स
 ॥ री ॥ ३८ ॥ ॥ सुध म र दृष्टि म र त म री क र ॥ ति न के न न धि प सीसा का ॥ सै नि र म र स
 ॥ क र धी ज नै ॥ जे जे दे री सा य त जे भा नै ॥ ३९ ॥ ॥ ग र ज न ध र ग र ज म री ॥ ३९ ॥ ॥

ਗੁਰਸੇਵਾ ਸੋਸਾਨ ਪਰਾਏ। ਤਾਂ ਸੋਕਾ ਏਹੋ ਇਨ੍ਹੀ ਸੀਗਾ। ਬਿਚਰੇ ਸਬ ਦੇਖਤਾ ਮਾਮੀਗਾ ॥੪੦॥ ਗੁਰੁ ਕੇ
 ਬਚਨ ਹਿਰਾਏ ਮੇਧਾ ਹੈ। ਗਾਮਾਇ ਮੰਤਰੀ ਸੁਤਿ ਹਿ ਬਿਚਾਰੈ। ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰਤਪਦਾ। ਤਜਿ
 ਮਗਾਨ ਹੋਏ ਦੁਖਾ ॥੪੧॥ ਸਾਧਨ ਪਰਮ ਮਾਹਿ ਬਿਤਿ ਹੋਈ। ਗਾਮਾਤ ਮਦੇ ਹ ਬਿਚਾਰੈ ਦੇਈ। ਜੋ
 ਯਾਜਗ ਕੀਆਇ ਰਾਮੰਤਾ। ਸੋਈ ਮਪਿ ਬਿਚਾਰੈ ਸੀਤਾ ॥੪੨॥ ਗਾਮਾਇ ਮਰਾਮੰਤ ਮਪਿ ਮੇਏਕ
 ਨਾਮ ਰੂਪ ਰੁਗ ਮਰੂਪ ਮਨੇਕਾ। ਹੋਮ ਏਕ ਜੋਆਇ ਮਰਾਮੰਤਾ। ਮਪਿ ਕੀਏ ਮਾਰੁ ਰਣ ਮਨੇ
 ਤਾ ॥੪੩॥ ਤੇਕ ਛੁਹੇ ਮਛੋ ਭੁਨਹਿ ਮਾਨਾ। ਜੋ ਬਿਚਾਰ ਕਰਿ ਦੇਖੇ ਗਾਨਾ। ਮਿਥਯਾ ਸਕਲ ਨਾਮ
 ਮਕਾਰਾ। ਹੋਮ ਕਾਲ ਤੇ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪੪॥ ਤੁਝੇ ਜਗਾਮਾਇ ਮਪਿ ਮਰਾਮੰਤਾ। ਸੋਹਿ ਮਰੂ
 ਪ ਬਿਚਾਰੈ ਸੀਤਾ। ਗਾਮਾਇ ਮੰਤਰੀ ਮੇਏਕਾ ਮਰੂਪਾ। ਸੋਈ ਮਪਿ ਬਿਚਾਰੈ ਸਬ ਰੂਪਾ ॥੪੫॥ ਜਾਗੁ
 ਤਿਸੁ ਪਨ ਸੁਖ ਪਤਿ ਮਦਾਸਾ। ਗਾਮਾਇ ਰਾਮੰਤਿ ਮਪਿ ਮਾਸੁ ਸਬਾ। ਇਨ੍ਹੇ ਕੇਨਾ ਸਭ ਦੇ ਜੋਰ
 ਹੈ। ਸਕਲ ਛੋਤਿ ਤਾ ਕੇ ਬੁਧ ਗਏ ॥੪੬॥ ਇੰਦ੍ਰ ਯਾਮਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਨ ਕੇ ਦੇਵਾ। ਇੰਦ੍ਰ ਯਾ ਬਿਖ
 ਯਨਿ ਕੇ ਬਹੁ ਬ੍ਰਹਮਾ। ਤੇ ਸਬ ਜਾਏ ਕਹਿ ਬਿਨ ਨਾਹੀ। ਸਤਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸੇਖੈ ਜੋ ਮਾਹੀ ॥੪੭॥ ਜਾ
 ਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸ ਤਸਕਲ ਪ੍ਰਕਾਸੈ। ਜਾ ਕੀ ਸਕਤਿ ਮਤਿ ਸੇਭਾਂਖੇ। ਮਖਕੇ ਮੁਖ ਕਰਣ ਨਿਕੇ ਕਰ
 ਣਾ। ਕਰ ਕੇ ਕਰ ਚਰਣ ਨਿਕੇ ਚਰਣਾ ॥੪੮॥ ਨਾਸਾਨਾ ਸਨੈਨ ਕੈਨੈਨਾ। ਜਿਹਦਾ ਜੀਰੁ ਬੈਨ ਕੈ
 ਬੈਨਾ। ਯਾ ਬਿਪਸ ਕਲਪੁ ਕਾਸਕ ਦੇਕਾ। ਤਾ ਬਿਨੁ ਮਿਥਯਾ ਸਕਲ ਮਨੇਕਾ ॥੪੯॥ ਏਯੇ ਨ
 ਮਰੂਪ ਬਿਸਤਾਰਾ। ਜਿਨ ਜੇ ਪੂਰਣ ਸਬ ਸੀਸਾਰਾ। ਤੇ ਸਬਾਮਾਇ ਹੁਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਮਰੂ
 ਨ ਹਿਰਾਹਿਰੇ ਮੰਤਰ ਮਾਹੀ ॥੫੦॥ ਤਾ ਤੇ ਮਬਹੂ ਮਿਥਯਾ ਮਨੈ। ਕਰਣ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾ
 ਨੈ। ਨਾਮ ਪਕੜੇ ਸੋਸਕਲ ਬਿਕਾਰਾ। ਤਿਹੂੰ ਕਾਲ ਮੇਮਾਟੀ ਸਾਰਾ ॥੫੧॥ ਯਹ ਹੋਯੈ ਕਛੁ ਸੋ

ਬੁਧਮਸਮਸਤਾ ॥ ਆਇਮਪਿਅਮਰੁਸਬਕੇਅਸਤਿ ॥ ਗੇਮੇਸੇਬਹੁਬਿਪਬੇਦਬਖਨੈ ॥ ਬੁਧ
 ਮਬਤਾਇਦੇਤਸਬਹੁਨੈ ॥ ੫੨ ॥ ਆਇਸਮਸਤਹੁਤੋਕਛੁਨਾਹੀ ॥ ਮਬਾਮਰੁਸਤੁ
 ਹੈਮੇਮਾਹੀ ॥ ਯਾਤੇਪਰੇਬੁਧਮਮਰੁਪਾ ॥ ਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸਕਾਮਾਪਾਅਰੁਪਾ ॥ ੫੩ ॥ ਯ
 ਹਬਚਤ੍ਰਤਾਮੇਮਾਰੁਸੈ ॥ ਤਾਕੀਸਕਤਿਸਕਤਿਪਰਕਾਸੈ ॥ ਤਾਤੇਸਕਲਬੁਧਮਈ
 ਲੇਖੈ ॥ ਤਜਿਕਹਿਰੁਪਾਮਰੁਪਾਹਿਦੇਖੈ ॥ ੫੪ ॥ ਇਨਤੇਪਰੇਰੁਪਾਨਿਜਜਾਨੈ ॥ ਅਰੁਏਸ
 ਬਾਮਰੁਪਾਹਿਮਾਨੈ ॥ ਏਤਛੋਤਿਨਿਸਚਲਦੈਰਹੈ ॥ ਜਾਨਿਬੁਧਮਤੋਬੁਧਮਹਲਹੈ ॥
 ੫੫ ॥ ਮੇਸੇਜੈਨਿਤਕਰੇਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮਿਥਜਾਜਾਨੈਸਬਾਮਕਾਰਾ ॥ ਰੁਰਸੇਦਾਂਕਾਰਿ
 ਰਹਨਬਧਾਵੈ ॥ ਚੇਤਨਮੇਹਮਖੰਡਤਯਾਵੈ ॥ ੫੬ ॥ ਯਹਜੈਤਨਮੇਆਤਮਨਾਹੀ ॥
 ਤਨਪਟਰੁਪਾਬਿਚਾਰੈਮਾਹੀ ॥ ਮਰੁਇਦੁਯਤੇਦੀਪਸਮਾਨਾ ॥ ਇਨਹਿਪ੍ਰਕਾਸਕ
 ਮਾਤਮਾਮਾਨਾ ॥ ੫੭ ॥ ਮਰੁਤ੍ਰੇਦੇਵਪ੍ਰਾਣਮਨਬੁਧਾ ॥ ਮਾਤਮਕੀਨਹਿਜਾਨੈਸੁਪਿ
 ਛਿਤਜਲਤੇਜਪਵਨਾਮਕਾਸਾ ॥ ਮਰੁਕਾਰੁਗੁਣਚਿਤ੍ਰਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੫੮ ॥ ਸਮਪ੍ਰਕਾਸਿ
 ਰਤਤਨਮਾਰੁਪੀਚਾ ॥ ਇਨਹੀਕਸਬਦੇਤਪਰਪੀਚਾ ॥ ਤੇਜਰੁਮਾਤਮਕੀਨਹਿਜਾਨੈ
 ਮਾਤਮਸਕਤਿਈਹਾਸਬਠਾਨੈ ॥ ੫੯ ॥ ਸਕਲਪ੍ਰਕਾਸਕਾਮਾਤਮਏਕਾ ॥ ਏਜਰੁ
 ਜਾਨਿਨਸਕੈਅਨੇਕਪਯਾਬਿਪਿਜੈਮਮਰੁਪਾਬਿਚਾਰੈ ॥ ਸਕਲਉਪਾਧਿਵਰੋਕਾਟਾ
 ਹੈ ॥ ੬੦ ॥ ਸੇਬਨਰਹੈਇਦੁਯਨੁਬੰਧੈ ॥ ਕਿੰਬਾਪੁਰਬਿਖਯਨੁਅਰੰਭੈ ॥ ਤੂੰਹੀਤ੍ਰਾਕੇ
 ਨਹਿਗੁਣਦੇਖਾ ॥ ਜੀਵਤਹੀਜਿਨਪਾਯੋਮੇਖਾ ॥ ੬੧ ॥ ਜੈਸੇਪਨਰਵਿਅਡੇਮਾਏ ॥

ਤੇ ਤਿਨ ਸੇ ਰੁਕੁ ਦਿਨ ਹਿ ਛਾਏ ॥ ਮਾਰੁ ਜੈ ਮੇਘ ਦੁਰਿ ਪੈ ਗਏ ॥ ਤੇ ਕਛੁ ਰਵਨ ਪ੍ਰਕਾਸਤ
 ਰੁਏ ॥ ੬੨ ॥ ਰਵਿ ਰੇ ਪਰੇ ਵਰੇ ਪਨ ਬੀਦਾ ॥ ਜੈ ਨੈਲਿ ਪਤਿ ਲੋਕ ਮਤ ਮੀਦਾ ॥ ਜੈ ਸੇ ਪੁਰ
 ਟਪਵਨ ਪਨ ਤੇਇ ॥ ਸੁਮੁ ਪੁਲਿ ਮਰਦਾ ਮਨਿ ਰੇਇ ॥ ੬੩ ॥ ਰਿਤੁ ਕੇ ਗੁਣ ਸੀਤ ਉਸਾ
 ਨਾਇ ॥ ਉਪਜਤ ਬਿਨਸਤ ਰਹੈ ॥ ਮਨਾਇ ॥ ਪਰਨ ਹਿਲਿ ਪਤਾ ॥ ਲਿਪਤਿ ॥ ਮਕਾਸ
 ਤੇ ਜੈ ਮਾਤੁ ਮਾਪਰ ਮਧੁਕਾਸਾ ॥ ੬੪ ॥ ਪਰਿਤੁ ਹੀ ਸੀਗ ਤਿਨ ਰਿਕਰੇ ॥ ਮਾਟਾ ਗੁਣ ਨਿ
 ਦੁਰਿ ਪਰਹੈ ॥ ਜੈ ਲੋਕ ਰਿਮੇਰੀ ਦਿਛੁ ਰੁਕਤਿ ॥ ਛੁਟੀ ਨਾਹਿ ਰਜਤ ਮਾਸ ਕਤਿ ॥ ੬
 ੫ ॥ ਧੈਤੁ ਰੇਦਨ ਰੁਲੇ ਜੈ ਲੋਕ ॥ ਮਮਜਨ ਸਿਗ ਕਰਨ ਹਿ ਤੇ ਲੋਕ ॥ ਜੈ ਸੇ ਰੋਗ ਹੋਇ ਤਨ
 ਮਾਹੀ ॥ ਗਏ ਦੁਰਿ ਮਲ ਉਧਾ ਕਜੇ ਨਾਹੀ ॥ ੬੬ ॥ ਸੇਤ ਜਿ ਮਰਦਾ ਮਧੁਜ ਹਿ ਕਰੇ
 ਤੇ ਸੇ ਰੋਗ ਬਹੁ ਰਿਖਿ ਸਤਰੇ ॥ ਤੇ ਮਰਿ ਕਾਰ ਰੋਗ ਰੁਦ ਮੁਲਾ ॥ ਸੇ ਜੈ ਲਗਿ ਨ ਰੁਏ
 ਨਿਰਮੁਲਿ ॥ ੬੭ ॥ ਤੇ ਲਗਿ ਮਧੁਜ ਹਿ ਕਰੇ ॥ ਤੇ ਬਹੁ ਕਜੇ ਜਗ ਮੇ ਮਵਤ ਰੋਗ ਬੀਖ
 ਕੁਟ ਬਿਖਯ ਬਹੁ ਤੇਰੇ ॥ ਮਾਏ ਸਕਲ ਸੁਰ ਨਿਕੇ ਪ੍ਰੇਰੇ ॥ ੬੮ ॥ ਤੇ ਤੇ ਮੀਤ ਗੰਇ
 ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਜੈ ਗੀ ਕੁਕਰ ਮਨਿ ਬਿਸਤਰੇ ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਮਵਤਾਗ ਬਹੁ ਕਜੇ ਕ
 ਰੇ ਰੁਕਤਿ ਬਿਸਤਾਗ ॥ ੬੯ ॥ ਕਰਮ ਪੰਥ ਮੇ ਰੁਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ਮੇ ਪ੍ਰੇਰਕ ਤਾ ਕੇ ਉਰ ਮਾਹੀ ॥
 ਯਾ ਬਿਪਧਾਇ ਰਾਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਦੇਖੇ ਮੇ ਮਿਟਾਵੈ ਮਾਨਾ ॥ ੭੦ ॥ ਤੇ ਬਤਾ ਕੇ
 ਤਨਿ ਕਰਮ ਨਿਕਰੇ ॥ ਲੇਨ ਦੇਨ ਰੁਜਨ ਬਿਸਤਰੇ ॥ ਪੁਰਬ ਸੀਸਾ ਕਾਰ ਕਰਵਾਵੈ ॥
 ਮਿਧਿ ਪਕੇ ਲਿਖ ਜੇਨ ਮਿਥ ਜਾਵੈ ॥ ੭੧ ॥ ਸੇ ਮੁਨ ਮਗਨ ਬੁਧ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕ

ਰਤੇ ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਜਿਥੈ ਠੇ ਮਾਰੁ ਠਹਿਰੈ ਈਸਾ ਮਾਵੈ ਜਾਇ ਕਰੁ ਜੇ ਸੇਈ ॥ ੨ ॥ ਅੰਨਖਾਇ ਜ
 ਲਪੀਵੈ ਜੇਵੈ ਜੇਬੈ ਗਰਦੇ ਹਕਰੈ ਵੈ ਸੇ ਸੇ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜੇ ਰਹਿ ਗਿਨਿ ਜਚਲ ਰਹੈ ਬੁਧ ਅਰਸ
 ਰੋਗੀ ਜੇ ਕਬਹੂੰ ਦੇਖੈ ਸੀਸਾਗਾਇ ਦੁਯਗੋ ਚਰਾ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ਤੇ ਤੇ ਕਛੁ ਸਤਿ ਨਹਿ ਜਾ
 ਨੈ ॥ ਸੁਪਨ ਬਸਤੁ ਜੇ ਜਾਗੈ ਮਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਮਾਤਮਾਰੁ ਤੇ ਮਾਧੰਧਾ ॥ ਅਪ੍ਰਿਧੁ ਯੋ ਪ੍ਰਕਿ
 ਰਤ ਸੇਈ ਪਾ ॥ ੪ ॥ ਬਹੁ ਕੁਝ ਸੇ ਬਿਦਿਯਾ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਦੁਖ ਜਾਨਿ ਪ੍ਰਕਿਰਤੁ ਛਿਟਕਵੈ
 ॥ ੫ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਕੁਝ ਤਾ ਕੋ ਨਹਿ ਗੋਗੈ ॥ ਸੇ ਰਿਜਾਨ ਮੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਰਿਜ ਬਸੇ ਕੋ ਨਹ
 ਜਾਨੈ ॥ ਤਬ ਮਾਯਾ ਸੁਖ ਉਤਮ ਮਨੁ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁ ਕੁਝ ਜਬ ਮਾਸ ਰਹਿ ਮਾਂਦੈ ॥ ਮ
 ਮਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਗਨ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਬ ਮਾਯਾ ਕੋ ਦੁਖ ਮਨੁ ਜਾਨੈ ॥ ਧਰਮਾਨੰਦ ਰੂਪ ਮੁ
 ਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ੭ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਾਂ ਪ੍ਰਿਧਿ ਗੀਉ ਪਾਪਿ ॥ ਤਾ ਕੋ ਤੇ ਜੇ ਜਾਨ ਕਰਿ ਬਿਯਾਪਾ ॥ ਸਦਾ
 ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੇ ਮੇਰੇ ॥ ਬਹੁ ਕੁਝ ਰਵ ਸਾਗਰ ਨਹਿ ਬਰੈ ॥ ੮ ॥ ਜੇ ਰਹਿ ਮੰਸ ਸਕਲ
 ਈ ਮਖਾ ॥ ਧਰਿ ਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨ ਲਹੈ ਧਰਤ ਧਰਾ ॥ ਰਹਿ ਸੀ ਜੋਗ ਬਹੁ ਰਿਜ ਬਰੈ ਈ ॥ ਤਬ ਸ
 ਮਸਤ ਦੇਖੈ ਸੇਈ ॥ ੯ ॥ ਰਹਿ ਬਿਨੁ ਮੰ ਪਕਾਰਾ ਮਤਿ ਰੈਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਕਈ ਨੈ ਨਨੁ ਜੇ
 ਵੈ ॥ ਰਹਿ ਸੀ ਜੋਗ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪਾਵੈ ॥ ਤਬ ਸਬ ਦੇਖੈ ਤਮ ਹਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਧਰਤੈ ਨੈ ਨਤਿ
 ਰਕਾਸ ਮਲੇ ਪਾ ॥ ਮੰ ਪਕਾਰ ਸੇ ਭੁਏ ਨ ਲੇ ਪਾ ॥ ਤੇ ਤੇ ਕੇ ਤੇ ਤਮ ਹੁ ਮਾਹੀ ॥ ਧਰ ਰਹਿ ਬਿਨੁ
 ਕਛੁ ਦੇਖੈ ਨਾਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਰਹਿ ਤੇ ਤਮ ਉਪਾਧਿ ਧਰ ਰਹੈ ॥ ਪਾਇ ਪ੍ਰਕਾਸ ਪ੍ਰਕਾਸ ਰਿਕਰੈ
 ॥ ਤੇ ਜੇ ਯਾਗ ਮਾਤਮ ਮੇਰੇ ਰੂਪਾ ॥ ਸੁਣੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਪਰੇ ॥ ਮਨੁ ਪਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਰਜਾਦਾ

ਰਹਿਤਿ। ਕਾਹੂੰ ਕਰਿ ਕਬਹੂੰ ਨਹਿ ਗਹਿਤਾ। ਦੂਜੈ ਰਹਿਤਾ ਮਾਪੁ ਹੀ ਏਕਾ। ਤਾਹੀ ਕਰਿ ਏਹੇ ਹਮਨੇ
 ਕਾ॥੧॥ ਮਹਾਨੁ ਭਾਵੁ ਸਕਲ ਮਨੁ ਭਾਵੈ। ਭਾਮੈ ਕਏ ਨ ਕਰਮ ਸੁਭਾਵੈ। ਨਿਤ ਯਾਂ ਨਿਦੁ ਸ
 ਦਾ ਮਤਿ ਸੁਧਾ। ਸਦਾ ਨਿਰੀ ਹਿਸਦਾ ਪਰਬੁਧਾ॥੨॥ ਜਾ ਕਰਿ ਏਹੁ ਯਤਨ ਮਨ ਪਾਨਾ॥
 ਚੇਤਨੈ ਬਰਤੈ ਬਿਪਲ ਨਾ। ਜੁਗਲੈ ਮਨੁ ਬਚਨ ਨਿਜਾਵੈ। ਮੈਰ ਕੰਨਹਿ ਬਿਪਤਾ ਕੰਧਾ
 ਪਾਵੈ॥੩॥ ਪਰਿਜਬ ਮੇਰੇ ਹਿ ਤੇਰੁ ਯੈ। ਤਬ ਤਾ ਕੇ ਸਬ ਬਲਿ ਮਿਟਿ ਗਯੈ। ਮੰਧਕਾਰ
 ਆਯੈ ਮਗਨਾ। ਜਾਤੇ ਦੁਰਿ ਰੁਯੈ ਮੇਰਾ ਨਾ। ਜਬ ਬਹੁ ਕੁਝ ਮਮ ਸਰਵਹਿ। ਆਵੈ। ਤਬ ਸੇ
 ਗੰਨ ਪ੍ਰਕਾਸਹਿ ਪਾਵੈ। ਤਾਤੇ ਛੇਤੈ ਸਕਲ ਉਪਾਧਿ। ਜੇ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ਬ੍ਰਜਾਧਿ॥੪॥
 ਤਾ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਪਰਸੈ ਨਾਹਿ। ਪਰਿਸੈ ਮੇਰੇ ਬਿਨੁ ਤਜੀ ਨਹਿ ਜਾਹਿ। ਮੈ ਕੰਧਾਇ ਸਕਲ ਪਰਹੈ।
 ਮੇਰੇ ਚਰਣ ਨਿਕੋ ਮਨੁ ਸਰੈ॥੫॥ ਰਵਿ ਪਰਕਾਸਿ ਮਿਟੈ ਤਮ ਜੈ ਸੋ। ਮਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ਦੇ ਤਰੁ ਮਮੇ
 ਸੋ। ਸੋ ਪ੍ਰਨਿ ਮੈ ਕੰਨਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ। ਮੈ ਹਿਸੇ ਇਸੇ ਮਾਹਿਸ ਮਾਵੈ॥੬॥ ਮੈ ਮੇਰੇ ਤਨ ਮਾਯਾ ਸ
 ਯਾਵੈ। ਮਮ ਰਸੇ ਮਾਯਾ ਮੈ ਨਹਿ ਆਵੈ। ਤਾਤੇ ਨਿਤ ਹੀ ਮੈ ਮੇਰੇ। ਮੈ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਨਿ ਦਹਿ
 ਲੇਹੈ॥੭॥ ਉਪਦਇ ਤਨੇ ਈ। ਮਰਣ ਨਾ। ਜੇ ਕੇਵਲ ਮੇਰੇ ਨੈਨ ਨਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨਾਂ ਕਛੁ ਦੁ
 ਜੋ ਨਾਹੀ। ਜੈ ਸੋ ਸਾਧ ਜੇਵਰੀ ਮਾਹੀ॥੮॥ ਏਹੇ ਤੇਹੇ ਜਨੁ ਮਿਥ ਜਾਨੈ। ਚੇਤਨੈ ਕਬਿਰ
 ਮਥਿ ਰਮਾਨੈ। ਮਮ ਰੁਯਹੁ ਚ ਬਰਣ ਬਿਸਤਾਰਾ। ਉਪਜੈ ਬਿਨ ਸੈ ਬਾਰੇ ਬਾਰਾ। ਜਾ ਕੰਮਿ
 ਬ੍ਰਜਾ ਬੇਦ ਬਖਾਨੈ। ਮਮ ਰੁਯਹੁ ਜੀਗੁਰ ਸਾਧੁ ਮਾਨੈ। ਮਮ ਮਨੁ ਭਵ ਤੇ ਤੇਰੇ ਹੀ ਦੇਖੋ। ਜਾ
 ਗੋ ਸੁਪਨ ਜਗਤ ਤੇਰੇ ਲੇਖੋ॥੯॥ ਮੈ ਸੋ ਜਗਤਿ ਸਤਿ ਜੇ ਜਾਨੈ। ਪ੍ਰਥਿਤ ਬਾਨੀ ਬੇਦ ਬ
 ਖਾਨੈ। ਮਮ ਤਨੁ ਸੁਤਿ ਕੇ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰੈ। ਦੁਰੇ ਕਹੇ ਤੇਈ ਉਰ ਪਾਰੈ॥੧੦॥ ਤੇਰੇ ਕਰਮ

ਕਾਮਬੁਕਰੈ। ਤੇ ਮੁਰਖਯਾ ਕੁਵੇ ਮੇਵੈ। ਕਰਮਾਧਿਧਿਤਿ ਤਿਨ ਕੀ ਬੁਧਾ। ਤਾਤੇ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਸੁਖ
 ੬੫॥ ਤਾਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗੋ ਨ ਰਹਾਯਾ ਨਾ। ਮੁਰਖਾ ਮਾਪੁ ਹਿਜਾਨੈ ਜਾਨਾ। ਤਾਤੇ ਬਿਖਈ ਜੀਵ ਸਮਸਤਾ
 ਤਿਨ ਹਿਰੁਗਮਾਂ ਏਕਰੈ ਤੇ ਅਸਤਿ। ਤਾਤੇ ਉਪਵਯਗਈ ਰਮਾਨਾ। ਬ੍ਰਹਮ ਜਾਨਿ ਕਰਿ ਛੋਰੈ ਮਾ
 ਨਾ। ਮੇਰੇ ਬੁਜਨ ਨਿਰੰਤਰ ਕਰੈ। ਧਾਇ ਪੁਕਾਸ ਦੇ ਤਹਿ ਪਰਹੈ। ੬੬॥ ਮਮਰ ਉਪਵੈ ਜੋ ਜੋਗਕ
 ਗੰਦੈ। ਮਮਸਾ ਅੰਗ ਕੇ ਬੇਦ ਬਤਾਵੈ। ਸੇਜੁ ਜੋ ਮੇਰੇ ਬਿਪਿਤਯੋ ਜਾਨੈ। ਕੁਵੇ ਮੇਰੇ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮਤਿ
 ਮਾਨੈ। ੬੭॥ ਜਬ ਜਾ ਕੇ ਤਨ ਪੁਬਲ ਬਿਕਾਰਾ। ਕਰਿਨ ਹਿਸ ਕੈ ਕੁਕਤਿ। ਮਧਿਕਾਰਾ। ਤਾਤੇ ਬ
 ਹੁ ਬਿਪਿ ਬਿਪਿ ਬਿਸਤਰੈ। ਮਮ ਬਿਸਾਸ ਪਾਇ ਪਰਿਹਰੈ। ੬੮॥ ਪਿਰਥਮ ਹਿਜੋਗ ਪਾਰਵਾਕ
 ਹੈ। ਸੀਤ ਉਸਨੇ ਰਗਹਿ ਪਰਹੈ। ਜੈਸੇ ਕਰਿਤ ਪਾਪਾ ਪਨਿਵਾਰੈ। ਅੰਤ ਨਿਗ੍ਰਹ ਬਾਪਾਇ ਕ
 ਟਾਰੈ। ੨੦੦॥ ਕੁਜਨ ਛੁਪਾ ਮਗਪ ਸੇਰੋਗ। ਯੇਤਨ ਜਤਨ ਦੇ ਕਰੈ ਜੋਗ। ਕਾਮਾਇਕ ਮਾਨਸ ਕੈ
 ਬਿਕਾਰਾ। ਜੀਤੈ ਮਮਸੁ ਮਰਣ ਮਧਾਰ। ੨੦੧॥ ਮਮਰ ਕੁਤਿ ਨਿਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ। ਤਾਕਰਿ ਏਕਾਇ
 ਕ ਪਰਹੈ। ਯਾ ਬਿਪਿ ਬਿਪਿ ਪਨਸਮਸਤ ਨਿਵਾਰੈ। ਮੇਰੇ ਬੁਜਨ ਹਿਰਦੈ ਬਿਸਤਾਰੈ। ੨੦੨॥
 ਮਮਰ ਏਕੈ ਮੁਦਿ ਨਿਕੇਰਾ ਜਾ। ਸਾਧੈ ਜੋਗ ਦੇਹ ਕੇ ਕਾਜਾ। ਜੋਯਗ ਦੇਹ ਮਿਟਾਈ ਚਹਿਯੋ।
 ਦੇਹਿ ਮਿਟੇ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਲਯੋ। ੨੦੩॥ ਮੇਰੇ ਅੰਸਾ ਮਾਤ ਮਾਏਗ। ਯਾ ਕੇ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਸੇਵੇਗ।
 ਦੇਹ ਹਿਜੇਰਾ ਯੋ ਚਹੈ। ਤੇ ਮਾਪੁ ਹਿਯਾ ਕੁਮੇ ਬਹੈ। ੨੦੪॥ ਤਨ ਕੇ ਰੋਗ ਜਗਾਇ ਕਟਾਰੈ।
 ਸਵਾਸ ਜੀਤ ਕਰਿ ਮਿਤ ਨਿਵਾਰੈ। ਅੰਤ ਮਿਤੁ ਜੋ ਦੇ ਕਲਪੰਤਾ। ਬਹੁ ਕੋਯਾਵੈ ਦੇਹ ਅੰ
 ਨੰਤ। ੨੦੫॥ ਤਾਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕਰੈ ਸਮਸੁਦਾ। ਮੇਰੇ ਬੁਜਨ ਨ ਪਾਵੈ ਰੂਦਾ। ਤਾਤੇ ਮੇਰੇ ਮਰੀਤ
 ਨਿਮਾਹਿ। ਤਿਨ ਕੇ ਕਬਹੂੰ ਮਾਦਰ ਨਾਹਿ। ੨੦੬॥ ਮਮਰ ਪਿਥਮ ਹੋ ਜੋ ਜੋਗ ਹਿਕਰੈ। ਬਿ

ਘਨਨਿਵਰਕੁਤਿਬਿਸਤਰੈ। ਤਾਕਿਤਨਜੋਨਿਸਚਲਹੈ। ਤੇਹੀਆਦਰਕਰੈਨਜੇਈ॥ ੨੦੭॥
 ਛੇਰੈਸੋਗਸਮਾਪਸਮੇਤਾ। ਗਗਮਸਰਬਦਵੈਹੈ। ਜੋਗਮਾਹਿਬਾਦੈ। ਅਰਿਕਾਰ। ਤਾਤੇਨ
 ਹਿਛਦੈਸਿਸਚ॥ ੨੦੮॥। ਤਾਤੇਸਬਤਜਿਮੇਕਰੁਜੋ। ਮਮਾਮਪੀਨਦੈ। ਅੰਧਾਤੁਜੋ। ਮਮਪੁਸਦਿਤੇ
 ਮੰਕੁਪਾਦੈ। ਬਹੁਕੀਭਵਦੁਖਮੇਨਹਆਵੈ॥ ੨੦੯॥। ਜੋਹੈਦੈ। ਮੇਰੇਮਪੀਨ। ਮਮਪੁਹਿਮਾਨੈਜ
 ਬਬਲਹੀਨ। ਮੇਮਪੀਨਹੈਉਤਾਜਨਕੇ। ਜੋਮਪੀਨਦੇਹਯਾਮਨਕੇ॥ ੨੧੦॥। ਕੇਵਲਜੋ
 ਮਮਸਰਦਹਿਆਵੈ। ਤਾਹੀਕੀਸਬਇਛਾਜਾਵੈ। ਤਾਤੇਬਿਘਨਨਿਆਵੈਕੋਈ। ਗਬਿ
 ਘਨਤਗਇਛਾਜਗਹੈਈ॥ ੨੧੧॥। ਮਮਮਾਨਿਦਰਹੈ। ਮਾਨਿਦਤਾਸਬਦੇਵਨਿਕੋਹੈ
 ਬੰਦਤਾ। ਤਾਤੇਉਪਦਯਹਈਕਰਵੈ। ਮੇਰੇਭਜਨਹਿਰਦੈ। ਮੇਧਰਵੈ॥ ੨੧੨॥। ਜਗਮਗਮਾ
 ਪਬੁਗਮਮਯਜਾਨੈ। ਦੈਤਰਾਵਕਬਹੁਨਹਆਨੈ। ਬੁਗਮਗੁਵਤੇਬੁਗਮਹਿਪਾਵੈ। ਜ
 ਨਮਜਨਮਕੇਦੁਖਬਿਸਰਾਵੈ॥ ੨੧੩॥। ਮੇਸੋਸੁਨਿਸ਼ੀਕਿਰਜਨਜੋਮਤਿਹੀਦੁਹਕ
 ਰਿਰਾਨਾ। ਪੁਛੈਜੋਸੁਗਮਉਪਾਇਤਬਉਪਦਯਹਮਸੁਜਾਨਾ॥ ੨੧੪॥। ੨੧੫॥॥ ੨੧੬॥॥

ਨਬਖਾਨੀ। ਜੋਤਮੇਅਤਿਵਹਿਕਰਿਜਾਨਿਉ। ਬਸਨਾਹੀਇਦੁਯਾਮਨਜਿਨਕੇ। ਕੇਸੇਕਜ
 ਹੋਇਪੁਰਤਿਨਕੇ॥ ੨੧੭॥। ਜੋਪਰਮਹੀਸਦਿਛੁਓਤਾ। ਤਿਨਕੇਬੁਗਮਦਿਸਦੈ। ਨਿਤਾਗਮੀਰੋਜੋ
 ਯਹਰਾਨਬਿਚਾਰੈ। ਖੇਚਖੇਚਿਯਾਮਨਕੇਪਾਰੈ। ੨। ਤਿਨਕੇਮਨਬਸਹੈ। ਇਨਜੋਜੋ

Digitized by Panjab Digital Library | www.panjabdigilib.org

ਤਬਤਮਸੇਚਾਕੀਫਲੁਪਾਵੈ॥ ੨੩॥ ਪਰਿਤਥਾਪਿਸੇਅਤਿਅਰਾਨਾਤਮਕੇਜੇਇ
 ਲੇਇਜੇਆਨਾ॥ ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਸੇਵਕਤਾਕੇ॥ ਤਮਰੀਕੁਕਤਿਬਿਰਾਜੇਜਾਕੇ॥ ੨੪॥
 ਏਕਜਗਾਨਾਹੀਤੁਵਰੁਜਨੇ॥ ਨਰਕਜਾਨਿਸੇਈਸੇਤਜਨੇ॥ ਤਾਤੇਜੇਹੈਸਰਬਰਾ
 ਤਮਰੇਉਪਕਾਰਨਿਕੇਤਰਾ॥ ੨੫॥ ਅਰੁਬਿਪਸਮਿਆਯੁਰਬਲੁਪਾਵੈ॥ ਬਹੁਬਿਪਖੁ
 ਤਿਉਪਕਾਰਬਨਾਵੈ॥ ਤੇਹੀਤੁਮਹਿਅਨਿਫੁਨਹਿਹੋਈ॥ ਬੁਧਮਾਆਇਜਹਾਸੇਜੇਈ॥
 ੨੬॥ ਜੇਤੁਮਬਾਹਰਸਤਿਗੁਰੁਪਾ॥ ਗ੍ਰੀਤਰਚੇਤਨੀਸਕਤਿਅਨੁਪਾ॥ ਏਕੀਵਨਿਕੇ
 ਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ ਆਪਹਿਏਰੁਵਸਿਕਟਟਾਰੇ॥ ੨੭॥ ਤਾਤੇਗੁਰੁਜੇਰੁਜਨਾਨੀਦਾ॥ ਸਹਜ
 ਮਿਲੇਤੁਮਛੁਟੇਫੰਧਾ॥ ਏਸੁਨਿਪ੍ਰਿਯਉਪਵਕੇਬੈਨਾ॥ ਬੈਲੇਨਿਸਨਕਿਰਪਾਕੇਮੇਨਾ॥ ੨੮॥
 ਥੀਨਿਪੈਨਿਉਪਵਮਮਰੁਕਤਿ॥ ਸਬਜੀਵਨਿਕੇਹਿਤਾਮਨੁਰਕਤਿ॥
 ਤੇਜੇਕਰੇਆਪਨੋਪਰਮਾ॥ ਜਾਤੇਮਿਏਸਹਜਸਬਕਰਮਾ॥ ੨੯॥ ਕਰਤੇਸੁਖਾਮਾਰੇਸੁਖ
 ਪਾਵੈ॥ ਛੋਰੇਰੁਵਰੁਯਸੇਮੇਆਵੈ॥ ਉਪਵਕਰਮਕਰੇਨਰਜੇਤੇ॥ ਸੇਰੇਹੇਤੁਕਰੇਸਬਤੇਤੇ॥
 ੩੦॥ ਕਰਮਨਿਮੇਗੁਖੇਮਮਨਾਮਾ॥ ਸੇਰੇਕਰਗਾਖੇਪਨਪਾਮਾ॥ ਸੇਮੇਅਰੁਪੇਮਨਕੀਬ੍ਰਿ
 ਤਿ॥ ਤਾਕੇਸਬਆਚਰਣਨਿਬ੍ਰਿਤਿ॥ ਸੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰੇਜੇਕਰੇ॥ ਸੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿਰਹਤਪ
 ਰਹੇ॥ ਜਿਨਦੇਸਨਿਮੇਸੇਰੇਕੁਕਤਿ॥ ਤਿਨਿਕਰਿਬਾਸਹੇਇਅਨੁਰਕਤਾ॥ ਸੁਰਾਮ
 ਰਾਮਸੁਰਨਰਨਿਮੇਜੇਤੇ॥ ਸੇਰੇਕੁਕਤਿਭੁਏਹੈਕੇਤੇ॥ ਤਿਨਤਿਨਕੇਆਚਰਣਨਿਜਾਨੈ॥
 ਤੁਯੇਹੀਤੁਯੇਆਪੁਰੁਹੰਠਾਨੈ॥ ਸੇਰੇਜਗਮਹੋਛਵਕਰੇ॥ ਪਰਬਨਿਮੇਮਿਲਾਪਬਿ

ਦਿ

ਸਤਗੋ ਮੇਰੀ ਜਗ ਜਾਤਗਾਇਓ। ਤਗਤਗਾਤਗਾਵੈ ਜੋਈ॥ ੨੪॥ ਰਹਿਤਿ ਨਿਰਤ ਬਾਜੀ ਤੁਕਾ
ਵੈ। ਛਤੁਰਦਰਾਮਾਇਕਾਮਪਿਕਾਵੈ। ਅਤਿਉਦਾਰਤਾਕਰਿਸਬਠਾਨੈ। ਅਮਤਿਸਰੋਤੁਲੈ
ਸੋਜਾਨੈ। ਸਬਰੁਤਨਿਮੇਸੋਕੋਏਖੋ। ਅੰਤਰਬਾਹਰਏਕੋਲੇਖੋ। ਅਪੁਆਇਜਗ
ਸੋਮੇਜਾਨੈ। ਜੋਮਕਾਸਅਨਾਂਬਿਤਮਨੈ॥ ੨੬॥ ਯੋਸਬੋਮੇਜਾਨੈ। ਮਗੁਵਾ। ਤੁਜਾ
ਗੋਸਕਲਪੁਬਿਤਸੁਗੁਵਾ। ਸਬਹਿਨਕੇਸਤਕਾਰਹਿਕਰੈ। ਰਹਾਨਦਿਸਟਰੇ
ਦਹਿਪਰਿਹਰੈ। ਏਕੈਬਿਪੁਬੇਦਅਪਿਕਾਰੀ। ਏਕੈਅੰਤਜਮਗਾਂਬਿਕਾਰੀ॥
ਏਕੈਬਿਪੁਨਿਕੇਪਨਹਰਤਾ। ਅਰਏਕੈਪਨਕੈਬਿਸਤਰਤਾ। ਏਕੈਤੇਜਹੀਨ
ਬਹੁਏਖੋ। ਤੇਜਵੈਤਬਹੁਏਕੈਪੇਖੋ। ਏਕੈਕੂਰਸਕਲਦੁਖਦਾਈ। ਏਕੈਜਾਂ
ਤਿਕਸਕਲਸਹਾਈ। ਇਤਿਅਾਇਕਨਾਨਾਂਬਿਪਏਖੋ। ਪਰਿਜੋਰੇਦਕਹੀਨ
ਹਿਲੇਖੋ। ਮੇਰੀਦਿਸਟਸਬਨਿਮੇਮਾਨੈ। ਅਮਜਨਪੰਤਿਤਤਾਰਿਬਖਾਨੈ॥ ੩੦॥ ਯਾ
ਬਿਪਸਬੋਮੇਸੋਕੋਜਾਨੈ। ਏਹੁਰੇਦਕਛੁਵੈਨਾਮਾਨੈ। ਬੋਰੇਕਾਲਮਾਹਿਤਾਜਨਕੋ।
ਸਬਬਿਕਾਰਮਿਟਜਾਵੈਮਨਕੋ॥ ੩੧॥ ਸਪਰਪਾਂਤਿਸਕਾਰਮਹਿਕਾਰ। ਸਕ
ਲਮਿਟੈਕਛੁਲਗੈਨਬਾਰ। ਤਾਤੇਹੁਹਿਰਸਟਨਹਪਰੈ। ਸੇਕੁਟੈਬਸਾਜਪਰ
ਹਰੈ॥ ੩੨॥ ਗਾਸੀਕਰੈਸਕਲਈਲੋਕਾ। ਪਰਿਜੋਮਾਨੈਹਰਖਨਸੋਕਾ। ਤਿਨਕੀ
ਕਛੁਮਨਮੇਨਾਮਾਨੈ। ਸਬਜੀਵਨਿਮੇਸੋਕੋਜਾਨੈ॥ ੩੩॥ ਧਰਖਰਬਚੈਡਾਲ

ਨਿਅੰਤਾ ਜਗ ਸੇ ਮੇਰੀ ਸਿੰਘ ਮਨੰਤਾ ॥ ਨਮਾਸ ਕਰ ਤਿਨ ਤਿਨ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਏਹੁ ਸਾਮਾਨ ਪਰਵਿਐ ਪੈਰੈ ॥
 ੩੪ ॥ ਜੋ ਸਗ ਥਾਂ ਵਰਜੈ ਗਾਮਾਹੀ ॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਇ ਬਿਰਨਾਹੀ ॥ ਤੇ ਸਗ ਮਨ ਬਚਕਾਇ ਸਮੇਤਾਹੀ ॥
 ਸਬ ਮੇਠਾਨੈ ਮਮ ਹੇਤਾ ॥ ੩੫ ॥ ਯਾ ਬਿਸਕਰਤਰ ਹੈ ਨਰ ਜੀ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਕਲ ਬੁਧ ਮੇਰੇ ਏਹੀ ਗਿਣੈ ਅਬਿਦ ॥
 ਯਾਂ ਬਿਦਯਾ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬੀਪਨ ਸਕਲ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਉਪਦ੍ਰਵ ਸਕਲ ਮਤੇ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ ਬੇਦ ਮਧਿ ਮੇਰੇ ॥
 ਥੈ ਤੇਤਾ ॥ ਤਿਨ ਮੇਏ ਹੈ ਮਤੇ ਮਮ ਸਾਗ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬੇਗ ਮਿਟੈ ਸਿਸਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਮਨ ਕਰਮ ਬਚਨ ਜਗ ਲਿਖੇਤਾ ॥
 ਮਮ ਰੁਪ ਹਿਜਾਨੈ ਸਬ ਤੇਤਾ ॥ ਉਪਦ੍ਰਵਿ ਸੇ ਪਰਮ ਹੈ ਮੇਰੇ ॥ ਮਗ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰੈ ਤਿਹ ਕੂਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਮਮ ਦ੍ਰੁ
 ਰੁਪ ਉਪ੍ਰਗਟ ਜੋਹੈ ਏਹੀ ॥ ਕਯੋਹੀ ਬਹੁ ਰਿਮਿਟੈ ਨਰ ਸੇਈ ॥ ਜਗ ਲਗੈ ਰੂਪ ਨਿਰਮ ਤੁਬ ਸਤਾ ॥ ਤਾਹ
 ਸੁਰੇ ਹੋਵੈ ਮਸਤਾ ॥ ੩੯ ॥ ਮੇਨਿ ਰਗੁ ਰੂਪ ਸਬ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮਮ ਪਰਮੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਮੇ ਸਬ
 ਰੋਨਾ ਸਕਦੈ ਨ ਰਿਕਯੋਹੀ ॥ ਮਮ ਪਰਮੋ ਬੋਰੈ ਉਝੈ ਹੀ ॥ ੪੦ ॥ ਮਮ ਉਪਦ੍ਰਵ ਯਹ ਕਹਾਂ ਕਹੀ ਜੈ ॥ ਮੇ
 ਰੇ ਪਰਮੁ ਕਦੈ ਨ ਹਛੀ ਜੈ ॥ ਉਪਦ੍ਰਵ ਜੇ ਲੋਕ ਕਯੋਹੀ ॥ ਰਾਜ ਸਤਾ ਮਸ ਬਿਬਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਜਿਨ
 ਤੇ ਕੇਵਲ ਹੋਹਿ ਮਨ ਰਥਾ ਪ੍ਰਬਿਰਤਿ ॥ ਉਕੇ ਮੇਏ ਅਰਥਾ ॥ ਨਰ ਕਨਿਆ ਹੈ ਰਾਗ ਨਿਗਾਹ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੋਖਾਇ
 ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਜੋ ਤੇ ਉਤੇ ਮੇ ਕਰੈ ॥ ਤੇ ਹੀ ਮੇਰਿ ਲਹੈ ਰੁਵਤਰੈ ॥ ਜੈ ਸੇਕੀ ਸੁਮਰੈ ਭਯ ਕਕੀ ॥ ਮੇਰੇ
 ਪਰਮ ਨਹੀ ਆਚਕੀ ॥ ੪੩ ॥ ਪਰਿਸੇ ਰੁਯ ਉਕਰਿ ਮੇ ਮਾਹਿ ॥ ਮਮ ਪਦ੍ਰਵ ਪਦ੍ਰਵ ਮੇ ਨਾਹਿ ॥ ਮਮ
 ਰਗ ਪਿਕ ਨਿਕਿਜੋ ਬਿਰੁਚਾਰਾ ॥ ਲਿਖੇ ਬੇਦ ਤੇ ਰੁਰਤਾਰਾ ॥ ੪੪ ॥ ਪਰਿਬਿਬਿਚਾਰੈ ਮੇ ਕਕੀ ॥
 ਤੇ ਹੀ ਤਿਨਿ ਰੁਦ੍ਰ ਜਲ ਪਰਗਕੀ ॥ ਮਮ ਰੁਜੈ ਦ੍ਰੋਖ ਕਿਯੋ ਸਿਧੁ ਪਾਸੁ ॥ ਜਾ ਤੇ ਜੀਵਨ ਗਾਇਕਾ ॥
 ੪੫ ॥ ਪਰਿਸੇ ਉਮੈ ਕਰਿ ਦੇਖਾ ॥ ਰੁਦ੍ਰ ਜਲੁ ਤਜ ਕਰਿ ਪਦ੍ਰਵ ਮੇਖਾ ॥ ਯੋ ਬਿਖਰੁ ਪ੍ਰਧਿਕਾਰੈ ਜੇ
 ਤੇ ॥ ਮੇ ਮੇ ਮਾਏ ਮੀ ਮਿਤ ਤੇਤਾ ॥ ੪੬ ॥ ਤਾ ਤੇ ਯਹ ਬਿਬੇਕ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਏਹੈ ਬਿਦ੍ਰੁ ਜੀ ਨਹਿ
 ਕਾਈ ॥ ਜੋ ਬੂਠੈ ਸਾਚ ਹਿਲੀ ਜੈ ॥ ਪ੍ਰਰਦ੍ਰਵ ਕਾਜਾ ਮਾਪ ਨੇਕੀ ਜੈ ॥ ਯਹ ਬੂਠੀ ਖਿਦ੍ਰਿ ਰੁਰਦੇਹ

ਸਬ

ਸਕਲ ਬਿਕਾਰ ਨਿਰੀ ਕੇ ਗੋਰਾ ਤੁਕ ਰਿਪ ਯੋਗ ਰਿਮ ਬਿਨਾਸੀ ਨਿਰ ਬਿਕਾਰ ਪੂਰਣ
 ਸੁਖ ਗਾਸੀ ॥ ਯਹ ਸਬ ਬ੍ਰਹਮ ਗਣਨ ਕੇ ਸਾਰਾ ਜਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਹਜ ਸੰਸਾਰ ਮੇ ਸਿਖੇ ਪਾਸੀ
 ਸਬ ਕਯੋ ॥ ਯਾਤੇ ਸਾਰਨ ਕਹਿ ਬੇਰ ਕਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ਯਹ ਨਰਤਨ ਮਰਯਹ ਮਮ ਗਣਨ ॥
 ਦੇਵ ਨਿਰੀ ਕੇ ਦਰਸਨੁ ਜਾਨਾ ਬਦੁ ਪਿਯੋ ਵਲੈ ਨਰ ਦੇਹ ਤੋਰੈ ਗਣਨ ਨ ਪਾਵੈ ਦੇਹ ॥ ੪੭ ॥
 ਤਾਤੇ ਮੇਰਾ ਖੋਜੇ ਨਿਜ ਗਣਨਾ ਜਾਤੇ ਮੇਰੇ ਲਹੈ ਤਜਿ ਮਾਨਾ ਉਪਦ੍ਰਵ ਰਸਨ ਕਰੀ ਤਮ ਜੋਤੀ
 ਉਤਰ ਸਹਤਿ ਕਰੀ ਮੇਤੇ ਤੀ ॥ ੪੮ ॥ ਸੇ ਸਬ ਤਤੁ ਬੇਦ ਕੇ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਪਰਮ ਰੂਪ ਕਰਿ ਮਾਨੈ
 ਯਹ ਤਮ ਮੇਰੇ ਸਿਧਾ ਦਾ ਮਾਧਿਯਾ ਤਮ ਪਰਮਾਤਮ ਬਾਦਾ ਤਾ ਕੇ ਸੁਨਿ ਹਿਰੈ ਮੇ ਪਾਰੈ
 ਪਾਵੈ ਮੇਰੇ ਮਾਧਿਕੇ ਤਾਰੈ ਜੇ ਯਹ ਮੇਰੇ ਪੂਰਣ ਗਣਨਾ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਤਨਿ ਦੇਵੈ ਦਾਨਿ ॥ ੪੯ ॥ ਸੇ
 ਕਹ ਜਤੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾ ਜਗਤਾ ਹੋਵੈ ਬਿਖਯਾਤਾ ਜੋ ਜੇ ਦੇਇ ਲਹੈ ਸੇ ਸੇਈ ਲੋਕ ਬੇਦ ਰਾ
 ਖਤ ਹੋਵੈ ਈ ॥ ੫੦ ॥ ਤਾਤੇ ਦਾਨ ਦੇਇ ਜੇ ਮੇਰੇ ਮੇ ਮਾਧਿਨ ਹੋਉ ਤਿਹ ਕੇਰੇ ਮੇਰੇ ਦੇਇ ਸੇ ਮੇਰੇ
 ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਲੇਖੇ ਮੇਰੇ ਸਮਾਵੈ ॥ ੫੧ ॥ ਜੇ ਨਰਯਾਨ ਕੇ ਨਿਤ ਹੀ ਪਾਵੈ ਤਾ ਜਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਹਿਤ
 ਬਛੈ ॥ ਜੇ ਜਨ ਮੇਰੇ ਮਤਿ ਪਿਯੋ ਹੋਈ ਤਾ ਕੇ ਸਮਾਦ ਜਾਨਿ ਕੇ ਈ ॥ ੫੨ ॥ ਜੇ ਯਹ ਸੁਨੈ ਨਿਤਿ
 ਕਰਿ ਮਾਦਗਾ ਮੇਰੇ ਸਕਲ ਕੇ ਕਰੇ ਮਨਾਦਗਾ ਜੇ ਕਰਮ ਨਿਮੇਲਿ ਪਤਨ ਹੋਈ ਮੇਰੇ ਰੂਪ ਤਿ
 ਲਹੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇਈ ਮੇਰੇ ਯਹ ਪਰਮ ਗਣਨ ਉਚਾ ਕਯੋ ਉਪਦ੍ਰਵ ਤਮ ਕਛ ਹਿਰੈ ਪਾ ਕਯੋ ॥
 ਜੇ ਕਮੇ ਹੋਵੇ ਰੂਪ ਨਿਵਰਤਾ ਨਿਸਚੈ ਗਯੋ ਹਿਰੈ ਮਾਦਰਤਾ ॥ ੫੩ ॥ ਉਪਦ੍ਰਵ ਯਹ ਜੇ ਮੇਰੇ
 ਗਣਨਾ ਸੇ ਮਤਿ ਜਾਨੈ ਮੇਤੇ ਮਾਨੈ ਤਾਤੇ ਦੇਰੁ ਸਹਿਤ ਹੋਵੈ ਈ ॥ ਮਰਨਾ ਸਤਿ ਰੂਪ ਕਾ ਵੇਰੈ ਈ

੫੭॥ ਪ੍ਰੀਤ ਨ ਜਾਨੈ ਨਗਮ ਮੁਕਤਿ ॥ ਦੁਰਬਿਨੀਤ ਬਿਖਜਨਿ ਮਾਸ ਕਤਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਰਾਨ ਨ ਦੇਨੈ ਏਹਾ ॥ ਜੋ ਕਾਲ ਰੁਬੀ ਜਗ ਮੇਰਿ ॥ ੬੦ ॥ ਇਨਿ ਦੇਖ ਨਿਕਰਿ ਰੇ ਇਬਿਰੀ
 ਨਾ ॥ ਮੇਰੇ ਕੁਕਤ ਪ੍ਰੀਤ ਦਿ ਦੁਈ ਨਾ ॥ ਇਸ ਤੀ ਸੁਏ ਮੇਰੇ ਹੋਈ ॥ ਤਾਰੁ ਸੇ ਅੰਤ ਰਿਨ ਹਿ ਕੋਈ
 ੬੧॥ ਮੇਸ ਨ ਸੋਯੀ ਰਾਨ ਹਿ ਕੋਈ ॥ ਤੇ ਤਿਨ ਸਹ ਤਪ ਰਮ ਪਦ ਲਹਿਏ ॥ ਜੇਹਾ ਹਮੇਰੇ
 ਜਾਨੈ ਰਾਨਾ ॥ ਤਾਹਿ ਜਾਨ ਬੇਰੇ ਨਾ ਮਾਨਾ ॥ ਜੋ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ਪੀਯੁਖਾ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੋਨ ਦੂਜੀ
 ਰੂਪਾ ॥ ਰਾਨ ਮੁਕਤ ਮਜ਼ਗਾ ਮਇਗਾ ॥ ਕਿਰਖ ਬਾਇ ਜਿਨੀ ਤਸ ਬਾ ਮੰਗਾ ॥ ੬੨॥
 ਮਰ ਬਰੁਪ ਰਮ ਮੇਖਾ ਮਰ ਕਾ ਮਾਇ ਨਿਸ ਬਹਿ ਨਿਕੋ ਮੇ ਮੇ ਪਾਮਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਮੇ ਮੇ ਮਾਵੈ
 ਜੋਈ ॥ ਇਨਿ ਸਬਹਿ ਨਿਕੋ ਪਾਵੈ ਜੋਈ ॥ ੬੩॥ ਪਾਰਿ ਮੇਰੇ ਜਨ ਕਛੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਸਕਲ
 ਤਜਾਗ ਕਰਿ ਮੇ ਕੇ ਸੇਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਾਪ ਜਗੁ ਸਾਪ ਨ ਜੇਤਾ ॥ ਮਾਸ ਜਨ ਦੇਖ ਮੇ ਤੇਤਾ ॥ ੬੪॥
 ਸਬ ਤਜ ਜਬ ਮਚਰਣ ਨਿਸੇਵੈ ॥ ਮਾਧਨ ਬੇਦੈ ਕਛੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੇ ਸਮਿਦੁ ਜੋ ਪ੍ਰਿ
 ਯਨਾ ਹੀ ॥ ਸੋ ਨਿਤ ਮੇ ਮੇ ਤਾ ਮਾਹੀ ॥ ੬੫॥ ਤਬ ਸੁਨਿ ਮੇ ਸੇਹ ਰਿਕੇ ਬੈਨਾ ॥ ਉਪਦਾ ਮਾਂਸੁ
 ਕਲਾ ਕਲ ਨੈਨਾ ॥ ਮਾਗੈ ਠਾਢੇ ਅੰਜਲਿ ਬਾਂਧੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਗ ਨਿਤ ਨਿਮਨਿ ਦਿ ਦੁਸਾਧੇ ॥
 ੬੬॥ ਬੈਨ ਹੁਤੇ ਬੈਲ ਜੇ ਨਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਕੰਠ ਹੁਤੇ ਗਾਹੁ ਗਾਹੁ ਸੁਰ ਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਉਪਦੁਖ
 ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ ਕਛੁ ਬੇਰ ਕਛੁ ਬੈਨ ਨ ਕਹੈ ॥ ਬਹੁ ਕਜੇ ਚਿਤਿ ਬ੍ਰਿਕਿ ਕਰਿ ਪੀਰ ਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ
 ਪ੍ਰੇਮ ਭਯੋ ਮਥਿ ਕੀਰ ਜਾ ॥ ਨਿਸ ਬੈ ਮਾਧੁ ਕਿਰਤਾਰ ਬੁਧ ਮਾਨੁ ॥ ਸਬ ਸਿਏਹ ਹਿਰਦੈ ਤੇ
 ਭਾਂਲੀ ॥ ੬੭॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਮਾਥੇ ਪਾ ਕੀ ॥ ਉਪਦੁਕਤਿ ਬਚਨ ਉਚਾ ਕੀ ॥ ਜਿ

ਨਤੇਹਰਿਸੰਬੰਧੈਪੋਮਾਜਿਨਕੋਕਹਿਸੁਨਿਪੈਯੇਯੇਮਾ੧੦॥ **ਪ੍ਰਕਾਸਿ** ਨਾਥ
 ਅਜਨਮਾਮੰਗਮਥਿਨਾਸੀ॥ਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਤਿਨਿਕੇਸਿਨਿਪਾਨਜਬ
 ਮਾਯੋ॥ਤਬਹੀਸਬਮਹਾਨਮਿਟਾਯੋ॥੧੧॥ਸਿਨਿਪਾਨਪਾਵਕਕੇਜਾਵੈ॥ਸਹਜਹਿ
 ਤਮਥੈਸੀਤਗਵਾਵੈ॥ਅਰੁਤਾਪੁਰਤਮਪਰਮਦਯਾਸੁ॥ਸੋਨਿਜਜਨਪਰਿਰੁਏਕਿ
 ਖ ਪਾਸਾ॥੧੨॥ **ਪ੍ਰਕਾਸਿ** ਜਾਤੇਸਕਲਸੁਗ੍ਰਾਸੁਰਚੀਨੋ॥ਤਮਰੇਚਰ
 ਏਸਰਏਬੁਢੀਜਾਹੀ॥ਦੂਜੇਠੋਰਕਦੇਸੁਖਨਾਂਹੀ॥੧੩॥ਜੇਕੋਈਤੁਵਕਿਤਕੇਜਾਨੈ॥ਅਰੁ
 ਤਾਪਰਬੁਢਕੇਦੁਖਮਾਨੈ॥ਸੋਤੁਵਚਰਏਸਰਏਨਹਿਆਵੈ॥ਤੁਦੂਜੇਕਾਤੇਸੁਖਪਾ
 ਵੈ॥੧੪॥ਪੁਰੁਜੀਤਮਾਮਤਿਕਰਣਾਕਰੀ॥ਅਮਾਯਾਯਾਂਫਾਂਸੀਪਰਹਰੀ॥ਸਕਲਜਾ
 ਦਵਨਿਮੇਅਸਨੇਹਾ॥ਅਰੁਜੂਦਤੀਸੁਤਿਬਿਰਹਾਏਹਾ॥੧੫॥ਏਸਬਮੇਰੇਮਨਤੇਟਾਰੇ
 ਅਪਨੇਚਰਨਕਮਲੁਉਰਪਾਰੈ॥ਤਮਥਿਸਤਾਰੀਮਪਨੀਮਾਯਾ॥ਜਿਨਯਹਸਕ
 ਲਜਗਤਕੁਮਾਇਆ॥੧੬॥ਸੋਤਮਰਾਨਖਕੁਰਸੇਛੇਈ॥ਪੈਕਿਰਪਾਲਨਿਜਪ੍ਰੀਤ
 ਨਿਬੇਧਨੀ॥ਨਮੋਨਮਸਤੇਰਾਨਪ੍ਰਕਾਸੀ॥ਜੋਗੋਸੁਰਈਸੁਰਮਥਿਨਾਸੀ॥੧੭॥ਦ੍ਰਿ
 ਸੈਮੋਹਿਏਕਬਰਦੇਵਾ॥ਨਿਸਚਲਹਿਏਨਿਰੰਤਰਿਸੇਵਾ॥ਤਮਹਿਛੇਤ੍ਰਿਦ੍ਰਿਜੋਨਹਜਾਨੈ॥
 ਪਰਸੇਵਕਪੈਸੇਵਾਠਨੈ॥੧੮॥ਸੋਹਿਪ੍ਰਸਾਦਿਈਜੀਮੇਏਹਾ॥ਤਮਸੋਨਿਸਚਲਬਏਸ
 ਨੇਹਾ॥ਕਰੀਬੇਨਤੀਦਿਪਵਰੁਕਤਿ॥ਬੇਲੇਹਰਿਜੀਪੈਅਨੁਰਕਤਾ॥੧੯॥
 ਤਬਾਮਸਤੁਉਪਦ੍ਰਮਮਭੁਕਤਿ॥ਅਮਚਰਣਨਿਨਿਸਚਲਮਾਸਕਤਿ॥ਅਬ

ਤੁਮਉਪਵਾਮੇਥੀਕਰੋ। ਲੋਕਨਿਕੋਸਿਖਾਂਬਿਸਤਾਰੋ॥੮੦॥ ਬਦਰੀਖੰਡਮਾਸੁਮਤੈਮੇਰੋ॥ ਅ
 ਤਿਪੁਨੀਤਦਰਸਨਿਤਿਹਕੇਰੋ॥ ਤਹਤੀਰਥਮਮਚਰਣਨਿਕੋਜਲਾ॥ ਦਰਸਪਰਸਸੁਨਹ
 ਰੈਮਲਾ॥੮੧॥ ਸੁਨਾਮਮਲਕਾਨੰਦਾਂਸੇਰੀਗਾ॥ ਨਿਰਮਲਕਰੈਦਰਸਸਬਾਮੰਗਾ॥ ਤਹਜਾਇ
 ਤੁਮਬਾਸਾਕਰੋ॥ ਫਲਕੁਖਵਤਨਬਲਕਲਪਰੋ॥੮੨॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ੀਤਉਸਨਾਦਿਕਸਤੋ
 ਅਬਿਨ੍ਯਾਦਿਕਸੁਰੁਸਛਨਗਰੀ॥ ਇੰਦੁਨੁਕੇਅਰੁਥਨਿਪਰਹਰੀ॥ ਯਹਬਿਰਟਨਗਟਨ
 ਓਰਪਰੋ॥੮੩॥ ਜਮੇਤੈਸੀਖਯੋਗਨਤੁਮਜੋਈ॥ ਬੈਠਇਕੋਤਿਬਿਚਾਰੋਸੇਈ॥ ਬਚਨ
 ਚਿਉਤਿਸਬਾਮੇਧਰੀ॥ ਮੇਰਪਰਮਸਦਾਂਬਿਸਤਾਰੋ॥੮੪॥ ਤਬਤੀਨ੍ਯੋਗੁਵੈਕੋਪਰਹਰੀ॥
 ਮਮਨਿਰਗੁਣਪਦਕੋਅਨੁਸਰਿਹੀ॥ ਯਹਉਪਵਪੁਤਿਗਾਂਮੇਰੀ॥ ਫਿਰਿਉਤਪਤਿ
 ਨਦੈਹੈਤੇਰੀ॥੮੫॥ ਯਾਬਿਪਕ੍ਰਿਸਨਬਚਨਉਚਾਰੋ॥ ਤੇਉਪਵਲੈਮਾਂਸਤਕਪਾਰੋ॥ ਚਰ
 ਨਿਨਪਰਪਰਦੁਖਵਦੀਨੀ॥ ਤਬਚਲਬੇਕੀਇਛਾਕੀਨੀ॥੮੬॥ ਜਦਪ੍ਰਿਦ੍ਰਿਹਿਰ
 ਏਨਹਿਮਾਂਦੈ॥ ਤੇਉਹਰਿਜੀਤਜੇਨਜਾਵੈ॥ ਮਾਂਸੁਕੀਠਮਤਿਮਾਤਰਬੁਧਾਤਨਮ
 ਯਕੁਯੋਨਤਨਕੀਸੁਧਾ॥੮੭॥ ਕ੍ਰਿਸਨਬਿਓਗਨਕਯੋਹੀਜਹੈ॥ ਬਾਰਬਾਰਚੁਲਿਫਿ
 ਰਿਫਿਰਿਰਹੈ॥ ਤਬਾਮੰਤਰਜਾਮੀਗੋਪਾਲਾ॥ ਜਨਕੋਜਾਨਪ੍ਰੇਮਬੋਹਾਲਾ॥੮੮॥ ਨਿਕ
 ਟਬਲਾਇਮਿਲੇਦੈ॥ ਮੰਗਾਰਾਨਰੁਪਕੀਨੇਸਰਬੀਗਾ॥ ਤਬਾਮਪਨੀਪਾਵਰੀਦੀਨੀ॥
 ਤੇਉਪਵਜਨਮਾਥੇਲੀਨੀ॥੮੯॥ ਤੇਉਪ੍ਰਿਥਮੇਕ੍ਰਿਸਨਪਧਰੈ॥ ਜਾਦਵਲੈਪ੍ਰਗਾਸ
 ਸਿਘਰੈ॥ ਤਬਹੀਤਹਉਪਵਚਲਾਮਾਏ॥ ਕ੍ਰਿਸਨਟੇਕਈਬੈਠੇਪਾਏ॥੯੦॥॥॥

ਰਤਜਿਨਹਿਮਿਏਰੁਦਪਾਸੀ॥ਕ੍ਰਿਸਨਨਾਮਲੀਨੋਅਬਤਾਰਾ॥ਤਿਨਕੋਬੰਧਨਬਾਰੰਬਾਰਾ
 ੨੦੨ ॥ਮੇਸੋਸੁਨਸੁਖਦੇਵਸੇਪਰਮਤੰਤਉਪਦੇਸਾ॥ਕ੍ਰਿਸਨਕਥਾਕੇਪ੍ਰੇਮਤੇਕੀਲੀਪ
 ਰਸਨਨਰੇਸਾ॥੪॥੫੦॥੨੦੨॥

ਸੇਪੁਰੁਹਰਿਕੀਕਥਾਂਸੁਨਾਵੈ॥ਕੁਧੁਪਟਨਿਯਹ
 ਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਯੋਗੁ॥ਹਰਿਉਪਦੇਸਉਪਦ੍ਰਿਹੀਨੋ॥ਪੀਛੈਆਪਕਹਾਂਤਹਾਂਕੀਨੋ॥੨॥ਜਾਦਵ
 ਕਲਕੇਪੁਗਟਯੋਸੁਪਾ॥ਹਰਿਜੀਕਹਾਂਕਕਯੋਤਬਆਪਾ॥ਈਸੁਹਕਥਾਪਾਨਹਕੋਇ॥ਅ
 ਰੁਦਿਜਸੁਪਨਮਿਥਜਾਹੋਇ॥੨॥ਸਬਕੇਤਨਮਨਮੋਹਨਦੇਹਾ॥ਪੁਰਮਾਨੰਦਸੁਪਾਕੋਗੇਹਾ
 ਜੇਨਾਗੀਹਰਿਦਰਸਨਪਾਵੈ॥ਤਿਨਜੇਨੈਨਨਖੈਚੈਜਾਵੈ॥੩॥ਅਰੁਜੇਰਾਕਿਰਪਹਿਭਾਵੈ
 ਸਾਦੀਸਹਤਮਾਨਤੇਪਾਵੈ॥ਅਰੁਜੇਸੁਨਕਰਿਹਿਰਦੈਧਾਰੈ॥ਤੇਪਲਕੇਨਹਛੇਪ੍ਰਧਾਰੈ॥੪॥
 ਰੁਤਤੇਮੇਅਰੁਜੁਨਰਥਮਾਗੀ॥ਖੈਠਦਰਸਲਹੈਜਾਜਾਗੀ॥ਤਿਨਤਿਨਹਰਿਕੀਸਮਤਾਪਾ
 ਈ॥ਸਬਸੀਸੁਤਤਤਕਲਗਵਾਈ॥੫॥ਅਮੇਸੋਤਨਹਰਿਤੁਜਾਗਯੋਕੈਸੇ॥ਕੀਈਹਰੈਨਾਗਮ
 ਵਿਜੈਸੇ॥ਅਮੇਸੋਬਚਨਕਹੇਨਰਦੇਵਾ॥ਉਤਰਦੀਨੋਲੀਸੁਕਦੇਵਾ॥੬॥
 ਰਾਵਤੀਉਠੈਉਤਪਾਤਾ॥ਤਿਨਕੋਦੇਖਕਹੀਹਰਿ ਬਾਤਾ॥ਉਗ੍ਰਸੇਨਾਮਾਦਿਕਸਬਲੋਕਾ॥
 ਸਗੁਸੁਪਰਮਾਦੁਨਸੇਕਾ॥ਤਿਨਸੇਕ੍ਰਿਸਨਬਚਨਉਚਾਰੈ॥ਹਰਿਕੋਮਤੋਨਲਖੈਬਿਚਾਰੈ॥

ਨਿਜਾਮਾਯਾ ਸੋਮੇ ਹਿਤ ਕਰੈ ॥ ਗਾਨ ਬਿਬੇਕ ਜਬ ਨਿਕੇਹ ਹੋ ॥ ੧॥ ਜੇ
 ਜਾਦੁ ਦੁਸੁਨੇ ਮਮ ਬਾਤਾ ॥ ਦੁਹਾਂ ਵਤੀ ਬਹੁਤ ਉਤਪਾਤਾ ॥ ਏਉਤਪਾਤ ਮਿਤ ਨੀਜਾਨਾਤਾ
 ਤੇਤ ਜੇਏਯਗ ਸਾਨਾ ॥ ੨॥ ਜੁਵਤੀ ਬਾਲ ਬਿਪਸ ਬੁਝੇਤੋ ॥ ਸੰਖੇ ਪਾਰਪਠੰਏ ਤੇਤੋ ॥ ਸਮੇਂ
 ਸਕਲ ਪੁਰਾਸਹਿ ਜੇਏ ॥ ਤਹਾਂ ਪਸਚਮ ਸੁਰਸਤੀ ਨੰਏ ॥ ੩॥ ਕਰਿਸਨਾਨ ਤਨ ਨਿਗਮ ਸਕ
 ਰਿਏ ॥ ਸੁਪਹਿਰੇਤੀ ਰਬ ਬੁਤ ਪਰਿਏ ॥ ਜੇਜੇ ਬਹੁਤ ਪਿਤਰਾ ਮਰਦੇਦਾ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਿਏ
 ਮੁਜਾਸੇਦਾ ॥ ੪॥ ਮਰੁ ਬਿਪੁ ਨਿਕੀ ਪੁਜਾ ਕੀਜੈ ॥ ਕਰਿਸਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਬਹੁਈਜੈ ॥ ਗਾਇ
 ਰੂਮ ਸੋਨੇ ਬਸਤਾਇ ॥ ਜੇਯ ਥੀਰ ਬਾ ਮਨੰਗੁ ਗਾਇ ॥ ੫॥ ਮਸੀਰ ਬਾਇਦਿ ਜਨ ਕੇਲੀ
 ਜੈ ॥ ਤਾਤੇ ਬਿਪਨ ਸਕਲ ਈਛੀਜੈ ॥ ਦੇਵਰੁ ਬਿਪ ਗਾਇ ਕੀ ਪੁਜਾ ॥ ਪਾਪ ਹਰਦੁ ਬਿਪ
 ਮਧਿ ਮਦੁ ਜਾ ॥ ੬॥ ਮੇਸੀ ਸੁਨਿਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸਬ ਜਾਇਦ ਨਿਰੁਲੀ ਕਰਿਮਾਨੀ ॥
 ਨਾਵਨਿ ਬੈਠ ਸਿਉਤਰੇ ॥ ਚਛ ਕਰਿਰ ਬਨਿ ਪਯਾਏ ਕਰੇ ॥ ੭॥ ਜੇਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਮਾ
 ਗਾਈਨੀ ॥ ਤੇਜੇ ਤੇਜੇ ਸਬ ਨਿਸਬੈ ਬਿਪ ਕੀਨੀ ॥ ਕਰਿਸਨਾਨ ਪਰਮ ਬਹੁਠਾਨੈ ॥ ਮਧਿ ਪੁਰਾ
 ਸਾ ਮਾਪੁ ਬਹੁਮਨੈ ॥ ੮॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕਿਯੋ ਕਸੁੰਗੁ ਪਾਨਾ ॥ ਜਾਤੇ ਬੁਲਿਰੇ ਜੀ ਸਬ ਗਾਨਾ ॥ ਤ
 ਬਉਨ ਮਤ ਸਕਲ ਈਭੁਏ ॥ ਗਰਿਮਾਯਾ ਬਿਬੇਕ ਹਰਿਲਏ ॥ ੯॥ ਤਿਨ ਮੇਕਲ ਹੁਯੋਉ
 ਤਪੰਨਾ ॥ ਸਬ ਮੇਪ੍ਰੇ ਕਹਰੁ ਪਰਿਛਿੰਨਾ ॥ ਤਬ ਤਿਨ ਕੀਤਾ ਸਰੁ ਮੰਤ੍ਰਾਰੀ ॥ ਸਾਤੁ ਕਰਿਗਾ
 ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੦॥ ਕ੍ਰਿਤ ਬੁਹਮਾ ਕੇ ਕਰਿਮ ਪਾਮਾਨਾ ॥ ਸਾਤ ਕਛੈ ਰੋਬਾਈ ਬਾਨਾ ॥ ਗਾਈ ਜੇਖ
 ਰੁਯਤਨ ਪਾਰੀ ॥ ਮਰੁ ਬਹੁ ਮੇਕਰਿਏ ਮਧਿ ਕਾਰੀ ॥ ੧੧॥ ਸੇਮੇਸੇ ਮੇਸੀ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਸੇ

ਦੁਤਬਾਸੁਨਿਕੇਸਿਰਹੈ॥ਯਹਪੁਦਮਨਬਚਨਸਤਕਾਕੋ॥ਕਿਤਬੁੰਮਾਕੋਅਤਿਧਿ
 ਕਾਕੋ॥੨੭॥ਤਬਕਿਤਬਰਮਾਕੀਨਕੁਪਾਧਾਈਬਾਣਪੁਕਾਸੇਜੁਪਾਅਰੇ
 ਕਰੇਖਤੀਕੋਮੇਸੀ॥ਬਜਾਪਕੁਰਤੀਨੀਜੈਸੀ॥੨੮॥ਕੁਰਸਰਵਾਨਿਗਯਪਰੁ
 ਯੋਜਾਕੇਬਾਂਹੁਗਲਕਟਿਰਜੋ॥ਤਾਕੇਬਪਤੀਨੀਮੇਸੋ॥ਬਜਾਪਕਸਾਈਕਰੇਨਜੈਸੋ
 ੨੯॥ਤਬਸਾਤਿਕਉਠੈਬੇਲੇਬਾਨੀ॥ਸੁਨੇਸੁਨੇਹੋਸਰੀਗਧਾਨੀ॥ਇਨਕੇਜਸਾਮਰਾਮਾ
 ਯੁਸਿਕੋ॥ਤਾਤੇਇਸੇਮਤੈਪੈਆਯੋ॥੩੦॥ਏਕਹਿਬਚਨਖਰਗਤਿਨਿਕਾਦੁਜੋ॥ਕਿ
 ਤਬਰਮਾਕੋਮਸਤਕੁਦਾਦੁਜੋ॥ਜਦਪਿਸਬੀਮਲਿਬਹੁਤਨਿਵਾਕੋ॥ਤੈਹੀਸਾਤਕਰੋਪਨ
 ਟਾਕੋ॥ਤਾਤੇਸਕਲਬੁਏਤਬਕੁਪਾ॥ਸਾਤਕਹੀਜੈਠਾਨਜੈਜੁਪਾ॥ਤਬਤੇਸਕਲਬੁਏਦੇ
 ਉਠਿਗ॥ਜੁਪਰਚੁਜੈਸਾਇਰਤਟਘੋਗ॥੩੧॥ਕੇਈਪਨਖਬਾਨਜੈਲਰੇ॥ਕੇਈਖਰਗਗਰੇ
 ਜੈਗਰੇ॥ਕੇਈਫਰਸਾਗਦਾਕੁਠਾਗ॥ਕੇਈਲੈਸੈਬੀਪੁਰਾਗ॥੩੨॥ਕੇਈਗੁਰਜਗੋਫਟਾ
 ਕੇਈ॥ਬਿਰਛਾਇਕਨਿਲਰੇਤੇਤੇਈ॥ਹਰਖਤਸਬੈਕਰੇਸੀਗਾ॥ਬੈਠੇਏਖੇਕਿਜਨਰੁ
 ਰਾਮਾ॥੩੩॥ਹਯਜੈਹਯਗਾਧੀਜੈਗਾਧੀ॥ਰਬਸੇਰਬਸਾਧੀਜੈ॥ਸਥੀ॥ਖਰਸੇਖਰਉਟਉ
 ਟਨਿਸੋ॥ਮਹਿਖਰਮਹਿਖਬੈਲਬੈਲਨਿਸੋ॥੩੪॥ਖਚਰਸੇਖਚਰਮਿਲਲਰੇ॥ਨਰਸੇਨਰ
 ਮਿਲਿਜੁਪਹਿਕਰੇ॥ਮਹਾਮਤਕਛੁਲਖੇਨਾਮੇਸੋ॥ਜੁਪਕਰੇਬਨਮੇਗਜਜੈਸੋ॥੩੫॥ਸਾ
 ਧੁਪੁਦਮਨਮਿਲਠਾਨਜੈਜੁਪਾ॥ਤੁਜੈਅਕੂਰਰੇਜਾਅਤਿਕੁਪਾ॥ਤਹਸੀਗਾਮਜੀਤਰਸੇ
 ਰੁਦਾ॥ਕਰੇਜੁਪਬੀਰਨਜੈਰੁਦਾ॥੩੬॥ਗਾਦਸੇਨਾਮਕਿਰਸਨਕੇਕੁਤਾ॥ਲਾਮੁਸੁਚਾਰਖਤੁ

ਬਿਖਯਾਤਾ ਤੇ ਜੇ ਸਾਤ ਕਜੇ ਮਿਲਾ ਅਨਰੁੱਪਾ ਸੁਰਬਸੁ ਮਿਤ ਕਰੈ ਮਿਲਿ ਜੁੱਪਾ ੩੦ ॥ ਉਲ
 ਮੁਕਨਿ ਸਠਿ ਸਹਸੁ ਜਿਤ ਸਤ ਜਿਤਾ ॥ ਭਾਨੁ ਆਇਏ ਜੇ ਪਾਅਪਰਿ ਮਿਤਾ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ
 ਮੇਜੁ ਪਹਿਠਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਿ ਮੇਹਿ ਤਕ ਛੁਨ ਜਾਨੈ ੩੧ ॥ ਬਿਸਨ ਬੀਸ ਦੰਸਾ ਹਰ ਬੀਸਾ ਸਾ
 ਤੁਤਾ ਅੰਧ ਕੁਝੇ ਜਵਤੀ ਸਾ ॥ ਅਰੁ ਬੁਧੁ ਸੁਰ ਸੇਨ ਮਧਮਾ ਬੁਰਾ ॥ ਏਸ ਬਿਸਰੁ ਜਨੁ ਤੇ ਤਿਰੁ ਕੁ
 ਕੁਰਾ ੩੨ ॥ ਆਪੁ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਜੁਪਹਿਠਾਨੈ ॥ ਸਬ ਨਿਪਰਸਪਰ ਜੇਹਿ ਰਦੁ ਭਾਨੈ ॥ ਪੁ
 ਰੁਪਿਤਾ ਭਾਈ ॥ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਆਮਾ ਅਰੁ ਭਾਨੁ ਜੇ ਲਗਾਈ ੩੩ ॥ ਕਾਕੁ ਭਤੀ ਜੇ ਨਾ ਤੀਨਾ
 ਮਿਤੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲਿ ਜੁਪਹਿਠਾਨਾ ॥ ਸੁਹਿਰੁ ਦਸੁਹਿਰੁ ਦਰਾ ਤਿਨਿ ਸੋਰਾ ਤੀ ॥ ਸਬ ਮਿਲਿ ਰੁ
 ਏ ਪਰਸਪਰ ਪਾਤੀ ੩੪ ॥ ਤਬ ਸਿਰਖੀ ਫੁਰੁ ਏਸ ਬਲ ਕੇ ॥ ਫੁਟੈ ਤਬਾਪਨੁ ਖਤਿ ਨਿਤਿ
 ਨਿਕੇ ॥ ਆਪੁ ਪਸਕਲ ਖੀ ਫੁਜ ਬੁਧੇ ॥ ਤਬ ਤਿਨਿ ਕਰਨਿ ਯੇਰ ਕਾਲ ਏ ॥ ਰੁਏ ਮੁਸਲ
 ਫੁਰੁ ਫੁਤੇ ਜੇ ਤੇ ॥ ਬਜੁ ਸਮਾਨ ਸਿੰਧੁ ਤਟ ਤੇ ਤੇ ॥ ਤੇ ਤੇ ਸਕਲ ਕਰਨਿ ਕਰਿ ਲੀ ॥ ਹਰਿ ਜੇ
 ਜੁਪਹਿ ਕੁਪਹਿ ਕੀਨੈ ੩੫ ॥ ਰਾਮ ਕਿਰਸਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਪਰ ਤੇ ਮੁਰਖ ਕਛੁਨ ਬਿ
 ਚਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਕਿਰਸਨ ਕੋ ਰਿਪੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ ਜੁਪ ਬੁਧ ਅੰਤ ਰਿਗਤਿ ਆਨੈ ੩੬ ॥ ਤਬ ਅ
 ਪਹਿ ਕਿਯੋ ਤਿਨਿ ਕੋ ਪਾ ॥ ਕਛੁ ਚੁਹੈ ਸਬ ਹਿਨਿ ਕੋ ਲੇ ਪਾ ॥ ਤਬ ਏਕਾ ਕਰਨਿ ਤਿਨਿ ਲਏ ॥
 ਥੋਰੇ ਮਾਹਿ ਪੁਲਯ ਸਬ ਕਿਯੋ ੩੭ ॥ ਬਿਪੁ ਸੁਪਾ ਅਛਾਇਤ ਕਰੈ ॥ ਹਰਿ ਮਾਯਾ ਬਿਰਾ
 ਰਸ ਬਹਰੈ ॥ ਪਾਵ ਕੁਝੇ ਪਪੁਗਟ ਤਹੰ ਭੁਯੋ ॥ ਬਾਸ ਬਿਪੁ ਨ ਕੁਲ ਜਗ ਮਰਗਾਈ ੩੮ ॥
 ਤਬ ਕੁਲ ਸਕਲ ਨਸਹਿ ਦੇਖੋ ॥ ਭੂਕੁ ਭਾਰ ਉਤਾ ਕੋ ਲੇਖੋ ॥ ਜਾਕਾਰੁ ਲੀਨੈ ਆ

ਵਤਾਰਾ ਸੋਧਰਹਿ ਕਿਥੋਂ ਪਰਵਿਕੋਰਾਗ ॥੪੦॥ ਤਬ ਸੁਮੁੰਦੁ ਤਟੇ ਮੇਥ ਸਰਬੁ ਦੁਆਰੀ ਨੋ ਬੁਧਮਧਿ
 ਯਾਨ ਅਤਿ ਰੂਪੁ ਗੁਆਧਿ ਰਿਬੁਹਮਮਾਹਿ ਲੋਗ ਖੋਜੀ ਮਾਨ ਵਦੇਹ ਦੁਰਿਕ ਰਿਨਾਖੋ ॥੪੧॥
 ਰਾਮ ਯਾ ਟਾਸ ਖੋਜੇ ਹਰਿ ਜਬੁ ਹੀ ॥ ਲਪਧਿ ਪਲਤਲ ਬੈਠੇ ਤਬੁ ਹੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪੁ ਚ
 ਤਰ ਰੂਪੁ ਪਾਕੋ ॥ ਦਸੁੰਦਿ ਸਕੋ ਤਿਮਰ ਨਿਵਾਕੋ ॥੪੨॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਾਪਾ ਵਕਪਰ ਕਾਸਾ
 ਮੇਥੋ ਖੁਗਟ ਕੋਏ ਉਜਾਸਾ ॥ ਪੀਤ ਬਸਨ ਦੁਤਨ ਪਨ ਸਜਾਮਾ ॥ ਤਪਤ ਸੁਰਣ ਸੋਭਾ ਅਭਿਰਾ
 ਮਾ ॥੪੩॥ ਸੁੰਦਰ ਗਾਸ ਸਹਿਤ ਮੁਖ ਪਦਮਾ ॥ ਕੰਲ ਨੈਨ ਸੋਭਾ ਕੇ ਸਮੁੰਦੁ ॥ ਕਰਣ ਨਿਕੰਡੁ ਸਮ
 ਕਰਾਂ ਕਾਰਾ ਸੀਸ ਮੁਕਟਿ ਸੋਭਾ ਅਧਿਕਾਰਾ ॥੪੪॥ ਰੁਚਿਰ ਨੀਲੁ ਸਿਰਕੇ ਸਬਿਸਾਲਾ ॥
 ਉਰ ਬਿਗਲਤਾਂ ਮਢਿ ਬਨ ਮਾਲਾ ॥ ਕੰਠ ਸੂਤ ਕਟ ਸੂਤ ਬਿਗਾਏ ॥ ਛੁਦੁ ਪੰਟਿ ਕਾਨੂ
 ਪੁਗਾਏ ॥੪੫॥ ਬਹੁ ਮਾਰੂਖੁ ਫੁਰੂਖਤਾ ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਖਤੈ ਮੈਰੈ ਅਮਿਤਾ ਅਨੰਗਾ ॥ ਮਾਯੁਧ
 ਮੁਰਤਿ ਵੰਤ ਸਮਸਤਾ ॥ ਸੁਮਿਰਤ ਜਿਨ ਹਿਰੈ ਇਭਯਾ ਮਸਤਾ ॥੪੬॥ ਉਤਮ ਚਰਣ ਕਵ
 ਲ ਮਾਰਕਤਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਉਰ ਪਯਾਵੈ ਨਿਤ ਰੁਕਤਿ ॥ ਦਖਣ ਜੈ ਪਾਨੀ ਚੋਕੋ ਕੋ ॥ ਬਾਸ ਚਰ
 ਫਤਾ ਉਪਰ ਪਕੋ ॥ ਏਨੇ ਨਿਸਚਲ ਦੇ ਬੈਠੇ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ॥ ਸੁਮਿਰਤ ਜਿਨ ਹਿਮਿ ਟੈਭੈ ਤਿਸਨਾ
 ਅਤਿ ਲਪਾ ਮੁਸਲਖੰਡੁ ਜੋਰ ਕੋ ॥ ਜਲ ਮੇਰਾ ਕੋ ਮਛੀ ਗਯੋ ॥੪੭॥ ਸੈਵਹ ਮਛ
 ਜਾਂ ਲਮੇ ਮਾਏ ॥ ਤਾ ਕੋ ਉਦਰ ਲੋਹ ਸੇ ਪਾਏ ॥ ਜਗ ਬਜਾ ਪਰੁਲਕਾਂ ਸੋ ਕੀਨੇ ॥ ਲੋਕ
 ਰਿਸਰਕੇ ਮਾਗੇ ਈਨੇ ॥੪੮॥ ਸੈਵਹ ਬਜਾ ਪਰੁ ਤੇ ਬਨ ਮਾਯੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਪਦ ਤਿਨ ਜਾਨੇ
 ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਚਰਣ ਦ੍ਰਿਸਟ ਜਬ ਪਕੋ ॥ ਮਿਗ ਮੁਖ ਜਾਨਿ ਪਾਤਿ ਤਿਨ ਕੋ ਕੋ ॥੪੯॥

ਸੇਈ ਬਾਣ ਲਿਗਾਈ ਚਰਣਾ ॥ ਬਿਪ੍ਰਬ ਚਨਨ ਹਿਮਿ ਥਾਕਰਣਾ ॥ ਸੇਵੁ ਬਿਕਨਿਕਟਿ ਚ
 ਲਾਮਾਈ ॥ ਰੂਪ ਚਤੁਰੁ ਜਦਰਸਨ ਪਾਈ ॥ ੫੨ ॥ ਚਰਣ ਲਗਾਏ ਜਬ ਦੇਖੇ ਬਾਨਾ ॥ ਜਗ
 ਰੁਏ ਤਬ ਮਿਰਤ ਕਸਮਾਨਾ ॥ ਚਰਣ ਨਿਪਰਿਬੇਲੇ ਕੁਯੁ ਭੀਤਾ ॥ ਕੰਪਤਾ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਜੋ
 ਸੀਤਾ ॥ ੫੩ ॥ ਹੇ ਪੁਰੁ ਮੇਕੀਨੇ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਨ ਜਾਨੀ ਮੁਖ ਬਖਾਧਾ ॥ ਯਹ ਮੇਕੀਨੇ ਸ
 ਕਲਾ ਅਜਾਨੇ ॥ ਬਾਣੁ ਚਲਾਏ ਮਿਰਾ ਕੇ ਜਾਨੇ ॥ ੫੪ ॥ ਯਹ ਅਪਰਾਧੁ ਤੁਮਹੀ ਟਾਰੀ ॥ ਜੇ
 ਤੁਮਨਾ ਮਲਿਏ ਤੇਤਾਰੀ ॥ ਤੁਵਸੁ ਮਿਰਣ ਸਬ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੈ ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਨ ਗਾਨ ਪੁਕ
 ਸੈ ॥ ੫੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਆਦਿ ਕਰੈ ਆਗਾਧਾ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੇਕੀਨੇ ਅਪਰਾਧਾ ॥ ਤਾਤੇ ਪੁਰੁ ਜੀ ਬਿਸੀ
 ਬਨ ਕਰੈ ॥ ਮੇਪਾਪੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਿਹਾਰੈ ॥ ੫੬ ॥ ਜਾਤੇ ਬਹੁ ਕਰੈ ਨ ਮੇਸੈ ॥ ਯਹ ਅਪਰਾਧ ਕੁ
 ਕਰੈ ਮੇਸੈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਮਾਯਾ ਕੇ ਬਿਸਤਾਰਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਕੁਮਾਰਾ ॥ ੫੭ ॥ ਮੇ
 ਰੇ ਸੁਰਤਿ ਦਿਗਦਾਏ ਜੇਤੇ ॥ ਕਯੋਹੀ ਜਾਨਿ ਸਕੈ ਨਹ ਤੇਤੇ ॥ ਮੇਰਿ ਤੁਸਕ ਲਤ ਮਾਰੀ ਮਾਯਾ ॥
 ਤਾਤੇ ਪਾਰਨ ਕਿਨਹੀ ਪਾਯਾ ॥ ੫੮ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਜੁਨਿ ਹਮ ਜੇਤੇ ॥ ਕੇਨ ਭਾਤ ਕਰਿ ਜਾਨੈ
 ਤੇਤੇ ॥ ਤਾਤੇ ਅਬ ਧੂਜੀਲ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਬੇਗੇ ਮੇਪਾਪੀ ਕੇ ਮਾਰੈ ॥ ੫੯ ॥ ਮੇਸੀ ਜਗ ਬਪਕੀ
 ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਨਿ ਨਿਹਕ ਪਟ ਸਾਰੀ ਗਾਧੀ ॥ ਤੁਬ ਪੁਰੁ ਮਾਪ ਬਚਨ ਉਚਾਰੈ ॥ ਤਾਕੇ ਸਕ
 ਸ ਸੇਕ ਭੈ ਟਾਰੈ ॥ ੬੦ ॥ ਉਠ ਉਠ ਜਗ ਭੈ ਹਿਮਤ ਮਾਨੈ ॥ ਅਪਨੇ ਕ
 ਕੇ ਪਾਪ ਮਤ ਜਾਨੈ ॥ ਯਹ ਸਮਸਤ ਲੀਲਾਏ ਮੇਰੀ ॥ ਯਹ ਮੇਕ ਜਾਂ ਸਕਤਿ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥ ੬੧ ॥
 ਮੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਜਾਹਿ ਤੁਸੁ ਰਗਾ ॥ ਜਗ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਨਹਿ ਉਪਸਰਗਾ ॥ ਮੇਸੇ ਬਚਨ ਕਰੇਹ

ਰਿਜਬਹੀ ॥ ਧਸੰਯੋ ਬਿਮਾਨ ਸੁਰਗ ਤੇਤ ਬਹੀ ॥ ੬੧ ॥ ਤੀਨ ਪਰਕਰਮਾ ਅਰੁ ਪਰਨਾਮ
 ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਕਰੰਯੋ ਸੁਰਧਾਮ ॥ ਚਉ ਬਿਮਾਨ ਸੁਰ ਲੋਕ ਹਿਰੰਯਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦ ਜਗ
 ਤੁਹੰ ਰੁਯੋ ॥ ੬੨ ॥ ਤਬ ਰਥ ਲਿਏ ਸਾਰਥੀ ਦੇਖੋ ॥ ਧਾਰਿ ਰਿਜੀ ਕੈ ਕਹੂੰ ਨ ਪੇਖੋ ॥ ਤੁਲਸੀ
 ਗੰਧ ਪੇਦ ਨ ਜੁ ਬਧਾਯੋ ॥ ਤਕੈ ਪੇਜ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪੋਆਯੋ ॥ ੬੩ ॥ ਧੀਪਲ ਮੁਲ ਕਿਯੋ ਹੈ ਆ
 ਸਨਾ ॥ ਧੁਰਾਮਾਨ ਸਮਿ ਸੁਰਗੁ ਤਾਂ ਸਨਾ ॥ ਆਯੁ ਧਾਮਾ ਗੋ ਮੁਰਤ ਵੰਤਾ ॥ ਯੋ ਨਿਜ ਪਤ ਦੇ
 ਖੇਰੁ ਗਵੰਤਾ ॥ ੬੪ ॥ ਤਬ ਦਾਰੁ ਕਪੀਰ ਜਨ ਹਿਕ ਕੰਯੋ ॥ ਰਥ ਤਜਿ ਬਿਹਬਲ ਚਰਨ ਨਿਪ
 ਰਯੋ ॥ ਉਮਗਯੋ ਧਿਏ ਨੈਨ ਜਲ ਛਾਯੋ ॥ ਧੇਮ ਸਗਨ ਮਖ ਬੈਨ ਨਿਆਯੋ ॥ ੬੫ ॥ ਤਬ ਕ
 ਰਿਪੀਰ ਜਾ ਆਸੁ ਨਿਵਾਰੋ ॥ ਕਰਣਾਸਹ ਤਬ ਚਨ ਉਚਾਰੋ ॥ ਯੇ ਪੁਰੁ ਮੇਤੁ ਵਚਰਣ ਨ ਦੇਖੋ ॥
 ਤੇਪਲ ਕੁਲ ਪਕਲ ਪਕਰਿ ਲੇਖੋ ॥ ੬੬ ॥ ਤਬ ਤੇਨ ਸੁਦ੍ਰਿਸ਼ ਮੇਰੁ ਯੋ ॥ ਸਬਦੁ ਖਏ ਕਬਰੋ
 ਆਨੁ ਰੁਯੋ ॥ ਰੁਲੀ ਇਸਾਨ ਕਹੂੰ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਜੋਯੋ ਉਤਪਤਿ ਨਿਸਮਾ ਹਿਛ ਪਾਯੋ ॥ ੬੭
 ਤਮ ਬਿਨ ਮੇਜੋ ਤਨ ਬਿਨ ਪੁਨਾ ॥ ਜੈ ਸੇਨ ਯਨ ਅੰਧ ਬਿਨ ਗੁਨਾ ॥ ਮੇ ਸੇਵ ਚਨ ਕਰਤ ਹੀ
 ਸੁਤਾ ॥ ਦੇਖ ਜੇ ਏਕ ਚਰਿਤੁ ਅਦਿ ਰੁਤਾ ॥ ੬੮ ॥ ਗਗਨੁ ਹੁਤੇ ਉਤਮ ਰਥ ਆਯੋ ॥ ਯਨ ਸਹਿ
 ਤ ਅਰੁ ਗਰੁ ਰੂਸੁ ਹਾਯੋ ॥ ਮੂਰਤਿ ਮਯੁ ਹਰਿ ਆਯੁ ਜੇਤੋ ॥ ਰਥ ਮੇਜਾਇ ਚਢੇ ਸਬ ਤੇਤੋ ॥
 ੬੯ ॥ ਯਹ ਚਰਿਤੁ ਦਾਰੁ ਕਜ ਬਦੇਖੋ ॥ ਬਿਸਮਤ ਰੁਯੋ ਅਚੰਗਾ ਲੇਖੋ ॥ ਤਬ ਹਰਿ ਸੂਤਿ
 ਹਿਬੈਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਨੁ ਧੁਖ ਬਿਸਰਾਂਦੋ ॥ ੭੦ ॥ ਸੁਤਦਾਰੁ ਕਾ
 ਕੈ ਤਮ ਜਾਵੋ ॥ ਸਮਾਚਾਰ ਸਬ ਜਾਇ ਸੁਨਾਵੋ ॥ ਸਬ ਕੋ ਮਰਣੁ ਰਾਮ ਨਿਰਜਾਵਾ ॥ ਅਰੁ ਮੋਕ

ਤਬਦਰਕਦੁਕਪਧਾਰੇ

ਅਬਕਰਪਯੰਗਨਾ ੨੧॥ ਦੁਰਾਵਤੀਰਹੈਮਤਿਕੁਈ॥ ਤਨਕੋਪਰੇਜਹਾਂਲੋਜੋਈ॥ ਯਹ
ਨਰਲੋਕਤਜੋਮੇਜਬਹੀ॥ ਸਿੰਧਦੁਰਕਾਂਬੋਰੈਤਬਹੀ॥ ੨॥ ਅਰੇਮਾਤਪਿਤਾਇਕਜੋਈ॥
ਲੈਅਪਨੈਲੋਗਨਤੇਤੇਈ॥ ਆਇਲੋਜੋਯੋਅਰੁਜੁਨੁਸੀਰਾ॥ ਰਹੇਦੁਰਕਾਂਦੈਰੈਰੀਰਾ॥
੨੩॥ ਤਿਨਕੋਯਹਸੀਦੇਸੁਸੁਨਾਵੈ॥ ਅਰੁਤੁਮਮਮਧਰਮਾਹਿਮਨਲਾਵੈ॥ ਮਮਮਾਯੰਗ
ਰਚਨਾਯਹਜਾਨੈ॥ ਨਾਮਰੂਪਸਬਮਿਥਿਆਮਾਨੈ॥ ੨੪॥ ਛਿਣੁਰੁਗੁਰਸਬਨਾਂਨਰੂਪਾ
ਨਿਸਚਲਜਾਨੈ॥ ਮੇਰਿਅਰੂਪਾ॥ ਜਹਤਹਬਾਧਕਸੇਕੋਜਾਨੈ॥ ਨਾਮਰੂਪਮਮਮਾਯੰਗਮਾ
ਨੈ॥ ੨੫॥ ਮੇਰੇਚਰਣਨਿਰੰਤਰਕੁਜੈ॥ ਦੂਜੀਸਕਲਬਾਸਨਾਤੋਜੈ॥ ਮੇਸੇਵੈਆਵੈਮੇਆ
ਹੀ॥ ਜਾਤੇਫਿਰਦੁਖਪਾਵੈਨਾਹੀ॥ ੨੬॥ ਯਹਸੁਨਸੁਤਕਿਸੁਸੇਰਾਨਾ॥ ਛੋਡੈਜਸੇਕ
ਸੋਹਰੁਯਾਮਾਨਾ॥ ਨਾਮਸਕਾਰਕਰਬਾਰੰਬਾਨਾ॥ ਪਰਦੁਖਦੈਬਿਬਿਧਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ੨੭॥
ਹਰਿਬਿਜੋਗਤੇਅਤਿਦੁਖਪਾਯੋ॥ ਗਾਨਫਿਚਾਰਚਿਤਠਹਰਾਯੋ॥ ਹਰਿਕੇਚਰਣਕ
ਵਲਊਰਧਾਰੇ॥ ੨੮॥ ਯਹਨਿਰਧਮੇਤੁਮਸੇਕਯੋਜਦੁਕਲਕੇਸੀਘਾਰਾ॥ ਅਬ
ਭਾਖੋਹਰਿਗਵਨਕੋ॥ ਅਰੁਹਰਿਜਨਉਧਾਰਾ॥ ੪੨॥ ੫੮॥ ੨੭॥

ਤਬਬ੍ਰਹਮਾਸਨਕਾਇ
ਨੁਲਿਏ॥ ਭ੍ਰਿਗਾਇਕਨਿਤਥਾਸੀਗਕਿਏ॥ ਸਹਤੁਰੁਵਾਨੀਸੀਕਰੁਦੇਵਾ॥ ਇੰਦ੍ਰਾ
ਇਕਸੁਰਅਰੁਉਪਦੇਵਾ॥ ਬਿਦਯਾਂਪਰਕਿਨਰੀਧਰਬਾ॥ ਪਿਤਰਮੇਰਗਚਾਰਣਸ

ਰਬਾ ਗੁਰੁ ਲੋਕ ਪੰਛੀ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾ ਗੁਰਿ ਕੇ ਦਰਸ ਕਾ ਮਨਾ ਧਿਪਾ ॥ ੨ ॥ ਸਬ ਮਿਲਿ ਹੁ
 ਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਆਏ ਸਬ ਹਨੁ ਗੁਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ਗੁਰਿ ਕੇ ਜਨਮ ਕਰਮ ਗੁਣ ਗਾਏ
 ਸਬ ਮਿਲ ਜੇ ਸਬ ਦੁਸੁਨਾਏ ॥ ੩ ॥ ਸਕਲ ਬਿਮਾਨ ਨਛਾਏ ਗਗਨਾ ਬਰਖੇ ਪੁਖ ਪੁਖ ਮਕ
 ਰਿ ਮਗਨੇ ਬਰਖੇ ਬਰਕ ਰੇ ਪੁਨਾਮਾ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਣੇ ਹਰ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ ੪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕ ਸਬ ਕ੍ਰਿਸਨ
 ਬਿਭੂਤਾ ਹਿੰਦੁਸਨ ਹਿਤੇ ਤਿਨ ਕੀ ਉਦਭੂਤਿ ਤੇ ਸਮਸਤ ਦੇਖੇ ਭਗਵਾਨ ਨੈਨ ਮੁੰਦਤ ਬਠ
 ਨ੍ਯੇ ਪਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰੁ ਆਪਾਏ ਕਰ ਪਾਏ ਯੈ ਦ੍ਰੇਤ ਗੁਣ ਸਬ ਦੂਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾਯੋ ਨਿਜਤ
 ਨੁ ਲੋਕ ਨਿਕੇ ਅਰਿਗਮਾ ਪਟ ਜਾਂ ਨ ਪਾਰਦੁ ਮੰਗਲ ਪਾਮਾ ॥ ੬ ॥ ਤਾਕੇ ਅਗਨ ਪਾਰਦਾ ਪਰੀ
 ਅਗਨਿ ਉਧਾਇ ਭੁਸਮ ਸੇਕਰੀ ਤਬ ਹਰਿ ਜੀ ਬੈਠਿ ਠਪ ਪਾਰੇ ਯਾ ਧਿਪ ਸਬ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਾ
 ਰੇ ਤਬ ਦ੍ਰਿਦ੍ਰਿ ਬਾਜੇ ਸੁਰ ਲੋਕਾ ਉਪਜਿ ਜੇ ਹਰਖ ਮਿਟੇ ਭੁਜ ਸੇਕਾ ਸਤੁ ਜਰ ਕੀਰਤ ਪੀਰ ਜ
 ਧਰਮਾ ਸੇਰਾ ਅਰੁ ਜੇ ਉਤਮ ਕਰਮਾ ॥ ੭ ॥ ਤੇ ਸਬ ਗਏ ਸਿੰਗ ਜਗੁ ਦੀਸਾ ਜਾਤੇ ਹਰਿ ਸਬ ਹਿ
 ਨ ਕੇ ਦੀਸਾ ਤਾਤੇ ਜਗਾਂਕ ਬਾਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਪੁਜਾ ਪਾਂ ਨ ਪਾਂ ਰਣਾ ਨੀ ਕੀ ॥ ੮ ॥ ਤਹਾਂ ਸਮਸ
 ਤ ਹੋਏ ਏਏ ਤੇ ਸਤੁ ਜਾਇਕ ਬਿਪਸ ਭਜੇ ਏਏ ਜੇ ਬ੍ਰਹਮਾਇਕ ਸਕਲ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀ
 ਗਤਿ ਨ ਜਾਨੇ ਤੇਤੇ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰਿ ਬੈਠਿ ਠਪ ਜਾਏ ਕਰ ਕੋ ਸੇਕਿਨ ਹੁੰਕੇ ਜਾਨਨ ਪਕੋ ਕਰੁ
 ਨਹੀ ਤਿਨੁ ਗੁਰਿ ਕੇ ਦੇਖੀ ਬਡੁ ਅਚੇਰਾ ਸਬ ਹਨੁ ਲੇਖੀ ॥ ੧੦ ॥ ਜੈ ਸੇ ਮੇਘ ਹੋਰਿ ਮਕ
 ਸਾ ਅਰੁ ਦਾਮਨ ਪੂਰਾ ਏਘਨ ਪਾਸਾ ਪ੍ਰੇਕ ਰਿਪੂ ਗਟ ਗੁਪਤ ਰੇ ਜਾਏ ਤਾਕੇ ਖੋਜਨ ਕੇ ਏਧੀ
 ਪਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਤੇ ਜੇ ਹਰਿ ਕਿਯੋ ਪਾਏ ਜਬ ਹੀ ਕਰੁ ਤਿਨ ਹਿਨ ਦੇਖੇ ਤਬ ਹੀ ਗੁਰੁ ਮੇਧਰਾ

ਟੁੱਤੇ ਤਬ ਏਥੇਂ ਗੁਪਤ ਭਏ ਕਿਨਹੂੰ ਨਹੀਂ ਏਥੇ ॥ ੨੩ ॥ ਹੇ ਨਿਰਪਤਨ ਅੰਗੁਲਾਹੀ ਸਕਤ ਅਨੰ
 ਤ ਸਦਾ ਹਰਿ ਮਾਹੀ ॥ ਜਦ ਕੁਲ ਮੇਹ ਰਿਕੇ ਅਵਤਾਰਾ ਅਰਕਰ ਬੇਨਨਾ ਬਿਯੋਗਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇ
 ਸਮਸਤ ਮਾਯਾ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸਕਤਿ ਹੋਤ ਸਬ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸਦਾ ਏਕ ਰਸ ਰਹੈ ॥ ਕ
 ਰਮਨ ਕਰੈ ਜਸ ਮਨ ਹਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ਅੰਗੈ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਬਿ ਜਨੈ ॥ ਜਨ ਮਇ ਜੇਹ ਰਿਜੀ ਕੇ ਮਾਨੈ
 ਏਸ ਬਏਹ ਨਿਕੇ ਬਿਯੋਗਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਇਨ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਪਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਸੇਨਟ ਬਾਜੀ ਬਿ
 ਜਤਾਹੈ ॥ ਬਹੁ ਕੁਝ ਆਪੁ ਹਸਕ ਲਨਿ ਵਾਰੈ ॥ ਬਾਜੀ ਗਰਸ ਬਹੀ ਤੇ ਨਜਾਰਾ ॥ ਏਹ ਰਿਕੇ ਕਰਮ
 ਰਾ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਚੈ ਰਿਗੁਣ ਸੀਸਾਰਾ ॥ ਨਾਨਾ ਰਾਤਿ ਪੁਗਟ ਅਕਾਰਾ ॥ ਆ
 ਪੁਵੇ ਸੁਕਿਯੋ ਤਿਨ ਤਿਨ ਮੋ ॥ ਸਬ ਬਰਤਾਇ ਬਿਨਾ ਸੈਛਿਨ ਮੋ ॥ ੨੮ ॥ ਅੰਤ ਆਪੁ ਕੇ ਆਪੁ
 ਰਿਹੈ ॥ ਤੇਹੀ ਇਨ ਅਵਤਾਰ ਨਿਗਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਮਿਤੁ ਕਪੁਤ ਜਿਨ ਮਾਨੈ ॥ ਕਾਲ ਮਿ
 ਤੁ ਕੇ ਰਹ ਬਹੁ ਗੁਨੈ ॥ ੨੯ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਸਸਤੁ ਤੇਤੁ ਮਹਿ ਬਚਾਏ ॥ ਬਿਕਾਸ ਦਰਗ
 ਸ ਏਹ ਪਠਾਏ ॥ ਤੇਜੋ ਅਪਨੀ ਰਖਿਆ ਕਰਤੈ ॥ ਤੇਤਨ ਕੇ ਕਾਰੈ ਪਰਹਰਤੈ ॥ ੩੦ ॥
 ਸਬ ਜਗ ਕੀ ਉਤਪਤਿ ਪੁਤ ਪਾਲਾ ॥ ਨਾ ਸਕਰੈ ਜਿਨ ਕੇ ਬਲ ਕਾਲਾ ॥ ਮੇਸੇ ਸਕਲ ਸ
 ਕਤ ਮਯ ਏਵਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਆਇ ਕਰੈ ਜਾ ਸੇਵਾ ॥ ੩੧ ॥ ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਵੀ ਕੇ ਰਾਗ ਪਰ
 ਏਹੁ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਆਕਾਰਾ ॥ ਤਾ ਸੇ ਭੂ ਕੇ ਰਾਗ ਉਤਾ ਕੁਝ ॥ ਪੀਛੈ ਉਧੈ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਰਾ ਕੁਝ
 ॥ ੩੨ ॥ ਅੰਗੈ ਕਾਟੇ ਗਰੈ ॥ ਪ੍ਰਗਮਾਹੀ ॥ ਸੇ ਕਾਟੇ ਬਿਨ ਨਿਕ ਸੇਨਾਹੀ ॥ ਕਾਟੇ ਕਾਟੇ ਕਾਦੁ ਏ

ਜੁਥੀ। ਉਹ ਉਤਾਰਿ ਦਿਓ ਪਨਤ ਬਹੀ॥ ੨੩॥ ਤੇ ਹਰਿ ਮਿਤ ਕਏ ਹਕਯੋ ਰਾਖੋ॥ ਨਿ
 ਜਾਨਿ ਦੁਪਦੈ ਸੈਕਯੋ ਨਾਖੋ॥ ਮਰਏ ਕੈ ਮਤਹੀ ਮਰਾਨਾ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਪ੍ਰਗਟ ਦਿਖਾਯੋ
 ਹਾਨਾ॥ ੨੪॥ ਜੋਗ ਸਾਪਕ ਰਿਰਾਖੇ ਦੇਹਾ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬਕਰਿ ਮਾਨੈ ਦੇਹਾ॥ ਸਕਲ ਬਿ
 ਕਾਰਨ ਕੋ ਮਾਰਾ॥ ਤਾ ਕੋ ਰਾਖਤ ਸੋ ਸੁਖ ਸਾਗ॥ ੨੫॥ ਤਾ ਤੇ ਤਿਨ ਕੋ ਮੋਹਿ ਮਿਟਾਯੋ॥
 ਦੇਹ ਤੇ ਜੇ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬਤਾਯੋ॥ ਮੇਸੇ ਤਨਿ ਕੋ ਕਿਯੋ॥ ਮਾਨਾ ਦਗ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੋਈ ਕਰੇ ਨਾਮ
 ਦਗ॥ ੨੬॥ ਤਾ ਤੇ ਹਰਿ ਬੈਠੈ ਠਪ ਪਾਰੇ॥ ਬਾਜੀ ਜੋ ਦੇਹਾ ਦਿਨਿ ਵਾਰੇ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੁਇ
 ਦਾ ਦਿਕ ਜੇ ਤੇ॥ ਦੇਖ ਪਾਨੇ ਹਰਿ ਕੋ ਤੇ ਤੇ॥ ੨੭॥ ਬਿਸਿ ਮਤਿ ਰੁਏ ਕ੍ਰਿਸਨ ਗੁਣਗ
 ਵੈ॥ ਅਪਨੇ ਅਪਨੇ ਲੋਕ ਨ ਜਾਵੈ॥ ਜੇ ਯਹ ਚਰਿਤ ਪਛੈ ਉਠੈ ਪ੍ਰਾਤ॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਦੇ ਵਕੀ
 ਨਿਗਮ ਲਜਾਤਾ॥ ਸੋ ਦਿਓ ਬੁਗਤ ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੀ ਪਾਵੈ॥ ਜਾ ਤੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਲੋਕ ਮੇ ਜਾਵੈ॥
 ਰਿਦਾ ਰੁਕਦਾਰ ਕਾ ਪਠਾਯੋ॥ ਸੋ ਬਸੁ ਦੇਵ ਰੁਨਿ ਪਯੋ॥ ਮਾਯੋ॥ ੨੮॥ ਕ੍ਰਿਸਨ ਬਿਓਗ
 ਬਿਕਸਮਤਿ ਚਿਤਾ॥ ਜੇ ਸੇ ਕਿਰਪਾ ਦਗਾਏ ਤੇ ਬਿੱਤਾ॥ ਤਿਨ ਦੂਨੀ ਕੋ ਚਰਣ ਨਿਪਰੇ॥
 ਤਬੈ ਸਾਰਥੀ ਬਚਨ ਉਚਰੈ॥ ੨੯॥ ਮਾਂ ਸੁਪ੍ਰਦਾਹ ਚਲੈ ਨੈਨ ਨਿਤੋ॥ ਅਤਿ ਬਿਜਾਕੁ
 ਲਾਮਟ ਪਟ ਬੈਨ ਨਿਤੋ॥ ਸਬ ਜਦੁ ਕੁਲ ਕੋ ਨਾ ਸੁਸੁਨਾਯੋ॥ ਮਰ ਬਲ ਕੋ ਨਿਰਜਾਨ
 ਜਾਨਾਯੋ॥ ਯੋ ਸੁਨ ਸੈਕਤ ਪਤ ਸਬ ਰੁਏ॥ ਕਰਤ ਬਿਲਾਪ ਪ੍ਰਭਾ ਸਹਗਏ॥ ਤਹਾ

ਜਾਇਹਰਿਜੀਨਹਏਖੋ। ਤਬਬੈਕੁਠਗਏਕਰਿਲੇਖੋ। ੩੨ ਤਬਏਵਕਿਰੋਹਵਿਬਸੁਏ
ਵਾ। ਓਗਮੈਨਹਜਾਂਨਹਏਵਾ। ਹਰਿਬਿਯੋਗਤੇਉਪਜੈਸੋਕਾ। ਤਾਤੇਚਹੀਤਜੋਨਰ
ਲੋਕਾ ੩੩। ਰਾਮਕਿਰਸੁਕੈਇਸੋਬਿਓਗਾ। ਜਾਤੇਮਿਏਜੇਏਹਸੰਜੋਗਾ। ਬਸਜੁਵਤੀ
ਸਬਲੈਬਲਏਹਾ। ਮਗਨਪ੍ਰਵੇਸਕਯੋ। ਅਤਿਨੇਹਿ। ੩੪॥ ਬਸਏਵਹਿਲੈਖੋਰਸ
ਨਾਹਿ। ਕਿਯੋਜਹਗਮਨਚਿਤਾਸਵਾਰਿ। ਪ੍ਰਦੁਮਨਾਇਜਹਾਂਲੈਜੇਤੋ। ਤਿਨਕੀਤਿ
ਯਨਲਿਏਸਬਤੇਤੋ। ੩੫॥ ਸਬਹਨਕੇਅਤਿਕ੍ਰਿਸੁਬਿਯੋਗਾ। ਤਾਤੇਕਕਯੋਮਗ
ਨਿਸੰਜੋਗਾ। ਹਰਿਕੀਬਪ੍ਰਜਹਾਂਲੈਜੇਤੀ। ਰੁਕਮਨੀਆਇਸਕਲਮਿਲਤੇਤੀ। ੩੬॥
ਹਰਿਕੋਰੂਪਹਿਰਏਮੇਪਕਯੋ। ਮਗਨਪ੍ਰਵੇਸਸਬਨਿਮਿਲਿਕਕਯੋ। ਮਰਜੁਨੁ
ਪਰਮਸਖਾਹਰਿਜੀਕੋ। ਕ੍ਰਿਸੁਬਿਯੋਗਪਹਾਰਕਜੀਕੋ। ੩੭॥ ਤਾਤੇਮਰਜੁਨਮ
ਤਿਦੁਖਪਾਯੋ। ਕ੍ਰਿਸਨਗਾਨਤਬਹਿਰਏਆਯੋ। ਰੀਤਾਮਾਰਿਕਹਯੋਹਰਿਗਾ
ਨਾਮਿਥਜਾਂਏਹਸਤ੍ਰਯੁਗਵਾਨਾ। ੩੮॥ ਮੇਸੋਬਹੁਬਿਪਰਾਨਬਿਚਾਂਕਯੋ। ਕ੍ਰਿਸ
ਨਬਿਯੋਗਸੋਕਸਬਟਾਕਯੋ। ਆਪੁਆਪਮੇਮਾਰੇਜੇਤੋ। ਮਪਨੇਬੀਪਰਾਤਪਿ
ਯਾਤੇਤੋ। ੩੯॥ ਤਿਨਕੋਜੋਪਿਡਾਇਕਦਾਨਾ। ਮਿਤਕਕਿਰਯਾਜੇਤੀਬਿਪਨਾ
ਨਾਸੋਈਸੋਮਰਜੁਨਸਬਕਰੀ। ਕ੍ਰਿਸਪ੍ਰੀਤਤੇਨਹਿਪਰਹਰੀ। ੪੦॥ ਜਬਦੁ

ਰਕਾਂ ਕਿਰਾਨ ਬਿਨ ਕੁਈ ਸਾਇਰ ਬੋਰਪਲ ਕਮੇਲਈ। ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਗੁਜੇਤੋ
 ਤੇਜੇ ਹੀਰੇ ਸਕਲਈ ਤੇਤੋ ॥ ੪੧ ॥ ਨਿਤ ਬਿਹਾਰਤ ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਸੁਮਿਰਤ ਸੁਨਤ
 ਉਪਾਕੁਲ ਜੀ ਕੀ ਸੰਗਲ ਸਕਲ ਸੰਗਲ ਨਿਕੋਰੇ। ਤਿਰੁਵਨਿ ਸੁਖ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਚੇ
 ਰੇ ॥ ੪੨ ॥ ਇਸਤੀ ਬਾਲ ਬਿਪਸ ਬਜੇਤੋ। ਮਰਤ ਮਰਤ ਉਬਰੇ ਤੇ ਕੇਤੋ। ਤੇ ਮਰਤੁ ਨ
 ਈਲੀ ਲੈ। ਆਏ ਸਮਾਚਾਰ ਪਾਛੁਵਨਿ ਸੁਨਾਏ ॥ ੪੩ ॥ ਤੁਮਰੇ ਸਕਲ ਪਿਤਾ ਮਰਜੇ
 ਤੋ। ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਯਾਨ ਹਸੁਨ ਕਰਿ ਤੇਤੋ। ਤੁਮਹਿ ਬੀਸ ਪਗ ਜਾਂਕਿਯੋ। ਮਥੁਰਾ ਤਿਲਕ
 ਬੁੱਝ ਕੇ ਦਿਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਤੇ ਸਬਤ ਜਿਉ ਤਰਦਿ ਸਗਏ। ਕਿਰਸਨ ਹਿਸੇਇ ਕਿਰਸਨ ਮ
 ਯਤੁ ਏ। ਜੋਯ ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਅਵਤਾਰ। ਜਾਮੇ ਕਰਮ ਰੁਗੁਵਿਸਤਾਰ ॥ ੪੫ ॥ ਤਿਨ ਕੇ
 ਕਹੈ ਸੁਨੈ ਨਰ ਜੇਈ। ਸਬ ਪਾਪ ਨ ਤੇਛੁਟੈ ਸੇਈ। ਯਾ ਬਿਪ ਹਰਿ ਜੀ ਕੀ ਅਵਤਾਰ। ਬਾ
 ਲਾਪ ਨ ਤੇ ਕਰਮ ਮਪਾਰ ॥ ੪੬ ॥ ਲੋਕ ਬੇਦ ਮੇ ਪੁਗਟ ਜੇਤੋ। ਗਾਵੈ ਸੁਨੈ ਬਿਚਾਰੈ ਤੇਤੋ।
 ਤਬ ਤੇਲੈ ਸੇਧਰ ਮਾਨਿਦਾ। ਸਿਲੈ ਕਿਰਸਨ ਛੁਟੈ ਦੁਖ ਦੁਇਦਾ ॥ ੪੭ ॥ ਯਹ ਹਰਿ ਕੇ
 ਅਵਤਾਰ ਮੇਤੁ ਮਸਿਕਯੋ ਸੁਨਾਇ। ਯਾ ਕੇ ਕਹਿ ਸੁਨ ਸਿਮਰਨ ਨਾਗਾਇਦੇ ਮੇਜਾਇ ॥
 ੪੮ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੀਹ ਨਿਰੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ। ਸਕਲ ਲੋਕ ਕੇ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ। ਰੁਕਤਿ ਨ ਕੇਤ ਪਰੈ
 ਅਵਤਾਰ। ਨਾਨਾ ਰਾਤਿ ਕਰੈ ਉਪਾਰ। ਤਿਨ ਮੇ ਕ੍ਰਿਸਨ ਸ੍ਵਯੰਬੁਗ ਵਾਨਾਰ। ਨ ਕ੍ਰਿਯਾ

ਸਬਸਕਤਿ ਪਰਪਾਨ ਜਿਨ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਕਰਯੋ ਸੁਕਦੇਵਾ ਸੁਨਤ ਤਕੀ ਪਰੀਖਤ ਨਰ
 ਦੇਵਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਸਦੇ ਭਵਨਾਹੀ ਲੈਕਰਿ ਗਏ ਨਿਜ ਪਦਮਾਹੀ ਇਸੇ ਕਿਸਨ
 ਸੀਤਨ ਕੇ ਬਿਤਾਨੁ ਮਾਸਕਾਰਤਿ ਨ ਪੁਰੁ ਕੋ ਨਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਤੇ ਅਬ ਸੀਤ ਦਾਸ ਸੇ ਨਾਮਾ ਦੇਹ
 ਪਰੇ ਸੀਵਨਿ ਕੇ ਕਾਮਾ ਗੁਣ ਪਾਨਿ ਪਾਨੁ ਕੁਕਤਿ ਕਰਵਾਵੈ ਅਪਨੀ ਸਕਤਿ ਹਿਰਦੈ ਮੇ
 ਲਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਗੇਸੀ ਬਿਪਰਵਦੁ ਖਮਿਟਾਵੈ ਅਪਨੇ ਪਰਮ ਪਦ ਹਿ ਪਹੁਚਾਵੈ ਗੁਣ
 ਸਨੁ ਰੂਪ ਤਿਨ ਗਾਨ ਸੁਨਾਯੋ ਉਪਵਜਨ ਨਿਜ ਪਦ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਲੈਕਯੋ ਸੀ
 ਸਕਿਤ ਬਿਜਾਸਾ ਤਾਤੇ ਹੋਇਨ ਅਰਥ ਪਰਕਾਸਾ ਜੋ ਪੰਡਤ ਜਾਨੈ ਪੈਸੇਈ ਦੂਜੇ
 ਕਏ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ਤਾਤੇ ਤਿਨ ਅਬ ਕਰਨਾ ਕੀਨੀ ਗੇਸੇਵ ਕਰਕੇ ਆਗਈਨੀ ॥
 ਸਬ ਲੋਕ ਨਿਕੀ ਹਿਤ ਮਨ ਪਾਰੀ ਮਮ ਉਰੈ ਵੇਗਾ ਖਾਬਿਸਤਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਯਾ ਕੋ ਬਾਝੈ
 ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਪਾਨ ਕਰੈ ਉਚੈ ਸੁਰਗਾਵੈ ਤੇ ਤੇਲੈ ਗਾਨ ਬੈਗਾ ਗਯੇ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ
 ਕੋ ਅਨੁਗਾਗਾ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਦਾਹ ਮਗਨ ਨਿਤ ਰਹੈ ਭੁਵਦਾਂਦਾ ਅਗਿਨ ਕਦੇ ਨ ਦਯੈ ॥
 ਗੇਸੇਵੈ ਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਵੈ ਤਜਿ ਆਨਿ ਦਿਜਗਤ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ੮ ॥ ਕਬਹੂੰ ਕਰੈ
 ਕਾਮਨਾ ਕੋਈ ਯਾ ਤੇਲੈ ਸਕਲ ਸੋਧੈ ਤਾਤੇ ਜੇ ਜੋਹਿ ਜਕਾਮਾ ਮਰਜੇ ਬ
 ਰੁਗਾਗੀ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ ੯ ॥ ਤਿਨ ਸਬ ਹਿਨ ਕੇ ਗੁਣਾਏਹਾ ਭੁਕਤ ਰਮੁਕਤਿ ਭੁਕ

M-2202